

9

11-a

9

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

3

58-3-12

INDEX ALPHABETICVS

Rerum, & Locorum omnium memorabilium

AD ANNALES
CARDINALIS BARONII:

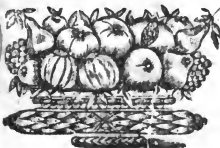
Opus Posthumum

EM.^{MI}, ET REV.^{MI} CARDINALIS

DE LAVRAEA

AB ILLVSTRISSIMO DOMINO

D. IOANNE DE LIMA, & MELLO LVKITANO
S. R. I. Marchione de Samandria, in lucem editum.

ROMÆ, Typis Bernabò. M DC XCIH.

SVPERIORVM PERMISSV.

Immortali Memoria
EM.^{MI} ET REV.^{MI} D. CARDINALIS
LAVRENTII BRANCATI
DE LAVRAEA

D. IOANNES DE LIMA, & MELLO
Lusitanus, S. R. I. Marchio de Samandria,
D. D. C.

NON quærendus a me fuit Hæ-
ros, cui Volumen hoc conse-
crarem, cùm illum tenerem in Eminentissimo Aucto-
re. Neque enim quia iptum Nobis Superi rapuerunt,
ex animo vnquam excidet meo Princeps ille, cui no-
minibus innumetis deuinctissimum me profiteor: Post-
quam

quam autem hoc Romano amplius non lucet in Cœlo ,
 in a' ad fœlici sorte, vt piè creditur, translatus fulgen-
 tissimum illud sidus LAVRENTIVS BRANCATVS
 Cardinalis DE LAVREA, eodem amantissimo, quo
 inter nos agentem fueram persecutus, ex oculis nunc
 sublatum, obsequio prosequar non nisi mecum interitu-
 ro. Cùm ob incredibilem illam, qua me dignabatur,
 humanitatem Scriptorum mihi suorum vsuram libera-
 litè indulgeret, in hunc incidi Alphabeticum Indicem
 Ecclesiasticæ Historiæ incomparabilis Cardinalis Baro-
 nij, & Oderici Rainaldi, qui eandem ad nostra ferè vsque
 tempora saluberrimò Christianæ Reipublicæ studio
 produxit. Admiratione correptus fui, quòd maximus
 ille Vir redigendis in Compendium alienis Operibus
 tempus addixisset, quod impendere poterat suis exa-
 randis. Sublimibus nihil ingenijs molestius accidit,
 quàm ad peculiare, ac sæpè non magnas res descende-
 re, cùm ad Vniuersales veritates contemplandas ex-
 plicare possint mentis volatum. Sed publici boni sollici-
 tudo sapientissimi Auctoris animum sacræ totius vetu-
 statis notitia debuit instruere. Cor illi erat veluti sa-
 pientissimo Regum, persimile maris arenæ, cuius quam-
 quam massa prægrandis sit, partes tamen minutissimæ:
 quodque proindè licèt maxima quæque complecteretur,
 non tamen minima pateretur effluere, ideoque aptissi-
 mum esse posset instrumentum ad grandia si nul, & pu-
 silla opera disponenda. Pusillum hoc dixerim, quod
 florenti æuo contexit: magna, quæ deinde subdidit
 orælo tot præclarissima Volumina, in quibus eximiam

fulget

fulget ingenium, & profunda doctrina, in omni diuina scientiæ parte veratissima; siue Mysticam expendas Theologiam, siue quam dicimus Speculatiuam, siue Poëticam, Moralem, atque Canonicam. Plusquam Trismegistus ille profectò fuit, quia maximus in omnibus, neque in triplici tantum Sapientiæ parte. Idque prodigium exagerat, quòd tot scribere potuerit egregia opera, cum vrgeretur alijs innumeris curis de rebus grauissimis, & summòperè conducentibus Ecclesiæ, cui per annos ferè quadraginta in huius Aulæ luce præclaram operam contulit, adeò spectandus in Claustro tot Sacros ob Coetus, quibus Consultor intererat, Episcoporum Examiner, Primus Vaticanæ Bibliothecæ Custos, vt famæ fulgore parum abesset à Purpura. Hanc deinde illustrauit insigni, præter sapientiam, religionem, ac pietatem, perpetua morum innocentia, diuinæ gloriæ, atque Apostolicæ Sedis honoris ardentissimo studio in omnibus eius gestis, ac verbis promicante. Ineptus fuerim, si recensendis dotibus illis rudem hanc nuncupationem addicam, quæ illustrium Oratorum Panegyricos laceffit. Mei solum Consilij est Lectoribus indicare ansam, quam habui eruditionis hauriendæ ex huius lectione Operis, quod vt publici facerem iuris ab humanissimo Auctore flagitaui; neque abnuit quæ ipsius erat mirifica in me, nil tale merentem, animi inductio. Admirabilius nihil vnquam contigit mihi, quàm cum post vnum, aut alterum alloquium suas me in Ædes inuitantem audiui Purpuratum Ecclesiæ Senatorem, subserfugia omnia præpedientem, excusationibus

nibus nullis acquiescentem, vrgentem, ne cogentem
dicam, vt prænobili earumdem parte donarer. Prodi-
giosę benignitati, quam non sine rubore commemoro,
fuit obtemperandum, quamque alia innumera secuta
sunt paternæ argumenta beneuolentiæ, atque vltro im-
pensam præsertim Auctoritas ad aliena mihi, & gran-
dia quidem beneficia impetranda. Ingrati portentum
animi essem, nisi mente perpetuò recolerem, & lingua
obsequentiſſima profiterer quæ Magno Principi debeo.
Sapiens quidam affirmavit, Crimen ingrati animi pro-
ficisci ex perspicacia quadam in inueniendâ causa bene-
ficij collati: At ego, vtcumque blandiar mihi, fontef-
que causarum omnium introspiciam, omninò nullam
inueniam. Adamantinis, ijsque suauissimis vinculis ob-
strictus, Immortali Memorix LAVRENTII Cardina-
lis DE LAVREA ferè nihil præsto, dum iuuenile, sed
maximoperè proficuum eiusdem Opus Lectoribus eru-
ditis exhibeo, quia omnia Militantis Ecclesiæ tempora,
& statum diuersum in eo spectabunt, siue illa fluctuet,
vt Arca in Diluuiò; siue itineretur, vt Arca in Eremon;
siue consistat, vt Arca in Templo.

CANDIDO LECTORI

HABES (*Amice Lector*) in hoc Volumine Indicem locupletissimum ad Annales omnes Cardinalis Baronij à claræ memorie Fr. Laurentio Cardinali de Lauræa iam olim ad proprium commodum, facilioremque rerum, & locorum indaginem accuratissime elaboratum; eoque adhuc inhumanis degente meis precibus, nec non Reu. P. Bartholomæi Comando S. Theologie Magistri Ordinis Minorum Conuentualium, perpetui Parochi Basilicæ Sanctorum Apostolorum de Vrbe, eiusdem clar. mem. familiarissimæ, benigniter indulgente; quo prelo commissum euulgari posset. Censui namque non parum profuturum studiosis Conciliorum, rerumque Ecclesiasticarum. Stat pro magna commendatione Operis nomen præferre Eminentissimi, & nunquam satis laudati Auctoris, Voluminum numero Reipublice litterariæ notissimi, quem ipsa seruitia Sanctæ Sedi insigniter præstita extulere ad purpuram; eoque morte præuento & consumpto laboribus multis die ultima Nouembris præteriti anni 1693. quo Typis adhuc integrè non fuerat expletum volui in obsequij mei monumentum tam gloriosæ eius m. morie ipsum dicare. Aliud item volumen Auctoris, & quidem aureum, cui titulus. Contextus Euangelicus, in lucem prodere curat idem P. Magister, qui alias librum de Oratione Christiana reimpressum eidem consecrauerat Interea (*Lector*) frui, & vale, Deumque exora pro tanti Viri æterna felicitate.

Imprimatur

Si videbitur Reuerendissimo Patri Sac. Pal. Apost.
Magistro.

S. Episcopus Interamnen. Vicesgerens.

Imprimatur.

Fr. Franciscus M. Forlani Reuerendiss. P. Fr. Thomæ
Mariæ Ferrari Sac. Pal. Apost. Mag. Socius Ordinis
Prædicatorum.

BAILARDVS hæreticus : *vide* Petrus Abailardus .

Abbates Monachorum aliquando non in sacris . De

S. Eputio . *tom. 6. an. 504.*

Abbates Monasteriorum esse solebant etiam Episcopi . *tom. 12. an. 1111. fol. 84.*

Abbatibus Monachis capit ab Honorio III. concedi usus Mitre , & annuli . *to. 13. an. 1219. fol. 298.*

Abiuratio faciendi ab hæreticis cum veniunt ad pœnitentiam . *to. 3. an. 350. fol. 605.*

Abiurans hæreticus debet detestari omnes hæreses , & manu propria subscribere iurans se seruaturum omnia , &c. *to. 6. an. 458. fol. 235.* ita S. Leo I.

Abiuratio hæresum faciendi à conuersis ad fidem Extr. de Gothis script. in Conc. Tolet. 3. *tom. 7. an. 589.*

Abiuratio hæresum imponenda suspectis de illis , & iuramentum quod eas non crediderint . *tom. 8. an. 601. S. Greg. fol. 145.*

Abiuratio fieri solita ab hæreticis . *tom. 13. an. 1210 fol. 194.*

Abagarus Rex Edessæ conuersus ad fidem per Taddæum Apostolum . *tom. 1. an. 43. fol. 310. & 311.*

Abominatio desolationis à Christo

designata , fuit Exercitus Romanus vastaturus Ierusalē . *1. 1. an. 68. fol. 661.* quia in lignis imagines ferebant, quæ erant Iudæis valde aduersæ &c. *an. autem 72. fol. 694.* declaratur de alia abominatione, sed non tenetur , quia non subsistit .

Abominationem desolationis putauit Sophronius Episcopus Ierusalem esse Oratorium factum à Saracenis, quando eam ceperunt . *tom. 8. an. 636.* ipse enim erat Episcopus . *ibidem .*

Abstinencia magna à cibis , & vino vsi sunt Apostoli , in primitiua Ecclesia . *to. 1. an. 57. fol. 313.*

Abstinencia mirabilis cuiusdam Sancti Episcopi Meldensis . *to. 13. an. 1213. fol. 230.*

Abstinencia mirabilis cuiusdam Sanctæ, quæ per triginta dies sine cibo manebat cum solo Sacramento . *to. 13. an. 1213. fol. 230.* Idem dicitur de alia , quæ in Dominicis Eucharistiam sumens nil aliud percipiens per septem annos sic vixit . *to. 13. an. 225. fol. 353.*

Abolutio publici Pœnitentis à Diacono poterat dari . *tom. 1. an. 56. fol. 437.*

Ablutio manuum necessaria ante orationem olim . *to. 1. an. 57. fol. 482.*

Abolutio Excommunicationis non danda, nisi satisfiat Ecclesiæ mandato . *to. 5. an. 275.*

Absolutio dari non potest mortuo, qui eam non petijt viuens, neque à Papa. *to. 7. an. 553. fol. 423.*

Absolutio publica danda in calibus grauibus, etiam Regibus. *to. 12. an. 1172. fol. 652.*

Acacius Episcopus Constantinopol. primò obsequens Papæ, dein-
dè turbator Ecclesiæ fauens Eu-
richianis. *an. 471. to. 6. fol. 286.*
& *seqq. usque ad fol. 661.* cita-
tur à Papa de Conspiratione
cum hæreticis: multa de hoc.
to. 6. fol. 373. an. 483. Refracta-
rius Papæ. *fol. 387. & ante-*
ceden. ac post. Putatur particeps
in iniurijs allatis Legatis Papæ.
tom. 6. an. 484. fol. 391. Iterum
eius causa cognita iudicatus est
hæreticus, sed non declara-
tur statim excommunicatus. *fol.*
393. sed quia non respicebat
excommunicatus est. *fol. 394.*
Sententia excommunicationis per
Monachum eius pallio affixa, &
hic Monachus cum alijs occisus.
fol. 393. Episcopus Catholicos
deponit; nomen Papæ Felicis e-
diphicis delgit. *398.* & innumera
mala; adhuc tamen à Papa per
alium inuitatus est ad pœnitent-
tiam. *tom. 6. ann. 485. fol. 423.*
Imagines sui fecit in Ecclesijs
dedicari. *fol. 433.* Eius nomen e-
diphicis deleri curauit Papa.
ibidem an. 488. & Gelasius Papa
nunquam voluit, vt ab Euphemio
Episcopo Constantinopolitano
inter Episcopos Orthodoxos le-

geretur eius nomen. *tom. 6.*
an. 492.

Accolitus leuare non potest Reli-
quias Martyrum, sed Presbyter.
to. 8. an. 625. Bonif. V.

Accolitus non posse baptizare
cum Diacono idem statuit. *ibi-*
dem.

Acefali hæretici putantur esse illi,
qui recesserunt à Cyrillo Ale-
xandrino, & ex se synaxes facie-
bant. *to. 5. an. 433. fol. 637.*
sed alij putant eos incepisse post
Concilium Calcedonenſe.

Acefali hæretici qui. *vide* Hæſi-
tantes.

Acetum quare Christo propina-
tum; & virtus aceti circa vul-
nera. *tom. 2. fol. 80.*

Acrida primaria Ecclesia Bulga-
riæ sub Constantinopolitana
fuit. *to. 11. an. 1071. fol. 404.*

Actus Apostolorum. *vide* Apostoli.
Acta Apostolorum à Luca descri-
pta ad annum 61. peruenerunt;
quartum Neronis. *to. 1. an. 61.*
fol. 623.

Adam in Cariatarbe, idest Hebron;
habitauit, idè dicitur mortuus
in Caluario Monte. *t. 1. fol. 176.*

Adam fuisse moriturum, etiamſi
non peccasset, dicit Pelagius.
to. 5. fol. 372.

Adæ peccatum ipsum solum læ-
ſiſſe non Posteror. *to. 5. fol. 372.*
dicit Pelagius: contrarium dicit
Concil. Diospol.

Adamum (etſi non fuiſſet præua-
ricator) factum fuiſſe, vt nos
cdu-

edoceremur peccatum; dicunt
hæretici cum Mopfuerto. *tom. 7.*
an. 553. fol. 421. anathe cum
Vig.

Adamantius Origenes: *vide* Origenes.

Adiabeni sunt Populi in Iudæa
florentes. *to. 3. an. 354. fol. 638.*

Adiurationes Dæmonum etiam in
Sinagogis fiebant. *to. 1. an. 36.*
fol. 431. vide Exorcismus.

Adiutorium Dei non esse homini
necessarium ad omnes actus, sed
hos facere ex suo arbitrio, dicit
Pelagius. *to. 5. fol. 372.* & suffi-
cere legem, atque doctrinam.
Contrarium dicit Concilium
Diospolitanum.

Adoratio fieri solita hominibus.
Multa exempla de hoc. *tom. 9.*
an. 727. fol. 87.

Adoratio S. Mariæ, Sanctis Apo-
stolis, &c. *fol. 87. to. 9.*

Adorantur Maria, Apostoli, &
Martyres quia intercedunt apud
Dominum, illa Mater, isti Mini-
stri carissimi Deo. *fol. 88.*

Adoratio aliquando hominibus,
imò Barbaro Principi, non San-
ctis facta. Io. Damasc. *tom. 9.*
an. 728. fol. 93.

Adoratio honoraria debetur Ima-
ginibus Crucis, B. Mariæ, Sancto-
rum &c. v. Imagines, non Latriæ,
tom. 9. an. 787. fol. 393. Scho-
lastici dixerunt adorationem La-
triæ deberi Crucis, sed intelligunt
per accidens, & relatiuè ad
Christum. *fol. 394.*

Adoratio Latriæ soli Deo debita.
ibidem fol. 393.

Adorandas non esse Cruces, sed
confrigendas. Hæretici: *vide*
Cruz.

Adoratio Dulciæ, & hæc duplex:
multa de hoc. *tom. 12. an. 1148.*
fol. 355. & seq.

Adulterium seuerissimè puniri so-
litum. *tom. 4. an. 367. fol. 204.*
& 5.

Adulteræ olim Romæ puniebantur
per inclusionem in lupanari;
& cogebant eas ibi scortari, &
in eo actu pulsabantur tintinnabula,
&c. *to. 4. fol. 602.* Theodo-
sius id abstulit.

Adulterorum poenitentia. *tom. 4.*
an. 744. fol. 165.

Adultera in Saxonia cogebatur
propria manu laqueo se strangu-
lare, & super bustum eius incen-
sa, & concremata corruptor eius
suspendebatur. *tom. 9. an. 745.*
fol. 172. vel exercitu foemineo
flagellante per Ciuitatem, & ve-
stem eius scindente, & cultris
incidente multa de hoc.

Aduocati Romanæ Ecclesiæ. *vide*
Defensores.

Aduocatis, & Iudicibus Romæ
Innocentius II. statuit certum
redditum de Camera, & ipsi emit-
tebāt iuramentum de nihil acci-
piendo. *to. 12. an. 1143. f. 303.*

AEgyptius idem erat olim ac Ma-
gus. *tom. 3. an. 324. fol. 236.*

AEgyptij hæretici innumeræ spe-
cies. *to. 6. an. 535. fol. 232.*

A 2

AEgyptus

Ægyptus a Saracenis vastatur :
ann. 615. to. 8.

Æra numeri nota . *vide Era.*

Æriopes conuersi ad fidem . *vide Fides.*

Ætiopu n Rex inuitatus à Scutario Imperatore Catholico bellum parat contra Regem Hemeritarum Iudæum . *to. 7. an. 523. fol. 102.*

Ætiopum Rex fuit Monachus post liberationem Catholicorum de manu Ditrani Iudæi Regis Hemeritarum . *tom. 7. an. 523. fol. 102.*

Ætius hereticus negans diuinitatem Filij, & Spiritus Sancti . *to. 3. an. 376. fol. 698.*

Affectans sanctitatem repellendus ab Ecclesia, &c. *tom. 4. an. 381. fol. 454.*

Affectans sanctitatem quidam in Anglia, qui se dicebat Anglicanum, & specie deuotionis multos decipiebat; Ecclesias consecrabat, non in nomine Sancti aliquius, sed suo . *tom. 7. an. 745. fol. 177. multa etiam in folijs sequentibus, ob quæ factum est Concilium à Zaccaria. fol. 177. & sequent.*

Africa ab Ecclesia Romana accepit fidem . *to. 1. ann. 44. fol. 325.*

Africana Ecclesia Cartaginensis . *vide Cartaginensis.*

Africa inuaditur à Vandalis vocatis à Bonifacio Comite, Duce Rom. *ibi.* & hoc quia dolo Actij aduersarij malè audiebat apud

Imperatores, & tamen idem Actius ei scribebat, vt vocatus non veniret, quia perimeretur; ideo Imperatores mittunt contra illū vt rebellem, ipse verò ex Hispania vocat Vandalos. *to. 5. f. 500. & seqq. an. 427. & fol. 511.*

Africa Dei permissione vastatur, & mala omnia quæ in Africa regnabant . Multa de hoc . *tom. 5. ann. 428. fol. 507. & 8. & seqq.*

Cartago capitur *an. 439. f. 672.*

Africæ primus Rex Vandalus fuit Gensericus . *tom. 5. cum perdunt Romani. fol. 591. an. 431.*

Africa quanta mala patitur à Vandalis . *tom. 5. an. 430. fol. 551. 52. 53.*

Africani Episcopi a Gensericō Vandalorum Rege pulsi ab omnibus sedibus . *to. 6. fol. 3. multa* Neapolim perueniunt : diram persecutionem patiuntur Catholici . *to. 6. an. 483. & 84. ac seqq.* Catholicorum Ecclesie omnes clauduntur, & prænæ latæ contra hereticos vertuntur contra Catholicos . *fol. 402. per Hunnericum hæc omnia facta.*

Africana nona persecutio sub Trajano . *to. 6. an. 504. Episcopi Relegati, et expulsi Corpus Sancti Augustini transferunt in Sardiniam. tom. 6. fol. 564. an. 504.*

Africane Ecclesie persecutio Vandalica finita sub Hormisdæ . *to. 7. an. 522. fol. 84.*

Africa per Belisarium Iustiniani Ducem

- Ducem liberatur à Vandalis. *l. 7. an. 533. & fol. 206.*
- Africa à Saracenis inuasa, et red-
dita tributaria. *tom. 8. an. 646.*
- Africa sine ullo obice à Saracenis
possidetur. *to. 8. ann. 646.*
- Africae Episcopi qui olim supra
200. erant, tempore Leonis IX.
quinque tantum erant. *tom. 11.
an. 1053. fol. 198.* Ex Donati-
starum scismate ad hanc mise-
riam devenit. *to. 11. ibidem.*
- Agapes dicebantur conuiuia quæ
in-Sanctorum Natalitijs in Ec-
clesia fiebant. *to. 1. an. 58. f. 493.*
sic etiam quæ fieri solebant pau-
peribus in morte alicuius. *ibidem*
sic et in dedicationibus Eccle-
siarum. *ibid.* multa de ijs: etiam
Eucharistia in eis sumebatur.
- Agapes fieri solebant in Ecclesijs,
in solemnibus SS. ne fideles vide-
rentur lugere. *tom. 4. ann. 391.
fol. 650. & 51.* sed prohibita
fuerunt per luxum, et ebrieta-
tes. *ibidem*, et loco earum
Eucharistia sumenda. *ibidem.*
- Agapetae Mulieres erant quædam
Concubinae, quæ tenebantur Do-
mi, ac si essent Vxores, et dice-
bant amore spirituali cum mari-
bus se esse coniunctas; putaban-
tur autem Sacrae Virgines. *to. 6.
an. 398. fol. 66.*
- Agareni iidem sunt ac Saraceni,
to. 6. ann. 509. fol. 593.
- Agatenſe Concilium sub Symma-
co celebratum. *an. 506. tom. 6.*
- Aggregationes Secularium ad me-
rita Religionum. *to. 12. an. 1119.*
- Abbas Cluniacensis cum Impe-
ratore Orientis.
- S. Agnetis Basilica Romæ à Con-
stantino ædificata ob miracu-
lum sanitatis filia Constanti-
æ Augustæ meritis illius San-
ctæ. *tom. 3. an. 224. fol. 260.*
et dona data.
- Agni cerei dare soliti Romæ in Do-
minica post Albas, facta commu-
nione. *to. 8. an. 892. fol. 613.*
- Agnus Dei in Missa à Populo ca-
ni solebat. *tom. 8. an. 701.*
- Agnitæ hæretici negabant Chri-
stum vt hominē scire de die Iu-
dicij. *to. 7. an. 535. fol. 229.* isti
dicuntur etiam Theodosiani, et
postea Iacobitæ, quia hanc Hæ-
resim Theodosius, ac Iacobus pro-
pagarunt; dicti etiā Aegyptij; item
Themiſtiani. Isti omnes corrupti-
bilitatem fatebantur in Christo,
contra Gaianitas. *ibid. & an. 563.*
- Agones, seu agones ludi ceperunt
numerari, sicut Olimpiades per
quatuor annos: ceperunt ab anno
Christi 87. per Domitianum.
to. 1. an. 88. fol. 725.
- Alabaria est salis præfectus, seu dis-
pensator. *to. 1. an. 48. f. 376.*
- Alabastrum vnguenti dicitur ratio-
ne vasis, et quare. *to. 1. fol. 121.*
- Albani Ciuitas a Romanis destru-
cta, eo quod cum Imperatore
contra eos pugnauerant. *to. 12.
an. 1169. fol. 616.*
- Alani habitabant Sciticas solitudi-
nes. *tom. 4. an. 376. fol. 375.*
Albi.

Albigenses hæretici, seu Tolofates prodierunt *an. 1176. tom. 12. fol. 674.* hæreses eorum. Non recipiebant Vetus Testamentum, neque de Nouo alia præter Euangelia, Epistolas Pauli, septem Canonicas Epistolas, Actus Apostolorum, & Apocalypsim; matrimonia facta ad euitandam fornicationem esse mala; iurandum nulliter esse; Episcopos & Præbiteros non esse, sed lupos, eos, qui ordinabantur non habentes condiciones, & qualitates requisitas à Paulo, & alia innumera, vt in suis locis. Quomodo tractati, *an. 1178. fol. 731.* & deinceps Hæreses eorum. *to. 13. an. 1204.* Duos esse Deos, bonum, & malum; bonum nouo Testamento, malum veteri attribuebant: fuisse hunc homicidam, quia per diluuium, Pharaonem &c. Sodomitas &c. occidit. Ioannem Baptistam fuisse Diabolum. Patres antiquos fuisse damnatos. Mariā Magdalenā Concubinā Christi; Christum, qui natus est in Bethleem, & crucifixus, fuisse malum. Christum bonū non fuisse in hoc Mundo, nisi solum spiritualiter in corpore Pauli. Deum bonum habuisse duas uxores. Alij dicebant vnum esse Creatorem, & habuisse duos filios, Christum, & Diabolum. Sacramenta nulla dabant. Animas nostras esse Spiritus Angelicos rebelles, qui remanserunt in ære. *tom. 13.*

an. 1204. Contra eos missi diuersi Monaci, & Episcopi: occisus fuit F. Petrus de Castro nouo à Comite Raymundo Tolosano fautore hæreticorum. *tom. 13. ann. 1208. fol. 178.* Ideò Innocentius III. cogitat Sanctam Militiam contra eos armare *ibidem & seqq.* fit Militia Cruce signatorum. *fol. 178.* & incipit bellum contra Albigenses, *ann. 1209. tom. 13. fol. 186.* per Comitem Monfortium. Comes Tolosanus fauebat Hæreticis Belli persecutio *in seqq.* maximum bellum initum. *an. 1212. tom. 13. fol. 207. &c.* Cum 800. Monfortius Comes committit bellum contra Comitem Tolosanum, cum 80. m. & de istis cæsi 20. m. de illis octo tantum. *tom. 13. an. 1213. fol. 227.*

Alcuinus, dictus Albinus, Anglus, Magister Caroli Magni putatur. *to. 9. an. 778.*

Alexandrina Ecclesia primum locum habuit post Romanam, quia nomine Petri per Marcum fundata est. *to. 1. an. 46 fol. 258.*

Alexandriæ tenebatur aperta Schola pro institutione Christianorum. *tom. 2. an. 185. fol. 243.*

Alexandriæ Episcoporum munus erat Ciclos Paschales Papæ nunciare, vt per totum Orbem hic significaret. *to. 3. an. 325. fol. 309.*

Alexandriæ Episcopus per Episcopos innumeros Aegypti eligi solitus. *an. 326. lib. 341.*

Alc-

Alexandrini Episcopi significabant Ecclesie Romanæ Ciclos Paschales. i. tempus celebrandi Pascha per centum annos. *to. 4. an. 380. fol. 421. & tom. 5. fol. 90.*

Alexandrinus Episcopus olim habebat ius in electione Constantinopolitani Episcopi. *tom. 5. an. 397. fol. 44.*

Alexandrius Episcopus non habet Iurisdictionem extra Aegyptum, nec in Orientem. *1. 5. an. 439. fol. 678. to. 6. fol. 54.*

Alexandrie Episcopi Legationem ad Papam mittere soliti cum eligebantur. *to. 6. an. 444. fol. 24. & an. 460. fol. 247.*

Alexandrinus Episcopus Romani Pontificis confirmatione egebat. *to. an. 482. fol. 357. ex tunc sic præceptum à Simplicio.*

Alexandrinus Episcopus appellat ad Papam. *tom. 6. ann. 483. fol. 369.*

Alexandrie Præsul non Archiepiscopus dicitur usque ad annum 444. *to. 6. f. 2. & etiam ultra hos annos.*

Alexandrinæ Ecclesie Episcopus aliquando recedit à Romana ob doctrinam Eutichetis. *1. 6. an. 497. fol. 523. sed conciliata tunc est, & fidei professionem fecit, & quam.*

Alexandrinæ Ecclesie legatio ad Sedem Apostolicam. *vide to. 6. in fine.*

Alexandrina Ecclesia misit Lega-

tionem ad Clementem VIII. *an. 452. to. 6. an. eodem fol. 168.*

Alexandrie Patriarcha mittens ad Clementem VIII. Legatos nominat se Patriarcham Aethiopie. Legenda Epistola, quia digna *tom. 6. in append. qualem fidei professionem fecerint: obedientiam, & subiectionem Papæ profitentur, & alia per multa ibidem.*

Alexandrini oppugnabant Calcedonense Concilium ut Nestorianum, quia Episcopos Eutichanos habuerunt, Timotheum, Elurium, & Nigrum. *to. 7. fol. 53. & 54.*

Alexandria in Lombardia ædificata in honorem Alexandri III. *vide Lombardi.*

Alexandrie Episcopatus erigitur ab Alexandro III. *1. 12. an. 1175. in fine.*

Alienari non posse bona Ecclesie, nec à Papæ, etiam necessitatis causa, nec prædium rusticum, decrevit Simmacus Papa. Addens donec disponente Domino Catholicæ fidei manserit doctrina salutaris. *to. 6. an. 1002. fol. 545.*
Alleluia cantari alicubi solebat ad convocandum fideles. *an. 58. fol. 562.*

Alleluia dicitur ceptus cani Romæ tempore Damasi, exemplo Hierusalem, intelligitur extra tempus Paschale, quia Romæ ante Damasum canebatur. *to. 4. an. 384. f. 500. & 1. 7. an. 576. f. 254.*
Alle-

- Alleluia** aliquando canebatur in funere defunctorum. *ibidem*. falsum est, quod semel in anno caneretur. *tom. 8. an. 599. fol. 131.*
- Alleluia** non nisi in Paschate canendum dicit Vigilantius. *to. 5. fol. 250.*
- Alleluia** etiam in quadragesima debere cantari dicunt Græci. *v. Græci.*
- Alleluia** sic interpretatur, Dominus venit, laudate, hymnum dicite, & benedicite eum. *tom. 11. an. 1053. fol. 195.*
- Alleluia** in Sabbatho ad Vesperam ante Septuagesimam relinqui præcipit Alexander II. *to. 11. an. 1073.*
- Allogi** Hæretici, dicti tales quia ratione, aut verbo carentes. *to. 2. an. 196. fol. 257.* negabant enim Verbum diuinum.
- Alpes**, quas Ariptus, & Luitprandus donarunt Ecclesiæ Romanæ erant à Ianua inclusiue vsque ad Galliarum fines. *to. 8. an. 712. vide Romana Ecclesia.*
- Altari** Mulier neque Monialis potest inferuire, ex Zaccaria. *tom. 9. an. 744. fol. 162.*
- Altaria** plura in templo, & quare. *to. 1. fol. 25.*
- Altaria** plura esse solebant in Ecclesia & quare; quia altare est confessio Martyrum, idcò cum plures haberentur, &c. *to. 1. an. 57. fol. 481.*
- Altare** faciendum supra Martyrum sepulcra decreuit Felix I. *to. 2. an. 275. fol. 636.* & ipsa sepulcra erant altaria. *ibidem.*
- Altare** primarium in Basilicis olim cancellis erat circumdatum. *to. 6. fol. 140.*
- In altari dona offerre non potest Imperator (contrarium decreuit Concilium quinisextum adulans Imperatori) & multa exempla de primo. *to. 8. an. 692. fol. 610.*
- Super altari aliud teneri non potest nisi Pixis cum Eucharistia, & capsæ cum Reliquijs Sanctorum. *tom. 10. ann. 855. fol. 225.*
- Altarium** consecratio ab ipsomet Papa. *to. 13. an. 1198. fol. 7.*
- Ambientes** Dignitates etiam seculares grauitur puniendi, & quomodo. *to. 5. an. 397. fol. 43.*
- Ambrosij** electio in Episcopum Mediol. miraculosa. *to. 4. an. 374. fol. 363.* abscondit se, fugit &c. Eius Legatio ad Maximum Tyrannum. *tom. 4. fol. 482.* patitur persecutionem à Iustina Imperatrice. *fol. 518.* quia Ariana femina &c. *idem fol. 535. an. 387. & fol. 536. & seqq. multis,* & tamen pro Iustina obit Legationem ad Maximum Tyrannum. *fol. 547.* innumera de illo per totum tomum, quartum moritur anno 397. *to. 5. f. 33.* eius doctrina splendore, & per quadam miracula comprobata. *ibidem.*
- Aniburgensis** Ecclesia à Gregorio IV. fit Archiepiscopalis pro donis

nis Suenis, & Slaus, *tom. 9. an. 832. fol. 799.*

Amen responderi solitum in Ecclesia à Populo, et dum sumebatur Eucharistia, & dum prædicabatur. *tom. 1. an. 57. fol. 497. & 503.*

Amen diuersas habebat significationes, & diuersimodè applicabatur orationibus. *ibidem.*

Amen, gratia in Sanctis litteris. *to. 2. an. 109. fol. 37.*

Anacoritarum Institutum. *vide* Monaci.

Anastasius I. Papa malè audiuit apud aliquos propter Acacij sequaces, sed defenditur. *tom. 6. an. 497. fol. 525.* Catholicus probatur, & falsum ostenditur, quòd sit morte præuentus eo quòd voluerit restituere nomen Acacij Const. *fol. 526.*

Anastasius Persa sub exercitu Cosdrois fugit ad Romanos ubi vincunt, & ipse ad fidem conuersus est. *to. 8. an. 621. fol. 257. & seq.* Hierosolimis baptizatur à Iustino Abbate. *fol. 260.* eius martyrium. *tom. 8. an. 626. fol. 274. & c.* in Persidem missus à Persarum Præside Cæsareæ Palæstinæ, & ibi martyrium consummat. *an. 627.* diras quæstiones patitur. Eius caput amputatur: Canes non tangunt eius Corpus. *fol. 285.* habita victoria à Persis corpus mittitur Cæsaream: Caput deindè Romam. *fol. 287.* & in Monasterio ad aquas Saluas

ponitur cum eius imagine.

Anathematis vsus in Ecclesia: eo primus Paulus vsus est. *tom. 1. an. 57. fol. 449.*

Anathema quid sit. Aliquandò etiam in bonam partem accipitur. *to. 1. an. 57. fol. 505. vide infra.*

Anathema est actio, qua quis separatur à Deo, et mancipatur Diabolo. *to. 4. an. 382. fol. 474.*

Anathemate sunt aliquando vsi Imperatores in damnatione Hæreticorum, non quia ipsi id infligant, sed declararunt sic esse per Canones damnatos. *to. 7. an. 533. fol. 183.*

Anatolius Episcopus Constantino- politanus mittit professorem suæ fidei ad Leonem I. Papam. *tom. 6. an. 451. fol. 125. vide infra de Anatolio.*

Anatolius ordinatus à Dioscoro, toleratus à Leone I. Episcopus Constantinop. curat absentibus Legatis Papæ, vt in Concilio Calcedon. statuatur primus post Romanum: per Constantinopolitanum *vide* Constantinopolitanum, omnia rescissa. *ibidem.* Se remittit, et obedit Papæ. *ibidem.* Defendit fidem Catholicam, et Calced. Conc. contra Timotheum Aelurum. *tom. 6. fol. 226. & c.* Papæ carus. *fol. 227.* moritur anno 458. de eius vita, & Religione interna dubia sententia. *ibidem.*

Anciranum Concilium quando, et

B

quo.

quomodo, & à quot Episcopis celebratum ob reformationem morum &c. *to. 3. an. 314. fol. 136.*

Anconitani quandò Ecclesiæ se subdunt, *v. de Romana Ecclesia*, eum prius sub Imperatore, & postea sub Longobardis erant. *to. 9. an. 778.*

Andreas erat senior Petro fratre. *tom. 1. fol. 92.*

Andræ Apostoli Martyrium quo anno accidit est incertum, sed ante Petrum. *an. 69. fol. 676.*

Andræ Apostoli Reliquiæ donatæ Gregorio I. ab Imperatore Tiberio Romam adductæ. *to. 7. ann. 586.*

S. Andræ Corpus e Constanti-nopoli Amalphim transfertur. *an. 1208. tom. 13. fol. 180.* et hoc quia morabantur ibi Imperator Latinus Henricus Flander, et Cardinalis Legatus Petrus tit. S. Marcelli Amalphitanus. *ibidem.*

Angelorum Hyerarchia primò à Dyonisio Arcopagita declarata. *1. 1. an. 48 fol. 374.*

Angelos Mundicreatores, et moderatores dicebat esse Simon Magus *to. 1 an. 35. fol. 257.*

Angelorum militia aliquandò à Iudæis adorata, et quare, et quomodo. *an. 60. fol. 605.*

Angelos creasse Mundum dicunt Charintus, et discipuli Simonis Magi. *an. 60. fol. 605 & 606.*

Angelos esse Christo præstantiores dicebant hæretici tempore

Pauli. *an. 60. fol. 606.* Ideò semper in suis Epistolis eos Christo submittit; et dicit, si Angelos de Cælo euangelizem, et Angelos iudicabimus, &c.

Angelos vocat Episcopos, vt ostendat eos esse Ministros. *607.*

Angelos vt Deos esse adorandos quidam docuerunt. *an. 60. fol. 607.*

Angelos adorandos Ecclesia decreuit, et quare. *an. 60. fol. 607.*

Cultus eorum non imminutus per Laodiceenam Synodum. *ibidem*, Angelorum apparitio, eorumque cantus. *ibidem 608.*

Angelici hæretici fuerunt qui Angelos creasse Mundum dixerunt, vel Angelos adorauerunt. *tom. 2. an. 260. fol. 558.*

Angelica Salutatio. *vide Salutatio.*

Angeli seruiebant Christo, non vt amico, et domestico Dei, sed vt Creatori. *tom. 3. an. 553. fol. 415.*

Angelus apparet Sancto Iuniberto carcerato, et liberat eum. *tom. 8. an. 695.*

Angelorum nomina inuenta à quodam, quæ in Scriptura non sunt, sunt nomina Dæmonum &c. *tom. 9. an. 745. fol. 179.*

Angelorum nomina tria tantum esse nota dicit Zaccaria Papa. Michael, Gabriel, et Raphael. Vriel verò nominatus ab Eldra, proscriptus est. *tom. 9. an. 745. fol. 179.*

Angeli

Angeli pinguntur corporaliter ;
quia Deus praecepit Moyſi , vt
eos ſic deſcriberet in arca . Exo-
li 25. to. 9. an. 765. fol. 269.

Anglia. vide Britannia .

Angli . vide Britanni .

Anglos , ſeu Britannos ob vultus
delegantiam Angelos vocat Gre-
gorius I. tom. 8. an. 595. fol. 75.
Anglos in fide erudiendos curat
Gregorius per Auguſtinum et
Millitum Monachos ſui Mona-
ſterij Romae illuc miſſos . tom. 8.
an. 596. fol. 103.

Angli iterum recipiunt fidem . 1. 8.
an. 597. fol. 111. per Monachos
miſſos à Sancto Gregorio I. ib. d.
fol. 112. In die Natiuitatis pluſ-
quā decē millia baptizati ſunt :
prius ibi ſub Romanis fuerat re-
ceptum Euangelium , &c. *idem*
fol. 143.

Anglis conceditur Angelus Ar-
chiepiſcopus cum Pallio . tom. 8.
an. 601. fol. 150. à Sancto Grego-
rio I. et alijs Episcopis .

Anglorum Episcoporum Ordo
praſcriptus à S. Gregorio . *ibi-
dem* .

Anglis diſpenſatur à S. Grego-
rio vt in 4. & 3. gradu poſſent
matrimonia contrahere , alijs
prohibitis . tom. 8. an. 604. fol.
173.

Anglorum Eccleſia propagata per
Auguſtinum , et Laurentium , et
quomodo . an. 604. à fol. 19. &
ſeqq. per multa .

Anglorum Rex Catholicus primus

in hac praedicatione fuit Edel-
bertus natus an. 613. to. 8.
fol. 227. Erat Rex Cantuariæ .
Perſecutio huius Eccleſiae . fol. 227.
& ſeqq. & fol. 275. & 278. &
fol. 290. Alij Angli conuerſi
ibidem .

Angli Boreales ad fidem conuer-
tuntur . tom. 8. an. 625 fol. 268.
Eduinus Nardaunbror Rex con-
uertitur .

Anglorum multi Reges Apoſtatae .
to. 8. an. 633. ſed Catholicus ex
inſperato eligitur Oſwaldus . an.
634. multa de eo , et miracula
magna in hoc tempore . *ibidem* .
an. 634. &c.

Angliae Rex Oſuirus piſſimus &
erga Episcopum humillimus .
to. 8. an. 651. multa de eo .
fol. 434.

Angli Mediterranei conuerſi ad
fidem . to. 8. an. 653. fol. 441.
alia de his . an. 655.

Angliae Reges aliquandò apoſta-
tae , et conuerſi . an. 664.

Angliae Regum Legatio ad Papam
Vitalianum , et huius ad eos . to. 8.
an. 665. Munera mittunt S. Pe-
tro *ibidem* .

Anglia prouidetur à Papa de mul-
tis Episcopis . tom. 8. an. 668.
& 669.

Anglicana Eccleſia florentiſſima
patitur perſecutionem . tom. 8.
an. 676 & 77.

Angli Episcopis appellant ad Pa-
pam . tom. 8. an. 678.

Anglicanum Con. ilium ſub Aga-
thone

thone damnat hæreses. *tom. 8. an. 679.*

Anglicanæ Ecclesiæ habuerunt cantandi Ritum à Romana Ecclesia. *to. 8. an. 679.*

Angliæ Rex piissimus Ceudalla. *to. 8. an. 689. multa de eo.*

Anglia nonis Apostolis, idest Predicatoribus, fulcitur. *an. 690.*

Anglicana Ecclesia Ritus Romanos sequi semper est professâ. *tom. 8. an. 699.*

Anglia Monachis repletur, et ideò in ea florebat Religio. *tom. 8. an. 704.*

Anglorum deuotio circa peregrinationem Romæ. *to. 8. an. 709.*

Anglorum maxima deuotio circa Cultum Imaginum Sacrarum. *to. 8. an. 714.*

Angli curarunt habere à Gregorio II. omnes litteras, quæ scriptæ eo vsque erant à Sede Apostolica ad Anglos. *to. 9. an. 726. fol. 78.*

Anglorum Rex fit Monachus. *to. 9. an. 737. vide Rex: idem de Regina. ibidem.*

Angliæ Regnum Occidentale fit tributarium Pontifici Romano. *vide Romana Ecclesia.*

Angli reprehenduntur à S. Bonifacio de adulterio, et Poligamia, &c. multa de hoc. *to. 9. an. 745.*

Angliæ Rex Riccardus Regnum relinquit, et peregrinationem in vili habitu eligit, et post multa lata moritur Sanctus. *tom. 9. an. 750. fol. 196.*

Angliæ Regnum Occidentale fit iterum vestigale Romanæ Ecclesiæ ab Offa. *tom. 9. an. 775. fol. 330.*

Angli sæpè fidem receperunt, et reliquerunt. *tom. 9. an. 780. in fine.*

Angliæ Rex Occidentaliū Saxonum, Romam veniens honorificè recipitur à Leone IV. *to. 10. an. 855. fol. 127.* Ekelulfus fuit: obtrunxit Corpus Sancti Alexandri Martyris filij S. Felicitatis. *ibidem.* in suo testamento legatum fecit, vt quot annis 300. maneusc ad limina Apostolorum darentur, et ad quid. *to. 10. an. 857.*

Angliæ Rex Salomon petit à Papa Legatos. *tom. 10. an. 869. fol. 450.*

Angli scholam Romæ habebant: eam restaurat Marinus I. *tom. 10. an. 883.*

Angliæ Episcopatus, et eorum controuersia definita. *an. 1072. fol. 11.*

Angliæ Regnum tributarium Ecclesiæ Romanæ. *to. 12. an. 1103. fol. 30.*

Angliæ Rex à Papa confirmabatur, quia erat feudatarius S. Petri. *to. 12. an. 1135.* faciebat iuramentum &c. in fine. Iurat conferuare libertatem Ecclesiasticam.

Angliæ Reges quanto obsequio venerabantur Romanum Pontificem. *to. 12. an. 1154.*

Angliæ.

Angliæ Rex primus omnium recipit Alexandrum III. in Papam. *to. 12. an. 1161. cum protegit, & cætera, multa 1162. &c.*

Angliæ Rex Henricus persecutor S. Tho. Catauriensis: eius decreta contra Papæ auctoritatem, & Ecclesiasticâ libertatem, & multa indigna. *to. 12. an. 1164. fol. 513. prohibuit solui denarium S. Petro. ibidem.*

Angliæ status defloratio per S. Thomam, de Rege, Consiliarijs. &c. *tom. 12. an. 1165. fol. 519.*

Angliæ Rex Henricus timens sententiâ excommunicationis Sancti Thomæ appellat ad Papam. *to. 12. an. 1167. fol. 551.*

Angliæ Rex ab Episcopo Cantuariensi erat coronandus. *to. 12. an. 1120. fol. 221.*

Angliæ Rex Henricus quam poenitentiam habuit ex eo quod diffamatus erat habuisse partem in morte S. Tho. *to. 12. an. 1172. f. 652. & cætera: multa absoluitur publicè.*

Angliæ Rex Henricus post S. Tho. mortem à filio patiens persecutionem recurrit ad Papam, ut feudatarius Ecclesiæ Romanæ. *t. 12. an. 1173. fol. 660. moritur eius filius malè. an. 1183. tom. 12. fol. 768.*

Angliæ Rex acriter persecutus est Hereticos Albigeneses. *to. 12. an. 1178. fol. 731.*

Angliæ Rex oratur à tota Palesti-

na, ut eat in adiutorium eius. *to. 12. an. 1185. fol. 777.*

Angliæ Rex sumit Crucem pro succursu Terræ Sanctæ: multa facit. *tom. 12. an. 1188. fol. 803. Henrico mortuo succedit solus regnans Riccardus. tom. 12. an. 1189. fol. 816.*

Angliæ Rex Riccardus rediens à Palestina fuit carceratus à Leopoldo Duce Austriæ, & traditur Imperatori, & quam ob causam *an. 1191. fol. 839.*

Angliæ Regina implorat auxilium Papæ pro liberatione Regis de manu Imperatoris; mira dicit de Papa. *to. 12. an. 1193. fol. 863. 64. seqq. & sic Papa terrore excommunicationis obtinet ut liberetur. ibidem.*

Angliæ Rex adiutus à Papa. *an. 1196. fol. 891.*

Angliæ Rex quo ritu sacro promittit leges in suo Regno servare de Papæ mandato. *to. 13. an. 1253. fol. 668.*

Angliæ Rex deuotissimus Sedi Apostolicæ. *tom. 13. an. 1198. fol. 14. & 15.*

Angliæ Rex Riccardus moritur: succedit Ioannes, qui erat Comes Maretonij. *to. 13. an. 1199. fol. 38. oritur contentio, quia aliqui Principes eligerunt Arthorem fratrem Riccardi.*

Angliæ Rex Ioannes se in electionibus Episcoporum ingerere præsumebat. *to. 13. an. 1202. fol. 74.*

Angliæ

Angliæ Rex Ioannes perdidit Aquitaniam, Normandiam, & Andegauiam, quas possidebat in Gallia. *to. 13. an. 1204. f. 32.* & iussit, quia Ecclesias opprimebat.

Angliæ soluit denarium censum Romanæ Ecclesiæ. *1. 13. an. 1205. fol. 162. & an. 1214. fol. 240.*

Angliæ Rex Ioannes resignat Regnum Angliæ, & Hiberniæ in manus Papæ. *tom. 13. an. 1213. fol. 232.*

Angliæ Rex Ioannes se commendat Papæ contra Proceres Regni, quia ab eo extorserunt leges quasdam Regi præiudiciales; & Papa eas abrogat. *tom. 13. an. 1215. fol. 447.*

Angli Rebelles à Ioanne salutant in Regem Ludouicum filium Philippi Regis Galliarum. *1. 13. an. 1217. in principio* Papa eum adiuvat: mittit Legatum ad hoc. *ibid fol. 255.* sed Ioannes hoc medio tempore præ angustia moritur. *ibidem.* Henricus III. succedit Patri mortuo Rex Angliæ. *to. 13. an. 1216. fol. 255.* & Papa deferuit Ludouicum, qui Regnum inuadebat. *fol. 256.* Hic se accingit ad expeditionem Terræ Sanctæ. *an. 1217. to. 13. fol. 270.*

Angli cum honore recipiunt Legatum Sedis Apostolicæ. *to. 13. an. 1237. fol. 498.*

Anglicanum Concil. Londinense statetur Sacramenta esse septem. *ibid. fol. 499.*

Animā esse corpoream Montanus dicit. *1. 2. an. 173. fol. 185.* Idem dicit Tertullianus hæreticus. *an. 201. fol. 282.*

Animas simul cum corpore extinguere aliqui hæretici Arabiæ docuerunt. *tom. 2. an. 249. fol. 408.*

Animam in Christo fuisse Verbum dicit Appollinaris. *vide Verbum.*

Animas duas in quolibet homine esse, vnā super cœlestem, &c. *vide Messaliani.*

Animas esse eiusdem substantiæ cum Deo. *to. 4. an. 381. f. 456.* hæretici quidam.

Animas fuisse ab initio creatas antequam corpori infundatur. Orig. *1. 4. an. 393. fol. 673.*

Animam non habere imaginem Dei post peccatum. Origenes. *to. 4. an. 393. fol. 673.*

Animam esse immortalem contra quosdam Philosophos Augustinus probat. *1. 2. f. 331. an. 411. miraculis probata.*

Animam non creari ex nihilo docebat Acritus Origenista. *to. 5. fol. 362.*

Anima in forma Columbæ exiens ex ore Sanctæ Iuliæ Martyris Cœlum petijt. *to. 6. fol. 7.*

Animarum origo inter difficillimas quæstiones erat. *to. 5. fol. 376. & 77.* fuit aded grauis, vt Gregorius dixerit Deo esse committendam, & vsque ad tempora Gregor. Magni indefinita remansit.

nanſit. *to. 5. an. 815. fol. 377.*
multa de hoc.

animæ originem non ſemper
eamdem tenuit S. Auguſtinus.
to. 5. fol. 363. Hieronymum de
hoc conſulit. *ibidem.* quæſtio
hæc vndè orta. *fol. 376.*

animas fuiſſe creatas ab initio, &
peccaſſe, deindè in corpus vt
carcerem immiſſas, dicit Origin.
fuit ab Eccleſia hoc damnatum.
to. 5. an. 415. fol. 376.

animas omnes ab initio fuiſſe
creatas, & propter peccata im-
mitti in corpora, &c. Orig. dicit.
tom. 7. an. 538. fol. 282. Redar-
gutio huius erroris: multa de hoc.
*fol. 284. 85. & ſeqq. per totum
annum.*

animas omnes fuiſſe in Beatitu-
dine creatas, dicit Orig. *to. 7. an.
538. fol. 292.*

Animas innumeras fuiſſe in prin-
cipio creatas, & Deo vnitas
fuiſſe cognitione, cùm autem
per ſatietatem peccarent, quo
magis, vel minus peccarent, cor-
pora deteriora ſortitas eſſe, qui-
dam Origeniſtæ dicebant. *to. 7.
an. 553. fol. 439.* & in corpora
quædam caliginofa, & frigida
euntes ſunt Dæmones. *ibidem.*

Animam vnâ ex his non peccaſ-
ſe: & hanc eſſe Chriſti. *ibi-
dem.*

Animas omnes tandem Deum
eſſe viſuras, etiam damnatas.
ibidem.

Animas quafdam, pigrorum in-

afinos, rapacium in lupos, & cæ-
tera huiusmodi, intrare. *ibidem.*

Animas duas in quolibet homine
eſſe docebat Photius Patriarcha
Sciſmaticus Cõſtantinopolitanus.
1. to. an. 863. f. 244. fuit damnatus
per Anath. in Conc. Generali 8.
CõſtantinopolitanolV. ſa. & con-
tra Photium. *to. 10. an. 869. f. 431.*

Animæ exiſtentes in Purgatorio
orationibus, & præcipuè Miſſis
iuuantur. *to. 10. an. 851. f. 79.*

Animal irrationale loquitur. *vide
Prodigium.*

Anna Mater Mariæ non habuit niſi
vnum Virum Ioachim, & vnâ
filiam Mariam. *to. 1. App. fol. 15.*
Annatæ ſoluuntur Papæ propter
decimas, quæ olim ſoluebantur.
to. 12. an. 1156. in fine.

Anni ab origine Mûdi ab Eccleſia
ſupputati ſemper fuerunt ſecun-
dum interpretationẽ ſeptuaginta
non ſecundum Hebraicam; ideò
malè videntur facere, qui hanc
ſequuntur, & ſecundum Hebrai-
cam Chriſtus natus datur anno
4022. & Sancti Patres Eccleſiæ
etiam Græci ſequuntur ſupputa-
tionem Eccleſiæ Romanæ. *ibid.
fol. 40.* aſſertur authoritas Con-
cilij ſeptimi Generalis.

Anni cæpti numerari hoc titulo
ab Incarnatione Chriſti ſub Fe-
lice Papa ex inuentione Dionifiij
eximij Monaci Scitæ. *an. 527. f. 7.
fol. 136.* prius per Olimpiades, In-
diſtiones, &c. numerabantur.
Annorũ Indiſtionum verus com-
putus

putus à Cassiodoro acceptus .
to. 3. an. 562.

Anniuersaria Defunctorum . *vide*
Defuncti .

Annus olim etiam tempore Cice-
ronis incipiebat à Kalendis Ia-
nuarij . *to. 2. an. 134. fol. 20.*

Anselmus Monachus frater vxoris
Arnulfi Longob. impij , Nonan-
tulę Monasterium fecit . Abbas
fuit 200. Monachorum . *tom. 9.*
an. 752. fol. 206.

S. Anselmus fit Archiepiscopus
Cantaurię . *an. 1093.* erat Mona-
chus . *an. 1094. &c. fol. 650.* Mul-
tum laborauit cum Rege pro Ec-
clesiæ Iurisdictione . *to. 11. an.*
1097. &c. & ante &c. dignę re-
cipitur ab Urbano II. *ibidem .*

Antiphonę & hymni ex tempore
Sancti Ambrosij recitari cape-
runt Mediol. *to. 4. an. 387. f. 339.*

Antiphonarium, & responsale elab-
orauit Adrianus Papa ad pe-
titionem Caroli Magni . *tom. 9.*
an. 778. fol. 340.

Antiphonariū pro Gallis ab Ama-
lario Fortunato Discipulo Albini
mittitur ad Imperatorem Ludo-
uicum , & ab hoc ad Papam , *1. 9.*
an. 830. & an. 831. vt emenda-
retur iuxta Romanū Antiphona-
rium .

Antichristus putatus fuit Nero .
an. 70. fol. 683. & 84.

Antichristi aduentus olim fuit
proximē creditus . *to. 2. an. 255.*
fol. 436.

Antichristi nomine solet appellari

omnis Princeps persecutor Chri-
stianorum . *to. 3. an. 356. f. 680.*

Antichristus vocari etiam solent
impij hæretici . *tom. 3. an. 360.*
fol. 759.

Antichristū venisse putauit S. Basi-
lius tempore persecutionum . *1. 4.*
an. 372. fol. 341.

Antichristus est , qui veritatem
Catholicam impugnac . *tom. 6.*
fol. 229.

Antichristum venturum post mille
annos à Christo , & iam venisse
docebant quidam in Gallia , sed
confutantur . *tom. 11. an. 1001.*
to. 11. an. 1062. scisma .

Anthimus Episcop. Trapezuntinus
curat eligi Archiepiscopus Con-
stantinop. fauore Theodosię Au-
gustę hæreticę . erat Euthichia-
nus . *to. 7. an. 537. fol. 227.* Aga-
perus Papa existens Constantino
poli eum expulit à Sede creans
Mennam . *an. 336. f. 245. & 46.*
& postea deposuit etiam ab Epif-
copatu Trapezuntino . *fol. 252.*

Antiochena Ecclesia post S. Pe-
trum , duos simul Episcopos ha-
buit , & quare . *an. 45. fol. 346.*
Antiocheni Concil. Canones , qui
& quomodo recepti . *1. 3. an. 341.*
fol. 522. & ante ac post .

Antiochenum Conc. à quibus ce-
lebratum ab Arianis , & Catho-
licis . *fol. 523. vide Concilia .*

Antiochenę Ecclesię subditę erant
Ecclesię Persiæ . *tom. 2. an. 344.*
fol. 553.

Antiocheni Statuam Imperatricis
Pla-

Placillæ ignominiosè tractantur, & à Theodosio Maximo supplicio affecti . *to. 4. an. 388. ol. 554.* Monachi pro eis intercedunt . Multa de hoc . *fol. 556.* Oratio Flauiani Episcopi ad Imperatorem pro eis . *fol. 561.*

Antiocheni supplicium graue patiuntur ob necem Præfecti militum . *to. 4. an. 390. fol. 619. & seqq.* Antiochiæ Episcopus non subiacet Alexandrino , nec alij Orientalibus . *to. 5. an. 439. fol. 678.* Antiochena Ecclesia non subditur Alexandrinæ . *to. 5. an. 439. & to. 6. an. 448. fol. 54.* quia illa à Petro , hac à Petri discipulo iudata . *ibidem .*

Antiochena Sedes licet à Petro iudata Romanæ non præfertur , quia Petrus ibi transeunter , hic firmam eam crexit . *to. 6. fol. 54.* Antiochenus Episcopus non subiacet Constantinopolitano . *vide Constantinopolitanus . vide Anatolius .*

Antiochia vexatur per hæreticum Petrum Fullonem . *vide Petrus Fullo .*

Antiochenus Episcopus eligitur de consensu Papæ . *to. 6. an. 479. fol. 345.* eius confirmatione cepit habere validitatem , & alias non . *to. 6. an. 482. fol. 357.*

Antiochia ex tempore terremotus lici cepit Theopolis . *to. 7. an. 528. ol. 144.*

Antiochia à Saracenis capitur . *vide Saraceni .*

Antiochena Ecclesia etiam antiquitus à Papa prouidebatur de Episcopo . *to. 8. an. 686.* & Syracusanus quidam fuit datus à Conone .

Antiochia per Imperatorem Nicephorum eripitur à Saracenis . *to. 10. an. 964.*

Antiochena Ecclesia tertia est à Romana . *tom. 11. an. 1053. fol. 193.*

Antiochia erepta Saracenis à Christianis . *tom. 11. an. 1008.*

Antiochiæ ereptæ à Saracenis Princeps fit Boemundus . *vide Terra Sancta .*

Antiochiæ Patriarca . *vide Patriarca .*

Antiochenus Patriarca quando cepit esse Latinus . *vide Patriarca , &c.*

Antipapa Cadaolus . Epistola contra eum .

Antipapa . *vide Scismatici . vide Pontifex . vide Catalogum Pontificum .*

Antipodas negare non est hæresis . *to. 9. an. 748. fol. 191.*

Antiquæ consuetudines seruantur etiam à Papa . Multa de hoc , &c . *to. 11. an. 1099.*

Antiquitas semper seruanda in Ecclesia : ita Concil. Rom. sub Hilario . *to. 6. an. 465. fol. 166.*

S. Antonius Aegyptius quaerit anxie martyrium , & non obtinet . *to. 3. an. 310 fol. 50.*

S. Antonius Monachus in Aegypto cum magna renitentia recipit litteras

litteras Constantini. *to. 3. an. 328. fol. 383.*

Antonij argutæ responsiones contra Philotophos quosdam. *ibidem fol. 384.* Alexandria confutauit Arianos. *fol. 544. & 45.*

S. Antonij Magni Corpus in Provincia Viennensi apud Motam S. Desiderij fuit collocatum à Iocellini filio Guigone ex Comitibus Pictauiensium. *tom. 11. an. 1089. in fine.*

S. Antonij potestas miraculosa in sananda lue sacri ignis. *tom. 11. ibidem: & ij, qui malè contra Sanctum se gerent ab igne illo arripiuntur. ibidem.*

Antropomorficæ dicebant Deum habere membra, quæ in Scriptura leguntur. *tom. 5. an. 400. fol. 115.*

Annulus aureus erat centorium. *to. 1. fol. 165.*

Annuli sponsalis vsus loco Arrhæ. *to. 1. an. 57. fol. 463.*

Annuli isti, quibus signis, & formis fiebant. *ibidem. fol. 463.*

Annulum nunquam in manu habuit Sanctus Augustinus. *to. 5. fol. 285.*

Annulos ab Episcopis non portandos tamquam à Sponsis Ecclesiarum, dicunt Græci contra Latinos. *to. 11. an. 1054. f. 210. sed defenditur debere fieri à Petro Damasceno. ibidem.*

Annunciandi festa mos antiquus inter fideles absentes, cum sibi

inuicem per litteras beneficarentur. *to. 2. an. 263. fol. 593.*

Apparitiones Sanctorum. *tom. 5. fol. 486.* de S. Ioanne Baptista. De S. Stephano, & Gamaliele. *vide Stephanus.*

Appellans ad Sedem Apostolicam Flavianus cæsus verberibus mortuus est in Concilio Ephesino secundo. *to. 6. fol. 97.*

Appellare ad maiores Sedes cuique est liberum. *to. 10. an. 869. fol. 432.*

Appellare quilibet potest ab Episcopis ad Papam, neque hoc negant Afri Episcopi, sed orant Papam, ut non tam facile suscipiat damnatos ab illis absque eo quod ipsi audiantur. *to. 5. f. 450. & fol. 453.*

Appellatio ab Episcopis totius Mundi ad Papam. *vide Pontifex Maximus.*

Appellationem ad Papam Episcopi impediēbat Rex Angliæ. *to. 11. an. 1097. & in Sicilia. v. Siculi.*

Appellationem ad Papam prohibuit fieri Henricus III. Rex Angliæ. *to. 12. an. 1164. f. 513.*

Apelles hæreticus, eiusque dogmata. *to. 2. an. 146. fol. 119.*

Apis, quæ adorabant Aegyptij, erat vitulus natus e Vacca, quæ nō potest aliū gignere: tæta istu fulguris ex eo concipit Apion. Erat totus niger, candorē ferebat figuræ quadratæ in fronte, duplices in cau-

in cauda, in tergo effigiem Aquilæ, &c. *an.* 123. *to.* 2. *fol.* 69. raro videbatur & magna lætitia fiebat cum apparebat. *ibidem* multa de hoc.

Apocalypsim scripsit Ioannes anno Christi 97. *fol.* 736. fuit recepta à Græcis, & Latinis, olim *an.* 97. *fol.* 737. fuit adscripta ab hæreticis alteri Ioanni. *ibidem*. Aliqui tamen Sancti Græci eam non receperunt, & quare. Cur de ea non sit mentio in Conc. Niceno. *ibidem*. Cuius Ioannis fuerit, an Marci an filij Zebedei olim dubium; multa de hoc.

Apollinaris hæreticus prius fuit egregius vir Athanasio coniunctissimus. *to.* 3. *an.* 349. *fol.* 599. Eius hæresis fuit quod Verbum fuit anima Christi; *ibidem*. Et quod Spiritus Sanctus non est Deus. *ibidem*. damnatur sub Damaso. *an.* 373. *tom.* 4. *fol.* 351.

Apollinaris omnes errores damnati ab Athanasio, & confutati. *tom.* 4. *an.* 373. *fol.* 354. & 55.

Apologias pro se scribunt Sancti vide De S. nro Bernardo exemplum. *to.* 12. *an.* 1149. *fol.* 368.

Apologiæ in necessitate scribi possunt etiam à Sanctis. *to.* 5. *f.* 155. Apollonius Tiansus. vide Magus. Apostoli quidam quare dicti fratres Domini. *to.* 1. *fol.* 22.

Apostolorum ordo, & series circa vocationem à Christo ab An-

drea cæpit. *to.* 1. *fol.* 92. & 94. & 104. & 108. Inter eos Petrus fuit caput ex Hieronymo. *to.* 1. *fol.* 213. Omnes Apostoli fuerunt Galilei. Ex Tribu Iudæ aliqui. Alij ex Nephtalim, Alij ex Zabulon. *to.* 1. *fol.* 113. Non impedit quod dicantur Galilei, quia ibi habitabant: sicut Christus, quia in Nazaret Galilææ habitavit, Galileus dictus est. *to.* 1. *fol.* 114.

Apostoli Eucharistiam fecerunt. *to.* 1. *fol.* 156. & alios docuerunt facere. *ibidem*, & seqq.

Apostoli, quæ obtinuerunt communia, & in quo excessit Petrus. *to.* 1. *fol.* 207.

Apostoli æquæ ac Petrus habuerunt ordinariam potestatem remittendi peccata, sed supremam authoritatem significatâ per traditionem Clauium, obtinuit Petrus *ib.* *fol.* 208.

Apostolorum Acta à Luca tantum scripta, sunt autentica, non quæ dicuntur facta ab alijs. *tom.* 1. *fol.* 218.

Apostoli quibus linguis loquebantur. vide Lingua.

Apostoli prædicantes in die Pentecostes auditi sunt à quolibet lingua sua, sic intelligitur, non quod Apostoli vna dialecto ab alijs in suis linguis, idest audientium, audirentur, quia sic horum fuisset miraculû, non Apostolorum, sed quod Apostoli loquebantur linguis eorum, & sic ex

parre Apostolorū fuit miraculum.
to. 1. fol. 221.

Apostoli quanto tempore secun-
dum aliquos manserunt simul in
Hierusalem. *to. 1. an. 34. fol. 251.*

Apostoli omnes sub Petro. *to. 1.
an. 54. fol. 269.*

Apostolorum Acta non omnia
scripta, sed aliqua omiſſa à San-
cto Luca. *ibidem fol. 270.*

Apostoli poſt necem Stephani non
diſceſſerunt ab Hieruſalem, licet
alii diſperſi eſſent. *to. 1. an. 44.
fol. 312.*

Apostolorum diuiſio, ſeu partiti-
o facta. *an. 44. 14. Iulij to. 1. an.
44. fol. 316. & ſeqq.*

Apostoli Symbolum compoſue-
runt tamquam Canones quos-
dā, quos omnes vniuerſaliter te-
nebantur credere quibus erat
prædicandum Euangelium. *ibi-
dem fol. 317. Quod factum à ſin-
gulis per ſuas partes. ibid. vide
Symbolum.*

Apostoli Prouincias ſibi diuidunt
& quomodo. *to. 1. an. 44. fol. 318.
& ſeqq.*

Apostoli ex Spiritus Sancti inſpi-
ratione operabantur. *ibidem.*

Apostoli in Mundum proſecti ad
prædicandum licet indiſcreti. *to. 1.
an. 4. fol. 319. 20. & ſeqq.*

Apostolorum omnium itinera, &
prædicationes, ac Prouinciæ. *to. 1.
an. 44. fol. 321. & ſeqq. di-
ſtinctè de omnibus.*

Apostolorum ſcripta multa apo-
crica. *to. 1. an. 44. fol. 326. & ſeqq.*

Apostoli varijs linguis loqueban-
tur: & quid eſt linguis loqui. *vide
Lingua.*

Apostoli omnes ſub Petro & in
multis pares illi, & quomodo.
vide Petrus. Inter Apoſtolos
contentio fuit, ſed non ſeinde-
bat charitatem. *tom. 1. an. 51.
fol. 393. & an. 391.*

Apostolorum Pauli, & Barnabæ
diſſentio, & ſeparatio non fuit
cum odio. *to. 1. an. 51. fol. 394.*

Apoſtolica traditioes, & dog-
mata ab initio Eccleſiæ fuerunt
obſeruata. *to. 1. an. 51. fol. 396.*

Apostoli Spiritu Sancto inſpiran-
te docuerunt multa. *ibidem.*

Apoſtolus Andreas Hierapoli Cru-
ci affixus eſt. *to. 1. an. 54. fol. 423.*

Apostoli nomen etiam Episcopis
olim dabatur. *to. 1. an. 58. fol. 524.*

Apostoli, quas Synodos fecerunt.
an. 58. fol. 568.

Apostoli Romæ Miſſas in titulo
Paſtoris dicebant, ſic & alij Sa-
cerdotes. *an. 59. fol. 597.*

Apostoli conſueuerunt vocari alij
præter Apoſtolos ab eiſdem
Apoſtolis. *an. 60. fol. 599. Epiſ-
copi ſic ſolebant appellari. ibi-
dem.*

Apostolorum nullus præter Pe-
trum iuit in Hyſpanias. *t. 1. an. 61.
fol. 623.*

Apostolorum Conſtitutionum libri
octo recepti à Sanctis Patribus.
Multa. *ibidem fol. 14. & 15. alij
ſic notauerunt.*

Apostolorum Canones licet non
ſint.

int libri Canonici (& quare) recepti tamen à Sanctis Patribus, & primum locum obtinent post libros Canonicos: multa de hoc. *an. 102. fol. 14. & 15. eorum authoritas magna. ibidem.*

Apostolorum Canones citantes Papæ aliqui eos non nominant Apostolicos. Apocriphi habiti fuerunt à Papis aliquibus, ab alijs recepti. *ibidem fol. 16.* Illi autem Papæ, qui eos vt authenticos Apostolorum non receperant, tamen eis vtuntur. *fol. 16. de numero Canonum controuersia: aliqui 60. tantum dicunt, & ratio. Sexta Synodus 85. recepit. Apostolici Canones citantur, & tenentur ab antiquis. an. 318. fol. 196. & an. 324. fol. 273. de translatione Episcoporum 50. approbati fuerunt à diuersis Pontificibus. to. 9. an. 787. fol. 380. vide infra.*

Apostolorum Canones à Leone IV. recepti, & secundum eos iudicari præcipit. *to. 10. an. 855. f. 124. fol. 17.*

Apostolorum Canones. num. 85. non fuerunt ab Ecclesia habiti pro authenticis, imò Gelasius inter apocripha reiecit. *to. 8. an. 692. & multi in sexto Concilio approbantur, vt alias ab Ecclesia approbati. ibidem.*

Apostolorum Canones obseruandi à Zaccaria Papæ: citatur numerus &c. *to. 9. an. 744. fol. 161. & alius inf. 162. alius f. 163. alius 164.*

Apostoli certis controuersijs confessu, & consensu causas decidebant per sententias, ita in Hyerusal. congregati pro vsu legalium per 15. dies manserunt, & multa disposuerunt. *ibidem. fol. 18.*

Apostoli Antiochiæ Synodum fecerunt, & multa statuerunt. *an. 102. fol. 18.*

Apostolicæ traditiones seruandæ, & quæ. *vide Traditiones.*

Apostolorum natalitia ab initio celebrari solita. *to. 2. an. 286. fol. 670.*

Apostolorum Octaua ab initio celebrata. *fol. 672. an. 288.*

Apostoli dicuntur Lucas, & Thimoteus. *an. 336. fol. 460.*

Apostoli licet pares essent electione, eis tamen præminebat Petrus. *to. 7. an. 538. fol. 280. Vigilii.*

Apostoli non promissione tantum sed verè à Christo habuerunt Spiritum Sanctum per insufflationem post Resurrectionem. *to. 7. an. 553. fol. 471.*

Apostolicæ litteræ, & genera eorum multa. *vide Litteræ.*

Apostolicæ authoritatis titulo se nominabant Episcopi olim in Gallia. *to. 8. an. 593. fol. 58. & 64.*

Apostoli dicuntur omnes missi à Papa ad Infideles ad prædicandum. *to. 8. an. 650. vide Sancti Gregorij vitæ, & omnium Pontificum, &c. & an. 690. to. 8.*

Apo-

Apostolis omnibus presidebat Petrus licet pares essent meritis. *to. 10. an. 865. fol. 294.*

Apostolatus idem ac missio ad predicandū Euāgeliū. *t. 12. an. 1124.*

Apostolici hæretici fuerunt de anno 1147. *to. 12. fol. 343.* sic dicti, quia successores Apostolorum se esse dicebant sine auctore aliquo: ex Manicheis omnia acceperunt: iurandum, & peierandum esse, ne secretum prodatur. Coniugia damnant, & impudicitij se miscent. Abstinent à carnibus, & omnibus, quæ ex carne generantur: Catholicis se immiscunt, Ecclesias frequentant, ieiunia, &c. *ibidem.* Testamentum vetus non recipiunt, promiscuos concubitus habent, & tamen votum faciunt castitatis. Euangelium tantum recipiunt. Infantes non baptizandos; pro mortuis non orandum; viuentes non iuuari suffragijs Sanctorum; Ignem Purgatorii non dari; Apostolicos idest Romanos Pontifices, Episcopos, Archiepiscopos, Presbyteros, &c. esse peccatores; ideo non posse dare, nec recipere Sacramenta, aiebant. *ibidem*, quos confutat S. Bernardus.

Apocrisarii Papæ idest Nuntij, non nisi Diaconi mittebantur. *to. 7. an. 582. fol. 593.* de Gregorio I. & *an. 686.* de Laurentio.

Apulia venit ad dominium Nortmandorum. *vide Nortmandi:*

Apulia à Papa concessa Roberto Guiscardo Nortmandino. *vide Pontifex* (cum tributo) confirmatur à Gregorio VII. S. Robertus.

Apuliæ, & Calabriæ Inuestitura datur a Papa Vvillmo filio Rogerij *an. 1118. & an. 1120.*

Apuliæ, & Calabriæ Ducatus murtuo Vvillmo à Papa iterum confertur, licet esset inuasus à Rogerio Patruo Vvillmi. *t. 12. an. 1127.* sed postea à Papa habet Inuestituram. *an. 1128. t. 12.* & quia excommunicatus erat, postea absoluitur, & iterum obtinet. *an. 1139. vide Sicilia.*

Apulia reddita Papæ. *vide Romana Ecclesia.*

Aqua Syloe precibus Isayæ de Monte Sion cepit scaturire, & certis horis diei ebullit. *tom. 1. fol. 134.*

Aqua fluminis Sabbatici in Palestina solo Sabbato fluens. *tom. 1. fol. 135.*

Aqua vino miscenda in Sacrificio. *to. 1. an. 57. fol. 495. & 96.*

Aqua benedicenda ex decreto Alexandri I. *to. 2. an. 132. f. 85.* vsus eius contra Dæmones. *ibid.*

Aqua vino miscenda in Sacrificio nou ex Apostolica tantum traditione, sed Dominica est. *to. 2. an. 132. fol. 86.*

Aquæ benedictæ aspersione Magig, & incantationes abiuratæ dissoluuntur. *t. 3. an. 327 fol. 381.*

Aqua increata. *vide Increata.*

Aqua

Aqua benedicta fugantur Dæmones. *to. 4. an. 389. fol. 616.*

Aquas, quæ super Cœlos esse dicuntur in Scriptura, esse virtutes supernas contrarias Dæmonibus dicit Orig. *to. 4. an. 393. f. 673.*

Aqua miraculosè orta nocte Paschæ in vsum Baptismi. *to. 5. an. 417. fol. 406. & 7. & alia de hoc.*

Aquarum hæretici, seu Encratitæ cum aqua solum sacrificandum dicunt. *to. 2. an. 257. fol. 491.*

Aquæ benedictæ miraculum in sanando Gothum quemdam à Sancto Fortunato, & restitutio Puerorum ablatorum. *to. 7. an. 537. fol. 270.*

Aquas, quæ super Cœlos sunt dicebat Orig. esse animatas, & esse Angelos bonos, quæ verò sub Cœlo Diaboli: error est. *to. 7. an. 518. fol. 289.* Multa de hoc ex S. Basilio.

Aquam in Missa non adhibendam dicebant Armeni hæretici; *an. 685. to. 8.*

Aqua benedicenda in Ecclesia, omni Dominica, ut ea Populus aspergatur. *to. 10. an. 855. f. 125.*

Aqua benedicta aspersi campi iussu Stephani. Inde extinctæ locustæ. *to. 10. an. 885.*

Aquam vino mixtam conuerti in sanguinem in Eucharistia dicunt aliqui, alij negant. In Gallia oritur hæc questio. *an. 1188. fol. 812. to. 12.* scribitur ad Sedem Apostolicam.

Aquam vino fuisse mixtam. *ibid.*

& multæ autoritates ad hoc adducuntur. *fol. 813.* multa de hoc, sed non reperitur responsio Papæ, habes tamen alibi. *v. Vinum.* Aqua. Eucharistia.

Aqua per miraculum transubstantiata fuit aliquando in sanguinem. *an. 1192. fol. 861. & 62.*

Aqua fontis cuiusdam benedicta à quodam Dei Seruo miracula operabatur diuersa. *to. 13. an. 1100. fol. 53.*

Aqua, quæ exiuit de Corpore Christi non fuit flegma, sed vera aqua. *to. 13. an. 1202. fol. 83.*

Aquam cum vino immediatè conuerti in Sanguinem est verior opinio. *ibidem.*

Aquileia dicta fuit Romana Ciuitas ob insignem virtutem ostensam contra Maximinum Imperatorem Tyrannum. *to. 2. an. 240. fol. 398.*

Aquileia in Synodo Romana declaratur Metropolis Venetiæ, & Istriæ; Foroliuius verò suos fines statuit. *to. 11. an. 1053.*

Aquileiensis Patriarca vnde primò ortum habuit cum in Italia solus Romanus esset Patriarca. *vide Patriarca.*

Aquileiæ Patriarca subiicit sibi Gradensem. *vide Patriarca.* sed illicitè.

Ara Cæli putatur esse Ara primogenito Dei ab Augusto in Rupe Tarpei Montis Romæ dicata; & quare dicauit. *Appar. fol. 10. num. 26.*

Arabia

Arabia Foelix Euangelium edo&ta
est ab Eunucho . *tom. 1. an. 35.*
fol. 260.

Arabia sub dominio Romanorum
venit tempore Traiani . *to. 2. f. 55.*
ann. 114.

Arabes, seu Saraceni insurgunt
contra Romanos. *vide Saraceni.*
to. 8. an. 631.

Aragonæ Regnum fit Censuale
Romanæ Ecclesiæ. *t. 11. an. 1097.*
fol. 700.

Arausicanum Concilium factum .
an. 441. to. 6. fol. 7.

Arausicanum Concilium 2. factum
sub Hilario . *an. 463. tom. 6.*
fol. 257. fecit decreta fidei de
gratia, & libero arbitrio: factum
fuit, quia Gallicani quidā Præs-
byteri licet damnarent Pelagiū,
indire&te tamen fauebant illi
impugnantes scripta Sancti Au-
gustini. fol. 259.

Arca Noe . *vide Noe.*

Archiepiscopi per electionem crea-
bantur . *vide Episcopi.*

Archiepiscopi omnes in Occiden-
te dici ceperunt Patriarchæ mo-
re Gothorum . *tom. 7. an. 533.*
fol. 186.

Archimandritæ insurgunt Constan-
tinopoli contra Nestorium .
to. 5. fol. 585. an. 431.

Archimandritæ defensores Euthi-
chetis, qui, & qui impugnato-
res . *to. 6. fol. 146. v. Monachi.*

Archipresbyter debet esse in qua-
libet plebe, vt illi præsit, sicut
Episcopus Matrici. *to. 10. an. 904.*
in fine.

Archium, *vide Carthofilacium.*
Arelatense Concilium 3. celebra-
tur . *an. 453. to. 6. fol. 19.*

Arcopagus, & Arcopagitæ Iudi-
ces, qui erant, quando, quomo-
do, quo rigore iudicabant. *to. 1.*
an. 52. fol. 404.

Arreptitij euadunt multi etiam
Christiani . *to. 1. an. 56. f. 435.*
Arreptitij, & infideles virtute San-
ctorum liberantur . *to. 2. an. 163.*
fol. 142.

Arreptitorum multi successus,
qui videntur miracula . *tom. 4.*
an. 385. fol. 510. vide Arrepti-
tij vide Dæmoniaci.

Argentei 30. quibus venditus est
Dominus, quam summam facie-
bant . *to. 1. fol. 144.*

Argenteus Nummus quid erat
olim Romæ . *tom. 3. an. 330.*
fol. 406.

Ariana hæresis incipit patefieri .
an. 315. f. 146.

Arius erat Bauca-
lidæ Ecclesiæ Alexandrinæ Præs-
byter, dulcis in alloquio .
Dogma eius erat Dei filium
Verbum fuisse creatum in tem-
pore . *fol. 147. nec esse Patri con-*
substantialem. fol. 148. & 188.

Protegitur ab Eusebio Nicome-
diensi Episcopo facto fauore Au-
gustæ Constantiæ vxoris Licinij.

ibid. quia facto Alexandriæ Conc.
Prouinciali noluit respicere de-
ponitur à Sacerdotio . *t. 3. fol. 318.*
fol. 187. & excommunicatur.

ibidem 188. Arii primi sequaces
fuerunt Episcopi multi: 189. à Con-
cil.

1. Alexandrino dicitur Anath.
 3. fol. 193. Hæresis Arianae
 confutatio : fol. 193. septin-
 entas Virgines Alexandrinas
 duxit, quæ dicuntur meretrici-
 æ ab Alexandro Episcopo Ale-
 xandrino. t. 3. an. 318. fol. 195. &
 196. v. Filius Dei. v. Personæ.
 ij. hæresis primò damnata in
 concil. Alexandrino Prouincia-
 , postea in Niceno. t. 3. an. 325.
 d. 295. Pœnitet, sed fidei. f. 300.
 66. mittitur in exiliū. *ibid.* f. 300.
 ius simulata pœnitentia, & fide,
 i Constantino, & Eusebianis
 recipitur, & suæ Patriæ resti-
 tuitur. an. 335. fol. 438. 39.
 & 40. sæpè dolosè dicit se tenere
 dem Nicenam 453. & 54. tan-
 em in Latrina, alueum deijcere
 olens, crepuit, & sic mortuus
 st. fol. 455. Alexander V. Epif-
 opus Constantinopolitanus eni-
 è Deum precabatur, ne permit-
 eret Arium recipi in Ecclesia,
 cut tunc Eusebiani intende-
 ant. *ibidem.* Circumstantiæ mor-
 is illius: locus, & memoria, quæ
 hoc factò semper fuit. f. 456.
 ianorum enorme scelus præui-
 erur à Sancto Antonio Abbate.
 3. an. 339. fol. 495.
 iani quomodò suam sententiam
 allabant circa consubstantiali-
 atem. 10. 3. an. 340. fol. 511.
 18. & 19. Damnantur in Syno-
 lo Sardicensi. *vide* Sardicense.
 iani maximam persecutionem
 iferunt Ecclesiæ Alexandrinæ.

10. 3. an. 356. fol. 668. 669. & c.
 Arianorum fraudes in Concilijs.
 10. 3. an. 358. & 59.

Ariani Reges in Italia regnarunt
 Odoacer, & Theodoricus. *vide*
 Theodoricus. *vide* Gothi.

Ariani sparsi per totum Occiden-
 tem. *vide* Gothi. *vide* Hispania.
vide Gallia.

Ariani exagitati valdè à Iustino
 Imperatore in Italia. t. 7. an. 523.
 fol. 104.

Ariminense Concil. celebratur. an.
 359. t. 3. f. 729. Patres eius licet
 negarent consubstantialitatem,
 tamen non fuerunt Hæretici.
 fol. 737.

Ariminense Concil. factum spontè,
 & libèrè fuit Catholicū: eūdem verò
 Patres decreuerūt per vim Impe-
 ratoris contra Fidem Nicenam
 non fuit Catholicum: ex Sancto
 Athanasio: 10. 3. an. 359. f. 739.

Ariminense Concil. Patres multi
 post illud Martyres moriuntur,
 quia damnant impietatem. f. 340.

Aristotelis libri vitiati in mul-
 tis ab Apellicone (quia corrossi
 erant) idè non semper totam
 merent fidem. t. 6. an. 510. f. 596.

Arma, seu titulos, & insignia in-
 edificijs Ecclesiarum noluit Con-
 stantinus apponere, dicens esse
 herbam parietinam. 10. 3. an.
 324. fol. 263.

Armeni quando fidem acceperunt.
 10. 3. an. 325. fol. 338.

Armeni hæretici, quid tenebant?
 v. Iacobitæ.

De Armeni

Armeni Christiani afflicti à Persis
poscunt auxilium à Iustino Im-
peratore . *to. 7. an. 572.*

Armenia à Saracenis vastatur .
an. 653. to. 8. Armenorū ex occa-
sione Saracenorum hæreses fue-
runt: vinum solum in Missa adhi-
berendum sine aqua ; caseum , &
oua in Sabbato , & Dominica
diebus Quadragesimæ edenda .
Carnes in altari more Iudaico
assabant , & Populo dabant . *t. 8.
an. 685.*

Armenia scatebat Manicheis, ideò
tot falsa dogmata in illa Regio-
ne . *to. 9. fol. 29. fol. 722.*

Armenorum errores qui . *to. 10.
an. 863.*

Armeni olim malè audiebant ,
quia Armenia infecta erat Mani-
cheismo . *to. 11. an. 1016.*

Armenorum errores olim hi erāt.
Aquam vino in Missa non mi-
scebant , Chrisma non balsamo,
sed butiro faciebant ; Diosco-
rum hæreticum colebant, Trisag-
gio Crucem addebant , tamen
in azimo consecrabant . *tom. 11.
an. 1080. fol. 556.*

Armenix Metropolitanus ab eis
dictus Catholicus, idest vniuersa-
lis, plusquā mille Episcopos sub
se habebat . *t. m. 12. an. 1145.
fol. 319.*

Armenix Legati per vnum annum,
& sex menses iter fecerunt, vt ve-
nirent ad Papam Eugenium III.
cumque consulerent de Ritibus,
& quibus . *to. 12. an. 1145. f. 319.*

Armeni prius solum habebant
Principem, non Regem, donec
à Papa habuerunt hunc titulum.
to. 12. an. 1170. in fine.

Armenix Rex petit coronari à
Papa , & mittitur ad hoc Lega-
tus . *to. 12. an. 1197. fol. 896.*

Armenix Patriarca redit ad Ec-
clesiæ Romanæ vnitatem: litteræ
eius , & multa de hoc . *ibidem.*

Confitetur Papæ primatum, &c:
Armenia per Papam eximitur à
subiectione aliorum in Spiritua-
libus ; & subditur immediatè
Papæ . *to. 13. an. 1202. fol. 93.*

Armeni deuotissimi erga Sanctam
Sedem . *ibidem.* Eorum Archie-
piscopus pallium , &c. accipit à
Papa . *ibidem fol. 94.*

Armenix Archiepiscopus à Papa
Pallium accipit per Legatum .
to. 13. an. 1239. in fine.

Arnaldus hæreticus de Brixia do-
cebat Clericos, Monachos, Epif-
copos , & alios Ecclesiasticos
non posse habere regalia, & pro-
prietatem bonorum . *to. 12. an.
1139.* Romanos peruertit contra
Papam . *vide Romani. an. 1155.*
hæreticus hic fuit damnatus ad
mortem, & combustus Inquisito-
ris iudicio . *to. 12. an. 1155.* &
à Papa fuerat carceratus

Armenense Concilium celebra-
tum . *an. 541. to. 7. fol. 319.*

Ascetarum Monachorum hæresis .
vide Naturalia.

Afiri caput Iudeos adorare, & illud
fuisse inuentum in templo com-
mentus

mentus est Appion in calumniam eorum, & Christianorum, quos ex illis esse dicebat. *to. 1. an. 42. fol. 303.* dicens etiam, quod tempore Antiochi Epiphane in Sancta Sanctorum in templo Hyerusalem Caput Asini fuit inuentum &c. Mendacium. *to. 2. an. 201. fol. 285.* idem tenuit Plutarcus &c. *ibidem 286.*

trologia iudiciaria, seu per aspectus prohibita. *to. 1. an. 56. f. 444.* Astrologia etiam ab initio Ecclesiæ prohibita (id est iudiciaria) & per hoc Aquila Ponticus fuit eiecus ab Ecclesia. *to. 2. an. 137. fol. 94.*

trouomia, de ea tantum à nobis sciatur, quantum sacræ Scripturæ alicunt, & hoc suffici; ita Cassiodorus. Multa de hoc. *tom. 7. an 562.*

hanasij labores, & electio in Episcopum. *to. 3. an. 326. fol. 342.* accusatur ut seductor. *to. 346.* eius persecutio ab Eusebio incipit. *fol. 372. an. 327.* multas calumnias patitur à Meletianis suis Muscis. *to. 3. an. 329. f. 391. 92. & 93.*

athanasius persecutionem iterum patitur, & calumniam per Ischiram, quod Calicem fregisset, & mensam subuertisset. *t. 3. an. 331. fol. 412.* sed Ischiras se retractat. Item calumniā de homicidio Arsenij. *an. 332. fol. 415. 421. & seq.* sed hic repertus viuus: erat Episcopus. *ibidem.* Athanasio

scribit Arsenius. *ibidem f. 418.* Concilium Tiri contra Athanasium congregatur. *fol. 422. & 23. & seqq.* Calumnia contra eum per Ischiram, & occulum quemdam simulantem personam Arsenij: primus deponit de Calice fracto. *425.* Meretrix calumniatur de fornicatione, & reijcitur. Arsenius apparet viuus. *426.* Ipsimet Episcopi Iudices ferunt testimonium. *430. & seq.* Testes alij subororati. *fol. 433.* in exilium mittitur: idem prosequuntur in Concilio Hyerosolimitano ubi conuenerunt ad dedicandam Ecclesiam. *f. 439. 40.* discedit à Tiro; pergit Constantinopolim, & non potest obtinere audientiam à Constantino, nisi equitante per viam. Constantinus iubet Episcopos venire Constantinopolim, & quia primæ calumniæ non subsistebant, aliam inueniunt, quod minareretur impedire, ne frumentum ex Aegypto portaretur Constantinopolim. *an. 336 fol. 444.* Antonius Magnus scribit pro Athanasio ad Constantinum, nec exauditur. *fol. 446.* Treuiros abiit in exilium: ei patrocinatur Constantinus Iunior apud fratrem Constantium. *486.* Pergit in Alexandriam. *fol. 487.* Athanasius accusatus ad Papam Iulium ab Eusebianis, Arianis. *fol. 494.* De multis accusatur; Athanasius quomodo defenditur:

10. 3. an. 339. fol. 495. & seqq.
 Simbolum fidei composuit in
 professionem suæ fidei, de qua
 habebatur suspectus. fol. 502.
 Iterum damnatur ab Arianis in
 Conciliabulo Antiocheno. 10. 3.
 an. 341. fol. 515. alius subroga-
 tur Episcopus Alexandriæ 516.
 Gregorius, & post hunc alius di-
 ctus Georgius; & hoc ab Aria-
 nis Episcopis fit. 517. Eo citato
 Romam, Aduersarijs non com-
 parentibus, & post multum tem-
 pus expectatis, declaratur inno-
 cens à Iulio Papa cum 50. Epif-
 copis. fol. 525. & 26. fugit ite-
 rum, & maximam patitur perse-
 cutionem per intrusionem Geor-
 gij Ariani. fol. 533. à Constan-
 te fratre Constantij protegitur &
 defenditur. 10. 3. an. 348. fol. 585.
 reuocatur à Constantio, & resti-
 tuitur post obitum Georgij. an.
 349. fol. 593. maximè laudatur
 à Iulio Papa. fol. 595. & ab Im-
 peratore Constantio commenda-
 tur Alexandrinis. fol. 597. ma-
 gna cum lætitia excipitur fol. 604.
 eius aduentu tanta fuit fidelium
 confluentia, vt in nullo Templo
 caperent. Nouū extruitur Tem-
 plum, & ex hoc calumnia contra
 eum oritur ex Arianis. fol. 608.
 Rursus Constantinus illum pro-
 sequitur, & cogit Episcopos
 subscribere contra eum. fol. 629.
 iterum quæsitus ad necem in Ec-
 clesia celebrans. 10. 3. an. 356.
 fol. 68. per Monachos liberatur

à manibus satellitū &c. *ibid.* 669.
 & in Monasterijs Aegypti latuit.
 Falsa historia dicens quod la-
 tuerit per multos annos apud
 Virgines. 10. 3. an. 356. fol. 687.
 88. &c.

Athanasij Episcopatum inuadens
 Georgius dirè postea fuit occi-
 sus ab Alexandrinis. 10. 4. fol. 70.
 an. 362.

Athanasius hoc occiso exit e late-
 bris, & ingreditur Alexandriam.
 10. 4. fol. 73. triumphali ingressu.
 fol. 74. moritur. an. 372. fol. 332.
 multa de eo &c.

Athenarum Scholæ florentissimæ
 vsque ad annum 354 *ibid.* fol. 642.
 & 43.

Athenarum Scholarium consuetu-
 do, dum noui Scholares aduen-
 tabant. fol. 643.

Attila cum suis Hunnis descendit
 in Occidentem. 10. 6. an. 450.
 fol. 125. eum 700. m. Militum
 venit. fol. 133. flagellum Dei vo-
 luit appellari. fol. 133. à Sancto
 Lupo Treuensi Episcopo prius
 sinitur ne Ciuitatē demoliatur.
 fol. 135. Aquileiam, Ticinum,
 & Mediolanum diruit. tom. 6.
 an. 452. fol. 177. Valentinus orat
 Leonem Papam I. vt ad eum
 vadat: iuit, & eius suauē Attila
 regressus est vltra Danubium. 1. 6.
 fol. 177. 178. moritur anno 454.
 10. 6. fol. 200.

Atramento non utebantur Impera-
 tores in subscribendo, sed li-
 quore tincto ex cinabrio. 10. 10.
 an. 869, Auari-

laritia fuit causa cur tempore
Decij multi idolatrarent .*tom.2.*
an.353.fol.418.& seq.

Iuarius Constantinopoli in ægri-
tudine vouit dare 30. libras ar-
genti pauperibus: Sanatus de-
dit, sed penituit, & volebat recu-
perare. Amicus eius dicit, vade
ad Ecclesiam, dicito, quod non
tu, sed ego dedi pecuniam, &
ego restitui: iuit, dixit, sed
statim ex Ecclesia egressus mor-
tuus est. *to. 7. an. 553. fol. 443.*
uenionis Pons super Rhodano
mirabiliter factus. *vide Pons.*

Augustinus incidit in hæresim
Manicheorum. *to. 4. an. 377.*
fol. 378. anno ætatis 19.

Augustini conuersio præuisa à
Sancta Monacha eius Matre.
ibidem an. 383. venit Romam.
ibidem fol. 492. Rethoricam do-
cuit; sed quia discipuli ingrati
non soluebant mercedem, pergit
Mediolanum ad idem facien-
dum. *an. 384. fol. 501.* benignè
recipitur ab Ambrosio. *ibidem.*
Relinquit Manicheos, & transiit
ad Academicos. *ibidem.* hæse-
quebantur Platonis Dogmata;
omnium dogmata, quæ sibi vi-
debantur consona Philosophiæ,
acceperant 502. Conuersus ad
fidem, ex consuetudine cum Am-
brosio, & duobus comitibus, qui
ex lectione vitæ S. Antonij Ab-
batis conuersi erant: id accidit
an. 385. ætatis sue 31. fol. 505.

baptizatur ætat. 33. ann. *an. 388.*
fol. 573. tempore Paschæ. Cum
Fortunato disputat, & superat.
fol. 662. eius controuersie cum
S. Hieronymo. *vide Hieronymus.*
& to. 4. an. 594. fol. 706. Crea-
tur Episcop. Hipponen. *an. 395.*
fol. 5. to. 13. Libros de Ciuitate
Dei scripsit: quot Christiani
tempore Vandalorum afficieban-
tur opprobriis à Gentilibus. *to. 5.*
fol. 300. ab Hilario Syracusis in
Sicilia excitatur ad scribendum
contra Pelagium; & scripsit pri-
mò de peccatorum mer. & de
Baptismo Paruulorum. *fol. 326.*
moritur. *an. 430. to. 5. fol. 554.*
multa de eius scriptis &c.

S. Augustini doctrina maximè
commendatur à Cælestino Papa:
multa de hoc. *tom. 5. an. 431.*
fol. 602. quia Gallicani quidam
Presbyteri eam vt hæreticam
damnabant. *ibidem &c.* De gra-
tia, &c.

S. Augustini Corpus translatum
in Sardiniam in persecutione Van-
dalica per Episcopos citatos. *to. 6.*
an. 504. fol. 568.

S. Augustini fratres Eremitæ tene-
bantur semper ferre secum Ba-
culum; à quo onere eos libe-
rat Innocentius IV. *tom. 13. an.*
1253. fol. 701.

S. Augustini non est liber de fide
ad Petrum. *to. 6. an. 517. f. 681.*
sed S. Fulgentij, & quare factus.
vide Fidei liber.

S. Au-

S. Augustini doctrinam à Romana Ecclesia teneri secundū Statuta Prædecessorum fatetur Ioannes Papa II.; & cum eius doctrina probat Trinitatem personarum.

to. 7. an. 534. fol. 200. æqualitatem, & omnia de Trinitate &c.

S. Augustini Corpus, quod in Sardiniam tempore persecutionis Vandalicę fuerat delatum à Sanctis Episcopis Africanis, redimitur magno pretio à Saracenis per Luitprandum Longobardorū Regem. *to. 9. an. 725. fol. 45. & Ticinum, seu Papiam fertur. Epistola integra Archiepiscopi Mediolanensis de hoc &c. & multa miracula per viam, & historia diffusa de hoc. ibidem, & seqq.*

S. Augustini brachium à Papiensibus centum talentis argenti, & talento auri per Canutum Regem Danię emptum fuit, & missum Conuentriam. *l. 11. an. 1027.*

S. Augustini Corpus translatum de Ecclesia Sancti Petri in Cælo aureo ad Ecclesiam Mortariensem dictam solemnī pompa. *l. 13. an. 1228. in fine.*

Aurci nummi omnium primo cum imagine Regis Francorum visi sunt, sine imagine Imperatoris.

to. 7. an. 549. fol. 371.

Aureus numerus constitutus est à Concilio Niceno ad inueniendum diem Paschæ. *to. 3. an. 325. fol. 310. est numerus 19. annorum: per istum numerum circulariter perpetuò sciri potest dies Paschæ &c.*

Auspices, seu Augures magnam authoritatem supra Rempublicam habebant, & quam. *tom. 3. an. 321. fol. 126.*

Auxilium Dei non esse homini necessarium dicit Pelagius. *tom. 5. an. 411. fol. 225.*

Azimorū solemnitas licet eodē die Paschæ celebrabatur à Iudæis, erat tamen solemnitas diuersa. *to. 1. fol. 147.*

Azimo in Sacramento utebantur Armeni, non vt Latini, sed vt iudaizarent. *tom. 10. an. 863. fol. 255.*

Azimorum defensio. *tom. 11. an. 1054. fol. 204.*

Azimi, & fermentati disputatio longa, & pulcra habita Constantinopoli à Cardinali Numberto contra Græcos: illam habes *in to. 11. in append. digna est, & exacta. vide Fermentum.*

Babilonia de qua loquitur Sanctus Petrus in Epistola prima, est Roma. *tom. 1. an. 45. fol. 347.*

aculum suum dedit Sanctus Petrus Martiali, quem misit in Galias. *an. 74. fol. 709.*

ioarij conuertuntur ad fidem (in partibus Borealibus sunt) per Rupertum. *to. 7. an. 59.*

allationes. *vide Saltationes.*

alneo utebantur etiam Sancti. *to. 5. fol. 213.* pater de Sancto Ioanne Euangelista, qui accedens ad Balneum, in quo erat Ebion hæreticus, noluit ingredi. *an. 74. fol. 707.*

Amberga ex Synodi Francofordensis decreto erigitur in Episcopatum. *to. 11. an. 1006.*

aptismus in nomine Christi datus in primitiua Ecclesia etiam fuit in nomine aliarum personarum. *to. 1. fol. 222.*

baptizari Mortuos præcepit Montanus. *to. 2. vide Montanus.*

baptizari nullus potest, nisi aqua, ideo ille Iudæi, qui æstuans amore baptismi ex carentia aque in arena fuit obuolutus, cum verbis in nomine Patris &c. non fuit baptizatus, sed rudium personarum simplicitas, & Baptismus tantum fluminis. *t. 2 an. 181. fol. 237.*

baptismi ceremonia de abrenun-

tiando Satanæ ab initio Ecclesiæ cœperunt fieri. *to. 2. an. 201. fol. 284.*

Baptismus tempore necessitatis ubicumque dari potest ex decreto Victoris Papæ. *to. 2. an. 203. fol. 293.*

Baptismus ab hæreticis datū licet cum forma Ecclesiæ, primus omnium Agrippinus reprobauit Cartaginensis Episcopus. *to. 2. an. 217. fol. 328. & 329.* & factō Concilio Africæ, & Numidiæ Episcoporum, Canones de hoc fecit. *ibid. & anno 258. fol. 523. & 24.*

Baptismus ab hæreticis datus ex traditione Apostolica non erat iterandus. *ibidem fol. 329.*

Baptizatos ab hæreticis non recipiebat Africa. *tom. 2. an. 217. fol. 329.*

Baptizatum non fuisse Petrum Apostolum tenuit quidam sectator Nouatianus. *to. 2. an. 254. fol. 481.*

Baptismus Martyrij sufficit. *to. 2. an. 255. fol. 485.*

Baptizatos ab hæreticis olim multi tenuerunt esse rebaptizandos, inter quos Ciprianus: causa pro aliquibus huius fuit, quia hæretici rebaptizabāt baptizatos à Catholicis, sed Ciprianus ex alia causa, quia scilicet non habent Spiritum Sanctum. *to. 2. an. 258. fol. 522.*

fol. 522. Ob id Pāpa excommu-
nicauit Episcopos Concilij Ico-
nientis. *ibidem*: omnia, quæ ac-
ciderunt in hac materia diffusè.
an. 258. Hanc hæresim postea
renouarunt Donatistæ. *tom. 2.*
an. 258. fol. 537.

Baptizatis Infidelibus mutantur
nomina. *to. 2. an. 259. fol. 536.*

Baptismus hæreticorum datus non
in formā Ecclesiæ non est validus
to. 2. an. 260. fol. 544.

Baptizatis olim dabatur ad gu-
standum lac, & mel. *to. 2. an. 294.*
fol. 690.

Baptizati à Pueris in Alexandria
(quia confessus fuit baptizans,
qui fuit Athanasius, omnia de
more Ecclesiæ fecisse) non fue-
runt rebaptizati. *tom. 3. an. 311.*
fol. 67.

Baptizato quodam aliqua appa-
rent miracula. *tom. 3. an. 325.*
fol. 284.

Baptismus non iterandus etiam si
datus ab hæreticis. *to. 3. an. 348.*
fol. 592.

Baptismus iterabant Ariani in
Catholicis, qui ad eos transi-
bant. *to. 3. an. 357. fol. 709.*

Baptismus Arianorum non dam-
nauit Ecclesia. *to. 3. fol. 709.*

Baptismi aquam solum in mem-
bris supra pectus aspergendam
docbat Eunomius. *to. 3. an. 360.*
fol. 765.

Baptismalis fons in Ecclesia Vari-
cana. *to. 4. an. 384. fol. 498.*

Baptizari non possunt mortui. *to. 4.*

an. 386. fol. 534.

Baptismus dari solebat tempore
Paschæ etiam tempore S. Am-
brosij. *to. 4. an. 388. fol. 574.*

Baptismo dimitti omnia peccata
etiam originale contractum. *to. 5.*
fol. 63.

Baptismus non esse necessarium
Paruulis, vt saluentur, dicit Pe-
lagius. *to. 5. fol. 372.*

Baptismalis fons in nocte Paschæ
miraculosè ortus. Aliud mira-
culum de eleuatione aquæ in alio
loco baptismi tempore. *tom. 5.*
fol. 406. & 7. an. 417. alia de

hoc contra Nouatores, qui deri-
dent vsum fontis baptismalis in
Ecclesia. *ibidem. & 408.*

Baptismalis aqua miraculosè ex-
hausta, cum quidam Iudæus re-
baptizari solitus, vellent baptiza-
ri. *to. 5. fol. 460.*

Baptismus non suscipiendus ab
hæreticis. *to. 5. an. 427. f. 503.*

Baptismi dandi solemne tempus
Paschæ, & Pentecostes statuit
Leo I. non autem Epifaniæ vt
fiebatur in Africa. *to. 4. an. 447.*
fol. 49. & fol. 245.

Baptismū præcedere debent Exor-
cismi, ieiunia &c. *to. 6. fol. 245.*

Baptismus non iterandum etiam
sequente persecutione: ita etiam
Africani Catholici. *to. 6. an. 484.*
fol. 405.

Baptismus Christo non fuit colla-
tus in nomine Trinitatis. Con-
trarium est hæresis. *to. 7. an. 553.*
f. 413.

Bapti-

aptizari non debent inuiti, nec Iudei &c. *to. 8. an. 591. fol. 27.* licet commendetur interio baptizantium; etiam qui extra apparent voluntarij. *ibidem.*

1 Baptismo trina mersio aliquando licita, aliquando non: Gregorius I. dicit non officere consuetudinem diuersam si fides una sit. *to. 8. fol. 27. an. 591.* Abstineandum propter hereticos qui ex numero mersionum diuinitatem numerabant. *ibidem.*

aptizati à Paganis, vel hereticis, si in nomine Trinitatis baptizati sunt, valet baptismus, sin aliter, non valet. *tom. 9. an. 771. fol. 103.*

aptizati à Gentilibus si dubitant se fuisse baptizatos, rebaptizandi sunt. *to. 9. an. 731. fol. 103.*

aptismus datus cum falsa latinitate formæ in Nomine Patria, Filia &c. non est iterandus. *an. 744. ex Zaccaria Papa, &c.*

aptismus etsi ab hereticis scismaticis, vel alijs malis, datus in Nomine Patris, Filij, & Spiritus Sancti, est validus, si verò sine hac forma etiam si à bono, & sancto, est nullus. *to. 9. an. 748. fol. 190.*

aptismus in ætate adulta datus illijs Christianorum ob aliquam obemnitatem. *to. 9. an. 781.*

aptismum trina mersione dandum contendunt Græci. *to. 11. an. 1054. fol. 210. 11. 12. & 13.*

aptismus cum Crismate olim

erat dandus. *to. 11. an. 1063.* Baptismus non prodesse paruulis negabant heretici, quia non habent fidem, nec iuuat aliena. *vide Petrus de Buccis.*

Baptizari neminem, nisi saluandos, dicunt alij heretici. *vide Gilbertus.*

Baptismum probant Saraceni, & non obtinebant, quia non bonæ intentione, sed quia erat medicina contra Demones &c. *to. 12. an. 1148. fol. 365. in fine.*

Baptizari posse Pueros statuit Concilium Hibernense. *to. 12. an. 1171. in fine.*

Baptismus trina mersione dandum statuit idem Concilium. *ibidem.* Baptismi ministrum esse posse quemlibet vtriusque sexus in necessitate. *tom. 12. an. 1171. in fine.*

Baptizari non debent inuiti: multa &c. Innocentius tertius *to. 13. an. 1199. fol. 40.*

Baptismus in Anglia dabatur per immersionem. *to. 13. an. 1200. fol. 51.*

Baptizatos à Latinis Græci rebaptizabant. *tom. 13. an. 1215. fol. 243.*

Baptisterij miraculum in Portugallia: quotannis aquarum copia ex eo redundabat &c. multa (Gothorum tempore.) *to. 7. an. 584. fol. 365.*

Barba aliquo modo tondenda, non tamen omnino denudanda. *tom. 1. an. 57. fol. 478. a. in sequenti.*

E

Bar-

Barba à viris sacris radenda non est, nec ab alijs. *an. 58. fol. 576.*

• 77.

Barba à Monachis radenda: in signum luctus, & penitentiae: *ibid.* sed in Orientali Ecclesia non radebant.

Barbā radendi, vel nutriendi consuetudo diuersa. 577: Orientales non radebant; sed solum Occidentales, tam Clerici, quam laici. *ibidem* multa de hoc.

Barbā radēbant Romæ, & in toto Occidente Clerici ante Barbarorum aduentum 578.

Barbæ, & comæ abrasio in ignominiam delinquentium. *an. 91. fol. 726.*

Barbam, & capillos tondendos dicit Concil. Cartaginense. 5. quia Clerici incedebant intonsi. *to. 5. fol. 64.*

Barbam radere solēbant in Ecclesia Romana. *tom. 11. an. 1054. fol. 207. sic & comas tondere; &c. & fol. 212.*

Barbam radere solebant in Ecclesia Occidentali tota, omnes Clerici, & Episcopi &c. *to. 11. an. 1073. fol. 433.*

Barcinonense Concilium celebr. *an. 599. to. 8. fol. 133.*

Bardeſanes hærefiarca. *an. 175. to. 2. fol. 197.*

Barij Archiepiscopus ab Urbano Secundo consecratus, eius iurisdicatio &c. *to. 11. an. 1089.*

Barij inuentum corpus S. Sabini, & quomodo. *to. 11. an. 1091. fol. 630.*

Barium translatum Corpus Sancti Nicolai. *vide S. Nicolaus.*

Barnabas segregatus cum Paulo in officium Apostolatus. *an. 44. to. 1. eodem an. fol. 336.*

De Barnaba multa falsa commenta. *to. 1. an. 51. fol. 394.*

Barnabas vnam epistolam scripsit, & quam. *ibidem fol. 396.*

Barnabæ corpus inuentum in Insula Cypri habens in pectore Euangelium S. Matthæi; *to. 6. an. 484. f. 423.* in Ciuitate Salamin; *f. 424.* et quomodo; *ibid* Euangelium Constantinopolim delatum.

S. Barrolomei corpus ex India Liparim fuerat à Christianis translatum: Deinde hac Insula occupata à Saracenis, isti ossa illa proiecerunt: quidam Monachus ea collegit, & Beneuentum detulit sub Sicardo Principe Beneuenti. *to. 9. an. 84. in fine.*

S. Bartolomei corpus ab Oriente translatum fuit Beneuentum. *an. 984. to. 10. sed anno 1000. translatum fuit Romam ab Orthone tertio, & Beneuenti remansit Corium Sancti Bartolomei. tom. 10. in fine.* Fabula reiicitur, quæ dicitur, quod Ortho fuit deceptus, accipiendo corpus Sancti Paulini, quod à Beneuentanis fuerat suppositum, quia accepto isto rediit, & accepit illud &c. Volebat Ortho deferre in Germaniam, sed morte præuentus remansit Romæ in Ecclesia, quam S. Adelberto adi-

edificauerat, nunc dicitur Sanctus Bartholomeus in Insula. *ibidem*, & denuò ibi repertum. *in*, 1157. *tom.* 12. *in fine anni*; Corium Beneuenti remansit. *ibid.* illica Sancti Petri. *v.* S. Petrus. illica S. Pauli. *vide* S. Paulus. illica Lateranensis. *vide* Lateranum.

ilidis dogmata hæretica: Carnem Christo veram inter alia negabat. *an.* 99. *fol.* 751.

asilides vixit anno 120. eius hæretes, & magiæ. *ibidem fol.* 65. *ſeqq.* *tom.* 2.

Basilus, & Gregorius Nazianzenus Athenis studijs vacant: multa de hoc. *tom.* 3. *an.* 354. *fol.* 642. 43. *ſc.* *vſq;* *ad* 46.

asilus grauiſſima perpaſſus mala pro deſenſione Eccleſiæ contra Imperatorem Valentem. *tom.* 4. *an.* 370. ſerè per totum.

asilus dicit ſe odiſſe factum Romanæ Eccleſiæ. *t.* 4. *an.* 372. *f.* 321. aſilij mors: multa præconia de eo. *to.* 4. *an.* 388. *fol.* 382.

aſilij ſcripta laudata, & probata. *ibidem*: multa de eo.

atiſſimi nomen Episcopis dari ſolicum erat. *to.* 4. *an.* 362. *fol.* 85. beatiffimi titulus etiam Episcopis dabatur. *to.* 4. *an.* 394. *fol.* 705. eorum remunerationem eſſe parem dicunt aliqui hæretici. *to.* 4. *fol.* 467. *an.* 382.

Illa iniriuri boni Imperatores fide ſe muniunt. *to.* 4. *an.* 378. *fol.* 386. & victoriam obtinēt. *f.* 388.

de Gratiano Imperatore.

Belli victoria magna ex pietate Ducis Romani exercitus. *to.* 5. *fol.* 59.

Bella magna in toto Orbe erant tempore Alarici Vandalorum Ducis. *to.* 5. *an.* 410. *fol.* 303.

Bella Catholicorum peſſimum exitum habent, ſi Duces ſunt hæretici. *to.* 6. *an.* 468. *fol.* 280.

Belli indiſti ſignum erat Romæ aperitio Templi Iouis Gemini. *to.* 2. *an.* 244. *fol.* 400.

Bella ex cauſa iuſta damnabat Manicheus. *to.* 2. *an.* 277. *fol.* 649.

Belli tempore grauandi non ſunt Populi. *to.* 8. *an.* 595. *fol.* 82.

Bella inſeſt Regnorum, & vaſtationes naſcuntur ob violationem Eccleſiarum; multa de hoc in Gallia. *to.* 10. *an.* 845. *f.* 32.

Bella à Papa non facienda: multa de hoc Petrus Damascenus contra Leonem IX. qui primus irritat Bellum cōtra Nortmandos in Italia, & victus fuit &c. *to.* 11. *an.* 1053. ſed tamen ei ſe ſubiecerant victores: poſſeditur autem egregiè quòd poſſit. *ibid.*

Bellifarius, qui tot victorias Iuſtiniano pepererat, tandem adductus in crimen, quod moriente Imperatore affectabat Imperiū, reductus eſt in carcerem, & dignitatibus, ac donis ſpoliatus. Variæ ſententiæ de eo; cauſa, quia peſſimè ſe geſſit cum Papa Siluerio in gratiam Theodora

Augustæ. *tom. 7. an. 561. &c.*
 Benedici possunt fruges, legumi-
 na &c. & instituit hoc Eutichia-
 nus Papa. *tom. 2. an. 283. fol.*
659.

Benedictiones non dandę pro prę-
 tio: multa de hoc. *tom. 4. an.*
370. fol. 269.

Benedictiones diuersarum rerum
 sunt in Ecclesia ex Apostolica
 traditione. *tom. 2. an. 132. fol.*
85.

Benedici solebat ab Episcopo ex-
 ercitus pugnaturus contra Paga-
 nos, vel hæreticos. *to. 7. fol. 189.*
 De exercitu Iustiniani contra
 Vandalos in Africa.

Benedictio in Scriptura sumitur
 etiam pro vbertate &c. abundan-
 tia &c. *to. 11. an. 1063.*

Benedictinis Abbatibus cepit con-
 cedi vsus Mitrę à Gregorio IX.
 sed vni. *tom. 13. an. 1236. fol.*
488.

S. Benedictus Nursinus ab Vrbe in
 solitudinem recessit. *an. 494. to.*
6. fol. 496. est controuersia, an
 hoc anno, vel post: puber ianu-
 erat, licet alij impuberem di-
 cant: *fol. 498.* In montibus Sim-
 bruinis degebat. *to. 7. an. 523.*
fol. 98. Cassinum, & Subiacum
 petit. *ann. 529. tom. 7.* adhuc
 erat ibi Templum Apollinis: di-
 ruit Idolorum aras, incendit,
 &c. Ecclesiam Sancto Martino
 dicauit, & Sacellum Apollinis
 Sancto Ioanni Baptistę. *fol. 148.*
 Diabolus de eo conqueritur.
ibidem;

S. Benedicti Regula à Gregorio I.
 confirmata reperitur. *to. 8. an.*
595. fol. 91. In Concilio Ro-
 mano.

S. Benedicti corpus in vastatione
 Monasterij Cassini per Longo-
 bardos putant Galli translatum
 esse in Gallias in Floriaco cum
 corpore Sanctę Scholasticę. *to.*
8. an. 664. fol. 4, 2. Sed postea
 comprobatur est hoc esse fal-
 sum ex visione habita ab Henri-
 co I. Imperatore, ideò hic iussit
 comburi omnia scripta id asse-
 rentia. *to. 11. an. 1022.*

Beneficia Ecclesiastica hoc modo
 ceperunt. Prius omnes Clerici
 alicuius Ecclesię alebantur ab
 ea, mensibus singulis mensuram
 victus accipientes, & portiones
 vendebantur; postea ceptę dari
 portiones Clericis quoad viue-
 rent. *to. 6. an. 502. fol. 548.*

Beneficia Ecclesiastica non distra-
 hendā, seu alienandā ab Episco-
 pis decretum in Concil. Floren-
 tino sub Victore II. multa de
 hoc ex Scriptura. *tom. 11. an.*
1055. fol. 218.

Beneuenti Dux possidebat omnem
 regionem, quę intercluditur à
 Mari Adriatico, & Tirheno.
tom. 8. an. 602. fol. 158.

Beneuenti Dux Romualdus Lon-
 gobardus bellum habet cum
 Constante III Imperatore, qui
 Ducatum ei auferre volebat. *to.*
8. an. 663.

Beneuenti Dux Gisulfus cepit
 mul-

multas Terras Romanis, Arpinum, Soram &c. *tom. 8. ann. 702.*

Beneuentum à Pipino fuit donatum Ecclesiæ Romanæ. *10.9. ann. 755. fol. 229.*

Beneuentum adhuc erat sub potestate Ducis Longobardi. *10. 11. an. 789. in fine.*

Beneuenti Ducatus datur Ecclesiæ Romanæ ab Henrico I. Imperatore. *10. 11. an. 1014. fol. 48.*

Beneuenti Ciuitas, &c. postea iterum data Ecclesiæ Romanæ ab Henrico Iuniore, & commutata pro Bambergæ cum equo &c. *10. 11. an. 1019.*

Beneuentum semper fuit Papæ, sed oppugnatum. *tom. 12. an. 1127. &c.*

Beneuentum à Saracenis obsesum. *tom. 10. ann. 847. fol. 55.* sed ope Ludouici Galli, Italiæ Regis, Saraceni debellantur, & occiduntur. *ann. 851. fol. 76.*

Berengarius cepit hæresim de Eucharistia vulgare. *an. 1004. 10. 11.* à Rege Roberto prohibitus. Rege mortuo iterum suam hæresim promulgauit iuuante Andegauæ Episcopo. *tom. 11. an. 1035.*

Berengarius damnatur cum suo Socio Brunone Episcopo. *10. 11. an. 1035.* deinde damnatur in Concil. Romano factio sub Leone IX. *10. 11. an. 1050. detecta-*

tur hæresim in Concilio Turonensi factio à Legato Papæ. *an. 1055. 10. 11.* sed redit ad vomitum. *ibidem* iterum damnatur in Concilio Romæ coram Nicolao II. ubi præsens detectatus est errorem; & forma detectandi. *10. 11. an. 1059.*

Berengarius abiuratus Romæ, & detectatus ibi hæresim de Eucharistia, confessus est in ea esse corpus, & sanguinem Christi post consecrationem. *10. 11. an. 1059.* sed postea iterum lapsus, tandem sub Gregorio VII. Romæ abiurauit hæresim, & absolutus est. *an. 1079. fol. 527.* mortuus est Catholicus. *tom. 11. an. 1088.* sed epitaphium ei factum eum laudat.

S. Bernardus à sæculo conuersus se recipit Cistercium cum 30. socijs annos natus 22. *10. 12. an. 1113. in fine.* S. Bernardus enixè adiuuit Innocentium II. contra Petrum Leonis Antipapam ex anno 1128, &c. vsque ad finem vitæ Innoc. Miraculum contra arreptitium Monachum, qui ex tempore talis apparuit adueniente Papa ad suum Monasterium, & ex tempore illum Bernardus compescuit. *an. 1131. fol. 219.* Bernardus quanta operatus pro Sede Apostolica. *vide,* per totam eius vitam in annalibus. Electus fuit Dux belli Cruciatæ in Conuentu Carnorensi. *tom. 12. an. 1146. fol. 326.* Calumniam pas.

passus, quòd Regi Gallix prædixit victoriam cõtra Saracenos, & non fuit sic excusatur &c. *to. 12. an. 1149. fol. 367.* in eius consolationem Deus fecit per eum miraculum illuminandi cæcum. Apologiam optimam pro se scribit &c. moritur anno ætatis circiter 63. *to. 12. an. 1153. in fine.*

Bethelẽ in spelunca natus est Christus. *tom. 1. fol. 43.* Huius Ciuitatis descriptio. *ibidem.* A qua nata est in ea nascente Christo. *ibidem.* In quanto honore semper habitus locus. *ibidem.* Adrianus fecit in eo loco speluncæ ædificari Templum Veneris, & Adonidis, sed reddita Ecclesiæ pace mirè fuit locus exornatus. *to. 1. fol. 44.*

Bethelẽ erigitur in Episcopatum. *to. 12. an. 1110. in fine.* Dos ei data à Balduino Rege Hierusalem.

Biblia in linguam vulgarem translata magnæ hæreses oriuntur. Nam multi scientia inflati prædicare cæperunt enormia multa. *tom. 13. ann. 1199. fol. 31.*

Bibliotheca Constantinop. à Constantino ædificata, ab alijs aucta erat centum viginti millium librorum, quæ conflagrauit tempore Basilisci Imperatoris. *tom. 3. an. 330. fol. 402.*

Bibliotheca Constantinop. comburitur casu incendij tempore Basilisci Imperatoris intrusi. *an.*

476. erat in ea intestinũ draconis longũ 120. pedes, in quo litteris aureis erant scripta Homeri Poemata, Ilias, & Odissea cum historia rerum ab Heroibus gestarum. *to. 6. an. 476. fol. 322.*

Bibliotheca Romæ erat in Laterano: Gregorius II. fuit Bibliothecarius. *to. 9. fol. 2. an. 714.*

Bibliotheca Constantinop. erecta à Constantino Magno cum Bibliothecarijs exurit. à Leone Isauro Imperatore Iconoclasta. *an. 729. to. 9. fol. 58.* librorum trecenta, & tria millia erant in ea. De intestino Draconis volumen, quod Iliadem Homeri, & Odisseam continebat. *ibidem.*

Bigamus nequit fieri Presbiter. *vide Presbiter:* neque Episcopus. *vide Episcopus.* Bigamia, fuit prohibita, ne frequentius quis nuberet, non propterea erant inualida matrimonia: sed valida. *to. 3. an. 314. fol. 140.* Biotanata idem est ac mortuus violenta morte. *tom. 2. an. 138. fol. 96.*

Birrus lacernus, est vestimentum Episcoporum. *tom. 1. an. 57. fol. 479.* Item. *tom. 2. an. 261. fol. 566.* & diffusè 568.

Bizacena Synodus celebrata. *an. 541. to. 7. fol. 215.*

Bizantium. *vide Constantinopolis.* Blasphemi Ephesi lapidari solebāt. Blasphemus Episcopus laica communione est dignus. *to. 2. an. 258. fol. 519.*

Blas-

Blasphemans B. Virginem cum pedibus incisus post somnum inuenus est. *to. 7. an. 587.*

Boemia erat fiduciaria Romanæ Ecclesiæ, & censum soluebat. *to. 11. an. 1073. fol. 430.*

Boetius quantum laborat in libris Aristotelis; fit Consul. *to. 6. an. 510.* à Theodórico Arianorum Rege in Italia carceratus est in odium Ioannis Papæ I. qui missus à Theodoro Constantino-polim ad Iustinum pro restituendis Ecclesijs Arianorum, hoc non tractauit, & idè Papa carceratus ab eo mortuus est. *to. 7. an. 525. fol. 106.* Alij dicunt ex suspecta coniuratione cum Iustino: Alij ex defensione Senatus &c. eius virtutes; & laudes. *fol. 113.* eius causa quomodo tractata. *ibidem;* quæ; & qui accusatores. *ibidem.* occisus est iussu Theodori; *ibid.*

Bona terrena non esse eroganda pro celestibus dicebat Iulianus Apostata Imperator. *to. 4. an. 362. fol. 13.*

Bonæ ecclesiastica vsurpantes suæ mobilia; suæ immobilia, vt hæreticos haberi voluit Simmacus Papa. *to. 6. an. 504. fol. 556.*

Bononia à Pipino aufertur Regi Longobardorum, & datur Ecclesiæ Romanæ. *to. 9. an. 756. fol. 239.*

Bononia reprehenditur quòd leges contra immunitatem studen-
tium fecerat. *to. 13. an. 1220. fol. 304.*

Bongomili Hæretici, quorum caput fuit quidam Basilus Græcus, & hos errores tenebant. Trinitatem non dari; Deum humanæ formæ esse; septem tantum esse Sacræ Scripturæ libros. Moysis libros reiecit; Mundum creatum à malis Angelis: Michaelèm Arcangelum fuisse incarnatum: Imaginum cultores dicit esse idolatras: Crucem esse despiciendâ, eo quòd Christus in ea sit occisus. Baptismum Ecclesiæ esse Baptismum Ioannis: Sacrificium Missæ esse contemnendum, Eucharistiàm esse Dominicam orationem; omnes orationes, præter Dominicam, esse vaniloquia: Verbum Dei à suis concipi, & gigni, sicut à B. Virgine. Nullam esse Resurrectionem, præter penitentiam, & vitam Euangelicam. *an. 1118. to. 12. fol. 132.* Basilus combustus est ab Imperatore Orientis Alexio.

Bracarense Concilium secundum celebratur. *an. 572.*

Brachium seculare implorandum contra Episcopos hæreticos. *to. 4. an. 381. fol. 450. & fol. 525.*

Brema in Saxonia fit Episcopatus. *to. 9. an. 788. fol. 408.*

Breues genus Epistolæ erat, quo Episcopi utebantur. *tom. 5. an. 403. fol. 171.*

Breues litteræ Papæ; quidque significet vox Breuis (diuersa.) *to. 2. an. 142. fol. 105.*

Bri.

Britannia fidem petit cum Rege à Lucio . *an.* 183. *fol.* 239. & 40. Britannia ex Petri tempore primò fidem Christi recipit . *an.* 58. *fol.* 542.

Britanni existentes in periculo Pelagianæ hæresis à Galliæ Episcopis recipiunt adiutorium doctrinæ . *to.* 5. *an.* 428. *fol.* 521.

Britannia incensa à Pictis, & Scottis . *to.* 6. *an.* 446. *fol.* 35. inuocant auxilium Saxonum , seu Anglosaxonum . *ibidem* multorum delicta narrantur enormia , ob quæ in eam calamitatem inciderunt . *fol.* 36.

Britanni ægrèferunt dominium Scotorum , & Pictarum , idèd Ambrosius quidam induens purpuram , & speciem Imperatoris, sed non hoc nomen præferens, eam Insulam multis intercedentibus cladibus liberauit . *tom.* 6. *an.* 477. *fol.* 338. respirant . *an.* 494. *fol.* 499. ob malè cultā Religionem passi sunt . *ibid.* parui fecerant Sacerdotes &c. quando quietem habuerunt .

Bruciorum Prouincia est hodie Calabria . *to.* 8. *fol.* 158. *an.* 602.

Brutij erant Ministri flagellorum apud Romanos in penam quòd Annibali adhæsisent . *to.* 1. *fol.* 166. licet postea ab hac pena fuerint liberati . *fol.* 161.

Bulgari inuadunt Imperium ex parte Thraciæ . *to.* 8. *an.* 678. Bulgari erant Populi oriundi ex partibus Septentrionalibus Euxini

maris dicti à Bulga fluuio . *ibid.* & Imperator Constantinus Pogonatus pacem facit , & tributum eis promittit .

Bulgari fidem recipiunt : primus omnium Telericus Rex Constantinopoli baptizatur . *t.* 9. *a.* 777. Bulgari quando , & quam fidem recipiunt . *to.* 10. *an.* 485. *f.* 23. Bulgarorum Rex Michael Baptista ad Papam mittit Legatos . *to.* 10. *an.* 866. *fol.* 320. Bulgari fidem veram ab eo petunt .

Bulgari obtinent vnum Archiepiscopum . *ibidem* *fol.* 322.

Bulgarorū quæstio in Concil. Generali VIII. Constantinopol. sub cuius iurisdictione essent, si Papæ vel Patriarchæ Constantinopol. magna contentio; quia terras à Græcis cum Græcis Sacerdotibus eripuerant, sed ipsi fidem à Romana Ecclesia petierant, & habuerant . *to.* 10. *an.* 869. *fol.* 438. &c. & Papæ voluerunt subdi; at per vim Græcus Imperator ad se traxit &c. sed Legati pro fide à Papa erant ad eos missi . *ibidem*, Dum dicitur ab Ignatio Patriarcha, & Basilio Imperatore datum Theophilatū pro Episcopo Bulgaris, est falsum, quia hoc accidit multos post annos . *fol.* 467. *tom.* 10. *ann.* 870. Conqueritur Papa quod Constantinopolitanus Patriarcha ordinet Episcopum in Bulgaria . *a.* 871. *fol.* 474. Ad Romanam Ecclesiam spectat eam providere &c. ait Ioannes VIII.

VIII. tom. 10. an. 878. fol. 533.

Ideo Sanctum Ignatium Patriar-
cam monet ; & sub pēna priua-
tionis dignitatis, excommunica-
tionis etc. prohibet ne se ingerat
in Bulgaria . Ideo in litteris
de Photij receptione hoc maxi-
mē inculcat ; sed falsauit Pho-
tius . an. 879. fol. 564. &c.

Bulgariz Ecclesiam vniuersaliter
fuit sub Constantinop. tempore
Theophilati . an. 1071. fol. 404-
to. 11. & an. 1073. fol. 440.

Bulgari scissi à Romana Ecclesia
inuitantur ab Innocentio III. vt
redeant . tom. 13. an. 1199. fol.
41.

Bulgarorum Rex petit à Papa Co-
ronam , to. 13. an. 1202 fol. 90.
dicit Ecclesiam Romanam esse
matrem eorum .

Bulgari Romanæ Ecclesiæ subie-
cti . *ibidem*.

Bulgariz Rex petit à Papa Lega-
tos, & vnum Patriarcham . tom.
13. an. 1203. fol. 99. & 100.
eligitur , & facit iuramentum
fidelitatis Papæ . Locus Episco-
patus ; & alij ei subditi . an. 1204.
to. 13. fol. 122. & Rex subiicit
suum Regnum Ecclesiæ Roma-
næ . Bulla aurea de hoc . *ibidem*
Rex à Legato Papæ coronatur .
fol. 124.

Bulgari à Græcis impediuntur, ne
veniant Romam . *ibidem* fol. 123.
Burgundienfes Populi Germani
partem Galliæ Rheno proximam
obtinēt .

C

Cabilonenſe Concilium Pri-
mum celebratur . an. 582.

Cabilonenſe Concilium Secundū
celebratur . an. 662. to. 8.

Calabria à Sarracenis occupatur, &
fit depopulatio . an. 827. to. 9.
fol. 770. *vide* Saraceni .

Calabria adhuc sub Imperio Græ-
corum erat de anno 976. to. 10.
& an. 983. tom. 10. propterea
Ortho II. Latinus Imperator bel-
lum gerit cum Imperatore Græ-
co , sed vincitur . tom. 10. an.
983.

Calabria superior , & inferior ab
Henrico I. concessa Ecclesiæ Ro-
manæ . to. 11. an. 1014. fol. 48.

Calabriæ Ducatus à Papa conce-
ditur Roberto Guiscardo cum
tributo : *vide* , Pontifex : *vide* ,
Robertus .

Calabriæ Inuestitura à Grègorio
VII. data Roberto Guiscardo .
vide , Robertus .

Calabriæ , & Apuliæ Inuestitura
datur Vvillielmo filio Rogerij .
to. 12. an. 1118. & an. 1120.

Calabriæ, & Apuliæ Ducatus mor-
tuo Vvillielmo hærede Rogerij,
& Roberti , à Papa iterum con-
fertur . tom. 12. an. 1127. licet
esset inuasus à Rogerio Patruq
illius Comite Siciliæ : Sed po-
stea à Papa habet Inuestituram .
an. 1128.

Calabria reddita Papæ: *vide* Romana Ecclesia.

Calcedonense Concilium fit. *an.* 451. *to.* 6. *fol.* 132. & *seqq.* *fol.* 138. per 20. dies expletur in Ecclesia Sanctæ Eufemiæ extra Urbem. *ibidem*:

Calcedonia facta Metropolis honoris gratia absque præiudicio Nicomediensis Episcopi. *to.* 6. *fol.* 154.

Calcedonense Concilium confirmatur à Leone I. Papa. *tom.* 6. *an.* 453. *fol.* 181. iterum ab eo, & ab omnibus Metropolitanis Orientis confirmatur. *to.* 6. *fol.* 230. à Basilisco Tyranno Imperij, qui Zenonem expulit, impugnatum Calcedonense Concilium, sed nulliter. *to.* 6. *fol.* 323. *an.* 476.

Calcedonense Concilium à Zenone Imperatore repudiatur anathemate. *to.* 6. *an.* 482. *fol.* 361. Impugnatum fuit Calcedonense Concilium ab Hæsitantibus hæreticis, qui non recipiebant illud, nec confutabant. *to.* 6. *an.* 492. *fol.* 470. permulta non acceptabant. & quæ.

Calcedonense Concilium impugnatum cum sanguinis effusione &c. *to.* 6. *an.* 501. ante & post. Calcedonense Concilium tenendum sub pena priuationis sedium Episcopaliū. Sic Iustinus Imperator. *to.* 7. *fol.* 53.

Calcedonense Concilium ceptum postea impugnari ob tria Capi-

tula; quæ, quando, & quare; *vide*; tria Capitula; sed licet tria Capitula fuerint damnata, nullum tamen præiudicium passum est Concilium Calcedonense, quia non probarat doctrinam Theodori, sed palinodiam; nec epistolas Ibe, nec Theodoretii contra Cirillum. *to.* 7. *fol.* 343. *an.* 546.

Calcedonense Concilium à quot Patribus defensum. *tom.* 7. *an.* 553. *fol.* 430. & 31. &c.

Calceis olim non utebantur multi Christiani, sed soleis. *to.* 1. *an.* 57. *fol.* 479.

Calcei compaginati qui sint, & quibus competeant. *to.* 8. *an.* 604. *fol.* 179. & *an.* 651. *fol.* 43. Pontifici, & alijs competentes, &c.

Calices olim habebant foris effigiem Pastoris portantis ouem. *to.* 2. *an.* 216. *fol.* 326.

Calices vitrei olim erant in usu pro Sacrificio; *ibidem.* *to.* 326. aurei etiam, & argentei. *fol.* 377.

Calix vnus in missa habeatur, & sit in usu. *to.* 9. *an.* 726. *fol.* 80.

Calix non sit vitreus, plumbeus, ligneus. Leo IV. *an.* 855. *fol.* 125. *to.* 10.

Calumnias sæpè passi Episcopi, & Sancti quòd hæreticos etiam penitentes receperint. *to.* 4. *an.* 371. *fol.* 285. & 86. &c. vt de Basilio, & 291. &c.

Calumniatores cuiusdam Episcopi, mira-

- miraculoso modo à Deo puni-
tur. *to. 2. an. 199. fol. 275.*
- Calumniam Gregorij Taumatur-
gi adhuc in sæculo recenter con-
uersi Deus vindicat, in mulier-
cula quæ fronte perfrixa pre-
tium de coitu coram cætu petijt
ex insidijs Gentilium, cum ipse
purissimus esset, & numerata
pecunia, à Dæmone mulier arri-
pirur, & eius oratione sanatur.
to. 2. an. 233. fol. 380.
- Calumniæ etiam Sanctis viuenci-
bus sunt appositæ in castitate.
&c. *to. 2. an. 254. fol. 470. vide*
Sancti.
- Calumniæ in Episcopos probos.
to. 3. an. 340. fol. 506. & 7.
- Caluariæ locus dictus est talis se-
cundum Origenem, & alios, quia
Adami ibi sepulti Caluaria est
olim inuenta. *to. 1. fol. 175. &*
seq. sed Hyeronimus, & alij ali-
ter sentiunt; sed talis dicitur,
quia ibi capita decollatorum
ponebantur. *to. 1. fol. 176.*
- Caiani hæretici, & eorum dogma-
ta; adorabant Cain, Chore, So-
domitas, Iudam, &c. *to. 2. an.*
145. fol. 105.
- Camerarius Papæ aliquando erat
Canonicus Sanctæ Mariæ Maio-
ris. *to. 12. an. 1192. fol. 866.*
- Campanæ non erant in vsu in pri-
mitiua Ecclesia, sed lignorum
sonitu conuocabantur fideles.
an. 58. fol. 562. quare Campa-
næ inuenta.
- Campagnarum vsus in Gallijs: in
Oriente autem adhuc ligna pul-
sabantur. *to. 8. an. 615. an. 627.*
fol. 286.
- Campana, quæ in Ecclesia qua-
dam distans audiebatur, transla-
ta, ex miraculo perdidit sonum.
an. 615.
- Campanæ primo cæptæ poni in
Campanili Laterani à Ioanne
XIII. *to. 10. an. 968. in fine,* &
sic in alijs postea Ecclesijs.
- Campanæ benedicuntur, & eis
nomen imponitur, & hac de
causa vulgus dicit eas baptizari.
Sed hoc falsum est. *ibidem:* no-
men alicuius Sancti eis imponi-
tur, vt sic Populus dicatur à ta-
li Sancto vocari ad Ecclesiam.
- Cancellarius Ecclesiæ Romanæ fa-
ctus est vnus Cardinalis ab Eu-
genio III. *to. 12. an. 1145. fol.*
320.
- Candelæ in funeralibus adhibendæ.
tom. 1. an. 34. fol. 244. quare
prohibitæ aliquando adhiberi,
& ex quo motiuo. *to. 1. an. 34.*
fol. 245.
- Candelis utebantur in Synaxi pe-
ragenda. *tom. 3. an. 356. fol.*
668.
- Candelæ afferri solitæ, & incendi
in sepulchris Martyrum. *to. 5.*
an. 416. fol. 391.
- Candelis ex sepulchro alicuius San-
cti aliqui vsi sunt contra grandi-
nes. *to. 7. an. 566.*
- Candia prius Creta dicebatur; cæ-
pit sic dici, quia quando Sarace-
ni anno 822. eam Insulam oc-

cuparunt in loco quodam tuto dicto Candax, erexerunt Urbem munitam consilio Monachi cuiusdam, & ex hoc dicta Candia, *to. 9. an. 822.*

Candia recuperata à Saracenis, cecit illis, *to. 10. an. 961.* feroces Mahomerani euaserunt per annos 40. quibus eum ijs conuersati erant, sed conuersi per Heionem Græcum.

Candia, seu Creta Venetis quando data; *vide Veneti.*

Canes cur a Saracenis quotannis occiduntur; *vide Mahometes.*

Canones Apostolorum; *vide Apostoli.*

Canones Ecclesiastici; *vide Ecclesiastici.*

Canon Sacrorum Libri; *vide Sacri libri.*

Canon Scripturarum Diuinarum à Romano Pontifice confirmatur. *to. 5. fol. 456.*

Canonicæ leges præferendæ sunt legibus sæculi etiam si hæ illis sint contrariæ; *tom. 6. an. 451. fol. 148.* Concil. Calcedon. & ipsimet cognitores Imperatoris definierant. *fol. 149.*

Canones obseruandi, aliàs Pax non erit in Ecclesia, dicit S. Leo I. *to. 6. an. 454. fol. 199.*

Canonum collectio facta ab Isidoro Mercatore à Papa Nicolao I. non probatur, quia ea quæ de potestate Romanæ Ecclesiæ sunt, non ponebat, vel ut dubia dicebat, & parum sincera erat; *to. 10. an. 861.*

Canonici Lateranenses; *vide Lateranenses.*

Canonici S. Petri; *vide S. Petrus.* Canonici; Sancti Augustini; *vide Monaci.*

Canonizatio Sanctorum quomodo fiebat à Papa Leone III. *tom. 9. an. 804. fol. 508.*

Canonizatio quo ritu solemniter fieri cepit à Ioanne XV. *tom. 10. an. 993.* Synodus præcedebat, &c Romana.

Canonizatio SS. olim fiebat hoc tantum ritu; petebant Ecclesiæ à Sede Apostolica, & hæ concedebat, ut super corpus defuncti fieret altare, & ibi sacrificium celebraretur; *tom. 11. an. 1027.*

Canonizatio etiam post quinquennium fieri solita; *ibidem.*

Canonizatio olim quomodo facienda.

Canonizatio Sanctorum rara, & ob miracula fit. Alex. III. dicit multa de hoc; *to. 12. an. 1167.*

Canonizatio facta à Papa qua Sanctus censetur adorandus in terris, supponit à Deo per suam gratiam esse glorificatum in Cælis; *ibidem.*

Canonizationes non sunt frequenter; et hac de causa Alex. III. distulit Canonizationem S. Bernardi; *to. 12. an. 1163. fol. 484.*

Canonizatio Sancti Thomæ Canuariensis; *to. 12. an. 1173.* in principio, ab Alexandro III. statim

tim post duos annos fit.

Canonizatio fieri non potest sine iudicio, & sententia Romanæ Ecclesiæ; *tom. 12. an. 1173. fol. 658. &c.*

Canonizatio quo ritu fiebat; *ibidem.*

Canonizatio S. Bernardi Hildensheimensis Episcopi à Celestino III. *tom. 12. an. 1195. fol. 878.*

Canonizatio Sancti Homoboni ab Innocentio III. fit; *tom. 13. an. 1199. fol. 29.*

Canonizationem de Cunegunde Augusta Virgine Vxore Henrici I. damnant maleuoli; *tom. 13. an. 1200. fol. 60.*

Canonizare ad Papam spectat vel in Synodis, vel de consilio Cardinalium qui sunt apud S. Sedem; *ibidem.*

Canonizatio Sanctæ Cunegundis præfatæ. *ibidem. fol. 6.*

Pontifices quando Canonizatos in Cathalogo Sanctorum adscripserunt, non dicebant eos videre Deum, usque ad Benedictum XII. & tamen meritis eorum, & precibus se commendabant ipsi Pontifices, ut de Cunegundis Canonizatione, & alijs videtur. *ibid.*

Canonizatio cum diligenti miraculorum Inquisitione fieri solita; *to. 13. an. 1224. fol. 346.*

Canonizatio non festinanda, sed cum maturitate faciendâ: *to. 13. an. 1225. fol. 355.*

Canonizatio prævia Inquisitione

de vita, & miraculis faciendâ; *ibidem.*

Canonizatio Sancti Virgilij Episcopi Salisburgensis à Gregorio IX. *to. 13. an. 1232. fol. 449.*

Canonizatio cum maxima maturitate, ac diligentia faciendâ. Depositiones de virtute meritum, & miraculorum habendæ. Gregorius IX. *to. 13. an. 1238. fol. 521.*

Canonizatio Sancti Petri Martyris ab Innocentio IV. Ordinis Prædicatorum Miracula multa; *to. 13. an. 1253. fol. 697.*

Canonizatio Sancti Stanislai Episcopi, & Martyris Cracouiensis, ab Innocentio IV. *tom. 13. an. 1253. fol. 695.*

Nota. Cardinalis Reginaldus resistebat Infirmato ad mortem appares Sanctus Stanislaus, eumque corripit, qui statim sanatus iuit ad Papam cum omnium admiratione, & præcatus est ut canonizaret.

Nota 2. quod cum faciendâ esset Assisij in Ecclesia Sancti Francisci Canonizatio, quidâ adolescens erat in Ecclesia inductus ut sepelliretur. Papa præcatus est Deum, ut si vera essent quæ de Sancto Stanislao dicebantur, suscitaret illum mortuum, & statim suscitatus est; ibidem.

Canopus Deus quis erat; *vide. Dij. Can.*

Cantica Drammatica; *vide Dram-*
matis.

Canticis Ecclesiasticis irrideri
Deum, dicit Henricus hæreti-
cus; *to. 12. an. 114. fol. 340.*

Cantilenæ Ecclesiarum non sint
vanæ, & inanes; *to. 2. an. 272. fol.*
626. nec à Mulieribus fiant; ibid.

Cantuarie Archiepiscopi nisi es-
sent Monachi malè patiebantur;
ideò Sanctus Thomas eleæus E-
piscopus statim fit Monachus;
to. 12. an. 1162. in fine.

Cantus Ecclesiastici efficacia, &
effectus multi; *an. 60. fol. 611.*

Cantus modulatio à Deo inspira-
ta ad alliciendas animas ad Dei
famulatum; *611. multa de hoc,*
613.

Canendi modus in Ecclesia pro
tempore, & locis diuersus fuit,
& quomodo; *an. 60. fol. 611.*

Canendi vsus in Ecclesia Romana
ante Damasum fuit: Damasus
verò Psalterium iuxta 72. Inter-
pretum versionem ex Oriente in
Ecclesiam Romanam aduexit;
ibidem 611.

Canendi vsus diuersi; *ibid.*

Canendi modi Gentilium, etc. ab
Ecclesia arcendi; *an. 60. fol. 612.*

Canendi vsus in Anglia acceptus
ab Ecclesia Romana: *t. 8. an. 679.*

Canere faciebant in Ecclesia mu-
lieres multi hæretici; *612.*

Cantus Psalmorum ad vtilitatem,
et voluptatem à Deo inuentus;
an. 60. fol. 614.

Cantus hymnorum etc. in Eccle-

sia antiquus; *an. 60. fol. 609.*
Item Psalmorum recitatio, et
cantus; *ibidem. vide Hymni. vi-*
de Psalmi.

Cantus Ecclesiarum modestus, pu-
dicus, etc. esse debet, non mollis,
etc. *an. 60. fol. 610.*

Cantari olim solebant Psalmi, et
Hymni; *to. 3. an. 314. fol. 120.*

Cantari solitum in processionibus
per Plateas; *to. 5. an. 418. fol.*
421.

Cantus Ecclesiæ Romanæ præfe-
rendus Gallicano: multæ con-
tentiones erant de hoc; *tom. 9.*
an. 787. fol. 404.

Cantus Ecclesiæ Romanæ per to-
tam Galliam doceri iussit Caro-
lus Magnus; *ibidem.*

Cantus in Ecclesia antiquus per
omnes Mundi partes; *to. 9. an.*
830.

Cappellani in Ecclesia SS. Petri et
Pauli; *vide Cubicularij.*

Capilli Virginum consecratarum;
tonduntur; *tom. 1. an. 57. fol.*
477.

Capillorum radendi vsus etiam
inter Iudæos erat; *an. 58. fol.*
370.

Capilli Clericorum tondendi, et
quare; *ibidem*, multa motiua de
hoc; inter cætera vt à Nazareis
Iudæis distinguantur; *ibidem*: alię
multæ causæ; *fol. 71. &c.* In
memoriam Spineę coronę Cleri-
ci ferunt coronam: In contu-
meliam raduntur, quia id fiebat
circa personas viles; *ibid. & 572.*

573. Multa de tonsura, et corona Clericorum.

capillos radere non poterant Iuliorum Sacerdotes 572. Sacerdotes Gentilium omnes radebant; *ibid.*

capilli in vertice Capitis pro corona radendi. 573. forma eius; *ibid.*

capillos radendi, et tondendi diuersa fuit Ecclesiarum consuetudo; *an.* 58. *fol.* 573.

capillos radere Monaci debent in signum Penitentiae; *an.* 58. *f.* 74. & 75.

capillorum tonsio diuersa; *f.* 574. *vide* Barba.

capite aperto etiam Reges etc. decedunt in Ecclesiam ingredi: casus de Imperatore Græco, qui id non faciebat; *to.* 10. *an.* 912.

capiti per Episcopos redimendi; *tom.* 2. *ann.* 254. Summa magna per Sanctum Ciprianum id hunc finem collecta; *ibidem.* *fol.* 258.

capua erigitur in Archiepiscopatum, *an.* 968. *in fine tom.* 10. à Ioanne Papa XIII. pulso e Roma precibus Orthonis I.

capuæ Princeps facit iuramentum fidelitatis Papæ Gregorio VII. *to.* 11. *an.* 1073. *fol.* 432.

capuæ Principatus traditus Regi Siciliae ab Anacleto II. Antipapa; *an.* 1130. *to.* 12. *fol.* 107.

caput Capræ adorabant Longobardi; *to.* 7. *an.* 572.

cracallus dictus Antoninus Im-

perator à vulgo; quia eis donauerat vestes vsque ad tales; *to.* 2. *an.* 213. *fol.* 320.

Cardinales Diaconi, cur ita dicti; *vide* Diaconi.

Cardinales olim post Episcopos locum habebant; *to.* 6. *fol.* 140. *an.* 451. in Concilio Calcedonensi inter Legatos Papæ, & Episcopos. *fol.* 141.

Cardinales mitti soliti pro Legatione à Papa. *to.* 6. *an.* 493. *fol.* 976.

Cardinales à Papa deponi possunt, & ob quid; Vigilius deposuit duos. *to.* 7. *an.* 550. *fol.* 379.

Cardinalium numerus olim magnus videtur fuisse. Nam Pelagius I. in duabus ordinationibus creauit Presbyteros 82. et Diaconos 3. *to.* 7. *an.* 590.

Cardinales ob scelera deponuntur à Papa Gregorio I. Laurentius Archidiaconus; *to.* 8. *an.* 591. *fol.* 19.

Cardinales mittuntur in exilium ab Isacio Exarcho; quia Eusthemius Heraclij impugnabant; *tom.* 8. *an.* 639.

Cardinales constantes cum Papa resistunt Imperatori, et Exarcho in hoc; *to.* 8. *an.* 640.

Cardinales ex omni natione semper fuere Romæ; *to.* 8. *an.* 705.

Cardinales vtantur vestibus iuxta dignitates suas, in secreto autem cordis seruent propositum; *to.* 9. *an.* 744. *fol.* 162.

Cardinalis Presbyter dici etiam con-

consuevit quilibet Rector Ecclesie, etiam extra Romam; *to. 9. an. 744. fol. 164.*

Cardinalis Anastasius Presbyter Sancti Marcelli deponitur in Concilio à Leone IV. quia per septem annos aberat à sua residentia; *to. 10. an. 853. fol. 99.* cum Ludouico Imperatore manebat, & vocatus à Papa noluit venire: multa de hoc; *fol. 100. & seqq.* qui non penituit, imò post mortem Papæ inuasit Sedem; *fol. 103. totum factum; to. 10. an. 855. fol. 130. & seqq.*

Cardinales assimilantur 70. Senioribus: Papa verò Moyfi; *to. 10. an. 882. fol. 58.* eorum iurisdicatio in titulis; *ibidem.*

Cardinalium tituli in Vrbe; *to. 10. an. 886. fol. 617. & 19.*

Cardinales dicuntur tales, quia Cardini illi, quo omnia in terra mouentur, idest Pontifici, adherent. Leo IX. *to. 11. an. 1053. fol. 197.*

Cardinales Romæ quomodo dispositi. Pro Ecclesia Sancti Ioannis Lateranensis erant septem Cardinales Episcopi, qui nunc sunt propè Romam, addito Cardinali Sanctæ Ruffinæ, seu Siluæ Candidæ. *to. 11. an. 1057.* erant hebdomadarij, &c. per singulas hebdomadas exercebant munus Papæ &c. dicti Collaterales.

In Ecclesia Sanctæ Mariæ Maioris septem Cardinales Presbyteri, & qui. In Ecclesia S. Petri septem

Cardinales Presbyteri. In Ecclesia S. Pauli septem Cardinales Presbyteri. In Ecclesia S. Laurentij extra muros septē Cardinales; præter istos duodecim Cardinales Diaconi Regionarij dicti Subdiaconi Cardinales vnus, & viginti & officia eorum: qui nam hi erant; *ibid. to. 11. an. 157. fol. 236.*

Cardinalitij tituli qui; *ibid.* Cardinales Archipresbyteri; *ibid.*

Cardinalium, & Episcoporum lauta conuiuia reprehendit Damasus; *to. 11. an. 1061. fol. 290.*

Cardinalis Hugo Candidus scismaticus cum Cadaolo, recipitur penitens ab Alexandro II. *to. 11 an. 1064.*

Cardinales decem, & tres faciunt scisma contra Papam Greg. VII. *to. 11. an. 1078.* Cardinalis Benno erat caput, &c.

Cardinales etiam fiebant Abbates Monachorum; *to. 11. an. 1087. fol. 599.*

Cardinales Presbyteri, & Diaconi etiam in alijs Ecclesijs erant; *to. 12. an. 1104. in fine.*

Cardinales Scismatici quomodo adherent Antipapæ; *to. 12. an. 1130.*

Cardinalibus tenentur præstare obedientiam Clerici, & Cappellani in eorum titulis; *to. 12. an. 1148. fol. 361.*

Cardinalis Octavianus de Comitibus Tusculanorum scisma parat contra Hadrianum IV. *to. 12. an. 1155.*

Car

rdinales partitarij tempore recessus Friderici Imperatoris à Papa Hadriano IV. *t. 12. a. 1157.*
rdinales carcerati propter electionem Alex. III. *tom. 12. an. 159. fol. 431. &c.*

rdinales tenentur resistere, dum liquid sit in præiudicium Papæ, & Ecclesiasticæ libertatis; multa, etc. *to. 12. an. 1160. in fine.*
De Cardinali Papiensi in causa Alex. III.

rdinalis ob infamiam Scismatis, refutatur in iudicio à Rege Angliæ; *ibidem.*

rdinales occurrunt Archiepiscopo Cantuariæ Thomæ de mandato Papæ; *to. 12. an. 1163. fol. 484.*

rdinales non debent à Regibus accipere pecuniam, seu dona in stipendium Sedis Apostolicæ: multa de hoc, etc. S. Thomas Cantuariensis; *to. 12. an. 1163. fol. 568.*

rdinalis Legatus pecunijs iniungens Siciliæ; *to. 12. an. 1167. fol. 569.*

rdinales tenentur defendere libertatem Ecclesiasticam, & quonodo: multa; *to. 12. an. 1166. fol. 588.*

rdinalis scismaticus præceps ex Equo lapsus contractus est; *tom. 12. an. 1169. fol. 616.*

rdinales capta à Saracenis Terra Sancta, de assensu Papæ pronuntiant delicias renunciare, paupertatē compleri, Cruce Chri-

sti accepta ire ad prædicandum, per Mundum mendicando, nec Equum ascendere, donec Terra Sancta calcaretur à Saracenis; *tom. 12. ann. 1187. fol. 800. Multa.*

Cardinales ab antiquo habuerunt potestatem testandi à Papa; *to. 13. an. 1202. fol. 84.*

Cardinales S. E. insectantes etc. quibus penis subiiciuntur, & quæ penitentia danda eis dum resipiscunt; *t. 13. an. 1225. fol. 356.*

Cardinales Legati carcerati, & pessimè tractati à Friderico II. *to. 13. an. 1241. fol. 563. & seq. relaxatur. fol. 667. vide Legati.*

Cardinalis Columna Ioannes dictus à Papa deficit ad Fridericum II. *ibidem fol. 566.*

Cardinales in Conclavi increpantur, quòd non veniant ad electionem à Friderico II. littera grauis, & amara etc. *to. 13. an. 1242.*

Cardinalium vestes, & calcei erant etiam olim rubei coloris. *to. 13. an. 1213. fol. 216.*

Carmelitarum Ordo incepit sub Alexandro III. Promotor eius fuit Haimericus Patriarca Antiochiæ, qui in Monte Carmelo ubi Elias habitauerat eos fecit morari; *to. 12. an. 1181. fol. 763.*
Carnales obscenissimi fuerunt Corinthij; *to. 1. an. 57. fol. 460.*

Carnales Viri. Commodus 600. Concubinas in Palatio habebat; *to. 2. an. 189. fol. 248.*

G

Car-

Carnales voluptates non esse peccatum dicit Aetius ; *tom. 3. an. 356. fol. 698.* sed esse opera merè naturalia , vt nares emungere etc. idem dicit Eunomius ; *ibid. fol. 765.*

Carnes aliquo tempore prohibebantur propter abſtinentiam , non propter ſuperſtitionem ; *to. 3. an. 314. fol. 139.*

Carnes comedere eſſe malum ; *vide Euſtatiuſ.*

Carnis æſtus ablatus S. Methodio Patriarchæ Conſtantiноп. miraculo Sancti Petri , Romæ , qui in ſomnis Methodij pudenda incendit . *tom. 10. ann. 843. fol. 2.*

Carnes poſſunt comedere Infirmi in diebus prohibitis ; *to. 11. an. 1206. fol. 163.*

Carnes ſtimuli etiam Senes , Sanctos propè mortem vrgent , vt Sanctiſſimum Gregorium Nazianzenum ; *to. 4. fol. 590.*

Carnes eſſe pollutas , & non comedendas dicunt Priſcillianiſtæ cum Manicheis ; *to. 7. an. 538. fol. 229.*

Carnem corporis noſtri poſt reſurrectionem non futuram palpabilem dicit Euthichiuſ Epicoſopus , ſed correptus emendatur ; *to. 7. an. 586.*

Carnes in Quadrageſima non comedendas ; & penam ſtatuit Cõcil. Tolet. 8. *an. 653. fol. 440. to. 8.* quia Quadrageſima eſt decima pars anni debita Deo. *ibid.*

Carpeſſeratenſe Concilium celebratur ; *an. 463.*

Carpocras hæreticus infamis fuit ; *an. 120. to. 2. fol. 62.* Vita , Patria , hæreſes eius immundæ ; *fol. 67.*

Carolus Martellus ; *vide : Galliæ Reges.*

Carolus Magnus ; *vide , Galliæ Rex ; vide Rex.*

Caroli Magni ſepulcrum effodi fecit Otho III. & inuenit eius corpus ſub ſolio Regio , & veſtes imputribiles : accepit partem veſtium , & Crucem , quam collo habebat appenſam ; *tom. 10. an. 996. in fine f. l. 918.*

Cartaginienſis Eccleſia patitur ſciſma tempore Sancti Cipriani ; cauſa fuit Feliciffimus , qui electioni Sancti Cipriani auerſatus eſt ; *to. 2. an. 254. fol. 461.* Eo quod Ciprianuſ ipſum monuerat , ne contra Eccleſiaſticam diſciplinam veller lapſos recipi ſtatim ſine debita penitentia , & eligitur contra Cyprianum Fortunatus ; *an. 255. fol. 486.*

Cartaginienſis Eccleſiæ cum Romana communicatio ; *tom. 2. an. 255. fol. 486. & 87.*

Cartaginienſis Eccleſiæ Epicoſopus primus Martyr Cyprianuſ fuit ; *to. 2. an. 261. fol. 566.*

Cartaginienſis Eccleſiæ ſciſma ortum propter traditionem librorum in perſecutione Diocletiani : qui enim tradiderant ſe defendebant , & ſepararunt ab alijs ,

inter

nter quos Donatus Masculita-
us; *vide* Donatus; *tom. 2. an.*
302. 303. Eo quia Cecilianus à
traditoribus ordinatus esset; *to.*
3. fol. 9.

artaginense Concilium quod di-
citur primum, sit ad pacem fir-
mandā inter Catholicos, & Do-
natistas; *t. 3. an. 346 f. 586. & 592.*
Ex Catholicis celebratur: dicitur
primum, non quia alia prius, &
multa fuerint, sed quia eorum
iusta perierunt; *fol. 592*

artaginense Concilium in quo
fit collatio Catholicorum cum
Donatistis; *tom. 5. an. 411. fol.*
314.

Artago. Africæ maxima Ciuitas
à Vandalis capitur; *an. 439. to.*
3. fol. 672. vitia innumera notan-
tur, quæ in ea regnabant; *tom.*
3. an. 439. fol. 672. & 73. multa
de ea.

Quanta mala passi Cartaginenses
extorres; *to. 6. fol. 45. vide* Im-
perium; *vide* Vandali.

artaginenses Episcopi ad Rom.
Pontificem recurrunt cum Lega-
tione; *to. 8. an. 592. ad* Grego-
rium I.

artaginensis Archiepiscopus est
primus in Africa; *tom. 11. an.*
1053. fol. 198. etiam si perierint
noenia Ciuitatis adhuc Ecclesia
habet suam Dignitatem.

Cartaginensis Episcopus solus
ballium habebat ab Ecclesia
Romana; *ibidem.*

artaginensis Episcopus multa

43
patitur à Ciuibus: Gregor. VII.
eum subleuat; *to. 11. an. 1073.*
fol. 433.

Carthosilium idem est ac Archi-
uium; *to. 8. an. 591. fol. 26.*

Carthularius, seu Carthosilax a-
pud Græcos is erat, qui lura Pa-
triarchæ, siue Pontificis in Ori-
ente, vel Occidente curabat, &
dicebatur os, & manus Patri-
archæ; multa priuilegia, & insi-
gnia eius; *to. 8. an. 591. fol. 26.*
vt Archiuista erat; sedebat ante
Episcopos; *ibidem.*

In minori existimatione erat Ro-
mæ Carthularius quàm Constan-
tinopoli: multa de hoc; *ibidem.*

Carthusia habitari cæpta ab Hugo-
ne Episcopo Gratianopolitano,
& Brunone, vnde Carthusiani;
to. 11. an. 1086. in fine.

Casëu, & Oua comedi posse in Sa-
batho, & Dominica Quadrage-
simæ dicebant Armeni heretici;
to. 8. an. 685.

Casëum, & Oua comedi non pos-
se in Quadragesima. Cöcil. Quin-
tiliëmburgense; *tom. 11. an.*
1085.

Casimirus hæres Regni Poloniæ sit
Monachus, & post professionem
sex annorum eligitur Rex; *to. 11.*
an. 1041. erat Diaconus, de li-
centia Papæ id fit; multa de hoc
fol. 140. & nubendi licentiam
obtinet. fol. 141. moritur Rex.
vide Polonia.

Cassianus; *vide* Ioannes Cassianus.
Cassiani scripta apocripha declaran-

tur à Gelasio Papa; *t. 6. fol. 272.*
 Calliodorus ex magno & diuine in-
 ter Gorhos Monachus efficitur; *to.*
7. an. 562. eius scripta & opera
quæ ibidem.

Cassinenſe Monasterium Sancti Be-
 nedicti, quod per 140. annos
 fuerat desertum per Petronacem
 Brixianum Ciuem hortatu Gre-
 gor. II. incēpit reſhabitari, &
 frequentari; *to. 9. fol. 7. an. 716.*
 ex Longobardorum incurſione
 deſertio illa acciderat, & ideò
 per 140. annos fuerat deſertum;
ibidem; ſine Monachis erat: miri-
 ficè poſtea frequentatum.

Eccleſia Caſſinenſis Monasterij à
 Zaccaria Papa fuit conſecrata.
 Priuilegia multa Monachis con-
 ceſſa. Ab Episcopis exemit om-
 nia Monasteria eorum ubiq; *to. 9*
an. 748. fol. 193. Dux Bene-
 uenti omnes Campos circumcir-
 ca donauit. Vxor eius Scaum-
 perga Templum Idolorum con-
 uertit in Eccleſiam Sancti Petri;
fol. 193.

Cassinenſe Monasteriū floret San-
 ctitate: & Principes ad illud ſe
 conferunt, vt erudiantur; *to. 9.*
an. 818. fol. 669.

A Saracenis diripitur; *an. 843.*
tom. 10. fol. 11. Theſaurus Ma-
 gnus eripitur etc. omnia diſtinctè.
 A Saracenis comburitur; *an. 884.*
to. 10.

Cassinenſe Monasterium, & Monaci
 quam malè tractantur à Pandul-
 pho Principe Capu; *to. 11. an.*
1038.

Caſtrandi præceptum eſſe docuit
 Origenes adoleſcens, ideò ſe
 caſtrauit ad fugiendos tentatio-
 nes; *to. 2. an. 208 fol. 311.*

Caſtratus non poteſt ordinari in
 ſacris; *to. 2. an. 230. fol. 354.*
 multa de hac re occasione Ori-
 genis; *ibid.*

Caſtrandos eſſe homines docue-
 runt aliqui Sectarij Eunuchi; *to.*
2. an. 249. fol. 409. Euangelium
 ſecundum litteram intelligen-
 tes.

Caſtrati quomodo tractandi ſi or-
 dinari petunt; *tom. 3. an. 325.*
fol. 320. & 21.

Caſtrari Chriſtianos vetuit Iuſti-
 nianus Imperator; *to. 7. an. 529.*

Cafus quidam reſeruati ſoliti E-
 piſcopis etiam ab initio. *to. 5. fol.*
312. & tempore mortis. ibidem.

Catafrige idem ac Gnoſtici; *to. 2.*
an. 205. fol. 305.

Catacumbæ: in eis à principio late-
 re ceperunt Pontifices, & Mar-
 tyres tempore Alex. I. *to. 2. an.*
122. fol. 75. vide Criptæ.

Catecheſes ab Episcopis faciendas
 prohibuit Licinius; *tom. 3. an.*
316 fol. 152.

Cathecumeni olim ſale condiebantur,
 & quare ac quomodo; *to.*
5. an. 397. fol. 40.

Cathecumeni: pro eis orari ſem-
 per ſolitum ab Eccleſia; *tom. 5.*
an. 419. fol. 445.

Cathechiſmus faciendus venienti-
 bus ad fidem; *to. 2. an. 259. fol.*
538. & quomodo; ibidem.

Ca-

Cathedra à Sancto Petro Romæ
erigitur anno 45. Christi ; *to. 1.
fol. 34.* multa de ea *fol. seqq.*

Cathedra Sancti Petri materialis,
seu lignea: in eius Ecclesia serua-
tur ; *fol. 343.* erat aperta velo .

Cathedra Episcoporu sublimio-
res esse debent ; *tom. 1. an. 45.
fol. 345.*

Catenæ Petri , quæ & quomodo
seruatæ ; *to. 1. an. 44. fol. 315.*

Catholicus est cognomen Christia-
ni: distinguit verum Christianum
à falso: Catholicus significat vbi-
que vnum , & obedientia om-
nium ; *to. 1. an. 43. fol. 310. vi-
de infra Catholicus .*

Catholicus est qui Ecclesiæ Petri
est vnitus , hæreticus e contra
qui ab ea separatus est ; *tom. 1.
an. 45. fol. 343.* Idem est Catho-
licus , & Romanus *fol. 344. &
to. 6 fol. 215. an. 456.*

Catholici cuiuscumque Orbis Re-
gionis Galli , Hispani &c. vo-
cantur omnes Romani ; *to. 3. an.
583. fol. 604.*

Catholica Fides eadem est ac Ro-
mana ; *an. 58. fol. 540.*

Catholica Ecclesia est Romana:
non Ecclesiæ hæreticorum ; *tom.
2. an. 146. fol. 122.*

Catholici habent pro Authoribus
Apostolos ; *ibid*

Catholici non dicebantur fideles
tempore Apostolorum , quia
tunc non erant hæretici , ad quo-
rum differentiam dicuntur tales ;
ibid.

Catholica Ecclesia est quæ verum
cultum retinet .

Catholica est quæ Religionem ,
Confessionem , & Pœnitentiam
habet ; *ibidem fol. 124.*

Catholici nomen vndè habet Rex
Hispaniæ ; *to. 9. an. 738. vide
Hispania .*

Catholici nomen non habet qui
cum Pontifice Romano non
communicat ; *to. 3. an. 21. fol.
220. 21. &c.*

Catholici non possunt pacem ha-
bere cum hæreticis ; *tom. 3. an.
354. fol. 635.*

Catholica doctrina illa est quæ à
Romano Pontifice firmatur; etiã
Græci dicunt ; *tom. 2. an. 519.
fol. 43.*

Catholicus est qui Romano Pon-
tifici communicat ; *to. 3. an. 347.
fol. 576.*

Catholici possunt cum hæreticis
communicare in Concilijs &c.
to. 5. fol. 318. De collatione Do-
natistarum .

Catholicus necessariò est qui se-
quitur Fidem Romanam ; *to. 5.
an. 402. fol. 260.*

Catholica Fides , ac Romana ea-
dem est etiã ab antiquo . *to. 5.
an. 432. fol. 620.*

Catholicis ab Hunnerico Vanda-
lorum Rege filio Genserici pro-
hibetur communicare cum suis
Arianis ; *to. 6. an. 483. & 391.*

Omnes Catholici Ecclesiæ clau-
di iubentur ; *fol. 402.*

Contra Catholicos omnes leges
ver.

vertuntur, quæ factæ erant contra hæreticos; *ibidem*: Eorum conuentus fieri prohibet.

Catholicus est solus ille qui Ecclesiæ Romanæ est coniunctus; *to. 6. an. 517. fol. 675.*

S. Cæcilie Corpus Romæ quomodo inuentum; sedente Pascali 1. *to. 9. an. 821. multa de hoc, & quomodo denuò repertum, & visum tempore Clementis VIII. to. 9. an. 821. fol. 692. videt illud Papa, & quomodo reponitur &c.*

Cæcus à Natiuitate Ioannes Aegyptius omnes sacros libros noui, & veteris testamenti sciebat, & pro voluntate recitabat, quâdo sibi videbatur, &c. *to. 3. an. 309. fol. 40.*

Cœci à Natiuitate sanati: *tom. 9. an. 827. & 828.*

Cœli Astra à Iudeis adorata quando, quare, & quomodo; *an. 60. fol. 605.*

Cœlestis quæ adorabatur pro Dea à Cartaginensibus; *to. 5. fol. 93. &c.* diuersis nominibus appellata, vt Mineræ, Veneris, Lunæ; *fol. 94. hanc aliquandò coluerunt Iudei; fol. 95.*

Cœlicolæ erant qui Cœlestem dictâ Deam adorabant; *to. 5. an. 408. fol. 271.*

Cœlestis hæreticus negat originale peccatum; *to. 5. fo. 340. damnatur Carragini, & Romæ: ibid. sed primùm Romæ; postea in Milleuitano, & alio Cartagi-*

nensi Concil. fol. 386. & à Papâ confirmatur fol. 389. se purgat apud Pontificem; declarat se paratū sentire quod Romanus Pontifex; declaratur Catholicus; fol. 406. sed damnatus postea à Concilio Cartaginensi, & ab eodem Pontifice Zosimo fol. 10. 11. &c. 14. 15.

Cœlestia corpora esse animata dicit Origenes, & redarguitur; *to. 3. an. 538. fol. 289.*

Cœlibatui fauet Constantinus; *to. 3. an. 320. fol. 216. Multa priuilegia concedit, &c.*

Celsus Epicureus scripsit contra Religionem Christianam, & Iudaicam; *to. 2. an. 132. fol. 89. Innumera probra contra eas dicit, &c. ibidem. Origenes contra eum scripsit, alij deriserunt eum. ibidem.*

Cemeteria in Criptis, seu arenarijs Christiani habebant, quia lege vetitum erat, ne vllus cuiuscunque conditionis etiam gentilis, & Romanus sepelliiri posset intra mœnia, nisi illi, qui triumphauerant; *tom. 2. an. 226. fol. 346.*

Cemeteria Romæ erant olim pro Martyribus numero 43. distinctè omnia numerantur; *tom. 2. an. 226. fol. 346. & 47.*

Cemeteria Romæ Longobardorum tempore demolita, quæ erant extra Urbem; *vide Roma an. 573.*

Cemeteria Martyrum: quomodo in

in eis fiebant officia diuina ; *to. 9 an. 741.*

Cœmeteria Urbis extra mœnia malè tractata à Longobardis . Multa Corpora Sanctorum à Paulo I. ex eis accepta in Urbem translata sunt ; *to. 7. an. 573. & to. 9. an. 758. & an. 761. cum Concilio id agit &c.*

Cœna facta à Christo in domo Iohannis Euangelistæ ; *to. 1. fol. 146.* Alij dicunt in domo Marci ; *ibidem . vide Pasca .* Quomodo accumbebant ; *fol. 155.*

Cœnarum ritus , & ceremoniæ apud antiquos ; *to. 1. fol. 151. & seqq.* quibus vestibus fiebant , &c. Duæ fuerunt Cœnæ vna post aliam ; prima Agni , secunda Eucharistiæ ; *to. 1. fol. 154.*

Cœna pura fiebat per vsum ciborum aridorum ; *tom. 1. fol. 189.* De cœna pura ; *to. 1. fol. 191.* In feria sexta fiebat ; *ibidem .*

Cœna fieri solita in die Iouis Sancti , &c. *tom. 1. an. 37. fol. 491.*

Cœnobitarum Institutum ; *vide Monaci .*

Censura idem ac sententia ; *tom. 8. an. 651. fol. 431.*

Census qui soluebatur à Iudæis , cum natus est Christus qualis erat ; *to. 1. fol. 29. & seqq.* Censebantur solum puberes ; *ibid. fol. 31.*

Cerdon hæreticus quando incepit ; *to. 2. an. 146 fol. 115.* ipse primus posuit duo principia , *ibid.*

Cerei accendi soliti ; *vide , Lucerna . vide Lumina .*

Cerei ; *vide Candelæ .*

Cera ex Cereo Paschali habitæ ex deuotione multa bona præstat ; *an. 58. fol. 551.*

Cæsares prius creari solebant qui postea erant Imperatores ; *to. 3. an. 336. fol. 448.*

Cete animal marinum vastæ magnitudinis vt Insulam præferebat , & nautæ in eo sistant . multa de hoc ; *tom. 8. an. 653. fol. 444.*

Charitas . Omnia , quæ per charitatem , seu in charitate fiebant etiam peccata , stupra , homicidia &c. esse opera bona , aiebant Almericiani ; *to. 13. an. 1209. fol. 188.*

Chirotece ab Episcopis haberi possunt ; *to. 11. an. 1054. fol. 212.*

Cherinti omnia praua dogmata ; *an. 97. fol. 740.*

Chrisma : pro eius acceptione nihil soluatur : est Simoniacum ; *to. 12. an. 1163. fol. 491.*

Chrisomatis ampulla celsitis ore Columbe allata in baptismo Ludouici Regis Galliæ ; *vide ; Gallia .*

Chrisostomus incipit cognosci , quis & quantus sit ; *tom. 4. an. 381. fol. 475. & 76. &c.* Monachus in Eremito fuit *ibidem fol. 476.* Signis miraculosis ordinatur Præbiter ; *to. 4. fol. 532.* Incipit conacionari ; *ibid.*

Chrisostomi grauissima persecutio

tio à Theophilo, qui iudicandus ab eo accitus erat ex Alexandria ; *to. 5. an. 403. fol. 170.* contra eum multa allata capita ; & damnatus fuit à Conciliabulo Episcoporum Aegyptiorum ; *fol. 174. & 75.* Pellitur in exilium ; *fol. 176.* sed ob seditionem Constantinopolis Ciuium, & magnum terremotum per Imperatorem reuocatur : *fol. 176.* pulchram habet orationem ; *fol. 177.* quomodo reuocatur, quo ritu ; *fol. 176.* Aduersatur dedicationi Statuę Eudoxię, & multa patitur ab Augusta, Theophilo, & alijs &c. *fol. 188. & seqq.* quo impetu, & furore exturbatus est, & expulsus ; *fol. 190. &c.* Ipse appellat ad Papam ; *fol. 192.* per Sicarios comprehendendi iubetur ; *fol. 196. &c.* Optima oratio contra Eudoxiam. Dum discedit, ignis peruadit per Cathedram, deinde in altum ascendens comburit Ecclesiam ; *fol. 198.* & alius creatur Episcopus Constantinopolis ; *fol. 199.* Cucurum Oppidum Cilicię fuit primus locus sui exilij ; *fol. 212. & 15.* Mira passus incomoda per viam ; *fol. 213. 14. &c.* Innumeri Episcopi, Presbyteri, & Monaci cauent ab eius communione, & expellunt ; *fol. 213. &c.* Persecutores illius malę perierunt ; *fol. 219. & 20.* Eudoxia in partu foetido emissio mortua. Vrna sepulchri mouebatur, &c. *fol. 220.*

Alia mala quę patitur Chrysostomus *fol. 225.* ex Arabisso Pyuntem mittitur, licet esset ægrotus : malę tractatur à militibus ; *fol. 254. & 55.* Sed perueniens Cumanam ibi mortuus est 254. Multitudo magna Monachorum Virginum, & aliorum eò conuenit ; *ibid.* eius virtus, vita, scripta, &c. sed Arcadius eius persecutor à Papa excommunicatur sicut Eudoxia ; *fol. 258.* Multa de vita Chrysostomi : deinde Arcadius anno sequenti ætatis 31. annorũ moritur ; *fol. 265.* Theophilus eius persecutor, licet fuerit à Papa excommunicatus, quia tamen penituit, etiam in honore fuit habitus. Multa de hoc ; *to. 5. fol. 346.* Corpus eius translatum est e Cumanis Constantinopolim ; *an. 438. to. 5.* Immobile permanebat : ad epistolam, & preces Imperatoris fit mobile : portatur Calcedonam, imponitur in Nauim, & orta tempestate Nauis appulit propę Agrum viduę, quod ab Eudoxia fuerat acceptum. *fol. 664.*

Christi natiuitatem multa prodigia præcesserunt ; *fol. 9. 10. et 11.* Christi genealogia vera, & quę falsa : Appen. *fol. 12. n. 33.*

Christi natiuitas quo anno accidit ; *fol. 28. tom. 1. et fol. 33. 34. etc.* sub quibus Consulibus, *ibid.* & controuersia soluitur, *ibidem, et seqq. vide Anni.*

Christi natiuitas qua die accidit con-

controuersia. *to. 1. fol. 40. et 41.*
 Christi natiuitas qua hora accidit,
 controuersia etiam inter Sanctis-
 simos Patres; *to. 1. fol. 41.*

Christi natiuitas accidit 25. De-
 cembris Cornelio Leneulo, &
 M. Valerio Messalino Cons. Im-
 perio Augusti ab inito triumui-
 uiratu 41. à nece Cæsaris 42. He-
 rodus Regis Iudæ *an. 29.* ab Vr-
 be condita 7051. Olimpiade
 194. *an. 2. to. 1. ibidem.*

Christus in Spelunca Bethleem
 natus; *to. 1. fol. 43.*

Christo nascente quæ prodigia
 acciderint, & multa apocrypha;
to. 1. fol. 46.

Christus Leges Moysis in se vo-
 luit obseruare; *to. 1. fol. 56.*

Christo in Aegyptum delato à
 Maria, & Ioseph quæ miracula
 acciderunt, de arbore inclinata,
 & de simulacris Aegypti pro-
 stratis, & alijs, *to. 1. fol. 58. &*
seqq.

Christus reuersus ex Aegypto ha-
 bitauit in Galilea Oppido Na-
 zareth & in domo Matris; *to. 1.*
fol. 72.

Christus cur in virili ætate fecit
 miracula, non in pueritia; *to. 1.*
fol. 75.

Christus Fabri artem exercebat in
 Domo Matris, & Ioseph; *tom. 1.*
fol. 75.

Christus baptizatur anno 30. æta-
 tis: alij dicunt; 31. *to. 1. fol. 91.*

Christus à diabolo ductus est su-
 pra templum, non motu locali,

sed spiritu, sicut de Exechiel
 dicitur, qui stans iuxta flumen
 Chobar ductus fuit in Hierusal.
to. 1. fol. 91. ita S. Ciprianus.

Christi litteræ ad Abagarum, &
 fides eorum; *to. 1. fol. 104. &*
seqq.

Christi imago non humanitus ela-
 borata missa ad Abagarum; *to.*
1. fol. 105. multi testantur, &c.

Christus ubi celebrauit Cenam
 vltimam; *vide Cēna.*

Christus quando celebrauit Pas-
 cha, *vide. Pascha.*

Christi vestigia pedum in Monte
 Oliueti impressa; *tom. 1. fol. 162.*

Christus quare Cruci damnatus,
 cum hoc supplicium homicidis
 daretur; *tom. 1. fol. 169.*

Christi tunica inconsutilis; *to. 1.*
fol. 177.

Christi crucifixio tribus, vel qua-
 tuor clauis facta: pedes enim
 duobus, &c. *to. 1. fol. 177.*

Christo moriente multa prodi-
 gia contingerunt; *to. 1. fol. 181.*
 & quæ.

Christus quomodo fuit sepultus,
 & quibus ceremonijs; *to. 1. fol.*
183.

Christus quo ætatis anno mortuus
 est; Variæ sententiæ; *tom. 1. fol.*
185. & 186. sed concluditur,
quod anno 33. & mense 3. f. 188.
Mense Martij. f. 189. feria 6. ibid.
hora tertia sententia data, hora
sexta crucifixus; to. 1. fol. 193.
 Multa de horarum distinctione.

Christus resurrexeratante noctis di-
 midium

H

midium

midium ; *to. 1. fol. 196.* Sed Ecclesia Romana tenet diluculo cum resurrexisse ; *to. 1. fol. 197.* & sic tenuit S. Ignatius, qui post Petrum Antiochiæ sedit ; *ibi.*

Christus per tres dies mansit in sepulcro, quia vespere feriæ 6. toto Sabbatho, & mane Dominiçæ ; *to. 1. fol. 197.* quomodo etiam per tres noctes declaratur ; *ibidem, et 198.*

Christi sepulcrum quomodo confectum erat ; *to. 1. fol. 201. vide Sepulcrum.*

Christi apparitio duobus Discipulis ; *to. 1. fol. 204.* & quomodo alia vice absente Thoma. 205.

Christi aliæ apparitiones in eodem anno ; *à fol. 204. & seqq.*

Christi opera quomodo dicuntur esse tot, vt Mundus ea capere non posset, si scripta essent, & non tantum hyperbolicè, sed historicè dicta sunt ; *tom. 1. fol. 214.*

Christus à Iosepho Hebreo commendatur vt magnus vir ; *tom. 1. fol. 215.*

Christi relatio facta à Pilato ad Tiberium ; *to. 1. fol. 216.* & multa de Christi virtutibus narrat.

Christi pedum vestigia relicta in Monte Oliueti ; *to. 1. fol. 217. et 18.* multis probatur. Non poterunt deleri etiam post annos 700.

Christum esse purum hominem, primò docuerunt Cherintus,

Carpocras, Ebionçi, *to. 1. an. 4. fol. 290.*

Christum Deiferum dici prohibitum est sub pena anath. in Concil. & tamen ante & post potuit sic dici ; *to. 1. an. 48. fol. 374.*

Christum non resurrexisse dicit Cherintus ; *to. 1. an. 57. fol. 503.*

Christum non esse verè mortuum, sed se subtraxisse, Hæretici, Cherintus &c. dicebant ; *an. 60. fol. 600.* Isti dicuntur negare Christi Crucem ; *ibidem.* multa de hoc.

Christi natiuitatem primò negarunt Nicolaitæ ; *an. 68. fol. 647. & 48.*

Christum falsa opera fecisse dicit Philostratus ; sicut Simon, & Apollonius ; *an. 68. fol. 654.*

Christus à Iosepho Iudæo quare laudatur ; *vide Iosephus.*

Christi Regnum Terrestre futurum, &c. Cherintus ; *vide Milenarius.*

Christum fuisse Seth. Sethiani hæretici dicebant ; *tom. 2. an. 145. fol. 105.*

Christum hominem tantum fuisse, non Deum docuit Theodotus Bizantius ; *tom. 2. an. 196. fol. 255.*

Christum esse purum hominem, docuit Paulus Samosatenus ; *to. 2. an. 265. fol. 607.*

Christi diuinitas, & humanitas egregiè & doctè probata per epistolam Synodi contra Samosatenum ; *to. 2. an. 266. fol. 611. et seqq.* Christi

hristus præditus in scripturis operabatur miracula, vt Deus: & alia ferè omnia de eo *ibid.*

Christum non esse creaturam, aut facturam docuerunt PP. Niceni; *to. 3. an. 325. fol. 296.*

Christum esse Patri similem quomodo intelligebant Ariani; *to. 3. an. 325. fol. 296.*

Christus habuit corpus animatum vera anima. Concil. Alex. *tom. 4. an. 362. fol. 82.*

Christus vt homo expuebat in oculos cæci, vt Deus faciebat miracula; *tom. 4. an. 362. fol. 82. 84.*

Christus vt homo passus, non vt Deus: vt Deus autem suum corpus excitauit; Patri representauit &c. *to. 4. fol. 84.*

Christum per Mariam, vt per canalem venisse dicens est anath. *to. 4. an. 373. fol. 354.* Negans diuinitatem in Christo non fuisse verè vnità, sed per gratiã, vt in Prophetis, est anath. *ibidem.*

Christum esse spoliatum carne nunc dicens anath. est. *ibidem.*

Christi carnem e Cælo venisse dicens est anath. *ibid.*

Christum anima carere dicens est anath. *ibidem.* sic dicens Christum esse adoptatum in filiũ Dei post resurrectionem &c.

Christum ante Mariam non fuisse docuit Photinus Episcopus Sirmij: damnatur in Concil. Sar-

⁵¹
dicensi; *to. 3. an. 347. fol. 572.* Christus non benè dicitur homo Dominicus cum Apollinariis; *to. 4. an. 373. fol. 357.*

Christum redemisse etiam Diabolos, dicit Origenes, *vide Origenes: & fol. 86. to. 5.*

Christi morte non omnes resurgere. Pelagius *to. 5. fol. 372.*

Christus apparuit de nube super Montè Oliueti; *to. 5. an. 419. f. 459.*

Christum ex Maria non Deum, sed hominem esse natum docuit Nestorius; *tom. 5. fol. 515. an. 428.* ipsum habere duas personas; *fol. 519.*

Christus cum diuinitate, & carne vnus est Deus simul, & homo. Conc. Alex. *to. 5. fol. 545. & 56.*

Christus non habet plures hypostases, & in eo diuina persona non vnitur humanæ secundum authoritatem, aut dignitatem, sed per vnionem naturalem; *ibid. f. 546.* Quæ dicuntur de Christo vt homine non possunt accommodari illi, vt Deo; *ibid. fol. 546.*

Christus dici debet verus Deus, non homo Deiferus; *ibidem.*

Christus propria virtute edidit miracula. *ibidem.*

Christus homo Deus obtulit sacrificium pro nobis, non pro se; *ibidem.*

Christus secundum carnem est passus, crucifixus, & mortuus; *ibid.*

Christi Domini fasciæ à Iuuenale Episcopo Hierus. donatæ Eudo-

xia Imperatrici . *to. 5. an. 439.*
fol. 667.

Christi Imago vulnerata ; *vide*
Imago .

Christum non habere duas natu-
ras docuit Eutiches , & qui fuit
accerrimus impugnator Nestorij
eualit hærefarca ; *to. 6. an. 448.*
fol. 54. Contrarium docuit PP.
Leo I. Theodoretus , & alij ; *ibi-*
dem &c. fol. 55.

Christum factum Deum dixisse
Ibam Episcopum , fuit delatum
in Concil. Beritenfi ; *tom. 6. an.*
448. fol. 950. detestatur hoc , &
& absoluitur : Christum habere
duas naturas diuinam , & huma-
nam in vna persona diuina defi-
nit Concil. Calcedonense ; *to. 6.*
an. 451. fol. 151.

Christi naturam pro persona ali-
quando accepta : *to. 6. an. 496:*
fol. 507.

In Christo diuinum Verbum nun-
quam est separatum ab humani-
tate , nec in conceptione , nec
in partu , nec in nutrimentis , nec
in passione ; *to. 7. fol. 46. an. 519.*

Christi Corpus non est corrupti-
bile : de hoc orta hæresis Corrup-
ticularum ; *to. 7. an. 519. fol. 54.*
Hinc Themistiani , quia Themi-
stius fuit caput &c.

Christus Deus , & homo quomodo :
virtus , & infirmitas , maiestas ,
& humilitas , redimens , & vendi-
tus , in Cruce positus , & Cœli
Regna largitus , nostræ infirmi-
tatis particeps , vt posset inte-

rimi ; ita ingenitæ potentæ Do-
minus , ne posset morte consumi ;
& multa digna de hoc , Hormif-
da ; *to. 7. an. 521. fol. 75.*

Christus passus est ; bona propo-
siti ; sic etiam Verbum caro fa-
ctum passum ; sic secunda Trini-
tatis persona in carne passa ; sic
Deus filius in carne passus ; mala
autem , & non admittenda , vnus
de Trinitate passus ; *tom. 7. an.*
521 fol. 76. Multa de hoc *fol. 75.*
Christus quomodo de Virgine
natus sine claustris aperiitione .
Multa de hoc . *tom. 7. an. 571.*
fol. 78.

Christi Corpus post Iudicium in-
teritum esse . *tom. 7. an. 532.*
Origenes , &c. quidam ; *fol. 175.*
Christi Corpus excitatum fuisse
etherea , & spherica actione .
ibidem .

Christum non fuisse vnum de Tri-
nitate , dicunt iidem Origenistæ ;
ibidem fol. 175. & 180. Con-
trarium declarauit Pontifex
Ioannes II. in Concilio Roma-
no ; *to. 7. an. 534. vide Trinitas.*
Christus non est duo filij ; *tom. 7.*
an. 533. fol. 181.

Christum vt hominem non scire
de die Iudicij dicebant Agnoi-
tæ . *to. 7. an. 535. fol. 219*

Christum passionem non sensisse
sicut nos , sed voluntariè , quia
non subditus naturæ legibus , di-
cunt Gaianitæ dicti incorrupti-
biles . E contra Catholici , quia
licet voluntariè tamen persona-
lita-

litate assumpsit. Multa de hoc.
to. 7. an. 535. fol. 229.

Christum vnam habere voluntatem dicunt Monofitæ, & Monothelitæ. *to. 7. an. 535. fol. 231.*

Christum instar phantasmæ præsentatum fuisse, non ex Virgine assumpsisse carnem, sed ex ea tantum transisse &c. Armeni dicebant; *vide* Iacobitæ.

Christum in futuro sæculo esse crucifigendum ad saluandos Demones, dicit Origenes; *to. 7. an. 538. fol. 290. & anathematizatur.*

Christum non esse aliter vnitum Verbo, nisi ut vir uxori, dicitur dixisse Theodorus Mopstastenus *to. 7. an. 546.* Alia multa iniqua de Christo dicta; *vide* Theodorus.

Christum purum hominem esse, natum de Maria Virgine, & esse alium à Deo Verbo fertur dixisse Ibas, & propterea hoc fuit vnum ex capitulis, per quod infamabatur Concilium Calcedonense, quia scilicet ipse non fuit damnatus; *tom. 7. an. 546. fol. 341.*

Christus non nascitur ut purus homo ex Maria: contrarium est anath. *to. 7. an. 553. fol. 407. & 408. & 9. & c.*

Christo semper insuit verbum, in utero Matris, in cruce, in sepulcro, in Cælo; *ibidem fol. 407.*

Christus Deus homo iudicabit omnia *ibidem fol. 408.* & ut erat ante secula venit; *fol. 409.*

Christus duas personas non includit; *ibid.* Mortem substinuit, non pro melioribus bonis futuris, sed pro redemptione; *ibidem 408.* Non eguit sicut cæteri homines cooperatione, & assistentia Spiritus Sancti, atque Iustificatione, quia ipse erat Deus. *an. 553. fol. 409.*

Christus vna persona cum naturarum differentiis prædicandus est; *to. 7. an. 553. fol. 510.*

In Christo Verbum non sicut Pater inest, quia Pater non est incarnatus; *ibidem.*

Christus in passione non fuit trepidus, ut eguerit Angeli solatio; *ibidem fol. 410.*

Christus suam perfectionem Spiritus Sancti non per profectum, & in tempore, sed ex Deitate sua habuit. *ibidem.*

Christus est Verbum, & homo sine conuertibilitate naturæ; *ibidem fol. 411.*

Christus non accepit adoptionem filij Dei per coniunctionem personæ creatæ ad Verbum, sed ex Deitate; *ibidem, & fol. 413.*

Christus insufficiens in Apostolos verè dedit Spiritum Sanctum, quia habuit, ut daret; *ibidem, fol. 411.*

Christum verè ut Deum confessus est Thomas, dicens, Dominus

nus meus &c. *fol. 411. an. 553.*
to. 7.

A Christo denominantur Christiani, non ut à Platone Platonici &c. sed quia eum induunt in Baptismo, & in eo ut in capite omnes uniuntur, ut vnū corpus. *to. 7. an. 553. fol. 412.*

Christus dici non potest Imago Dei, sicut pictura dicitur Imago Principis. *Ibidem.*

Christus non fuit baptizatus in nomine Trinitatis. *ibid. fol. 413.*
Christi naturæ non sunt confusæ. *ibidem.*

Christi anima non fuit derelicta in Inferno à Verbo; *fol. 413.*

Christus licet peccatum non habuit, peccata Ecclesiæ sua vocat. *to. 7. ibidem fol. 414.*

De Christo multa loca Scripturæ verè intelliguntur: Contrarium est anathema. *an. 553.*

Christo seruierunt Angeli non ut amico, & domestico Dei, sed ut Creatori. *tom. 7. an. 553. fol. 415.*

Christus est Creator; *ibidem.* non ut purus homo fuit in Cruce, sed ut Deus; impassibili existente Deitate; *ibidem.*

Christus non habuit carnis libidines, aliasque tentationes; *ibidem fol. 415.*

Christus per hoc quod dicitur vnus Spiritus Sancto, non intelligitur purus homo; *ibid. fol. 416.*
Christus non debet dici domesti-

cus Dei &c. sed verè filius Dei; & Deus; *fol. 416.*

Christus Deus homo seruata impassibilitate omnes passionibus, & dolores, &c. voluntariè subiit; *to. 7. an. 553. fol. 417.*

Christus in duabus naturis adorandus est; *ibidem.*

Christum in templo Iudeorum functum esse Sacerdotio, est falsum; *to. 7. an. 560. fol. 471.*

Christum incorruptibilem, & sine vlla passione dicebant Hæretici Gaianitæ. *to. 7. an. 563.* & Iustinianus; *ibidem.*

Christus subiectus fuit omnibus passionibus sine peccato; si tamen volebat poterat se ab illis subtrahere. *to. 7. an. 563.* & ideo hi affectus Christi præpassiones vocantur.

Christum ex necessitate subditum fuisse passionibus corporis, aliqui hæretici, & præfati dicunt. *ibidem.* Contrarium dicit Ecclesia. *an. 563. & 564.* Et ex hac controuersia orta est hæresis Monothelitarum, qui vnā tantum voluntatem in Christo sine passionibus assignabant. *ibidem.*

Christum eodem modo comedisse ante passionem sicut post sine digestionem &c. & sine alijs affectibus, & passionibus, quæ naturæ insitæ sunt: iidem Her. Arphadacitæ, & Iustinus Imperator; *tom. 7. an. 563. & 564.* à Theodoro Episcopo deceptus fuit. Eutichianorum hic error

ortum

ortum habuit ab Eutichete dicente naturas in Christo confusas, & sic incorruptibilem.

Christum fuisse culpabilem ante Resurrectionem dicebant Hæretici. Anath. Vigilus. *to. 7. an. 553. fol. 417.*

Christo affuisse Deum per præsentiam, & operationem. *ijdem hæret.* Anath. Vigilus; *ibidem*, quia erat Deus.

Christo gustante mortem diuinitatem fuisse separatam *ijdem hæret.* Anathem. Vigilus: *ibidem*.

Christum per opera meruisse coniunctionem cum Deo: *ijde hæret.* Anath. Vigilus, quia Deus ab initio &c.

Christum adoptiuum filium dicunt *ijdem.* Anath. Vigilus; *an. 553. to. 7. fol. 418. 19. & 20.*

Christum virtute Spiritus Sancti factum immaculatum *ijdem hæret.* Anath. Vigilus. *tom. 7. ibidem.*

Christum duo esse, & vnum assumptum ab alio; *ijdem hæret.* Anath. Vigilus; *fol. 418. ibid.*

In Christo Deum esse vnitum affectu voluntatis, idè Maria dicitur Mater Dei: *ijdem.* Anath. *ibidem*, & *fol. 421.*

Christum natura hominem, gratia Deum esse: *ijdem.* Anath. Vigil *fol. 419.*

Christum esse duos filios: *ijdem.* Anath. *fol. 419.*

Christum non esse Saluatorem

quomodo Deus, *ijdem.* Anath. Vigilus. *fol. 419. to. 7.*

Christum non differre à cæteris hominibus nisi per gratiâ. Anath. *fol. 420.*

Christum non esse vnum, sed duo *fol. 420.* Anath.

Christi tunica inconsutilis quando, & vbi reperta. *an. 593. l. 8. fol. 48.*

Christus descendens ad inferos eos tantum liberauit, quos uiuentes in carne per suam gratiâ in fide, & bona operatione seruauit: falsum est, quod liberauit omnes existētes in inferis, qui cum tunc confessi sunt S. Gregorius *l. to. 8. an. 596. fol. 101.*

Christi Imago miraculosè effigata; *an. 610. tom. 8.* Ea in bello vsus est Heraclius. *ibidem.*

Christum vnam operationem habuisse visus est docere Sergius Episcopus Constantinopolitanus ex dicto Heraclij Imperatoris; *tom. 8. an. 622. fol. 261.* Error hic peculiaris erat Eutichianorum, qui vnam asserentes naturam, vnam dicebant voluntatem. *ibidem.* Erat etiam Nestorianorum, qui Verbum per affectum tantum dicebant Christum vnitum, & vnam dicunt voluntatem Cchristi: & ita patet, quod omnes hæretici vniuersaliter Eutichiani, & Nestoriani huic etrori adhærebant; *vide Monothelitę.* Cirus Alexandrinus Episcopus, & Sergius Constantino-

poli-

politani idem tenebant. Sed Episcopus Ierusal. refragatur, multa de hoc, & *an. 633. fol. 315. 16. &c.*

Christum habere vnā voluntatem quomodo intelligit Honorius Papa; *vide* Honorius de voluntione ad bonum. De hoc Heraclius Imperator fecit Ethesim, idest expositionem, qua hoc decernebat Pontifex Seuerinus eam damnauit. *1.8. an. 629. vide* Monothelitz Maxima disputatio de hoc; *ibidem, & an. 636.*

Christus: Doctrina de Christo fære quoad omnia habetur in constituto Vigiliij vbi supra, & in Concil. Lateranensi sub Martino I. *an. 649.*

Christus duas habuit voluntates, & duas operationes. Mart. I. in Concil. Lateranensi *10.8. an. 649:* idest diuinam, & humanam; *ibid.* deindè in Concil. Constantinopolitano; *fol. 166. an. 680. & 681.* per totum: miraculo comprobatur; *an. 681. fol. 355.*

Christi Sudarium; *vide* Sudarium. Christum esse tres substantias dici non permisit Benedictus II. *10.8. an. 685.* licet sit anima, Corpus, & Deitas.

Christus sub figura Agni immaculati depingi solitus ob mansuetudinem, quia in eius figura prædictus fuit. *10.8. an. 692.* multa de hoc *fol. 615.* Alij etiam Patriarchæ illud reiecerunt; *fol. 614.*

Christum esse filium Dei adoptiuum tenuit Elipandus Primas Toleti; *tom. 9. an. 783.* & sic dualitatem personarum videbatur admittere: contra hunc scripta &c. Duo Episcopi præter alia &c. Idem dicit Fœlix Episcopus Vrgelit. sed casu abiurauit Romæ; *10.9. an. 792. fol. 416.* Christi Imago crucifixa sanguine exeunte &c. conuersi Iudæi Beriti; *tom. 9. an. 787. fol. 389.* multa de hoc.

Christum esse filium Dei adoptiuum, vt hominem, primus nmnũ in Hispania docuit Teodiscus Grecus; *10.9. an. 794.*

Christi sanguis pretiosus in Mantuæ Ciuitate fuit repertus verus &c. *10. 11. an. 804. fol. 507.*

Christus secundum carnem passus est non secundum diuinitatem. Nicol. I. *10. 10. an. 862. fol. 225.* Contrarium est hæresis Theopaschitarum.

Christi Conceptionem non esse factam in paruo tempore docuerunt Armeni. *tom. 10. an. 863. fol. 225.*

Christum natum post annum à Conceptione ijdem Armeni; *ibidem.* natum 6. Ianuarij; *ibidem:* Christi Imago missa ad Abagarum Regem Edessæ donata à Ciuibus Imperatori Græco Constantinopolitano VIII. *tom. 10. an. 944.* multa de hoc: quomodo data &c. & missa, & quæ contingerunt, &c.

Christi

Christi corpus in Eucharistia non esse dixit primus Leutericus Episcopus Senonensis, deinde Berengarius; *t. 11. an. 1004. fol. 20.*

Christi lineæ pars, qua Discipulorum pedes absterlit, Cassinum allata, & probata; *t. 11. an. 1014.*

Christi pendentis in Cruce Imago à Nicodemo facta non representabat modum ut passus est, sed regiè indutum; & hoc ad euacuandum scandalum Crucis, ut sciatur eum Regem fuisse; *to. 11. an. 199. in fine.*

Christus olim pingebatur siue in Cruce, siue in Sepultura cum indusio, siue interula; *t. 11. a. 1099. in fine.*

Christus se iactabat: dixit quidam hæreticus damnatus in Concilio Remensi; *vide Hæreticus.*

Christo quæ adoratio debetur, quomodo suadenda, & multa de hoc; *to. 12. an. 1148. fol. 354.*

Christus secundum diuinitatem æqualis Patri, multa de hoc &c: & digna. *to. 12. an. 1148: fol. 356.*

Christus quomodo non soluit Legem, sed impleuit totam in se. *to. 12. an. 1176. fol. 675.*

Christus Crucifixus vulneratus sanguinem emittit; *t. 23. a. 1204.*

Christus Domini dicitur Imperator à Papa consecratus, *tom. 10. an. 871. fol. 488.*

Christi militia; *vide Militia.*

Christi membrum se esse credi debere docebat Almericus: fuit

ut hæresis damnatum; *tom. 13. an. 1209. fol. 188.*

Christi nomen per quasdam figuras explicari solebat; *to. 3. an. 312. fol. 74.*

Christum ubique coli permittitur ab Imperatoribus ex anno 313. *fol. 100. to. 3.*

Christi consubstantialitatem negantes Ariani quomodo suam sententiam palliabant; *to. 3. an. 340. fol. 511.*

Christi Sanguinis effusi in Cruce portio à Patriarcha Ierusalem missa Regi Angliæ. Multa de hoc; *to. 13. an. 1247. fol. 628.*

Christiani in Siria sculptentes in nummis nomen Mahometi, & annum eius excommunicantur à *to. 13. an. 1257. fol. 501.*

Christiani ceperunt vocari fideles Antiochiæ; an. Christi 43. *to. 1. an. 43. fol. 308.*

Prius vocabantur Discipuli. Ad distinctionem hæreticorum dicti sunt Christiani, licet hæretici idem nomen voluerint tenere; *ibid. fol. 309.* Christiani dicebantur etiam fratres, *ibid. 309.* Item vocabantur Sancti; *ibidem fol. 319. & 10.* Per iniuriam verò dicti sunt Nazareni à Iudeis; *ibidem 310.* Christianus quare Catholicus; *vide Catholicus.*

Christiani in primitiua Ecclesia vita communi debebant; *an. 64. fol. 633.*

Christiani de incendio Romæ Neonis.

Cronis tempore infamati; *an. 66. fol. 638. et 39.*

Christianorum prima persecutio sub Nerone; *ibidem fol. 640. eorum derisio &c. Secunda sub Domitiano; an. 92. fol. 727.*

Christiani omnes olim dicebantur Nazarei, & quare; *an. 74. fol. 706. vide Nazarei.*

Christiani exosi Principibus Ethnicis, ut auctores omnium malorum, præsertim Romæ; *an. 86. fol. 724.*

Christiani ut cultores Iudaicæ superstitionis à Romanis habebantur; *an. 98. fol. 743.*

Christianorum congressus publicè fieri vetiti à Traiano; *to. 2. an. 100.*

Christiani exosi, quia habebantur ut Magi; *to. 2. an. 100.*

Christiani malefici dicebantur à Gentilibus; *tom. 2. an. 100. fol. 47.*

Christiani aliquando persecutionem passi, quia Religio eorum putabatur cognata Iudaicæ; Iudei autem rebellauerant à Romanis; *to. 2. an. 120. fol. 62.*

Christiani per apologiam à Iustino defenduntur; *to. 2. fol. 128. an. 150.*

Christianis attribuebantur omnia mala, & infortunia quæ Gentilibus accidebant; *to. 2. an. 154. fol. 131.*

Christiani quare patiebantur semper persecutionem; *to. 2. an. 164. fol. 146.*

Christiana libertas in reprehendendo vitia etiam Principum; *fol. 2 an. 164. fol. 145.*

Christiani olim tempore persecutionis maximè communi Gentilium veste utebantur; *to. 2. an. 197 fol. 265.*

Palliati pauci incedeabant; *ibidem & 266. ac 267. multa de hoc.*

Christianos dicendos esse Galileos statuit Iulianus Apostata; *to. 4. an. 362. fol. 106.*

Christiani Esseni dicti, idest Sancti; *fol. 634. an. 64.*

Christiani per multum tempus odio habiti ob Religionem, quia hæc Iudæa putabatur; Romani autem odio Iudeos insequebantur. *an. 75. fol. 711.*

Christianorum magna hospitalitas circa peregrinos. *an. 75 fol. 714.*

Christianorum Conuentus ad orandum &c. olim ante lucem fiebant; *an. 104. fol. 22.*

Christiani sæpè odio habiti propter Gnosticorum spurcicias; *tom. 2. an. 120. fol. 70. & 72.*

Christiani quare semper odio habiti ab Imperatoribus Gentilibus. *to. 2. an. 200. fol. 177.*

Christiani tempore persecutionis soluebant tributa, ne caperentur, & occiderentur. *to. 2. an. 205. f. 305.*

Christianorum mores in multis corrupti. *ann. 253. fol. 416. to. 2.*

Christiani non possunt celare se esse

esse Christianos propter terrenas facultates, ne eas perdant. *to. 2. an. 259. fol. 538.*

Christiani tempore persecutionis non debent se ipsos proferre. *to. 2. an. 260. fol. 550.*

Christianorum charitas, & misericordia olim erat motium, ut Gentiles converterentur. *to. 3. an. 316. fol. 156.*

Christiani tempore Constantini multa beneficia obtinent. *to. 3. an. 318. per totum, & ante, ac post.*

Christiani tales dicuntur non propter dogma, quod à Christo acceperunt, ut Platonici à Platone, Manichei à Manicheo &c. sed quia, cum baptizantur, verè Christum recipiunt, & in eodem ut in capite, omnes faciunt vnum corpus.

Christiani iurare poterant per salutem Cæsaris etiam si Gentilis, non tamen per genium Cæsaris, quia Genius erat Dæmon; *to. 2. an. 297. fol. 695.*

Christianis olim prohibitum cereos, & luminaria in cæmeterijs tenere ob gentilitatem; *tom. 2. an. 305. fol. 812.*

Christiani vocandi qui in Christum crediderunt etiam ante aduentum eius. *App. fol. 1. nu. 2. & rationes. ibidem.*

Christiani faciebant Matrimonia cum Saracenis; *tom. 11. an. 1010.*

Christianis prohibetur habere

commercium cum Saracenis. *to. 13. an. 1209. fol. 188.*

Christiani militabant sub Imperatore Apostata; *to. 4. an. 362. fol. 21.*

Christianorum ritus, & ceremoniæ Deum habent authorem, idè non possunt conuelli; *to. 4. fol. 114. an. 362.*

Christiani commendantur ab Imperatore Regi Persarum; *to. 3. an. 325. fol. 337. & litteræ; ibidem.*

Christianis, qui pro fide laborant, honorè, & victum subministrandum per Diaconum; *tom. 5. an. 398. fol. 64.*

Christianus nullus fieri potest nisi per Baptismum. *to. 9. an. 748; fol. 190. non sufficit impositio manus Episcopi; ibidem.*

Christiani multi in Apulia sunt Saraceni. *tom. 13. ann. 1199. fol. 27.*

Christiani emebant mancipia Christiana, & vendebant etiam Paganis. *tom. 9. an. 752. fol. 201.*

Christianos in manibus signari præcepit Rex Saracenorum. *to. 9. an. 772. fol. 316.*

Christiani non subditi Papæ in Spiritualibus sunt extra ouile Christi; *tom. 13. an. 1225. fol. 216.*

Cibi quidam in Concilio Apostolorum prohibiti, sed dicunt aliqui hoc fuisse ab alijs appositum non ab Apostolis. *to. 1. fol. 384.*

sed alij defendunt; quare autem suffocatum, & sanguis prohibetur; *ibidem fol. 385.* & habetur in Can. Apostolorum; *to. 62. ibidem.* Sed etiam tempore Sancti Augustini celsauerat hæc obligatio; *fol. 385.* sed apud Græcos durabat: etiam Latinis verabatur, ut ex multis Concilijs 386. sed postea, abolita est. Cibos quosdam damnarunt hæretici tempore Pauli Apostoli; *to. 1. an. 57. fol. 512.*

Ciborum delectum facientes Sancti, audientes aliquos scandalizari quod ieiunabant in pane & aqua, id omiserunt facere. *to. 2. an. 179. fol. 224.*

Ciborum delectum inuenit Manicheus docens in aliquibus non esse diuinam substantiam; *to. 2. an. 277. fol. 650.*

Cibi immolatorum non comedendi, ut Lucianus Martir fecit; *tom. 3. an. 311. fol. 53.* etiam si fame sit pereundum. *ibidem.*

Cibis immolatis nullo modo vescendum; *tom. 4. an. 362. fol. 24.* sic tempore Iuliani Imperatoris; & *fol. 54.* à Christianis comedi soliti ad vitæ necessitatem, quia alij deficiebant.

Cibum ab hæreticis sumere noluerunt Sancti; *tom. 3. an. 756. fol. 691.*

Cibum semel in hebdomada sumebat Sanctus Sabas. *tom. 7. an. 518. fol. 16.*

Cibi immolatiij non comedendi;

Gregorius II. *tom. 9. an. 716. fol. 80.*

Sine cibo quædam puella per vnū annum stetit, viuens; *to. 9. an. 813. fol. 710.*

Ciborum, & carniū nullus habendus delectus; *to. 11. an. 1054. fol. 212.*

Sine cibo per 30. dies stetit quædam Sancta &c. *vide Abstinencia.*

Cibos Paschales ab Episcopo Alexandrino inuestigandos decreuit Concil. Nic. I. *to. 3. an. 325. fol. 309.* & sic factum est quousque Episcopi illi fuerunt Catholici. *ibidem.*

Cinere utebantur olim Sancti morituri cubantes super eam in signum penitentiae; *tom. 13. an. 1200. fol. 60.*

Cinis Vesuij peruenit vsque Constantinopolim. *tom. 6. an. 471. fol. 291.*

Cyprianus repugnabat Papæ in casu Baptismi, quia putabat esse traditionem humanam. *to. 1. an. 53. fol. 418.*

Cyprianus citra Baptismum hæreticorum sequi voluit Canonem factum à Concilio facto Præsidente Agrippino. *tom. 2. an. 217. fol. 329.* cum excusat S. Augustinus.

Cypriani electio in Episcopum Carthaginen. Felicissimus ei contradicit. Multa de illa Ecclesia; *to. 2. an. 150. fol. 410.* Non hic Cyprianus fuit Magus, sed alter

Antio-

Antiochenus; *ibidem*. Rethoricam docebat prius; grandis baptizatus est 411. paulo post Baptismum fit Episcopus.

Cyprianus licet non legatur correxisse sententiam de Rebaptizatione contra Decretum Stephani Papæ, tamen non creditur eum sic tenaciter vsque ad mortem tenuisse: ita S. Augustinus. *to. 2. an. 258. fol. 532.* licet alij excusent quòd ab alijs fuit confictum totum dissidium cum Stephano. Augustinus, *ibidem*.

Cyprianus repugnans Papæ Sententiæ, tamen non fuit excommunicatus, vt alij Aphricæ Episcopi. *an. 258. in fine*; & Martyr occubuit. *ibidem*.

Cypriani martirium, eiusque acta legitima. *to. 2. an. 260. fol. 549.* vsque ad 558. sed occiditur. *an. 261. fol. 565.* tota quæstio de eo habet; *fol. 565.* Cyprianus nomine Talcus dicebatur, *ibidem*, eius scripta: 569.

Cyprus Insula à Saracenis inuasa; & Constantia Ciuitas demolita. *an. 648. to. 8.*

Cypri Insula ab Imperatore Nicephoro eripitur Saracenis, *tom. 10. an. 964.*

Cypri Episcopi ab antiquo erant 14. cum venerunt Cyprij ad Fidem Catholicam quæ priuilegia eis concessa. *tom. 13. an. 1250. fol. 664. &c.*

Circumcisio abrogari cepit in Cõcil. Apost. *an. 511. to. 1. fol. 381.*

Circumcidit Paulus Timotheum. *an. 511.* & tamen ipse Petrum reprehenderat, *ibidem fol. 397.*

Circumcisi poterant, & quomodo, sibi facere præputium. *to. 1. an. 57. fol. 470.*

Circumcelliones dicti Donatistæ, quia circumcellas ibant: qui Præfectis resistebant per nundinas, villas, vicos &c. ibant liberantes seruos, & debitores, minantes Dominis &c. ad quos coerendos missi fuere Paulus, & Macarius. *to. 3. an. 331. fol. 414.* Occiduntur ex ijs multi, & putantur à suis Martyres, *ibidem*.

Cyri Episcopatus tempore Theodreti octingētas Parēcias sub se habebat. *to. 5. fol. 485. an. 424.* Cirus Alexandrinus Episcopus Monothelita. *vide Monothelitæ.* Cisterciensiu Ordo incipit. *an. 1099. to. 11.*

Cithara, *vide Musica Instrumenta.* Citatio trina fieri debet contra absentem, etiam hæreticum. *tom. 6. fol. 145.*

Ciuitatum ornatus, signum est pietatis. *tom. 3. an. 330. fol. 399.*

Ciuitas prima ædificata à Noe. *vide Noe.*

Clamis vestis erat militaris rubri coloris. *to. 1. fol. 168.*

Clandestinum matrimoniū à principio Ecclesiæ prohibitum. *to. 1. an. 57. fol. 462.*

Claues datæ Petro, & quomodo præ cæteris Apostolis. *to. 1. fol. 208.* Cla-

- Clavis de corpore Sancti Petri accipi solita ex deuotione, miracula fecit contra Longobardos. *to. 7. an. 585.*
- Claues de sepulcro Sancti Petri sic accipiunt: afferunt nouas, & accipiunt illas quibus clauditur Cancellum Sepulcri Sancti Petri. *to. 8. an. 591. fol. 17. & an. 597. fol. 109. miraculum de eia, &c. & fol. 134.*
- Claues Sancti Petri cum vexillo Roma mittuntur Carolo Magno in signum deuotionis. *to. 9. an. 796. fol. 472.*
- Claues Sancti Sepulcri Ierusalem ad Carolum ab illo Patriarcha missæ. *to. 9. an. 799. in fine. & 800. fol. 493.*
- Claues septem pendentes de balteo dabantur Papæ electo in signum omnis potestatis. *to. 12. an. 1100. fol. 3.*
- Claues olim etiam erant insignia Papæ, *tom. 13. an. 1228. fol. 385.*
- Clauis Crucis. *vide Crux.*
- Clauis Crucis; ex ijs facta Lancea à Constantino: hæc postea fuit data Rodulpho Regi Burgundiæ, *tom. 10. an. 929.* & eam dedit Henrico Saxonie Duci Regi Germaniæ, & fuerat Caroli Magni. Sed erat Christi Lancea propria &c.
- Clauius alius Constantino eidem datus. *to. 10. an. 929.*
- Clemens I. à Sancto Petro ordinatus Episcopus, ab eo habuit Pa-
- patum, sed renunciauit, &c. *an. 69. fol. 680.*
- Clementis I. litteræ ad Iacobum, Iulium Iulianum, & aliæ ad omnes Episcopos scriptæ tenentur ab omnibus fere *ibid. fol. 13.* licet Ecclesia pro dubia habeat primam, ne videatur ea egere.
- Clementis I. Epistola ad Christianos Orientis, &c. vtilissima, & plena omnibus necessarijs ad fidem. *an. 95. fol. 733. & 34.*
- Clementis I. Papæ multa miracula. *to. 2. an. 102. fol. 12.* & eius vita ac opera.
- Clementis nomine multa scripta, sed supposita, *ibid. fol. 13.*
- Clementis Constitutionum libri libri licet non sint Canonici à SS. Patribus recepti sunt. Multa de hoc. *an. 102. fol. 14. & 15.*
- Clementis nomine multi libri circumferuntur, sed sunt apocryphi. *an. 102. fol. 19.*
- Clementis recognitionum libri apocryphi. *ibid. fol. 19.*
- Clemens multa de Missæ ceremonijs reliquit scripta. *ibidem. fol. 19.*
- Clemens Alexandrinus Magnus Doctor. *to. 2. an. 196. fol. 261.* Pantorum habuit Magistrum, *ibid.* Discipulum verò Origenem habuit, *ibid. fol. 262.*
- S. Clementis I. Papæ corpus inuentum in Insula Chersonæ, delatum est Romæ; *an. 867. to. 10. fol. 389.* nota quòd propter Incollarum peccata cessauerat illud mira-

mira-

miraculum aperitionis maris in
eius festiuo die ; &c. *ibid.*

Clerus vocari cœpit Ordo Mini-
strorum Ecclesiæ ; Laici verò re-
liquus Populus ; *tom. 1. an. 44. fol. 337.* semper in Ecclesia, in
Sinagoga, ac etiam inter Gentiles,
fuit distinctio Sacrorum
hominum, & non Sacrorum.
vide Ordo.

Clerici opus manuale olim facere
debent ; *tom. 1. an. 52. fol. 409.*

Clerici olim ad victum ab Eccle-
sia sportulas recipiebant ; *tom. 1. an. 57. fol. 471.*

Clericis debita decimæ, quomo-
do, cur, & quibus ; *tom. 1. fol. 474. an. 57.*

Clerici possidere cœperunt Iura,
& possessiones, & quando, post
persecutionem : *ibidem* quare eis
prohibitum ut possiderent, &c.
ne per hoc fierent diuites, *ibi-
dem.*

Clerici separati ab alijs in Eccle-
sia stant. *tom. 1. an. 57. fol. 488.*

Clerici circa vxorum vsum, *vide*
Ordinati.

Clericorum tonsura, *vide.* Ca-
pilli.

Clerici circa Barbæ vsum, *vide.*
Barba.

Clerus ab Hormisda compositus ;
to. 7. an. 523 fol. 96.

Clerus Romanus sede vacante,
vide Romanus ; *an. 253. fol. 423.*
multa de hoc.

Clerici inobedientes Episcopo,
&c. stipendijs priuantur ; *tom. 2. an. 253. fol. 433.*

Clerici ordinandi cum testimonio
aliorum ; *tom. 2. an. 253. fol. 436.*

Clericos non posse possidere di-
cunt hæretici Angelici ; *tom. 2. an. 260. fol. 558.*

Clerici lapsi tempore persecutio-
nis quomodo tractandi ; *tom. 2. an. 305. fol. 809.*

Clericis conceditur immunitas à
Constantino ; *tom. 3. an. 312. fol. 93.*

Clericorum cœlibatus decernitur,
etiam pro non Sacerdotibus, sed
sacris ; *to. 3. an. 314. fol. 139.*

Clericorum immunitas semper à
bonis Imperatoribus defensa ;
to. 3. an. 319. fol. 213.

Clericorum auaritia damnatur,
qui pro benedictionibus pretia
accipiebant. Multa de hoc ; *to. 4. an. 370. fol. 269.*

Clericis non facienda legata ob-
corum auaritiam, & extorsio-
nem sanxerunt Imperatores: mul-
ta opprobria de hoc ; *tom. 4. an. 370 f. 270.* putatur factum con-
sensu Papæ, *ibidem fol. 271.*

Clerici ordinati in sacris habere
non possunt vxores neq; nouas,
neque antiquas ex antiquo Ec-
clesiæ ritu ; *tom. 3. an. 325. fol. 322.*

Clericatus Monacatu conjunctus
primò fuit ab Eusebio Vercel-
lensi redeunte ab exilio ; *tom. 3. an.*

an. 328. fol. 388.

Clericorum, & Monachorum Officia præstantiora sunt inter Christianos ex D. Ambrosio; *tom. 3. an. 328 fol. 388.*

Clericis ex Curia ad Clericatum transeuntibus Immunitatem post decennium concesserunt Imperatores; *to. 3. an. 365. fol. 185.*

Clerici abstinere debent à cibis lautis; *tom. 4. an. 367. fol. 202.*
Multa de hoc.

Clericorum delicatorem, & lautorum conuersatio cauenda ex Hyeronymo; *to. 4. an. 385. fol. 507.*

Clerici gaudio & de quibus, ac quare soluebant tributum Imperatoribus ex Ambrosio; *tom. 4. an. 387. fol. 538. vide Sacerdos.*

Clericos non fieri hæredes, nec Ecclesias statuit semel Theodosius, & quare; *1.4 an. 390. f. 637. & postea suafu Ambrosij reuocat. ibidem,* & quia Valens id confirmat Marcianus abrogat; *to. 6. an. 455. fol. 209.*

Clericorum vestes neq; pulli (idest nigri) coloris esse poterant, neque candidi ex Sancto Hyeronimo; *to. 4. fol. 686.*

Clerici ditiores in Ecclesia quam fuerint in sæculo non laudantur; *to. 6. an. 397. fol. 42.*

Clericos debere vacare operi manuali decreuit, & quare, Concil. Cartaginense 5. *to. 5. fol. 63. an. 398. & hoc quia malè intelligentes Euangelium Matthæi 6.*

docebant non laborandum &c. Clericos tondere capillos, & barbam decernit Concil. Cartaginense 5. quia incedebant inuisi; *to. 5. fol. 64.*

Clericos non teneri ad Celibatum dicit Vigilantius; *to. 5. fol. 249.*

Clerici prius non cingebantur renibus ut nunc, nec palliati incedebant, imò aliquos id vsurpantes Papa redarguit: in Gallia id erat; *tom. 5. fol. 312. an. 428.*

Clerici non debent scribere res suorum temporum; *to. 6. an. 474. fol. 306.*

Clericorum peccata grauiora quàm Laicorum; *tom. 6. an. 496. fol. 513.*

Clerici ex bonis Ecclesiæ viuiebant, postea portiones quoad uiuerent ceperunt habere. vide Beneficia.

Clerici tracti ad Tribunal sæculare per Reges Gothos, sed postea Papæ suafu abstinerunt; *to. 7. an. 577. Atalaricus, & Felix Papa.*

Clericos per se ipsos adimplere diuina Officia nocturna, diurna, &c. decreuit Imperator Iustinianus; *to. 7. an. 528.*

Clericorum incontinentia quomodo refrenatur in Concil. Generali Anglic. facto autoritate Papæ; *tom. 10. an. 970.*

Clerici Latini Mediolanenses uocabant coniugijs, quod improbatum

batum est . *tom. 11. an. 1059. fol. 261. &c.*

Clericorum vacantium fœminis penitentiz publicæ quales . *tom. 11. an. 1059. fol. 265.*

Clerici Latini coniugia sibi licere defendebant . *to. 11. an. 1065. contra quos Petrus Damascenus.*

Clerici isti Nicolaitæ dicebantur, *ibidem.* Mediolanenses habebant suas fœminas : contra eos facta statuta ab Alexandro II. *tom. 11. an. 1067. fol. 381.* etiam contra Dalmaras Clericos , quia Latinorum more vivebant . *tom. 11. an. 1068.*

Clerici in sacris vxorem habebant ; Episcopus etiam . *tom. 11. an. 1070. fol. 394.*

Clerici in Ecclesia Latina ex abusu coniuges habebant ; volente autem etiam Romæ Gregorio VII. id refrænare , & per totam Italiam suo decreto , vt non admitteretur ad Sacerdotium vllus qui cœlibem vitam non profiteretur , tumultuatum est contra eum . Multa de hoc ; *to. 11. an. 1074. fol. 451* vocantes Gregorium hæreticum : &c. Idem decretum factum fuerat sub Leone IX. & *an. 1075. fol. 469.*

Clerici milites increpantur. Multa de hoc ; *to. 12. an. 1127.*

Clericorum matrimonia sacrorum damnata ; *to. 12. an. 1127.*

Clericos habere non posse de proprio, dicit Arnaldus de Brixia hæreticus ; *to. 12. an. 1139.*

Clericum percutiẽs violentia manu excommunicatur , & à nullo potest absolui nisi in mortis articulo ; *to. 12. an. 1148.*

Clericorum immunitates ad nihilum redegit Rex Angliæ Henricus III. *to. 12. an. 114. fol. 513. &c.*

Clericis impositæ decimæ per succursum Terræ Sanctæ. *vide Decimæ .*

Clerici quoad impositiones & decimas soli Papæ subduntur ; *tom. 12. an. 1188. fol. 805.*

Clericos hæreditatis paternæ incapaces declararunt Florentini per suam legem . Papa eam rescindit ; *tom. 13. an. 1218. fol. 282.*

S. Clara Assisienfis suum instituit sororum Ordinem ; & in Ecclesia Sancti Damiani primùm moratur cum eis ; *tom. 13. an. 1212. fol. 212.*

S. Clara ante diem mortis visitata fuit à Papa Innocentio IV. cui petijt absolutionem , & remissionem peccatorum : & dixit Papa , vtinam ego tanta venia indigerem ; *to. 13. an. 1253. fol. 693.* Statim mortua præsentē Papæ , & Cardinalibus fit funerale Assisij , & cùm vellent Fratres recitare Officium mortuorum , dixit Papa recitandum esse Officium de Virginibus , & ita factum est, *ibidem .*

Clausura Monacis iubetur per Imperatorem Leonem I. exceptis

K Pro-

Procuratoribus; *tom. 6. an. 471. fol. 286.*

Clunia cense Monasterium fundatur à Bernone : *to. 10. an. 912. in fine.*

Coactè opus aliquod contra Fidem facientes externè , vt si imponatur alicuius manui thus , vel fectatur genu ante Idolum , non peccant ; *to. 2. an. 305. fol. 762.*

Codex Iustiniani, *vide* Iustinianus.

Codicibus Ecclesiæ Romanæ circa facta Ecclesiæ credendum , potius quàm Græcæ , vel Africanæ , quia istæ passæ sunt iacturas librorum ; at Ecclesia Romana semper benè custodiuit ; *tom. 5. fol. 454.*

Collatio Donatistarum, & Catholicorum facta Carthagine ; *tom. 5. fol. 314. an. 411.*

Collectæ fieri solitæ vt mitterentur ad Christianos egenos ; *tom. 1. an. 44. fol. 334. & 35.*

Collecta in die Dominica solita fieri in Ecclesia : *ibidem* tempore sacrificij .

Collectæ fieri solitæ etiam sæpiùs si necessitas vrgebat , *ibid.* quantum durauit in Hierusal. *ibid.* & *fol. 544.*

Collecta solita fieri à fidelibus in Ecclesia , & Concione ; *to. 1. an. 57. fol. 504.*

Collectæ semper à diuitibus erant faciendæ in Dominica ; *an. 59. fol. 556.*

Collectæ fieri solitæ in Ecclesijs pro pauperum subuentione , &

debitorum ; *tom. 4. an. 392. fol. 661. & 665.*

Collectores spoliolum mittit Papa ad compescendam auaritiam Episcoporum , ne congregent , sed pauperibus erogent ; *tom. 5. an. 397 fol. 42.*

Collectas non esse faciendas in Populis , &c. ad mittendum ad loca Sancta Hierusal. dicit Vigilantius ; *tom. 5. fol. 250.*

Colobeum erat tunica sacra sine manicis ; *tom. 2. an. 283. fol. 659.*

Colonia Agrippina fit Metropolis à Zaccaria Papa ; *to. 9. an. 745. fol. 181.*

Colossus Rhodius, *vide* Rhodus .

Columba Hyeroglificum est Spiritus Sancti ; *tom. 4. an. 378. fol. 384.*

Columnensium primus Cardinalis, qui legitur, est Ioannes Tit. Sanctæ Praxedis, qui iuit Legatus Constantinopolim cum Petro Imperatore ; *tom. 13. an. 1217. fol. 260.* qui fuit carceratus à Theodoro Lascaro , *vide* Constantinopolis Imperator, & Constantinus Imperator.

Coma à masculis non nutrienda ; *to. 1. an. 57. fol. 478.*

Coma non nutrienda ab Ecclesiasticis , vt Mulieres , quia hoc est alienum à prædicatione Apostolorum ; *to. 3. an. 361 fol. 779.*

Coma rondebatur ijs , qui Clerici fiebant ; *tom. 3. an. 345. fol. 554. & 55.*

Co-

Comam laxare Clericis sub Anathemate prohibetur à Gregorio II. *to. 9. fol. 28. an. 721.*

Comas tondere solebant in Ecclesia Romana; *to. 11. an. 1054. fol. 207. defenditur hoc. fol. 212. de barbis etiam radendis.*

Comestiones, & mensæ fieri solitæ in Ecclesijs olim; *to. 1. an. 57. fol. 491. & 92.*

Cometa apparens tempore Ludouici I. Imperatoris signum mortis eius fuit; *to. 9. an. 837.*

Compages erant calcei Papæ; *to. 9. an. 768. fol. 291.*

Compostella erigitur in Ciuitatem translata sede Hinenfis Ecclesiæ, quia ibi repertum corpus Sancti Iacobi; *to. 9. an. 816. fol. 632.* Multa de prætensionibus huius Episcopi Compostellani, &c.

Compostella facta Metropolis, quia Bracara erat sub Saracenis, &c. & propter corpus Sancti Iacobi; *to. 12. an. 1123.*

Commonitorium dicitur Mandatum Legatis datum in scriptis; *to. 5. fol. 446.*

Communicare non potens de Eucharistia olim accipiebat alium panem consecratum, scilicet benedictum, *vide Fermentum.*

Comunio peregrina dabatur Christianis peregrinis antequam se declararent Catholicos, & aliud non erat nisi communio in orationibus, non verò in Sacramentis; *tom. 5. an. 400. fol. 119. & 263.*

Communio idem sonat ac Eucharistia; *to. 6. an. 513. fol. 624.*

Communis vita in primitiua Ecclesia fiebat; *to. 1. fol. 223.* non tamen fuit data pro norma omnibus: & exemplis Apostolorum probatur; *to. 2. fol. 232.*

Cancellaneos habere debent Episcopi, qui eos custodiant; *vide Pontifex. to. 6. an. 502.*

Conceptionis Beatæ Mariæ Festum celebrare de nouo volentibus Canonicis Lugdun. S. Bernardus obstitit, dicens sine licentia Sedis Apostolicæ id non esse faciendum; *to. 12. an. 1136. fol. 247.*

Concilij celebrandi Idæa à Christo figurata; *to. 1. fol. 127.*

Conciliorum origo, & forma ex Apostolis processit; *an. 58. fol. 569.*

Concilia cur fiunt ab Ecclesia, *fol. 569.* multa de fine Conciliorum.

Concilium I. ab Apostolis factum *an. 51.* ob circumcisionem & legem; *to. 1. an. 51. fol. 381.*

Concilia quatuor; Apostolorum; *an. 58. fol. 568.*

Concilia ab initio cepta sunt fieri in Ecclesia ex Apostolorum tempore, & multa facta sunt in Græcia circa *an. 173. tom. 2. fol. 181.*

Concilia per Legatos Romani Pontificis ab initio celebrari ceperunt; *to. 2. an. 198. fol. 270.*

Concilium nonaginta Episcoporum

K 2 rum

rum in Africa congregatū damnat Hæreticum Priuatū; *tom. 2. an. 242. fol. 977.* Papa Fabianus illud factum confirmat.

Concilium Prouinciale fit in Arabia contra eos, qui animam mortalem docebant; *tom. 2. an. 249. fol. 408.*

Concilia Prouincialia etiam solita fieri in causa Fidei post Concilium factum à Papa Prouinciale; *to. 2. an. 266. fol. 611.*

Concilium olim dicebatur Ecclesia; *to. 3. an. 321. fol. 224.*

Concilium Prouinciale ob hæresim deponere Episcopos; *to. 4. an. 365. fol. 184.*

Concilia Prouincialia causas iudicant Episcoporum; *tom. 3. an. 306. fol. 10. an. 314. fol. 129. &c.*

Concilijs Prouincialibus solet Papa per Legatos præesse; *to. 3. an. 314. fol. 129.*

Concilia etiam diuersarū Nationum, licet non Generalia, quādo vult congregat Papa. *ibidem.*

Concilia Prouincialia vt habeant robur, à Papa confirmantur; *to. 3. an. 314. fol. 132. & 134.*

Conciliorum decreta à Papa mittenda per omnes Ecclesias, *ibid. fol. 134.*

Concilia Prouincialia frequenter olim fiebant; *tom. 3. fol. 136. an. 314.*

Concilia Episcoporum ne fierent lege Licinius impediuit; *tom. 3. an. 316. fol. 152.*

Concilium Prouinciale Alexandrinum centū Episcoporum iudicat hæresim Arij primò; *to. 3. an. 318. fol. 187.*

In Concilio soli Episcopi olim sedebant, alij stabant; *to. 3. an. 324. fol. 265.*

Concilium Nicenum, *vide Nicenum.*

Concilia Generalia vt Nicenum I. &c. à Papa conuocata suauis Imperatoris; *tom. 3. an. 325. fol. 279.*

Episcopi aducentes Concilium Nicenum quomodo ab Imperatore humaniter tractati. *ibid.*

Dispositiones fieri solitæ in Concilijs; *tom. 3. an. 325. fol. 287. 88. 89. 90. &c.*

In Concilio quo ordine Patres sedent; & alij ritus; *tom. 3. an. 325. fol. 291. 92. et 93. etc.* Orationes in eo faciendæ, *ibidem*, fol. 292. Euangelij liber in medio in Regia Sede ponitur; *to. 3. an. 325. fol. 293.*

Concilij Generalis sententia Dei sententia est; *tom. 3. an. 325. fol. 304. 309.*

Concilia Generalia vt habeant robur à Romano Pontifice confirmanda, & hoc ex traditione Apostolica; *tom. 3. fol. 326. an. 325.*

Concilia Prouincialia à Papa fieri solita etiam ad confirmandum Generale; *tom. 3. an. 337. fol. 482.*

Concilium Antioch. ex Arianis

36. & Catholicis 60. causa dedicationis Ecclesiæ quia Ariani se dicebant Catholicos, imò Arianum abiurarunt; *to. 3. an. 341. fol. 514.* sed postea Catholici se diuiserunt ab illis; *ibid.*

Concilium Sardicense, *vide* Sardicense.

Concilia Generalia à Papa indicta, licet ab Imperatore procurata aliquando; & Episcopi per eos vocati, & iussi vt venirent; *to. 3. an. 346. fol. 557. & tom. 4. fol. 427.*

Concilium Oecumenicum idem est ac plenarium, seu vniuersæ Ecclesiæ; *to. 3. an. 346. fol. 561.*

Concilia Prouincialia dici solebant etiam Vniuersalia; sed postea vsu factum, vt idem esset Vniuersale, quod plenarium Oecumenicum, ac magnum; *to. 3. an. 347. fol. 561.*

Concilia Generalia in fine scribunt litteras circulares ad totam Ecclesiam; *to. 3. an. 347. fol. 567. & seqq.*

Concilium Mediolanense; *vide* Mediolanense.

Concilij Atiminensis Patres quatuor & centum fuere: ex ijs 50. Arian i; *to. 3. an. 359. fol. 729. vide* Ariminense.

Concilium Seleuciense. *to. 3. an. 359. fol. 729.* Omnia gesta huius Concilij; *fol. 745. & seqq.*

Concilij Patres Romano Pontifici scribunt ex Alexandria certiorantes de factis; *ibidem tom. 4.*

fol. 83. an. 362. à quo confirmata sunt; *fol. 85.*

Concilium Alexandrinum coactum ab Athanasio vbi supra. *an. 362. fol. 8. to. 4.*

Concilium Constantinopolitanum 150. Episcoporum contra Macedonium, quod Spiritus Sanctus sit Deus; *to. 4. an. 381. fol. 429.* Prouinciale fuit; & tamen Oecumenicū dictū semper est, quia factū consensu, & approbatione Damasi Papæ. De hac eadem re sit aliud Concilium Romæ sub Damaso; *fol. 436.* & idem decernitur: propterea illud Constantinopolitanum vocatur Generale, &c. sed non hoc: verum sequens fuit Generale.

Concilium Generale Romæ congregat Damasus, & Orientales nolunt accedere: remanent Constantinopoli, & ibi faciunt Concilium suum; *tom 4: an. 382. fol. 458.*

Concilium Taurinense celebratur; *an. 397. to. 5. fol. 39.*

Concilij Cartaginense Tertiū *an. 397. to. 5. fol. 39.* dicitur Tertium quia inter ea, quæ post Constantinopolitanum celebrata reperiuntur, hoc est Tertium; *ibidem*

Concilium Cartaginense Quintum *an. 5. fol. 64.*

Concilia multa Prouincialia iudicarunt de noua hæresi, deinde Papa confirmauit; *vide* singula in proprijs locis. De Milleuit; & Cartaginensi &c. *to. 5. fol. 387.*

De

De Alexandrino in causa Nestorij; *to. 5. fol. 544.* licet prius iudicasset Cęlestinus in Synodo Romana; *fol. 133.* de eodem Nestorio, &c.

Concilium Generale olim quomodo ab Imperatore conuocabatur (De Efefino) *to. 5. f. 547. 48. &c.*

In Conciliorum functionibus Evangelium ponitur in Throno: *to. 5. fol. 567.*

Concilium Efefinum; *vide Efefinum.*

Concilijs Prouincialibus sæpè Papa præfidentes suos facit aliquos. *to. 6. an. 447. fol. 46.*

Concilium Prouinciale bis in anno celebrandum Romę statuit Leo I. *to. 6. nn. 447. fol. 49.*

Concilia Prouincialia iudicant primò de noua hæresi Euthichetis, Constantinopolitanum sub Flauiano; *tom. 6. an. 448. fol. 56.* vsque ad 63. Arausic. 2. *vide Arausic. Concilium.*

Concilium non est necessarium, si Pontifex definiuit aliquid. *to. 6. fol. 73. & 80.* In causa Euthichetis &c.

Ad Concilium Generale cum fiebat in Oriente, si Occidentales ire non poterant, se congregabant in Prouincijs, & mittebant Legatos ad Papam; ipse verò suò, & eorum nomine mittebat Legatos à Latere ad Concilium; *to. 6. fol. 130.* de Calcedonensi.

Concilium Calcedonense cele-

bratur; *an. 451. to. 6. fol. 132. & seqq.* Ad Niceam prius erat conuocatum, sed quia Imperator non poterat ob bella tam longè abesse, Calcedone fit: *ibid. & fol. 138.*

In Concilijs Generalibus aderant Iudices cognitores missi ab Imperatore, qui iudicarent causas, non Fidem; *to. 6. fol. 142.* sed cum Episcopi erant iudicandi, non admittebantur; *tom. 6. fol. 143. & 44.* neque dum aliæ Ecclesiæ iudicabantur; *ibidem, & in seqq.* multa de hoc.

Concilium mittere debet ad Papam omnia acta pro confirmatione (Calcedonense) *tom. 6. fol. 158. & 159.*

Concilijs adest Spiritus Sanctus: ita dicit Beatus Simeon Stylita; *to. 6. fol. 236. an. 458.*

Concilia Generalia non facienda nisi pro Fidei negotijs dubijs, &c. & cum hæresis noua insurgit; *tom. 6. an. 475. fol. 320.* Simplicius ad Acacium.

Concilia Prouincialia solita etiam post Concilium factum à Papa damnare eosdem errores. De Constantinopolitano damnante Petrum Fullonem, seu Gnafeum *to. 6. an. 483. fol. 382.*

Concilia frequentissima in Oriente etiam post Concilia Generalia; *to. 7. an. 518. fol. 10.*

Conciliabulum Tiri contra Athanasium; *vide Athanasius.*

Concilia etiam Prouincialia congre-

greganda ad restituendam disciplinam Ecclesiarum; *to. 4. an. 393. fol. 682.*

Concilia particularia iudicare solita de hæresibus; postea ad Papam mittere &c. *to. 5. an. 399. fol. 85.* De Concil. Alexandrino, & hæresi Origenis: & ipse confirmare solet; *fol. 108.*

Concilia Prouincialia errare possunt in fide: Constantinopolitanum sub Sergio de vna voluntate Christi; *to. 8. an. 639.*

Concilia Generalia facta sine Papæ licentia sunt nulla. S. Gregorius I. *to. 8. an. 699. fol. 126.*

Concilijs interesse solebant aliquando Reges pro bono Ecclesiæ stabiliendo &c. *to. 7. an. 589.*

Concilium Toletanum Tertium.

Concilia, nec etiam Prouincialia, non fiunt iussu Regum. *tom. 8. an. 656.*

Concilijs Romæ interesse solebant Consules, & alij Catholici sub Gregorio III. *tom. 9. an. 732. fol. 112.*

Conciliorū Prouincialium Canones Papa obseruari iubet; *to. 9. an. 744. fol. 161.* De Antiocheno 161. De Neocesarensi.

Concilia particularia in Gallia à Regibus conuocabantur, & coram ipsis fiebant tempore Caroli Magni, &c. *tom. 9. an. 776.*

Concilium Prouinciale decernit de nouis hæresibus, ut Concilium Foroiulien, De processione Spiritus Sancti à Patre, & Filio,

& quod Christus sit filius Dei naturalis etiam secundum humanitatem; *to. 9. an. 791.* sed prius consulit Papam: ita Francfordense circa idem; *to. 9. a. 794.* sed aderant Legati Papæ; *fol. 430.*

Concilia Prouincialia errant sine concursu Legatorum Papæ: ita in Francfordensi. *tom. 9. an. 794. fol. 429. & 30.* quod damnauit Nicenam Synodum septimam, de Imaginibus, sed non fuit approbatum hoc decretum. *ibidem.*

Concilia Prouincialia curant fieri etiam Imperatores, & Reges, sed Episcopi faciunt decreta. *to. 9. an. 828.* ita Ludouicus I. in Gallia.

Conciliorum Prouincialium etiam Græcorum acta egent confirmatione Papæ: multa facta. *to. 10. an. 854. fol. 116.*

Concilia quælibet sine Papæ confirmatione vim non habent: Nicol. I. contra Photium, qui Concil. 318. Episcoporum fecerat, &c. *to. 10. an. 862. fol. 223. & an. 866. fol. 342.*

Concilia in nomine Iesu congreganda, alias in eis Iesus non est. *to. 10. an. 866. fol. 337.*

Concil. celebrand. necessitas pro reformatione Ecclesiarum. *to. 10. an. 867. fol. 353.*

Concilia Gallicana maxime fiebant pro negotijs Regni, &c.

Concil.

Concil. etiam Generalium decre-
ta dispensantur à Papa; *to. 10.
an. 871. fol. 471.*

Concilia non sunt supra decreta
Papæ, multa de hoc; *to. 10. an.
992. fol. 887.*

Concilia Generalia fieri non posse
sine consensu Papæ Romani;
to. 4. an. 381. fol. 427. Multa de
hoc, licet Episcopi ab Imperato-
re vocarentur. *ibidem, & to. 7.
an. 587.* Neque rata sunt Con-
cilia, quæ Apostolica autori-
tate non sunt fulta. Multa de
hoc; *ibidem.* Idem asserit Con-
cilium Vuormatiense. *tom. 11.
an. 770. fol. 304.*

Concil. Generale exturbatur pri-
ma vice ab hæreticis Iconocla-
stis. *to. 9. an. 786.*

Concil. Generale septimum Ni-
cennum secundum. *to. 9. an. 787.*

Concilij quini. sexti, seu sextæ Syno-
di Canones aliqui tantum recepti
& admissi in Conc. Generali Ni-
ceno 2. quatenus non contrarij
ss. Legibus non quatenus facti
in illa 6. *to. 9. an. 787. fol. 380.*

Conciliabulum Vuormatiæ factum
contra Gregorium VII. in quo
declararunt Papam debere de-
ponere Papatum, & illi hoc in-
timarunt; *11. an. 1076. fol. 480.*
quomodo se gerit Papa, &c. *ibi-
dem.*

Conciliabulum secundum Bri-
xiense contra Gregorium VII.
multa de hoc; *to. 11. an. 1080.
fol. 542.*

Concilij Calcedonenfis Canones
aliqui à Lateranensi recipiuntur,
& confirmantur. *to. 12. an. 1139.*

Concilium Romanum 1. à Cor-
nelio celebratum cum 60. Epif-
copis contra Scisma Nouatiani.
to. 2. an. 255. fol. 83.

Concilium Romanum sub Dio-
nisis in causa Dionisij Alexan-
drini Episcopi in materia fidei;
to. 2. an. 263. fol. 598. erat de
consubstantialitate filij cum Pa-
tre; *ibidem.*

Concil. 2. sub Dionisio Romæ
factum in causa fidei Pauli Sa-
mosatenfis, qui negabat Christum
esse Deum, & personas esse tres,
& Sanguinem Christi in Eucha-
ristia esse corruptibilem; *tom. 2.
an. 265. fol. 609.*

Concil. Romanum sub Damaso
contra hæresim Appollinaris;
to. 4. an. 377. fol. 351.

Concil. Romanum sub Sixto; *vide
Sixtus.*

Concil. Romanum sub Leone I.
contra Manichæos; *to. 6. an. 444.
fol. 16.*

Concilijs Romanis coram Papæ
aliquando Clerus etiam erat pre-
sens cum Episcopis; *to. 6. an. 495.
fol. 501.*

Concilia Romana, quo ordine, &
ceremonia antiquitus fieri solita;
an. 649. to. 8. fol. 391. Concil.
sub Martino I.

Concil. Romanum sub Agathone
licet Prouinciale cum 125. Epif-
copis factum contra Monotheli-
tas

tas; *to. 8. an. 608.* In eo confirmatur fides. *ibidem.*

Concilium Romanum sub Gregorio II. *to. 9. an. 721. fol. 27.*

Concilium Romanum secundum sub Gregorio II. contra Iconoclastas; *to. 9. an. 726. fol. 61.*

Concilium Romanum sub Gregorio III. de cultu Imaginum; *to. 9. an. 732. fol. 112.*

Concilium Romanum celebratum sub Zaccaria. *tom. 9. an. 743. fol. 157.*

Concilium Romanum 2. sub Zaccaria contra homines duos affectantes Sanctitatem; *to. 9. an. 745.*

Concil. Romanum sub Paulo I. *to. 9. an. 761.* pro extrahendis Sacerdotum corporibus e Cœmeterijs, & introducendis in Urbem; *ibidem.*

Concilia quæ à Papa fiebant ex Episcopis & Cardinalibus erant. *ibidem.*

In Concilijs Generalibus omnium primò legebantur litteræ Papæ; *to. 9. an. 787. fol. 397.* Concil. Nic. 2.

Concilia Generalia sex videtur recipere Nicol. I. quia septimū ex Græco erat valdè corruptum. &c. *to. 10. an. 863. fol. 241.*

Concil. Generale 8. Constantinopoli factum pro damnatione Photij, & obedientia ad decreta Nicol. I. sub Adriano II. *to. 10. an. 868. fol. 240. 21. 22. &c.*

Concilio huic aliquando fuit præfens Imperator, & ad quid; *an.*

428. *fol. 435. vide Imperator.*

Concilia non egent præsentia Regum, Imperatorum; &c. in Concil. Generali 8. *tom. 10. an. 869. fol. 431.*

Concilio Generali 8. subscribit Imperator post omnes Legatos; *to. 10. an. 869. fol. 433.* cum colore cinabrij subscribebat.

Concilio 8. pauci Episcopi interfuerunt, quia innumeri Orientales erant Scismatici cum Photio; *to. 10. an. 869. fol. 433.*

Concilia Generalia faciunt professionem Fidei. *to. 10. ibidem.*

Conciliū Generale 8. contra Photium nunquam fuit abrogatum, ut falsè docebat Marcus Efesius; *tom. 10. an. 869. fol. 435.* & valdè levis in hoc se gessit Cardinalis Iulianus, qui nesciebat quomodo factū esset, ut responderet Marco Efesio; multa de hoc. Imò cum alijs Oecumenicis hoc profitebantur in sua electione Romani Pontifices; *fol. 433.*

Concilium eget confirmatione Papæ, etsi Generale sit de 8. *tom. 10. an. 869. fol. 436.* huic Concilio præsidebant Legati Papæ; *fol. 437.*

Nota. Photiani per 8. Concilium intelligunt illud Conciliabulum, quod fecit Photius restitutus in

L

Sede

Sede à Ioanne VIII. Ita etiam
 Scismatici Græci. *ibidem* fol. 444.
 Et sic circumferunt usque ad ho-
 diernam diem; quia Photius cum
 fuit restitutus, acta Concilij Le-
 gismi abscondidit, & suum Con-
 ciliū pro 8. Synodo euulgauit, &c.
 to. 10. an. 879. fol. 554. & 567.
 fecit autem illud de mandato Pa-
 pæ ut reciperetur à Concilio in Se-
 de, sicut à Papa fuerat restitutus:
 fuerunt presentes Legati Papæ,
 sed Photius litteras Papæ falsauit
 ad libitum, ut in an. 879. in eo
 detestata sunt omnia Concilia fa-
 cta ab Hadriano II. contra Pho-
 tium, & Legati Papæ subscribunt.
 Nota etiā quod hoc Concil. putatur
 potius confectum, quàm factum.
 verè, tamen Ioannes Papa decla-
 rat irritum totum id, quod factum
 fuit præiudiciale Sedis Apostolicæ;
 fo. 573.

Concilium Romæ fit tempore
 Ioannis XII. sine Papæ licentia,
 ipso absente, & præsentē Otho-
 ne primo Imperatore: deponit
 Ioannes XII. & eligitur Leo
 quidam. Multa de hoc; sed ca-
 ruit effectu; *tom. 10. an. 963.*
 postea Ioannes ipse aliud fe-
 cit Conciliū, & omnia rescidit;
 deposuit Leonem VIII. om-
 nes Scismaticos puniuit; *an. 964.*
 multa in hoc Concilio.

Concilium Mantuæ fit à Papa

Alex. II. ut se purgaret à calum-
 nijs. *to. 11. an. 1064.*

Concilium Lateranense fit à Pas-
 chali III. ut suam fidem purgaret
 &c. circa privilegium concessū
 Regi Henrico de Inuestituris
 Ecclesiasticis; *to. 12. an. 1112.*

Concilia Prouincialia damnant
 concessionem Inuestiturarum fa-
 ctam à Papa Regi Henrico; *tom.*
12. an. 1112.

Concilium Generale Lateranense
 primum; *vide* Lateranense.

Concilium Generale Lateranense
 secundum; *vide* Lateranense.

Concilia Generalia &c. non posse
 ab Imperatore congregari: et ali-
 quando id fecerunt, suadentibus
 Catholicis factum est; *tom. 12.*
an. 1159 fol. 437. & tamen Fri-
 dericus Imperator in electione
 Alexandri III. facta cum scisma-
 te Octauiani insinauit Conci-
 liū; *ibid.* tamen nullus Laicus in
 eo fuit; *an. 1160. fol. 456.*

Concilium Generale Lateranense
 3. indictum ab Alexandro III.
 ad purganda multa post scisma;
to. 12. an. 1178.

Conciliū hoc de se habet 27. Ca-
 nones: aliæ 50. sessiones ab alijs
 Pontificibus sunt additæ; *to. 12.*
an. 1179. in principio: tribus die-
 bus finitum est hoc Conciliū;
ibidem. & fol. 744. Græci Scis-
 matici non venerunt nisi pauci;
vide Græci.

Concilium Generale Lateranense
 4. indicitur ab Innocentio III.

an. 1213.

an. 1213. pro anno 1215. to. 13.
fol. 216.

Ad Concilium Generale non solum Episcopi, sed Diaconi &c. aliarum Ecclesiarum vocari soliti; *ibidem*. Pro liberanda Terra Sancta magis quam ob aliud factum fuit; *to. 13. an. 1214: & 1215. Episcopi fuerunt 412. Abbates 800. Metropolitani & Primates 71. ibidem*. Item Oratores Principum, & qui &c. Patriarche, &c.

Conciliū generale Lugdunū congregatur ab Innocentio IV. *an. 1245. ob succursum Terræ Sanctæ. Ob hæresim Imperatoris Friderici II. & alia Imperatoris crimina; to. 13. eodem anno.* Conciliabulum sic Heriboli insu Imperatoris pro recipiendo Papa Scismatico. Paschali dicto; *tom. 12. an. 1166. fol. 525.*

Concilio olim determinari solebat cum oratione, & gratiarum actione; *to. 4. an. 37. fil. 294.*

Concionem audiri posse ab omnibus in Ecclesia, siue Iudeis, siue Hæreticis, siue Gentilibus decernit Concil. Cartaginense. *to. 5. an. 398. fol. 65.*

Concordata inter Calistum II. & Imperatorem de Inuestituris Ecclesiarum; *to. 12. an. 1122. multa, & digna.*

Concordata Regum cum Sede Apostolica cum quibus clausulis facienda; *vide Reges.*

Concordata Papæ Clementis III. cum Senatu, & Populo Romano multa. Et multa retinent pro se Romani; dum alia concedunt Papæ; *tom. 12. an. 1188.*

fol. 812. Concubitus promiscuos docebant licitos, & alia scelera. Gnostici *to. 2. an. 120. fol. 70.*

Confessionis necessitas post peccatum; *to. 2. an. 56. fol. 435.* Patres innumerique de hac necessitate Confessionis tractant; *ibid. Græci, Latini &c. 436. & 37.* Patres omnes id affirmant; *ibid. ex principio Ecclesiæ; & 438. 442. 43. &c.*

Confessio duplex, secreta, & publica; *ibid. ex PP. secreta facienda; ibidem fol. 442.*

Confessionem abrogatam esse in Ecclesia tempore Nestorii falsum esse; *ibidem 439.* Socrates id dicit; quia Novatianus; *ibid. Patres contrarium dicunt; ibid. fol. 440.* tempore Sanctis Ioannis Chrysostomi aderant Constantino; *ibid. & seq. 442.*

Confessio secretæ a Chrysostomo dicitur Deo facta; ad differentiam publicæ; *ibid.*

Confessio cuiusdā Matronæ Constantinopoli reuelata; & idem Poenitentarius remotus fuit; *to. 4. fol. 656.*

Confessionem ad publicam, sed secretam, faciendam esse decrevit; *to. 6. an. 459. fol. 245.* Multa de hac non tamen dicit

publicam non esse bonam, sed dicit non omnibus placere, ideo non esse de necessitate sic faciendam. *to. 6. fol. 245.*

Confessionem peccatorum esse necessariam. Anasthasius Sinaita Patriarca Antiochenus etiā ante Eucharistiam *to. 8. an. 599. fol. 127.*

Confessio facienda; & feria 4. ante Quadragesimam erant fideles inuitandi ad eam; *to. 10. an. 885. fol. 126.*

Confessio solis Sacerdotibus fieri potest, contra Albigenes, qui dicunt etiam Laicis; *to. 12. an. 1126. fol. 628.*

Confessio peccatorum, & Sacramentum in usu semper, etiam in Anglia; *tom. 12. an. 1183. fol. 768.*

Confessionem cum satisfactione esse necessariam etiam Orientales confessi sunt ab initio; *to. 3. an. 341. fol. 525.*

Confessionem annuam faciendam statutum est in Concilio Lateranensi 4. *to. 13. an. 1215. f. 244.*

Confessionis necessitas agnita ab ipsismet Anglis, negata à Iacobitis; *tom. 3. an. 1237. in fine.*

Confessores semper in Ecclesia fuerunt, qui confessiones audirent; *to. 1. an. 56. fol. 439. &c.*

Confessores fidei dicendi etiam qui metuentes occidi reliquerunt omnia, & fugerunt, quia posponunt sua bona Christi

fidel; *to. 2. an. 286. fol. 889.*

Confiteri volens, at non potens præ lacrimis, & dolore peccata, quæ in cartula erant scripta, miraculose deleta sunt, *to. 13. an. 1199. fol. 36.*

Confidentia in propria opinione fuit causa Hæresis in Tertulliano; *to. 2. an. 201. fol. 182.*

Confirmatio, quæ & manus impositio dicta est, ab Episcopo confertur, & est Sacramentum; *to. 1. an. 35. fol. 254. & 55. datur per eam Spiritus Sanctus; ibidem fol. 256. licet non conferantur ea charismata, quæ tempore Apostolorum dabantur. ibidem.*

Confirmationis Sacramentum à Presbyteris ministrari posse concessit S. Gregorius I. *tom. 8. an. 594. fol. 71. multa de hoc, cur, & quomodo.*

Confirmationis Sacramentum conferri non posse à simplici Sacerdote; *to. 13. an. 1231. fol. 418.*

Confiscatio bonorum hæretici fieri cœpit. *an. 1178. de Albigenibus ab Ecclesiasticis; to. 12. an. 1178. fol. 731.*

Confiscatio bonorum hæretici fieri cœpta tempore Innocentij III. de Comite Tolosæ; *s. 13. an. 1215. fol. 245. &c.*

Confiscatio bonorum Zelini hæretici: bona eius confiscata data sunt eius fratri ab Innoc. IV. *to. 13. an. 1255. fol. 712.*

Coniuges quomodo possunt continentiam

tiuentiā seruare ex mūtuo consensu ; *to. 1. an. 57. fol. 461.*

Coniuges annulum sponsale dari soliti, & qualem, ac quare ; *to. 1. fol. 463.*

Cōsanguinei despiciendi sunt, quādo improbi ; *to. 4. an. 389. f. 595*

Consecratio Virginum pro ritu solemni fiebat olim, *to. 5. an. 313. fol. 354.*

Consecratio Pontificis Romani aliquando à duobus facta est Episcopis, & vno Presbytero, eo quòd non erant alij Episcopi, aut aduersabanrur Papæ : de Pelagio *1. to. 7. an. 556.*

Consolandi positi in carcere ob bonum Ecclesiæ (Chrysostomus circa Episcopos) *to. 5. fol. 218. &c.* Multa de hoc .

Consolatio in morte alicuius ; *to. 12. an. 1170. fol. 641.*

Consolatio pro defuncto alicuius filio &c. *to. 12. an. 1183. fol. 768. vide Defuncti.*

Consolationis litteræ Episcopo in tempore persecutionis ; *tom. 12. an. 1191. fol. 835.*

Constantinus Magnus Filius Helenæ Christianæ feminae speciei Religionis Romæ obles detentus fugit in Britanniam ad Patrem, à quo Cæsar dictus est, & hoc statim mortuo eligitur Imperator ; *to. 2. an. 306. fol. 716.* Originem trahebat ex Vespasiano de gente Flauia ; *an. 306. f. 3. fol. 3.*

Eius Mater Helena, & genus hu-

ius ; *ibidem* ; Britannia ortus, & *fol. 6.* plures erant Constantis Filij, & tamen Constantinus reliquus heres Imperij &c. *fol. 6. to. 3.*

Constantinus cupidus sciendi quæ adorare deberet pro Deo, accinctus ad iter versus Urbem, contra Maxentium Tyrannum, habuit visionem illam Crucis in aere, cum verbis, In hoc vinces ; *to. 3. an. 312. fol. 73.* exercitu vidente signum, & legente scripturam ; *ibidem*, infra. Edoctus autem à Sacerdotibus de hoc signo cepit illud colere, & in vexillo tenere ; *fol. 76.* eius victoria de Maxentio ; *fol. 82.* Crucis signū in medio Ciuitatis collocauit ; *fol. 86.* liberalitas erga pauperes *fol. 143.* Eius virtutes, modestia, liberalitas, mansuetudo laudantur vbique per annos continuos vsque ad mortem. Sedem in Orientem transtulit ob necessitatem Regionum. *fol. 183.* quia ob hæresim Arii Ecclesia patiebatur, 186. deceptus denuò cōsuevit permittere ius augurum, quod maximum erat ; *f. 226.* & ided multa mala incurrit, vt Crispum filium occididisset delatum quòd Faustam Nouercam vellet corrumpere, &c. & ipsam Faustam falsò accusantem Crispum 231. post hæc facinora, cupiens mundari petiit Baptismum, & quomodo id accidit ; *fol. 233.* Lepra etiam fuit per-

percussus, *ibid.* f. 238. ad hanc sanandā quæsierat sanguinem puerorum &c. *ibid.* & quia Matres lamentabantur, eos pietate motus remisit cum muneribus, & sequenti nocte apparuerunt Apostoli Petrus, & Paulus, &c. *ibidem* fol. 238.

Constantini colloquium cum Apostolis; *to. 3. an. 324. fol. 239.* Audito, quod per Baptismum mundantur peccata; baptizari voluit, & quomodo ad Baptismum se disposuit, *ibidem* fol. 241. alij contradicunt, dicentes, quod in fine vitæ fuit baptizatus. Sed redarguuntur; *fol. 242.* & 43. & stabilitur, quod à Siluestro hoc anno baptizatus fuerit. Constantinus quæ dona fecit Ecclesijs. *ibidem* fol. 246. Dona innumera facta Basilicæ Sancti Petri, *ibidem* fol. 248. cogitat ædificare nouam Romam Idolatriæ prorsus expertem. *fol. 269.* Illium pergit, cepit muros erigere, sed repente mutatus pergit Bizantium, Thraciæ Oppidum: quæ signa id faciendi, & latitudinis Ciuitatis. *ibidem* 269. post baptismum pergit Constantinopolim. *fol. 275.* nimis facilis ad credendum calumnias. f. 420. & seqq.

Ab Oriente, & India mittuntur ad eum Legati cum donis, &c. *an. 336. fol. 447. et 48.* quomodo de Arianismo insimulatur, & defenditur; *fol. 451. et 52.*

Moritur anno 31. Imperij, anno Christi 337. *fol. 461.* multa de eius vita, & exercitijs. *fol. 462.* Nicomedix mortuus est. 463. funeris pompa. 464.

Constantia Augusta filia Constantini euasit Ariana (licet baptizata Romæ) & sanata precibus Sanctæ Agnetis; *to. 3. an. 324. fol. 261.*

Constantius hæreticus vixit: in fine vitæ ab Euzoio Ariano fuit baptizatus: & mortuus; *an. 361. fol. 774.* tamen à Gregorio excusatur, & maximè laudatur, *fol. 775.* & post mortem quædam miranda dicuntur, *fol. 776.* licet errasse dicatur. *fol. 777.* & multa de eo. *ibid.*

Constantinopolis, seu Bizantij primus Episcopus à Sancto Petro datus est; *tom. 1. an. 44. fol. 316.* Multa de hoc, *ibid.*

Constantinopolis non fuit ab initio prima sedes illius Prouinciæ, sed Heraclea. *ibid.*

Constantinopolitana Ciuitas non habuit originem ab Apostolis, sed primus Episcopus fuit datus à Petro; *to. 3. an. 141.* & falsum dicit Niceforus, quod Stacchius primus Episcopus post Andræā ibi prædicantem fuit. Imò Gelasius dicit, quod neque Metropolis erat, sed Parochia Heracleæ. Ita in epist. ad Episcopos Dardaniæ; & Agapetus Papa idem dicit: imò Menophanes Bizantij Episcopus; *an. 314. di.*

Gus

Aus quartus Episcopus . *ibid.*
Constantinopolitanæ Urbis Epi-
scopi electionem multi Episcopi
sibi vsurpabāt; *3. an. 340. fol. 504.*
Constantinopolis vna vice fuit
per Saracenos Catholicos libera-
ta à Gothis ; *tom. 4. an. 378.*
fol. 390.

Constantinopolitanæ Ecclesiæ pa-
ci semper nauauit operam Papa,
tollēdo hæreses; *4. a. 381. fol. 427.*
Constantinopolis olim Bizantium
erat sub Metropoli Heracleæ; *to.*
4. an. 381. fol. 431.

Constantinopol. Episcopum ha-
bere primum locum post Ponti-
ficem, eo quod sit noua Roma
decernit Concil. Constantino-
politianum primum, *tom. 4. fol.*
381. an. 431. Multa de hoc; sed
Concil. Romanum sub Dama-
so in sequenti anno dicens esse
Alexandrinum secundum, Antio-
chenum verò tertium, nihil dicit
de Constantinopol. &c. *fol. 463.*
Constantinopolitanum 2. Concil.
Generale quintum congregatur
ad vniendam Ecclesiam diuisam
per questionem de tribus capi-
tulis : quæ sint ista, *vide tria*
Capitula; to. 7. an. 553 fol. 397.
Vigilius Papa erat Constantino-
poli, sed renuit esse præsens, &
quare, *vide Pontifex: vide Vi-*
gilius: Hoc Concilium quàm-
diu Papa renuit non fuit legiti-
mum : quandò verò consensit :
idest quandò suum constitutum

fecit Vigilius, damnans hæreses
Theodori, Theodoreti, Ibæ,
&c. & acceptauit Concilium ip-
se, vel Successor Pelagius, fuit
legitimum; *fol. 436.*

Concilium hoc non laudatur, si-
cut alia quatuor, quia non fuit
actum de Fide, sed de personis,
ibidem: est tamen Oecumenicum,
ibid. multæ rationes, *ibidem*, &
fol. 437. Concilium hoc ab Ori-
genistis fuit mutilatum, quia
multa habet contra eos. Item à
Monothelitis, quia expressè duæ
voluntates, & operationes Chri-
sti manifestantur; *fol. 440. & 41*
Concilium hoc confirmat ipsè
Vigilius. Idem, *to. 7. an. 572.*
fol. 542. idèd à multis tunc non
nominabatur.

Constantinopolis erat olim Pa-
rochia Heracleæ Thraciæ. Prius
Bizantium à Seuero Perintheis
post captiuitatem subiectum; *to.*
3. an. 324. fol. 264. A Constantino
facta Vrbs. Constantinopolis à
Constantino dicta &c. & in Vrbe,
ac Patriarcatum euecta, *ibidem*,
dicunt aliqui, sed falluntur, di-
centes esse primam post Romanā,
vt infra. Anatolius id sibi ten-
tauit arripere post Concil. Cal-
cedonenfè, cui restitit Leo M.
ibidem. Idèd concluditur hoc
non habuisse à Constantino :
multa de hoc : multa de Bizan-
tio, *fol. 270.* Erat prius nobilis
Ciuitas à Seuero indignato, quia
fauit

fauiſſet ſuo Aduerſario; red-
 acta in vici formam: ſed ab An-
 tonio Caracalla in priſtinum re-
 ſtituitur, poſtea à Gallieno ite-
 rum peſſumdata, vt nulla anti-
 qua familia remanſerit; ſed ab
 eodem reſtaurata fuit: Conſtan-
 tinus verò mirificè magnificauit.
 Constantinopolitana Eccleſia in
 Concilio Niceno I. neque no-
 minatur inter primas, & Patri-
 arcales; *to. 3. an. 325. fol. 318.*
 & 19. hinc fruſtra præſumebat,
 poſtea Primatum, cùm neque
 Apoſtolica eſſet.
 Constantinopolis ſic cepit no-
 minari *ann. 325.* quando fuit
 dedicata B. Virgini ab Episcopis
 multis; quĩ fuerunt in Concilio
 Niceno, & dicta noua Roma;
to. 3. an. 325. fol. 333. Dedicata
 fuit *an. 330. fol. 395.* Die de-
 cima Maij facta eſt dedicatio.
ibid. quomodo dedicata, *ibidem*
 quomodo conſecrata, & ornata,
ibidem fol. 397.
 Constantinopolim tres Ciuitates
 appellat Themifius, nempe ve-
 tus Bizantium, Constantinopo-
 lim à Conſtantino illi additã, &
 quam multitudine ædiſciorum
 Theodoſius adiecit. *fol. 399.*
 parem Romæ facere ſtudit, *ibi-*
dem, & ex hoc facto Episcopus
 Constantinopolitanus ambiebat
 Primatum. *ibidem:* in ea erant
 Eccleſiæ 14. tẽpore Conſtantini,
 Romæ verò 40. *to. 3. an. 330. f.*
401. deſcriptio Ciuitatis. *ibid.*

& *fol. 402. 3. &c.* Magiſtratus
 erecti, & officia *fol. 403.*

Constantinopolitanus Episcopus
 eligebatur de conſenſu Alexan-
 drini. *to. 5. fol. 44. an. 397.*

Constantinopolitano Episcopo nõ
 ſubditur Illiricus ex vi Cano-
 num; *to. 5. an. 421. fol. 475.*

Constantinopolitanus Episcopus
 Anatolius profeſſionẽ Fidei ſuæ
 mittit ad Leonem I. Papam; *to.*
6. an. 451. fol. 125.

Constantinopolitanam Sedem eſ-
 ſe primam poſt Romanam Epi-
 ſcopi Orientales abſentibus Le-
 gatis Papæ decreuerunt in Con-
 cil. Calcedonenſi ob Ciuitatis
 amplitudinem; ſed Legati recla-
 marunt, & proteſtati ſunt ſe non
 aſſentiri; *to. 6. an. 451. fol. 157.*
 & Leo I. reprehendit Anatolium
 de hac prætenſione, quia Alexan-
 drinus Episcopus eſt poſt Roma-
 num. *fol. 165.* & irritat decretum,
ibid. fol. 167. & idem ſtatuit Im-
 perator Marcianus declarando
 irritum quod fecit Anatolius in
 Concil. Calcedonenſi uſurpans
 primatum ante Alexandrinum, &
 Antiochenũ. *t. 6. an. 454. fol. 197.*
 & ſe remittit, & obedit Papæ; *fol.*
198. to. 6.

Constantinopolis ferè tota in-
 cendio vaſtatur; *an. 465. fol. 261.*
 idè poſtea decretum eſt, vt do-
 mus in modum Inſulæ ædifica-
 rentur diſtantes inter ſe 12. pe-
 dibus; *fol. 263. to. 6.*

Leo Imperator curauit obtinere à

Leo.

Leone I. confirmationem Decreti de Primatu Sedis Constantinopolitane post Romanam, & non obtinuit: petit à Simplicio, & hic resistit vehementer; *to. 6. an. 467. fol. 275.* Iterum id tentat Acacius Episcopus Constantinopolitanus, sed resistit Simplicio; *an. 472. fol. 294.* putans Acacius ex ruinis Imperatoris Occidentis crescere Iura Ecclesiæ Orientalis.

Constantinopoli maximum incendium accidit: inter alia comburitur Bibliotheca habens centum viginti millia libros, & Draconis intestinum 120. pedum, in quo Homeri Poemata, Odissea, & Historiæ heroum litteris aureis &c. Constantinopolitanus Episcopus aliquando fuit Vicarius Papæ in Oriente; *to. 6. an. 478. fol. 340.*

Constantinopolitanus Episcopus Acacius fauet hæresi, & Imperatori Zenoni cum prius obsequens fuisset Romano Pontifici; *to. 6. an. 482. fol. 357.* Concil. fit à Papa Felice: contra eum iudicatur de conspiratione cum hæreticis; *tom. 6. an. 483. fol. 273.* Acacius iudicatur hæreticus; excommunicatus fuit à Papa; *to. 6. an. 484. fol. 394. vide Acacius.*

Constantinopolitanus Episcopus Eufemius succedens Acacio in principio est obsequiosus Papæ, & recipit Concil. Calcedonense: deindè cepit defendere Acaciū;

adhærens Imperatori Anastasio Hæretico, alienatur à communionem Papæ; *tom. 6. an. 493.* & irritat Imperatorem contra Papam, dicens, quòd Papa Imperatorem non recipiebat; *fol. 472.* Constantinopolis erat Parochia Heracleæ: non habuit Apostolicam Sedem; *tom. 6. an. 495. fol. 500.*

Constantinopolis tempore Anastasij fuit Archiepiscopus Sanctissimus Macedonius; *to. 6. an. 511. &c. ante & post.*

Constantinopolitanus Patriarcha non potest dici Oecumenicus; *to. 7. an. 518. fol. 5.* Multa de hoc.

Constantinopolitanus Patriarcha debet Papæ significare, quòd sit electus: aliàs id exigit Papa; *to. 7. an. 520. fol. 56.* & dixit esse veterem morem, & hoc statim fecit Epiphanius Constantinopolitanus Episcopus, & fecit professionem Fidei; *fol. 61.*

Constantinopolitanus Patriarcha deponitur à Pontifice Romano; *tom. 7. an. 536. fol. 245.* Anthimus, & Mennas eligitur. *ibidem.* Constantinop. Ecclesiæ Episcopi nō ab Andræa Apostolo, vt inaniter aliqui, sed à Metrophane, qui vixit tempore Constantini numerantur, ita quòd ab illo vsque ad Epiphanium, qui tempore Agapeti Papæ mortuus est, viginti tantum numerantur, demptis hæreticis vsque ad annum 536. *to. 7. fol. 253.*

Constantinopolitanus Episcopus, qui primus manu Papæ fuit ordinatus, fuit Mennas; *tom. 7. an. 536. fol. 254.*

Constantinopolit. Concil. congregatum Constantinopoli sub Agapeto Papa ibi existente, etiā Papa mortuo perfectum fuit, & damnati multi hæretici; *to. 7. an. 536. fol. 258. 59. &c.*

Constantinopoli ingentes Terræmotus post Sanctam Synodum; *vide Terræmotus.*

Constantinopoli Templum Sophiæ dictum à Iustiniano crectum, & quā infigne: *tom. 7. an. 557. fol. 460.*

Constantinopolitanus Patriarca Eutichius pro fide passionum Christi à Iustino Imperatore diripatur; *to. 7. an. 564.* multa de eo pro Fide passa dicuntur vsq; ad annum 586. qui licet carnem palpabilem post Resurrectionem negauerit, tamen cum Sancto Gregorio disputans correptus resipiscit, & vt Sanctus colitur; *to. 7. an. 586.*

Constantinopolitanus Patriarca Ioannes, dictus Ieiunator (Hypocrita) primus omnium voluit appellari Oecumenicus; *to. 7. an. 586. & 587.* idē eius Synodum cassauit Pelagius secundus ob hanc usurpationem. *ibidem*, multa de hoc, idē *tom. 8. an. 595. fol. 84.* multa &c. & idē per Augustam procurabat habere caput Sancti Pauli à Papa Gregorio I.

vt gloriaretur de Paulo, sicut Roma de Petro. *ibidem*: *vide* Sancti Pauli: refractarius fit Papæ Gregorio, quia fretus Mauritij Imperatoris fauore *an. 595.* pet totum. *vide* Vniuersalis. Eo mortuo succedit Ciriacus, & Gregorius præcipit suo Nuntio, ne cum eo communicet, nisi nomen vniuersalis deponat; *an. 596. fol. 101. & fol. 106.* idē scriptum ad alios Patriarcas, &c. *fol. 106.* Phocas Imperator decreuit Romanum esse primum, & vniuersale, non Constantinopolitanum; *an. 606. fol. 198. & 99.*

Constantinopolitanus Episcopus Thomas magnæ sanctitatis moritur; *an. 607. tom. 8.* succedit Sergius prauæ vitæ, *ibidem*. qui Monothelita erat; *to. 8. an. 628. et 29. vide* Monothelitæ, & *an. 633. fol. 319. 324. 25. et 26. etc.* Sergius propugnat hæresim Monothelitarum, *ibidem*, et *an. 639.* Confirmat hæresim Heraclij Imperatoris id continentem. *ibid.* succedit Pirrus peior eo in hoc; *to. 8. an. 639.* Monachus; prius erat Presbyter. *ibidem*, eiectus fuit ob suspicionem mortis per venenum illatæ Constantino filio Heraclij: *an. 642.* Paulus Hæreticus Monothelita subrogatur, *ibidem.*

Pyrus post depositionem cum Maximo venit ad fidem, & à Romano Pontifice recipitur; *an. 645.* sed iterum lapsus excommuni-

municatus est. *an. 648.*
 Constantinopolitani Episcopi fuerunt causa cur Imperatores leges Ecclesiasticas, & dogmaticas facerent. *vide* Imperator; *tom. 8. an. 657.*

Constantinopolitanum Concil. 3. sextum Generale sub Agathone præfidentibus Legatis Papæ celebratur; *an. 680. to. 8. fol. 539* Episcopi fuerunt 289. hoc est Trullurum, in quo damnati Monothelitæ, quia Palatium dicitur Trullū, *ibid et a. 681. f. 555.* Aliud fuit Trullurum: quod dicitur quini sextum, & non fuit Generale. *vide* Trullurum.

Concil. Generale sextum præfactum fuit corruptum à Theodoro Patriarca Monothelita; *an. 681. fol. 551. idem an. 682. clarius 683.* & acta sic corrupta missa fuere Romam: corruptis acta Theodorus, & damnatus apponit Honorio cum locum haberet, & se cum illo declarat Innocentem: falsum est hoc, quia Legati Papæ erant præsentibus, & hoc non habebant in mandatis, & litteræ Papæ Agathonis dicunt contrarium. Multa de hoc, *ibid.*

Concilium hoc fuit à Conciliabulo quodam Monothelitarum reprobatur Constantinopoli sub Imperatore hæretico Filippico, *to. 8. an. 712.* Græci Episcopi id fecerunt: *ibid.*

Constantinopolit. Concil. quod

dicitur Quini sextum legitimum non est: dicitur Quini sextum, quia Episcopi in illo congregati fecerunt Canones pro quinto, & sexto; in his Canones facti non fuerant, & sic ut participans de quinto, & sexto dicitur Quini sextum quasi supplens quintum, & sextum; factum fuit *an. 692. tom. 7. fol. 602.* non fuit legitimum, quia à Papa Sergio non est intimatum, nec approbatum, & virtute priorum Conciliorum non poterat facere Canones, idèò erratica Synodus dicitur. Author huius mali fuit Callinicus Patriarca Constantinopolit. qui postea ab Imperatore Iustino Iunior orbatus Teulis fuit, & missus in exilium. Græci Scriptores de ea non sunt ausi loqui. *fol. 606.* Papa Sergius I. noluit confirmare. *fol. 611.* neque Ioannes eius Successor. *fol. 612.* Concilij huius multi Canones sunt in usu, quia in alijs approbati. *fol. 613.* quod Concil. reprobaverunt etiam Pontifices Romani natione Græci, ut Ioannes VII. *tom. 8. an. 705.* & Constantinus Syrus vocatus ad hoc Constantinopolim, iuit, et non confirmavit; *an. 710.* multa de hoc.

Constantinopolitani B Mariæ auxilio vincunt Saracenos; *tom. 9. fol. 15. an. 717.* Imago Beatæ Mariæ super muros circumferebatur. Multa de hoc. *fol. 16.*

Constantinopolitanus quidam Pa-

M 2 triarca

triarca indignus, infami, & horrendo modo exauthoratur iussu Imperatoris ; *tom. 9. an. 767. & barbarè occiditur. Ille dicebat Mariam Virginem nihil posse ; fol. 288.*

Constantinopol. Patriarchæ multi regnante Copronimo fuerunt persecutores Imaginum ; *tom. 9. an. 767. multi Hæretici Iconoclastæ usque ad Tarasium pium: hic misit Legationem ad Romanum Pontificem ; to. 9. an. 784.* Constantinop. Patriarca Tarasius erat Laicus ; *vide Episcopus ex Laico.*

Constantinop. Patriarca Nicephorus unionem cum Papa Leone III. habere curat ; *tom. 9. an. 811. fol. 567.*

Constantinop. Patriarca professionem Fidei suæ mittit ad Papam ; *tom. 9. an. 811. fol. 570. multa de hoc: qui Concilia omnia recipit, & articulos distinguendæ ; ibidem : reijcit Nestorium, & alios Hæreticos &c. Legatos, & munera mittit Papæ ; fol. 575.*

Constantinopoli penitus deletur hæresis Imaginum ; *tom. 9. an. 842.*

Constantinop. Patriarchæ Sancti Methodius ; *an. 847. in fine, & Ignatius Successor ; ibidem.*

Constantinopolis aliqui Patriarchæ fuerunt Eunuchi ; *to. 10. an. 853. aliquando fuit etiam foemina, fabula putatur, sed erat vnus Cingdus Michaelis Impe-*

ratoris, quo utebatur vt foemina ; *ibid. fol. 110. an. 854. fol. 117.*

Constantinop. Patriarca Ignatius Sanctus deponitur ab Imperatore ; *to. 10. an. 858. fol. 162. Scisma fit durum.*

Constantinop. Patriarca Photius subrogatur ; *vide Photius qualis fuit, &c. mittit professionem Fidei Papæ ; to. 10. an. 859.*

Constantinopoli Terræmotus fit per quadraginta dies ; *to. 10. an. 861. fol. 203. incenditur Templum Sanctæ Sophiæ ; & alius Terræmotus ; an. 862.*

Constantinopoli Imperator per iocum facit Patriarcam quemdam histrionem Theophilum ; *to. 10. an. 862. fol. 218.*

Constantinopoli Patriarca Photius eijcitur, restituitur Ignatius ; *tom. 10. an. 867. fol. 381.*

Constantinop. Concil. quartum Generale octauum fit ; *an. 868. to. 10. fuit Generale: nunquam abrogatum, vt falsò dicebat Marcus Ephesius in Concil. Florent. tom. 10. an. 869. fol. 435. vide Concilia ; vide Photius.*

Constantinop. Patriarca obtinuit, vt deinceps sine licentia Papæ vteretur pallio: Io. XI. Pseudo Papa concessit ; *to. 10. an. 934. vide Pallium.*

Constantinop. Ecclesia subiecta est Romanæ ; *tom. 10. an. 968. fol. 808.*

Con-

Constantinopolitanus Patriarca
arrogauit sibi Iurisdictionem in
Episcopos Apuliæ, & Calabriæ;
to. 10. an. 968. fol. 808.

Constantinopolitana Ecclesia ite-
rum vnitur cum Romana; *to. 11.
an. 1009. sub Ioanne IX.*

Constantinopolitani Impetator,
& Patriarca petunt à Papa Ioan-
ne XX. vt Ecclesia eorum dica-
tur vniuersalis sicut Romana non
obtinent, idè iterum faciunt
Scisma; *to. 11. an. 1024.*

Constantinopoli ex Terræmotu
cadit Templum S. Sophiæ, &c.
to. 11. an. 1064. in fine.

Constantinopolitana Ecclesia à
Romana habet priuilegia, vt sit
prima Sedes post eam, in gratiam
Constantini Imperatoris: multa
de hoc, & alia priuilegia; *to. 11.
an. 1053. fol. 147.*

Constantinopolitanus Patriarca
prætendebat subiugare Alexan-
drinum, & Antiochenū; Excom-
municauit vrētes azimis, vniuersalis
dici volebat, &c. à Papa acriter
reprehenditur; *to. 11. an. 1054.*
Multa de hac materia: quia con-
tra Ecclesiam Romanam se ere-
xerat, &c. per totum. Excom-
municationis cartam super alta-
re principale posuerunt, &c. Mi-
chael Patriarca volebat Legatos
comburare, si potuisset: per Im-
peratorem impeditus est; *fol. 206.*
¶ 7. hic anathematizauerat om-
nes Latinos, & Ecclesiam Ro-
manam propter azima; &c.

Constantinopolitana Ecclesia he-
reticos, & hæresiarcas plures ha-
buit; *to. 11. an. 1054. fol. 206.*

Constantinopolitanus Patriarca.
Papæ nomen ex Dyptichis non
recipiebat; *to. 11. an. 1054. ibid.
fol. 209.* Michael Cerularius.

Constantinopolitanus Patriarca
multa dicit contra Papam. Mi-
chael Cerularius; *tom. 11. an.
1054. ibidem.*

Constantinopolitanorū Patriarca-
rum series distincta habetur in
tomo primo Iuris Orientalis ex
to. 11. an. 1089. in fine.

Constantinopolitana Ecclesia af-
fectat se habere Iura paria cum
Romana, & ad hanc non esse
ab ea appellaturum: multa de
hoc (falsò tamen) *to. 12. an. 1191.
fol. 845.*

Constantinopolitanus Patriarca
quomodo fuit Latinus; *tom. 12.
an. 1191. fol. 51.*

Constantinopoli occiso Alexio à
suis opera Latinorum eligitur
Imperator Balduinus Latinus
Comes Flandriæ; *to. 13. an. 1200.
in principio.* Epistola Enciclica
ad omnes Balduini; *ibid.* quo-
modo diuissum illud Imperium
inter eos; *an. 1205. fol. 136. &
segg.* sed Papa arguit Latinos;
quod coeperint Constantinopo-
lim. Multa de hoc *fol. 137.* pes-
simè se gesserunt; *fol. 139.* idè
non mirum, quod illud amise-
runt; *vide Latini.* Thomas Mau-
rocenus fuit illius Patriarca; *an.*

1206. *tom. 13. fol. 154.* fecerat iurare omnes Clericos, quòd nunquam de alia Natione eligerent Patriarcam, quam Venetū, & Papa rescindit hoc iuramentū *ibid.* Multa. Eo mortuo successit Henricus frater eius; *an. 1206.* sed Græci alium fecerunt Imperatorem Græcum; *an. 1209. vide Catalogum Imperatorum:* Henrico mortuo succedit Petrus Gallus Comes, Christi odor. vocatus à Græcis *an. 1217.* à Papa noluit coronari cum vxore, &c. sed hic à Theodoro Pseudo Imperatore fuit captiuus factus cum Legato; *ibid. fol. 261.* sed dimittitur facta à Theodosio pace cum Papa; *an. 1218.*

Constantinopolitanus Patriarca Latinus multa sibi arrogabat propria Papæ: corrumpitur; *to. 13. an. 1218. fol. 281;*

Constantinopolitanus Patriarca à Papa eligitur, quia dissidebant electores; *to. 13. an. 1221. fol. 314.*

Constantinopolitanus Imperator Latinus premitur obsidione à Vakario Patriarca Niceno; *tom. 13. an. 1238. in principio.* Papa imponit trigesimam Gallix Clericis in adiutorium huius Imperij pro Latinis, *ibidem fol. 512.*

Constantinopolitanus Patriarca Pantaleo Iustinianus Venetus à Papa fit; *to. 13. an. 1253. fol. 703.*

Constitutiones Apostolorum; *vide Apostoli.*

Constitutum idem est, ac decretum spectans ad Venerabilem Ecclesiam; *to. 6. an. 492. fol. 460.*

Consubstantialitas Filij cum Patre primò in Concilio Romano sub Dyonisio stabilita; *to. 2. an. 263. fol. 598.*

Consubstantialitas Filij Dei cum Patre confirmatur; *to. 2. an. 277. fol. 630.*

Consubstantialitas diuersimodè à Patribus vsurpata, & quare in aliquo sensu negata; *tom. 2. an. 272. fol. 630.* fuit negata a Donato Scismatico; *tom. 3. fol. 12. an. 306.*

Consubstantialitas Verbi; *vide Filius Dei: V. Personæ; vide Verbum.*

Consuetudines diuersæ in Ecclesijs, si Fidei non sunt contrariæ, permittendæ; *to. 1. an. 51 fol. 397.*

Consuetudines quadam Iudaicæ, quare toleratæ in Oriente ab Ecclesia Romana; *vide Ritus.*

Consuetudines diuersæ circa ritus quosdam Ecclesiæ non præiudicant Fidei vnitati. *to. 2. an. 198. fol. 272.*

Consuetudines antiquæ leuiter tollendæ; *to. 4. an. 391. fol. 651.* etiam in ritibus Ecclesiasticis, *ibidem.*

Consuetudines Ecclesiarum diuersæ non impediuntur, si Fides vna sit; *to. 8. an. 591. fol. 17.*

Consuetudines antiquæ à Papa seruantur. Multa de hoc &c. *to. 11. an. 1099.*

Con-

Consuetudines contrarię Ecclesię non tolerandę; *to. 12. an. 1164. fol. 500. &c.* tota controuersia est Thomę Cantuariensis.

Consuetudines contra libertatem Ecclesię non admittit Sanctus Thomas Cantuariensis; *tom. 12. an. 1168. fol. 598. &c.*

Consulatus honores cęperunt amitti in Oriente, & Occidente, & quare; *to. 7. an. 541. fol. 311.*

Contentio inter Apostolos; *vide Apostoli.*

Conuentus Christianorum vbicumque fieri soliti tempore persecutionis. *to. 1. an. 57. fol. 49.*

Conuentus olim fieri soliti in Ecclesia, & quare; *to. 1. an. 57. fol. 101. & 2.*

Conuentus, qui nunc fiunt in Ecclesia deriuat ab antiquis, qui in illis prædicantes in linguis loquebantur, in nostris à libro leguntur homilię Patrum, & scripturę; *to. 1. an. 57. f. 502.*

Conuentus facientes extra Ecclesiam puniendi Anathem. per Concil. Cæsaraugust. *tom. 4. an. 38. fol. 454.*

Conuiuia; *vide Comestiones; v. Mensa.*

Conuiuia in eis nullus occidebatur, vel occisus ostendebatur; *to. 1. fol. 123. & seq.*

Conuiuia multa, in quibus Episcopus inuitari debuit; *to. 1. an. 57. fol. 493.*

Conuiuia fieri solita pauperibus in morte alicuius; *ibidem.*

Conuiuia opulenta Clerici non faciant. Multa de hoc; *tom. 4. fol. 202.*

Conuiuia opulenta hospitibus etiam Sancti parabant, licet in se abstinentes essent; *to. 4. an. 367. fol. 201.*

Conuiuia cum malis non semper vitanda, quia lucrari possunt, &c. *tom. 9. an. 776. fol. 81. Gregorius II.*

Conuiuia cum leprosis non facienda; *ibidem.*

Corona spinea Christi ex quibus spinis fuit; *tom. 1. fol. 167.*

Corona Clericorum; *vide Cappilli.*

Coronati solebant Gentiles sacrificare; *to. 2. an. 254. fol. 456.*

Coronę Imperatorum, quę; *vide Imperator.*

Corona Imperatorum qualis; *vide Imperator.*

Coronę tres Imperatoris, & alia insignia, quid significent; *to. 13. an. 1227. fol. 374.*

Coronatio Imperatoris sic olim fieri solita. Veniente Romę Imperatore, Papa sedente in Cathedra in Ecclesia Sancti Petri, tenet Coronam Imperialem ad pedes: pede suo eam eicit, quam Cardinales accipiunt, & ponunt in capite Imperatoris, & hoc in signum quodd ipse dat, & aufert Coronam; *tom. 12. an. 1191. fol. 828. sed hoc fuit recens tempore Celestini III. & Henrici V.*

Coro-

- Coronatio Imperatoris, quo ritu fit à Papa; *to. 13. an. 1209. fol. 185.*
- Corpora hominum post resurrectionem esse interitura (etiam Christi) Origenistæ quidam; *to. 7. an. 532.*
- Corpora hominum in Resurrectione excitari per Etherea, & Spherica; *ibidem*, ita, & Christi, &c.
- Corpora humana in morte destrui secundum materiam, & formam, & in Resurrectione alia nova corpora producenda, dicit Philoponus hæreticus Grammaticus; *to. 7. an. 535. fol. 231. ex Origene acceperat, &c.*
- Corpora humana resurrectione orbiculata dicit Origenes: redarguitur; *fol. 290. an. 538. to. 7.*
- Corfica ad Romanam Ecclesiam spectat; *to. 10. an. 996. fol. 910.*
- Corfica pertinet ad Romanam Ecclesiam, eique debet soluere antiqua lura; *tom. 11. an. 1077. fol. 513.*
- Cotorelli hæretici; *vide* Hæretici.
- Creationem Mundi ab Angelis factam docuit Cherintus. *an. 74. fol. 707.*
- Creatio Mundi facta est tempore verno ex Concilio Palestino; *to. 2. an. 198. fol. 269.* In æquinoctio octavo Kalend. Aprilis.
- Creationem Mundi factam esse à malis Angelis. *vide* Borgomili.
- Creationem animæ non esse de nihilo tenebat Acritus Origenista; *to. 5. fol. 362. vide* Anima: multa de hoc.
- Creationis rerum omnium optima, & fundata doctrina, &c. *to. 7. an. 538. fol. 284. &c.*
- Creaturam non esse bonam etiam tempore Pauli Apostoli docuerunt hæretici, *to. 1. an. 57. fol. 512.*
- Creaturas secundum omnes species Deo fuisse coeternas dicit Origenes, *to. 7. an. 538. fol. 282.* Redarguitur de errore; *fol. 284.* multa de his.
- Credenda tantum, quæ in Evangelio sunt, dicunt aliqui hæretici, & confutantur; *to. 2. an. 109. fol. 35.*
- Creta Insula; *vide* Candia.
- Criptæ Romæ à Christianis inuentæ ad latendum, ut Gentilium persecutionem fugerent; *to. 2. an. 130. fol. 81. vide* Catacumbæ.
- Crisargium tributum quodam erat, quod ex Lenonibus, & Meretricibus solvebatur, quod ante tempora Alexandri Imperatoris Romæ solvebatur putatur à Caligula inuentum; sed Constantinus prohibuit inferri in ærarium: in fabricas publicas fecit expendi; *tom. 3. an. 330. fol. 405. & 6.* Aliud genus Crisargij quale erat, & a quibus exigebatur; *fol. 406.* erat æquissimum tributum. *fol. 407.*

Croatia, & Dalmatiae Rex à Papâ
nouiter creatur; *to. 11. an. 1076.*
fol. 494.

Crucis diuersae species; *to. 1. fol.*
167. Crucifixio Christi quatuor
clavis lacta; *to. 1. fol. 177.*

Crucis miraculum in emittendo
liquorem, &c. *to. 1. an. 57. fol.*
485.

Crux ponenda in erectione nouae
Ecclesiae; *ibidem 485.*

Crucis erigi solite in principio ob
eos, qui negabant Christum ve-
rire non fuisse crucifixum; sed se
subtraxisse; *an. 60. fol. 601.*

Crucis signo tunc ceperunt signa-
ri fideles ex eodem motu; *ibid.*

in omnibus sacris actionibus; &
in recitatione Symbolis; *ibidem.*
Multa de hoc, &c. *to. 1. an. 57.*

Crucis virtus ad pellendos Dæ-
mones, & alia prodigia; *an. 60.*
fol. 602.

Crucis vexillum omni Ecclesiae
apponebatur olim; ideo Eccle-
siae tituli ceperunt dici; vide
Tituli; *to. 2. an. 112. fol. 53.*

Cruce fons signandus, ab initio
Ecclesiae hic ritus fuit; *tom. 2.*
an. 201. fol. 284.

Crucis signum in aliqua re ex-
pressum penes Christianos quo-
que tenebatur: olim solitum; *to.*
2. an. 294. fol. 688.

Crucis signum Romae prima vice
à Constantino in medio Urbis
collocatum cum inscriptione;
to. 3. an. 312. fol. 86.

Crucis signo Dæmones fugantur;

to. 3. an. 351. fol. 612.
Crux in Caelo visa Hierosol. in
Pentecoste cum maximo splen-
dore incipiente à Caluarie Mon-
te usque ad montem Oliueti cir-
ca horam tertiam diei; *tom. 3.*
an. 553. fol. 631. & tanta etiam
erat latitudo; *ibidem.* Multa de
hoc argumento; in Epist. Ci-
rilli; *ibidem.*

Crux coronata inuenta est in ex-
tis animalium quando Iulia-
nus Apostata Imperator sacri-
ficabat; *to. 4. an. 362. fol. 15.*

Crucis signum; & signationem
exprobat Iulianus Catholicis;
to. 4. fol. 106. an. 362.

Crucis signum in forma splendo-
ris in caelo apparuit tempore Iu-
liani, dum nitebatur reedifica-
re templum Iudaeorum; *tom. 4.*
an. 362. fol. 121.

Crucis Templum Romae aedifica-
tum à Constantino in Agro Sest-
foriano, ubi erat Templum Ve-
neris, & Cupidinis, ideo dictum
Venerurium; & Dona, ac red-
ditus assignantur; *to. 3. an. 325.*
fol. 259.

Crucis Vexillum magno in hono-
re habitum Constantini tem-
poribus; *to. 3. an. 325. fol. 336.*

Crux inuenta à Sancta Helena in
Hierusal. *to. 3. an. 316. fol. 333.*
quomodo inuenit, & probata
est vera Crux; *ibidem:* titu-
lus Crucis; *ibidem fol. 354. & 55.*
Crucis porciones multae factae. Una
in Hierusal. remansit, alia alla-

ta Romam, & in Templo Sanctę Crucis in Agro Sessoriano posita; *to. 3. an. 326. fol. 355.*

Crucis particula dabantur Peregriinis, & tamen non decresebant, sed ac si viuum esset lignum, in suam quantitatē iterum reuertebatur; *tom. 3. an. 326. fol. 355.* Authoritates de hoc.

Crucis clauī, quibus Christus crucifixus est, fuerunt tres; ad summum quatuor: si alij coluntur, sunt potius alicuius Sancti, vel clauī, cum quibus erat compacta Crux; & in his rebus fides purgat facinus; *to. 3. an. 326. fol. 357.*

Crucis ostensione multa miracula patrata; *tom. 7. an. 540. fol. 310.*

Crucis signum apparet in vestibus Militum Iuliani Apostatę in Illyrico; *tom. 3. an. 361. fol. 772.*

Crux olim ornari solita gemmis, & auro, vt quę prius erat in opprobrium cauenda, &c. post Christi contactum appareat esse venerandam, dignam, &c. *to. 4. an. 394. fol. 724.*

Crux in Coronis Imperialibus poni solita (De Eudoxia Imperatrice); *to. 5. an. 395. fol. 3.* alia de hoc.

Crux Paschali tempore Hierosolimis Populo adoranda ostendebatur; *to. 5. an. 397. fol. 27.* & hinc ortum habuit, vt in die Veneris Sancti demonstraretur in tota Ecclesia. Ecce lignū, &c.

Crucis signo ignis extinctus. Erat de Cruce Domini; *to. 5. an. 397. fol. 27.*

Crux aliquando fuit lapidata ab Hereticis in Ciuitate Tiri; *to. 7. fol. 121.*

Crux. In Cruce Christus fuit cum Deitate, hac impassibili existente; *to. 7. an. 553. fol. 416.*

Crucis lignum in magna veneratione habitum, etiam particula eius in Gallia; *to. 7. an. 566.*

Crucis multa miracula; *ibidem.*

Crucis signum, quomodo erat in Terra veneratū. Tiberius Imperator Catholicus Thesaurū magnum sub lapide signato Crucis inuenit; *to. 7. an. 582. vide Pauperes.*

Crucis quę in Litanij portabatur se inuicem collidentes Constantinopoli, quid significabant; *to. 8. an. 607.* Signum erat furandę Sanctę Crucis per Persas. Multa de hoc. Et Machemetis initium.

Crux Christi, e Hierusal. capta à Persis; *an. 614. vide Hierusal. vide Persę.*

Crux Christi non fuit neque asportata à Persis, quia thecam in qua erat numquam aperuerunt; *fol. 23. to. 8. an. 614.* Multa de hoc &c. restituta fuit; *an. 627. fol. 287.* quomodo; *vide Imperator.*

Crucis signo omnia, quę faciebant Christiani, olim signabant; *to. 8. an. 617.* Multa de hoc.

Crux in Hierusal. ab Heraclio delata;

delata; *an. 624. vide Imperator.*

Crucis lignum in tres partes erat diuisum, longum in duas, & aliud transuersum; *an. 633. &*

Crucis odor eximius exibat; *ibidem.*

Crucis reliquia magna miracula in Anglia fecit; *an. 534. to. 8.*

Crucis existente in Monte Oliueti Hierosol. non possunt Saraceni edificare Templum; *to. 8. an. 543.*

S. Crucis lignum, quod in Ecclesia S. Crucis colitur, inuentum fuit in Ecclesia Sancti Petri in capula quadam cum gemmis magnis, &c. tempore Sergij Papæ I. *to. 8. an. 701.*

Crucis signum ceruleo colore in vestibus hominum Constantino- poli tempore pestis (dum erat hæresis imaginum) apparebat, & statim mors sequebatur; *to. 9. an. 746. fol. 183.*

Crux mirabiliter facta per duos Angelos in forma Peregrinorum ab Alphonso Rege Hispaniæ. *to. 9. an. 787. fol. 416.*

Crucis recta non circulari signanda, ut oblata, digitis distinctis cum inlusionem pollicis; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

Crucis tres in vna ponebant Armeni, quia Trinitatem passam dicebant; *to. 10. an. 863. fol. 225. vide Armeni.*

Crucem esse contemnendam, eo quod in ea mortuus est Christus; dicunt Borgomili. v. Borgomili.

Crucis confringendas, de honestandis, & comburendas, quia in ea mortuus est Christus, *vide Petrus de Bruijs.*

Crucem spernentes sculptam in quodam loco & vomentes in eam male pereunt. Multa de hoc *to. 13. an. 1247. fol. 641.*

Crucis deuotus post mortem inuentus est habere in pectore Crucem osscam mirè formatam. *to. 13. an. 1238. fol. 521.*

Crucifixi per aliquos dies viuere solebant; *to. 1. fol. 182.*

Crucifixi dici non potest Trinitas *tom. 7. an. 519. fol. 38. 43. 44.* Non Catholici contrariū dicunt aliquando; *fol. 44.*

Crucifixus vnus de Trinitate; *to. 7. an. 519. in fine. Multa de hoc, & an. 520. fol. 55.*

Crucifixus vulneratus à quodam Milite sanguinem emisit; *to. 13. an. 1204.*

Cruciata Bellum; *vide Bellum.* Cruciata Bellum pro recuperanda Terra Sancta; *vide Terra Sancta.*

Crucesignatorum Militia contra Hæreticos Albigenes instituitur. Multa de hoc; *to. 13. an. 1208. fol. 178. & 186. & seqq.*

Cubicularij iidem ac Cappellani positi à Leone I. in sepulchris Apostolorum Petri, & Pauli; *to. 6. an. 461. fol. 253.* aliqui ex ijs erant Laici.

Cubiculum olim idem ac Cappella; *to. 6. fol. 253.*

Cursoris Officium ex primitiua
Ecclesia; *an. 58. fol. 561.*

D

DAlmatica olim erat tunica
sine Manicis; *to. 2. an. 283.
fol. 659.*

Dalmatæ Latinorum more viue-
bant, non Græcorum; *tom. 11.
an. 1068.*

Dalmatiæ, & Croatiæ Rex à Papa
Gregorio VII. nouiter creatur;
cuius Iuramentum &c. *to. 11. an.
1076 fol. 494.*

Dalmatia, quæ diù fuerat scissa,
ab Ecclesia Romana, ei vnitur;
to. 13. an. 1199. fol. 41.

S. Damascenus; *vide Ioannes Da-
mascenus.*

Damnati ad supplicium non ra-
piendi, aut tenendi. *tom. 5. an.
398. f. 69. aliquando hac liber-
tate vsi sunt Sancti, & alij Eccle-
siastici, Exemplum de Sancto Ni-
colao, &c. to. 5. fol. 69.*

Damnatos omnes aliquando esse
saluandos, etiam Demones, di-
cit Origenes; *to. 7. an. 538. fol.
290. Redarguitur; fol. 439. &
40.*

Damnatorum quorundam pœnas,
vt sodomitarum, tres millenarios
esse per circuitiorem dicunt qui-
dam Origenistæ; *to. 7. an. 557;
fol. 439.*

Damnatos esse saluandos, quos, &
quales, Origenes; *to. 5. fol. 364.*

Confutat Augustinus; *vide Ori-
genes.*

Damnatorum pœnas non esse eter-
nas, Obigenes; *to. 5. fol. 364. Au-
gustinus confutat.*

Dania Northmandia dicebatur;
to. 10. an. 845. fol. 26.

Dania fidem recipit: primus Apo-
stolus eius gentis fuit Eebbo
Rhemens. Episcopus; *to. 9. an.
823. fol. 711. & an. 826. fol. 758.
distinctè narratur factum.*

Daniæ Rex Canutus Christianus
Catholicus; *tom. 11. an. 1016.*

Dania Censum persoluebat Ec-
clesiæ Romanæ; *to. 11. an. 1062.
fol. 327.*

In Dania celebratur Synodus, &
multi Episcopi ordinantur pro
dilatatione Ecclesiæ; *to. 11. an.
1067.*

Daniæ Reges Romanæ Ecclesiæ
fideles; *an. 1097. to. 11.*

Daniæ datur Metropoli; *an.
1092. to. 11.*

Daniæ Rex Crucem summit pro
Terra Sancta, & expeditionem
parat, sed moritur; *tom. 12. an.
1189. fol. 41.*

Dania soluit Sedi Apostolicæ tri-
butum; *tom. 13. an. 1220. fol.
305.*

Daniel Strilira Monachus ascendit
in columnam ad Ostia Ponti
(idest Montem altum) ex aduerso
Simeonis Strilitæ; *to. 7. an. 460.
fol. 250. Multa prædicit; an.
464. & 465 omnes ad eum con-
currunt fol. 263. & 264. Dum
Basilii-*

Basiliscus Monachus Imperator oppugnat Ecclesiam, vocatur ab Acacio, & alijs. Episcopis Constantinopolim: multa edidit miracula, &c. Multa de hoc: *an. 476. fol. 328. & 29. moritur; an. 489. tom. 6. fol. 437.*

Debitorēs olim apud Romanos flagellari fiebant à Creditoribus; *to. 1. fol. 133. & seq. ante crudelior erat pœna, quia poterant vendi, & occidi, ibidem.*

Decimarum vſus in Ecclesia, & origo quo iure; *to. 1. an. 57. fol. 471. & 72. 73. &c.*

Decimæ etiam inter Gentiles dabantur Templis; *ibid. dabantur Sacerdotibus; ibid. licet esset veteris legis, vſus tamen transiuit ad nouam; ibidem.*

Decimas Ecclesiarum Laici habere non possunt; *t. 12. an. 1148. Concilium Romanum.*

Decimæ non concedendæ secularibus; *tom. 11. an. 1055. fol. 219.*

Decimæ non concedendæ Laicis; *to. 12. an. 1163.*

Decimæ Ecclesiarum non possunt à Laicis possideri; *t. 12. an. 1186. fol. 784.*

Decimæ impositæ Clericis, & Laicis pro succursu Terræ Sanctæ exceptis illis, qui ibant ad bellum sub pœna excommunicationis; *to. 12. an. 1188. fol. 802. à secularibus Regijs exigebantur; fol. 803.*

Decimæ istæ dictæ sunt Saladinæ, quia contra Saladinum parabatur bellum; *fol. 804.*

Decimæ impositæ omnibus Clericis pro succursu exercitus expeditionis Terræ Sanctæ; *to. 13. an. 1218. fol. 279.*

Decreta Apostolica ab initio Ecclesiæ publicari per Apostolos cœperunt, & obseruari; *tom. 1. an. 51. fol. 396.*

Decreta aliqua fecerunt Apostoli pro omnibus, & vbique ac perpetua, vt Symbolum fidei; quædam pro certo tempore, & Regionibus, vt de Idolotitis, de ieiunio Sabbati, & alia; *ibidem fol. 397.*

Decreta Conciliorum, quæ recipit Romana Ecclesia vera sunt; *to. 6. an. 494. fol. 485.*

Decreta contra Ecclesiasticam libertatem facta ab Henrico III. tempore S. Tho. quæ, & quæ tolerata; *tom. 12. an. 1164. fol. 510. &c.*

Decretales litteræ; *vide litteræ.*

Decretales Pontificum Romanor. Epistolæ omnes custodiendæ, & obseruandæ; *to. 10. an. 865. fol. 287.*

Dedicationes Ecclesiarum; *vide Ecclesiæ.*

Dedicationes Templorum, seu Encenia fieri solita cum Episcopi multi simul conueniebant; *tom. 6. an. 459. fol. 243.*

Dedi-

- Dedicationes Ecclesiarum cum** multitudine Episcoporum aliquando fiebant; *tom. 4. an. 394. fol. 696. Constantinopoli.*
- Dedicatio Ecclesie cuiusdam in** Anglia facta à Sancto Petro; *an. 610. & qua ceremonia; tom. 8. fol. 215.*
- Dedicatio librorum fuit in vsu** etiam Sanctis; *tom. 5. an. 406. fol. 245.*
- Defensores Romanæ Ecclesie quo-**modo defendunt Ecclesiam; & Papæ vires contra Imperatorem. *to. 11. an. 1062.*
- Defensor Ecclesie omnium pri-**mò videtur constitutus à Caio Papa; *an. 286. fol. 669. Aduocati sunt &c.*
- Defensores Romanæ Ecclesie,** seu Aduocati; *vide Romana Ecclesia.*
- Defensores Romanæ Ecclesie pri-**mi aduocati aucti à Gregorio I. ut Notarij regionarij, ut ad sacra cum Pontifice cōuenirent; erant septem absente Pontifice, sedebant cum Clero: præsentem verò Pontifice stabant; officium eorum &c. mitti etiam solebant ad Prouincias. *tom. 8. an. 598. fol. 118. Defendunt Patrimonium Ecclesie Romanæ, &c.*
- Defensio alicuius innocentis pa-**trientis grauem calumniam; *tom. 12. an. 1173. fol. 664. &c.*
- Defunctorum oblationes, & An-**niuersaria etiam à principio Ecclesie fiebant; *tom. 2. an. 201. fol. 284.*
- Defuncti Romanorum non pote-**rant sepeliri intra mœnia; *to. 2. an. 226. fol. 346. sed illi tantum qui triumphauerant; ibid.*
- Defuncti non lugendi à fidelibus.** *to. 2. an. 256. fol. 505.*
- Defunctorum memoria facienda** in Altari; *to. 4. an. 389. fol. 187. ex Sancto Augustino pro sua matre.*
- Defunctorum Missæ, & ritus pro** eis antiqui, &c. multa de hoc; *ibid.*
- Defunctorum oblationes in vsus** pauperum esse conuertendas; *to. 4. an. 391. fol. 651.*
- Defunctam puellam Constanti-**nopoli turba Columbarum sequuta est in Ecclesiam quando deferebatur cadauer, & postea Columbæ volarunt in Cælum; *to. 6. an. 480. fol. 351.*
- Defuncti in hæresi non possunt à** Papa absolui; *to. 6. an. 493. fol. 473.*
- Defunctis non est detrahendum,** aut conuiciandum; *tom. 3. an. 336. fol. 452.*
- Defunctorum animæ præcibus iu-**uantur; *tom. 3. an. 336. fol. 460.*
- Defunctorum corporum curato-**res instituti à Constantino Constantinopoli mille, & centum cum tot officinis; Priuilegia, & immunitates eis concessit; *to. 3. an. 336. fol. 461.*
- Defuncti velato capite quare du-**cebantur ad sepulcrum; *tom. 3. an.*

an. 337. fol. 467.

Defunctorum corpora Pollincto-
rum arte reddebantur arida ab
Egyptijs, non ita ab Ecclesia
Catholica; *tom. 3. an. 358. fol.*
727.

Defunctorum Christianorum fu-
nera, & exequias prohibet Iu-
lianus Apostata, & funus aslo-
ciari de die; *to. 4. fol. 123.*

Defuncti iuuari orationibus: sic
S. Efrem; *tom. 4. an. 378. fol.*
385.

Defunctorum trigessimus dies an-
tiquus ex S. Efrem, *ibidem; tom.*
4. fol. 385.

Defuncti etiam damnari possunt:
Exempla de multis; *to. 7. an. 401*
non autem defuncti, in commu-
nione Catholica: sed istorum
errores tantum possunt damna-
ri; *fol. 404.*

Defunctorum hæreses damnari
possunt non damnatis personis.
De Vigilio circa Theod. Mop-
suet. *tom. 7. an. 553. fol. 422.*
quia penituit, & defunctus fuit
in opinione Catholica.

Defuncti in communione Catho-
lica non damnandi, nec etiam
à Papa; multa ex aduerso; *tom.*
7. an. 553. fol. 423. 24. & 25.
&c. si tamen reperti sint usque
in finem perseuerasse in errore
damnandi sunt; *fol. 426.*

Defunctorum corpora non huma-
ri solebant, sed Bestijs, & volu-
cribus in Persia dabantur; *to. 7.*
an. 554. fol. 446.

Defunctorum corpora olim in
Ecclesia non sepeliebantur,
sed solum Martyrum, & Con-
fessorum; *to. 7. an. 563.*

Defunctis prosunt Missæ; *tom. 7.*
an. 590.

Defunctorum funeralia cum hym-
nis lætitiæ, & Alleluia fieri solita;
to. 7. an. 590. vide Alleluia.

Defuncti Regis Galliarum Lotarii
corpus immobile remanet, quia
in quodam loco sepelliri malue-
rat; *to. 8. an. 665.*

Defunctus rediuius quid se vi-
disse narrat. Multa; *to. 9. fol. 111*
& seqq. an. 716. Refertur à
Bonifacio Germaniæ Apostolo.
Defunctis concedi solita Indul-
gentia à Papa; *to. 10. an. 878.*
fol. 541.

Defunctorum sodalitiū Romæ
erigitur de multis etiam Cleri-
cis, & Episcopis: memoria hu-
ius est in Ecclesia Sanctorum
Cosmæ, & Damiani; *to. 10. an.*
984.

Defunctorum omnium commemo-
rationem fieri die 2. Nouem-
bris instituit S. Odilo Abbas in
suis Monasterijs; *to. 11. an. 1048*
Defunctorum animæ à Purgatorio
liberatæ per visionem; *to. 11. an.*
1048.

Defunctus rediuius quid dicit,
&c. se ad Inferos damnatum, &
precibus Sancti Cæsarii Marty-
ris liberatum, & quæ narrat se vi-
disse; *to. 11. an. 1070. fol. 390.*

Defuncti qui sic dicuntur resur-
gere

gere, & narrantur, &c. verè non erant defuncti, sed mentis excessum passi sunt; *ibid.*

Defunctis non prodesse orationes, sacrificia, & elemosinas factas à viuis. *vide* Petrus de Bruis.

Defuncti corpus crudeliter exhumari, excoriari, & per Ciuitatem trahi fecit Rogerius Rex Siciliæ; *an.* 1139. *fol.* 287. *vide*, Pontifex de Stephano VII. circa Fortunatum.

Defunctus apparens cuidam Religioso multa reuelat, etià de veritate Fidei Christianæ; *to.* 12. *an.* 1145. *in fine.*

Pro defunctis non orandum dicunt Hæretici. *vide* Apostoli. Pro consolatione in morte alicuius; *to.* 12. *an.* 1170. *fol.* 641. & pro morte filij alicuius; *an.* 1163. *fol.* 768.

Defunctus resuscitatus multa refert, et septem annis vixit; *tom.* 13. *an.* 1212. *fol.* 212.

Defuncti tres resuscitati à S. Dominico; *tom.* 13. *an.* 1218. *fol.* 283.

Defuncti in Purgatorio iuantur orationibus, et disciplinis (Ortho 4.) *to.* 13. *an.* 1218. *fol.* 284.

Defuncti in gratia ante peractam penitentiam, in Purgatorio eam patiuntur; *to.* 13. *an.* 1254. *fol.* 705.

Delphi oraculum propè ante natum Christum non dabat responsa. *Appar;* *fol.* 10. *tu.* 25.

Dæmoniacy habitantes in sepul-

chris; *tom.* 1. *fol.* 107. Item de Dæmonibus in porcis, &c. *ibid.*

Dæmoniacy curati à Domino; *to.* 1. *fol.* 111. ab Apostolis; *tom.* 1. *fol.* 122. à Christo; *tom.* 1. *fol.* 132.

Dæmonum oracula; *vide* Oracula. Dæmones aqua benedicta fugantur; *to.* 2. *an.* 132. *fol.* 85. *to.* 4. *an.* 389. *fol.* 616.

Dæmonem à quolibet contrahi in conceptione cum peccato docebant Messaliani; *to.* 4. *fol.* 491.

Dæmones multa futura scire, & prænunciare permittuntur; *to.* 4. *an.* 389. *fol.* 607.

Dæmones acturos penitentiam secundum Origenem; *to.* 4. *an.* 393. *fol.* 673. & cum Sanctis regnatos; *ibidem.*

Dæmones fugantur solùm à Christianis Catholicis; *to.* 6. *an.* 513. *fol.* 630.

Dæmones omnes aliquando saluandos dicit Origenes; *to.* 7. *an.* 538. *fol.* 295. redarguitur: & per hoc Christum in futuro sæculo crucifigendum; *fol.* 293.

Dæmones esse frigida, & caliginosa corpora animabus prædita; *to.* 7. *an.* 553. *fol.* 439. quidam Origenistæ.

Dæmon illudit Regem Frisæ, ve à Sede Catholica se retrahat, & obtinet; *to.* 9. *an.* 719. *fol.* 23. multa de hoc.

Dæmonum tentationes in morte Tarasij Episcopi Constantinop. *to.* 9. *an.* 806.

Dæmones in exorcismis torquentur spiritualiter ; *tom. 1. an. 56. fol. 432.*

Dæmones in exorcismis multos fallunt ; *ibid. fol. 433.*

Dæmones arripiunt , & obsident multos etiam fideles ; *ibidem ; fol. 435.*

Dæmones familiares magis significant remota , &c. parhædi dicuntur ; *an. 98. fol. 748.*

Dæmonis ope , mulieres montanæ prophetant ; *to. 2. an. 173. fol. 176.*

Dæmonis ope pestis oritur ; *to. 2. an. 256. fol. 503.*

Dæmones torquentur exorcismis Christianorum ; *tom. 2. an. 256. fol. 508.*

Dæmone familiari vsus est Plotinus ; *to. 2. an. 271.*

Dæmonem esse in quolibet homine , & in Apostolis fuisse ; *vide , Messaliani .*

Dæmonum oracula silent præsentibus Sanctorum Reliquiis ; *to. 4. an. 362. fol. 44. & 45.*

Dæmoniacy liberati per Sanctorum Reliquias ; *to. 4. an. 387. fol. 545. vide Arreptitij .*

Dæmoniacy exorcizandi est antiquus vsus ; *tom. 8. an. 705. fol. 713.*

Dæmon multa potest facere in homine mirabilia , leuare in aere , tenere cum pedibus sursum , & capite deorsum ; *to. 8. an. 713. multa de his .*

Dæmon aliquando laudat Sanctos ,

& multa de hoc ; *to. 8. an. 713. fatetur suam imbecillitatem .*

Dæmon solitus apparere in specie ranæ in quodam conuenticulo hæreticorum Græcorum testatur Gregorius IX. *to. 13. an. 1233. fol. 447. Dæmoniacy arte Tartari vincunt Christianos ; tom. 13. an. 1241. fol. 553.*

Denunciationes hæreticorum Presbyteris faciendas decreuit S. Leo ; *tom. 6. an. 443. fol. 13. & 17.*

Depositum Ecclesiæ Catholicæ sunt traditiones Apostolorum ; *to. 1. an. 53. fol. 412.*

Depositio Episcoporum fiebat ab Archiepiscopis in Synodo. Christostomus ; *tom. 5. an. 400. fol. 124.*

Deus quandoque impios iunat ad punitionem aliorum : Saracenos contra Heraclium Imperatorem hæreticum ; *tom. 8. an. 634. & 635.*

Deus in tribus substantijs vnus est ex Concil. Lateranensi sub Martino ; *I. to. 8. an. 649.*

Deus incomprehensibilis est . *ibidem .*

Deum habere membra , quæ in scriptura scripta sunt dicebant Antropomorfitæ ; *to. 5. an. 400. fol. 115.*

Dei substantia non est multiplex , quomodo nec Lucianus , nec Dionysius vnquam aliter dixerunt . *vide Personæ .*

Deus ignotus ; *vide Ignotus Deus*

O. 10.

to. 1. an. 52. fol. 405. 406. &c.
Deorum contemptores Ephesi lapidari solebant; *tom. 2. an. 254. fol. 459.*

Deorum imagines à Constantino expositæ ludibrio, & aliæ contractæ; *tom. 3. an. 326. fol. 362. & 63.*

Deus non acceptat dona iniquorum (vt Iuliani Ecclesia) *tom. 3. an. 345. fol. 554. & 55.*

Deus permittit Prouincias vastari à Barbaris ob peccata. Multa de hoc. *to. 5. an. 428. fol. 507. & seqq.*

Deum esse passum dixit Petrus Fullo; *tom. 6. an. 474. fol. 303.* hinc Theoparchitæ.

Deum passum, & sepultum dicunt Iacobitæ, seu Armeni; *to. 7. an. 535. fol. 232. vide Iacobitæ.*

Deos quomodò probarunt Aegyptij, & Caldei: Historia de Caldeis, qui adorabant ignē eo quòd omnia cōsumeret; & astutia Canopi fuit: hidriam sumpit aqua plenam cum foraminibus cera obturatis, & applicato igne, illum extinxit; & hic dictus est Canopus Deus; *to. 4. fol. 613.*

Deos alienigenarum, quos prius Romani abhominati sunt, Romanam inuehunt, & quos; *tom. 2. an. 148. fol. 126.*

Deorum creatio apud Romanos quomodò fiebat, dum Imperatores, &c. Dij eligebantur; *to. 2. an. 213. fol. 319.*

Dei potentiam circa creaturas ef-

se finitam dixit Origenes, & tot ab initio creaturas fecisse quot poterat regere; *to. 7. an. 538. fol. 282.*

Deus non relinquit Ecclesiam: eā enim fulcit viris litteratis, vel miraculis; *tom. 6. fol. 327. an. 476.*

Deus, & personæ licet spirituales, pingi solent eo modo, quo Sāctis PP. per imagines corporeas apparere soluerunt. Pater vt senex: sic Dan. 7. visus; sic Spiritus Sāctus vt Columba: ita de spiritibus angelicis, quia sic præceptum fuerat, vt Seraphini, seu Cherubim fierent in arca; *to. 9. an. 765. fol. 269.*

Dei essentiam indiuiduè diuisam in tribus fatebantur Patriarchæ Græci; *to. 9. an. 785.*

Dei leges non possunt dispensari; *tom. 9. an. 809. fol. 546.* Multa de hoc.

Deitatem triplicem esse dicebat Gothescalcus; *tom. 10. an. 848. fol. 62.*

Dei leges non possunt dispensari; *tom. 9. an. 809. fol. 546.* Multa de hoc.

Deitatem passam dicebant Theoparchitæ. Idem dicunt Armeni; *to. 10. an. 863. fol. 255.*

Deum humanam habere formam; *vide Borgomili.*

Deus permittit Christianos Catholicos superari à Paganis, & quare. Multa, & digna de hoc S. Bernardus; *to. 12. an. 1149.*

Deos

Deos duos dicunt Albigenſes ,
vnum bonum , alium malum ,
hunc feciſſe vetus teſtamentum ,
quia comminans Adæ mortem ,
non eſt mortuus , &c. *to. 13. an.*
1204.

Dei legibus non ſubiacere eum ,
qui ſuis rebus ſit ſpoliatus dice-
bat Vereſilo Hereſiarcha ; *to. 11.*
an. 1085.

Dextera pars pro ignobiliori ha-
bita inter Romanos ; *tom. 2. an.*
213. fol. 319.

Dextera pars olim ignobilior erat
locus . *to. 6. fol. 141.*

Dexter Locus . *vide* Locus .

Diabolus quomodo duxit Chri-
ſtum ſupra templum ; *vide* ,
Templum .

Diaconi in primitiua Eccleſia erant
præſecti menſis communibus , vt
ſuperintendentes , non quia ci-
bos afferrent ; *to. 1. fol. 237.*

Diaconiſſæ erant viduæ præſectæ
menſis pauperum mulierum ; *to.*
1. fol. 237. alia munera habe-
bant Diaconiſſæ ; *ibidem fol.*
238.

Diaconi non ab Euaſiſto I. ordi-
nati , ſed applicati ab illo Epi-
ſcopi aſſiſtentia ; *to. 2. an. 112.*
fol. 53 multa de ijs .

Diaconi ſeptem perſeuerarunt in
Eccleſia Romana per multos an-
nos, poſtea auctiſſe. *2. an. 112. f. 54.*
Primò vt aſſiſterent , poſtea per
Fabianum , vt Martyrum geſta
colligerent per quatuordecim
Regiones Urbis , quilibet ha-

bens duas. *ibid.* Sub Silueſtro in
Concil. Romano inueniuntur di.
ci Diaconi Cardinales , quia li-
cet in diuerſis locis agerent , v-
nius tamen primariæ Eccleſiæ
Cardine detinebantur . In alijs
Romæ Eccleſijs duo ſaltem erant
Diaconi pro qualibet ; *ibidem ;*
fol. 54.

Diaconorum munus tempore per-
ſecutionis ; *tom. 3. an. 316. fol.*
162.

Diaconiſſæ inter Laicos numeran-
tur ; *to. 3. an. 325. fol. 320.*

Diaconi coram Præſbyteris non
ſedeant : *to. 3. an. 325. fol. 322.*

Diaconi Romanæ Eccleſiæ etiam
extra Romam , vbi erant illorum
Patrimonia ; *tom. 9. fol. 5. an.*
715.

Diaconæ dicebantur inter Lati-
nos ſœminæ ; quæ licentiam vi-
ris dabant vt fierent Diaconi .
Ita Præbyteri de Præſbyteris ;
to. 9. an. 721. fol. 28.

Diaconi poſt 25. annos olim or-
dinari debuerunt ; *to. 9. an. 751.*
fol. 199.

Diaconiſſæ erant in uſu Conſtan-
tinopoli etiam anno 388. *tom. 4.*
fol. 567. & an. 404. tom. 5. fol.
216.

Diaconi nō ſunt coequandi Præſ-
byteris ; *to. 5. an. 402. fol. 159.*
Diaconi in Eccleſia Romana non
ſedebant ; *to. 5. fol. 160.*

Diaconi olim nēdum Romæ , ſed
vbiq; miniſtrabant bona Eccle-
ſiarum ; *to. 5. an. 402. fol. 161.*

Diaconi Præsbyteris submittantur; *to. 5. an. 402. fol. 161.*

Diaconi à sequacibus Vigilantij Episcopis non ordinabantur, nisi priùs ducerent vxores; *to. 5. an. 406. fol. 249.*

Diaconissæ eligebantur insignes Matronæ; *to. 6. an. 446. fol. 41.*

Diaconus etiam Cardinalis sine licentia Papæ non potest prædicare; *to. 7. an. 550. fol. 378.*

Diaconissæ adhuc erant de anno 991. *to. 10. Caput.*

Diaconus Casimirus, & Monachus ob Regni Poloniæ necessitatem exiit à Religione Cluniacensi, & fit Rex, ac nubit; *to. 11. an. 1041. sed cum qua poenitentia, vide Polonia.*

Diaconus in absentia Præsbyteri dare poterat poenitentias; sed quas: non sacramentales; *to. 13. an. 1200. fol. 51.*

Dianæ templum combustum fuit; *an. 263. fol. 595.*

Dianæ templum quantæ magnitudinis &c. esset; *to. 1. an. 57. fol. 507.*

Didimus Alexandrus cæcus à natiuitate fuit studiosissimus Origenis; *to. 4. an. 372. fol. 242. fol. 680.*

Didramma quid; *tom. 1. fol. 133. fol. 142.*

Diœcesum fines non inuadendi, &c. *to. 4. an. 381. f. 431. Concil. Constantinopolitanum. Diœcesum diuissio in Oriente facta in Concil. Constantinop. Prouinciali; an. 439. to. 5.*

Diœcesis vocatur aliquando Parochia; *to. 9. an. 744. fol. 161.*

Diei partes quomodo diuissæ inter Hæbreos. Multa de hoc; *tom. 1. fol. 192.*

Die Veneris Christus passus est; *vide Christus.*

Dies Mercurij, idest feria quarta, quare passioni Domini applicata *to. 1. fol. 193. vide Ieiunia.*

Dies non obseruandi ex præcepto Apostoli; quomodo intelligitur; *an. 58. fol. 554. & 555.*

Dies nomine feriarum nominantur, Sabbato excepto, & Dominica, & quare; *fol. 555.*

Dies septem primitiui significabant tempora diuersa futura, Patriarcarum, Iudicum, Regum Apostolorum, Martyrum, Confessorum, & Virginum; *to. 13. an. 1203. in fine.*

Difficultates Sac. Scripturæ nō sunt soluendæ ex sententijs, & doctrinis Philosophorum (Greg. IX.) *to. 13. an. 1228. fol. 389. Multa de hoc.*

Dignitatum fuga; *vide Odericus. to. 14. in Indice vide Honor.*

Dignitates fugientes vt Episcopatum, &c. multa dicebant contumeliosa circa eas, vel alia, &c. & ideo absolui voluit Concil. Valentinum; *to. 4. an. 374. fol. 366.*

Dignitates Ecclesiæ, Abbatix, Episcopatus, &c. non possunt accipi à Laicis; *tom. 11. an. 1077. fol. 513. & an. 1078. & to. 12. an.*

an. 1100. & 1001. per totum.
Dignus existimari debet qui non
cognoscitur esse indignus; *to.* 13
an. 1206. *fol.* 164.

Dimissoria litteræ: *vide* Litteræ.

Dioelia diù scissa ab Ecclesiâ Ro-
mana ei vnitur; *to.* 13. *an.* 1199.
fol. 41.

Dioeletiani misera mors; *tom.* 3.
an. 316. *fol.* 150.

Dionisius non Papa, sed Episco-
pus Alexandriæ fuit imputatus
quod negaret consubstantialita-
tem filij cum Patre; *an.* 263. *fol.*
600.

Dionisius quomodo conuersus à
Paulo; *to.* 1. *an.* 52. *fol.* 407.

Dionisius Arcopagita Episcopus
Athenarum in Galliam mittitur,
quia defuncti erant missi à San-
cto Petro; *an.* 98. *fol.* 748. &
to. 2. *fol.* 40.

Dionisius Arcopagita idem est ac
Parisiorum Episcopus; *an.* 109.
fol. 2. *fol.* 38. & *seqq.*

De Dionisij vita, &c. multa; *ibid.*
& *fol.* 40. 41. &c. Item de scri-
ptis: viuificantur multa de illo,
& declarantur.

Dionisius non numeratur inter
Scriptores antiquos, quia Euse-
bius, qui Arianus erat, noluit de
Dionisio loqui, ipse enim in
suis scriptis oppugnat hæresim
Arij. Hieronymus verò non
numerat, quia solum eos, quos
in Eusebio repererat, proficitur
se referre; *to.* 3. *an.* 109. *fol.* 45.

Dionisij scripta quando inuenta,

ibidem; *fol.* 45. S. Gregorius I.
ea citat. *f.* 46. quæ authenticæ; *f.* 46.

Dionisij Arcopagitæ scripta,
nunquam vocata in dubium; *to.*
8. *an.* 649. *fol.* 394.

Dionisij corpus vbi sit, maxima
controuersia; *to.* 11. *an.* 1052.

Dioscorus Alexandriæ Ecclesiæ A-
pocrisarius iuit ad Concil. Pro-
uinciale quodâ Constantinopoli-
tanū in quo erat controuersia an
Antiochenus Episcopus, vel alij
Orientales subderentur Alexan-
drino, & decretū fuit quod non,
sed Alexandrinus solum in Ae-
gypto haberet iurisdictionem;
Theodoretus scripsit optimè pro
Antiocheno contra Alexadrinū,
& ideò Dioscorus semper fuit
illi insensus; *tom.* 5. *an.* 439. *fol.*
678. creatur Episcopus Alexan-
driæ *to.* 6. *fol.* 21. mittit statim
Legationem ad Romanum Pon-
tificem de sua electione, & con-
sultat de multis Ecclesiasticis; *fol.*
24. Hippocrita in principio ap-
paruit, sed erat Origenista, A-
rianus, Nestorianus, homicida,
incendiarius, &c. vt in Concil.
Calcedon. fuit detectus; *tom.* 6.
fol. 25. & *fol.* 144. Persequitur
Nepotes D. Cirilli Prædecesso-
ris, eos exauthorat; *an.* 445. *fol.*
29. & 30. ab Imperatore Theod.
præficitur Conc. Ephes. secundo
in causâ Eutichetis iam damnati
in Concil. Prouinciali Consttan-
tinop. *an.* 449. *fol.* 77. &c. om-
nia mala ab eo gesta in Concil.
Ephes.

Ephesino ; v. Concilium Ephesinum secundum. Reuersus Alexandriam excommunicationis sententiam tulit contra Leonem I; Papam; *fol. 112.*

Dioscori nomen non recitandum in altari præcipit Papa Leo Orientalibus, Anatolio &c. *tom. 6. an. 451. fol. 126.*

Dioscorus non permissus sedere cum alijs in Concilio Calcedonensi, quia Reus, sed in medio; *fol. 142.* iudicatur de male gestis in Synodo Ephesina prædatoria. Domi tenetur custoditus à Militibus in Calcedone, citatus à Concilio non comparere; *fol. 144.* libellis contra eum, lectis & tertio citatus non comparens damnatus est, depositus est; *fol. 145.* Relegatus fuit Gangram in Paphlagonia ubi mortuus est.

Dioscorus defensus ab AEgyptijs multis, à Theodosio Hæretico, & Iacobo Syro; *tom. 6. fol. 169. an. 452.*

Diospolitanum Concilium fit per 14. Episcopos contra Pelagium; *to. 5. fol. 371. an. 415.* condemnata est hæresis, & Pelagius professus est veritatem Catholicam. Illud non confirmavit Innocentius Papa, quia non sciebat quid gestum esset, aut non; *fol. 373. idem fol. 388.* quia non fuerat à Concilio scriptum. Papæ.

Disciplinæ, seu scopæ verberatio

erat voluntaria in pœnitentiam; *tom. 11. an. 155. vide Pœnitentia.*

Disciplinæ vsus introductus inter fideles, vt voluntariè se verberarent in pœnitentiam; *to. 11. an. 1056.*

Discipuli 72. alij Textus dicunt 70. sed 72. fuerunt; *to. 1. fol. 135.* eorum nomina; *ibidem 136.*

Discordia etià inter Christi Confessores circa lapsorum receptionem; *to. 2. an. 253. fol. 430.*

Dispensationes Matrimonij in quarto, & tertio gradu omnium primò concessæ à Sancto Gregorio Anglis cum hac conditione, quòd alijs non concederentur, sed vsque ad secundum erant prohibitæ; *to. 8. an. 604. fol. 173.* & dicit quòd non debeat transire in exemplum.

Dispensari non possunt Dei leges neque in gratiam Regum. Multa de hoc; *to. 9. an. 809. fol. 546.*

Dispensari posse Regibus, vt Matrimonium solvatur, & aliud fiat; vt hæresis habita, & multi martyrium passi pro defensione doctrinæ contrariæ. Multa de hoc. *to. 9. an. 809*

Disputandum ampliùs non est de ijs, quæ decreto Sedis Apostolicæ sunt definita; *to. 7. an. 519. fol. 22.*

Disputari non debet de actis in Concilij Generalibus. *to. 7. an. 519. fol. 39.*

Disputatio Monothelitarum cum Catho-

Catholicis; Pyrrhi Constantino-
politani Archiepiscopi cum Ma-
ximo Catholico Abbate; *to. 8.*
an. 645. & per extensum in Ap-
pendice illius; *to. 8.* sed respi-
cit Pyrrus, & fidem tenet Ro-
manæ Ecclesiæ; *ibidem*, & quia
iterum lapsus est, excommuni-
catus fuit à Papa; *to. 8. an. 648.*
Disputari non debet de fide iam
stabilita; *to. 6. an. 451. fol. 127.*
& *130. fol. 163.*
Disputatio egregia Maximi cum
Pyrrho Constantinopolitano po-
stea Patriarca de voluntatibus
Christi habetur *in 1.8. in Appen-
dice.*
Disputatio cum hæreticis in Dei
nomine facienda, S. Bernardus
cum Petro Abailardo; *tom. 12.*
an. 1140. & idem cum Gili-
berto Episcopo Pictaviensi; *to. 12.*
an. 1148. per totum, & circa
finem.
Diues Epulo dicitur verus fuisse,
& fuit Niuenfis quidam ex Eu-
thimio; *to. 1. fol. 137.*
Diuites saluari non posse, nisi re-
nuncient omnibus, quæ possi-
dent, & bona quæ faciunt, eis
non prodesse ad vitam æternam
dicit Pelagius. *to. 5. fol. 372.*
Diuitiores à Tiberio Imperatore
proscripti; *to. 1. fol. 8.*
Diuinæ personæ; *vide* Persona.
Diuitatem passam esse dicit Pe-
trus Fullo; *vide* Petrus Fullo.
Diuinæ personæ non sunt tres res,
vt tres Angeli, sed vna res; *to.*

11. an. 1049. fol. 650. S. Ansel-
mus.

Diuinæ personas non esse tres;
vide Borgomili.

Diuitatem non esse incarnatam;
vide Gilbertus.

Diuinam naturam non esse Deū;
vide Gilbertus.

Diuinæ personalitates non esse
Personas; *vide* Gilbertus. Con-
trarium decretum in Concilio
Romano &c. Quomodo facien-
dæ propositiones de Deitate,
& cetera multa, & digna; *to. 12.*
an. 1148. fol. 354.

Diuitas: de ea quomodo for-
mandæ propositiones secundum
se, & vt in tribus, an forma, an
Deus, & alia; item an incarnata;
Multa, & digna de hoc; *to. 12.*
an. 1148. fol. 353. 54. &c.

Diuorum creatio; *vide* Deorum
creatio.

Docere Christianis prohibetur à
Iuliano; *to. 4. an. 362. fol. 108.*
tamen non prohibuit Adole-
scentibus discere, vt hi Idola-
triam discerent; *fol. 109.*

Docti homines gentiles fidem
suscepere, & quare; *tom. 4. an.*
362. fol. 113.

Docti viri consulendi à Romano
Pontifice circa Scripturarum in-
telligentiam; *to. 4. an. 378. fol.*
403.

Docti viri constantes; vt Theodo-
retus audiens damnari sua scri-
pta maxime dolet; sed constan-
tiam ostendit; *to. 6. fol. 105.*

Docti

Docti viri semper in Ecclesia fuere
to. 4. an. 392. fol. 663.
 Docti in magno pretio habiti
 (cum sanctitate) *to. 5. fol. 13.*
an. 395. de Augustino .
 Docti; & Sancti Viri perquirendi
 pro doctrinis. De Euthimio ques-
 sito ab Eudoxia; & Simeone Sty-
 lita ; *to. 6. fol. 207.*
 Doctores Ecclesiæ miraculis illu-
 strantur ; *to. 5. an. 397. fol. 36.*
&c. De Sancto Ambrosio .
 Doctoris alicuius , etsi maximi,
 autoritas non præiudicat veri-
 tati ; *to. 8. an. 604. fol. 186.*
 Doctor ille, qui multa contra fidē
 docebat de repente fit infanus ;
tom. 13. an. 1207. fol. 76.
 Doctrinæ propriæ innixus licet
 magnus Vir in hæresim lapsus
 est , cū per nouas vias Christi
 fidem inquirebat, vt Apollinaris;
to. 4. an. 373. fol. 353. & Pauli-
nus discipulus Sancti Efrem, cui
id fuit ab hoc prædictum ; to. 4.
an. 378. fol. 386.
 Doctrinis etiam suorum hostium
 vitur Ecclesia , si bonæ sunt ;
to. 2. an. 226. fol. 345.
 Doctrinarum veritas maximè pro-
 batur ex numero , & qualitate
 Doctorum eam docentium ; *to. 2.*
an. 272. præcipuè si à Sanctis
docetur , ibidem .
 Doctrina vera , & sana: à Principe
 verò deridetur vt falsa ; *tom. 3.*
an. 356. fol. 672.
 Doctrinas relaxatas dicunt falsi
 Prophetæ; veri autem amara, &c.

to. 4. fol. 633. an. 390.
 Doctrinæ etiam hæreticorum
 cum modestia impugnandæ sunt;
to. 5. fol. 524.
 Doctrinæ antiquorum præsertim
 in diuinis tenendæ ; *tom. 7. an.*
562.
 Dogmaticæ litteræ Papæ; *vide lit-*
teræ .
 Dominica dies prima creata à
 Deo ; *to. 2. an. 198. fol. 269.*
 Multis benedictionibus repleta
 est dies Dominica , & quibus ;
ibidem .
 Dominica dies ex tempore Apo-
 stolorum celebrari solita, & non
 Sabbatum ; *to. 1. an. 58. f. 553.*
& 555.
 Dominicæ diei prærogatiuæ ; *an.*
58. fol. 556. Multa de hoc .
 Dominica dies celebris ob Resur-
 rectionem : in ea Pascha cele-
 brandum ad differentiam Iudæo-
 rum decreuit Pius I. *an. 159. fol.*
134. & seq. Multa de hoc .
 Dominicum dicitur Missa ; *tom. 2.*
an. 303. fol. 760. 61.
 Dominica dies dicebatur dies So-
 lis à Gentilibus, à quibus etiam
 feriabatur ; *to. 3. an. 221. f. 223.*
& 24.
 Dominicum olim appellabatur
 Templum, seu Ecclesia ; *tom. 3.*
an. 250. fol. 609.
 Dominici diei obseruationem à
 Cælo per epistolam lapsam de-
 xerunt multi etiam pij , & per
 eius inobseruantiam mala graui-
 a accidisse, sed à nona sabbati
 esse

- esse obseruandum docebant ; *to. 13. an. 1201. fol. 75.* Eustachius quidam hic erat in Anglia .
- S. Dominicus nascitur ; *an. 1170. to. 12. fol. 645.*
- S. Dominicus composuit suam Regulam de mandato Innocentij III. & Tolosæ erigit primum Monasterium ; *ex D. Augustino accipit Regulam ; to. 13. an. 1216. fol. 245.* & Honorius III. eam confirmat ; *tom. 13 an. 1216. fol. 258.* resuscitauit tres mortuos *an. 1218. fol. 283.* sed nota, quòd in Bulla canonizationis hoc non adest . Canonizatur à Gregorio IX. *an. 1234. fol. 13.*
- Dominicani ab onere gubernandi Moniales liberantur vt studijs vacarent, ab Innocentio IV. exceptis tribus Monasterijs Sancti Christi, & Sanctæ Mariæ Buliani Tolosæ ; *to. 13. an. 1252. fol. 682.*
- Domni titulus etiam Imperatori dabatur ; *to. 8. an. 599. fol. 1322.* *vide* Imperator , *fol. 86.* Dominus, titulus dari solitus præclaris Viris, & etiam Sanctis : Dominus verò soli Deo : Domna, etiam fœminis ; *tom. 5. an. 416. fol. 391.*
- Domus priuatæ aptæ sunt ad Conuentus fidelium tempore persecutionis ; *tom. 2. an. 303. fol. 757.*
- Donatus Mafculitanus quomodo fecit Scisma in Ecclesia Cartaginensi ob traditores librorum ;
- vide* Cartaginensis .
- Donatistarum Scisma à Donato habet nomen, quia illud fouit : fuit Donatus à Casis nigris ; *to. 3. an. 306. fol. 9. & 12.* Donati plures ; *ibidem.*
- Donatistæ etiam Montenses sunt appellati ; *vide* Montenses .
- Donatistæ ex traditoribus librorum, &c. Scismatici facti, rebaptizari voluerunt ; *to. 3. an. 221. fol. 213.*
- Donatus, à quo Donatistæ, agnoscitur *an. 331. fol. 413. tom. 3.*
- Donati maxima superbia, & arrogantia ; *fol. 587. & 88.* affectans diuinos honores ; *ibidem.*
- Imperatorem, eiusque Legatos spernit ; *ibidem.*
- Donatus occisus fuit, & à suis habitus est Martyr. *tom. 3. an. 348. fol. 590.*
- Donatistæ sub Constante exulant ; *fol. 193.* Coniungunt se Arianis ; *fol. 580. an. 347.*
- Donatistæ, quæ crudelia contra, Sacramenta, & alia Ecclesiastica fecerunt ; *to. 4. an. 362. f. 102.*
- Donatistæ suum habuerunt Episcopum Cartagine. Donato successit Parmenianus ; *tom. 4. an. 368. fol. 214.*
- Donatistarum multa Concilia in Aphrica ; *to. 4. an. 494. fol. 698. 99. 700. &c.*
- Donatistæ ineunt Concilium cum Catholicis Cartagine, & dicitur Collatio : multi resipiscunt ex illis ; *to. 5. an. 411. per totum, & fol. 322.*

Donatistæ demum inualeſcunt in Africa, quæ iam erat iterum sub Romanis; *to. 8. an. 592.*

Donatistæ magis inualeſcunt in Africa; *to. 8. an. 596. fol. 104.*

Donatio facta à Pipino Rege Galliæ, & postea à Carolo Magno Ecclesiæ Romanæ; *vide Romana Ecclesia.*

Docitæ hæretici Incarnationem apparentem, non realem dicentes, & alia, &c. *tom. 2. an. 191. fol. 296.*

Draco à Siluestro Romæ conclusus in ergastulo: ne amplius noceret prohibitus, & quando, sed multæ fabulæ sunt adiunctæ; *to. 3. an. 324. fol. 257.*

Draco fictus à Gentilibus, & in alio loco repositus vsq; ad tempora Honorij; *ibidem*; & à Monacho quodam detecta fuit impostura; *ibidem*.

Draco alius in Ethruria pedum 85. longitudinis; *vide Serpens.*

Draco alius in Epiro, qui vastabat omnia: oues, boues, equos, homines, &c. à Sancto Donato occiditur; *to. 4. an. 394. f. 719.* Signo Crucis facto in aere, expuens in faciem eius occidit &c. *ibidem.*

Draconis intensionum &c. v Constantinopolis; *vide Bibliotheca.*

Drammatis cantica sunt, quæ non sola voce, sed manibus, & actionibus fiebant. *an. 60. fol. 608.*

Dubia: in dubijs, & difficilibus alij consulendi, vt Augustinus Hye-

ron. *to. 5. an. 414.*

Dubia doctrinalia declarari debent; *to. 8. an. 685.*

Duellum, seu Monomachia à Longobardis inducitur in Italiam, vt eo lites, & iurgia finirentur, *to. 8. an. 659. fol. 479.* Multa de hoc, & detestatio.

Duella pœnitentis interdicta ab Innocentio IV. & omnia ex eis sequuta; *to. 13. an. 1252. fol. 687.*

E

Ebionis prima origo; *an. 74. fol. 706* Progressus, errores, &c. *fol. 708.* Christum purum hominem dicit.

Ecclesiæ, vsus antiquus, vt mares distincti à fœminis stent in Ecclesia; *to. 1. fol. 18.*

Ecclesia non facit omnia, quæ fecit Christus, eodem tempore, quo ipse fecit.

Ecclesiæ proprium est habere miracula; *to. 1. fol. 211.*

Ab Ecclesia probanda, quæ credenda sunt, etiam si alicui priuatè reuelata à Deo; *to. 1. f. 212. & 213.*

Ecclesiarum ordo, & diuisio in maiores, & minores ex diuisione Prouinciarum, & Civitatum orta; *tom. 1. an. 39. fol. 270. & 71.*

Ecclesiarum Orientalium ordo qualis; *ibidem fol. 271.*

Ecclesia probare, & initiare debet quos

quos mittit ad euangelizandum;
tom. 1. an. 44. fol. 336. & seqq.
Imò etiam Paulus Apostolus sic
voluit tractari; *ibidem*.

Ecclesiæ multæ ab Apostolis fun-
datae sunt, sed vna dicitur Ca-
tholica, & Apostolica; *to. 1. an.*
45. fol. 342.

Ecclesiæ omnes habent principiū
vinitatis à Petro, Petrus autem
à Deo; *ibidem*.

Ecclesiæ omnes à Romana habent
originem, & obseruare debent
quod Romana; *to. 1. an. 46. fol.*
358.

Ecclesiæ obseruantia idem sunt
ac traditiones. *vide* Traditio-
nes.

Ecclesia habet Regnum, et Sacer-
dorium; *to. 1. an. 57. fol. 455.*

Ecclesiæ quando cœperunt possi-
dere rura, &c. *to. 1. an. 57. fol.*
478.

Ecclesiæ olim non aderant mate-
riales, sed in domibus fiebant
Collectiones personarum; *to. 1.*
an. 57. fol. 479. et quando cœ-
perunt ædificari; *ibidem fol. 480.*
Romæ cœperunt tempore Sancti
Petri; *ibid.* etiam tempore perse-
cutionis fuerunt ornatae. *ibidem*,
erant tamen instar domorum in
principio; *fol. 481.*

Ecclesiæ olim licet parua in simi-
litudinem Hierosolimitani Tem-
pli in situ fiebant; *ibidem*.

Ecclesiæ ad Orientem fiebant con-
uerse; *to. 1. an. 57. fol. 481.*

In Ecclesijs ab initio distinctæ offi-

cinæ, et loca omnium; *ibidem*,
cum Porticu, atrio, Sancta San-
ctorum, etc. *ibidem*. Duo ade-
rant Pastoria, idest cubicu-
la interna, plura altaria; aqua-
benedicta, etc. *ibidem 481.* Ima-
gines in eis erant, etc. *fol. 483.*
84. 85. & seqq. Piçturæ mul-
tæ ytriusque Testamenti; *fol.*
485.

In Ecclesijs Mulieres à Viris sepa-
ratim stabant; *ibidem 488.* Cle-
rus distinctus, etc. Pauperes ad
mendicandum stipem præ fori-
bus stabant; *489.*

Ecclesia dicitur Oratorium Do-
minicum, Domus Orationis, à
Græcis Martyrium, Concilium
Sanctorum; Templum, non
verò sanum, aut delubrum; *to. 1.*
an. 57. fol. 490.

Ecclesiarum dedicationes fieri so-
lebant Conuiujs Pauperum,
quæ dicuntur Agapes; *to. 1. an.*
57. fol. 494.

Ecclesiarum diuersæ consuetudi-
nes circa Ieiunia; *vide* Ieiu-
nium.

Ecclesiæ omnes vna sunt: ab Apo-
stolis prima, et sic omnes sunt
prima, et Apostolicæ, *an. 75.*
fol. 714.

Ecclesiæ Asiæ à quo fundatae; *vide*
Ioannes Apostolus.

Ecclesia Catholica; *vide* Catho-
lica.

Ecclesiarum Patriarchalium ordo;
vide Patriarcha.

Ecclesiasticis, Episcopo, Presbi-
teris

teris, etc. subieci sunt Laici; *l. 2. fol. 35. an. 109.*

Ecclesia per vniuersum Mundum dilatata erat anno Christo 140. *to. 2. fol. 101. & 102.*

Ecclesia semper habuit viros doctos, qui eam defenderent contra Hæreticos etiam tempore persecutionum; *to. 2. an. 172. fol. 174. & 75.*

Ecclesia Catholica semper habuit miracula, & dona gratiarum, non autem Sectæ Hæreticorum; *to. 2. an. 180. fol. 233.*

Ecclesia vniuersalis Papæ commissa est; *to. 2. an. 187. fol. 245.*

Ecclesia per totum Mundum vna est, & Episcopatus vnus in multos diffusus, *to. 2. an. 187. fol. 245.*

Ecclesiæ vniuersalis Episcopus aliquando dictus fuit, qui Alexandriæ præerat, vel Philadelphiæ, quia vniuersali proderat, non ex alio capite; *ibid. & fol. 246.*

Ecclesias semper habuerunt Christiani, etiam ab initio; *to. 2. an. 211. fol. 317. vide Templâ.*

Ecclesias verò maximas tempore Constantini habere cœperunt. *ibid.*

Ecclesia Catholica vitur etiam doctrinis, & sententijs bonis Doctorum, qui fuerunt eius hostes, vt Papiniani; Vulpiani, &c. *to. 2. an. 226. fol. 345.*

Ecclesiæ magnificæ ædificabantur Pacis tempore per Orbem; *an. 256. fol. 401.*

Ecclesiasticorum mores valdè cor-

rupti; *an. 253. fol. 416.*

Ecclesiæ ædificandæ in Sanctorum memoriam; *to. 2. an. 278. fol. 653.*

Ecclesiæ defensor primò cōstituitur à Caio; *tom. 2. an. 286. fol. 669.*

Ecclesias dirui statuit Diocletianus; *to. 2. an. 302. fol. 722.*

Ecclesiasticos libros comburendos idem decreuit; *fol. 722.*

Ecclesiæ rursus reædificari cœptæ post persecutionem Maxim. & Diocletiani; *an. 9. Constantini; tom. 3. an. 314. fol. 117. & earum consecrationes. seu dedicationes publicè fiebant; fol. 120.*

Ecclesia Catholica, & Apostolica vna, & sola est; *3. an. 318. f. 199.*

Ecclesiæ Catholicæ ab antiqua successione cognoscendæ; *tom. 3. an. 321. fol. 221.*

Ecclesiam esse non posse vbi est peccatum, dixerunt Donatistæ; *to. 3. an. 321. fol. 223.*

Ecclesia olim vocabatur etiam Concilium; *to. 3. an. 221. fol. 224.*

Ecclesijs posse relinqui legata liberè concessit Constantinus; *to. 3. an. 221. fol. 224.*

Ecclesiarum immunitas confirmatur à Constantino; *to. 3. an. 324. fol. 247. ne confugientes extrahantur. ibidem.*

Ecclesiæ multæ à Constantino ædificatæ, & quæ; *to. 3. an. 324. fol. 261. & 62.*

Ecclesiæ reditus diuidendi, itant maior pars Episcopo cedat, *to. 3. an. 324. fol. 266.*

Ec-

Ecclesię ab initio ornari solitę velis ; *to. 3. an. 328. fol. 392.*

Ecclesiarum consecratio etiam ab initio solemnī ritu fiebat ; *tom. 3. an. 335. fol. 437. & fol. 513.*

Ecclesia magnam passā est calamitatem ex Arianorum hęresi ; *to. 3. an. 339. fol. 498.*

Ecclesiarum bona rapit Iulianus Apostata ; *tom. 4. an. 362. fol. 107.*

Ecclesię Magistratus Superiores sunt plebibus ; *tom. 2. an. 125. fol. 77.*

Ecclesiastica negotia non per eloquentiam, sed per Canones componuntur Apostolicos ; *to. 3. an. 341. fol. 528.*

Ecclesiastici alicuius iniuria omnes tangit : exemplum de hoc in Scriptura ; *tom. 3. an. 342. fol. 530.*

Ecclesiastici Canones ab initio Ecclesię fuerunt, & custodiendi sunt ; *an. 342. fol. 530.*

Ecclesiarum dona, & vestes, &c. non vendenda pro vsu profano : ob hoc fuit depositus Cirillus Episcopus Ierosolimitanus ; *to. 3. an. 359. fol. 752.*

Ecclesiasticos Conuentus esse malos. *vide Eustasius.*

Ecclesijs elemosinas dare prohibuerat Iulianus : restituit Iouianus ; *tom. 4. an. 363.*

Ecclesia Antiochena per singulos dies alebat termillē pauperes pręter carceratos, &c. *to. 4. an. 386. fol. 533.*

Ecclesiarum bona, vasa, &c. non danda Imperatoribus : multa de hoc ; *to. 4. fol. 536. 37. &c.*

Ecclesię nō subduntur Imperatoribus, sed hi sunt earum filij ; *to. 4. an. 387. fol. 540. & 41.*

Ecclesię non ad Imperatores pertinent, sed ad Sacerdotes ; *tom. 4. fol. 541. multa de hoc ex Ambrosio.*

Ecclesię non consecrandę sine Martyrum reliquijs ; *tom. 4. an. 387. fol. 545.*

Ecclesia semper habuit viros doctos ; *to. 4. an. 392. fol. 663.*

Ecclesiarum, & seruorum earum confirmatur Immunitas ; *tom. 5. fol. 13. de Honorio Imperatore.*

Ecclesiastica Immunitas per Laicos illęsa seruatur : & casus, *ibi ; to. 5. an. 396. fol. 20.*

Ecclesię immunitatem violantes, Dei permissu indigent illa, &c. Eutropius, &c. *tom. 5. an. 398. fol. 68. & 76. De ea fit ab Imperatore Honorio edictum ; fol. 68. defendenda ab Episcopis ; fol. 76. multa de hoc.*

Ecclesię Immunitate gaudebant etiam Ethnici ; *ibid. de Eutropio qui erat Ethnicus ; fol. 80.*

Ecclesiastica Immunitas confirmatur pro Ecclesiasticis, & Monachis ab Honorio Imperatore ; *to. 5. an. 401. fol. 131.*

Ecclesię nouę construendę ritus : Episcopus ; Clerici, &c. portantes lapides ; *tom. 5. an. 401. fol. 141.*

Ecclesiasticę disciplinę regula à Pontifice Romano petenda ; *to. 5. fol. 222.*

Ecclesiastica Immunitas maximè defensiva etiam pro Reis lēſę Maieſtatis Imperatoris ; *tom. 5. fol. 267.*

Ecclesias institui heredes nolebat Sanctus Augustinus ; *oom. 5. an. 409 fol. 286.*

Ecclesia ex persecutione multum lucratur , quia Regna conuertuntur , vt de Saracenis ; *tom. 5. fol. 471.*

Ecclesiasticam libertatem lēdens Imperio priuatur ; *to. 5. fol. 480. & fol. 489.* Clericos iudicari poſſe à ſæculo ſtatutum : *ibid.*

Ecclesias ingredi non poſſe armatos decreuit Theodoſius Imperator ; *to. 5. fol. 558. an. 431.*

Eccleſiam adeuntes , ſeu ad eam confugientes extrahi non poſſe decreuit idem ; *to. 5. fol. 558.*

Ecclesias fieri non poſſe hæredes Valentinus , & Valens decreuerant. Marcianus Imperator reuocat. *to. 6. an. 455. fol. 209.*

Eccleſiarum bona in quatuor partes diuidenda , Epifcopo , Clero , Pauperibus , ſed palam , & Eccleſiæ ædificijs ; *to. 6. an. 494. fol. 486.*

Eccleſia habet poteſtatem Eccleſiaſticam , & politicam ; & quomodo intelligitur Gelafius , qui eam negare videtur ; *tom. 6. an. 495 fol. 511. vid. Pontifex .*

Eccleſia habet iurisdictionem ſu-

per omnes ſæculares poteſtates in ijs , quę ad Deum pertinent , *ibidem .*

Eccleſiaſtici habere poſſunt dominium temporalium , & iurisdictionem eorum : *ibidem ; tom. 6. fol. 511.*

Eccleſia tota vocatur Sacerdotiũ : ita Gelafius ; *to. 6. an. 496 fol. 513.*

Eccleſiaſtica bona : *vide Bona .* Eccleſiæ ereptæ hæreticis conſecrandæ pro Catholicis ; *to. 7. an. 526. fol. 111.*

Eccleſiaſticas leges Iuſtinianus Imperator ſanciuit , & multas , ſed excuſatur , eo quod id fecerit : primò quia leges ante factæ non obſeruabantur , ſecundò ; quia iuxta Canones eas faciebat , &c. *tom. 7. an. 528 fol. 140. & an. 535. fol. 214.*

Eccleſiaſticas leges non poſſunt Reges condere : multa de hoc ; *to. 7. an. 528. fol. 140.*

Eccleſia recipit leges Imperatorem iuſtas , & ſanctas ; *to. 7. fol. 140.*

Eccleſiæ ſumptuoſæ ab Imperatore Iuſtiniano ædificatæ , *to. 7. an. 530. fol. 161. &c.*

Eccleſiarum bona diripientes male pereunt ; *tom. 7. an. 530. fol. 164.*

Eccleſiaſticę leges fieri non poſſunt ab Imperatore , neque ab Epifcopis ſubſcribi ; *tom. 7. an. 546. fol. 344.*

Ad Eccleſiam confugientes Romanæ

mx tempore vastationis Torilæ omnes euaserunt; *to. 7. an. 550. fol. 375.*

Ecclesiasticæ dignitates non possunt recipi à Laicis: *vide Dignitates.*

Ecclesiasticis ablata potestas iudicandi (exceptis causis Religionis) nisi partes de communi consensu eos eligerent; *to. 6. an. 452 fol. 177.*

Ecclesiæ Catholicæ vna est cura in omnibus Episcopis; *to. 6. an. 483. fol. 390.*

Ecclesiæ Orientalis, & Aphricana vnita totaliter cum Romana, & persecutio finita; *to. 7. an. 522. fol. 84.*

Ecclesiæ olim consecrari non poterat in loco, in quo aliquod corpus, etiam Christiani, fuerat sepultum; *to. 7. an. 583.*

Ecclesiæ Sanctorum Philippi, & Iacobi Romæ structa, & dedicata à Ioanne Papa III. *tom. 7. an. 572.*

Ecclesiæ olim non dedicabantur sine Papæ autoritate; *to. 8. an. 591. fol. 22.*

Ecclesiæ fiscus non debet de alienis delictis sentire commodum; *to. 8. fol. 23.*

Ecclesiæ ab hæreticis prophanatæ consecrantur cum ad Catholicos perueniunt (de Sancto Gregorio primo Romæ) *tom. 8. fol. 30. an. 591.*

Ecclesiæ non consecrabantur sine licentia Papæ; *tom. 8. an. 598. fol. 119.*

Ecclesiarum redditus in quatuor partes diuidendi; *to. 8. an. 600. fol. 139. ex Sancto Gregorio, &c.*

Ecclesiæ quædam in Angliæ; *an. 610. consecrata à Sancto Petro; to. 8. an. eodem fol. 215.*

Ecclesijs Sanctorum fieri solitæ donationes (Sancti Ioannis Baptistæ) à Todolinda Longobardorum Regina; *tom. 8. an. 616.*

Ecclesiarum pecuniæ non accipiendæ à Regibus pro bellis, Episcopi resistunt, Sanctus Ioannes Eleemosinarius resistit Heraclio gerenti bellum contra Persas; *to. 8. an. 620.*

Ecclesiasticorum causæ à Laicis iudicari non posse, etiam Reges Ariani consentunt; *to. 8. an. 626. fol. 281. & ad Romanum Pontificem ite permisit Arioualdus Longobardorum Rex.*

Ecclesiarum pecunias pro bello Persico acceperat Heraclius, tamen post victoriam eas à Fisco Regio solui iubet, licet merita essent omnia, quæ ad hunc effectum e Perside ferebatur; *an. 627. fol. 288.*

Ecclesiæ quando, & quomodo potest diuitias conseruare; at si non conseruet non destruitur Dei auxilio; *to. 8. an. 638. De Lateranensi Episcopo spoliato.*

Ecclesiarum ornatus Deo multum placet; *to. 8. an. 647.*

Ecclesiasticas leges quare aliquando

do fecerunt Imperatores ; vide Imperator .

Ecclesiæ non demoliebantur , nisi præiis quibusdam orationibus , ac ritibus ; *to. 8. an. 693.*

Ecclesiæ res vsurpantes Principes damnantur *tom. 9. an. 741. fol. 138. &c.*

Ecclesiarum spoliatores Reges , &c. quomodo corripiendi , &c. *tom. 9. an. 745. fol. 172.* multa exempla de ijs , qui malè perierunt , &c.

Ecclesiam Sanctæ Euphemie Constantinopoli in sterquilinum conuertit Copronimus Imperator ; *an. 766. to. 9. fol. 271.*

Ecclesia quædam non potuit igne comburi ; *to. 9. an. 773.*

Ecclesias solo æquari præcipit Princeps Saracenorum ; *to. 9. an. 780.*

Ecclesiarum , & Monachorum bona Laicis non danda decreuit etiam Carolus Magnus ; *to. 9. an. 789.*

Ecclesiæ vnitas est insuperabilis ; *to. 9. an. 794. fol. 425.*

Ecclesiæ omnes Romæ ab Adriano primo restauratæ , ornatæ , &c. *tom. 9. an. 795. per totum , & à Leone III. an. 796. fol. 475.*

Ecclesiæ coguntur à Nicephoro Imperatore soluere decimas , sed tributa ipsi pro bellis , &c. *tom. 9. an. 811. fol. 561.* malè periit .

Ecclesiastica bona nõ à Regibus , & Imperatoribus , sed ab Episcopis

disponenda ; *to. 9. an. 823. fol. 710. & prima à Papa &c.*

Ecclesiarum pax nunquam habetur absq; adiutorio Romani Pontificis ; *tom. 9. an. 823. fol. 712.*

Ecclesiæ libertatem lædi à Ludouico I. Imperatore significauit Deus per quædam virum bonum &c. *to. 9. an. 829. fol. 793.*

Ecclesiarum violatio , &c. fuit causa irruptionis Northmandorum , &c. ; *tom. 10. an. 845. fol. 32.*

Ecclesiasticam libertatem , & bona lædens mala ingentia patitur ; *to. 10. an. 846. fol. 42.*

Ecclesiæ dedicantur Sanctissimæ Trinitati in nomine Sanctorum ; *to. 10. an. 447. fol. 55.*

Ecclesiarum res ab Episcopis dispensandæ , regendæ , &c. non à Laicis ; *tom. 10. an. 847. fol. 56. 57. &c.* Multa .

Ecclesiastica Hierarchia à Christo disposita ; *tom. 10. an. 865. fol. 294.*

Ecclesiarum ornamenta , possessiones , &c. vendere , aut dare in emphiteusim fuit vetitum in Concil. Generali octauo ; *tom. 1. an. 869. fol. 431.*

Ecclesiæ omnes Occidentales fundatæ à S. Petro , vel eius Successoribus ; *to. 10. an. 909.*

Ecclesiarum bona occupantes Principes quam poenitentiam faciunt ; *tom. 10. an. 913.* Dux Lotharingæ .

Eg-

Ecclesie non perdunt suam dignitatem per hoc quod Civitates sunt destructe; *to. 11. an. 1053. fol. 199.*

Ecclesiastici in Ecclesia sunt iudicandi; multa de hoc; *to. 11. an. 1085. fol. 366. & 67. &c.*

In Ecclesiasticis electionibus, &c. quomodo Reges licite concurrant, idest consentiant; *tom. 11. an. 1099.*

Ecclesiastica quæ dicantur, ut quis incurrat Simoniam; *tom. 11. an. 1099. fol. 725. Multa.*

Ecclesiarum investituras Laici noluerunt concedere Pontifices. *vide Dignitas. vide Episcopatus; & to. 12. an. 1107. & an. 1111.*

Ecclesiarum Investituræ concessæ Henrico quarto à Paschali secundo ob bella &c. multa de hoc. Inuitè id fecit; *an. 1111. magna de Papæ fama controuersia, idest priuilegium illud retractat in Concilio; an. 1112. Aliqui hoc existimabant hæresim an. 1111. in fine, &c. sed non est hæresis: tenere autem quoddam Laici possint per se facere est hæresis. ibid. & an. 1112. fol. 96. &c. concordata à Papa cum Imperatore citra hæc; to. 12. an. 1122.*

Ecclesie, quæ ante inuasionem Turcarum, &c. erant sub ditione Patriarchæ Antiochiæ, quando libere euadunt, ad eundem pertinent; *to. 12. an. 1113.*

Ecclesias non esse necessarias Chri-

stianis ad orandum, idest demolendas, dicunt hæretici. *vide Petrus de Brui.*

Ecclesia semper floret, & viget etiam in partibus remotis, quando in proximis aliquid patitur; *to. 12. an. 1145.*

Ecclesiastica Immunitas penitus in Oriente ablata, idest Imperium cecidit. Multa; *to. 12. an. 1040. in fine. Quia Laici iudicabant omnes Clericos, &c.*

Ecclesiastici, præsertim Episcopi, & Papa non possunt à Laicis Principibus iudicari; *to. 12. an. 1159. fol. 440. &c.*

Ecclesia à duobus præcipue patitur: ab ambitione Scismaticorum, & à violentia Tyrannorum; *tom. 12. an. 1163. fol. 483.*

Ecclesie vnitas conseruanda, &c. *ibid.*

Ecclesie vnitas ab Episcopis procuranda semper; *to. 12. an. 1163 fol. 486. 87. etc.*

Ecclesie vnitæ magna virtus; *ibid.* Ecclesie immunitas defendenda, etiam cum periculo vitæ; *to. 12. an. 1163. etiam pro bonis Ecclesie. De Sancto Thoma Cantuariensi.*

Ecclesiasticam libertatem lædenda decreta facta ab Henrico III. quæ, &c. *to. 12. an. 1164. fol. 510.*

Ecclesiastici à Regibus non iudicandi; *tom. 12. an. 1166. fol.*

534.

Ecclesiastica libertas defendenda est à Cardinalibus : multa de hoc ; *to. 12. an. 1168. fol. 588.*

Ecclesiastica libertas in quibus legabatur ab Henrico III. Rege Angliæ ; *tom. 12. an. 1168. fol. 588. Sanctus Tho: Cantuar.*

Ecclesiarum Inuestituræ de manibus Laicorum non accipiendæ ; *to. 12. an. 1169. fol. 612.*

Ecclesia Dei regenda est non ingenio, aut simulatione, sed iustitia, & veritate ; *tom. 12. an. 1168. etc.*

Ecclesia à Deo protecta (Multa scripturæ loca) *tom. 12. an. 1177. fol. 721.*

De Ecclesiasticis malè viuentibus querela, & Treni: multa, &c. *to. 12. an. 1187.*

Ecclesiastici quoad decimas, & impositiones. *vide Clerici. vide de Decimæ.*

Ab Ecclesiasticis nil exigant Principes, nisi orationes. Multa de hoc ; *to. 12. an. 1188. fol. 806.*

Ecclesiastici liberi sunt sicut Ecclesia ab exactionibus. Multa de hoc ; *tom. 12. an. 1189. fol. 818.*

Ecclesiæ Catholicæ mala, & conculcatio Pontificibus imputanda recordibus ; *tom. 12. an. 1193. fol. 867. 68. etc.*

Ecclesia Hierosolymitana non est prima, quia Petro commissæ Oues, non Iacobo. Multa de hoc ; *to. 13. an. 1199. fol. 42. dicitur Mater Fidei, quia de illa exie-*

runt Sacramenta Fidei (de Sion ex bit lex) Romana verò dicitur Mater fidelium, quia ipsa est magistra fidei doctrinæ ; *ibid. Innocentius III. dixit sic.*

Ecclesiastici causas suas tractantes in foro sæculi grauitèr à Papa correcti ; *to. 13. an. 1204. fol. 135.*

Ecclesiæ vindictæ de manibus Saracenorum ad quos Episcopos spectant ; *tom. 13. an. 1213. fol. 234.*

Ecclesiarum bona occupans Imperator Orientis licet Latinus à Papa deterretur ; *to. 13. an. 1222. fol. 320.*

Ecclesiarum Orientalium redditu medietates applicat Papa pro conseruatione Imperij Constantinopolitani ; *tom. 13. an. 1224. fol. 342.*

Ecclesia habet vtrumque gladiu, multa de hoc ; *to. 13. an. 1233. in principio.*

Ecclesiæ vnitas contra Græcos quàm benè probatur à Gregorio IX. *ibidem.*

Ecclesia etiam non consecrata, gaudet Immunitate ; *to. 13. an. 1233. fol. 452.*

Ecclesiæ non possunt à Laicis, nec Imperatoribus conferri ; *tom. 13. an. 1236. fol. 480.*

Ecclesiastici non subduntur Imperatoribus ; *ibidem, et fol. 483.*

Ecclesiasticam libertatem leserunt etiam Sancti Reges ex consilio aliorum ; *an. 1236. fol. 483. Mul-*

ra, & an. 1138. fol. 517.
Ecclesiastici prouentus concedun-
tur à Papa Hispanis ad toleran-
da bella cum Saracenis; *tom. 13.*
an. 1136. fol. 489. pro vna
vice.

Ecclesiastici se submitteutes iudi-
cio secularis potestatis in iudicijs,
peccant, multa de hoc; *to. 13.*
an. 1137. fol. 501.

Ecclesiastici exercentes officium
Iustitiarj pro Principe seculari
peccant; *to. 13. an. 1137.*

Ecclesiasticis in Gallia imponitur
trigesima soluenda pro succursu
Terræ Sanctæ, & conseruatione
Imperij Constantinop. pro Latinis;
to. 13. an. 1138. fol. 512. etc.

Ecclesia Sponsa Christi in Petro
Apostolo fundata est; *to. 13. an.*
1138. fol. 513.

Contra Ecclesiasticos non mini-
strantes Sacramenta tempore ex-
communicationis Friderici II. &
suorum, iniquas leges tulit Fri-
dericus, & Papa retractat; *tom.*
13. an. 1148. fol. 643. in princi-
pio.

Ecllypsis solis in morte Christi;
to. 1. fol. 178.

Ethesis facta ab Heraclio Impera-
tore continebat expositionem
Fidei, qua dicitur Christum ha-
bere vnâ voluntatem; sed hanc
Seuerinus Papa damnat; *tom. 8.*
an. 639. licet ipse Heraclius vi-
dens eam dampnari à Papa hoc,
& Ioanne IV. negauerit esse
suam ann. 640. Item damnata

est à Martino primo in Concilio
Lateranensi; *an. 649.*

Ecumenici titulus non debetur al-
teri, nisi Papa; *tom. 7. an. 518.*
fol. 5. non Episcopo Constanti-
nopolitano: multa de hoc.

Edendi in mensis ritus apud anti-
quos; *to. 1. fol. 151.*

Edere semel in hebdomada sole-
bat S. Sabas Abbas; *tom. 7. an.*
518. fol. 16.

Edeffa Sirie conuersa ad Fidem; *to.*
1. an. 43. fol. 312.

Efesinum Concilium celebratur;
an. 431. fol. 557. to. 5. Pertur-
batur à Comitibus, qui ad illud
ab Imperatore erant missi; fol.
566. et seqq. per totum. Impe-
diuntur Patres, ne possint litte-
ras mittere ad Imperatorem:
mittunt per mendicum intra a-
rundinem vacuam; fol. 583. &
Dalmasio qui per annos 40. non
exierat à Monasterio cœlitus re-
uelatur, vt adiret Imperato-
rem: iuit, & retulit quæ fiebant
Efesi, licet ipse esset Constan-
tinopoli, & tunc aduenit mendi-
cus cum litteris fol. 585.

Efesinum Concilium falsificauit
Hæretici Nestoriani, & sic pec-
catum originale in eo negabant;
to. 8. an. 597. fol. 107.

Efesinum Concilium secundum
Imperatorem Theodoretum procu-
rante, & Leone consentiente, in-
dicitur; *tom. 6. an. 449. fol. 76.*
malè inceptum quia contradi-
ctores Euticheis non permit-

tuntur ire ad Concilium *fol. 89.*
Ideo hoc Concilium vocatur præ-
datorium, seu latrocinale; *fol.*
89. Dioscorus iussu Imperatoris
præsedet: litteræ Leonis Papæ
non sunt lætæ *fol. 90.* Eutiches
facit professionem Fidei, & si-
mulat se benè credere, instante
Sancto Flauiano Episcopo Con-
stantinop. vt introduceretur. Eu-
sebius Dorilei accusator Euti-
chetis non fuit admissus: despi-
ciuntur instantiæ Legatorum A-
postolicorum *fol. 93.* & quoniam
errorem stabilierunt aliqui, scili-
cet post vnionem non duas natu-
ras esse in Christo, sed vnā,
Legati Papæ reclamarunt de nul-
litate Actorum *fol. 94.* Damnat
Sanctum Flavianum Episcopum
Constantinopol. qui Eutichetem
damnauerat, & Eusebium Do-
rilei accusatorem Eutichetis:
sed Legati Papæ contradicunt,
fol. 94. & 95. & Hilarius vnus
ex eis vix fugere potuit, *f. 95.* vt
nunciaret Papæ, & alij cōdemna-
ti fuerunt. Flavianus appellat ad
Sedem Apostolicam; & cæsus est
crudeliter, & mortuus est; *fol. 97.*
Damnata sunt ibi scripta Theo-
doretis, sicut & Nestorij, *fol. 103.*
& 4. Leo Pontifex cum suo
Concilio Romæ rescindit omnia
acta huius Concilij, *fol. 107.*
In Efesino Concil. primo multe
tribulationes insurgunt contra
Cirillum, qui & carceratus fuit,
& contra alios; *tom. 5. an. 431.*

fol. 589. quia Ioannes Antio-
chenus defensor Nestorij Con-
ciliabulum separatim fecerat, &
machinabatur pro Nestorio, & c:
per totum: confirmatur Conci-
lium à Papa Celestino; *an. 432.*
fol. 608. depositus fuit Nestorius
& c. *vide* Nestorius: egregia epi-
stola Papæ, & c.

Efrem Syrus discipulus Iacobi Ni-
sibij Episcopi dicitur accepisse
ab Angelis librum intus, & foris
scriptum; *to. 3. an. 338. fol. 493.*
adhuc adulescens & c.

Egyptij: *vide* Aegyptus.

Egyptius idem erat ac Magus; *to.*
3. an. 324. fol. 226.

Egyptus à Saracenis capitur: *vide*
Saraceni & c.

Electio Papæ quomodo primū
siebat: *vide* Papa.

Electio Papæ non potest fieri à
Prædecessore: *vide* Papa; quare
fecit Bonifacius secundus, *ibid.*
sed cassauit.

Electio Episcoporum liberæ
esse debent etiam in Gallia, &
si mittebatur à Rege visitator,
hoc erat, vt sine tumultu fie-
rent; & redderet certum Regem
de electione; *to. 9. an. 813. fol.*
590.

Electio Papæ quomodo debebat
fieri cum præsentia Nuntiorum
Imperatoris, licet hoc decretum,
quod dicitur Stephani quinti, a-
pocrifum dicatur; *to. 9. an. 816.*
fol. 649. vide Papa.

Electores Imperatoris in Concil.
Romæ

Roma habito Gregor. V. statuit quot. & qui deberent esse; *to. 10. an. 996. fol. 908.* sed Nouatores dicunt hoc fuisse decretum Othonis III. Imperatoris statuentis Germanos suos Gentiles esse Electores, & vt Imperator electus à Papa coronetur; *ibidem*, sed refelluntur euidenter, quia Imperatores hoc ius non habebant, idè non succedebant eorum filij in Imperio, nisi Papa voluisset, & concessisset hoc, vt concessit Othoni I. *fol. 909.* Multa de hoc id testatur ipsi Electores, vt ex scriptis quæ in Castro S. Angeli asseruatur. Nota quod isti eligunt Regem, qui debet fieri Imperator; *fol. 911.* Prius à Pontifice concessum vt Principes Germaniæ indifferenter eligerent; postea determinatus est numerus septennarius, non à Papa Gregorio V. rogato ab Othone III. vt id faceret *fol. 912.* sed ab Innocentio IV. vt infra. Aliqui, vt Panuinus &c. dicunt ad numerum septennarium esse reductos à Greg. X. sed falluntur, & refelluntur.

Nota etiam post Othonem III. per annos 200. non à septem tantum, sed à pluribus, et omnibus Germaniæ Principibus electos Imperatores, erantque Ecclesiastici, et seculares; *fol. 914.* Omnes ergo Principes, et Barones, Imperij feudatarij eligebant. *fol. 915.* etiam vsq. ad annum 1218.

cum electus est Fridericus II. Innocentius IV. in Concilio Lugdunensi decreuit esse septem, scilicet. Dux Austriæ, Dux Bavarie, Dux Saxonum, Dux Brabantie, qui et Louanæ. Ecclesiastici tres: Archiepiscopus Colonienfis, Archiepiscopus Moguntinus, et Archiepiscopus Salisburgensis; *tom. 10. an. 996. fol. 916.* At vice istorum videtur, pro Salisburgensi Treuirens. pro illis Ducibus, Comes Palatinus Rheni, Marchio Brandenburgensis, et Rex Bohemiæ, qui potius locum diffinitoris habet, si scilicet discrepent Electores, quàm locum Electoris; *ibidem*, sed à quo facta sit hæc mutatio non inuenitur, et tamen in Historia Alberti Abbatis reperitur, quod isti vltimi eligunt Imperatorem: censetur factum ab Alexandro IV. ex Principum consensu; itaque qui putant à Gregorio V. id factum falluntur, sic Doctores, vt D. Thomas de Regimine Principum, quia sequutus est historicos id dicentes.

Electio Papæ quomodo ceperunt se immiscere Principes seculi *to. 6. fol. 371. an. 483. vide Papa.*

Electio Papæ concessa Carolo Magno ab Adriano clare impugnatur; *to. 9. an. 774. fol. 313. vide Papa.*

Electio Papæ quando Scismatica.

Multa

Multa de hoc; *an.* 1130.
Electio Papæ Celestini IV. qui
 vixit 12. dies, facta in Concla-
 ui decem Cardinalium; *tom.* 13.
an. 1241. et postea vacavit Se-
 des duos annos: 1242. propter
 discordiam Cardinalium, quo-
 rum aliqui adhærebant Frideri-
 co II. qui scribit litteras corep-
 tiores, et ira plenas ad eos.
Electio Papæ quo ritu fiebat, et
 ceremoniæ, ante et post, multa.
 diffusè; *to.* 12. *an.* 1191. *fol.* 826.
Electio Imperatoris quare, et
 quomodo est Iudex Papæ. Mul-
 ta; *to.* 13. *an.* 1201. *fol.* 70.
Electio Innocentij IV. sit Ana-
 gnæ; *to.* 13. *an.* 1243.
Electores Imperatorum tempore
 Innocentij IV. erant Dux Au-
 striæ, Dux Bavariz, Dux Saxo-
 num, Dux Brabantiz, qui et Lo-
 uariæ, Archiepiscopus Colonien-
 sis, Archiepiscopus Moguntin-
 us, et Archiepiscopus Salis-
 burgensis; *to.* 13. *an.* 1245. *fol.*
 601. Isti Prelati præcedunt.
Eleemosinæ fieri solitæ in Ecclesia
 dum sit Sacrum; *tom.* 1. *an.* 44.
fol. 334. & seqq. vide Collecta.
Eleemosina fieri solita in Ecclesia
 in Concione; vide Collecta.
Eleemosinæ fieri solitæ pauperibus
 in magnis solemnitatibus, seu
 festis; *an.* 58. *fol.* 560. vide Col-
 lectæ: negabat posse fieri Vigi-
 lantius; vide Vigilantius.
Eleemosina ab hæreticis impedi-
 tur; *to.* 3. *an.* 356. *fol.* 677.

Eleemosinæ Pauperum magnam
 confidentiam tribuunt largienti
 ex Ambrosio; *t. 4. an.* 387. *f.* 539.
Eleemosina facienda prius fide-
 libus, deinde hostibus Ecclesiæ;
to. 8. *an.* 592. *fol.* 32.
Eleemosinæ maxima vis etiam in
 malis, & hæreticis; *to.* 6. *f.* 303.
Elephanticus morbus erat lepra,
 & hac Reges puniri à Deo soliti;
to. 3. *an.* 324. *fol.* 239.
Elizæ Prophetæ raptus festum cele-
 brant Græci; *tom.* 10. *an.* 968.
fol. 801.
Elipandus Primas Toleti tenuit
 Christum quoad humanitatem
 esse Filium Dei adoptiuum, ex
 quo inferri poterat in eo esse
 duas personas; *tom.* 9. *an.* 783.
 contra eum scripserunt Episco-
 pi &c. *fol.* 351.
Eloquentia Sanctorum fleuit ani-
 mos Barbarorum; vide Ambro-
 sius cum Maximiano, Leo cum
 Attila, Epiphanius cum Antemio,
 & rursus cum Euarico Go-
 thorum Rege; *to.* 6. *an.* 474. *fol.*
 305. &c.
Elxai hæresiarca, & eius errores;
an. 74. *fol.* 706. & *to.* 2. *an.* 105.
fol. 25.
Emeratiz; vide Aquarij.
Emeritense Concilium celebratum
an. 666. *to.* 8.
Encaniz, idest dedicationes Eccle-
 siarum; vide Dedicatio.
Ennoticon Zenonis Imperatoris
 aliud non erat nisi epistola con-
 ciliatrix (dixit ille) qua damnat
 Nesto-

Nestorium, & Euthichetem, damnat Concilium Calcedonen-
se, & conficitur Symbolum Ni-
cenum; *to. 6. an. 482. fol. 361.*
• *fol. 363.*

Epaunenſe Concilium; *an. 509.*
celebratum; *to. 6. fol. 595.*

Ephoſi idem eſt ac Rochetum;
to. 2. an. 261. fol. 568.

Epiphaniæ feſtum antiquum; *to. 1.*
fol. 55.

Epiphaniæ feſtum Armeni conti-
nuabant cum Natiuitate Domi-
ni, &c. *to. 12. an. 1145. f. 319.*

Episcopi duo ſimul in eadem Ec-
cleſia Antiochena poſt Sanctum
Petrum, & quare; *to. 1. an. 45.*
fol. 346.

Episcopatus Hieruſalem Iacobo
à Petro datus; *to. 1. fol. 239.* per
vinginouē annos fuit Episcopus.

Episcopus quo ornamento erat
ornatus; *to. 1. an. 34. fol. 239.*
• *40.*

Episcopus eſt ſuper Sacerdotes ex
D. Hieronymo; *tom. 1. an. 35.*
fol. 254.

Episcopi omnes à Sancto Petro
ordinati, & miſſi per Mundum,
qui fuerint; *to. 1. an. 46. fol. 359.*

Episcopo omnes obedire debent;
to. 1. an. 51. fol. 396. multa de
hoc.

Episcopus eſt ſupremus Iudex Ec-
cleſiæ; *to. 1. an. 57. fol. 454 58.*
& multa de hoc argumento &c.

Episcopus poſt Deum primo loco
honorandus, *ibidem fol. 455.*
• *56.* eſt ſuper Reges; *fol. 456.*

Episcopus, ſeu Magnus Sacerdos
etiam inter Gentiles fuit ſuper
Reges: ipſe iudicabat in maximis
negotijs; *to. 1. an. 57 fol. 457.*

Episcopo iudiciaria poteſtas iure
diuino data; *ibidem fol. 458.*

Episcopi antiqui qui eam exer-
cuerant, & quomodo, etiam San-
ctiſſimi; *ibidem fol. 458.*

Episcopi etiam cauſas ſecularium
iudicabant; *ibidem,* poſſunt etiam
Præſecti Ciuitatum; *ibidem fol.*
459.

Episcopi Præſides magnos excom-
municant; *to. 1. an. 57. fol. 460.*

Episcopi locus in Eccleſia etiam
ab initio; *to. 1. an. 57. fol. 488.*

Episcopi à Præbyteris diſſerunt;
aliquando dicuntur Præbyteri.
Multa de hoc; *an. 58. fol. 522.*
• *ſeqq.*

Episcopi an ordinatione Dei præ-
ſint Præbyteris; *ibidem.* Multa
de hoc, quoad Sacerdotium pa-
res ſunt, *525.*

Episcopi etiam Apoſtoli dici ſoli-
ti; *ibid. fol. 524.*

Episcopi in quibus ſunt pares, &
in quibus diſſerunt à Præbyte-
ris; *to. 1. an. 58. fol. 525.*

Episcopi ex tempore Apoſtolo-
rū ceperunt eſſe ſuperiores Præ-
byteris, &c. *ibidem, & 526.*

Episcopi coniugati olim eligi
ſolebant; *an. 58. fol. 523.* ſed ab
Vxoribus abſtinere debebāt, &c.

Episcopus quare nequit eſſe biga-
mus, nec etiam in Græcia, & qua-
re; *to. 1. an. 58. fol. 522.*

Episcopi

- Episcopi solebant vocari Apostoli; *an. 60. fol. 599. & 600.*
- Episcopi quare vocantur Angeli; *vide Angelus.*
- Episcopis obediendum ab omnibus; *to. 2. an. 109. fol. 35. & 36.*
- Episcopi Alexandriæ à Clero eligebantur; *to. 2. an. 110. fol. 49.* sicut ab exercitu Imperator.
- Episcopi à Papa salutantur nobili titulo (Super beate) *tom. 2. an. 166. fol. 154.*
- Episcopi à Papa ordinabantur etiam ab initio Ecclesiæ; *vide Papa.*
- Episcopatus in toto Mundo vnus est, diffusus Episcoporum multorum concordia numerositate; *to. 2. an. 187. fol. 245.* plura de hoc ex Sanctis Patribus.
- Episcopum calumniantes miraculose à Deo flagellantur; *tom. 2. an. 199. fol. 275.*
- Episcoporum electio olim maxima diligentia fieri solita, & quæ; *to. 1. an. 224. fol. 341.* Præsente Populo fieri solebat, vt posset obijcere crimina, si quæ habebat; *ibidem.*
- Episcopus eligendus, qui virtutibus pollet, licet ignobilis, vt electus fuit à Gregorio Taumaturgo Alexander Carbonarius; *to. 2. an. 233. fol. 363.*
- Episcopi electi aliquando Neophiti, vt Ciprianus; *to. 2. an. 250. fol. 411.*
- Episcopi persecutionis tempore possunt se abscondere; *to. 2. an.*

- 253. fol. 422.*
- Episcopis etiã à Martyribus mox futuris obeditur; *to. 2. an. 253. fol. 429. & 30.*
- Episcopi totius Mundi etiam à principio Ecclesiæ ad Papam appellarunt; *to. 2. an. 259. fol. 519.*
- Episcopi lapsi à solo Papa deponendi; *tom. 2. an. 258. fol. 521.*
- Episcopi Orientales; *vide Orientales.*
- Episcopi in rebus Fidei, & Sacramentorum Papam consulunt; *to. 2. an. 260. fol. 543. vide Papa.*
- Episcoporum vestis lacernus Birrus; *tom. 2. an. 261. fol. 566.* Item, & vestis linea, quæ nunc Rochetum. 568. Episcoporum lacernus birrus non erat tunica, sed illa brevis, quæ fertur super lineam; *fol. 569.* Pro ordine dignitatis Birrus erat pretiosior.
- Episcopi hæretici humaniter tractandi à Concilijs; *to. 2. an. 266. fol. 611.*
- Episcopi debent tenere sedem humilem, non superbam, vt Principes Terræ; *to. 2. an. 272. fol. 628.*
- Episcopi multi deficientes in persecutione Diocletiani, & Maximiani; *to. 2. an. 303. fol. 747.*
- Episcopi olim à vicinis erant ordinandi; *to. 3. an. 306. fol. 9.*
- Episcopus Sanctus Petrus Alexandrinus in Episcopali Throno non sedebat in Ecclesia, sed in ultimo

ultimo scabello dicens se in
Sede videre diuinam virtutem
sub specie radiantis fulgoris.
to. 3. an. 310. fol. 48.

Episcopi manumittere poterant
Seruos, & facere Romanos Ci-
ues ex lege Imperatoris; *tom. 3.
an. 316. fol. 170.*

Episcopi multi fuerunt sequaces
Arij; *tom. 3. an. 318. fol. 189.*
& *seqq.* per multa folia, &
192.

Episcopi olim gestabant laminam
auream; *tom. 3. an. 324. fol.
252.*

Episcopis concessa sunt omnia
priuilegia, quæ habebant Sa-
cerdotes Gentilium, & quæ; *ibi-
dem.*

Episcopi locus in Ecclesia subli-
rior; *to. 3. an. 324. fol. 265.*

Episcopi non transferendi nisi ex
necessitate ex Concilio Apostol.
to. 3. an. 324. fol. 273.

Episcopis venientibus etiam à
Principibus, & Imperatoribus
assurgendum, &c. *to. 3. an. 325.
fol. 280.* Multa de hoc, & mi-
racula de ijs, qui noluerunt id
facere; *ibidem.*

Episcopi, qui Concilio Niceno
interfuerunt omnes per ordinem
distincti; *to. 3. an. 315. fol. 780.*
Commendantur inter primos
totius Orbis pro tunc; *fol. 286.*
qui ex parte Arij stabant; *ibi-
dem.*

Episcoporum causæ non iudican-
dæ à sæculo, nec Imperatore;

to. 3. fol. 287. an. 325.

Episcopi Alexandria; *vide Ale-
xandria.*

Episcopi duo in eadem Ciuitate
non sint; *to. 3. an. 325. fol. 320.*
ideo primo viuente alius non
potest creari, nisi primus sit de-
positus, &c. *ibidem.*

Episcopi non transferantur de
vna Ecclesia in aliam; *to. 3. an.
325. fol. 322.*

Episcopi fieri non possunt qui de
recenti sunt baptizati; *to. 3. an.
325. fol. 322.*

Episcopi ordinandi erant ab om-
nibus Episcopis Prouinciæ, vel
saltèm à tribus; & à Metropoli-
tano: omnia firmitatem habent;
to. 3. an. 325. fol. 323.

Episcopi olim causas sæcularium
etiam ciuiles iudicabant; *tom. 3.
an. 326. fol. 370.*

Episcopi ex Monachis fieri cœpti;
*tom. 3. an. 328. fol. 388. &
89.*

Episcopalis dignitas Imperiali
æquatur, & superat; *tom. 3. an.
337. fol. 467.*

Episcopi docti, & illustres, qui
floruerunt; *an. 337. ibidem fol.
475.*

Episcopi Thiam in capite ge-
stabant etiam extra Ecclesias;
to. 3. an. 338. fol. 489.

Episcopi multi à Sedibus eiecti ab
Arianis Episcopis; *to. 3. an. 340.
fol. 504. & seqq.*

Episcopi non debent poni in Oppi-
dis, in quibus sufficit vnus Pres-
byter

byter; *to. 3. an. 347. fol. 573*
Concil. Sardicense.

Episcopi potius exilium, & mortem debent sufferre, quam aliquid contra Ecclesiasticam libertatem facere, vt in Concil. Mediolanensi sub Constantio; *to. 3. an. 355. fol. 652.*

Episcopi venerandi à Regibus: eis assurgere debent cum veniunt. Miraculum de Sede Valentiani Imperatoris combusta, & dolore &c. dum Sancto Martino non assurgit; *to. 4. an. 375. fol. 367.*

Episcopi duo Catholici permisi sunt multo tempore sedere Antiochiæ tempore Luciferi, & Eusebij Vercellenfis (ob quod scisma Luciferi) *tom. 4. an. 381. fol. 425.*

Episcopi Latini aliquando electi coniugati, vt Hilarius Pictauiensis; *tom. 3. an. 353. fol. 663.*

Episcopi multi lapsi in hæresim; *to. 3. an. 359. fol. 753.* etiam Gregorius senior labitur, sed reuertitur; *754.*

Episcopi per electionem creabantur; *to. 4. an. 362. fol. 27.*

Episcopi Sancti fugiebant quando eligi se audiebant; *tom. 4. fol. 27.*

Episcopi eligendi docti, sancti, prudentes, versati in Ecclesiasticis; *to. 4. an. 362. fol. 29.*

Episcopis crudelissima persecutio facta à suis subditis vsque ad ne-

cem tempore Iuliani; *to. 4. an. 362.* per folia multa, & casus innumeri.

Episcopi hæretici; *vide Hæretici.*
Episcopi sæpè creati à Legatis Papæ vt de Paulino, & Lucifero Antiochiæ; *tom. 4. an. 362. fol. 83.*

Episcopi in scribendo ad Papam vocant eum Collegam, & ab eo vocantur Collega; *to. 4. an. 365. fol. 176.*

Episcopi ob hæresim a Concilio etiam Prouinciali deponuntur; *to. 4. an. 365. fol. 184.* De Eustasio.

Episcopi depositi ex hæresi etiam in Oriente à Papa petant restitui; *to. 4. an. 365. fol. 184.*

Episcopo viuente alius non potest dari Episcopus, sed Coadiutor (vt Gregorius Nazianzenus sub Patre) *to. 4. an. 366. fol. 189.*

Episcopus depositus in Synodo recurrens ad Imperatorem, ab hoc damnatur pecuniaria pœna; *to. 4. an. 369. fol. 225.*

Episcopi eligebantur in Oriente, patet de Basilio; *to. 4. an. 369. fol. 228.*

Episcopi ab Archiepiscopis fiebant; *to. 4. an. 371. fol. 298.* De Gregorio Nazianzeno à Basilio; *fol. 300.*

Episcopi à Clero eligebantur, patet de S. Ambrosio; *to. 4. an. 375.*

Episcopi per Concilium Episcoporum etiam creabantur, vt
Con-

Constantinopolitani, &c. *tom. 4. an. 381. fol. 426. & seq. usque ad 430.*

Episcopi ab Imperatore vocati ad Concilia, & quare; *to. 4. an. 381. fol. 427.*

Episcopi aliquando designati ab Imperatoribus; *tom. 4. an. 381. fol. 444. de Nestario.*

Episcopi aliquando electi Sæculares, & non baptizati, vt de Nestario. *to. 4. fol. 444. vide Ambrosius.*

Episcopi etiam à Concilijs Prouincialibus propter hæreses depositi; *tom. 4. an. 381. fol. 450.*

Episcopi à vicinis in Prouincia debebant eligi, & ordinari ex Concilio Constantinopolitano primo. *to. 4. fol. 461.*

Episcopos non habere excommunicandi potestatem dixit aliquando Chrysostomus cum esset Diaconus; *tom. 4. fol. 475. vide Excommunicatio.*

Episcoporum libertas in Imperatores, &c. *to. 4. an. 386. fol. 524.*

Episcoporum constantia in persecutione Imperatorum, vt de Ambrosio; Multa de hoc; *to. 4. an. 387. fol. 536.*

Episcopi nolunt Imperatoribus dare vasa Ecclesiæ. Multa de hoc; *to. 4. fol. 537.*

Episcopi sunt supra Imperatores, multa de hoc; *to. 4. an. 387. fol. 542. & 44.*

Episcopi venerandi etiam ab Imperatoribus, & iuste queruntur

si non fiat; *to. 5. fol. 548.*

Episcopi intercedunt pro Ciuitatibus apud Imperatores, multa de hoc &c. *to. 4. an. 388. fol. 561. & seqq.*

Episcopi non possunt tacere Dei causas; *to. 4. an. 388. fol. 578.*

Episcopi debent resistere Imperatoribus &c. indigna facientibus contra Religionem; *to. 4. fol. 580. De Ambrosio, &c.*

Episcopi etiam Sancti Legata pia relinquunt multis: de Gregorio Nazianzeno; *to. 4. an. 389. fol. 592. & 93.*

Episcopi autoritas erga Imperatores peccantes, vt de Ambrosio; *to. 4. an. 390. fol. 622. & 23.*

Episcopi non possunt ordinare alienos, vel in aliena Diocesi, &c. *to. 4. an. 392. fol. 665.*

Episcopi dignitas maior est Presbytero: Hieronymus erga Augustinum; *to. 4. fol. 708. & 710.*

Episcopo viuente ordinari alius non potest, nisi coadiutor (De Augustino) *to. 5. fol. 13. & 14. an. 395.*

Episcopum primæ Sedis non appellandum Principem Sacerdotum, dicit Concil. III. Cartaginense: intelligit de Primatibus, excepto Papa; *tom. 5. an. 397. fol. 40. & 41. in fine: quare hoc; fol. 42.*

Episcopi solebant vocari Summi Sacerdotes, & Summi Pontifices etiam si alios Episcopos non

R 2 habet

haberent sub se; *to. 5. an. 397. fol. 41.* Malta de hoc ex Sanctis Patribus.

Episcopos posse audire causas secularium ex horum consensu confirmavit Honorius Imperator *to. 5. fol. 61. an. 368. & fol. seqq.* multa exempla de hac praxi, & *fol. 312.*

Episcopus turpia contubernia debet impedire in Diocesi, & debet refecare suos sumptus superfluos ut fecit Chrysostomus; *to. 5. an. 398. fol. 67.*

Episcoporum magna erat auctoritas in Magistratus; *tom. 5. an. 398. fol. 69.*

Episcopi in Concilijs Prouincialibus iudicare soluerunt de haeresibus nouis (ut Origenis.) & deinde ad Papam mittere; *to. 5. an. 399. fol. 85. & seqq.* Episcoporum labor, & diligentia in hoc *fol. 86. & seqq.* Papa aliquando confirmat, *fol. 108.*

Episcoporum constantia, & libertas: Chrysostomi in Gainam; *to. 5. fol. 111.*

Episcoporum depositio; vide Depositio.

Episcopi etiam Imperatores arcent ab Ecclesia. (Chrysostomus cum Eudoxia) *to. 1. an. 401. fol. 143.*

Episcopi iudicant causas miserabilium personarum etiam contra Reges; *ibidem fol. 143. to. 5.*

Episcopi non ideo dicuntur digniores, quia dignioribus prae-

sane Ciuitatibus; *to. 5. an. 401. fol. 170.*

Episcopo viuente nullus potest subrogari; *tom. 5. an. 404. fol. 210.*

Episcopi circa bona danda conlanguineis, suos tractent sicut alios; *to. 5. fol. 286.*

Episcopi tempore persecutionum quando possunt fugere; *tom. 5. fol. 287.*

Episcopi aliquando electi ex Philosophis ante baptismum, & postea baptizati; *tom. 5. fol. 309.*

Episcopi excommunicati à Papa, si penitent in honore ab eo habentur, multa de hoc: De Theophilo, qui Sanctum Ioannem Chrysostomum deposuit; & persecutus fuerat; *tom. 5. an. 412. fol. 346.*

Episcopi de nouo in aliquo loco instituti à solo Primatu in Africa; *to. 5. an. 424. fol. 483.*

Episcopi olim solebant eligere, sibi successores, sed quia malitia creuit, ut Cognatos suos eligerent, cessauit, & prohibitum est; *to. 5. fol. 496. an. 426.*

Episcopi an, & quomodo fugere, debent tempore persecutionis Barbarorum; *to. 5. fol. 511. ex Augustino.*

Episcopi non eligendi ex Laicis, sed ex Clero; *tom. 5. an. 429. fol. 523.* in Apulia, & Calabria: erat hoc malum, ideo Cælestinus primus eos arguit, &c.

Episcopo

Episcopo hæretico damnato scribit Concilium, & Papa, vt resipiscat; *to. 5. fol. 547.*

Episcopi etiam si prius fautores hæreticorum titulo Sancti à Papa honorantur; *tom. 5. an. 433. fol. 636. & 637.*

Episcopus immediatè ex Laicis factus Tulasius Præfectus Illirici a Proculo Archiepiscopo Constantinopolitano; *to. 5. fol. 677.*

Episcopi omnes à Papa iudicantur; *tom. 6. an. 445. fol. 31. 32. 33. & de Gallis.*

Episcopi sæpè Bigami ordinati in Oriente; *to. 6. an. 448. fol. 52.*

Episcopus licet Hæreticus (vt Dioscorus) tamen Sanctissimus vocatur in Concil. Calcedonensi &c. *to. 6. fol. 112.*

Episcopi in Concilijs subscribunt secundum ordinem non dignitatis, sed antianitatis in Episcopatu; *to. 6. fol. 128.*

Episcopus accusatus non debet sedere cum alijs in Concilio, sed in medio; *to. 6. fol. 142.*

Episcopi olim per multos testes deponendi, sed non habuit effectum hæc lex, quia Dioscorus, & alij fuerunt depositi sine tali numero testium; *to. 6. fol. 145.*

Episcopi duo in qualibet Ciuitate erant tempore Regis Longobardorum Arioualdi, vnus Catholicus, alius Arianus; *tom. 8; an. 639.*

Episcopis ademit potestatem iudicandi Valentinus exceptis ijs,

quæ spectant ad Religionem; *to. 6. an. 452. fol. 177. nisi partes de communi consensu eos eligerent.*

Episcopi prædicantis ignorantia non excusatur; *to. 6. an. 454. fol. 199.*

Episcopos amplius eligi non posse in Aphrica præcepit Genserius Rex Vandalorum; *to. 6. fol. 212. an. 456. & Deus permisit in pœnam Hæreticorum Donatistarum, ibidem.*

Episcopos eligi non posse Bigamos, nec etiam in maxima necessitate, statuit Leo I. *to. 6. an. 456. fol. 214.*

Episcopi etiam sine Concilijs, & soli solebāt anatemathismos formare in casu alicuius nouæ hæresis (sed aliàs erant damnatæ in alijs Concilijs) de Quintiano Aesculano Episcopo; *tom. 6. an. 483. fol. 383.*

Episcopi omnes vnā habent curam in Ecclesia Catholica; *to. 6. an. 483. fol. 390.*

Episcopus eligi curauit Flauianus Constantinop. per schedam in altari collocatam per Eunucum, & sic Imperatorem delusit, sed punitur; *to. 6. an. 488. fol. 434.*

Episcopus fit Monachus: Ioannes Silentarius; *to. 6. an. 491.*

Episcopatum dignitas non attenditur per prerogatiuam sedium secularium; *to. 6. an. 495. fol. 500.*

Episcopi hæretici validè bapti-

zant, & consecrant, idest ordi-
nant, & sibi met nocent non alijs;
ita Anastasius primus Papa; *to.*
6. an. 497. fol. 522.

Episcopi debent habere Cancel-
laneos (idest qui secum habi-
tent) *to. 6. an. 502. vide Pon-*
tifex.

Episcoporum obligationes multe,
& dignę quando in Regnis viget
heresis; *tom. 6. an. 517. per to-*
tum.

Episcopi Constantinopol. olim
Romę scribebant Papę titulo,
Fratri, & Communistro, & San-
ctis titulo honorabant; *to. 7.*
an. 518. fol. 19. & an. 519. fol.
31. fol. 61. 64. & 67.

Episcopi Orientales Constantino-
pol. &c. à Papa cum professione
Fidei recipiebantur in commu-
ne; *to. 7. an. 520. fol. 61.*

Episcopi causas secularium iudi-
cabant, quando Iudices id non
exquebantur; *tom. 7. an. 527.*
fol. 128.

Episcoporum electiones quomo-
do faciendę ex decreto Iustinia-
ni Imperatoris; *tom. 7. an. 528.*
fol. 141. etc.

Episcopos lapsos non esse reci-
piendos cum honore dum rede-
unt: Agapetus; *to. 7. an. 535. fol.*
221. et 224.

Episcopi ordinandi olim teneban-
tur damnare quosdam hæreticos
to. 7. an. 538. fol. 222.

Episcopi sine Papę consensu non
debent subscribere edictis Im-

peratoris in rebus Ecclesiasticis,
sive Fidei; *tom. 7. an. 546. fol*
344.

Episcopi intrepidi contra Reges
statuunt leges. Concil. Paris. pri-
mum; *to. 7. an. 559. fol. 667.*

Episcopos non eligendos fauore
Principum, statuit Concilium Pa-
ris. *ibidem.*

Episcopos non eligendos inuitis
Ciuibus, & Metropol. statuit
idem Concilium, *ibidem.*

Episcoporum ordinatio aliquan-
do legitur ab vno tantum Epi-
scopo facta, *to. 7. an. 570.*

Episcoporum cura qualis esse de-
bet ex Sancto Gregorio; *tom. 8.*
fol. 9. 10. 11. Multa de hoc.

Episcopi pulsi ab hostibus ab alijs
Episcopis alendi; *to. 8. an. 591.*
fol. 18.

Episcopi à Cleris eligi soliti, sed
quando indignum eligebant, Pa-
pa dabat Episcopum sibi benè
visum; *to. 8. an. 591. fol. 22. S.*
Gregorius: item quando Episco-
pi depositi erant, ibidem de In-
sula Sicilię.

Episcopi statim electi tenebantur
facere professionem Fidei; *to. 8.*
an. 593. fol. 51.

Episcopi à Cleris eligebantur Ra-
uennę, sed Papa confirmabat, et
infirmabat electionem; *to. 8. an.*
595. fol. 95.

Episcopi facinorosi quali pœna
puniendi. S. Gregorius; *to. 8. an.*
602. fol. 157.

Episcopi pauperes à Papa iuuan-
di

di; *to. 8. an. 604 fol. 173.*

Episcopus ad Monachatum transit S. Theodorus Siccota, qui fuit Archimandrita; *to. 8. an. 613.*

Episcopi tenentur Pauperibus dare elemosinas Ecclesiarum, et redditus, multa de hoc de Io. Elemosinario; *to. 8. an. 610.*

Episcopi boni sunt maximè necessarij tempore persecutionum Fidei, et in Terris Infidelium propter Catholicos; *tom. 8. an. 649. fol. 410.*

Episcopi intrusi in dicto tempore non admittendi; *ibidem fol. 411.*

Episcopi Constantinopol. fuerunt causa, cur Imperatores facerent leges Ecclesiasticas, et quomodo; *to. 8. an. 657. fol. 468. et 69.*

Episcopis defunctis non detrahendum, & poena ex Concilio Emeriten. *to. 8. an. 666.*

Episcopi ab vno tantum videntur aliquando ordinati ex facto Theodori in Anglia; *to. 8. an. 669.*

Episcopi de facto cassabantur ab Imperatoribus Constantinopoli; *to. 8. an. 678.*

Episcoporum Hispaniæ nominatio faciendi à Rege; *to. 8. an. 681. fol. 561.* à Tolerano ordinandi olim, multi recusant, & à Papa obtinent Archiepiscopi, vt ipsi soli subsint, &c.

Episcopi Hispani præstare solebant Regibus Iuramentum fidelitatis; *to. 8. an. 693.*

Episcopi coniurantes contra Reges deponendi; *to. 8. an. 693.*

Episcopus rebellans ab Imperatore Leone Isaurico decollatus; *to. 9. an. 719. fol. 26.*

Episcopi constantia, qui decimas in bella conuerti prohibet; *tom. 9. fol. 48. an. 725.*

Episcopi resistunt Imperatori aliquid molienti contra Sacra. Germanus Leoni Isauro delicti Imagines; *to. 9. fol. 56. an. 726.*

Episcopi à tribus Episcopis consecrandi, vel à duobus: Gregorius III. *to. 9. an. 731. fol. 104.*

Episcopi titulo Reuerendissimi à Papa in litteris honorabantur; *to. 9. an. 739. fol. 123.*

Episcopi qualiter se gerere debeant circa Populos, Multa de hoc; *to. 9. an. 740. fol. 128.*

Episcopi mali, multa de illis, &c. *to. 9. an. 740. fol. 128.*

Episcopi quomodo exhortari debent; *ibid. & mori pro legibus, &c.*

Episcopo viuente non potest eligi Successor, nec etiam eo consentiente; *tom. 9. an. 742. fol. 145.* Concessit Papa, vt adiutores habere posset, & in extremo vitæ posset designare Successorem. *ibidem.*

Episcopi Iura in Diocesi quantum se extendant; *to. 3. an. 744. fol. 161.*

Episcopus vtatur vestibus iuxta dignitatem suam, sed in secreto cordis seruet propositum; *to. 9. an. 744. fol. 162.* quia Deus cor videt.

Epi-

Episcopus excommunicatus negligens Apostolicam auctoritatem fugiendus ab omnibus; tom. 9. an. 751. fol. 200.

Episcoporum nominatio pro Regno Galliarum concessa Pipino Regi à Zaccaria Papa; tom. 9. an. 752. fol. 203.

Archiepiscopus Rauennæ accusatur, quod vxoratus acceperat Episcopatum ex Laico; to. 9. an. 766. fol. 296.

Episcopi Galliarum non à Regibus, sed à Clero semper electi etiam tempore Caroli Magni; tom. 9. an. 774. fol. 324.

Episcopus aliquis ex Laico factus Constantinopoli Tarasius, sed insignis vir fuit. Concilium Generale pro Imaginibus colendis fecit celebrari; tom. 9. an. 784. improbat factum Adrianus Papa. Multa de hoc: probat postea si ille detestetur hæreses; an. 785. fol. 361. tom. 9. & quia hæreses destruxit, tolerat & probat; tom. 9. an. 785. fol. 369. & 70. Sanctitate clarus; to. 9. an. 786.

Episcopi titulo reuerentia à Papa salutabantur; to. 9. an. 785. fol. 370. & etiam titulo Sanctitatis; fol. 371.

Episcopi hæretici poenitentes recepti in Concilio Niceno secundo; tom. 9. an. 787. fol. 385. & 398. cum suo honore; fol. 399.

Episcopi hæretici à Concilijs etiā excommunicari soliti; to. 9. an. 787. fol. 395.

Episcopi non possunt à Principibus Laicis eligi. Concil. Nicenum secundum; to. 9. an. 787. fol. 396.

Episcopi Sancti, & Beatissimi appellari soliti; to. 9. an. 806. fol. 516. & 17.

Episcopi non habent potestatem transgrediendi Canones: sed illos obseruent: multa de hoc; to. 9. an. 808. fol. 528.

Episcopi tenentur publica mala punire. Multa de hoc; tom. 9. an. 808. fol. 533.

Episcopi tenentur Regibus, et Imperatoribus resistere, quando contra Fidei dogmata aliquid moliri volunt; to. 9. an. 814. fol. 592.

Episcopi non possunt tacere veritatem dogmaticam; to. 9. an. 814. fol. 597. & 98. Scandalum pariunt.

Episcopi coniurantes contra Imperatorem quomodo puniri per Synodum instante Imperatore; to. 9. an. 817. fol. 654.

Episcopi debent tractare quæ pertinent ad animas, et Dei cultum; to. 9. an. 828. fol. 784. et Imperator Ludouicus I. id precatur.

Episcopi appellantes ad Papam, nec à Concilijs Prouincialibus, nec à Synodo iudicari possunt, to. 9. an. 839.

Episcopi in Concilio Prouinciali soliti iudicare, et priuare Reges, et Imperatores: de Lothario; to. 9. an. 842:

Epi-

Episcopis debent Laici obedire
circa Ecclesiastica: etiam Reges,
etc. *tom. 10. an. 847. fol. 57.*
&c.

Episcopi in Concilio soliti dam-
nare novas hæreses. In Concil.
Mogunt. secundo damnatæ hæ-
reses Gothescalchi Monaci; *tom.*
10. an. 848. fol. 61. quæ erant:
vide Gothescalchus.

Episcopi multi in Hispania erant
persecutores Martyrū apud Sa-
racenos; *to. 10. an. 852.*

Episcopi quomodo eligebantur in
Gallia; *to. 10. an. 853.*

Episcopi debent procurare pacem
inter Reges, et Principes; *tom.*
10. an. 858. fol. 160.

Episcopi quando, & quomodo
subiecti sunt Regibus; & quibus;
to. 10. an. 863. fol. 260.

Episcopis obedire debere Mona-
chos præcipit Nicolaus primus;
to. 10. an. 863. fol. 270.

Episcopi non debent bellis infer-
uire, &c. sed Ecclesijs; *to. 10.*
an. 864. fol. 273.

Episcopi Galli vocati ad Conci-
lium à Papa in causa Lotharij
Regis recusant ire; *to. 10. an. 864.*
fol. 273.

Episcopi omnes à Papa iudicandi
to. 10. an. 865. fol. 285. & 86.

Episcopi omnes sub Papa, vt A-
postoli sub Petro; *to. 10. an. 865*
fol. 294.

Episcopi à Papa depositi non pos-
sunt ab ullo reintegrari; *to. 10.*
an. 866. fol. 312.

Episcoporum Scismaticorum pœ-
nitentiæ in Concilio Generali
oñauo contra Photium; *to. 10.*
an. 868. fol. 423.

Episcoporum, Patriarcharum, &c.
electioni non possunt se immisce-
re Principes; *to. 10. an. 869. fol.*
432. in Concil. Generali oñauo.

Episcopus alicuius Ecclesiæ rarò
eligeretur Papa; *to. 10. an. 882.*
fol. 583. De Marino I.

Episcopi à Papa depositi ab alio
Papa restituti; *tom. 10. an. 883.*
fol. 586.

Episcopi Scismatici quomodo di-
cuntur nihil posse dare, &c. *vi-*
de Ordinati.

Episcopis non careant Regna. Pa-
pa Formosus eo quòd in Prouin-
cia Angliæ per septem annos de-
fecerant Episcopi, intimat Regi
excomunicationem si non fiant;
to. 10. an. 894.

Episcopi videntes abusus, & ma-
los mores debent clamare, &
corrigere; *to. 10. an. 894.*

Episcopi habent potestatem rerū
Ecclesiæ; *to. 10. an. 904. fol. 660.*

Episcopi non possunt mutare Se-
des; *ibid.*

Episcopus Remen. (Archiepisco-
pus) eligitur puer quinque anno-
rum; *to. 10. an. 925. postea cie-*
ctus an. 933.

Episcopos Græcos vti pallio con-
cessit Io: XI. Concessit Patriarchæ,
vt sine licentia Papæ eo utere-
tur,

Episcopus decennis ordinatus in

Tudertina Ciuitate à Ioanne
XII. Papa; *an. 963. to. 10. fol.*
772.

Episcopi Galli quid contra Pa-
pam; *vide Galli: vide Papa.*

Episcopatus nouus Bambergæ ex
Decreto Synodi Francfordensis
eligitur; *to. 11. an. 1006.*

Episcopi à solo Papa deponi pos-
sunt; *to. 11. an. 1035.*

Episcopus Rauennæ à Rege Hen-
rico postea Imperatore deposi-
tus; *to. 11. an. 1045.*

Episcopatus potest renunciari, sed
non ex qualibet causa, *to. 11. an.*
1059. Petrus Damianus, & an.
1061.

Episcopi multi qui non renuntiat
damnantur; *tom. 11. an. 1059.*
Petrus Damianus.

Episcopi impudici puniendi per
Papam; *to. 11. an. 1059. Multa*
de hoc Petrus Damianus.

Episcopatus renūtiandus, quando
non potest regi, &c. *to. 11. an.*
1061. Petrus Damianus multa
de hoc.

Episcoporum, & Cardinalium
lauta conuiuia reprehendit Pe-
trus Damianus; *to. 11. an. 1061.*
fol. 290. & 92.

Episcopi non debent se æquipara-
re Papæ; *tom. 11. an. 1061. fol.*
293.

Episcopi debent vacare lucro a-
nimarum; *to. 11. an. 1061. fol.*
293.

Episcopus conuincitur de Simo-
nia per examen ignis; *to. 11. an.*

1063. fol. 343. vide Simoniam:
vide Monaci.

Episcopi à Papa iudicandi; *to. 11.*
an. 1065. fol. 366.

Episcopatus emi posse à Principe
Laico absque periculo Simoniam,
quidam docebant: fuit declara-
ta hæresis; *to. 11. an. 1065. fol.*
368. Multa de hoc:

Episcopus auarus inuentus est
mortuus super pecunijs; *to. 11.*
an. 1066. fol. 378.

Episcopus priuatus à Papa Ale-
xandro II. ob simoniam restitue-
tus fuit à Gregorio VII. *to. 11:*
an. 1069. in fine &c.

Episcopi Daniam, Argentinam, Ger-
maniam etc. à Papa iudicantur;
to. 11. an. 1069. 70. &c. & an.
1075. &c.

Episcopus Latinus, in Anglia, Li-
tifeldensis, uxorem, et filios ha-
bebat; *tom. 11. an. 1070. fol.*
394.

Episcopus Lucensis fit Monachus,
sed à Papa Gregorio VII. reuo-
catur; *to. 11. an. 1073. fol. 413.*

Episcopi persecutionem patientes
quomodo hortandi: *to. 11. an.*
1073. fol. 433. Multa, etc.

Episcopi priuati à Papa Præde-
cessore restituuntur à Succes-
sore; *tom. 11. an. 1074. fol.*
461.

Episcopi Germani, Itali, Galli,
etc. rebelles Papæ, etc. excom-
municantur; *tom. 11. an. 1076.*
fol. 484.

Episcopi à Papa excommunicati,
et

et alij malè periere ; *tom. 11. an. 1076. fol. 486.*

Episcopi communicantes cum excommunicatis à Papa etiam Regibus quomodo recipiendi ab eo ; *to. 11. an. 1076. fol. 489. &c.*
Episcopatus &c. non potest accipi à Laicis ; *to. 11. an. 1077. fol. 513. & an. 1078.*

Episcopi impediti à Rege Angliæ Vuillelmo ne venirent ad limina Apostolorum ; *to. 11. an. 1079. à Papa Gregorio VII. correptus emendatur : ibidem.*

Episcoporum appellationem ad Papam impediēbat Rex Angliæ, &c. *to. 11. an. 1097. Multa, &c.*

In Episcoporum electionibus, siuē institutionibus quomodo Reges licitè concurrant ; ita quòd sine eis illi non fuerint consecrati . Multa de hoc ; *to. 11. an. 1099.*

In Episcopum Aureliani electus est quidam Puer indignis, & fœdis moribus, &c. *to. 11. an. 1099. fol. 723.*

Episcoporum consecrationes non poterant olim fieri extra Prouincias ; *to. 11. an. 1099. fol. 723.*

Episcopatus erepti Saracenis obtinentur ab ijs Episcopis , qui contra eos iuerunt, vt de Antiocheno , & Ierosolymitano tempore Goffredi ; *to. 11. an. 1099. in fine .*

Episcopatus sunt sicut matrimonia, & non possunt renūciari. Visio de hoc S. Petri cum Episcopo Aragoniæ ; *to. 11. an. 1099. in fine.*

Episcopi tenentur profiteri obedientiam Papæ : multa de hoc ; *to. 12. an. 1102. fol. 22. &c.*

Episcopatum Inuestituras dare non possunt Laici, neque Reges ; *tom. 12. an. 1103. fol. 30. nec Papa id vnquam concedit. Multa de Rege Angliæ .*

Episcopi Galli fidelitatem Regi iurare soliti ; sed Iuo Carnoteu. dixit malè factum , at ex necessitate posse à Papa dispensari : multa de hoc ; *to. 12. an. 1106. in fine .*

Episcopus electus recusat ; *to. 12. an. 1107.*

Episcopatus duos vnus non potest habere ; *to. 12. an. 1107. fol. 62.*

Episcopatum Inuestituræ à Laicis : v. Ecclesiæ : v. Dignitas.

Episcopatum Inuestituræ concessit Henrico IV. à Pascali II. ob bellum , & aliā damna , sed inuitè ; *to. 12. an. 1111.*

Episcopi esse solebant Abbates Monasteriorum ; *to. 12. an. 1111 fol. 84.*

Episcoporum iurisdictio non minuitur, quādo Ecclesiæ, quæ prius ad aliquem pertinebant per inuasionem Turcarum amittuntur, & postea recuperantur ; *tom. 12. an. 1113. in fine .*

Episcopus magnæ sanctitatis abdicat se Episcopatu , & fugit in Carusiā, sed à Concilio Episcoporum reuocatur. Godofredus Episcopus Ambian. *tom. 12. an. 1114. in fine .*

Episcopi officium, & Ordinem nihil esse : *vide* Tanchelinus.

Episcopatus an acceptandus nec ne; *tom. 12. an. 1132. multa, &c.*

Episcopi persecutionem diram passi dum ad propria redeunt in Galliam a Conrado Tyranno, emulo Lotharij Imperatoris; *to. 12. an. 1134. Captiui fiunt, &c.*

Episcopi etiam cōciliariter in Concilio Prouinciali, non posse definire dubia Fidei, dicunt Episcopi Galli: multa de hoc in casu Gilberti contra Sāctum Bernardum, &c. *to. 12. an. 1148. fol. 351.*

Episcopos à Papa vocatos ex Anglia cum redirent Rex persecutus est; *tom. 12. an. 1148. fol. 359.*

Episcopus electus, qui nolebat illud onus, quæ dicit (digna) *to. 12. an. 1149. in fine.*

Episcopatus non possunt dari à Laicis, nec Regibus, & Papa semper resistit; *to. 12. an. 1152. &c.*

Episcoporum Italiæ Iuramentum, & homagium exigebat Imperator Fridericus propter possessiones: Papa autem concedebat, vt solum Iuramentum facerent; *tom. 12. an. 1159. fol. 425. multa de hoc.*

Episcoporum dignitas, & potentia: multa de hoc; *tom. 12. an. 1163. fol. 486.*

Episcopi debent semper vnitatem

Ecclesiæ querere: *ibidem.*

Episcopi nihil debent Regibus cedere in libertate Ecclesiastica; *to. 12. an. 1163. fol. 495.*

Episcopi non possunt citari à Regibus. Alexander III. *tom. 12. an. 1164. fol. 508.*

Episcopi in Consistorio coram Papa sedebant; *to. 12. an. 1164. fol. 509.*

Episcopatum renunciens Sāctus Tho: Cantuarien. cogitur à Papa iterum assumere; *tom. 12. an. 1164. fol. 512.*

Episcopus quomodo exhortari debet Regem; *tom. 12. an. 1165. fol. 518.*

Episcopi non possunt à Regibus iudicari (Sāctus Thomas Cantuarien.) multa de hoc; *to. 12. an. 1166. fol. 534.*

Episcopis sunt subditi Reges: multa; *tom. 12. an. 1167. fol. 553.*

Episcopi debent componere pacem cum Regibus, saluo honore Ecclesiæ, & aliqua tolerare. Alexander III. *to. 12. an. 1168. fol. 574.*

Episcoporum constantia pro libertate Ecclesiæ tuenda: *to. 12. an. 1168. fol. 575. & seqq. multis. S. Tho: Cantaur.*

Episcopi facientes fidelitatem Regibus, debent facere saluo iure Ecclesiæ; *to. 12. an. 1168.*

Episcopi Sācti propter Ecclesiasticam libertatem ad miseriam redacti; *to. 12. an. 1168. fol. 599.*

Epi.

Episcopi circa Reges mitigare debent sententias, &c. & quomodo, pro bono pacis, &c. *tom. 12. an. 1169. fol. 603.*

Episcopi Sancti suspenditur auctoritas à Papa, dum interim tractatur cum Rege pax; *to. 12. an. 1169. fol. 615. S. Thom. Cantaur. ab Alexandro III. sed postea reuocatur suspensio.*

Episcopi debent honorare Reges, & Principes, & ab eis honorari; *to. 12. an. 1170. fol. 630. multa.*

Episcopi alicuius sancti laudatio; *to. 12. an. 1170. fol. 641. &c.*

Episcopo aliquo occiso, Papa excommunicat omnes Occisores vniuersaliter; *to. 12. an. 1171. fol. 646.*

Episcoporum occisores (S. Tho: Cantaur.) Romam veniunt, & à Papa absoluntur cum penitentia adeundi ad Terram Sanctam: quatuor erant: vnus Cosentiae Calabriae pessimè periit putrescentibus carnibus, &c. inuocans in auxilium S. Thomam. Alij tres in Monte nigro clausi loco carceris, &c. *an. 1172. to. 12. fol. 657. Alij vt Rex ipse cuius non iussu, sed intuitu id fecerant & alij graua mala passi; to. 12. an. 1173. fol. 663. 64. &c.*

Episcopos non esse qui non habent conditiones, quas assignat Paulus Apostolus, dicunt Albigenes; *tom. 12. an. 1176. fol. 675.*

Episcoporum iurisdictio in Ecclesia: multa de hoc; *ibidem, & fol. 677.*

Episcopi non residentes, sed in Curia Regum morantes Angliæ reprehenduntur à Papa Alexandro III. *to. 12. an. 1176. fol. 684. excusantur ab Archiepiscopo, & quomodo: multa ibid.*

Episcopi in Curijs Principum, vt Consiliarij adesse soliti: multa *ibidem. ex Sacra Scriptura exempla multa; fol. 685. & 86. & est multum expediens vt in eis sint; & ratio de his digna, & conuincens. Imò illi, qui per decem annos ibi steterunt, adhuc laudantur, & per eos Romana decreta recipiuntur à Regibus, &c.*

Episcopi ordinati à Papa Scismatico, aliquando tolerati à yero Papa, sed facta penitentia; *tom. 12. an. 1177. fol. 719.*

Episcopatus duo vni personę dari ceperunt ex iussione Papę Alexandri III. *an. 1177. in fine fol. 722.*

Episcopi sunt positi super gentes, & Regna, vt destruant, euellant, &c. et prę ceteris Papa; *tom. 12. an. 1178. fol. 727.*

In Episcopos electi Laici, licet filij sint Regum, à Papa compelluntur Ordines suscipere, vel renuntiare; *to. 12. an. 1181. fol. 758.*

Episcopatus renuntiari debet ab ijs, qui malè ingressi sunt, etc. vel aliter malè, etc. *tom. 12. an. 1181.*

Epi-

Episcoporum spolia ad Imperatorem non spectare contendit Papa Lucius tertius; *an.* 1186. *to.* 12. *fol.* 782.

Episcopatum Inuestituras dare contendebat Fridericus Imperator; *ibidem fol.* 783.

Episcopus Sanctus carens auri-
bus, et naribus eligitur; et non
acceptat, etc. *to.* 12. *an.* 1187.
fol. 793. Ammonius.

Episcopi boni qui sunt; *ibidem.*

Episcopi quare, quomodo & quā-
do, debent Reges corripere,
(multa ex Scriptura) *to.* 12. *an.*
1188. *fol.* 804.

Episcopi Sancti volunt dimittere
Episcopatum, et hoc non obti-
nent. S. Hugo; *to.* 12. *an.* 1191.
fol. 843.

Episcopi Græci quando, et quo-
modo cum Latinis in Oriente
habitare permitti; *vide*, Græcus;
vide, Patriarca; *vide*, Orienta-
les.

Episcopi Angli etiam per Papam
suspenduntur ab officio; *to.* 12.
an. 1195. *fol.* 884. &c.

Episcopi in bellis non debent ar-
mare, etc. capti ad Papam re-
currunt pro auxilio, sed redar-
guuntur; *tom.* 12. *an.* 1196. *fol.*
890.

Episcoporum translationes sine
Sedis Apostolicæ licentia fieri
non possunt; *tom.* 13. *an.* 1198.
fol. 6. Pena horum; *an.* 1200. *to.*
13. *fol.* 60.

Episcopum eiciētes Populi quo-

modo tractandi à Papa (cum
lenitate) *to.* 13. *an.* 1200. *fol.* 62.

Episcopum mutilantis penitentia
(linguam præciderat) *to.* 13. *an.*
1202. *fol.* 81.

Episcopum occidentium peniten-
tia grauiissima; *to.* 13. *an.* 1203.
fol. 107.

Episcopalia ornamenta quæ; *vide*
ornamenta.

Episcopi Germani quale iuramen-
tum faciebant Papæ; *to.* 13. *an.*
1206. *fol.* 157.

Episcopum occidentes quomodo
tractandi; *to.* 13. *an.* 1220. *fol.*
304.

Episcopi duo in eadem Diœcesi
Latinus, et Græcus esse non
possunt; *tom.* 13. *an.* 1222. *fol.*
319.

Episcopi Latini præerant Diœcesi-
bus Græcorum; *to.* 13. *an.* 1222
fol. 319.

Episcopi nominari soliti ab Im-
peratore, Regibus, etc. in Regno
Neapolis, et Sicilia; *to.* 13. *an.*
1225. *fol.* 355.

Episcopi vocantur à Papa ad de-
fensionem libertatis Ecclesiæ; *to.*
13. *an.* 1229. *fol.* 398.

Episcopi multi se præparant ad
bellum Cruciatæ Terræ Sanctæ;
to. 13. *an.* 1234. *fol.* 459.

Episcopatus remittuntur in eis-
dem Ciuitatibus, quæ ablatae ab
Infidelibus postea veniunt in
manus fidelium, sed ex Papæ
licentia; *tom.* 13. *an.* 1234. *fol.*
463.

Epi-

- Episcopi non defendentes iurā Ecclesiæ reprehenduntur à Papa. Parisiensis à Gregorio IX. *to. 13. an. 1238. fol. 517.*
- Episcopi non egent Principum, aut Regum consensu cū à Papa fiunt, &c. *ibid. an. 1244. fol. 589.*
- Episcoporum negligentia in prædicando magno prodigio puni-
tur; *to. 13. an. 1248. in fine.*
- Episcopi non eligendi ad nutum Regum, aut procerum absque Clero, vel ad Populi clamorem, sicut olim in Suetia fiebat: Innocentius Quartus; *to. 13. an. 1250. fol. 664.*
- Equitius Monachus magnæ sanctitatis Romæ; *tom. 6. an. 504. fol. 558.*
- Equites Theutonici; *vide. Militia.*
- Equites Sancti Iacobi de Spatha instituuntur; *tom. 13. an. 1210. fol. 190. Institutum &c.*
- Æra numeri nota in Hispania incepti sunt numerari anni, anno ab Vrbe condita 715. idest ante Christum anno 36. *tom. 1. fol. 33.*
- Eritra Euangelium accepit ab Eunuco; *to. 1. an. 35. fol. 260.*
- Errores Sanctorum Patrum in doctrinis quomodo excusandi; *to. 12. an. 266. fol. 617.*
- Esdra quid fecit in renouatione Librorum Sanctæ Scripturæ; *vide Scriptura.*
- Esseni quinam essent Alexandriae (Christiani sic dicti erant) *an. 64. fol. 634. vita Essenorum qualis, & quantum antiqui; ibidem & seqq.*
- Ethnici dicti Gentiles, & Pagani; *vide Gentiles.*
- Etiopes circumciduntur; hoc enim à Iudeis didicerant: Credunt in Deum immortalem, & in Deum mortalem; *tom. 1. an. 35. fol. 259.*
- Etiopia; *vide Aetiopia.*
- Etiopes quomodo Episcopo Alexandrino subditi, & cum eo mittunt Legationem ad Clementem Octauum; *to. 6. in Appendice legenda multa. Catholici sunt, Etius hęresiarca; vide Actius.*
- Euangelia quatuor in vnum opus congeffit Theophilus Episcopus Antioch. septimus post Petrum, & alij plures; *to. 1. fol. 86.*
- Euangelista Matthæus primus omnium, & Hębraicè, scripsit Euangelium anno Christi 41. alij dicunt alio tempore id fecisse; *to. 1. an. 41. fol. 288.* Id fecit ad instantiam Iudeorum credentium, & vt doceret quomodo Dei filius carnem ex Abraham assumpserit. Barnabas autem retinuit Euāgelium Matthei Hębraicè scriptum *fol. 289.* & hoc in Latinū transtulit Sanctus Hieronimus ex Hębraico, vbi notat quod Euangelista sequutus est non versionem Septuaginta sed hębraicam; *ibid.*
- Euangelium Matthei falsarunt Ebio-

Ebionci, Nazarei, Cherintus, &c. vt docerent Christum hominem solum fuisse; *to. 1. an. 41. fol. 290.* alio non vtendum, nisi hoc, quo Ecclesia vtitur.

Euangelia Græcè omnia primò scripta, excepto Matthei, quod Hæbraicè primò scriptum est; *to. 1. an. 45. fol. 355.* sed alij dicunt Latine scriptum à Marco, quia Romæ scripsit vbi exoleuerat Græca lingua; *ibidem*, multa de hoc, & 356. & hoc videtur verum ex ibi dictis, quæ conuincunt, quia erat interpret Petri, idèò Latinis debuit loqui Latine: *to. 1. an. 45. fol. 355.*

Euangelium Lucæ, & Pauli; *an. 58. fol. 533.*

Euangelicæ tantum Scripturæ credendum dicunt quidam Hæretici; *an. 109. fol. 35. to. 2.*

Euangeliorum liber in Concilijs in medio ponitur in Sede Regia; *to. 3. an. 325. fol. 293. & in tom. 6. an. 451. fol. 141.*

Euangelij tempore, dum scilicet legitur per Diaconum, Presbyteros non sedere, sed stare curuos præcepit Anastasius primus; *to. 5. an. 402. fol. 159.*

Euangelium non erat adhuc promulgatum in toto Mundo tempore Sancti Augustini, vt ipse dicit; *to. 5. an. 419. fol. 460.*

Euangeliorum liber in conuersione Russorum per miraculum in fornace non comburitur; *to. 10. an. 886. fol. 609.*

Euangelium ponitur in Throno, quando fit Concilium; *to. 5. an. 431. fol. 567.*

Euangelium tantum recipiendum hæretici dicunt; *vide*, Apostolici.

Eucharistia quibus nominibus solebat vocari; *to. 1. fol. 155.*

Eucharistia est etiam Sacrificium; & quomodo fit; *tom. 1. fol. 156.* Ab Apostolis etiam, facta fuit; *ibid.*

Eucharistia antiquitus in sero post alium cibum comedi solebat; *to. 1. fol. 159.* Nunc autem à Ieiunis accipi debet; *ibid.*

Eucharistia olim accipiebatur etiam quando fiebant Agapes; *tom. 1. an. 57. fol. 495.*

Eucharistia à Ieiunis sumi solita; *to. 1. an. 57. fol. 496.*

Eucharistia quomodo consecranda; *ibidem*; *fol. 496.*

Eucharistia post consecrationem eleuanda; *ibidem*, quomodo à fidelibus in tabellis paratis accipiebatur; *ibid.*

Eucharistiæ partes à fidelibus accipiendæ; *ibid.* quo ritu tradebantur; *ibid. fol. 497.*

Eucharistia in manu accipientis dabatur, & quomodo; mulieribus in linteo, &c. *ibidem.*

Eucharistia quotidie olim sumebatur, et quare; *tom. 1. an. 57. fol. 497.*

Eucharistiæ Bucellæ, quas nos dicimus particulas; *ibid.* tenebatur à Christianis in arca domi propria;

præ; quia ob persecutionem non poterant semper in vnum conuenire; *ibidem* & 499.

Eucharistia semper solita conseruari; *to. 1. an. 57. fol. 498. in* Altari conseruanda, non in armario. In columba aurea teneri solita; *ibidem fol. 499.*

Eucharistia sub vna specie etiam antiquitus sumi solita; *ibidem*. Multa de hoc.

Eucharistia quotidie in Romana Ecclesia sumi solita, non sic in Græca: non laudatur, nec vituperatur hoc; *to. 1. an. 57. fol. 499.*

Eucharistia de anno in annum solùm, & vt aliàs in Oriente sumebatur, multa de hoc; *ibidem*, & præceptum sæpius accipiendi; *ibidem*.

Eucharistiam indignè sumentes quomodo tractati, &c. à Canibus, &c. *to. 1. an. 57. fol. 500.*

Eucharistiæ panis qualis figuræ, & incisionis fieri solitus erat; *an. 34. & an. 58. fol. 546. & 47.*

Eucharistia ab initio Ecclesiæ sumi consuevit ab omnibus; *to. 2. an. 109. fol. 3.*

Eucharistia olim mitti solebat ab Ecclesia Romana ad Episcopos vnitos; *to. 2. an. 198. fol. 272.*

Eucharistia priuabantur qui ab Ecclesia Romana separabantur; *ibidem*.

Eucharistiæ à Præsidibus Ecclesiæ sumenda à principio Ecclesiæ fuit in vsu; *tom. 2. an. 201. fol. 284.*

Eucharistia in calice etiam Laicis dabatur; *to. 2. an. 254. fol. 467.*

Eucharistiæ prodigia in ijs, qui fidem relinquerant; *to. 2. an. 254. fol. 457.*

Eucharistia per pueros aliquando Missa ad aliquos, & tradita corum manibus; *to. 2. an. 255. fol. 467.*

Eucharistia danda morientibus poenitentibus; *ibidem*, quocumque crimine sint sediti, &c.

Eucharistia tempore persecutionis etiam ab Accolito portabatur egentibus; *tom. 2. an. 260. fol. 542.*

Eucharistia sumenda in memoriam Sanctorum cum fuerit eorum Festum; *to. 2. an. 261. fol. 569.*

Eucharistiæ Sacramentum semper in Ecclesia in honore habitum; *to. 2. an. 265. fol. 609.*

Eucharistia à Christianis domi in arca conseruari solita; & singulis diebus accipi solita; *tom. 2. an. 293. fol. 688.*

Eucharistia se muniebant Martyres; *tom. 2. an. 303. fol. 660. & 61.*

Eucharistia cuilibet etiam per totam vitam incontinenti in fine danda si poenitet, & ante si poenitet; *to. 2. an. 305. fol. 812.* licet Eliberitanum Concil. dicat contrarium.

Eucharistia à Sanctis mitti solita ad absentes; *tom. 3. an. 311. fol. 94.*

Eucharistia proiecta canibus à Donatistis, in rabiem versi canes, suos

suos Dominos laniauērunt; *to. 4. fol. 102. an. 302.*

Eucharistiam accipiens, & non comedens Anath. esse decreuit Concil. Cæsaraugustanum; *to. 4. an. 381. fol. 454.*

Eucharistia accipienda à morientibus etiam Sanctis, vt de Sancto Gregorio Nazianzeno; *to. 4. an. 389. fol. 591.*

Eucharistia sumi solita in solemnij Sanctorum loco Agapum; *to. 4. fol. 650. an. 391.*

Eucharistia in lapidem induruit in ore cuiusdam foeminae, &c. *to. 5. an. 400. fol. 126.*

Post sumptionem Eucharistiae aliquid comestibile accipiebatur ob retentionem, &c. *to. 5. an. 403. fol. 170. & de hoc accusatur Chrysostomus.*

Eucharistia sub vtraque specie olim conseruabatur in Sacraarijs; *to. 5. fol. 194. an. 404.*

Eucharistia aliquando in sporta viminea portabatur à Sancto quodam: sanguis verò in vitro; *to. 5. an. 405. fol. 236.*

Eucharistia deglutiri non potuit à Virgine obfessa, donec fuit liberata; *to. 5. an. 434. fol. 647.*

In Eucharistia manere substantiam panis, & vini quomodo intelligit Gelasius; *to. 6. an. 496. fol. 507. Nota multa de hoc; ibidem, & seqq.*

Eucharistiam sub vtraque specie dandam decreuerunt Romani Pontifices aliquando, vt Romæ

detegerentur Manichæi, qui nolebant sanguinem sub specie vini sumere, & hoc tempore Gelasij, & Leonis I. factum; *tom. 6. an. 496. fol. 510.*

Eucharistiam de necessitate sumendam sub vtraque specie ex Verbis Gelasij putant Nouatores; sed optimè declarantur; *to. 6. an. 496. fol. 510.*

De Eucharistia multa miracula; *tom. 6. an. 513. fol. 624. & 26.*

Eucharistia idem ac communio; *ibidem.*

Eucharistia mitti solebat, & retineri in domo; *ibidem.* Seuerianus Hæreticus volens eam comburere inuenit in armario habentem spicas; *fol. 626.* Iudas puer, qui Eucharistiam manducauerat liberatur à Clibano ardenti, in quem à Patre ea de causa fuerat coniectus; *to. 7. an. 552. fol. 390.*

Eucharistiae particulæ quæ in Ecclesia superabant Constantino- poli dabantur ad comedendum pueris impuberibus; *tom. 7. an. 552. fol. 390.*

Eucharistia in Meditullio altaris seruanda sub Cruce; *tom. 7. an. 570. Concil. Turonense 2.*

Eucharistia olim in Hispania dabatur sub vtraque specie; *to. 7. an. 599. fol. 648.*

Eucharistia olim in manu accipiebatur; sed foemina cum linteis; *to. 8. an. 590. fol. 14.*

Eucharistiae consecratio per verba fit

fit conuersio, &c. *to. 8. an. 599. fol. 132. ex Chrysostomo.*

Eucharistiam sumpturus non debet esse ligatus etiam si Reus sit, sed solutus à vinculis, donec eam accipiat: exemplum, & miraculum de hoc; *to. an. 603. fol. 166.*

Eucharistia à Fidelibus ferri solebat in itinere, inuoluta in aliquo sudario; *tom. 8. an. 935. fol. 338.*

Eucharistia dici non potest Imago Corporis Christi; *tom. 9. an. 787. fol. 391.*

Eucharistia teneri debet in Pixide super Altare pro Infirmis; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

In Eucharistia non esse Corpus Christi, primus omnium in Gallia dicit Leuthericus Archiepiscopus Senonen. deinde Berengarius; *to. 11. an. 1004. vide Berengarius.*

Eucharistiæ miracula, in quamedietas in carnem conuersa, &c. & in alia cruor apparuit; *to. 11. an. 159. fol. 254.*

Eucharistiæ sumptione Papa Gregorius VII. purgat suam innocentiam; *to. 11. an. 1077. vide Papa.*

Eucharistiæ partem dedit Papa Paschalis II. Henrico IV. de Missa, dicens, sicut ista pars viuifici corporis diuisa est, ita &c. *tom. 12. an. 1111. fol. 80.*

Eucharistia esse orationem Dominicam; *vide Bongomili.*

Eucharistiam non prodesse ad salutem; *vide Tanchelinus.*

Eucharistiæ fides miraculis propagatur; *to. 12. an. 114. fol. 342.*

Eucharistiam non continere Corpus, & sanguinem Christi, nec debere Deo offerri; *vide Petrus de Bruis,*

Eucharistia deferri solebat olim à Fidelibus. S. Tho. Cantuariensis; *to. 12. an. 1164. fol. 503.*

Eucharistia consecratur tam à bono, quam à malo Sacerdote; *to. 12. an. 1176. fol. 676. contra Albigenes.*

Eucharistia in sola Ecclesia est consecranda; *ibidem*, multa de hoc, & de figuris, & laudibus eius.

In Eucharistia, an aqua conuertatur in Christi Sanguinem, orta fuit controuersia in Gallia; *vide Aqua.*

Eucharistiæ miraculum: de particula, quæ ex ablutione digitorum Sacerdotis remanserat in vase cum aqua, & euasit caro; magnum fuit; *to. 12. an. 1192. fol. 860. &c.* & aqua fuit factus sanguis. De hoc miraculo peroratio; *ibidem*. Multa de Eucharistia, &c.

Eucharistiæ consecrandæ forma, quæ, & quare alia verba addita. Multa de hoc; *to. 13. an. 1202. fol. 83.*

Eucharistiæ deuotio: de Milite nobili Gallo, qui semper solebat gressu cedere cum occurrebat; &

T 2 qua-

quadam die cum pretiosis vestibus in equo per maximum lutum transiens, occurrit ei Eucharistia, statim descendit, & licet in luto prouolutus in nullo est maculatus; *to. 13. an. 1203. fol. 106.*

Eucharistiæ miraculum: Pixis, in qua vna erat, inuenta est plena: in domo cuiusdam Priuati hoc accidit; *tom. 13. 13. an. 1213. fol. 230.*

Eucharistia tenebatur in domibus. *ibidem.*

Eucharistia quomodo, & qua deuotione infirmis ferenda; *to. 13. an. 1219. fol. 293. cum lumine à Sacerdote induto, &c.*

Eucharistia sola pascebatur quædam Sancta Fœmina in Dominica; & sic sine alio cibo vixit per septem annos; *to. 13. an. 1225. vide Abſtinentia.*

Eucharistiæ miraculum de specie vini relicta in calice, quæ ut cruor splendidus facta est; Florentiæ; & hodiè ahuc adest in Monasterio Sancti Ambrosij; *to. 13. an. 1229. fol. 403.*

Eucharistia proiecta in Cloacam conseruatur illæsa per multos menses; &c. *to. 13. an. 1250. fol. 666.*

Ob Eucharistiæ cultum, & uenerationē Comes Rodolphus Hapsburg, iuxta Brug. Imperator factus est; *to. 13. an. 1251.* Hic Comes videns Sacerdotem ferentem Eucharistiam per aspe-

rum iter ad infirmum, donauit ei equum; sic fecit eius socius, donans suum Ministro. Adieuerunt postea quædam Monialē; & hæc ex Dei reuelatione ei prædixit quòd foret Imperator; *to. 13. an. 1251. in fine.*

Eucharistia etiam feri solita in Naui de licentia Legati Apostolici, à Sancto Ludouico; *to. 13. an. 1254. fol. 706.*

Eucharistiæ miraculum Duaci: Sacerdos quidam communicato Populo, Corpus Christi super nudam Terram inuenit; stupefactus, tentans eleuare, per se eleuatum in aera inheſit panniculo, quo Sacerdos solet abſtergere digitos: apparebat in ea hostia facies pueri, alijs facies viri, cum corona (& describitur totus vultus) alijs crucifixus, & hodiè conseruatur in Capsula Duaci; *to. 13. an. 1254. in fine.*

Euphrasia Virgo, quid cogitat, ut se liberet à libidine proſtitutoris; *vide Virgo.*

Eugenia Virgo virili habitu inter Monacos later, ut nuptias fugeretur; *to. 2. an. 188. fol. 246.*

Eulogiæ; *vide Fermentum:* fiebant de pane fermentato oblato, & benedicto in signū vnionis; *to. 3. an. 313. & 14.*

Eulogiæ duplicis generis erant, quædam, quæ inter priuatos amicos mitti solebant, & quædam publicæ in signum Communionis Catholicæ, seu vnitatis;

ibidem

ibidem fol. 115.

Eulogiz in die festo erant distribuendæ plebibus; *to. 10. an. 855. fol. 126.*

Eunomij hæresis erat, nullum carnalem actum esse peccatum; *to. 3. an. 360. fol. 765.* fuit scriba Actij Hæresiarchæ; *fol. 766.*

Eunuchorum secta se castrantium: *vide Castrati.*

Eunuchos Magistratum incapaces declarauit Constantinus; *to. 3. an. 314. fol. 136.*

Eunuchi multum potentes sub Constantino Hæretico Imperatore; *to. 3. an. 355. fol. 656.*

Eunuchi maximè concupiscentes sunt (ex Augustino) *tom. 4. fol. 543 an. 387.*

Eunuchus eligi non poterat Imperator; *to. 7. an. 518. fol. 7.*

Eunuchos fieri ex Christianis vetuit Imperator; *vide Castrare; an. 529. to. 7.*

Eusebius Emisenus fuit Arianus; licet noluerit acceptare Ecclesiam Alexandriæ oblatam Athanasio. Multa ficta de eo prædicantur; *to. 3. an. 341. fol. 515. 516.* Multa de eo.

Eusebius Cæsareæ, qui dicitur Pamphili lapsus est à fide; *to. 2. an. 302. fol. 721.* idèd aliquando fauer lapsis; *ibidem.*

Eusebius Cæsariensis tenebat dogma cum Ario; *tom. 3. an. 318. fol. 189. 261. 205. & 6. an. 331. f. 394. 95. & fol. 424. 510. 511.*

Eusebius Nicomedienfis Arianus

iniquus, &c. Multa de eo; *to. 3. an. 342. fol. 540.*

Eustasius Sebastenus (dicitur Hæresiarcha) sed Sanctus Basilius, qui exactè eius opera tractat de eius hæresibus non meminit, quæ tamen damnatæ sunt. in Gangren. Concilio diuersè de hoc sentitur, vnus tamen fuit. Aliqui dicunt quòd fuit Eutactus quidam hæreses eius erant. Nuptias esse malas, edere carnes esse malum, seruos prætextu diuini cultus debere Dominos deferere, Presbyteros, qui habuissent aliquando vxores esse contemnendos, nec ab eis oblationem accipiendam. Fideles non posse simul in Ecclesia conuenire promiscuè: Oblationes sine Episcopi licentia fieri posse; Agapes fidelium esse spernendas. Birrum vestimentum damnat; Mulieres posse Religionis prætextu viros relinquere, ac filios, virilem vestem induere, capillos tondere; Parentes ob diuinum Cultum posse contemni, ieiunandum esse die Dominico, alia ieiunia Ecclesiæ relinquenda, Conuentus fieri solitos in Ecclesijs Martyrum contemnendos, & Martyrum memorias excommunicandas: contra eas factum est Concilium Gangren. & Epistola Concilij distinctè refellit omnes.

Eustasius confitens fidem Catholicam recipitur à Basilio in communionem; *to. 4. an. 371. fol. 283.*

licet

licet postea in deterius lapsus sit
ibidem fol. 285. Ideò Sanctus Ba-
siliius petit eum damnari à Papa;
to. 4. fol. 314. an. 372.

Eutiches Archimandita Monachus
Constantinopoli degens, impu-
gnator Nestorij, non solum duas
esse personas in Christo negauit,
sed excedens negauit etiam duas
naturas; *to. 6. an. 448. fol. 54.*
duas dicebat in vnam transisse;
fol. 55. & permulta vsque ad 64.
damnatus fuit in Concilio Con-
stantinopolitano Prouinciali;
to. 6. an. 448. fol. 51. vsque ad
63. Appellauit ad Imperatorem
&c. 449. tota historia in *an. 448.*
Curat mediante Chrisafio Eu-
nucho vt fiat Concilium Ephesi-
num in hac causa, & veniat
Dioscorus ad præsidendum; *fol.*
76. per Epistolam Leonis I. da-
mnatur; *fol. 85.* dum sit Con-
cilium Ephesinum secundum
(dictum Latrocinale) ipse ad-
mittitur dicere suam causam: fa-
cit professionem fidei Nicenæ;
fol. 91. & multis bonis verbis, &
contestationibus decipit Conci-
lium; *fol. 92.* Excipit vt suspec-
tos Legatos Papæ, quia cum
Sancto Flauiano Constantino-
politano Episcopo pransi erant;
fol. 93.

Eutichetis errorem omnes Orien-
tales damnant; *tom. 6. fol. 120.*
Dioscorus erat pro eo; *ibidem,*
per totum annum 451.

Eutiches non fuit priuatus Abba-

tia vsque ad tempora Marciani;
an. 451. tom. 6. fol. 128. damna-
ta eius fides in Concilio Cal-
cedonenfi; *fol. 149. &c. & 50.*
Et quia Eutiches in exilio adhuc
venena hæresis spargebat, Leo
Papa I. petit ab Imperatore
Marciano, vt iubeat longius
exulare; *to. 6. fol. 198.*

Exarchus; *vide* Hefarchus.

Excommunicationis vsus in Eccle-
sia; Et Paulus ea vsus est;
to. 1. an. 57. fol. 449.

Excommunicationis vsus etiam
in Synagoga olim; *ibidem,* apud
Gentiles quædam similis fuit
ceremonia, & effectus eius in
Iudæis; *to. 1. an. 57. fol. 449.*
50. 51.

Excommunicati etiam inter Gen-
tiles in numero infamium habe-
bantur; *ibidem.*

Excommunicatio sic dici consue-
uit, quia primum omnium abij-
cit à Communione Corporis
Christi; *ibidem.*

Excommunicati dicuntur tradi
Satanæ, & quare; *vide* Satanæ;
Excommunicatio non nisi ex gra-
uissima causa ferenda; *tom. 1.*
an. 57. fol. 451.

Excommunicatio iniusta non le-
dit; *ibidem,* sed timenda sem-
per est, siue iusta, siue non; *fol.*
452.

Excommunicatio pro publicis de-
lictis ferenda; *fol. 452.* quæ for-
ma olim ferebatur; *ibidem.*

Excommunicari etiã solebat Ma-
gistra-

gistratus nominatim; *to. 1. an. 57. fol. 459.*

Excommunicati non recipiendi sine satisfactione; *to. 2. an. 256. fol. 510.*

Excommunicatus ab vno Episcopo, ab omnibus alijs euitandus; *to. 3. an. 318. fol. 196.*

Excommunicatio feri solita etiā contra Principes, & Præfectos Prouinciarum; *tom. 4. an. 370. fol. 261.*

Excommunicandi potestatem non esse in Episcopis Chrysostomus docuit cum esset Diaconus, putant aliqui; declaratur tamen; *to. 4. an. 382. fol. 474.*

Excommunicandi potestas verè est in Episcopis, & antiqua, &c. *ibidem fol. 45.* Chrysostomus de populo inclamante anath. contra sequaces Paulini Episcopi Antiocheni Catholici loquitur; *to. 4. fol. 475.*

Excommunicatio semper timetur etiam ab Imperatoribus; vt de Theodoretto; *to. 4. an. 390. fol. 624.*

Excommunicatio in occasione fertur etiam contra Imperatores à Papa; *to. 5. an. 407. fol. 258.*

Excommunicatio non ferenda præcipitanter; *to. 8. an. 604. fol. 175.* S. Gregorius, &c.

Excommunicatio ferenda contra eos, qui extrahunt ab Ecclesia, confugientes: etiam Constantinopoli sic fiebat; *to. 9. an. 789.*

Excommunicatione contemnens

est anath. (S. Gregorius I.) *to. 8. an. 601. fol. 145.*

Excommunicatis non communicandum: Imò Populis sunt annuuciandi; *to. 10. an. 855. fol. 127.*

Excommunicatus sepultus in loco sacro, quomodo inuentus extra cœmeterium; *to. 11. an. 1034. fol. 120.*

Excommunicatio à Papa non passim ferenda; *tom. 11. an. 1065. fol. 365.*

Excommunicati à Papa, siue Episcopi, siue alij malè perierunt; *to. 11. an. 1076. fol. 486.*

Excommunicati à suis Episcopis à nullo recipiendi. Concilium Melfiæ sub Urbano II. *to. 11. an. 1090.*

Excommunicati à Papa, etiam Reges, spoliantur etiam Regno; *to. 11. an. 1090. fol. 622. vide Reges.*

Excommunicatio solita fulminari à Papa etiam cum cereis accensis, &c. *to. 12. an. 1159. fol. 433.*

Excommunicandi, & absoluedi forma præscripta in Concilio Arausico. primo; *tom. 6. fol. 11. an. 441.*

Excommunicationis sententia à Papa quomodo ferebatur (in Concilio Romano, & causa Acacii) *to. 6. an. 484. fol. 394.*

Excommunicatio non ferenda, nisi audita parte; *tom. 12. an. 1104. fol. 37.*

Excommunicati etiam Regis cadaver

dauern non est sepeliendum in Ecclesia; multa &c. Paschalis II. *to. 12. an. 1110.*

Excommunicatio ferri potest vniuersaliter in omnes Occisores alicuius Episcopi; *tom. 12. an. 1171. fol. 646.*

Excommunicatus à Papa Dux Austriae Leopoldus, deridens excommunicationem, innumera mala patitur, & digna consideratione. Excommunicatio fuit ob incarcerationem Regis Angliae; *to. 12. an. 1194. fol. 873.* Mala Corporis horrenda: totum enim corpus exulceratur est diros passus; cruciatus: obediuit excommunicationi, & absolutus mortuus est; *an. 1195. fol. 881.*

Excommunicatur Imperator Henricus V. à Coelestino III. *to. 12. an. 1195. fol. 882.*

Excommunicatus Henricus moritur Messanae. Coelestinus III. non vult eum sepelli, nisi de licentia Regis Angliae, & restituta pecunia ab eo extorta; *to. 12. an. 1197. fol. 893. vide Sicilia.*

Excommunicatis in Terra Sancta communicandum permittit Innocentius III. *tom. 13. an. 1204. fol. 121.*

Excommunicatur Imperator Ortho IV. *to. 13. an. 1210. in principio.*

Excommunicatio Imperatoris Friderici II. ob quas causas; *to. 13. an. 1222. fol. 374. 75. &c. vide*

Fridericus. In Coena Domini profertur excommunicatio; *an. 1218. in principio*, sed postea hortatur ad penitentiam; *fol. 384.*

Excommunicatio Imperatoris Friderici II. lata à Gregorio IX. *to. 13. an. 1229. fol. 398.* absoluntur Subditi à iuramento fidelitatis; *ibidem.*

Excommunicatus Imperator ab Ecclesia recipitur si penitet; *to. 13. an. 1246. fol. 616.*

Excrementa corporis egerere dicunt esse peccatum Ascetae Monaci; *an. 361. fol. 780.*

Exercitus benedici solitus; *vide benedicere.*

Exemptiones Monachorum ab Episcopis; *vide Monaci.*

Exhortatio valida ad martyrium; *an. 437. per totum.*

Exhortatio digna, & diffusa pro vnitatem Ecclesiae, & defensione, &c. contra Principes, &c. *to. 12. an. 1163.*

Exhortatio quomodo faciendam Regibus ab Episcopo; *tom. 12. an. 1165. fol. 518.*

Exorcismi vsus in Ecclesia ab initio; *to. 2. an. 237. fol. 392.*

Exorcismis Christianorum Demones torquentur; *to. 2. an. 256. fol. 508.*

Exorcismus semper fuit in vsu; *to. 8. an. 705.*

Exorcizandi ministerium antiquum in Ecclesia, & erat ante, & quomodo; *to. 1. fol. 431. an. 56: &c. Dei*

Dei institutione in Ecclesia est ;
fol. 432. torquet Dæmones spiri-
tualiter; *ibid.*

Exorcistæ multi impostores ; *ibid.*
fol. 434.

Exorcizari solent, ne dum oblecti,
sed homines ante Baptismum ;
ibidem : fol. 434.

Expositio Terræ Sanctæ indicta ab
Vrbano II. quando, & quomo-
do ; *an.* 1095. *tom.* 11. fol. 662.
vide Terra Sancta.

Expeditiones duæ decretæ ; una
in Terram Sanctam contra Sara-
cenos, alia in partes Boreales
contra Paganos ; *to.* 12. *an.* 1146.
fol. 332. *vide* Terra Sancta.

Expensæ fieri solitæ in ludis Cir-
censibus, conuerstæ in vsum Pau-
perum suafu Gelasij Papæ ; *to.* 6.
an. 496. fol. 416.

Extasis in quadam Muliere durabat
per quinque hebdomadas ; *to.* 13.
an. 1213. fol. 230.

Extatica mulier falsa Prophetissa,
&c. *to.* 2. *an.* 237. fol. 392.

Extatica femina Prophetissa quo-
modo probata tempore Alexan-
dri III. *to.* 12. *an.* 1180. fol. 748.

Externè idolatrare dixit licitum, si
non internè, Elxai Hæreticus ;
an. 105. fol. 25. *to.* 2.

Extremam vñtionem non esse sibi
necessariam dixit Sanctus Anto-
nius Patavinus ; tamen eam su-
scipit ; *to.* 13. *an.* 1231. fol. 419.

Exulibus pro Ecclesia quomodo,
& quantum succurrendum ; *tom.*
12. *an.* 1163. fol. 489.

F

FAbulæ sæpè cum historijs mi-
sceri solitæ ; *to.* 12. *an.* 1177.
fol. 689.

Falsi Doctores dulcia promittunt,
veri amara ; *tom.* 4. *an.* 39. fol.
633. multa de hoc.

Fames dira in toto Romano Impe-
rio ; *to.* 3. *an.* 311. fol. 68.

Fames magna in Vrbe, idèd cij-
ciuntur Populi ; *tom.* 4. fol. 492.
an. 383.

Fames magna vexauit Italiam ;
an. 450. *to.* 6. fol. 125. ita vt filij
venderentur, &c.

Fames ingens fuit in vniuerso Or-
be, ex qua pestis, quia homines
pessima edebant ; *to.* 6. *an.* 454.
fol. 202.

Famis pœna data Basilisco, qui Im-
perium inuaserat Orientale, à
Zenone ; *to.* 6. *an.* 477. fol. 332.

Fames maxima, & dira pestis in
Africa tempore persecutionis
Vuandalicæ ; *to.* 6. *an.* 484. fol.
418.

Fames ingens fuit in Italia ; *an.*
534. *to.* 7. fol. 196.

Fames ingens in Italia (ex Silue-
rij Papæ relegatione) *to.* 7. *an.*
539. fol. 297. & segg. multa ma-
la: in hoc magna tribulatio.

Fames magna in obsidione Romæ
per Totilam ; *to.* 7. *an.* 547. fol.
352.

Fames magna in Italia ob bellum
V Lou-

Longobardorum; *to. 7. an. 573.*
Fames ingens per totum Orbem;
to. 11. an. 1006.

Fatum benè impugnatur ab Hæretico Bardasano: optima argumenta; *to. 2. an. 175. fol. 197.*
Fatum sequi ex doctrina S. Augustini dicebant Prædicantes hæretici; *to. 6. an. 490.*

Faunorum Historia à Sancto Hieronimo relata in vita Sancti Pauli primi Heremitarum; *to. 3. fol. 543. & seqq.*

Faustus Regiensis Episcopus hæreticus, prius Abbas Lorinen. Monasterij, procurans destruere errorē Pelagij in errorem labitur: eius hæresis erat dicere, quod liberum arbitrium illuminatione, & virtute eget; sed hoc à natura esse, non à Christo, & per Christum, ut dixit Augustinus; *to. 6. an. 490. fol. 449.* vnam catholicam epistolam scripsit ad Lucidum *fol. 446.* sed postea errores docuit: laudatur a Gennadio, sed malè: confutatur à multis: *ibidem, &c.*

Fausti libri reprobat; *tom. 7. an. 520. fol. 58.* à Sancto Fulgentio scripta Fausti impugnata per septem libros; *tom. 7. an. 523. fol. 103.*

Felix secundus exulante Liberio fauore Constantij Imperatoris subrogatur in Romano Episcopatu; *to. 3. an. 355. fol. 659.* Catholicus erat, non Arianus, ut aliqui dicunt; *ibid.* sed alij ex Athana-

sio dicunt pollutum Ariana labe, quia ab Arianis fuit ordinatus. Episcopus Romæ; *fol. 660.* alij excusant dicentes, quod Corepiscopus tantum fuit ordinatus iussu Liberij; sed falluntur, quia res in manibus hæreticorum erant, & hoc non permisissent; *fol. 660.*

Felix malè electus Papa viuentis Liberio, sed fuit defensor Fidei Nicenæ; *to. 3. an. 357. fol. 714.* Redcente tamen Liberio depositus est: *ibid.* sed Martyr mortuus est; quia pro fide excommunicauit Constantium Imperatorem; & quando sedebat Romæ Damasus, fuit ex parte eius; *ibidem.*

Felix Vrgeliten. Episcopus dixit, Christum, ut hominem, esse Filium Dei adoptiuum: idem dixit Elipandus Primas Toleti. Felix abiurat Romæ; *tom. 9. an. 792.* sed iterum ad vomitum redijt; *an. 794.*

Feminae velato capite orare debent, & quare: antiquus mos de hoc etiam inter Gentiles; *to. 1. an. 57. fol. 475.*

Feminae non induantur habitu ornato; *to. 1. fol. 475.* sed declaratur de ornatu lasciuo, &c.

Feminae abstinere debent à multis superfluis, & quibus; *ibid.*

Feminae à viris in Ecclesia separatæ, imò & supra tabulata stabant; *to. 1. an. 57. fol. 489.*

Feminae in Ecclesia non possunt docere

docere, seu predicare; *an. 58. fol. 542.*

Femina Christiana Eugenia vt nuptias vitaret, virili habitu inter Monacos deliruit; *tom. 2. an. 186. fol. 246.*

Femina magni ingenij, & doctrinae Marcella Romana; *to. 4. an. 382. fol. 468.*

Feminae aliquae deuotae, & pie, licet nobiles; &c. *ibidem fol. 469.*

Feminae Sanctae domus sanctificant; *to. 4. fol. 469. 470. & 71. & cetera multa; fol. 511.*

Feminarum constantia; *to. 4. an. 388. fol. 556.*

Feminae aliquae clare virtutibus; *tom. 4. an. 388. fol. 367. quibus etiam in Ecclesiasticis obediuit Nestorius Episcopus, &c.*

Feminarum conuersatio cauenda, etiam a Senibus Sanctis; *tom. 4. fol. 590.*

Femina maximae penitentiae Fabiola *to. 4. an. 390. fol. 627. & to. 5. fol. 2. & 109. an. 397. de Melania &c.*

Feminae non resurgunt in suo sexu dixit Origenes: est heresis; *to. 4. an. 393. fol. 673.*

Feminae fidem in Regna inuehunt, vt Regina Marcomannorum; *to. 5. an. 396. fol. 20.*

Femina Sancta dicta Marcella, Romae manifestauit errores Origenis, quos docebat Rufinus; & Melania; *tom. 5. an. 397. fol. 32.*

Feminae pie &c. Paulina; *tom. 5. fol. 47. &c. Saluina fol. 61.*

Feminae obstinate operantur &c. *to. 5. an. 403. fol. 69. de Eudoxia Imperatrice.*

Femina perfida seducens Gazenses a Fide; *to. 5. fol. 179. Iulia Manichea disputat cum Episcopo Gaza; & post disputationes, & blasphemias contra Deum subito coram omnibus expirauit; to. 5. fol. 180.*

Feminae pie, constantes, & officiosae, circa Io: Chrysostomum; *to. 5. an. 404. fol. 204. quanta passae &c.*

Feminarum piarum mira constantia in Urbis excidio ab Alarico; *to. 5. an. 410. fol. 353. & 297.*

Feminae magnum exemplum dantis dolorem immensam Pauperibus, vt fieret Monialis. Demetrias; *to. 5. fol. 354.*

Feminae in Ecclesijs non possunt psallere; *to. 5. fol. 374.*

Femina doctissima Alexandrii Hippusia; *to. 5. fol. 379.*

Femina deuotissima Pulcheria vouet Virginitatem postquam creata est Augusta; *to. 5. fol. 380.*

Femina docta licet humili Patre Philosopho nata ducitur in matrimonium a Theodoro Imperatore; *to. 5. an. 421. fol. 475.*

Feminae pie pro Fide Catholica (de Pulcheria multa) *to. 5. an. 431. fol. 596.*

Femina Virgo, & Vxor (Pulcheria Imperatrix) *tom. 6. an. 453. fol. 185. V a Ff.*

Femina deuota, & insignes. Eudocia Vxor Theodosij, post huius mortem; *to. 6. fol. 207.*

Feminas Deo sacratas cum maribus licite habitare posse dixit Pelagius, & tantam esse naturæ virtutem, vt si velit, tentationes omnes vincere possit; *tom. 6. an. 493. fol. 478.*

Femina Catholica, quæ conuerterunt ad Fidem Maritos: Crotildis Clodoucum Regem Francorum regnantem in Gallia, Parisijs; *to. 6. an. 494. fol. 486.*

Femina Catholica magnæ virtutis. Proba, & Galla; *tom. 6. an. 504. fol. 569.*

Feminarum laudes, quæ pro Fide fortes steterunt in Græcia tempore hæresis Eutichenfis; *to. 7. an. 519. quomodo laudatæ à Papa Hormisdæ; ibidem.*

Femina gloriose ob Fidem; *to. 7. fol. 89. & 90.*

Femina pia in Ecclesias quas dicit; & quomodo eludit Imperatorem auidum; *to. 7. an. 527. (Iuliana).*

Femina Antiochenæ duc ne in manus Persarum venirent in Orontem Flumen se proijciunt; *to. 7. an. 540. fol. 310.*

Femina insignes pietate, &c. Ingundis, Eunegundis, & Brunchildis, &c. *to. 7. an. 583.*

Femina multæ fuerunt causa Pacis, & Fidei in Regnis Gallia, Hispania, Longobardorum in Italia; *to. 8. an. 591. fol. 29.*

Femina falsò dicta Papa; *vide; Papa.*

Femina falsò dicta Patriarca Constantinopolis; *vide; Constantinopolis.*

Femina multæ doctæ missæ ad docendas alias; *tom. 9. fol. 42. an. 225.*

Femina zelantes, quæ milites impediunt, ne imaginem Christi deiciant, Constantinopolis; *to. 9. an. 726. fol. 58.*

Femina non debent peregrinari, quia per viam indigna committunt, & non redeunt; *to. 9. an. 740.*

Femina deuota Irenes Imperatrix; *to. 9. an. 780.*

Femina (Irenis Imperatricis) laudatur liberalitas: multa de hoc; *to. 9. an. 801. fol. 500.*

Femina, Theodora Imperatrix, & Theotistes, deuota ob cultum Imaginum contra sententiam Imperatoris; *to. 9. an. 830.*

Femina deuotissima Theodora Augusta Constantinopolis in Monasterio includitur, & moritur, &c. *tom. 10. an. 855. fol. 134.*

Femina infames, Theodora, & filia Marozzia, & Theodora, quæ Romæ dominabantur, & Arcem Sancti Angeli tenebant; *vide; Roma.*

Femina Sanctissima Matildes Mater Othonis primi moritur; *an. 973. to. 10.*

Femina nimis mollis Constantinopo-

nopolitana Vxor Ducis Veneto-
rum; innumera de ea, vix credi-
bilia: rore Cæli se lauabat, etc.
to. 10. an. 998. in fine.

Femina insignis Agnes Regina
Vxor Henrici secundi, et Mater
tertij Romam venit penitentix
causa, quia partem habuerat in
electione Antipapæ Cadaoli.
Multa de ea; *tom. 11. an. 1062.
fol. 319. multæ eius virtutes,
etc.*

Femina insignes post viri obitum
quibus exemplis confortandæ;
*tom. 11. an. 1062. fol. 324. &
1063. fol. 344. & 46. ob pauper-
tatem. Imperatrix erat Agnes
dicta.*

Femina etiam mittuntur à Papa
cum Legatis Episcopis; *tom. 11.
an. 1074. fol. 442. & 44. &c.*

Femina egregiè defenderunt Se-
dem Apostolicam. De Matil-
de; *to. 11. an. 1074. fol. 444.*

Femina egregia, Agnes Augu-
sta, Beatrix, et Matildes Comi-
tissa Tusciæ licet consanguinea
Henrici III. et Agnes mater eius
non recesserunt à Papa Grego-
rio VII. licet Henricus excom-
municatus esset inimicus Papæ;
to. 11. an. 1076. fol. 481.

Femina profetissa extatica proba-
ta tempore Alex. Papæ III. *tom.
12. an. 1180. fol. 748.*

Femina fortitudo; *vide* Constancia Imperatrix; *vide* Sicilia. Con-
tra Imperatores armat.

Femina se accingunt ad bellum.

Terræ Sanctæ: *vide* Terra San-
cta de *an. 1212. in fine.*

Ferrariæ Ducatus fuit datus Ecclesiæ
Romanæ à Pipino Rege Franco-
rum, qui eripuerat illum Lon-
gobardorum Regi Aistulfo.

Ferrarienses deficiunt à Iurisdic-
tione Romanæ Ecclesiæ; *to. 13.
an. 1206. fol. 164.*

Ferix licet Gentilium Ritus, in fe-
sta et Martyrum commemorationes
mutauit Ecclesia, et primus
fuit Gregorius Thaumaturgus.
to. 1. an. 44. fol. 339. & seqq.

Feriarum nomen antiquum in Ec-
clesia; *to. 3. an. 315. fol. 146.*

Ferix plures in eadem hebdoma-
da per Concilia Gallix stabilitæ;
to. 11. an. 1034.

Ferix pro iudicijs faciendis, vel
non, statuta in Oriente ab Im-
peratore; *tom. 12. an. 1166. fol.
54.*

Fermentum declaratum quod mitti
solebat ab Episcopo per Eccle-
sias quid erat; *to. 3. an. 313. fol.
112. erat panis factus ex fermento,
eratque symbolum vnionis;
fol. 113. Iste panis diuidebatur,
et dabatur ijs, qui communicare
non poterant; ibidem erant Eu-
logix; hoc dicebatur oblatio;
fol. 113.*

Fermentum extra Ciuitatem mitti
prohibet Innocentius primus, et
quare; *tom. 3. an. 313. fol. 114.*
aliquando Sacramentum solebat
vocari quia signum sacrum; *fol.
115.*

Fer-

Fermentati, et azimi disputationem longam factam Constantinopoli à Cardinali Humberto contra Græcos habes in *tom. 11. in append. digna est.*

Ferrum candens in Fidei testimonium portat Clericus; *to. 10. an. 949.*

Ferrum ardens portauit in manibus foemina quædam Armulæ Mutinæ coram Qthone Imperatore, vt probaret innocentiam sui Viri; *to. 10. an. 998.*

Festa Iudæorum quomodo denunciabantur; *to. 1. fol. 148.*

Festus dies non abrogauit Paulus; sed aliquos Iudæorum & Gentilium, & quos; *tom. 1. an. 58. fol. 553. qui celebrandi; fol. 554.*

Festa Domini celebrari solita ex tempore Apostolorum ob excellentia facta, & quæ; *an. 58. fol. 556.*

Festa Sanctorum quæ natalitia dici solebant, etiam in primitiua Ecclesia celebrata; *an. 58. fol. 557. festa tam martyrum, quam aliorum fiebant; ibidem 558.*

Festa Sanctorum cum quanta alacritate, & solemnitate celebrari solebant; *fol. 558. & 59. Festa diuerso modo, ac sine celebrantur à Christianis, Iudæis, ac Gentilibus, & quomodo; an. 58. fol. 554. & 560.*

Festi dies semper solemniter à Christianis celebrati; *to. 2. an. 263. fol. 593.*

Festi dies annunciari soliti absentibus etiam antiquitus à Christianis; *ibidem.*

Festa Apostolorum ab initio celebrari solita; *tom. 2. an. 286. fol. 670. etiam octaua; fol. 671.*

Festis diebus non vacandum spectaculis; *to. 6. an. 469. fol. 284. etiam Imperator statuit.*

Festis diebus executiones, citationes, &c. acta iudicialia non facienda; *ibidem Imperator Leo primus.*

Festum omnium Sanctorum non eodem tempore, quo Romæ celebrari solebat in alijs Mundi partibus, vt in Gallia, &c. sed in Gallia; *an. 835. to. 9. fol. 823. & hoc hortatu Papæ Gregorij IV.*

Festa absque opere seruii celebranda. *tom. 10. an. 855. fol. 126.*

Festa custodienda: miraculum de hoc; *tom. 10. an. 954. & an. 956.*

Festorum obseruantiam quomodo etiam Reges Hispaniæ aliquando præceperint; *to. 11. an. 1050.*

Festa non celebranda nouiter sine licentia Sedis Apostolicæ; *to. 12 an. 1136. fol. 247.*

Festi Dominici obseruatio; *vide. Dominica.*

Festum triumphi Sanctæ Crucis institutum in Hispania ob victoriam de Mauris; *to. 13. an. 1212. fol. 212.*

Fictio, seu simulatio aliquando facien-

cienda, Multa exempla Scripturæ; *to. 9. an. 716. fol. 84.*

Fidei causæ; *vide* Causæ.

Fides Ecclesiæ Romanæ semper in Ecclesia præsedit ex S. Ignatio; *an. 109. to. 2. fol. 32.*

Fidem Euangelij tantum tenendam dicunt Hæretici; *to. 2. an. 35. fol. 2.*

Fidem posse negari externè persecutionis tempore docuit Basilides Hæreticus; *an. 120. fol. 73 to. 2. vide* Persecutio. *vide* Idola: & dixit hoc esse quid indifferens, sicut comedere immolata; *fol. 63.*

Fidem falsò accipientes quidam, ut à Christianis iuuarentur elemosinis, &c. *an. 75. fol. 713.*

Fides vera à falsa quomodo in Romana Ecclesia discernitur; *to. 2. an. 146. fol. 121.* Inter alia per origines, & principia Ecclesiarum cognoscuntur Hæretici; *ibidem.*

Fidei regula, seu formula diuinitus manifestata Gregorio Thaumaturgo; *tom. 2. an. 233. fol. 382.*

Fidem negare indifferens esse docuerunt Hæretici quidam; *to. 2. an. 249. fol. 409.* Helceseus, &c.

Fidem abiecerunt innumeri tempore Decij ob auaritiam, *tom. 2. an. 253. fol. 418. &c.*

Fidem relinquentes multa prodigia experti sunt; *to. 2. an. 254. fol. 67.*

Fidem abijcientes olim ad pœni-

tentiam recipiendi, sed non ad honores Ecclesiasticos; *to. 2. an. 258. fol. 520.*

Fides non celanda propter terrenas facultates; *tom. 2. an. 259. fol. 538.*

Fidei causæ omnes à Papa iudicandæ etiam si sint remotissimarum Regionum; *to. 2. an. 263. fol. 602. &c. vide* Papa. *vide* Concilia Pontificum.

Fides per totum Mūdum promulgatur, & Philosophia Platonis non potest radices figere; *to. 2. an. 264. fol. 606.*

Fidei formula scripta à Sāto Gregorio Thaumaturgo; *to. 2. an. 266. fol. 616.*

Fidei professio facta à Concilio Antiocheno contra Paulum Samosat. *to. 2. an. 272. fol. 630.*

Fides miraculi experimento probatur ab Artemio Martyre *to. 2. an. 302.*

Fides quam acceperunt Gentes, & per quam Antiochiæ ceperunt Christiani vocari *an. 43. to. 1. fol. 308. per* Petrum.

Edeffa Sirię Fidem accepit per Taddeum; *an. 43. tom. 1. fol. 311.*

Fidem per vniuersum Mūdum prædicarunt Apostoli quando, & quomodo; *tom. 1. an. 44. fol. 319.*

Fidem Gallia accepit per Martialem; *an. 75. fol. 709.*

Fidem accepit Hispania à Sancto Petro: *vide* Petrus.

Fides

Fides Catholica totum Mündum
peruaserat anno Christi 140. *to.*
2. *fol.* 101. & *seqq.*

Fidem recipit Britannia per Lu-
ciū Regem ab Eleuthero Roma-
no Pontifice ; *to.* 2. *an.* 183. *fol.*
239.

Fidem recipit Romanus Senatus
quomodo , & quando : *vide* Ro-
manus Senatus .

Fides iterum in India fertur per
Frumentium missum ab Athana-
sio ; *to.* 3. *fol.* 373. *an.* 327.

Fidem recipit Iberia in Ponto ,
media Christiana Ancilla , cu-
rante Dominam , & conuertitur
Bacurus Rex ; *to.* 3. *an.* 327. *fol.*
374. & 75.

Fidem recipiunt Gothi qui ante
ripas Istri habitabant ; *to.* 3. *an.*
327. *fol.* 376.

Fidem receperunt Saraceni in A-
rabia ; *an.* 372. *fol.* 344. & 45.

Fidem receperunt Marcomanni
per Reginam suam Fritigil. *to.* 5.
an. 396. *fol.* 20.

Fides per multas partes dilatata
vsque ad Britanniam ; *to.* 5. *fol.*
22. 23. & 24. *an.* 396.

Fidem recipiunt Scythę per Nice-
tam ; *to.* 5. *an.* 396. *fol.* 23.

Fides amplificatur in Persia ; *tom.*
5. *an.* 408. *fol.* 265. & *seqq.*

Fides recipitur , & amplificatur in
Saracenis ; *to.* 5. *fol.* 471. obti-
nente Episcopum. *ibidem.*

Fidem recipit Scotia ; *an.* 429. *to.*
5. *fol.* 519. & 20. Sanctus Patri-
tius ad eam missus à Cēlestino I.
fol. 605.

Fidem recipit Hibernia ; *an.* 429.
tom. 5. *fol.* 520. ad eam missus S.
Patritius *fol.* 605.

Fidem recipit Mauritania ; *an.* 456
fol. 213.

Fidem recipiunt Franchi , & pri-
mus omnium Clodoucus opera
Sancti Remigij ; *tom.* 6. *an.* 484.
fol. 420. & *fol.* 532.

Fidem recipit Rex Saracenorum
Alamundarus ; *to.* 6. *an.* 513. *fol.*
630.

Fidem recipiunt Himerani Popu-
li Australes ; *an.* 515. *to.* 6. *fol.*
651. isti ab initio erant Iudæi :
quo verò tempore Saba Regina
iuit ad Salomonem facti sunt
Gentiles , &c.

Fidem recipit Rex , & Regnum
Lazorum , & à Iustino fit Im-
perator in suo Regno ; *to.* 7. *an.*
521. *fol.* 84. Lazi sunt propè Cas-
pias , ex vna parte Persiam ha-
bent , ex alia Iberia ; *fol.* 85.

Fides instauratur in Nomentis ,
quæ incepit tempore Constantij
Augusti , & ante ex tempore Eu-
nucho Reginæ Ethiopum lauda-
tis : sunt Populi in Saba , ex qua
Regina ad Salomonem iuerat ;
to. 7. *an.* 522. *fol.* 85. prius vo-
cabatur Saba , erat autem Ara-
bia felix ; *fol.* 86. vndè Sabæi .

Fidem recipit Elesbam Rex Ethio-
pum ; *to.* 7. *fol.* 86.

Fidem recipit Rex Erulorum Ge-
thes , & auxilium dat Iustiniano
Imperatori contra Persas ; *to.* 7.
an. 527.

Fidem

Fidem recipit Rex Hunorum iux-
tā Bosphorum ; *an. 527. to. 7.*

Fidem recipiunt Abſagi ; *an. 529.
to. 7. Populi sunt apud Montem
Caucasum .*

Fidem recipiunt Anzitani , Scuz-
zani ; *an. 529. Populi interioris
Armeniae fol. 150. to. 7.*

Fidem recipiunt Auximitæ Popu-
li in Arabia ; *to. 7. an. 541. fol.
318.*

Fidem recipit Rex Sueuorum, qui
in Galitia regnabat , Theodomi-
rus ; *to. 7. an. 560.*

Fidem recipiunt Britanni, qui di-
cuntur Picti, habitatores in Mon-
tibus alpeſtribus ; *an. 565. vide ,
Britanni :*

Fidem Catholicam recipiunt Go-
thi in Hispania ; *tom. 7. an. 589.*

Fidem Catholicam recipiunt Sue-
ui ; *to. 7. an. 589.*

Fidem Catholicam recipiunt Ba-
ioarij Boreales Populi per Ru-
pertum ; *to. 7. an. 590.*

Fidem acceperunt Rutheni , &
Moscovitæ tempore Baſilij Im-
peratoris ; *to. 7. in Append:*

Fidem accipiunt in Italia Longo-
bardi cum Rege Agilulfo per
Theodolindam vxorem ; *tom. 8.
an. 591. fol. 29.*

Fidem recipiunt iterum Angli ; *to.
8. an. 597. fol. 111. & fol. 148.
deinde alij Boreales : vide An-
glia .*

Fidem recipiunt Sueui ; *an. 612.
to. 8. fol. 224.*

Fidem recipit Friſia ; *to. 8. an. 695.
& 697.*

Fidem recipit Germania ; *an. 697.
to. 8. fol. 628. tom. 9. an. 731.
fol. 104. ab Eccleſia Romana
habet.*

Fidem recipit Hollandia ; *tom. 8.
an. 697. fol. 628.*

Fidem recipit Bulgaria ; & primus
omnium Rex Telericus Con-
ſtantinopoli baptizatur ; *to. 9. an.
777.*

Fidem recipit Dania ; *tom. 9. an.
823. fol. 711. & an. 826. fol. 758.
diſtinctè , &c.*

Fidem recipit Suetia ; *an. 826. fol.
758. to. 9.*

Fidem recipit tota Bulgaria cum
Rege , & quomodo ; *to. 10. an.
845. fol. 23. vide Bulgari .*

Fidem recipit Ruſſia , ſeu Roſlā-
dia ; *to. 10. an. 867. fol. 378. &
an. 886. per miraculum ; vide
Miracula .*

Fidem recipiunt Northmandi ; *to.
10. an. 905.*

Fidem recipiunt Slaui ; *to. 10. an.
875. fol. 510. & an. 949. mi-
raculo Clerici portantis ferrum
candens .*

Fidem recipiunt Turcæ , & Epi-
ſcopum obtinent Conſtantino-
poli ; *to. 10. an. 958.*

Fidem recipiunt Poloni , priùs
Sarmatæ dicti , propago Slauo-
rum ; *to. 10. an. 965.*

Fidem recipit Geiſca primus Rex
Hungarorum ; *to. 10. an. 989.*

Fidem recipiunt Tranſilvani ; *tom.
11. an. 1002.*

Fidem recipit Pomerania per S.
X Otho-

Fides Catholica totum Mündum peruaferat anno Christi 140. *to. 2. fol. 101. & seqq.*

Fidem recipit Britannia per Luciu Regem ab Eleuthero Romano Pontifice; *to. 2. an. 183. fol. 239.*

Fidem recipit Romanus Senatus quomodo, & quando: *vide Romanus Senatus.*

Fides iterum in India fertur per Frumentium missum ab Athanasio; *to. 3. fol. 373. an. 327.*

Fidem recipit Iberia in Ponto, media Christiana Ancilla, durante Dominam, & conuertitur Bacurus Rex; *to. 3. an. 327. fol. 374. & 75.*

Fidem recipiunt Gothi qui antea ripas Istri habitabant; *to. 3. an. 327. fol. 376.*

Fidem receperunt Saraceni in Arabia; *an. 372. fol. 344. & 45.*

Fidem receperunt Marcomanni per Reginam suam Fritigil. *to. 5. an. 396. fol. 20.*

Fides per multas partes dilatata, vsque ad Britanniam; *to. 5. fol. 22. 23. & 24. an. 396.*

Fidem recipiunt Scythę per Nicetam; *to. 5. an. 396. fol. 23.*

Fides amplificatur in Persia; *tom. 5. an. 408. fol. 265. & seqq.*

Fides recipitur, & amplificatur in Saracenis; *to. 5. fol. 471. obtinent Episcopum. ibidem.*

Fidem recipit Scotia; *an. 429. to. 5. fol. 519. & 20. Sanctus Patrius ad eam missus à Cęlestino I. fol. 605.*

Fidem recipit Hibernia; *an. 429. tom. 5. fol. 520. ad eam missus S. Patritius fol. 605.*

Fidem recipit Mauritania; *an. 456 fol. 213.*

Fidem recipiunt Franchi, & primus omnium Clodoueus opera Sancti Remigij; *tom. 6. an. 484. fol. 420. & fol. 532.*

Fidem recipit Rex Saracenorum Alamundarus; *to. 6. an. 513. fol. 630.*

Fidem recipiunt Himerani Populi Australes; *an. 515. to. 6. fol. 651. isti ab initio erant Iudęi: quo verò tempore Saba Regina iuit ad Salomonem facti sunt Gentiles, &c.*

Fidem recipit Rex, & Regnum Lazorum, & à Iustino fit Imperator in suo Regno; *to. 7. an. 521. fol. 84. Lazi sunt propè Caspas, ex vna parte Persiam habent, ex alia Iberia; fol. 85.*

Fides instauratur in Nomentis, quę incepit tempore Constantij Augusti, & ante ex tempore Eunuchio Reginę Ethiopum laudatis: sunt Populi in Saba, ex qua Regina ad Salomonem iuerat; *to. 7. an. 522. fol. 85. prius vocabatur Saba, erat autem Arabia felix; fol. 86. vndè Sabę.*

Fidem recipit Elesbam Rex Ethiopum; *to. 7. fol. 86.*

Fidem recipit Rex Erulorum Gethes, & auxilium dat Iustiniano Imperatori contra Persas; *to. 7. an. 527.*

Fidem

Fidem recipit Rex Hunorum iux-
tā Bosphorum ; *an. 527. to. 7.*

Fidem recipiunt Abſagi ; *an. 529. to. 7.* Populi sunt apud Montem Caucasum .

Fidem recipiunt Anzitani , Seuz-
zani ; *an. 529.* Populi interioris
Armenię *fol. 150. to. 7.*

Fidem recipiunt Auximitæ Popu-
li in Arabia ; *to. 7. an. 541. fol. 318.*

Fidem recipit Rex Sueuorum, qui
in Galitia regnabat , Theodomir-
us ; *to. 7. an. 560.*

Fidem recipiunt Britanni, qui di-
cuntur Piſti, habitatores in Mon-
tibus alpeſtribus ; *an. 565. vide ,
Britanni :*

Fidem Catholicam recipiunt Go-
thi in Hispania ; *tom. 7. an. 589.*

Fidem Catholicam recipiunt Sue-
ui ; *to. 7. an. 589.*

Fidem Catholicam recipiunt Ba-
ioarij Boreales Populi per Ru-
pertum ; *to. 7. an. 590.*

Fidem acceperunt Rutheni , &
Moscovitæ tempore Baſilij Im-
peratoris ; *to. 7. in Append:*

Fidem accipiunt in Italia Longo-
bardi cum Rege Agilulfo per
Theodolindam vxorem ; *tom. 8.
an. 591. fol. 29.*

Fidem recipiunt iterum Angli ; *to.
8. an. 597. fol. 111. & fol. 148.*
deinde alij Boreales : *vide* An-
glia .

Fidem recipiunt Sueui ; *an. 612.
to. 8. fol. 224.*

Fidem recipit Friſia ; *to. 8. an. 695.
& 697.*

Fidem recipit Germania ; *an. 697.
to. 8. fol. 628. tom. 9. an. 731.
fol. 104.* ab Eccleſia Romana
habet.

Fidem recipit Hollandia ; *tom. 8.
an. 697. fol. 628.*

Fidem recipit Bulgaria ; & primus
omnium Rex Telericus Con-
ſtantinopoli baptizatur ; *to. 9. an.
777.*

Fidem recipit Dania ; *tom. 9. an.
823. fol. 711. & an. 826. fol. 758.*
diſtinſtè , &c.

Fidem recipit Suetia ; *an. 826. fol.
758. to. 9.*

Fidem recipit tota Bulgaria cum
Rege , & quomodo ; *to. 10. an.
845. fol. 23. vide* Bulgari .

Fidem recipit Ruſſia , ſeu Roſlân-
dia ; *to. 10. an. 867. fol. 378. &
an. 886.* per miraculum ; *vide*
Miracula .

Fidem recipiunt Northmandi ; *to.
10. an. 905.*

Fidem recipiunt Slaui ; *to. 10. an.
875. fol. 510. & an. 949.* mi-
raculo Clerici portantis ferrum
candens .

Fidem recipiunt Turcæ , & Epi-
ſcopum obtinent Conſtantino-
poli ; *to. 10. an. 958.*

Fidem recipiunt Poloni , priùs
Sarmatæ dicti , propago Slavo-
rum ; *to. 10. an. 965.*

Fidem recipit Geiſca primus Rex
Hungarorum ; *to. 10. an. 989.*

Fidem recipiunt Tranſilvani ; *tom.
11. an. 1002.*

Fidem recipit Pomerania per S.
X Otho-

Othonem; *tom. 12. an. 1124. & denuò de anno 1231. to. 13. fol. 420.*

Fidem recipit Soldanus Iconij petens ab Alexandro III. virum, &c. *to. 12. an. 1169. fol. 618.*

Fidei veritatem ab Alexandro III. querit Pretelannus Rex Indorum; *to. 12. an. 1177. fol. 699.*

Fidem recipit Liuania (cum Boreali) & prima sedes in ea fundatur; *to. 12. an. 1186. fol. 787. & an. 1220. to. 13. fol. 306.* per Cistercienses: efflorescit Liuanix Fides; *an. 1225. fol. 306.*

Fidem recipiunt Cumani propè Hungariam; *tom. 13. an. 1227. fol. 378. & an. 1229. in fine.*

Fidem Romanâ relicto Schismate recipit Prussia, & Rex eius primò; *to. 13. an. 1231. fol. 421.*

Fidem recipit Imperator Tartarorum cum suis; *to. 13. an. 1248. fol. 649.* Multa cum Sancto Ludouico transacta, &c.

Fidei confessio publica, & defensio facta à Constantino; *to. 3. an. 324. fol. 252.*

Fidem defendentes in disputatione à Deo iuantur, &c. *to. 3. an. 325. fol. 289. & 90.*

Fidei disputationes à Sacerdotibus fiant; *ibidem; fol. 291.*

Fidei formulas multas conficiunt Ariani, vt suam celent sententiam; *to. 3. an. 341. fol. 518. 19. & 20.* quatuor fecerunt, vnâ alia peiorem 520.

Fidei professionem Papæ faciunt

Episcopi Orientales, qui volunt haberi Catholici; *to. 3. an. 342. fol. 540.*

Fidem negans quidam in Persia, postea fatetur, & fit Martyr; *to. 3. an. 343. fol. 546.*

Fidei formulam nouam faciunt Ariani; *to. 3. an. 344. fol. 548.* sed ab Occidentalibus non recipitur, licet bona videretur, quia non vtebantur eisdem prorsus verbis, quibus Nicenum Concilium in formula Fidei; *fol. 549.* Non fucatis eloquentiæ verbis concipienda, sed communi sermone; *fol. 450.* multa de hoc. 451.

Fidei causæ omnes ad Papam ab omnibus Prouincijs referendæ; *to. 3. an. 347. fol. 565.*

Fidei formulam non fecit Concil. Sardicense, & vetuit, ne formulæ Nicenæ aliquid adderetur; *fol. 571. & 72.*

Fidei formulam nouam faciunt SemiAriani; *to. 3. an. 347. fol. 578.*

Fidei Catholicæ verum signum est vbi Sacræ Virgines habentur; *to. 3. an. 356. fol. 674.*

Fidei formulam nouam rursus componunt Ariani; *tom. 3. an. 356. fol. 672.* & hoc in Conciliabulo Sirmienti, dicentes filium esse Patri dissimilem; *fol. 703. & 706.*

Fidei formula Sirmiana proposita Arimini; *tom. 3. an. 359. fol. 731.*

Fidei

Fidei Christianæ veritas defenditur contra Iulianum Imperatorem (quo argumento) *to. 4. fol. 111. an. 362.*

Fidem Christianam docti homines susceperunt, & quare; *to. 4. an. 362. fol. 113.*

Fidei causas Episcopi iudicant non Monaci; *to. 4. an. 378. fol. 402.*

Fidei causæ non possunt ab Imperatore iudicari, nec ab alijs Laicis; *to. 4. an. 386. fol. 521.*

Fidem Catholicam deserunt multi Docti decepti; *to. 4. an. 393. fol. 680. &c.*

Fidei professio diuersa fieri solita ab Episcopis ordinandis iuxta diuersitatem Hæresum emergentium; *to. 5. an. 398. fol. 63.*

Fidem Romanam sequens de necessitate est Catholicus; *tom. 5. an. 402. fol. 156.*

Fidei professio facienda apud Papam (etiam de longe) ab Hæreticis, vel suspectis de Hæresi; *to. 5. an. 417. fol. 404. Quænam erat: ibidem.*

Fidei causæ à Romano Pontifice definiendæ: fatentur Episcopi, &c. Cirillus; *tom. 5. an. 43. fol. 533.*

Fides Romana eadem est ac Catholica etiam ab antiquo; *tom. 5. an. 432. fol. 620.*

Fides Romanæ Sedis est vera, ac tuta; *to. 5. an. 433. fol. 637.*

Fidei professio facta à Theodoro; *to. 6. fol. 23.*

Fidei professio fieri solita etiam à

Sanctissimis Episcopis, &c. *to. 6. fol. 76.*

Fidei professio præscripta à Sancto Leone Episcopis Orientalibus: *vide Orientales.*

Fides non reuocanda in dubium, per quæstiones, & disputationes; *tom. 6. an. 451. fol. 127. & fol. 130. & 163.*

Fidei tenendæ formula à Papa præscribitur Episcopis (Leo in casu Eutichetis omnibus scripsit) *to. 6. fol. 121. & 129.*

Fides Sanctorum Patrum, & Conciliorum tenenda dixit Leo I. *to. 6. an. 454. fol. 195.*

Fidem Catholicam impugnans, Antichristus, aut Diabolus est; *to. 6. fol. 229.*

Fidei defensionem semel sancitæ non possunt in dubium vocari; *to. 6. fol. 233.*

Fidei causæ in Concilijs à solo Papa nomine omnium definiuntur, ab initio; *tom. 6. an. 484. fol. 396.*

Fidei dubia Papæ referenda; *to. 6. an. 492. fol. 467.*

Fidei professio, quam fecit Ecclesia Alexandrina, ut conciliaretur Papæ; *tom. 6. an. 497. fol. 524.*

Fidei veritas ab Episcopo Orthodoxo coram Tyranno probata, per ignem; *tom. 6. an. 506. fol. 574.*

Fidei formulam ad professionem faciendam præscribit Papa Orientalibus; *to. 6. an. 516. fol. 665.*

X 2 Fidei

Fidei professio facienda ab Orientalibus præscripta ab Hormisda; *to. 6. an. 517. fol. 673.* semper includit damnationem Nestorij, Eutichetis, Dioscori, &c.

Fidei liber ad Petrum non est Sancti Augustini, sed S. Fulgentij: factus fuit pro ijs, qui in Orientem vellent proficisci, cum totus Oriens esset plenus hæresibus; *to. 6. an. 517. fol. 681.*

Fidei professio facta à Legatis Patriarchæ Alexandriæ missis ad Clementem Octauum quæ, & qualis: multa de hoc; *to. 6. in Append.*

Fidei profitendæ libellus ab Hormisda præscriptus Orientalibus volentibus communionem cum Ecclesia Romana; *to. 7. an. 519. fol. 31.* hunc profiteri, & subscribere debuerunt; *ibidem.*

Fides Christiana Catholicis libris, synodalibus præceptis, & Patrum (1. Pontificum) regularibus Constitutis est limitata; *to. 7. an. 520. fol. 59.*

Fides Catholica per Regiam viam incedit, odit deuia, anfractus, & secreta; *to. 7. an. 521. fol. 76.*

Fidei probatio per ignem à Patriarcha Antioch. Ephrem cum Hæretico Stilite habitare in columna; *tom. 7. an. 526. fol. 124.* multa de hoc.

Fidei professio facta à Iustiniano Imperatore quæ; *to. 7. an. 527. fol. 533. fol. 180. &c.*

Fidei dogmata non ab Imperato-

ribus, vel Regibus definienda (de Iustiniano circa passionem Christi: vide Christus) *to. 7. an. 563.* Ideò lapsus est in hæresim. Argumenta Docitarum, idest Incorrumpibilium.

Fidei decreta in Concilij faciendæ, iuxta instructionem litterarum Papæ: sic factum primò in Bracarenſi Concil. primo circa errores Priscillian. *to. 7. an. 563.*

Fidem defendens multa miracula facit in probationem; *to. 7. an. 564.*

Fides per miraculum, & probationem Cacabi feruentis, &c. probata à Catholicis disputantibus cum Hæreticis; *to. 7. an. 583. fol. 605.*

Fidei professio quæ est faciendæ à conuersis Episcopis, plenior esse debet, quàm quæ fit à sæcularibus ex Concil. Tolet. 3. de Gothis conuersis; *to. 7. an. 589.*

Fidei professio quam fecerunt Rutheni Episcopi sub Clemente VIII. *to. 7. in Appendice.*

Fidei professio etiam antiquitus faciendæ erat ab Episcopis nouiter electis; *tom. 8. an. 593. fol. 51.*

Fidei dogmata à Regibus non tractanda: vide Reges. Regna pereunt; *ibidem.*

Fidei dogmata non præcipiuntur, sed cum maturitate decidenda etiam à Papa; *to. 8. an. 633.*

Fidei dogmata à Romano Pontifice discernenda, dicunt African

cant; *tom. 8. an. 646.*
 Fides non tacenda, sed alta voce
 confitenda; *to. 8. an. 656.*
 Fides Catholica sæpè in Concilijs
 ad hunc effectum celebratis con-
 firmata; *to. 8. an. 680. sub Aga-
 thone.*
 Fides Catholica non est nixa
 eloquentiæ sæculari; *tom. 8. an.
 680.*
 Fidei articulus de duabus Christi
 voluntatibus expositus fuit mi-
 raculo, &c. *tom. 8. an. 681. fol.
 555.*
 Fidei decreta à Papa præfiniuntur;
tom. 8. an. 681. fol. 557.
 Fidei decreta, seu dogmata in
 Concilijs statuta per Episcopos
 diuulganda; *to. 8. an. 683.*
 Fidei professio heretica Imperato-
 ris à Papa non recipitur (Philip-
 picus erat) *to. 8. an. 711.*
 Fidem propriæ sectæ celari possunt
 etiam cum iuramento dicunt Ma-
 nichæi; *to. 9. fol. 29. an. 722.*
 Fidei professio fieri solita coram
 Papa ab Episcopis; *to. 9. fol. 31
 an. 723.*
 Fidem negante quodam Episcopo
 cum scandalo Populi, quid scri-
 bit Hugo de Sancto Victore; *to.
 12. an. 1136.*
 Fidei causæ à Papa, non ab Epi-
 scopis, & eorum Concilio pos-
 sunt decidi, dicunt Episcopi Gal-
 li; *to. 12. an. 1148. fol. 351.*
 Fides externè confitenda quando
 quis interrogatur (contra Albi-
 genes) *tom. 12. an. 1176. fol.*

675. multa &c.
 Fides Ecclesiæ, vel Patrinorum
 sufficit pro paruulis: multa de hoc
to. 12. an. 1176. fol. 676.
 Fidem Christianam amplecti pro-
 hibet Villadus Princeps Sarace-
 norum; *to. 9. an. 780.*
 Fidei professio quam faciebat Pa-
 triarca Græcus Constantinop.
 quæ, & notanda; *to. 9. an. 785.*
 Fides vera in Romana Ecclesiâ
 petenda; *to. 9. an. 794. fol. 426.
 & 430. 31. &c.* etiam si Conci-
 lia Prouincialia dicant contrariū,
 vt de Francfordensi contra Nice-
 nam secundam Synodum; *ibi-
 dem.*
 Fidei articuli credendi non omnes
 habentur in Symbolo: multa de
 hoc, &c. *to. 9. an. 809. fol. 553.*
 Fidei professio quæ à Patriarca
 Constantinopol. mitti solebat ad
 Papam quæ; *tom. 9. an. 811. fol.
 570. & seqq.*
 Fidei professio ad Papam mittitur
 ab Imperatore Orientis quia
 Catholica, &c. *to. 9. an. 812 fol.
 581.*
 Fidei diuersa professio facta à Ca-
 tholicis Constantinopoli; *to. 9.
 an. 823. fol. 713.*
 Fidei causæ ab Ecclesiasticis deci-
 duntur, consentientibus, & ap-
 probantibus Imperatoribus; *to.
 9. an. 823. fol. 713.*
 Fidei causas disputari non posse
 sine Papæ autoritate, Ludou-
 cus Imperator I. statuit; *to. 9. an.
 824. fol. 725.*

Fidei

Fidei causę aliàs definitę de licentia Papę, aliquando denuò discutuntur ; *tom. 9. an. 825. fol. 726.*

Fidei professio , quam faciebant antiqui Gręci ; *tom. 9. an. 826. fol. 462. S. Theodorus .*

Fidei professio missa à Photio Papę ; vt haberet communicationem cum Papa . *to. 10. an. 859. fol. 184.*

Fidei professio fieri solita à Concilijs Generalibus ; *to. 10. an. 869 fol. 433. & ab ipso Papa .*

Fidei mysteria non disputanda , sed credenda . Multa digna de hoc S. Ansel. *tom. 11. an. 1094. fol. 649.*

Fides seruanda etiam data Infidelibus ; *to. 12. an. 1156. in fine .*

Fidei difficultates non rationibus philosophicis discutiendę ; *tom. 13. an. 1228. fol. 389.*

Fidei Christianę veritas quomodo Saracenis à Papa prædicatur ; *to. 13. an. 1233. fol. 441. &c.*

Fidei professiones missę ad Papam à Iacobitis Orientalibus ; *to. 13. an. 1247. fol. 632. &c.*

Ad Fidem Catholicam venientibus Populis multa priuilegia concedenda circa Episcopatus , &c. *to. 13. an. 1250 fol. 664. & multa dispensationes , &c. fol. 666.*

Fidem, & Baptismum recipit Satrach Tartarorum Imperator ; *to. 13. an. 1254. fol. 703.*

Filacteria sacra erat Crux pectora-

lis cum reliquia ; *to. 8. an. 604. fol. 181. vide Papa .*

Filij Dei consubstantialitas ; *vide* Consubstantialitas .

Filij occidentis Patrem pena atrocissima : insutus culleo inter feras moritur ; *tom. 3. an. 308. fol. 204.*

Filios pauperum ex publico alendos sanciuit Constantinus Imperator ; *to. 3. an. 315. fol. 143.*

Filij olim vendebantur ob paupertatem à Patribus : hoc prohibitum est , & data facultas redimendi eos debito pretio ; *ibidem.*

Filium Dei ab æterno non fuisse dixit Arius ; *to. 3. an. 318. fol. 188. multa impia de eo dicit ; vide Arius .*

Filium Dei posse corrumpi sicut omnia animantia . Nec Patrem explicare , aut cognoscere , nec essentiam percipere ; Arius ; *an. 318. fol. 192. to. 3. heresis huius confutatio 193.*

Filius Dei dici potest , & imago substantię Dei, & substantia Dei. *to. 3. an. 318. fol. 197.*

Filium Dei ex nihilo creatum dixit Arius , aliàs duo essent ingenita ; *ibidem, fol. 198.*

Filius æqualis est Patri secundum diuinitatem : minor secundum humanitatem ; *ibidem, fol. 199.*

Filius Dei est genitus, non factus : Pater solus ingenuitus ; *to. 3. an. 325. fol. 297.*

Filium Dei essentialem Patri, non sament coessentialem cõfessi sunt Aria-

Ariani aliqui ; *to. 3. an. 347. fol. 578.* fatebantur esse eiusdem substantiæ , sed nolebant fateri consubstantialitatem , & de hoc queritur Athanasius ; *fol. 589.*

Filium Dei esse Patri dissimilem , licet consubstantialem , docuit Aetius ; *to. 3. an. 356. fol. 697: 98.* Deum esse negavit postea ; *ibidem*, in Concil. Sirmensi, idem dicunt Hæretici .

Filium Dei esse Patris imaginem , tandem Ariani confessi sunt ; *to. 3. an. 357. fol. 705.* substantiam habere fateantur ; *ibidem* 706. per omnia Patri similem fateantur .

Filium Patri dissimilem esse defenderunt Aetiani , & Anomiani ; *719. & 20.*

Filium Dei esse Patris seruum dicunt aliqui hæretici Cyrani , & Duliani ; *tom. 3. an. 360. fol. 766.*

Filium Dei ex nihilo ortum dicunt hæretici Anomiani ; *tom. 3. an. 360. fol. 768.*

Filium Dei non esse creatum confitetur Liberius in confessione Fidei ; *to. 4. an. 362. fol. 84.*

Filium Dei , vt Deum, Mundum creasse , &c. æternum esse , &c. *to. 4. fol. 84.*

Filios Dei vocari non posse eos , qui non carent omnino peccatis , dixit Pelagius ; *to. 5. fol. 372.*

Filius Dei quomodo mortuus , & sepultus : *vide* Christus .

Filij cum matribus in Persia mi-

sceri soliti ; *tom. 7. an. 554. fol. 447.*

Filius armans contra Patrem . Cramnus Rex Francorum ; *to. 7. an. 556.* contra Clotarium Patrem .

Filius pugnans cum Patre occiditur. Cramnus qui supra ; *to. 7. an. 564.*

Filij alicuius olim fiebant , cum capillos suos tondentes ad illum mittebant ; *to. 8. an. 684.*

Filius contra Patrem armatur , vt Papæ obediat: Conradus contra Henricum Tertium ; *tom. 11. an. 1093.*

Filij , vel filij , ab infantia oblati Monasterijs à Parentibus non posse adultos nubere dixit Gregorius II. *to. 9. fol. 81.*

Filia Imperatoris Hæretici Constantini Copronimi (Anthusa) Sancta, multa de ea ; *to. 9. an. 775. fol. 328.*

Filij in Patrem ingratitude ; *vide* Gallia : filius Ludouici primi ; *vide* Hispania : filius Adelfonfi Magni Garfias .

Filius Catholicus aduersus Patrē Hæreticum armatur: Henricus contra Henricum III. Imperatorem ; *to. 12. an. 1105.*

Filios occidere solebant Pomerani ; *to. 12. an. 1124.* ante fidem susceptam .

Filius contra Patrem Regem Angliæ Henricum: iuxta Dei ultio . *to. 12. an. 1173. fol. 660.*

Filius debet sequi Catholicam Fidem

dem alterius Parentis Catholici,
& in ea educari; *to. 13. an. 1229*
in fine.

Filosofia studia vetuit Nero, di-
cens esse inania; *an. 68. fol. 653*
Filosophi pulsi à Roma à Vespas-
iano, eo quod liberè reprehenden-
derent; *an. 75. fol. 710.*

Filosophi vtilis Reipublicæ; *ibid.*
Philosophi Christiani extollun-
tur 711.

Filosophi multi ad Fidem con-
uerſi; 711. *an. 75.*

Filosophos Præconis edicto eiecit
ex Vrbe Domitianus; *an. 85. fol.*
723.

Filosophi fuerunt Patriarchæ Hæ-
reticorum ex Tertulliano; *an.*
120. to. 2. fol. 73.

Filosophi per Philosophiam non
perueniunt ad Dei cognitionem;
& quomodo Iustinus miraculosè
ex Philosopho fit Christianus;
to. 2. an. 130. fol. 73.

Filosofia multum cōducit Chri-
stianæ Religionis, & multi Phi-
losophi ex sacris litteris multa
acceperunt; *tom. 2. an. 234. fol.*
386. tunc autem est damnosa,
quando in ea homines conquies-
cunt 387.

Filosofia, & Theologia se ha-
bent vt Agar, & Sara; *to. 2. an.*
234. fol. 387.

Filosophi à Iuliano obtinent di-
gnitates, & Magistratus; *tom. 4.*
an. 362. fol. 9.

Fingere se alium esse, vt possit à
fidelibus in Terris Infidelium

subueniri tam in vestibus, quàm
in alijs, est licitum; *tom. 13. an.*
1226. in fine.

Firmani quomodo Ecclesiæ Roma-
næ subduntur; *vide Romana Ec-*
clesia.

Firmani obtinent ab Honorio III.
potestatem cudendi monetam;
to. 13. an. 1220. fol. 305.

Flagellari solebant quidam Rei, &
quare: qui erant flagellorum Mi-
nistri; *tom. 1. fol. 166. vide,*
Brutij.

Flagellorum pœna dari solita in
Ecclesiâ; *to. 7. an. 1523. vide fu-*
stigatio

Flagellari, seu fustigari non pote-
rat olim homo liber; *tom. 8. an.*
600. fol. 140.

Flumina excreſcentia in immensum;
an. 589. de Tiberi. Athesis verò
Veronæ, crescens altè in Ec-
clesiâ Sancti Zenonis non intra-
uit: fideles erant intra Ecclesiâ,
& aqua eos non lædebat; *ibidem*
fol. 652.

Follis quæ moneta erat; *to. 3. an.*
330. fol. 407. multa genera fol-
lium: vndè sic dicti; *ibid. 408.*

Fontes quidam vinum emittentes;
to. 1. fol. 95. & 96.

Forenses Conuentus qui, & quo-
modo fieri soliti; *tom. 1. an. 57.*
fol. 509.

Formatæ litteræ quomodo facien-
dæ; *tom. 3. an. 325. fol. 324. &*
hoc ex Concilio Niceno primo:
Canon licet hic non reperiatur;
ibidem: finis talium formarum.
quisnam erat. For-

Forma Eucharistiæ quæ : multa ;
vide Eucharistia .

Fornicationem non esse peccatum
 dixit Aetius ; *to. 3. an. 356. fol.*
698. sed esse opus merè natura-
le, sicut narces emungere , &c.

Fornicatio à Manicheis laudata ;
tom. 9. an. 810. fol. 559. à Ser-
gio .

Fornicatio est peccatum mortale ,
 idest soluti cum soluta ; *tom. 13*
an. 1254. fol. 705.

Forouiliense Concilium celebratur
an. 791. tom. 9. fol. 413: propter
processionem Spiritus Sancti à
Patre, & Filio, & ad firmandum,
quod Christus sit Filius Dei na-
turalis etiam secundum humani-
tatem, non adoptiuus ; to. 9. an.
791.

Fortitudo maxima Adolescentum
 in perferendo Martyrium ; *to. 4.*
an. 362. fol. 36.

Fotius Patriarca Constantinopoli-
 tanus Scismaticus ; *vide Photius.*

Francfordiense Concilium ex 300.
 Episcopis, Prouinciale tamen, ob
 hæresim Elipandi Primatis To-
 letani, & Felicis Vgelit. *tom. 9.*
an. 794. dicebant Christum , vt
hominem, esse Filium Dei adop-
rium : errauit damnando sep-
timam Nicenā Synodum veram.
fol. 420. sed Legati Papæ non
approbarunt .

S. Franciscus de Assisio nascitur
 Assisij *an. 1182. tom. 12. in fine à*
sæculi vanitatibus se conuertit ;
an. 1206, to. 13. fol. 166. de an-

no 1208. proponit regulam Euā-
 gelij , Nolite possidere aurum ,
 seruare &c. ; *to. 13. fol. 180* Re-
 gulæ confirmationem obtinet ab
 Honorio III. *to. 13. an. 1223. in*
fine: moritur an. 1226. to. 13. fol.
367. Canonizatur an. 1229. to.
13. fol. 390. De veris Stigmati-
bus Sancti Francisci Gregorius
Nonus scribit epistolam ad Ger-
manos ; tom. 13. an. 1237. fol.
503. et arguit Episcopum Olo-
mucensem negantem Stigmata
Sancti Francisci ; tom. 13. an:
1237. fol. 502.

S. Francisci reliquiæ in Ecclesiam
 propriam translata ; *an. 1230.*
fol. 409. & quando: contra Papæ
mandatum Laici noluerunt eas
portare , quod debuerant Sacer-
dotes , Papa interdictum ponit
in Ecclesia, & præcipit fratribus,
vt locum deserant nisi Affiliates
non pareant satisfaciendo, &c. &
hinc puto ortum esse, quod clam
fuerit sepulchrum eius corpus .

Franciscani duo tulerunt litteras
 excommunicationis contra Fri-
 dericum II. Imperatorem ad Pa-
 triarcam Hierusalem ; *to. 13. an.*
1229. fol. 397.

Franciscani quinque in Græcia
 procurant concordiam inter Pa-
 triarcam Græcum , & Romanam
 Ecclesiam ; *to. 13. an. 1230. fol.*
435.

Franciscani duo cum duobus Do-
 minicanis mittuntur à Gregorio
 IX. in Græciam pro vnione cum

Y

Ro-

Romana Ecclesia ; *tom. 13. an. 1233. fol. 439.*

Franciscanus Fr. Iacobus Russanus instruebat Georgianos ; *tom. 13. an. 1233. fol. 441.*

Franciscani mittuntur à Gregorio Nono ad instruendos Græcos Scismaticos sub Vatario Patriarcha Niceno ; *tom. 13. an. 1238. fol. 513.*

Franciscanus Collega Inquisitoris contra Albigenes cum socio occiditur ab Hæreticis ; *ta. 13. an. 1242. fol. 570.*

Franciscani mittuntur ab Innocentio IV. ad Tartaros , & eorum Imperatorem pro eorum conuersione ; *ta. 13. an. 1245. fol. 594.* Amplas facultates eis concedit , &c.

Franciscani ab Innocentio IV. mittuntur ad Græcos pro vnione cum Ecclesia Romana ; *tom. 13. an. 1249. fol. 655.*

Francorum Rex Childericus inuadit Galliam , & fit Rex ; *ibidem vide Gallia.*

Francorum Rex Theodobertus inuadit Italiam , sed re infecta ob pestem reuertitur ; *tom. 7. an. 540. fol. 308.*

Francorum Reges Chidelbertus , & Clotarius contra Theudem Hispaniæ Regem Arianum bellum mouent ; *ta. 7. an. 543.*

Franchi Galliarum partem ab Imperatore Iustiniano obtinent , & quam ; *tom. 7. an. 549. fol. 371.* Germani erant Franchi , ideo

Masiliam obtinere.

Franchi Reges primi omnium eundem nummos aureos cum imagine sua , non Imperatoris ; *tom. 7. fol. 371.*

Francorum Rex vocatur à Papa Vigilio in adiutorium Urbis , & Ecclesiæ Romanæ in Totilæ direptione ; *tom. 7. an. 550. fol. 374.*

Franchi inuadunt Italiam , in Lucania Brutij , & Campania ; *tom. 7. an. 555.* & hoc in defensionem Gothorum : sed vincuntur à Romanis.

Frascatum destructum , & vnde sic dictum , cum prius esset Tusculum ; *vide Tusculum.*

Fratres Domini cur dicti aliqui Apostoli , & alij ; *ta. 1. fol. 22.*

Fratres olim dicebantur Christiani , & cur ; *tom. 1. an. 43. fol. 309.*

Fridericus primus Imperator se alienauit à Papa , quia dum de an. 1157. de Roma reuerteretur Londonensis Episcopus in Germania fuit spoliatus , & carceratus , Papa grauib. litteris per duos Cardinales Legatos scripsit de hoc ad Imperatorem : in ijs dicit à se accepisse Coronam , & alia bona posse accipere : de his grauati Principes , qui cum eo aderant , irriserunt Legatos ; & vnus Legatus dixit , si non habet à Papa , à quo habet ? ob hoc quidam Comes exerit gladium volens percutere Legatum . Frideri-

dericus remisit statim Legatos in Urbem cum præcepto ne diuerterent ad Episcopos, & Abbates per viâ, &c. *l. 12. an. 1157. fol. 409. et seqq.* Inde misit litteras circulares per Regnum dolens de hoc, quod dicat Papa se illi dedisse Coronam Imperij, &c. & colorat impietatem, quod dimiserat Legatos sine honore: sed prudens Papa per alios Legatos eum mitigat; &c. & fit Pax. *1158.* Iterum pax scinditur; *an. 1159.* quia Imperator quemdam Ludouicum Cardinalem ad Ecclesiam Rauennæ promouere volebat, & Hadrianus renuit. Hac de causa inhonorare cepit Papam, ponendo iu litteris nomen Papæ post suum: Fridericus, &c. Hadriano, &c. ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Papa, prætendebat sibi faciendum iuramentum fidelitatis; *ibid.* dicēs à Constantino Ecclesiam Romanam habuisse iurisdictionem, regalia ad Imperatorem pertinere, &c. De anno 1159. accidit mors Hadriani; electus est Alexander III. & fit scisma. Octauianus Cardinalis intruditur dictus Victor: Imperator fauebat isti: intimauit Concilium; citauit vtrumque ad dicendam causam Papæ. Alexander restitit constanter, &c. *fol. 440. &c.* fit Conciliabulum ab Episcopis absq; Laicis. Alexander damnatur, & Victor recipitur: tota historia, &c. *an. 1160.*

Fridericus suo edicto præcipit, vt Victor recipiatur ab omnibus, &c. maximum Scisma, & ab Alexandro Anagninæ excommunicantur omnes Scismatici; malè accipit, quod Alexander eat in Galliam: cogitat malum, de eligendo tertium, & ad hoc volebat trahere Regem Galliarum; *an. 1162.* mortuo Victore curat eligi alium Antipapam Paschalem dictum tertium: in Concilio Herbipoli curat ab omnibus recipi, *an. 1166.* venit in Italiam; vt in Cathedra Petri collocaret. Audiens verò quod Romani in conspectu cum Tusculanis omnes cōciderant, venit Romam cum violentia, & mirè vexabat Cinitatem. Papa autem Alexander clam fugit Beneuentum cum Cardinalibus, *to. 12. an. 1167.* incendit Ecclesiam Sancti Petri: sed peste exercitus affligitur, & fugit ex Italia, &c. *an. 1167.* Excommunicatus fuit à Papa, priuatus Regno, & Corona, & subditi absoluti à iuramento fidelitatis; *an. 1168. fol. 393.* ob scisma; & quia noluit compariere, &c. Obsidetur Papæ à Lombardis, fugit in Germaniā, &c. Iterum venit in Italiam, obsidet Alexandriam, nihil proficit, quarit pacem cum Papa, adeunt ad eum Cardinales; *to. 12. an. 1174. & 75.* petebat iurisdictionem in spiritualibus, nihil obtinuit; *ibidem.* vincitur à

Mediolanensibus ; *an.* 1176. *fol.* 680. Perit pacem à Papa , hic promittit ; *ibidem* : & quomodo stabilitur. Pax hæc facta Venetijs , & quomodo ; *to.* 12. *an.* 1177. in principio , & *seqq. usque ad fol.* 694. Quanta humilitate pedes osculatus , & stratoris munere functus est ; *fol.* 693. & 94. absolutus fuit à Papa ipse cum reliquis Scismaticis , &c.

Rursus rebellat tēpore Urb. III. volebat enim concedere Inuestituras Episcopatum ; *to.* 12. *an.* 1186. Iuit in adiutorium Terræ Sanctæ ; *tom.* 12. *an.* 1189. *fol.* 818. sed cum Soldanum Iconij vicisset , in Saleph fluuiio se lauans , mergitur ; *an.* 1190. *fol.* 822. & 24.

Fridericus secundus Nepos illius , Filius Henrici V. à Papa fit Rex Siciliæ infans ; *to.* 13. *an.* 1198. *fol.* 18. *vide* Sicilia: multa de eo ; *vide* Catal. Imp. Coronatur Imperator , &c.

Ducit uxorem Isabellam filiam Joannis Bremensis Regis Ierusal. *an.* 1213. *to.* 13. *fol.* 328. incipit inolescere . Contra eum multa scribit Papa ; *tom.* 13. *an.* 1226. Cogit Regem Ierusal. renunciare Regno ; *ibid.* Ingratus Papæ nolens satisfacere voto de succursu Terræ Sanctæ excommunicatus declaratur à Gregorio IX. *to.* 13. *an.* 1227. *fol.* 373. & propter alias causas.

Hic Imperator sedus iniquum fe-

cit cum Soldano Babiloniæ ; *vide* Terra Sancta .

Excommunicatur propterea à Gregorio Nono , & subditi absoluuntur à iuramento fidelitatis ; *to.* 13. *an.* 1229. iuramento promittit se restituere omnia , quæ abstulerat Ecclesiæ ; *tom.* 13. *an.* 1230. *fol.* 405. redit postea in gratiam Papæ ; *ibid.* *fol.* 406.

Sed cum Papa Gregorius Nonus cogeretur à Romanis rebellibus e Roma exire , & Reate secedere , & Fridericus se obtulisset in eius auxilium , destinavit eum cum suo Legato contra Romanos ; *to.* 13. *an.* 1234. in principio , sed infidelis extitit , & recessit nihil faciens .

Tamen deinceps pacem habuit cum Papa ; *an.* 1234. 35. 36. & c. Iterum excommunicatur ; *to.* 13. *an.* 1239. in principio , & quare : innumeræ causæ .

Iterum in Cōcilio Generali Lugdunensi ab Innocētio Quarto excommunicatur ob multa ; *ibidem* *to.* 13. *an.* 1245. Priuatur Imperij Corona ; *ibidem* .

Insidias tendit contra Papam , ut eum occideret , sed detegitur ; *to.* 13. *an.* 1247. *fol.* 625.

Tandem excommunicatus moritur Florētini Oppido Apulię Capitinatæ ; *an.* 1250.

Dicitur præfocatus à Manfredo filio notho ; *to.* 13. *fol.* 662. sepultus à Manfredo in Ecclesia Montis Regalis .

Fri-

Frigium, seu Phrigium: *vide* Pal-
lium.

Frisia recipit Fidem, opera Pipini
Regis; *to. 8. an. 695. & 697.*

Frons Crucis signo munienda in
omnibus actionibus; & ab initio
Ecclesiæ cepit id fieri; *to. 2. an.
201. fol. 284.*

Fuga licita est persecutionis tem-
pore; *tom. 2. an. 205. fol. 363.*
multa de hoc, & *fol. seqq.* Hæ-
retici olim hoc damnarunt; *ibid.*
fol. 304. & an. 305. fol. 809.

Fugere possunt Sancti in persecu-
tione (Apologia de hoc ex A-
thanasio) *tom. 3. an. 356. fol.
681.*

Fugiens ad Monasterium Mona-
chorum, tradi non debet Laicis
Mililibus; *tom. 6. an. 406. fol.
269.* multa de hoc, & prodig-
ium, &c.

Fugientes ad Ecclesiam trahi, aut
expelli non posse, iubet Impera-
tor, sed excipit Constantino-
polim *tom. 6. fol. 270.* multa de
hac lege.

Fugientes ad Ecclesiam sunt im-
munes; *to. 12. an. 1148. Concil.
Remen.*

Fugientes ad Ecclesiam defen-
dendi: qui extrahunt excom-
municandi; etiam olim sic fie-
bat Constantinopoli; *to. 9. an.
789.*

Fugientes ad Ecclesiam defenden-
di: magna controuersia de hoc
Constantinopoli; *to. 9. an. 812.
fol. 580.*

Fuldense Monasterium à Carolo
Manno Fratre Pipini Regis Gal-
li fundatum; *to. 9. an. 755. fol.
229.*

Fulginates quando Ecclesiæ Ro-
manæ subduntur; *vide* Romana
Ecclesia.

Funera Iudæorum cum Tibicinibus
fiebant, non verò Christianorū;
*tom. 1. fol. 110. & pectoris tun-
sionibus.*

Funeralia per multos dies dura-
bant olim; *tom. 1. an. 34. fol.
245.*

Funeralia Iudæorū excessiuo præ-
tio fiebant; *to. 1. fol. 183.*

Funeralia quo ritu cū Cereis, &c.
facienda à Christianis; *to. 1. an.
34. fol. 245.*

Funeralia defunctorum cum Ca-
stro doloris, ut dicitur, & Cereis
fieri solita; *to. 7. an. 565.*

Funeralia defunctorum Catholi-
corum cum hymnis lætitiæ, &
alleluia fieri solita; *to. 7. an. 590
fol. 661.*

Furata res non potest offerri Deo;
miraculum de eo, qui mel furat-
um voluit offerre, & conuer-
sum reperit in lapidem; *to. 9. an.
747. fol. 186.*

Fustigationis pœna dari solita in Ec-
clesia Hæreticis, & alijs; *tom. 7.
an. 527. fol. 97.*

Fustigationis pœna non sit crude-
lis. Episcopus Ferentini suspen-
sus fuit per duos menses à Missa,
quod crudeliter fustigari fecerit
feminam; *ibid.*

Fusti-

Fustigationis penam dare erat Episcopis vetitum, S. Gregorius punxit Episcopum Tarentinum ob hoc; *to. 8. an. 593. fol. 49.*

G

Galli constantes fuere in Fide tempore Arij; *to. 3. an. 358. fol. 725.*

Gallicana Ecclesia nunquam foedata hæresibus ex tempore Apostol. usque ad *an. 406. to. 5. ibid. fol. 248.* licet in ea Vigilantius sparserit suas hæreses, &c.

Gallia erat corruptis moribus quando à Vandalis, & Alanis inuasa fuit; *to. 5. fol. 251.* multa indigna recensentur, &c.

Gallia infestatur à Vandalis, & Alanis prodicione Stiliconis, qui erat Dux Romani Imperij; *to. 5. fol. 263. &c.* Iterum à Gothis redeuntibus ex Italia; *tom. 5. fol. 342. an. 414;* pelluntur; *fol. 359.*

Galli Episcopi succurrunt Britannia existenti in periculo hæresis Pelagianæ; *to. 5. fol. 521. an. 429.* mittentes ad eos duos Episcopos doctos, &c.

Galli quidam Presbyteri damnantes de hæresi Augustinum reprehenduntur à Celestino Papa; *to. 5. an. 431. fol. 602.*

Galli Episcopi depositi à Papa restituntur; *tom. 5. fol. 630. an. 432.*

Galli Episcopi à Papa iudicantur,

deponuntur, &c. *tom. 6. fol. 32. & 33. &c.*

Gallia Rex primus, fuit Childericus Rex Francorum, nam *an. 456.* cum Theodoricus Gothorum Rex in Hispanias se conuertisset, & Romani amplius non possent resistere, Francorum Rex Childericus se immittit in Galliam, & Parisijs firmat sedem; *to. 6. fol. 256.* erat barbarus Religionis; *fol. 212.* cui successit Clodoveus eius filius Parisijs; *to. 6. an. 484. fol. 419.*

Galli aliqui Episcopi licet Pelagium damnassent, indirectè faciebant illi, impugnando Augustini scripta; *to. 6. an. 463. fol. 259.* Ideo factum Concil. Arausicanum secundum.

Galliarum Præfecti excutientes Romanorum iugum, Barbaris se dedere; *to. 6. an. 468. fol. 279.* Galli per auariciam, & alia scelera Ministrorum, se subducunt à Romanis; *tom. 6. an. 468. fol. 280.*

Galliarum Reges plures erant regnante Childerico; *to. 6. fol. 419* & tamen Parisijs regnanti successit Clodoveus; *ibid.* ab alijs dicitur Huldovicus.

Gallia à tribus possidebatur Nationibus, scilicet Franchis, Burgundionibus, & Gothis; *f. 420.*

Gallia Rex Clodoveus venit ad fidem occasione uxoris Crotilidis Christianæ; *tom. 6. an. 494. fol. 486.* Hic fuit primus Rex Gal-

Galliæ Christianus, *fol. 531. an. 499. to. 6.* à Sancto Vedasto catechizatus fuit; *fol. 533.* à Sancto Remigio Episcopo baptizatus est; *fol. 532.* Miraculum accidit de ampulla Chriftmatis ore columbæ allata coelitus, vt fons, & Rex sacrentur; *fol. 535.*

Galli nolunt habere pro Rege Alaricum Gothum Arianum, sed malunt esse subditi Clodoueo Francorum Regi Catholico; *to. 6. an. 507. fol. 577.*

Galliarum, & Francorum Rex Clodoueus quali apparatu Christiano se præparat ad bellum contra Alaricum Regem Gothorum, & quæ præcipit Militibus: benedictionem accipit à Sancto Remigio; *to. 6. an. 507.* & vincit; *fol. 580.* post victoriam multa donat Ecclesijs: eo tempore in Gallia Narbonensi regnabant Gothi; *to. 6. fol. 58.*

Galliarum Rex Clodoueus ab Imperatore Anastasio factus est Consul Imperij Romani; *to. 6. an. 508. fol. 582.*

Galliarum Rex Clodoueus suafu Sancti Remigij misit Hormisdæ Pont. Rom. coronam auream cum gemmis, quæ dicitur Regnum; *tom. 6. an. 514 fol. 632.* & in præmium à Deo habet, vt Corona Regni Galliæ adhuc dureret mortuus est Clodoueus; *an. 514. ibidem fol. 634.*

Reges Galli qui perseverant in fide, & Ecclesijs sunt obsequen-

tes; benedictionem Sancti Remigij obtinent, si contra maledictiones, & cetera multa de hoc; *fol. 635.*

Post Clodouicum quatuor filij diuidunt Regnum; *to. 6. fol. 636. an. 514.* Chidelbertus, Clotaricus, &c.

Gallorum ornatus, & vestes antiquitus; *to. 6. fol. 637.*

Galli invitantur à Iustino Imperatore ad liberandum secum Italiam de manibus Gothorum; *to. 7. an. 535. fol. 235.*

Galli primò cum Hispaniæ Reges Gotho Theude; *an. 542. tom. 7. fol. 323. vide Franchi.*

Galliæ partem obtinent Franchi à Iustiano, *vide Franchi.*

Galli qui & Franchi Massiliam obtinent, quæ erat Imperatoris, ab eo; *to. 7. an. 549. fol. 371.*

Aduerte, quòd Franchi, qui Gallias acceperunt, erant Germani; *fol. 371.* omnium primi cudunt aureos nummos cum Imagine sui Regis, non Imperatoris; *fol. 371.*

Galliarum Rex vocatur in auxilium à Papa contra Gothos; *vide Franchi; an. 550. fol. 374.*

Galliarum Reges aliquando se malè ingerebant in dispensando bona Ecclesiarum; *to. 7. an. 559* sed emendant se; & munificentia Chidelberti narratur; *ibid. fol. 468.* magnæ donationes ab eo factæ Ecclesiæ Sancti Vincentij; *ibidem; an. 561. & 562.*

Gallorum, sed Francorum Parisijs

ſijs Rege Chidelberto mortuo ſucceſſit Clotarius eius Germanus, qui in alia parte Gallię dominabatur, & Monarchiam aſſequitur; *tom. 7. an. 562. piſſimus extitit circa Monacos Sancti Benedicti: filio Cramno percit, ibid.*

Clotarius moritur: quatuor filij diuidunt Regnum in quatuor Regna; Chilpericus, &c. Charibertus, Gunteramnus, & Sigebertus; *tom. 7. an. 565. Charipertus ſe miſcet in Eccleſiaſticis malè; an. 566.*

Galli procurant vndique habere reliquias; *to. 7. an. 566.*

Gallię Regina Redegundis maximè ob pietatem commendatur; *to. 7. an. 566.*

Gallię Epifcopi videntes collabi diſciplinam Eccleſiaſticam, ſtatim reſtaurabant per Concilia; *to. 7. an. 570. fol. 534.*

Gallię Reges obediētes Papę in reſtituendis Epifcopis pulſis; *to. 7. an. 570.*

Gallię Rex Charibertus ſacrilegia multa facit in res Eccleſię; *to. 7. an. 572. multas concubinas, &c.*

Gallię Rex Chilpericus multa ſacrilegia contra Eccleſias committit, & dirè vaſtat; *tom. 7. an. 576. pęnè inuaſoribus à Deo datur; ibidem, Chilpericus cum Imperatore amicitiam tenet; an. 582. Chilpericus inclinatur in hereticiſm Sabellij; an. 583. doctus*

erat, ſed deceptus: vocatur Nero illorum temporum: nefanda commiſit: occiſus eſt à priuato homine; *an. 587.*

Sed Rex Gunteramnus benè ſe gerit in ſua ditione; *an. 587. & 88.*

Chidelbertus moriens relinquit heredes Regni Theodoricum, & Theodobertum; *tom. 8. an. 596. fol. 106.*

Galliarum Epifcopi per Papam Viſitatoreſ accipiunt; *to. 8. an. 599. fol. 133.*

Galli maximè laborabāt vitio Simonie; *to. 8. an. 601. fol. 146.*

In Gallia tres Reges erant; *an. 602. Theodoricus, Theobertus, & Clotarius; to. 8. fol. 146.*

Gallię Reges præſati bellis ſe conſumpſerunt; *tom. 8. an. 601. fol. 154.*

Gallię Regibus præſatis S. Gregorius primus præſcribit leges ſeruandas ſub pęna priuationis Regni; *an. 603. fol. 168.*

Theodoricus ſupris vacans à Sācto Columbano rephreſus, hūc proſequitur; *to. 8. an. 612. fol. 220. multa mala ei infert, &c. in Burgundia hic Rex regnabat. Illum conatur habere in ſuo Regno, Clotarius, qui in extremo Gallię propè Oceanum regnabat: naſcitur diſcordia inter alios duos Fratres Theodoricum, & Theobertum; & Clotarius ex Sancti Columbani conſilio nulli adhæret; fol. 223, ſed an. 613.*

Theo-

Theodobertus occiditur à Theodorico ; *fol. 225.*

Clotarius mortuis dictis suis Fratribus Theodorico , & Theodoberto , solus ex prophetia S. Columbani potitur Monarchia trium Regnorum ; *tom. 8. an. 614. fol. 230.* Vir bonus , & amator hominum Sanctorum , &c.

Gallie Rex Dagobertus filius Clotarii baptizari compellit Iudæos ; *tom. 8. an. 614.* & hoc fecit ex consilio Heraclij Imperatoris : quare ; *vide Iudæi.*

Gallie Rege Clotario mortuo , Dagobertus regnat sub regimine Pipini primi Ducis Neustrie relictus à Dagoberto . Hic Pipinus insignis vir , & Maior Domus Regis ; *an. 631. tom. 8. fol. 302.* sed quando Dagobertus adoleuit , impiè se gessit , Ecclesias spolians , &c. mulieribus deditus , uxorem , quia sterilem , eiecit : Virginem e Monasterio accipit : ob quod obiurgatus ab Episcopo Arnando ; *an. 632.* sed postea ad meliorem frugem conuersus ; *an. 639.* habuit filium Sigebertum , requirit Arnandum Episcopum , qui eum baptizet ; *ibidem.* noluit cum Rege Sclauorum amicitiam tenere , dicens seruos Christi non posse cum canibus fœdera iungere ; *an. 640. fol. 357.* Ecclesias instituit hæredes cum magna munificentia ; *to. 8. an. 644.* cum bona opinione sanctitatis moritur , &

visio de eo ; *an. 647.*

Eo mortuo Sigebertus , & Hildonicus , seu Clodoueus , hæredes Regni remanent ; *tom. 8. an. 644. & an. 647.*

Sigeberto mortuo sine prole , Clodoueus Frater eius Monarchiam tenet Regni ; *an. 658.* sed Filio suo Childerico illud dedit ; nam & huic etiam dare voluerat Sigebertus ; *ibid.*

Clodoueus hic fuit 14. Rex Gallie ex familia Clodouei primi ; *to. 8. an. 660.*

Childerico regnante , omnis fraus , & iniustitia præualuit in Regno ; *fol. 477. an. 658.*

Clodoueus Pater dicti Childerici fuit perfidus , sacrilegus , abscidit brachium Sancti Dionisij , velut insanus innumera faciens mala : ex tunc cepit à familia Clodouei primi Regnum deficere ; *an. 660.*

Clodoueus hic secundus moritur ; *an. 664.* tres filios relinquens : sed Childericus qui supra , solus remanet Rex ; *to. 8. an. 668. fol. 502.* & fuit occisus : malè se gerebat ; *to. 8. an. 671.* est controversia an Theodoricus Frater eius superuixerit , vel mortuus sit prius ; *ibid.*

Clodoueus tertius successit ; *to. 8. an. 688.*

Gallie Reges Iuuenes ex tunc voluptatibus dediti ; & socordes , militiam ducibus committebant ,

Z & Ma.

& Maior Domus regebat omnia;
to. 8. an. 688.

Clodouco mortuo, Chidelbertus
eius Frater succedit; *tom. 8. an.*
692. fol. 615.

Pipinus vt administrator domus
regebat Regnum; *to. 8. an. 714.*
relinquit in Magistratu suo Car-
olum Martellum Filium illegi-
timum ex Alpaide Pellice exhe-
redatis filijs legitimis, Grimoal-
do Maiore Domus Regis, & Dra-
gone Duce Campaniæ; *ibidem* :
Regnabat in Gallia hoc tempore
Dagobertus secundus; *an. 714.*
Dagoberto mortuo . Chilpe-
ricus huius nominis secundus
Clericus , qui Daniel vocabatur,
à Franchis eleuatur in Re-
gnum; *tom. 8. an. 714.* pugnat
cum Carolo Martello , & Chil-
pericus vincitur; *to. 9. an. 717.*
fol. 17. & Carolus constituit Re-
gem Theodoricum Filium Clota-
rij , cuius ipse erat Maior Do-
mus; *fol. 26. an. 720.*

Carolus Martellus à Papa Grego-
rio III. vocatur in auxilium con-
tra Regem Longobard. Luit-
prandum; *to. 9. an. 739. fol. 125*
an. 740. fol. 131. ei missæ clau-
es Sancti Petri. Sed mortuus est,
ideò non venit : multa de eo;
moritur *an. 741. to. 9. fol. 137.*
magna contentio de eius dâna-
tione; , sed laudatus reperitur
à Romano Pontifice : res Ec-
clesiæ vsurpauerat; *ibidem*; Prin-
cipatus eius erat Austrasia , &

Turingia ; *fol. 140.*

Succedunt hæredes Caroloman-
nus , & Pipinus; Carolomannus
succedit in Principatu eius; *fol.*
140. to. 9. an. 741.

Carolomānus fit Monachus Bene-
dictinus in Monasterio Cassinen-
si; *an. 747. to. 9. fol. 184.* & mul-
tis *seqq.* Historia eius de Mona-
co , qui illum percutiebat , quia
ille celauerat suum nomen; *fol.*
187.

Pipinus Frater Carolimanni re-
gnat solus; *tom. 9. an. 747. fol.*
184.

Carolimanni ingens humilitas .
Cum vno sibi caro vadit Cassi-
num ; non manifestat nomen: di-
cit se homicidam , &c. fit Noui-
tius , &c. in vilibus exercetur
post professionē adhuc ignotus .
Coquinę datur in socium coquit
ab hoc percutitur duabus vici-
bus : ipse dicebat parcat tibi
Deus, et Carolomannus, patienter
ferens : vna vice eius socius
impatiens pilo percussit coquum
dicens , nec Deus , nec Carolo-
mannus tibi parcat ; carceratus
hic manifestauit illum esse Caro-
lomannum cum reuerentia , et
obsequio, etc. Abbas tamen Pe-
tranax postea oues ei custodien-
das dedit . A Latronibus non
est passus eas capi , sed potius
omnes vestes, etc. alia vice ouem
claudā in humeris portans, huius
lotio persusus est. Eius patien-
tia notata ; hortus colendus ei
datur

datur; *tom. 9. an. 747.*

Pipinus Princeps regnans maximam victoriam habet de Vestphalis infidelibus, miraculo S. Simiberti; *tom. 9. an. 749. fol. 195.* Pipinus à Zaccaria Papa creatur Rex Galliarum; Nam Chilperico Morouingio mortuo Hildericus huius familiae Stupidus erat Rex. Papa hoc detruso in Monasterium, Pipinum de Fide benemerentem facit Regem; *to. 9. an. 751. fol. 196.* Ideò Papa fecit hoc, quia data ex Gallia ad eum legatione, quòd Hildericus nihil faceret, sed solo nomine esset Rex, dicit Papa, melius est, ut ille sit, apud quem summa rerum potestas erat: et sic à Sancto Bonifacio Germanie Legato vngitur, et coronatur; *ibidem an. 752. to. 9. fol. 202.*

Galliarum Episcopi; *vide Episcopi.*

Galliarum Regi Pipino concessum fuit à Zaccaria Papa nominare Episcopos eligendos in suo Regno; *to. 9. an. 752. fol. 203.*

Galliarum Rex Pipinus, sicut et alij præcedentes ab alijs tribus Pontificibus, à Stephano III. rogatur, ut per suos missos vocet ipsum Papam ad se: et Pipinus mittit Ducem, et Episcopum, etc. *to. 9. an. 753.* et Aistulphus Rex Longobard. impediēbat, ne irer, quia timebat Galliarum Regem, sed nihil fecit: iuit, etc. *vide Papa.*

Galliarum Rex Pipinus cum magna pompa recipit Papam Step-

hanum tertium: multa de hoc; *to. 9. an. 753. & 54.* Eius filij duo Carolomanus, et Carolomagnus ab eo vnguntur Reges; *to. 9. an. 754.* Item et vxor Pipini; *ibidem.* Idem Papa obtestatur Gallos proceres, ut nunquam de alia familia Regem super se constituant, nisi de stirpe Pipini.

Galliarum Ecclesiarum cantus inductus in eas fuit per Clericos Papæ Stephani III. *to. 9. an. 754. fol. 211.*

Galliarum Rex Pipinus suasu Papæ bellum mouet contra Regem Longobard. Aistulphum pro restitutione Terrarum Ecclesiæ Romanæ: pugnat, et cruciat exercitum Longobard. *an. 754.* Iterum rogatur à Papa, ut veniat in Italiam, quia bellum contra Romanam ditionem denuo mouerat Aistulphus Rex Longob. *an. 75. epistola digna.*

Pipinus donationem fecerat Ecclesiæ Romanæ de Ciuitatibus, Terris, etc. *to. 9. an. 755.*

Pipinus à Papa hortatur maxima anxietate: et epistola scripta nomine Sancti Petri, ut occurrat; *to. 9. an. 755. fol. 226. &c.*

Galliarum Rex Christianissimus appellari solitus ab initio; *to. 9. an. 755. fol. 228.*

Galliarum Rex Pipinus concedit Romanæ Ecclesiæ Exarchatū Rauen- nensem, dicens se idedò bellasse cum Longobardis, ut hūc donaret Ecclesiæ; *tom. 9. an. 755. fol. 228.*

Z 2 Item

Item coegit Regem Longobardorum, vt restitueret Ciuitates Acimiliæ, Pentapolis, & Comacum, &c. *ibidem* 20. Ciuitates, & alias in alijs Prouincijs. Item Fauentiam, &c. Ducatum Ferrariæ integrum; *an.* 756. Bononiam; *an.* 756. *fol.* 239.

Galliæ Rex Pipinus magnis encomijs laudatur à Papa, quòd Ecclesiâ liberauerit, & cetera multa de hoc.

Pipinus lædens Ecclesiæ Immunitatem, auferens quoddam prædium, diuinitus vapulat à Sancto Remigio, & corripitur febre; *to.* 9. *an.* 760.

Galliæ Regibus Sanctus Remigius in suo testamento sub anathematis pœna prohibuit, ne surriperent res Ecclesiæ; *to.* 9. *an.* 760.

Galli Reliquiarum cupidi Romam mittunt pro eis, &c. *tom.* 9. *an.* 764.

Galliæ Rex Pipinus requisitus ab Imperatore amicitiam facit cum eo, licet hæretico; *tom.* 9. *an.* 766.

Pipinus moritur; *an.* 768. *tom.* 9. *fol.* 292.

Carolus (qui magnus) & Carolomannus filij eius regnant; *tom.* 9. *an.* 768.

Carolus accipit Vxorem Bertam filiam Desiderij Regis Longobard. *to.* 9. *an.* 770. sed *an.* 771. repudiavit: scandalum, & multa de hoc præsumitur, quòd ius-

su Papæ id fecerit, & aliam accepit; *to.* 9. *an.* 771. *fol.* 305.

Carolomagnus moritur; *an.* 771. *to.* 9. *fol.* 306.

Carolomannus rogatur ab Adriano, vt veniat in Italiam ad defensionem Ecclesiæ, & bonorum Sancti Petri contra Longobardos; *to.* 9. *an.* 773. Iterum rogatur, quia roget Desiderium, vt restitueret Ciuitates Papæ, & non obtinuit: venit cum magno exercitu; *to.* 9. *an.* 773. *vide* Longobardi, &c. fugauit omnes Longobardos, &c. Interim multa Prouinciæ se subdunt Papæ; *ibidem*.

Carolus relicto in itinere exercitu venit Romam; *an.* 774. *fol.* 320.

Solemnitas, cum qua fuit receptus, cum vexillis, militibus per triginta milliaria viæ propè Urbem, cum crucibus, pueris cum ramis oliuarum, &c. & alia *ibid.* 374. quomodo tractatus à Papa; *ibid.*

Donatio facta Ecclesiæ Romanæ de Ciuitatibus, Prouincijs, &c. *vide* Romana Ecclesia: obsederat Papiam per sex menses: sed pestis vicit omnia: ideo Victor rediens e Roma, in eam intrauit: cepit Regem Desiderium, & duxit in Galliam, 774.

Carolus Magnus, rebellâre Rotgaudo Longobard, in Italia Duce Foroliuensi, venit in Italiam, & cum occidit, & reuersus est

in Galliam; *tom. 9. an. 776.*
 Carolus Magnus fuit defensor
 Ecclesiarum, & Canonum; *tom.*
9. an. 774. 75. & 76. idè fre-
 quentes sub eo Synodi *776. fol.*
777. omni anno, & coram se
 convocabat Concilia; *an. 776.*
 Carolus Magnus iuvat cū exer-
 citu Hispanos contra Saracenos;
to. 9. an. 778.
 Carolus Magnus excellens in lit-
 teris; *tom. 9. an. 778. fol. 338.*
 multa de eo, &c. curauit vt Ha-
 drianus Papa elaboraret anti-
 phonarium, & responfale pro
 Ecclesiasticis officijs *fol. 340.* ve-
 nit Romam: baptizatur Pipinus
 eius filius à Papa, & Ludouicus
 coronatur Rex Aquitaniz, Pipi-
 nus verò Italiz in Regno, quod
 erat Longobardorum.
 Carolus Magnus amiciffimus e-
 rat Principis Saracenorum Oriën-
 tis; *to. 9. an. 784.* obtinuit ab eo
 Sanctum Sepulcrum Christi; *to.*
9. an. 784. fol. 357.
 Carolus Romam venit, & Be-
 neuenti Ducem Longobard. vult
 reprimere, Capuam pergit, ces-
 sat inuadere, obfides duodecim
 accipit; *to. 9. an. 787. fol. 402.*
 mortuo Arichifio Duce, datur
 Ducatus à Carolo Romualdo fi-
 lio Arichifij; *ibid.* Romæ mora-
 tur multos dies, & magna deuotio;
an. 787. fol. 404. 5. &c. &
 per totum *an. 794.*
 Carolus Magnus recipit Leonem
 tertium fugientem ad se, &c. ex

persecutione; *to. 9. an. 799. fol.*
484. & magno cum honore eum
 remittit Romam.
 Venit Romam, vt quietem da-
 ret illi Ecclefiæ deturbatæ; *to. 9.*
an. 800. quomodo recipitur; *ibi-*
dem, litterarum studia per Or-
 bem erexit; *an. 802.*
 Caroli Magni Testamentum; *to.*
9. an. 806.
 Galliz Reges Protectores Ponti-
 ficum Romanorū instituuntur à
 Carolo Magno; *to. 9. an. 806.*
fol. 520.
 Carolus legendi, & psallendi
 peritiffimus; *to. 9. an. 806. in fi-*
ne: eius Testamentum, & dispo-
 sitio; *an. 811. to. 11. fol. 575 &*
76. moritur; *an. 814. to. 9.* eius
 sepulcrum, & pompa sepeliendi.
fol. 608. eius corporis forma; ;
f. 609. Carolus Magnus habetur
 inter Sanctos in Gallia, sed Pas-
 chalis Papa Scismaticus eū de-
 clarauit; *to. 9. fol. 609.*
 Ludouicus filius regnat; *an. 812*
tom. 9.
 Ludouicus magnam Thesauri
 partem à Patre relictæ Romam
 ad Sanctum Petrum misit; *an.*
814. fol. 610.
 Galli recipiunt Hispanos fugien-
 tes à Saracenis, & dant eis Co-
 lonias; *to. 9. an. 815.*
 Ludouicus facit Ecclefiæ Roma-
 næ donationem status Ecclesia-
 stici, & quot erant Ciuitates,
 &c. *to. 9. an. 817. fol. 652.*

Lotharius eius filius coronatur Romæ à Papa Paschali; *tom. 9. an. 823.*

Ludouicus cogitur à filiis dimittere Imperium, & vxor eius velatur in Monasterio ipso remanente in sæculo; *to. 9. an. 830.* Lotharius, & Pipinus filij, atque Carolus in eum aduersi. Gregorius IV. iuit in Galliam, vt pacem componeret, sed non potuit; *an. 833.*

Gallicana Ecclesia à Romana accipit quomodo officia Ecclesiastica faciat, & iuxta hanc corrigit. *to. 9. an. 830. & 31.*

Ludouicus dimisit Imperium, quo ritu, & humilitate 833. sed postea restituitur 834. magna Populi lætitia Ludouici constantia quando ex apparitione Comete audiuit suam mortem; *to. 9. an. 837.*

Lotharius Rex Italiæ filius Ludouici vexabat Iura Ecclesiæ Romanæ, & Ludouicus Pater fauebat Ecclesiæ; *to. 9. an. 838.* mouet bellum contra Patrem, &c. reconciliatur, &c. *to. 9. an. 839.* Iterum mouet; *an. 840.*

Filij Ludouici tres, Lotharius Rex Italiæ, Pipinus Aquitanix, Carolus Neustrix; *to. 9. an. 837.* Galli Episcopi à Papa etiam iudicandi; *to. 9. an. 839.*

Ludouicus Imperator moritur *an. 840.* eius magna encomia. Lotharij filij diuidunt Regnum; *to. 10. an. 843.* Ludouicus fit

Rex Longobard. *an. 844.* prætendebat, vt Romani facerent ei iuramentum fidelitatis. Papa, Sergius II. noluit; *tom. 10. an. 844. fol. 14.*

Ludouicus qui erat Italiæ Rex malè se gessit cum Ecclesia Romana: *to. 10. an. 855. fol. 130.* hoc etiam ante, sed postea mutatus; *an. 858.*

Lotharius Imperator fit Monachus ex Monasterio Pruniacensi ubi moritur; *to. 10. an. 855. f. 734.* Galli contra Imaginum adorationem; *vide Imagines, &c.*

Galli cum anxietate querunt e Roma Martyrum Reliquias, *tom. 9. an. 826. per totum.*

Galli Episcopi malè sentiebant circa solutionem matrimonij; *vide Repudium.*

Galli Episcopi de anno 863 malè instructi erant de Canonicis Regulis, *to. 10. an. 863. fol. 245.*

Galli quidam Episcopi iniurijs lacessunt Romanum Pontificem; *to. 10. an. 863. fol. 249.*

Gallorum Episcoporum Concilia male facta, à Papa retractata, &c. *to. 10. an. 866. fol. 341.*

Gallorum Regum obsequium erga Papam Nicol. primum; *to. 10. an. 866. fol. 345.*

Gallorum Rex Ludouicus Imperator Saracenos opprimit in Regno Neapolitano; *to. 10. an. 871 fol. 492.* Idem in Calabria.

Ludouicus II. Imperator carcera- tur à Duce Beneuenti, & Saraceno-

cenorum Duce; *to. 10. an. 872. fol. 503.* malè se gessit cum Papa Nicolao I. veniente Romam, volebat cum priuare, fecit verberare Clerum, malectrauit Cruces, & alia Sacra; *ibidem.* Post hunc multi Reges fuere in Gallia vsque ad Carolum Crassum, sed vnus eorum erat semper Imperator, & à Papa coronabatur; *vide Imperatorum Catal. in fine.*

Carolus Caluus Ludouici II. filius *to. 10. an. 875. & 76.* moritur *an. 877.*

Ludouicus III. Balbus filius coronatur Imperator; *an. 877. to. 10. moritur an. 879.*

Carolus Crassus post duos annos fit Imperator à Papa; *an. 881. tom. 10. moritur an. 888.*

Arnulphus succedit in Regno, sed non est Imperator *an. 888. to. 10. fol. 620.* sed Vuido Dux Spoleti fit Imperator; *ibidem,* sed postea Romam cepit cum Papæ consensu, & fit Imperator.

Galli defendebant eorum Regnū esse hereditarium; *tom. 10. an. 892. fol. 631.*

Galli relicto Rege Carolo, ob turpem amorem cuiusdam Aganonis, elegerunt Robertum, qui erat Comes; *to. 10. an. 922.* Occiditur à Carolo; *an. 923.* sed eligitur Rodulphus; *ibidem.*

Ludouicus filius Caroli simplicis de stirpe Caroli Magni, mortuo Rodulpho fit Rex; *tom. 10.*

an. 936. carceratur à Northmandis *an. 945. to. 10.* sed à Papa Martino Secundo inuatur, &c. Ludouicus moritur: filius Lotharius subrogatur; *to. 10. an. 954.* Lotharius moritur: succedit filius Ludouicus; *to. 10. an. 986.* fuit hic vltimus Carolinorum; *an. 987. moritur; ibidem.*

Gallorum Regnum ad extraneos transit: mortuo Ludouico eligitur Hugo Dux Parisiensis; *to. 10. an. 987.* Cognomentum Hugonis erat Capeti, ex Principibus natus, &c. Mater dicitur fuisse Soror Othonis primi Imperatoris. Inuitat Papam Ioannem XV. vt vadat in Gallias *an. 994.*

Carolini perdidērunt Regnum, quia in sacris se immiscebant; *to. 10. an. 990. in fine.*

Galli Episcopi semper ad Papam recurrunt; *to. 10. per totum præsertim in fine 990.*

Galli Episcopi auctoritatem Papæ minuant, eius decreta Concilijs submittunt. Multa de hoc; *to. 10. an. 992. per totum, & in fine.* maximè Hugo moritur; *an. 998. to. 10.*

Robertus filius Hugonis succedit Rex; *to. 10. an. 998.* faciens matrimonium cum Commatre genuit Monstrum; *ibidem.*

Gallix Rex Robertus alloqui volens cum Imperatore Henrico quomodo congregitur; *to. 11. an. 1023.* Magne dissensiones Roberti cum Constantia Regina de Regno

Regno, quod illa volebat pro secundo genito; *an.* 1028. moritur *an.* 1033. *to.* 11. Innumera pia opera, & sanctitas eius, &c. Henricus succedit Rex; *to.* 11. *an.* 1033. *in fine.* Henricus vngere facit in Regem filium suum Philippum; *t.* 11. *an.* 1059. *f.* 269. Philippus hic fecit repudium sue vxoris, &c. *to.* 11. *an.* 1094. *vide* Repudium: excommunicatur: *vide* Rex.

Philippus moritur; *an.* 1106. *fol.* 55. *to.* 12.

Ludouicus VI. filius regnat; *ibidem to.* 12. *an.* 1106. Crassus dictus; & consecratus fuit ab Innocentio II. *an.* 1131. moritur *an.* 1136. multa elogia de eo: fouit Innocentium II. multa de eius obitu digna.

Galli Regis vnctio à quo fieri potest de consuetudine; & de iure; *tom.* 12. *an.* 1106. *fol.* 57.

Ludouicus VII. viuente Patre coronatus fuit ab Innocentio II. *to.* 12. *an.* 1131.

Galli Episcopi non possunt: circulares fidei, &c. *vide* Fides; *v.* Papa.

Galliæ Regnum vsque ad annum 1159. nunquam fecit scisma à Papa; *to.* 12. *ibidem fol.* 442.

Galliæ Rex Ludouicus septimus quanto obsequio defendit Alexandrum tertium; multa; & mira de hoc; pacem iniuit cum Rege Angliæ, vt agat contra Fridericum Imperatorem; *to.* 12. *an.* 1162. semper eum defendit;

ita ut hostis diceretur Imperatoris Friderici; *to.* 12. *an.* 1166. *fol.* 523.

Galliæ Reges consueti defendere miseros, afflictos, &c. exulantes; pro iustitia, defenditur S. Th. Cantuariensis à Ludonico VII. *an.* 1168. *to.* 12. *fol.* 600.

Galliæ Rex Ludouicus acriter impugnavit Hæreticos Albigenes; *to.* 12. *an.* 1178. *fol.* 731.

Philippus filius Ludouici coronatur Rex viuente Patre; *tom.* 12. *an.* 1179. *fol.* 745.

Ludouicus moritur, & solus regnat Philippus filius; *to.* 12. *an.* 1180. *in fine.*

Galliæ Rex recuperat bello de manu Regis Angliæ Northmandiam, Andegauiam; & Aquitaniam; *to.* 13. *an.* 1204. *fol.* 132. Philippus moritur; *an.* 1223. *to.* 13. *fol.* 332. Ludouicus VIII.

Regis Filius primogenitus regnat; *ibidem fol.* 233. in hoc dicitur rediisse Regnum ad stirpem Caroli Imperatoris; quia hic ex parte matris erat de stirpe Caroli; *ibidem* Ludouicus moritur; *an.* 1226. *to.* 13. *fol.* 365.

Ludouicus IX. filius Ludouici VIII. (qui est Sanctus) coronatur Rex; *to.* 13. *an.* 1226. *fol.* 365. Puer erat: nolebant ei subesse Galli, & maxime quia Blanca eius mater, quæ regebat Imperium, erat Hispana; *tom.* 13. *an.* 1227. *fol.* 379.

Galli Reges defensores fidei Catholicæ

tholicę; (Reges) *to. 13. an. 1228. fol. 388.* Sub hoc Rege Ludouico depressę sunt hæreses Albigen-
sium ; *ibid. fol. 389.*

Gallię Regnum mirę commenda-
tum à Gregorio IX in omnibus,
&c. *to. 13. an. 1229. fol. 401.*

Ludouicus Rex egrotans ad mor-
tem fecit votum expeditionis
Terrę Sanctę: conualuit, extruxit
Domi Cappellam ; in qua insi-
gnes Reliquię , Corona Christi,
de Ligno Crucis, &c. quam ma-
gnis priuilegijs auxit Innocēti-
us IV. *tom. 13. an. 1244. fol. 587.*

¶ 88. S. Ludouicus quā ele-
ganti inuentione omnes de fa-
milia induit vestibus cum Cruce;
an. 1245. in fine. S. Ludouicus
videns Fridericum Imperatorem
persecutorem Papę, & omni via
volentem eum opprimere, bellū
vult committere contra illum ;
tom. 13. an. 1247. fol. 626.

In expeditionem pro Terra San-
cta discedit. Multa de hoc *to. 13.
an. 1248. vide Terra Sancta.*

Carceratur cum alijs à Saracenis
an. 1249. fol. 656 v. Terra Sancta.

Gallię Rege Sancto Ludouico Iu-
dęi expulsi sunt à Gallia de li-
centia Papę ; *to. 13. an. 1253.
fol. 668.* S. Ludouicus reuertitur

in Galliam cum filijs , & vxore .
Multa miracula per viam ; *to. 13.
an. 1254. fol. 706. & 7. &c.*

Ecclesiastica Iura defendit. Mul-
ta ; *ibidem.*

Gelasij Papę Epistola, quę videtur

fauere Eutichianis, quomodo de-
fenditur ; *to. 6. an. 496. fol. 507.*
Genibus flexis à principio Ecclesię
non orandum in Dominica ; *an.
58. fol. 561. & 565.* quia Domi-
nica designat Resurrectionem ;
vide Oratio.

Genua non flectenda tempore Pas-
chali ; *tom. 3. an. 325. fol. 310.*

Genios bonos, & alios malos tene-
bant Gentiles ; *tom. 2. an. 100.
fol. 3.* Genij Dæmones sunt ;
*to. 2. an. 196. fol. 695. & to. 2.
an. 202. fol. 292.*

Gentilis primus conuersus ad Fi-
dem fuit Cornelius Centurio ;
to. 1. an. 41. fol. 184.

Gentiles conuertendi ad fidem
præuidit Petrus, dum linteum ex
Cœlo descendens vidit plenum
immundis ; *to. 1. an. 41. fol. 287.*

Gentilium ritus multi emundati
ab imperfectionibus ad Sacros
conuersi ; *to. 1. an. 44 fol. 339.
& seqq.*

Gentilium multi ritus ad Ecclesiā
traducti, & qui multi sunt ; *to. 1.
an. 44. fol. 340.*

Gentiles quomodo se purgabant
à suis maculis, & peccatis coram
Idolis ; *to. 3. an. 324. fol. 235.*

Gentilium Sacerdotes ; *vide Sa-
cerdotes.*

Gentiles creabant Pontificem ma-
ximum pro suis Sacris ; *to. 4. fol.
4. an. 361. & quo ritu ; ibidem.*

Gentilium Terris à Principe Ca-
tholico occupatis, Ecclesię in
eis factę sunt Ius patronatus illius ;
Aa to. 13.

to. 13. an. 1246. fol. 618. est privilegium speciale .

Gentiles adhuc Romæ erant tempore Damasi Papæ ; tom. 4. an. 382. fol. 469. & 473. 494. & fol. 600.

Gentiles infortunia imputabant malo cultui Deorum ; tom. 4. an. 383. fol. 493.

Gentilium templa Romæ demoliri iussa à Theodosio ; tom. 4. an. 389. fol. 600.

Gentilium templa ubique demoliebantur , &c. to. 4. an. 389. fol. 614. 15. 16. &c.

Gentiles adhuc erant Romæ tempore Leonis primi ; to. 6. an. 452. fol. 178.

Gentiles , ritus , & personæ erant adhuc Romæ tempore Gelasij ; to. 6. an. 496. fol. 512.

Gentiles dici ceperunt Pagani , quando Constantio imperante , ut qui vellent militare baptizarentur , aliàs à militia cessarent , & in paganitate remanerēt , idest in Pagis ; tom. 3. an. 351. fol. 614.

Gentiles priùs à Romanis dicebantur omnes Barbari ; to. 3. an. 351. fol. 614.

Genus Episcopatus erigitur in Archiepiscopatum , quia illa Civitas adhæsit Innocentio secundo : quas Ecclesias ei subdit ; to. 12. an. 1132.

Georgiani Populi erant Catholici coniuncti Romanæ Ecclesiæ ; to.

13. an. 1233. fol. 443.

S. Germanus Archiepiscopus Constantinop. fuit primus propugnator Imaginum ; tom. 9. an. 727. fol. 86. propter hoc ab Imperatore Leone Isauro Hæretico expellitur à Throno , & eligitur Anastasius Suicellus Iconoclasta perfidus ; tom. 9. an. 730. fol. 97.

Germania recipit fidem ; an. 697. fol. 628.

Germania cepit primùm habere Monacos opera S. Bonifacii ; to. 9. an. 725. fol. 48.

Germania ab Ecclesia Romana per S. Bonifacium fidem recipit ; to. 9. an. 731. fol. 104.

Germaniæ Reges erant ex stirpe Caroli Magni vsque ad an. 912. tom. 10. in fine fol. 683. moritur Ludouicus , & tunc Conradus Dux Saxonie fit Rex .

Succedit Henricus Rex Germaniæ , & Francorum ; to. 10. an. 919. moritur an. 936. succedit Otho Filius , *ibidem* . Pij isti duo fuerunt : Otho Italiæ Regnum acquisivit ob matrimonium cum Adelaide Regina vxore mortui Lotharii Regis Italiæ an. 961. *vide* Italia : fecit Regem Germaniæ Othonem filium ; *ibidem* fol. 961.

Mortuo Henrico , qui fuit etiam Imperator , successit Conradus ; to. 11. an. 1024. in fine .

Conrado mortuo succedit Henricus

ricus filius ; *tom. 11. an. 1039.*
vide Imperator ; vide Rex .

Mortuo Henrico tertio eligitur
 Rex Henricus quartus , qui po-
 stea fuit Imperator ; *tom. 12. an.*
1105. vide in Cathalogo Impe-
ratorum: moritur Henricus quar-
tus sine filiis ; to. 12. an. 1125.

Lotharius Dux Saxonum eligitur
 Rex præsentibus Legatis A-
 postolicæ Sedis ; *to. 12. an. 1125*
 & postea coronatur Imperator ;
tom. 12. an. 1133. adhæsit Inno-
centio secundo in Scismate Pe-
rri Leonis .

Germaniæ Rex Henricus quintus
 Filius Friderici Imperatoris ac-
 cipit in Vxorem Constantiam fi-
 liam Rogerij Regis Siciliæ ; *vide*
Sicilia ; to. 12. an. 1118. fol. 789.
 Otho nepos Regis Angliæ est
 Rex Germaniæ , & Romanorum ;
tom. 13. an. 1198. fol. 17. Saxo
erat .

Gerundense Concilium factum ; *an.*
517. to. 6.

Gilberti Porrettani errores hi erāt :
 Diuinam essentiam non esse De-
 um . Personarum Diuinarum
 proprietates non esse Personas ;
 Theologicè personas in nulla
 propositione prædicari ; Diuinā
 naturam non esse incarnatam ;
tom. 12. an. 1147. fol. 338. erat
Episcopus Gallus Prætorienſis ; tē
nullum mereri præter Christum ,
& nullum baptizari , nisi saluan-
dum , ibidem , & an. 1148. fol.
346. contrarium decretum est in

Concil. Remen. vbi debent
 legi ista decreta , quia necessaria
 pro doctrina de Trinitate . Non
 fuit priuatus Episcopatu , quia
 non pertinax . Ideò nota , quòd
 pertinacia videtur hic sumi pro
 obstinatione , &c. cum charitate
 tractatur , &c. *fol. 350. legenda*
sunt omnia illius Concilij .

Glacies adeò magna , vt Constan-
 tinopoli in Ponto per centum
 milliaria mare fuerit ea incrusta-
 tum , triginta cubita erga sub-
 dum alta glacies , incunctis Re-
 gionibus à Licia vsque ad Da-
 nubium ; & cùm esset sic altum
 gelu , alijs viginti cubitis creuit :
 multa de hoc ; *to. 9. an. 763.*

Gladiatorum ludi vetiti à Constan-
 tino ; *to. 3. an. 325. fol. 335.*

Gladius duplex in Papa, spiritalis,
 & materialis ; *tom. 11. an. 1053.*
 multa de hoc .

Gladium secundum habet Eccle-
 sia : multa , &c. *to. 13. an. 1233*
 in principio ; *vide Papa.*

Gloria Patri , et Filio , et Spiritui
 Sancto , licet à Niceno Concilio
 dici præcipiatur , ante erat in vsu
 ab initio Ecclesiæ , *to. 3. an. 325.*
fol. 327. dici etiam solebat cum
Spiritu Sancto , pro etc. fuit
tunc denuo præceptum propter
Arianos ; fol. 328. et ideò addi-
derunt alium versiculum, sicut e-
rat in principio , etc. quia Arius
negabat Filium Dei fuisse ab æ-
terno ; ibidem .

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto in fine cuiuslibet Psalmi decernitur apponi in Concilio Romano sub Dam. *tom. 4. an. 382. fol. 463.* in Oriente dici solebat in fine Antiphonarum hic versus; & dici solebat hymnus glorificationis; *ibidem*.

Gloria Patri, & Filio, Spiritui Sancto sine, &, volebant dici Priscillianistæ: damnat Siluerius Papa; *to. 7. an. 538. fol. 279.*

Glorificatio importat illum versiculum Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto; *to. 3. an. 325. fol. 327.*

Gnostici, eorumque hæreses, ac turpitudines; *t. 2. fol. 68. an. 120.*

Gog S. Ambrosius intellexit de Gothis, cui aduersatur S. Hieronimus; *tom. 4. an. 378. fol. 389.*

Ghoti, qui ad ripas Istri habitabāt, fidem recipiunt; *to. 3. an. 327. fol. 376.*

Ghoti primò cōtra Romanos bellum gerunt, qui trans Istrum pacificè habitantes finitimi Romanis carebant alimentis; & Lupicinus Dux Romanorum auaritia pollens, eis impediēbat victum procurare; *tom. 4. an. 376. fol. 376.*

Ghoti in Europam vocantur à Rufino; *tom. 5. fol. 6. an. 395.* in Græcia sedent, &c. & Thraciam postea vastant sub Alarico. *fol. 7.*

Ghoti, Duce Alarico, in Agro Polentino in Liguria pugnant

cum Romanis, & vincuntur; *to. 5. fol. 185.*

Ghoti Ecclesiā Catholicā habuerunt à Chrysostomo Constantinopoli, & Episcopum, & erant Catholici; *tom. 5. an. 405. fol. 226.*

Ghoti in Imperium, & Italiam, et propè Romam veniunt cum Radagasio; *vide Imperium.*

Ghotorum fauore Acritus creatur Imperator ab exercitu Romanorum: ipse ad Theodoricum missus fuerat à Valentino Legatus pro pace, et eam conclusit; *tom. 6. fol. 208.*

Ghoti cū Rege Theodorico, Gallias, Galliciam, et Hispanias inuadunt; *to. 6. fol. 211.*

Ghoti in Italia vincuntur à Bellisario; *vide Imperium; vide Italia; vide Theodoricus.*

Ghoti capto Vitige à Bellisario Regem faciunt Theobaldum, et hoc occiso faciunt Totilam; *to. 7. an. 542. fol. 322.* Romam capit iterum Totilas; *an. 547. to. 7. fol. 353.*

Ghoti per totum Orbem ferè, maximè in Hispania, et Gallia ex Arianis fiunt Catholici; *tom. 7. an. 589.*

Gothescalcus Monachus Gallus; eius hæreses damnatæ in Concilio Moguntino secundo; *to. 10. an. 848. fol. 61.* istæ erant hæreses. Deus sicut prædestinauit aliquos ad vitam, ita ad mortem æternā alios: secunda, Deus non vult om-

omnes homines saluos fieri, sed solum eos qui saluantur. Tertia, Christus non fuit crucifixus, & mortuus pro salute totius Mundi, idest pro Redemptione omnium; quarta quod Diabolus non potest ad se rapere aliquem ex ijs, pro quorum redemptione Christus sanguine fudit; quinta, Deitas Sanctæ Trinitatis triplex est; *ibidem*, fol. 62. doctrinæ multæ contra has adducuntur; *ibid.*

Aduersarius eius erat Himmarus Archiepiscopus Rhemenfis; *ibidem*.

Grammaticæ errores in Scriptura, quare; *vide* Scriptura.

Grammaticam tantum sciens pro docto habebatur tempore Leonis tertij, idem Carolus Magnus studia litterarum per totum Mûdum erexit; *tom. 9. an. 802. fol. 504. 5. &c.*

Grandensis Patriarca quando incipit; *vide* Patriarca.

Grandensis Ecclesia fuit Mater Venetæ; *tom. 11. an. 1073. fol. 428.*

Grando ingens Constantinop. cecidit similis lapidibus; *to. 4. an. 367. fol. 207.*

Grando cecidit Mannæ in Insula Minoricæ, ob quod conuersi sūt omnes Iudæi; *to. 5. fol. 426.*

Grando ignea in Saracenos cecidit cum Constantinopolim obsiderent, etc. *tom. 9. an. 718. fol. 18.*

Gratianus Monachus Sancti Benedicti de Clusa Ciuitate Tusciæ in Monasterio Sancti Felicis Bononiæ collectionem fecit decretorum; *an. 1151. tom. 12.*

Gratiarum actio facta à Christo in reditu Flauiani ab Imperatore; *tom. 4. an. 388. fol. 566.*

Gratiam dari secundum merita nostra dixit Pelagius; *to. 5. fol. 372. an. 415.* contrarium dixit Concil. Diospol.

Gratiæ non tribuendam victoriam, sed libero arbitrio; *tom. 5. fol. 372.* contrarium dixit Concilium Diospol.

Gratiam vel nullam esse necessariam, vel concedi ad facilius agendum, vel consistere in legibus, et doctrina; idem Pelagius postea dixit; *to. 5. fol. 375.*

Gratiam in vtero Matris habuisse dicebat Adelbertus hæreticus: blasphemiam hæc est dicit Zaccarias Papa; *tom. 9. an. 745. fol. 178.*

Grauari non debent Populi pretextu belli; *to. 8. an. 595. fol. 80.*

Græci in sacris Latina multa recitabant; *vide*, Lingua; *to. 1. fol. 79.*

Græci Episcopi dimittentes vxores non possunt eas amplius reassumere; *tom. 5. an. 400. fol. 121.*

Græcam linguam callebat S. Leo; *to. 6. fol. 143.*

Græci Episcopi æmuli gloriæ Latinæ

tiæ Ecclesiæ Concil. Quinisextum fecerunt, in quo multa decernunt contra perpetuam praxim Ecclesiæ Latinæ, in odium eius; multa de hoc; *tom. 8. an. 692. per totum.*

Græci post hoc Concil. tolerati ab Ecclesia Romana ob bonum pacis; *to. 8. an. 692. fol. 614.*

Græca Ecclesia quomodo pacem petit ab Ecclesia Romana, & quomodo obtinet; *vide Orientales; vide Fidei professio.*

Græcis impositum à Papa si volunt communicare cū eo, vt Hæreticos, & Scismaticos anathematizent; & sic fecerunt tempore Hormisdæ, & omnium primus Episcopus Constantinopolitanus. Græcorum Episcoporum, & omnium vnio facta cum Ecclesia Romana per talem damnationē Hæreticorum, & Scismaticorum; *to. 7 fol. 34. multa de hoc; vide Orientales.*

Græci Episcopi in Synodo Constantinopolitana vocant Papam Patrem Patrum; *to. 7. an. 520. fol. 63.*

Græcam linguam se non habere, dixit S. Gregorius primus; *tom. 8. an. 593 fol. 57.*

In Grecia tempore S. Gregorij non erant qui Latinè possent traducere; *to. 8. fol. 57.*

Græci noluerunt habere in Diphricis quædam nomina Romanorum Pontificum; *to. 8. an. 677.*

Græci Spiritū Sanctum à Patre, &

Filio procedentē fatentur, Theodorus Episcopus; *to. 8. an. 679.* Græci Imperatores curarunt eligi Pontifices Romanos Græcos, & quare; *vide Imperator; vide Papa.*

Græci in Conciliabulo reiiciunt sextam Synodum; *to. 8. an. 712.* erant omnes Monothelitæ, &c. Græcorum cum Latinis disputatio de azimo & fermentato: in append. *to. 1. digna, & exacta, &c.* Græci Patriarchæ quam professionem fidei faciebant: notandum, quia digna; *to. 9. an. 785. fol. 359. &c.* Concilia omnia vsque ad tempora illa facta recipit, &c.

Græci milites Imperatoris bellum gerunt cum Italis, & Longobardis, et fugantur; *tom. 9. an. 788.*

Græci dicentes Spiritum Sanctum à Patre procedere, sed non negantes procedere à Filio non damnantur; sed illi qui negant; *to. 9. an. 791.*

Græca Ecclesia cum Romana reconciliatur tempore Leonis III. Papæ, et Nicephori Patriarchæ; *to. 9. an. 811. fol. 575.*

Græci multa encomia de Romano Pontifice faciunt; *vide Orientales; vide Papa.*

Græci quam fidem professi sunt, vt S. Theodorus; *to. 9. an. 826. fol. 762.*

Græcæ Ecclesiæ Scisma à Latina tempore Photij; *vide Photius. Græ-*

Græci Imperatores paruipendebant sacra, et Ecclesiastica; *to. 10. an. 862. fol. 218.*

Græci (Photius) quid cepit obijcere contra Latinos; *to. 10. an. 863. fol. 251. vide Photius.*

Græci Patriarchæ, et Imperatores consulunt Papam in dubijs lapforum, et ordinatorum; *to. 10. an. 867. fol. 383.*

Græcæ Ecclesiæ ad Papam obsequium; *to. 10. an. 868. fol. 409. 10. &c.*

Græci Jamnant Photium, et recipiunt decreta Nicolai primi, et Hadriani secundi; *tom. 10. an. 868. fol. 422.*

Græci post Photium prætendunt Concil. hoc contra eum fuisse abrogatum; *vide Concil. vide Photius*: et hoc quia Photius erexerat caput contra Papam, ut se defendant in hoc, etc.

Græci Episcopi in Concil. Generali octauo non permittunt, ut dicantur laudes Imperatoris Occidentis; *tom. 10. an. 869. fol. 437.*

Græci falsificant acta Conciliorum; *to. 10. an. 869. fol. 440.*

Græci Episcopi recipi non potuerunt in Cômunionem Catholica, nisi libellum fidei darent Legatis Papæ in Concilio Generali octauo; *to. 10. an. 868. fol. 420. & an. 869. fol. 442.* finito autem Concilio, de hoc mæsti erant dicentes venisse sub iugum Papæ. Ideo Imperator procurat recu-

perare libellos, sed non potest omnes; *fol. 442.* Custodes multos furantur, etc. Multa de hoc.

Græci per octauum Concilium intelligunt illud Conciliabulum, quod fecit Photius contra Papam, etc. *to. 10. an. 869. fol. 444.*

Græcus Imperator prætendebat dare titulum Imperatoris Occidenti; *vide Imperator*:

Græcus Imperator Papæ subijcit se, & dignitatem Patriarchæ, & ab eo petit reintegrari Photium; *an. 879. to. 10.*

Græci Imperatores præstantes, labe hæresis infecti; *to. 10. an. 886 fol. 609. vide Imperator.*

Græcus Imperator Nicephorus malè habet quod Papa titulum Imperatoris dispenset in Occidente; *to. 10. an. 968.*

Græcus Imperator indignatur; quod Otho Imperatorem se nomet, contentus quod Rex; *to. 10. an. 968.*

Græcus Imperator malè tractat Legatos Imperatoris Occidentis; & quare: multa de hoc; *ibidem.*

Græcorum odium in Latinos; *to. 10. an. 968. per totum.*

Græcorum Ecclesiæ tributariæ erant Patriarchæ; *to. 10. an. 968. fol. 809.*

Græcus Imperator vult dici Imperator Romanorum; *tom. 10. an. 968.*

Græca Ecclesia iterum cum Romana vnita; *tom. 11. an. 1009. sed paulò*

paulò post diuifa , &c.

Græci in Italia bellum sufferunt à Northmandis missis à Papa ; *to. 11. an. 1018.* deindè quia expugnari non poterant venit Henricus primus Imperator ; *ibidem. an. 1022.*

Græci Imperator , & Patriarcha tentant facere, vt Constantinopolitana Ecclesia dicatur vniuersalis sicut Romana : non obtinent ; *to. 11. an. 1024.* & quia à Papa id non obtineat scisma faciunt. Græcorum exercitus recuperat Siciliam à Saracenis ; *tom. 11. an. 1038. in fine.*

Græci reprehendunt Latinos, quòd azima comedunt , quòd Sabbata custodiunt, quòd Alleluia in Quadragesima non recitant ; *to. 11. an. 1053. fol. 195.* Ita Michael Cerularius Patriarcha Constantinopolitanus. Confutatio eorum in his opinionibus ; *ibid. Multa, & alia ; an. 1054. fol. 210.*

Græcus Imperator Constantinus Monomachus curat vnire Græcam Ecclesiam cum Latina , sed maiora inuoluit dissidia ; *to. 11. an. 1053. fol. 198.*

Græcam Ecclesiam studuit vnire Leo IX. sed non potuit , imo Legati eius Constantinopoli damnarunt Patriarcham , &c. *to. 11. an. 1054.*

Græcorum Patriarche insolentia ; *vide Constantinopolitanus Patriarcha .*

Græcorum errores de anno 1054.

hi erant . Simoniacè Episcopi omnia vendebant . Castratos ad Clericatum , & Episcopatum promouebant : vt Valesij . Rebaptizabant baptizatos , & maxime Latinos , vt Ariani : Ecclesiam Christi perijsse excepta Græca , & Sacrificium in ea sola esse , vt Donatistæ . Nuptias concedunt Ministris altaris ; vt Nicolaitæ . Spiritus Sancti processionem à Filio abscindunt à Symbolo , vt Pneumatomachi ; fermentum , quodlibet dicunt esse animatum , vt Manichæi . Paruulos morientes ante octauum diem non baptizant , vt Nazareni . Mulieres Menstruo , vel partu periclitantes non communicant : et si paganae sint non baptizant ; non communicant cum eis , qui iuxta Romanam Ecclesiam barbam radunt , aut Comas tondunt , sicut Nazareni ; *to. 11. an. 1054. fol. 207.*

Græcus Imperator Alexius Comnenus , licet Catholicus , in expeditione Terræ Sanctæ facta à Latinis , fauit magis Saracenis , quàm nostris ; *vide Terra Sancta : to. 12. an. 1118. fol. 131.*

Græci contra Christianos in bello . Sacro machinâtes miscendo calcem farinae ; *tom. 12. an. 1147. fol. 337.*

Græci à Romano Pontifice Hadriano IV. inuitati ad unitatem . Multa &c. & quid responderent , dicunt, quòd licet in ritibus discrepent , non sunt scissi ; *to. 12. an.*

an. 1155. fol. 401. malè audiunt, quòd vocantur oues errantes, drachma perdita, &c. fatentur D. Petri sublimitatem.

Græci inimici Regis Siciliae occupant Calabriam, Apuliam, &c. sed postea fugati; *to. 12. an. 1155. & 56.*

Græcus Imperator petit vnire, cum Latina Ecclesia Græcam, & petit Coronam Imperatoris Romani à Papa, dicens ad se pertinere, non ad Fridericum; *to. 12. an. 1166. & an. 1170. fol. 641.*

Græci pauci in Concil. Lateranensi Tertio fuere, & refractarij; *to. 12. an. 1179. fol. 742.*

Græci Cōstantinopoli persequuntur Latinos ibi morantes dirè; quare; *vide* Latini.

Græci Patriarche quando facti Latini; *vide* Orientales; *vide* Patriarcha.

Græci non abstinuerunt à communicatione cum Latinis, vt heretici, vt dicit Balsamon, *to. 12. an. 1191. fol. 851.*

Græcus Imperator noluit dare auxilium contra Saracenos in expeditione Terræ Sanctæ, nam facile cum eius adiutorio deleti fuissent Saraceni: erat Imperator Alexius Angeli; *to. 13. an. 1198; fol. 23. & 24.*

Græci Imperator, & Patriarcha nolunt vt Episcopi veniant ad Concilium Generale Lateranense Quartum Innocentij III. *to. 13. an. 1199. fol. 43.*

Græcus Imperator Alexius euahitur in Imperium contra alium Alexium Angeli, ope, & auxilio Latinorum, & Pontificis Innocentij III. Magna promiserat; *to. 13. an. 1203. fol. 98. & 99.*
Græcus Imperator Alexius iuuenis prædictus, à Mursiphilo occiditur, & quia illic aderat exercitus Latinus, eligitur in Imperatorem Balduinus Flandriæ Comes Latinus, & ita Græci sub iugo Latinorum iterum sunt; *tom. 13. an. 1204. in principio.* Epistola eius ad Papam. Magna lætitia, &c.

Græcum Imperium quomodo diuisum inter Latinos; *an. 1205. to. 13. fol. 136. & c.* sed Papa arguit Latinos quòd ceperint Constantinopolim; *ibidem fol. 137.* Henricus Frater Balduini succedit in Imperio; *to. 13. an. 1206. fol. 155.*

Græci (licet in Constantinopoli esset Imperator, & Patriarcha Latinus) habebant extra Imperatorem Græcum Theodorum Lascarum; *to. 13. an. 1209. in fine* hic cum bis mille equitibus vicit Turcas 20. m. *an. 1209. in fine.*

Græci rebaptizantes baptizatos à Latinis excommunicantur; *tom. 13. an. 1215. fol. 243.*

Græcos Episcopos esse non posse ubi erant Latini in Græcia; *to. 13. an. 1222. fol. 319.*

Græcorum mores tolerat Ecclesia, &

& ritus eorum; *ibidem*.

Græcus Patriarca confitetur Primatum Papæ; *to. 13. an. 1031.* licet multa contra eum dicat. Erat Patriarca Nicenus Græcus. Græcus Patriarca queritur, quod Papa sit causa discordiæ; *ibid.* Cum Græcis fit collatio iussu Papæ per fratres Minores, & Prædicatores ob vnionem cum Romana; *to. 13. an. 1233. fol. 439.* multa facta in hoc negotio; *ibidem per totum.*

Græca Ecclesia instruitur à Papa Gregorio IX. sed frustra. *to. 13. an. 1238. fol. 513.*

Græci Populi multi ad Catholicā fidem veniunt: multa priuilegia eis concessa; *tom. 13. an. 1250. fol. 664.*

Græcis Clericis, ac Populis quos ritus permittit Innocentius IV. Multa de hoc, & distincta; *to. 13. an. 1255. fol. 704. 5. &c.*

Gregorius Taumaturgus Origenis fuit discipulus, ex Philosopho Gentili conuersus, quomodo, &c. *to. 2. an. 1233. fol. 381. & seqq.*

Gregorii Taumaturgi obitus, miracula, & maximum de eo elogium; *tom. 2. an. 266. fol. 615. & 16.*

Gregorius Nazianzenus à Concilio Antiocheno mittitur Constantinopolim ad sedandos tumultus eius Ecclesiæ, quæ iam Ariana erat ferè tota; *to. 4. an. 378. fol. 398.* Domus, in qua receptus fuit, conuersa est in Basili-

cam: erat ædícula Sanctæ Anastasiæ, & idèd Ecclesia sic dicta fuit; *to. 6. an. 240.* tenetur ibi vt hæreticus; *to. 4. ibid. fol. 401.* Magni fit à Hieronymo, appellatur Magister, & Cathecista Hieronymi; *to. 4. fol. 409. an. 379.* Multa patitur propter seditionē Maximi Aegyptij, qui intrudere se conatus est in Episcopatum Ecclesiæ Constantinopolitanæ; *to. 4. an. 379. fol. 411. 12. 13. &c.* Multa egit in Concilio Constantinopolitano primo, & quia Episcopi aliā secuti fuerunt sententiā circa electionem Episcopi Antiochiæ, exiuit à Concilio, & ædibus Episcopalibus; *tom. 4. fol. 437. an. 381.* renunciat Episcopatus; *to. 4. fol. 441.* Egregiam facit Orationem; *ibidem.* Iniquorum Episcoporum, & aliorū facta sufferre nolebat, &c. Moritur: *an. 389. fol. 589.* Vita eius describitur, &c. lapidibus impetitus orat pro illis; *fol. 591.* effigies eius; *fol. 591.* fuit Virgo; *fol. 594.*

Gregorius primus Romanus Senator Vrbanam præfecturam prius gessit, litteris grammaticis, dialecticis, atque Rethoricis erat valdè instructus, ita vt erat Romæ primus; *to. 7. an. 581.* sed amator erat solitudinis; & in Sicilia diuersa Monasteria edificauit. Vnum edificat Romæ Sancti Andree dictum in Clivio Scarari, & Abbatem præfecit quemdam Mon-

Monachū Sancti Equisij, non Sancti Benedicti, vt putant aliqui; *ibidem*, et Sanctus Equisius ante Sanctum Benedictum Monasteria in Prouincia Valscia erexit, et ex ea vocauit Abbatem Valentem; et Monachus fit. Gregorius ex Monaco fit Cardinalis Diaconus, et Apocrifarius Pelagij Papę secundi. Mittitur Constantinopolim ad Imperatorem; *an.* 583. *fol.* 593. Mortuo Tiberio Imperatore, et succedente Mauritio alius Apocrifarius Diaconus Cardinalis mittitur, et ipse reuertitur, cum reliquijs Sancti Andreę, et Sancti Lucę; *to.* 7. *an.* 586. scribit contra Scismaticos; contra tria Capitula; *ibidem* iussu Papę rediens e Constantinopoli non habitauit in aliquo Palatio, sed cum Monachis in suo Monasterio Sancti Andreę; *an.* 590. *to.* 7. eligitur Papa; *tom.* 8. *fol.* 2. Deplorat vsum Tyrannicum Gothorum, et postea Imperatorum confirmandi electionem Papę, data pecunia tolerat quidem propter infestantes Longobardos, sed scribit Mauritio Imperatori vt abstineat, sed litterę a Clero Romano occultantur propter damnum imminens. Ipse Clerus scribit Imperatori: fugit in speluncam, ne Pontifex esset; inditio Columbę inuenitur *fol.* 7. vitius in suis locis hic, &c. vique

ad annum 605. quadam vice videns Ioannem Persam inclinantem sibi, vt cum adoraret, non est passus, sed ille eum adorauit, simulque prostrati manebant; *to.* 8. *an.* 597. *fol.* 115. doloribus, & podagra semper malę affectus: *fol.* 134. *tom.* 8. & quo magis ægrotat magis laborat; *tom.* 8. *ibidem fol.* 134. Moritur *an.* 604. ei scribenti visa est a Petro Diacono Columba in aure loqui; *ibidem fol.* 177. *tom.* 8. eo mortuo multę calumnię ortę contra illum, quod dilapidator fuisset, quia pauperibus omnia dabat: Ideo eius scripta comburebant, ferē omnia nisi Petrus Diaconus restitisset: Qui ascendens Pulpitum post commendatam Gregorij sanctitatem, statim mortuus est; *fol.* 178.

Gregorij Pater Gordianus ex pictura, seu Imagine facta opera ipsius Sancti Gregorij, & alijs circumstantijs, putatur fuisse Cardinalis; *ibidem fol.* 179.

Guibertini dicebantur, qui tempore Scismatis sub Gregorio VII. Victore III. & Urbano II. sequebatur partes Antipapę Guiberti; qui dictus fuit Clemens III. Archiepiscopi Rauenn., & Imperatoris Henrici III. *tom.* 11. *an.* 1094. & redeunte Urbano II. Romam e Gallia, omnes Romani se ei subdiderunt, præter Guiberti-

bertinos, qui tenebant Turrim Crescentij; *an. 1096. in fine.*
 Guiberti Scismatici Antipapę ossa Rauennę sepulta post 5. annos effossa in flumen sunt proiecta; *tom. 12. an. 1105.*
 Guibertini semper fuerunt Scismatici, erant hi sequaces Guiberti, & postea Imperatorum Henrici III. & IV. *tom. 12. an. 1118.*
 Guido Aretinenſis eximius Musicę Magister; *tom. 11. an. 1022. Monachus.*

H

H Agiomachi dicuntur, qui Sanctos non colunt; Iconomachi, & Iconoclastę, qui Sanctos colunt, sed non Imagines; *tom. 9. an. 833.*

Helenę matris Constantini Genecologia; *to. 3. an. 306. to. 4.*

Helena mater Constantini Romę sepulta est; *to. 3. an. 326. fol. 359.*
 Extra Ciuitatem in quodam templo rotundo, in Basilica Sanctorum Petri, & Marcellini in Sarcophago Porphiretico.

S. Helenę matris Constantini Corpus, vbi sit, multę sententię; Galli, & Veneti de eo disputant; *to. 10. an. 850.*

Heluidij hereses: docet contra Virginitatem, negat etiam B. V. post partum; *to. 8. an. 382. fol. 465.* Confutatur à Sancto Hiero-

nymo; *vide Virginitas.*

Henriciana heresis; *vide Heresis.*
 Henricus Monachus Apostata, & eius hereses; *vide Petrus de Bruiſ.*

Heraclia fuit Metropolis Constantinopolis ab initio; *tom. 1. an. 44. fol. 316.*

Heredes instituebantur à Gentilibus etiam Dij; *tom. 5. an. 399. fol. 93.*

Heredes institui posse omnes Ecclesiasticos, & Ecclesias decreuit Marcianus Imperator *tom. 6. an. 455. fol. 209.*

Hereditates Ecclesijs relinqui volebat S. Augustinus; *tom. 5. an. 409. fol. 286.*

Hereticus est qui à Cathedra Sancti Petri est separatus; *to. 1. an. 343. & seqq.*

Heretici suo nomine suos sectarios nominari sinunt, & hoc est proprium hereticorum; *to. 1. an. 57. fol. 448.*

Hereticis neque in Balneo communicandum, S. Ioannes statuit cum irer ad Balneum in quo erat Ebion. *an. 74. fol. 707.*

Hereses Gnosticorum à quibus PP. impugnata; *to. 2. an. 120. fol. 71.*

Heretici ab Oriente Romam veniunt, et recantant Palinodiam, vt Marcion; *tom. 2. an. 146. fol. 116.*

Heretici facillè conuincuntur per origines, & principia Ecclesiarum suarum; *tom. 2. an. 146. fol. 121.*
 Here-

hereses semper in Mundo fuerunt
opera Diaboli ; *tom. 2. fol. 123.*
an. 146.

hereses ex ignorantia , et alijs
causis sepe sunt ; *tom. 2. an. 146.*
fol. 124.

hereticorum venientium ad fidem
pecuniæ non acceptantur ab Ec-
clesia Romana ; *to. 3. an. 167.*
fol. 157.

hereticis venientibus ad fidem
imponendum , vt quos seduxe-
rant , reuocent ; *ibidem .*

hereticis non facile credendum ,
cum sua dogmata dicunt , sed
cum maturitate credatur ; *tom. 2.*
an. 173. fol. 177. quia aliquando
subdole obtinent communionem
cum Ecclesia Romana ; *fol. 177.*
vt fecit Montanus .

heretici aliquando ope Dæmo-
nis suffocati sunt , vt Montanus,
& Mulieres ; *tom. 2. an. 173. fol.*
181. & seqq.

hereticorum proprium est esse in-
stabiles ; *tom. 2. an. 173. fol.*
186.

heretici innumeri in primitiua
Ecclesia, maximè tempore Ani-
ceti ; *to. 2. ex anno 170. & seqq.*
libris .

heretici non possunt suscitare
mortuos, aliaue miracula facere ;
to. 2. an. 180. fol. 233.

hereticus esse non potest nisi cre-
dens falsum , ideò PP. Concil.
Ariminensis non sunt heretici ;
tom. 3. fol. 737. ita de Gregorio
seniore ; *fol. 754. & 55.*

Hereticorum translatio S. Scriptu-
ræ ab Ecclesia, etiam fuit recepta ;
tom. 2. an. 184. fol. 243.

Hæresiarchæ , & Hæretici à solo
Pontifice Romano ab Ecclesia
separantur ; *tom. 2. an. 196. fol.*
255.

Hæretici qui Scripturam temerè
mutarunt ; *tom. 2. an. 196. fol.*
258.

Hæretici ex Romani Pontificis
contemptu ferè semper incipiunt
sua praua dogmata , vt Tertul-
lianus ; *fol. 2. an. 201. fol. 280.*

Hæresiarchæ poenitentes ad Roma-
num Pontificem se conferunt ;
tom. 2. an. 207. fol. 310.

Hereticorum libri qui , & quomo-
do legi possunt ; *vide Tertullia-
nus ; to. 2. an. 216. fol. 328 ;*

Hæreses damnantur : ingenium
tamen heretici laudare solebat
Cyprianus ; *tom. 2. an. 216. fol.*
328.

Hereticorum damnatio in Conci-
lio Prouinciali à Papa confirmi-
tur ; *to. 2. an. 242. fol. 399.*

Heretici iudicare non possunt
Episcopum ; *tom. 2. an. 255. fol.*
490.

Hæretici etiam post mortem accu-
santur , vt factum fuit de Orige-
ne ; *to. 2. an. 256. fol. 511. & 12.*

Hæreticos non verè baptizare
olim tenuerunt aliqui : aliquando
etiam Cyprianus , sed postea
quieuit ; *to. 2. an. 258. fol. 522.*

Hereticorum baptisumus non in
forma Ecclesiæ non est validus ;
to. 2.

tom. 2. an. 260. fol. 542.

Hæretici venientes ad fidem abiurant, &c. & iurant, &c. sed sæpè subdolè faciunt; *to. 2. an. 266. fol. 614.*

Hæreticorum proprietates sanctitas externa verborum; *to. 2. an. 277. fol. 606.*

Hæretici solent recurrere ad sæculares Iudices contra Ecclesiasticos; *to. 3. an. 313. fol. 105. an. 314. fol. 120. & fol. 125. fol. 135. fol. 165.*

Hæresis Arii primò damnatur ab Alexandro Episcopo Alexandrino; *to. 3. an. 315. fol. 148.*

Hæretici etiam ab initio consueverunt excommunicari; *to. 3. an. 318. fol. 188.*

Hæresis noua insurgente Papa consulendus; *tom. 3. an. 318. fol. 191.*

Hæresis Arianae confutatio; *to. 3. an. 318. fol. 193.*

Hæretici cauendi, & fugiendi; *to. 3. an. 318. fol. 194 & 200. comparandi ab Ecclesia; fol. 195. & 200.*

Hæreticorum audacia quomodo retunditur ab Imperatore Constantino; *tom. 3. an. 319. fol. 208.*

Hæresis Sabellij confutatur in Alexandrino Concil. præsentis Osio Legato Papæ; *an. 319. fol. 212.*

Hæretici subdolè procurant communionem cum Romano Ponti-

fice, vt Catholici dici possint; *to. 3. an. 321. fol. 220.*

Hæretici in hoc maximè cognoscuntur, quia carent antiqua successione; *tom. 3. an. 321. fol. 221.*

Hæreses à Papa damnantur; *to. 3. an. 324. fol. 265.*

Hæreticorum libri, & scripta igni tradenda; *to. 3. an. 325. fol. 301. & 2.*

Hæretici se intrudunt in aulas Principum; *to. 3. an. 327. fol. 371. & seqq.*

Hæretici trahunt Ecclesiasticos ad sæcularium Tribunalia; *tom. 3. an. 330. fol. 411.*

Hæretici colunt suos Martyres, qui spontè se morti dederunt; *to. 3. an. 331. fol. 414. & 590.*

Hæretici Episcopi etiam accusare audent Catholicos (vt Sanctum Athanasium) ad Papam; *tom. 3. an. 339. fol. 494.*

Hæreticos non gaudere priuilegijs Catholicorum decreuit Imperator Constantinus; *to. 3. an. 339. fol. 499. licet tribuatur Constantino.*

Hæreticorum Canones etiam Episcoporum contemnendi; *tom. 3. an. 341. fol. 521.*

Hæreticorum mores feri, & crudeles; *to. 3. an. 342. fol. 536.*

Hæretici in rebus fidei explicandis captiosis verbis vtuntur; *to. 3. an. 344. fol. 459.*

Hæretici in Concilijs vocantur, citan-

citantur, & postea fit causa, &c.
to. 3. an. 347. fol. 563.

heretici Donatistę spernunt Legatos Imperatoris pacę procurantes; to. 3. an. 348. fol. 586. & 87.
heretici Donatistę multi occiduntur, quia turbas mouebant: & ipse Donatus; fol. 587. 88. 89. 90. & pro martyribus a suis habitis; *ibid.*

heretici etiam Episcopi pœnitentes Romam se conferunt ad Papam, to. 3. an. 350. fol. 604. & 5. & abiurant hæresim; *ibidem* fol. 605.

heretici procurant suffurari communionem cum Ecclesia Romana; to. 3. an. 352. fol. 625.

heretici Principes gloriantes de sua fide in calamitates incidunt; to. 3. an. 353. fol. 627. & 28.

heretici cum Catholicis pacem non possunt habere; to. 3. an. 354. fol. 635.

heretici semper fuerunt crudeliores Gentilibus; to. 3. an. 356. fol. 674. 76. & 77.

heretici inconstantes in fidei formulis; to. 3. an. 360. fol. 757.
heretici præstigijs multa signa faciunt circa mortuos, & alia; to. 3. an. 360. fol. 761.

hereticus Imperator laudatur, & excusatur; *vide* Constantius.

heretici recantantes Palinodiam, postea Martyres mortui, ut Basilius Anciranus Episcopus Ariarius; to. 4. an. 362. fol. 35.

hereticus Episcopus licet occisus

a Gentilibus non est Martyr (Georgius Alexandrinus Pseudopiscopus) to. 4. an. 362. fol. 70.

Hæreticis Arianis veniam concedit Liberius Papa, dummodò fidem constentur; to. 4. fol. 75. eos tamen, qui fuerunt capta plectendos dicit; *ibidem*.

Hæretici Episcopi reuertentes ad fidem aliquando non fuerunt habiti amplius pro Episcopis, sed tamen cessauit ille rigor etiam ex tempore Melchiadis, & omnes etiam hæresiarchę in sua Sede recepti sunt; & sic statutum in Concilio Alexandrino coram Athanasio, & quare, & ; to. 4. an. 362. fol. 77.

Hæretici dum veniunt ad fidem recipiendi sunt amanter, &c. to. 4. an. 362. fol. 89.

Hæretici crudelissimi contra Catholicos; to. 4. an. 362. fol. 102.

Hæretici semper curarunt suffurari communionē cū Ecclesia Catholica Romana simulando veram fidem; to. 4. an. 365. fol. 176.

Hæretici semper nixi potentie seculari Imperatorum, vel aliorum; to. 4. an. 369. fol. 217.

Hæretici fidei pœnitent; to. 4. an. 371. fol. 285. de Eustasio.

Hæretici persequuntur Catholicos crudeliter. videatur totus Tomus quartus & præsertim; an. 372. fol. 337. & seqq.

Hære-

Hæretici semper curarunt habere communionem cum Romana Ecclesia; *to. 4. an. 373. fol. 356.*

Hæretici putati sunt etiam, qui erant Sancti, vt Gregorius Nazianzenus; *to. 4. fol. 401. vide De Basilio, & Hieronymo; fol. 402.*

Hæretici semper prouocant ad sæculi iudiciũ; *to. 4. an. 381. fol. 449. 512. &c. 522. to. 5. fol. 182*

Hæretici frustra conantur facere miracula; *tom. 4. an. 386. fol. 534.*

Hæretici negant miracula, quæ sensu percipiuntur; multa de hoc; *to. 4. fol. 545. &c.*

Hæretici olim in penam relegatione in Insulas puniebantur; *tom. 4. an. 390. fol. 632. vt Iouinianus.*

Hæretici Martyrium affectabant, & se ipsos occidebant, & alijs modis occidi curabant; *to. 4. an. 394. fol. 704. &c.*

Hæretici pellendi ab Urbibus. Vnde omnia gesta Theodosij; *to. 4. & Arcadij; tom. 5. an. 397. fol. 43. & Arcadij, ac Honorij; to. 5. fol. 65. & seqq.*

Hæretici recipiuntur ab Ecclesia de licentia Papæ; *tom. 5. an. 401. fol. 129. &c. & fol. 181.*

Hæresis est crimen læsæ Maiestatis; *to. 5. an. 407. fol. 252.*

Hæretici immaniores Barbaris; *to. 5. fol. 303; &c.*

Hæretici tractandi humaniter, & charitatiuè quando fit Conciliũ cum eis; *tom. 5. an. 411. fol.*

318. & seqq. de collatione Donatistarum.

Hæretici dolosè aliquando per modum quæstionis proponunt hæreses, vt Cælestius; *tom. 5. fol. 340. damnatur Romæ, & Charagine. ibid. 340.*

Hæretici semper celant sua venena (vt Pelagius) *to. 5. an. 413. fol. 356.*

Hæretici semper ab Imperatoribus Catholicis persecutionem iustā passi; *to. 5. per totam vitam Honorij.*

Hæreses Pelagij ab eo damnatæ in Concil. Diospoletano erant: Adam factum fuisse mortalem siuè peccasset, siuè non: secunda, peccatum illius cum solũ m læsit, non genus humanum: tertia, Infantes nuper nati sunt in eo statu, in quo fuit Adam ante peccatum: quarta, quòd per mortem Adæ non omne genus humanum moriatur, & quòd per resurrectionem Christi non omne genus resurgat: quinta, Infantes etiam si non baptizentur vitam æternam habere possunt: sexta, Diuites nisi omnibus renuncient non posse habere Regnum Dei: septima, non dari Dei adiutoriũ ad singulos adus, sed de libero arbitrio esse vel in lege, & doctrina: octaua, Gratiã Dei secundum merita non dari: nona, Filios Dei non posse vocari, nisi omni modo absq, omni peccato sint affecti: deci-

ma,

num arbitrium non esse liberum si eger auxilio Dei, quia quandoque in propria voluntate habet facere, vel non facere: vndecima; victoriam nostram non esse ex Dei auxilio, sed ex libero arbitrio: duodecima; quod petentibus veniam, hæc non debetur secundum gratiam, & misericordiam Dei, sed secundum merita eorum, qui per penitentiam digni facti sunt misericordia; *to. 5. an. 415. fol. 372.* omnes condemnauit Concilium, & Pelagius ipse detestatus est, sed fidei, &c. Deinde in Concilio Milleuitano; *to. 5. fol. 384. an. 416.* damnatus est. Iterum in Cartaginense *fol. 386.* confirmatur a Papa.

Hæreticorum semper censentur scripturæ deprauatæ; *to. 6. an. 510.*

Hæretici existimati multi Sancti; *vide Sancti.*

Hæretici Ariani etiam Reges, nunquam honore Patritij potuerunt donari; *tom. 7. an. 534. fol. 207.*

Hæreticos Episcopos non recipiendos cum honore dixit Agapetus; *to. 7. an. 535. fol. 221. & 224.*

Hæreticus quidam Arius Episcopus volens ostendere se posse facere miracula sanando cæcum fictum, ponens manum super oculos ejus excecavit eum: in Hispania; &c. *tom. 7. an. 583.* exemplum de alio in Africa.

Hæretici conantur surripere communionem Ecclesiæ Romanæ; *to. 5. an. 439. fol. 679.*

Hæretici inquirendi; *to. 6. an. 444. fol. 17.*

Hæreses sæpè in Concilijs Provincialibus damnatæ vt Priscillianistarum; *to. 6. fol. 47.* & Eutichetis in Constantinopolitano sub S. Flauiano; *to. 6. fol. 56.*

Hæresiarchæ etiam cum charitate citandi, & mansuetudine; *to. 6. an. 448. fol. 57.* de Eutiche, &c. *fol. 62. 63. &c.*

Hæreses novæ Papæ denunciandæ; *to. 6. an. 449. fol. 72.*

Hæretici semper appellant ad Imperatores, & alios seculares; *to. 6. fol. 74. & 75.*

Hæresiarchæ non ita festinè recipiendi, sed cum consensu Sedis Apostolicæ; *to. 6. fol. 128.*

Hæresim docentes deportatione puniri iussit Marcianus; *tom. 6. fol. 176.* & hæretica scripta comburenda decreuit; *ibidem; to. 6. fol. 176.*

Hæreticorum versutia, & argumenta non curanda: sufficit tenere Apostolica præcepta; *to. 6. fol. 234.*

Hæretici non admittendi in disputationem; si enim Evangelio resistunt, multò magis hominibus, etc. *to. 6. fol. 234.*

Hæreticus tunc recipitur vt penitens, quando detestatur hæreses, & iurat se seruaturum omnia, & propria manu subscribat: ita S.

- Leo I. *to. 6. an. 458. fol. 235.*
 Hæretici Principes quodam tempore dominabantur in vniuerso Orbe Christiano; *to. 6. an. 475. fol. 318. vide Mundus.*
 Hæretici recipiendi cum satisfactione conueniente secundum Canones; *tom. 6. an. 482. fol. 358.*
 Hæreses damnari possunt alicuius etiam mortui, non damnata persona (si penituit) *to. 7. an. 553. fol. 423. de Theodoro Mopsuesteno.*
 Hæretici, & de hæresi suspecti faciunt professionem Fidei apud Papam, etiam de longinquo, & per litteras; *tom. 5. an. 417. fol. 404.*
 Hæreticorum pœnitentia non ita festinè, sed tardè recipienda (quia decipiunt, vt Pelagius, & Cælestius) *tom. 5. an. 417. fol. 406. & 410.*
 Hæresum nouarum causæ à Concilijs etiam Prouincialibus cognitæ, deindè à Papa iudicatæ, & confirmatæ; *tom. 5. an. 418. fol. 409. vide Concilium Cartagenen. vide alia Concilia in proprio vocabulo.* Imò aliquando cum hæretici retractassent, & à Papa fuissent habiti pro Catholicis, Concilia eos condemnarunt, quia dolum agnouerunt; *to. 5. an. 418. fol. 409. alia de hoc fol. 505. de alijs.* Ex decreto Papæ dicunt facere; *fol. 546.*
 Hæreticorum causæ magna matu-

ritate disceptandæ; *tom. 5. fol. 410.*

Hæretici aliquando cum lenitate tractandi; *to. 5. an. 420. fol. 463* ex Sancto Augustino, quando scilicet error recens est.

Hæreticis sæpe relapsis etiam pœnitentibus non credendum; *to. 5. an. 427. fol. 505. & 506.*

Hæretici multi cogniti post mortem, qui prius in honore, & estimatione bonitatis tenebantur à SS. præcipuis, & litteratis; *vide Theodorus Mopsuestenus, Diosdorus Tarsensis; &c. tom. 5. an. 428. fol. 517.*

Hæretici cum modestia impugnandi in doctrinis; *to. 5. fol. 524.*

Hæretici cum charitate trahendi; *to. 5. fol. 525. de Cirillo contra Nestorium, &c.*

Hæreticus conuersus debet dogma prauum damnare; *tom. 5. fol. 536.*

Hæretici absentes à Roma, retractare possunt falsum dogma, &c. de Nestorio; *to. 5. fol. 536.*

Hæretici damnati recurrunt ad Imperatorem; *tom. 5. fol. 547. de Nestorio.*

Hæretico Episcopo damnato scribunt Concilium, & Papa, vt resipiscat; *to. 5. fol. 547. de Nestorio.*

Hæresis Pelagiana non solum per Concilia, sed per Apostolicas traditiones confutatur, quia ipsi Apostoli docuerunt esse orandū pro infidelibus Paganis hæreticis, &c. *to. 5. fol. 603.*

Hære-

cretico principali damnato, cum
ocijs mitè agendum, vt conuer-
antur, dixit Papa Cęlestinus; *to.*
an. 472. fol. 610.

creticis fauentes, & consentien-
es damnati, cum se retractarunt,
non semper apud Romanum Põ-
ificem id fecerunt, sed apud a-
ios: vt Ioannes Episcopus An-
ioch qui fauerat Nestorio, apud
Cirillum se retractat; et Ciril-
lus præferibit formam retracta-
tionis; *tom. 5. an. 437. fol. 624.*
b. 25.

cretici olim non damnabantur
norte; *vide* Nestorius; *vide*
Dioseorus; *vide* Eutiches.
creticorum denũciationes Pæ-
oysteris faciẽdas decreuit S. Leo.
o. 6. an. 443. fol. 13. 17. & 18.
cretici non permittantur a sęcu-
ari Principe disputare, sed mit-
antur ad Episcopos; *tom. 6. fol.*
148.

cretici conuincuntur si ad dicta
sanctorum Patrum prouocan-
tur; *to. 6. fol. 195. an. 454.*

cretici semper perunt Conciliũ
vniuersale; *tom. 6. fol. 228. an.*
457.

cretici non audiendi quando pe-
tunt disputare de Fide iam stabi-
lita in Concilijs; *ibidem fol. 229.*

cretici semper ad Imperatores,
seu alios Principes sæculi recur-
runt; *to. 6. fol. 229.*

cretici non debent gaudere Im-
munitate Ecclesię; &c. De Ba-
silisco, qui fugiens ad Ecclesiam

Constantinopolitanam ab Aca-
cio fuit traditus Zenoni In pęta-
tori; *to. 6. an. 477. fol. 332.*

Hęretici non statim olim excom-
municabantur (de Acacio in
Synodo Romana) *to. 6. an. 484.*
fol. 393.

Hęretici conantur facere miracu-
la, sed contrarium eis accidit: de
Ariano Episcopo; *to. 6. fol. 406. an.*
484. at Catholicos statim facit
quod non potuit hęreticus; ibid.

Hęretici faciliẽ sũt qui prauis mõ-
ribus sunt, dediti; *to. 6. an. 485.*
fol. 430.

Hęretici ad Fidem redeuntẽs olim
quomodo tractabantur data ab-
solutione; *to. 6. an. 487.*

Hęreticis non communicandũ;
to. 6. an. 492. fol. 462.

Hęretici in hęresi mortuus non
potest à Papa absolui; *to. 6. an.*
493. fol. 473.

Hęretici Episcopi validè ordinãt;
vide Episcopi; *vide* Sacramenta.

Hęretici venientes ad Fidem cum
longa pœnitentia rēciendi; *to.*
*6. an. 504. & cum maxima relap-
si: ita Concil. Agaten; ibid.*

Hęreticis Episcopis scribit Papa
Hormisda in Oriente vt rede-
ant ad cor; *to. 6. an. 517. to. 7.*
fol. 68.

Hęretici non fruuntur priuilegijs
ab Ecclesia ante concessis; *to. 6.*
an. 517. per totũ.

Hęretico Imperatori occulto Pa-
pa scribit Hormisda Anast. *tom.*
6. an. 513. & seqq. anis; & alij

Papæ, &c. Antecessores ab anno
495. &c.

Hæreticis etiam non denunciatis
non esse communicandum ; *to. 7.
an. 519. Hormisda.*

Hæreticorum omnium Orientalium
Episcoporum redeuntium ad Fi-
dem libelli , mittendi erant Ro-
mam ad Papam ; *to. 7. an. 521.
fol. 77. Erant recipiendi nomine
Papæ ; ibidem , & fol. 78.*

Hæreticorum astutia, qui se fingunt
Monachos (Origenistæ quidam)
to. 7. an. 532. fol. 174.

Hæreticis non permittendum age-
re sinaxes , &c. *to. 7. an. 536. fol.
249.*

Hæretici non permittendi manere
in Civitate : & pericula si reman-
ent ; *tom. 7. an. 536. fol. 252.*

Hæretici etiam post mortem ana-
thematisati (exempla de multis)
to. 7. an. 546. fol. 342.

Hæreticis non communicandum ,
neque post mortem. Exemplum
de hoc ; *to. 7. an. 572.*

Hæretici ab Episcopis monendi ,
& hortandi ad Fidem Catholi-
cam ; *to. 8. an. 590. fol. 12.*

Hæreticis Episcopis non permit-
tendum ut sint Primates ; *tom. 8.
an. 591. fol. 25.*

Hæreses confutandæ ex antiquis
Ecclesiæ dogmatibus ; *tom. 8. an.
646.*

Hæreticorum scripta mellita , sed
venenosa ; *tom. 8. an. 646. fol.
380.*

Hæretici blandè loquuntur , sed

cavendum ; *tom. 8. an. 646.*

Hæretici iactant traditiones , &
Concilia pro se ; *tom. 8. an. 646.
multa de hoc.*

Hæretici volunt videri Catholici ;
to. 8. an. 646. fol. 382.

Hæreticus quidam post mortem
profectus à Sancto Ioanne Bap-
tista , non pro salute animæ ; *vi-
de Sancti.*

Hæresibus damnatis in Concilio
Constantinopolitano tertio Ge-
nerali sexto , multæ arancarum
tele nigre ex improviso cadere
visæ sunt in medium Populi , &c.
to. 8. an. 681.

Hæretici Episcopi deponuntur etiã
à Concilio ; *to. 8. an. 681.*

Hæretici venientes ad fidem apud
Romanam Ecclesiam recantare
debeant Palinodiam ; *tom. 8. an.
683.*

Hæretici comburi soliti ; *to. 8. an.
685.*

Hæretici etiam Græci Episcopi à
Papa absoluntur ; *tom. 8. an.
713.*

Hæresis noua vbicumque orta Pa-
pæ significatur ; *to. 9. an. 226.
fol. 56. & 57.*

Hæretico Imperatore Orientis Leo-
ne Isauro rebellat Occidens, per
Imagines ; *to. 9. an. 726. fol. 62.*

Hæreses nouas Episcopi soli pri-
mò damnarunt : ita de venera-
tione Imaginum S. Germanus E-
piscopus Constantinopolitanus
qui anathematismos fecit contra
nò veneratorum ; *9. an. 727. fol. 89.*

Hæ-

Hæretici Episcopi poenitentes in
Concilio Niceno secundo reci-
piuntur in suo loco ; *tom. 9. an.*
787. fol. 385.

Pro Hæreticis orari præcipit Pa-
pa Hadrianus ; *I. to. 9. an. 794.*
fol. 424.

Hæreses à Papa iudicandæ, & dam-
nandæ ; & sic semper ab initio
factum est ; *tom. 9. an. 809. fol.*
543. ita ipsi Græci.

In hæresim cadunt mulei Archi-
mandritæ ob cultum Imaginum ;
to. 9. an. 815.

Hæreses à Papa destrui fatentur
Constantinopolitani, & alij Ori-
entales ; *to. 9. an. 818. fol. 661.*

Hæreses nouæ damnari solitæ etiam
ab Episcopis in Concilio: de hæ-
resi Gothescalchi ; & in Conci-
lio Moguntino secundo : *vide*
Concilia : quæ erant : *vide* Go-
thescalcus.

Hæretici comburi soliti ; *tom. 11.*
an. 1016. & 1017.

Hæreses nouæ Papæ auctoritate
damnari possunt ; *to. 11. an. 1035*
de Berengario.

Hæresis Henriciana fuit, quod Im-
perator possit deponere, & eli-
gere Papam, quia Henricus se-
cundus id fecit temerè deponens
Gregorium VI. & eligens Cle-
mentem II. *tom. 11. an. 1046.*
& an. 1073. dicta Politico-
rum.

In hæresim lapsus non perdit Sa-
cerdotium ; *to. 11. an. 1049.*

Hæresis dicentium quod ordinati

à Simoniacis non sunt verè ordi-
nati ; *to. 11. an. 1052.*

Hæreticus non est qui errat, sed
qui pertinaciter, & audacter er-
rorem defendit ; *to. 11. an. 1065.*
fol. 371.

Hæreticus quidam (Con) dicens
se esse Christum, faciebat Apo-
stolos, & nominibus eorum, &
Angelorum appellabat ; *to. 12.*
an. 1148. damnatus in Concilio
Remensi ab Eugenio III. Bri-
tannus erat, Prestigiator, &c.
multa apparentia faciebat, cibos
apparere faciebat, qui comesti
statim euanescebant, & multa
de eo. Impenitens combustus est
cum socijs.

Hæreticorum pertinacia videtur
sumi pro obstinatione. De Gil-
berto Porretano ; *vide* Pertina-
cia ; &c.

Hæretici licet à Papa carcerati, ab
Imperatore fuere condemnati;
de Arnaldo ; *to. 12. an. 1155.*

Hæreses etiam nouæ damnari soli-
tæ ab Episcopis (Hæreses Albi-
gensium) *tom. 12. an. 1176. fol.*
675.

Hæreticorum bona coeperunt con-
fiscari ; *an. 1178.* de Albigen-
sibus ; *to. 12. fol. 731.*

Hæretici poenitentia publica,
quando conuertebatur, acerb-
erat : nudus, & discalceatus à
Ianua Ecclesiæ cædencibus alijs,
procedebat ad locum, ubi debe-
bat abiurare ; *to. 12. an. 1178.*
fol. 738.

Hæ-

Hæreticorum persecutoribus concessa Indulgentia (tempore Albigenſium) *to. 12. an. 1179. fol. 740.*

Hæretici Coterelli ſeptem occiduntur in Prouincia Biruricenſi; *to. 12. an. 1183; fol. 769.*

Hæretici non poſſunt eſſe Magiſtratus ; multa de hoc Innocentius III. *tom. 13. an. 1205. fol. 153.*

Hæretici comburi ſoliti : quidam Albigenſes iuſſu Philippi Regis Galliarum ; *tom. 13. an. 1210. fol. 192.*

Hæretici quomodo abiurant ; *tom. 13. an. 1210. fol. 194.*

Hæreticorum bona conſcificari ceperunt ; *tom. 13. an. 1215. fol. 245. &c. Comitum Toſarum &c.*

Hæretici Magni Principes quomodo abſoluuntur : humilitas eorum : nudi in caſſia, & bracciis, nudis pedibus; *to. 13. an. 1228. fol. 389.*

Hæretici Patareni iidem ac Albigenſes ; *vide Patareni.*

Hæretici à Roma nedom à Papa, ſed à Romanis pulſi ; *to. 13. an. 1237. fol. 415. &c.*

Hæretici quàm pernicioſi , &c. & delendi multas ; *to. 13. an. 1238. fol. 509.*

Hæretici Albigenſes 200. ob pertinaciam exulti ſunt in Toſola, &c. *tom. 13. an. 1243. fol. 576.*

Hæretici Albigenſes octuaginta cremati ob pertinaciam ; *an.*

1249. fol. 654. to. 13.

Hæretici Ezelini bona conſcificata ; data fuerunt eiſus Fratri ab Innocentio quarto ; *tom. 13. an. 1254. fol. 711.*

Hermogenes hæreſiarcha, eiſusque dogmata ; *tom. 2. an. 170. fol. 170.*

Herodiani hæretici putabant Herodem eſſe Meſſiam; Appen. *fol. 6. nu. 16.*

Herodes dictus eſt etiã filius, qui Archelaus dicebatur ; *to. 1. fol. 76.*

Herodes Agrippa filius Ariſtobulli ; *to. 1. fol. 85.*

Herodiadis, & Harodis Hiſtoria ; *tom. 1. fol. 100. & ſeqq. & 124.*

Hæſtantes hæretici erant qui Conciliũ Calcedonenſe non recipiebant à principio, nec impugnabant, et motiua eorum quæ : ſed poſtea impugnarunt. Erant Eutichiani ; *to. 6. an. 492. fol. 470.* dicebantur etiam Aceſali, quia ſine capite, ſed Eutichianam doctrinam tenebant ; *fol. 601. & 6* Proteſtor eorum fuit Anaſthaſius ; *fol. 603.*

Heteretici dicebantur ſodalitia, & Congregationes fidelium ; *to. 2. an. 104. fol. 23.*

Hexarcus primus miſſus in Italiam ab Imperatore Juſtino Iuniore, fuit Longinus ; *to. 7. an. 571.* ſed miſſus fuerat *an. 567.* Iſi ſucceſſit Smaragdus ; *an. 586.* Huic Gennadius tempore Sancti Gregorij ; *to. 8. an. 591. fol. 24. cui ſucce-*

succedit Romanus ; *to. 8. an. 595.*
& hinc succedit Callinicus ; *to. 8.*
an. 599. fol. 126.

Hefarcus Eleuterius videns res Imperij malè se habere, & quòd Imperator à Persis, & Satacenis premeretur, cogitant Principatum sibi formare ; *to. 8. an. 613.* sed occisus est, & caput missum ad Imperatorem Heraclium *an. 617.* Isarius successit ; *an. 626. fol. 279 & fol. 345.* hoc repente mortuo, missus Plato Hæreticus : & post annum missus ab Imperatore Theodorus Calliopa ; *an. 643.* Olimpius succedit ; *tom. 8. an. 649. fol. 406.* deindè Theodorus alius ; *an. 678.*

Hexarchi ceperunt vires perdere in Italia, cum Romanos Pontifices vexare ceperunt ; *an. 701. to. 8.*

Hexarcatus Rauennæ à Papa defenditur per Imperatorem licet totus Occidēs rebellasset à Leone Isauo hæretico ; *tom. 9. an. 743. fol. 154.*

Hexarcatus Rauennæ inuasus à Luitprando Longobardorum Rege, à Papa per Venetos defenditur pro Imperatore, licet Hæretico, Leone Isauo Iconoclasta ; *to. 9. an. 726. fol. 63.*

Hiberni Archiepiscopatus quatuor erecti ab Eugenio tertio ; *to. 12. an. 1151.*

Hibernia Fidem recipit ; *an. 429. to. 5. fol. 520.* Sanctus Patritius fuit ad eos missus Episcopus à

Papa Cœlestino I. *fol. 605.* qui prius in Scotia fuerat ; *ibidem.* Hiberni Catholici Episcopi Scisma faciunt à Romana Ecclesia, ob defensionem trium Capitulorum, quæ ipsi volebant acceptare putantes facere contra Concil. Calcedonense ; *t. 7. a. 566. vsq; ad Papatum Sancti Gregorij I. permanserunt ; sed postea Gregorio conciliantur ; an. 592. to. 8. fol. 33. & 34.* Qui non adpæd

Hibernia erat sub dominio S. Petri & soluebat denarium ; *to. 13. an. 1159. fol. 427.*

Hibernia se submittit Regi Angliæ ; *to. 12. an. 1171. fol. 650.* & à Papa confirmatur, licet ille inquireretur per Papam de homicidio S. Thomæ.

Hiberniæ Regnum à Rege Angliæ Ioanne resignatur Papæ ; *to. 13. an. 1213. fol. 232.*

Hierarchia Ecclesiastica distinctè à Christo, & ab Apostolis instituta ; *tp. 1. an. 34. fol. 255.*

Hierarchia semper fuit in Ecclesia ; *to. 2. an. 112. fol. 53.*

Hierarchia Ecclesiastica à Christo disposita ; *to. 10. an. 865. fol. 294.*

S. Hieronymus fuit Monachus ; *to. 4. an. 372. fol. 323. & 25.* in Eremito discit litteras hæbraicas ; *fol. 326.* fit Presbyter Antiochiæ ; *ibid.* triginta annorum tunc erat, & cepit scribere in Abdiam Profetam *fol. 329.* multa patitur, tenetur vt Hæreticus ; *to. 4. fol. 402. &c.* noluit adscribi vlli Eccle-

clesiæ, quia voluit vivere ut Mo-
nachus ; *to. 4. fol. 403.* idè non
est verum, quòd Romæ fuerit sa-
ctus Cardinalis, & adscriptus ti-
tulo ; *ibid. 404.* in maxima ve-
neratione habuit Gregorium
Nazianzenū ; et ab eo multa di-
dicisse dixit ; *fol. 409. &c.* maxime
veneratus à Damasceno : existi-
matus ab Vrbe Roma, & indica-
tus dignus sūmo Sacerdotio ; *to.*
4. f. 464. non fuit Cardinalis : de-
teguntur deceptiones circa hoc.
Hieronymus persecutionem pa-
titur à Romanis Clericis, quos
reprehenderat scripto ; *tom. 4.*
an. 385. fol. 507. & seqq. malè
audit apud multos, & Papam,
quasi nuptias contempserit ; *to. 4.*
an. 390. fol. 634. vide Virgini-
tas ; sed se defendit &c.

Hieronymi cū Augustino discor-
dia cœpit ex malo affectu nobi-
lium Origenistarum (quos im-
pugnabat Hieronymus) qui
Alipio Peregrino in Hierusalem
dixerunt multa contra Hierony-
mum, quòd esset tumidus, fastu
plenus, & quòd opus erat, ut a-
liquis scriptis eius opponeret ; pu-
tantes Augustinum Alipij ami-
cum ad hoc trahere, & audaciam
eius frangere, ac à Cathedra
removere ; *to. 4. an. 394. fol. 707.*
Augustinus cœpit scribere Epi-
stolam ad Hieronymum, amicam
quidem, sed salibus plenam,
quasi eludens quomodo Latinus

potuerit referare hæbraicos fon-
tes ; ut fecit Hieronymus qui pri-
mus fuit in hoc ; & eum quasi
carpit, quòd prius laudauerat O-
rigenem, postea verò damnabat ;
ibid. deindè reprehendit Hiero-
nymum quòd dixit reprehensio-
nem factam à Paulo Galat. 2.
factam fuisse per simulationem,
ibidem, & in alia epistola alia re-
prehendit, & hortatur recantare
Palinodiam : quæ litteræ prius
sparsæ fuerunt per Orbem, quâ
delatæ Hieronymo ; quod frau-
de inimicorum Hieronymi fa-
ctum est : tandem Hieronymus
conqueritur de hoc : tamen vocat
illum amicum, ætate filium, di-
gnitate Parentem : Augustinus
replicat, petens veniam, &c. *fol.*
708. Rursus Augustinus repre-
hendit Hieronymum, quod ex-
plicans Ionam loco hedera cu-
curbitam posuisset, de quo mul-
ti erant commoti, quia antiqua
versio ita dicebat. Addens,
quòd melius faceret, si Græcè
redderet Latine, quam si Hæbrai-
ca ; *ibidem 709.* Hieronymus scri-
bit Apologiam validam, & se
defendit. Insuper Hieronymus
fugillat Augustinum, quòd asse-
reret cum Ebionitis, &c. con-
uerlos ex Iudæis licitè potuisse
uti legalibus ; Augustinus se de-
fendit, &c. Charitas inter eos
nunquam excidit *fol. 710.* Ipse
verò cognouit hæresim Pelagij ;
to. 5. fol. 325. maxime veneratus
fuit

ait postea Augustinum; *tom. 5. fol. 374.* Magna postea interuenit familiaritas inter eum, & Augustinum; *ita. 5. fol. 457.* moritur ætatis 78. annor. *an. 420. to. 5. fol. 472.* eius laudes, scripta, &c. Hilarion quæsitus ad necem Lazæ fugit in Siciliam: ibi conitus fugit in Dalmatiam; nobis honorari; *tom. 4. an. 362. fol. 63.* Deindè in Aegypti solitudinem; *ibidem.*

arius Episcopus eligitur licet esset coniugatus, & uiam habebat filiam; *to. 3. an. 355. fol. 663.* e repente euadit Theologus; *to. 3. an. 356. fol. 694.*

Hylarij scripta, & stylus: quid auctus Hieronymus de eo dicit; *to. 4. an. 369. fol. 217.*

nnus dici solitus in cœna quomodo Christus dixit; *to. 1. fol. 61.* Erat compositio plurimum salmorum, &c.

nni in Ecclesia ab initio cantari soliti; *an. 60. fol. 609. 612. to. 3. an. 325. fol. 327.*

nni compositi fuerunt à Hierone, Prudentio, Ambrosio, & alijs *fol. 612.*

nni etiam à Laicis cantari soliti ad animi subleuationem olim *n. 6. fol. 613. & 14.*

nni pro Ecclesia Occidentali compositi sunt à Damaso, Paulo, Mario Victorino, Prospero, Ioviniano, Alcimo Auito, Sionio Appollinari, Venantio Fortunato; *tom. 2. an. 264. fol.*

77.

Hymnus glorificationis est versus Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto; *to. 4. an. 382. fol. 463.*

Hymni coepti cantari in Occidentali Ecclesia, & Mediolani tempore Sancti Ambrosij; *to. 4. an. 387. fol. 539.*

Hymnos alios præter Ambrosianos cani iussu in Ecclesia, ut Fortunati, &c. *tom. 7. an. 570. a Concil. Turon. 2.*

Hiperbolicus modus loquendi etiã in Scriptura reperitur. Multa de hoc; *to. 1. fol. 214.*

Hippocentauri hystoria, de Sancto Paulo primo Heremita; *tom. 3. an. 343. fol. 543.*

Hipostasim vnã esse in Deo, & personas mente distingui dicit Gregorius Taumaturgus. sed quomodo intelligit; *to. 2. an. 266. fol. 616.*

Hipostasim per substantiam etiam Patres aliquando acceperunt, & sic filium esse eiusdem hypostasim cum Patre; *to. 4. an. 362. fol. 78.* quia Græci vñtatiùs accipiebant hypostasim pro vñã quã substantiam; idè controuersia, orta est inter Catholicos, vsq; inuicem hereticos dicerent Arianos, vel Sabellianos, et sic in Alexandrina Synodo tres hypostasim diuinæ, et vna substantia: authore Athanasio, & quia hypostasim ab essentia aliqui distinguere non poterant loco hypostasim personam dixerunt; *ibidem fol.*

D d

fol. 78. & fol. 79. dicitur, quòd confundebant Græci hypostasis nomen cum substantia, vt dice-
rent tres personas, tres substan-
tias, & vnā vñam, neque per-
indē eos damnat Augustinus,
quia lis de nomine erat; *ibidem*,
quia per tres substantias intelli-
gebant non tres vñas, seū tres
essentias, sed eas quas dicimus
personas; idem declaratur; *fol.*
81. & 83. tres hypostases in vna
hypostasi confiteretur Paulinus
Episcopus.

Hypostasis græcè idem ac perso-
na latinè: vbi supra, & *tom. 4. an.*
372. fol. 320.

Hypostasim ab essentia non distin-
gui, olim Latini; *ibid.*

Hypostasis nomen ambiguum ap-
tum olim ad decipiendum; *to. 4.*
an. 372. fol. 321. postea tamen
receptum; *ibidem. & fol. 328.*

Hypostasis pro substantia adhuc
accipiebatur, et qui tres dicebat
hypostases dicebat tres Deos, et
hinc hæreses; *to. 4. an. 378. fol.*
401. Ipsi Latini hypostasim pro
substantia intelligebant; *ibidem;*
fol. 402.

Hispalense Concilium in Hispa-
nia Betica; *to. 4. an. 619.* San-
ctus Isidorus præfuit.

Hispalense Concilium celebratur;
an. 590. tom. 7.

Hispania. In ea nullus Apostolus
iuit præter Sanctum Petrum ex
Innocentio I *an. 61. fol. 623.*

Hispania inficitur heresi Gnostico-

rum per Priscillianum; *tom. 4.*
an. 381. fol. 452. Deinde etiam
Manicheorum; *to. 6. an. 444. f. 17.*
Hispania à Vuandalis inuaditur;
tom. 5. an. 409. fol. 287. Primus
Rex fuit Gundericus, qui in Ga-
læcia regnavit annis 16. *fol. 287.*
in poenā impudicitie, quia Vuan-
dali erant barbari, sed pudici; *ib.*
Hispania superior ab Euarico Re-
ge Gothorum capitur, sic & Tar-
raco. *an. 464. to. 6. fol. 260. vide*
Imperator.

Hispani Episcopi maximè semper
coluerunt Romanum Pontificem;
vt Christi Vicarium primi su-
per omnes colunt, & fatentur;
ab eo doctrinam, & disciplinam
Ecclesiasticam petunt; *to. 6. an.*
465. fol. 265.

Hispania à Gothis adhuc posside-
derat: Amalaricus dominatur;
an. 526. to. 7. fol. 122. Amalarico
occiso Theudis dominatur; *fol.*
167. tom. 7. an. 531.

Hispaniæ Regis Theudi Gothi
primū bellū cum Regibus Fran-
corum Childeberto, & Clota-
rio fuit; *an. 542.* ab istis ille ap-
petitur. Theudis occiditur, &
eligitur Theodogisclus; *an. 548.*
fol. 365. & postea Athomagildus.
Pax inter Gallos, & Gothos in
Hispania per matrimonium Bru-
nichildis; *to. 7. an. 567.* & Chil-
pericus Rex Galliæ Sororem eius
Gelesuintam accipit.

Hispaniæ Ecclesiā obsequiosa Se-
di Apostolicæ; *tom. 7. an. 563.*
Hispa-

Hispaniæ Rex Legiuidus Gothus
Arianus persecutionem mouet
in Christianos Catholicos; *to. 7;
an. 583.* hic successerat Arana-
gildo. Hermenegildus fuit eius
filius, &c. martyr, &c. *ibid.* con-
uersus ab Ingunde coniuge filia
Regis Galliarum Sigeberti; *ibid.*

Hispaniæ Rege Leuigildo mortuo
Reccaredus frater Sancti Her-
menegildi succedit Catholicus;
to. 7. an. 585. contra Arianos
suos Gentiles per Episcopos mul-
ta statuit; *ibid.* bene se gerit;
an. 587. 88. & 89. Concilium
Tolet. Tertium fieri iubet.

Hispaniæ Gothi Ariani ad fidem
conuersi; *to. 7. an. 589.*

Hispaniæ Rex Reccaredus mune-
ra mittit ad Sanctum Petrum, &
à Gregorio I. ipse accipit; *to. 8.
an. 599. fol. 134.*

Hispani Episcopi ad Iudicium
Pontificis Romani recurrunt;
& ab eo iudicantur; *tom. 8. an.
603. fol. 169.*

Hispaniæ Reges Catholici post
Reccaredum; isti succedit Lim-
ba, deinde Vittoricus, postea
Gundemarus; *to. 8. an. 610. fol.
215.* huic Sisebertus.

Hispaniæ Rex Sisebertus statuit
pœnam, ut intra annum omnes
Iudæi sui Regni Baptismum ac-
ciperent, & sic 90. millia bap-
tizati sunt; *tom. 8. an. 614. fol.
239.*

Sisebertus moritur; *an. 619* suc-
cedit Reccaredus filius; *to. 8. fol.*

253. Deinde Suintialius; *an.
336.*

Sisenandus post Suintialium,
successit. cum maxima humilita-
te humi procumbit ante Episco-
pos in Concilio Tolitano quar-
to; *to. 8. an. 633. fol. 330.*

Hispaniarum Ecclesiæ habuerunt
Breviarium, & Missale, ac cætera
diuina officia ordinata a S. Isido-
ro Episcopo Hispalensi ex De-
creto Concil. Tolet. quartum; *ibid.*
Sisenando successit Cinthilianus;
to. 8. an. 639. sub hoc fit Concil.
Toletanum sextum.

Hoc Concilium decreuit, ut His-
paniæ Reges non possint ascen-
dere Sedem Regiam, prius quàm
iurent se defensuros Catholicam
fidem; & si quis deficiat anathema
sit; *an. 677. to. 8. an. 639.*

Hispaniæ Reges ex hoc decreto
iurant non solum seruare Fidem
Catholicam, sed non permissu-
ros in suis Regnis esse aliam fidem;
& ex hoc dicuntur Catholici
Reges; *to. 8. an. 639; fol. 347.*
Cinthiliano succedit Chindaf-
uindus, sub quo Concil. Tolet.
septimum; *an. 646. to. 8.*

Chindafuindus renunciat filio
post sex annos regni; *to. 8. an.
649. fol. 417.*

Recceswinthus filius regnat; *an.
649. fol. 418.* piissimus laudatur;
moritur;

Banba succedit, *ibidem*; omnes
Gothi erant; *ibid.* aliàs Vuamba:
signa visa in visione istius; *ibid.*

In Hispania Tirannus se facit Regem fauore Populi Ildericus ; *to. 8. an. 673.* sed Bamba vincit *an. 674.* in Gallia Narbonensi id accidit, quæ sub Gothis adhuc erat : *an. 674.*

Hispaniæ Reges ab Episcopis , & Primatibus Regni eligendos statuit Concilium Toletanum octauum ; *tom. 8. an. 653. fol. 440.*

Hispaniarum Ecclesiarum diuifio facta sub Rege Bamba, in Concilio Tolet. vndecimo ; *an. 675. & 680.*

Hispanias inuadunt Saraceni cum classe 270. Nauium, sed viſi ab hoc Rege, & classis incensa funditus ; *to. 8. an. 675.*

Bamba post annos 8. renunciat , & fit Monachus ; *an. 683.* Eruigius regnat, *ibidem ;*

Hispaniæ Reges ab antiquo soliti nominare Episcopos pro Ecclesijs Hispaniensibus ex tempore Gothorum ; *tom. 8. an. 681. fol. 561.* & Tolertanus ordinabat : Hispani Episcopi , & Archiepiscopi noluerunt esse subditi alij quam Papæ ; *tom. 8. an. 681. fol. 562.*

Hispaniarum Reges ab Episcopis Concilij Toletani decimitertij voluerunt declaratum quas causas possent ipsi iudicare ; *tom. 8. an. 683. fol. 573. & 74.*

Hispaniarum Episcopi recipiunt cum humilitate decreta Fidei Conciliorum missa à Papæ ;

tom. 8. an. 683.

Eruigio mortuo succedit Epicanis ; *tom. 8. an. 687.* Hic in Concilio Toletano decimoquinto humi prostratus manebat , se commendans orationibus Episcoporum ; *an. 688.* maxime commendantur eius virtutes *ibidem .*

Hispaniæ Reginæ transire non poterant ad secunda vota mortuo primo marito ad euitandam Tyrannidem ; *to. 8. an. 691.*

Hispaniarum Episcopi iuramentum fidelitatis præstabant Regibus ; *to. 8. an. 693.*

Epicanæ mortuo , Vitizza succedit ; *an. 701.* filius Epicanis, fuit nequissimus : hic præcepit ne vllus in Regno obediret Romano Pontifici ; *to. 8. an. 701. fol. 640.* Lasciujs, Tyrannidi , &c. deditus plures vxores habuit , & concubinas , & alij idem facere præcepit , &c. ratio cur defecerit ; *ibidem .*

Vitizza mortuo succedit Rudericus similis Vitizzæ ; *tom. 8. an. 710.*

Hispaniæ à Saracenis inuaduntur ; *an. 713. to. 8. vnde moti : vide Saraceni .*

Hispaniæ Reges coeperunt in pessimum statum declinare quando obedientiam Papæ negarunt , & Saracenis subiecit illos Deus ; *to. 8. an. 713.*

Hispania tota à Saracenis subiugatur ;

gatur; maxima clades, &c. *to. 9. fol. 10. an. 716.* impia seruitus, & calamitas, &c.

Hispaniæ Prouincia Asturia, quæ in Montibus est, vbi fugitiui à Saracenis erant: eligunt Pelagiū Regem, licet paucissimi essent, vt cum Saracenis pugnaret; *to. 9. fol. 19. an. 718.* & hic Dei auxilio incipit habere victorias, & sulcitare Hispanos.

Hispaniæ Rex Adelphonsus Gener Pelagij pius, &c. victorias obtinet de Saracenis; & incipit dilatare Regnum, & Religionem. *an. 738. fol. 122. to. 9.*

Hispaniæ Rex dicitur Catholicus hac de causa; quia Reccaredus Rex Gothus Arianus conuersus ad Fidem Catholicam induxit suos ad eam, & à Concilio Toletano acclamatus fuit Catholicus. At dum post Saracenorum deuastationem per totam Hispaniam, Adelphonsus de stirpe Reccaredi, ampliandam Religionem à Saracenis conculcatam voluit & esse etiam, & dici Catholicus. Deindè cum hoc nomen non esset in vsu Regum Hispaniæ, Ferdinandus Aragonius Rex à Iulio secundo obtinuit, vt esset hæreditarium Regum Hispaniæ; *to. 9. an. 738.*

Adelphonsus moritur, erat in Gallicia; *an. 757.*

Succedit Froilas filius eius, *ibid.* vincit Saracenos: quinquaginta-

quatuor millia occidit; *to. 9. an. 757.*

Alphonfus castus regnat in Gallicia; *to. 9. an. 783.*

Vincit Saracenos in Hispania; *to. 9. an. 793.* multa eius pia facta hic & ante, &c.

Hispani malè habitì à Saracenis fugiunt ad Gallos, & quot Colonias ab eis obtinent in Catalonia, & alijs locis; *to. 9. an. 815.* Hispaniæ Rex Oueti Raimirus auxilio Sancti Iacobi, qui ei apparuit, cū paucis militibus septuaginta millia Saracenos trucidauit; *to. 10. an. 844. fol. 17.*

Raimirus moritur; *an. 850. to. 10. fol. 72.*

Ordonus eius filius succedit Rex, *ibidem*: moritur; *an. 861. fol. 218. to. 10.*

Hispani Martyres à Saracenis facti innumeris; *to. 10. an. 850. 51. 52. 53. &c.*

Alphonfus Magnus regnat mortuo eius Patre Ordonio. In Gallicia regnat; *to. 10. an. 861. fol. 218.* Saracenos profligat ingenti victoria; *an. 905. to. 10.* sed quia filius eius Garcias matre iuuantē conspirauerat in eum, spontè cessit Regno; *to. 10. an. 908.* & sub filio vt Dux exercitus militabat; *to. 10. an. 912.* & sic mortuus est *fol. 681.*

Laucius Rex Legionis moritur: succedit Ramirus III. *to. 10. an. 967.*

Hispaniæ in Legione Ordonius fit Rex

Rex; *tom. 10. an. 914.*

Hispaniæ Rex Alphonſus ſic Monachus; *to. 10. an. 927.*

Hispaniæ Reges ingentem obtinent victoriam de Saracenis ibi morantibus; *to. 10. an. 938.*

Ramirus III. Rex Legionis moritur, ſuccedit Veremundus II. filius Ordonij III. *to. 10. an. 985.*

hic habuit ingentem victoriam contra Saracenos: occiſi ſeptuaginta millia pedites, quadraginta millia equites; *to. 10. an. 998.* moritur Veremundus, ſuccedit filius Alphonſus V. *ibidem.*

Anno 1037. Regnum Legionenſe, & Regnū Caſtellæ iuncta ſunt à Ferdinando Magno; *to. 11.*

Hispaniæ Rex nomen Imperatoris ſibi arrogauerat, detreſans obedire Imperatori Henrico II. ſed à Papa reprehenſus deſiſtit; *tom. 11. an. 1055 fol. 224.* Ferdinandus Magnus hic erat.

Ferdinandus Magnus moritur; *to. 11. an. 1065. fol. 373.* erat Rex Caſtellæ, & Legionis: viuis voluit duci ad Eccleſiam, ſpoliauit ſe Regis ornatu, & cilicio induit, & ibi poſt duos dies moritur, &c. Plures filios reliquit qui diſſidentes per ſeptem annos certarunt.

Sanſius regnabat de anno 1074. *tom. 11. fol. 457.* et Alphonſus frater, *fol. 458. & an. 1077. fol. 513.*

Hiſpani Romanum officium reci-

piunt; *to. 11. an. 1074. fol. 457.* In Hiſpania fuerunt Petrus, et Paulus; *tom. 11. an. 1074. fol. 458.*

Hiſpaniæ Rex Alphonſus recuſabat recipere ordinem Romani officij, volens tenere Gothicum, ſed correptus à Gregorio VII: emendatus eſt; *to. 11. an. 1080 fol. 552. 53. & 54.*

Rex Aragoniæ olim non coronabatur ſolemniter: omnium primus Petrus Rex Aragonus petijt coronari à Papa, et factum eſt à Papa viuente Innocentio III. facit iuramentum Papæ, dignum, etc. Regnum ſuum facit cenſuale Romani Sedi; *to. 13. an. 1204. fol. 133.* et fecit de conſilio Procerum, etc.

Rex Caſtellæ Alphonſus increpatur à Papa, quòd fauet Iudeis, et Saracenis; *tom. 13. an. 1205. fol. 152.*

Henricus ſuccedit, qui moritur; *an. 1217. to. 13. fol. 273.*

Fernandus qui Alphonſo ſuccedit perturbat Iuriſdictionem Eccleſiaſticam: à Papa Honorio III. corripitur; *tom. 13. an. 1223. in fine.*

Alphonſus Rex Aragonum moritur; *to. 13. an. 1230. fol. 411.* et Fernandus filius ſuccedit. Maioricam cœperat à Saracenis Alphonſus; ibique mortuus eſt; *fol. 412.*

Historicus non tenetur ad elegantias,

tias, &c. sed ad simplicitatem : multa de hoc ; *to. 2. an. 167. fol. 159.* præsertim historicus Ecclesiasticus, *ibid.*

Historiæ præsentium temporum à Clericis talium temporum scribi non debent ; *tom. 6. an. 474. fol. 306.*

Historicus Aurelius Victor scripsit Historiam Romanam ab Octaviani tempore usque ad Theodosium I. *to. 5. fol. 16. an. 395.* Zosimus scripsit sub Honorio, sed infideliter & impie ; *ibid.*

Historiæ à Principibus legendæ ; *to. 10. an. 886. fol. 610.* Basilii Imperator.

Historijs sæpè fabulæ permiscuntur ; *to. 12. an. 1177. fol. 689.*

Histriones à Tiberio proscripti, & poenæ de eis capte ; *tom. 1. fol. 81.*

Hollandia fidem recepit ; *an. 697. to. 8. fol. 628.*

Homeriæ Populi fidem recipiunt ; *to. 3. an. 354. fol. 638.* prius ab Apostolis, postea à Panteno, & Frumentio habuerant, tandem à Theophilo ; *ibid. vide Fides multa de hoc.*

Hominum tres species asseruit Valentinus, scilicet Carnalem, Animalem, & Spiritualem ; *tom. 1. an. 147. fol. 109.* & qui nam hi erant.

Hominem propria virtute pervenire posse ad perfectionem, & æqualitatem Dei, & impeccabi-

litatem, Massaliani ; *to. 3. an. 361. fol. 779.*

Hominem habentem plenam Fidem in Baptismo non posse subverti dixit Iovinianus ; *to. 4. fol. 467.*

Hominem per peccatum perdidisse Dei imaginem ; *to. 4. an. 393. fol. 673.*

Hominem non egere Dei auxilio, sed suo libero arbitrio posse facere quod vult : dixit Pelagius ; *to. 5. fol. 325.*

Hominem non egere Dei adiutorio ad singulos actus : Pelagius : sed hoc de libero arbitrio esse, vel in lege, atque doctrina ; *to. 5. fol. 372.* aliàs homo non esset liber.

Hominis victoria non esse ex gratia, sed ex libero arbitrio ; *tom. 5. fol. 372.* Pelagius.

Homini penitenti non dari veniam secundum misericordiam Dei, sed secundum laborem, & meritum, dixit Pelagius ; *to. 5. fol. 372.* Homo totus per Christum est reformatus, *to. 8. an. 649.* ex Concil. Later. sub Mart. I.

Honorius I. Papa arguitur quòd dixerit Christum habere unam voluntatem, sed falsò quo ad hoc, quia loquitur clarè de una voluntate ad bonum contra aliam, quæ dicitur concupiscentia ; *to. 8. an. 633. fol. 317.* multa de hoc ; sed quia non statim amputavit suum errorem, sed tepidè

se

se gessit est infimulandus, &c. cum in hoc silentium indixerit, *fol. 318.* sed in hoc etiam excusatur, quia fecit ne turbaret Sergium Constantinop. Patriarcam qui id dicebat, & tamen bene se gesserat circa Concil. Calcedonense, & epistolam primam Leonis, *fol. 319. 320. &c.* Ideo licet in Synodo Romana sub Martino damnatus sit Monothelita Sergius, Cirus, &c. nihil dictum de Honorio, *fol. 324.* Honorius à Maximo Abbate defensus in disputatione cum Pyrro Monothelita *an. 645.* & innocens ostenditur, *ibid.* malè à Græcis Scismaticis, & alijs Hæreticis computatur inter hæreticos; *an. 67.* & etiam *an. 681.* & Concilium Generale sextum id declarat, *ibidem.*

Honorius I. Papa nunquam damnatus cū Monothelitis: impostura hæreticorum sunt, quæ de eo dicuntur: legatur Conciliū Generale sextū Constantinopolitanum tertium; *to. 8. an. 681.* & Theodorus Patriarcha depositus, quia Monothelita: ut sacrum haberet Nestorium, corrupte Synodi scripturam, *ibid. fol. 55.* multa digna pro defensione Honorij in toto illo anno.

Horæ dici quando diuise in primā; tertiam, sextam, & nonam, *fol. 192.*

Horologium Aquatile à Cassiodoro inuentum, quod in aqua etiā deficiente Sole signa, & horas

dici significet, sicut facit horologium Solis; *to. 7. an. 562.*

Hortatio valida ad Martyrium; *to. 5. an. 437.* per totum.

Hortatio digna facta à Papa ad Monachos Siria, ut perseuerent in Fide; *to. 6. an. 519.*

Hosanna significat ramos ab usu Iudæorum, qui in festis circuibant cum ramis dicentes, Hosceiahna, &c. *tom. 1. fol. 140.* & idè Regibus intrantibus in Hierusalem cum ramis exhibant dicentes Hosceiahna, &c. quia psallunt canebant, idè etiam psal. dictus est Hosceiahna 141.

Hospitalarij Hierusalem cum Patriarca litigant quia prætendebant esse soli Papæ subiecti; *to. 12. an. 1155. fol. 398.*

Hostibus etiam victis parcendum, & eorum filijs indulgendum; *to. 4. an. 394. fol. 693.* de Theodoro, &c.

Humanæ miseræ magnum exemplum: de Plautiano Socero Imperatoris, &c. *to. 2. an. 206. fol. 1308.*

Humanum genus non fuisse læsum per Adæ peccatum; sed hoc soli Adæ nocuisse: Pelagius; *to. 5. fol. 372.* neque omnes resurgere per Christi mortem, *ibidem.*

Humilitatis exempla: Gallicanus Princeps, & Consul factus Christianus se recepit in Hospitali ad Ostia Tiberina, ubi Pauperibus seruiebat; *to. 3. an. 330. fol. 410.*

Quin-

Quinque millia seruorum libertate donauit, *ibidem*.

Humilitatis gratia Constantinus voluit extra Ecclesiam Constantinopoli sepelli; *to. 3. an. 337. fol. 467.*

Hungariæ Dominus prius erat Dux: deinde fit Rex, & à Papa petit, & accipit coronam: primus fuit Stephanus; *to. 10. an. 1000.*

Hungariæ Regnum donatum fuit Romanæ Ecclesiæ à Stephano primo Rege, &c. idest factū tributarium; *to. 10. an. 1000. multa, etc. et to. 11. an. 1074. fol. 464. & an. 1075. fol. 472.*

Hungaria floret in fide sub Stephano primo Rege; *to. 11. an. 1002.*

Hungariæ Rex restituit Ecclesiæ Romanæ quod ei abstulerat; *to. 12. an. 1169. fol. 616.*

Hunni ultra paludes Meoticas habitabant; *to. 4. an. 376. fol. 375. to. 6. fol. 25. & 26.*

Hunni vocati à Ruffino veniunt in Asiam; *to. 5. fol. 6. an. 395. iterum irruunt in Illiricum.*

Hunni Græciam, et Bizantium inuadunt; *an. 558. fol. 463.*

Hunni, seu Hungari Papiam in Italia incendunt; *tom. 10. an. 924.*

I

Iacobus Apostolus à Petro propositus Episcopatu Ierusalem; *to. 1. fol. 239.*

Iacobus Apostolus an iuerit in Hispaniam; *an. 44. to. 1. fol. 112.*

Iacobus Frater Domini, seu Iustus, occiditur præcipitatus de Templi pinna, ex qua prædicauerat Christum: et descriptio vitæ, ac mortis eius; *an. 63. fol. 627. dictus est Frater Domini ob sanguinis propinquitatem, et morum imitationem 628. scripta epistola Canonica: multa de epistola, et eius vita, etc. ibidem. 629. & 30.*

Iacobi Nisibis Episcopi maximū miraculum pro defensione Ciuitatis; *to. 3. an. 338. fol. 491.*

Iacobi, et Philippi Sanctorum, Ecclesia Romæ extructa, et fabricata à Ioanne III. *tom. 7. an. 572.*

Iacobi Apostoli Sancti Corpus Compostellæ inuentum; *tom. 9. an. 816. fol. 634. Multa de hoc dicitur ibidem quod statim post eius truncationem fuit translatum ab Hierusalem in Siriam Flauiam; deinde in Compostellam: quomodo inuētum per visionem luminum.*

Iacobitæ Hæretici, *vide* Agnoitæ. Iacobitarum fuit caput Iacobus Sirius vilissimus homo dictus

E c Zan-

Zanzalus: doctrinam Eutichetis, Dioscori Cnafei, & Seueri tenebat, Monophysitarum, & Theopaschitarum: fuit Dux sectæ Armenorum. Isti tenebant Verbum habere naturam mutabilem, carnem carentem anima: Intellectum non habere, sed Verbum omnia facere intellectus munia. Aliquando dicebāt Corpus Christi non esse nobis consubstantiale, sed subtile, & quæ faciebat corporea instar spectri erāt. Aliqui dicunt Verbum non assumpsisse carnem ex Maria, sed se ipsum factum carnem, transitum tantum fuisse per Mariam. Diuinitatem Cruci affixam, & sepultam, & ex Natiuitate instar phantasmi nobis apparuisse;

to. 7. an. 535. fol. 132.

Iacobitarum Patriarca venit ad fidem Catholicam; *tom. 13. an. 1237. fol. 507.*

Iacobitarum Patriarchæ duo erant; vnus Orientalis, alius Aegyptius: & quibus Regionibus præerant. Multa de hoc, *ibidem*.

Iacobitarum Patriarca mittit Fidei professionem Catholicam ad Papam; *an. 1247. fol. 632.*

Ianiculi situs Romæ quinam est, quantum extēditur; *an. 69. f. 669.* Vaticanus etiam dicitur pars Ianiculi, quæ respicit Auentinum, *ibid.* extenditur Ianiculus vsq; ad Pontem Miluium: & idem dicitur Vaticanus.

Iazii gemini Templi aperitio Romæ

erat signum belli indicti; *to. 2. an. 244. fol. 400.*

Ianuarius Kalendis vota Imperatorum nuncupabantur per oblationes quasdam pecuniæ, &c. *to. 3. an. 315. fol. 142;*

Ianuarius Kalendis vsus antiquus dandi pecunias à maioribus minoribus; *tom. 3. an. 353. fol. 626.*

Ibas Nestorianus, sed nomen suppositum erat, diuulgauit, quod Cirillus pœnitentia ductus recantauit Palinodiam: sed postea in Concil. Calcedonenſi visum fuit Ibam non scripsisse talia: ideo qui composuerat illas litteras, & litteræ damnantur; Ibas verò absoluitur; *to. 5. fol. 626.*

Ibas erat Episcopus Edeſſæ in Siria; *tom. 6. fol. 63.* Accusatus à suis Clericis Antiochiæ causam dicit, & damnat errores Nestorij; *fol. 64.* Absoluitur etiam in Concilio Beriti *fol. 65.* Confessus est, quod antequam S. Cirillus Alexandrinus purgaret sua capitula, ab ipso habitus est hæticus, sicut à ceteris Orientalibus; *to. 6. fol. 66.* & quia quædam eius epistola post cōmunionem Ioannis Antiocheni cum Cirillo facta apparet ab Iba, fuit causa, vt post Concil. Calcedonenſe tot quærelæ essent contra eum; *fol. 66.*

Ibas apparet fauisse hæresi Nestorij post cōmunionem Ioannis Antiocheni cum Cirillo, & ideo epi-

epistola illa fuit causa tot dissensionum post Concil. Calcedonense; *to. 6. ibidem*. Defenditur Ibas; & excusatur, & quomodo *fol. 68. & 69.* Condemnatus fuit in Concil. Ephesino secundo Latrociniali. Eum consolatur Theodoretus *fol. 98.* Ibas professionem Fidei Catholice præscriptam Orientalibus à Leone Papa emittit; *to. 6. fol. 121.* & tamen postea à Theodoro creatus Episcopus, denuò accensatur; & hoc fuit vnum ex Capitulis, per quæ diffamabatur Conciliū Calcedonense in quinta Synodo; *tom. 7. an. 546. fol. 311.* Vigilius obliuitem trium Capitulorum damnavit errores Ibae, non personam, quia in comunione Catholica erat mortuus; *fol. 426. 27. &c.* & putat quòd retractavit.

Iberi in Pontico Axe recipiunt Fidem, media ancilla Christiana curante Dominam; *to. 3. an. 327. fol. 374.*

Iberia est propè Albaniam, & Colcos non longè a Mari Caspio, & Caucasijs montibus. Pars illa Iberiæ, quæ vergit ad Pontum dicebatur Colechica *fol. 375.*

Iberorum Rex Bacchurus conuersus; *fol. 376.*

Iconoclastæ, qui negant esse pingendas Imagines Sanctorum. primus fuit Xinaus Persa; *to. 6. an. 485. fol. 426.*

Iconoclastæ, idest imaginum inimici, a quo habuerint originem;

vide, Imagines.

Iconoclastæ imaginum ofiores sic incipiunt; *an. 723. to. 9. fol. 35.* Iudæus quidam promittit Gizid Principi Saracenorum vitam. quadraginta annorum, & Regnum, si imagines à suo Principatu auferret: iste credit, & facit edictum, vt auferantur. Itaque principes horum sunt Iudæi, & Saraceni *ibidem 35.* sed delusor manet Gizid, qui per annum non vixit; *fol. 36.*

Primus post hos fuit quidam Christianus Bese, qui captivus erat in Siria, postea veniens ad Romanos suavit Leoni Isaurico Imperatori, vt Imagines reiceret. *f. 36.* concordabat Episcopus Natoliæ qui dicitur Theophilus: hic Imperator edicto publico Imagines deleri iussit *fol. 54. an. 726. to. 9.* ficta inuentione se velle auferri, vt alijs collocarentur, ne quis eas posset osculari; *fol. 56.*

Iconoclastæ damnantur primò in Concilio Romano sub Gregorio II. *an. 726. fol. 61. to. 9.*

Iconoclastarum error tribuitur Theophilo Episcopo Natoliæ in Concil. Niceno secundo, eo quòd cum propagauerit; *to. 9. an. 727. fol. 88.*

Iconoclasta dicitur qui imagines non colit, sed colit Sanctos. Hagiomachon qui neque Sanctos colit; *to. 9. an. 833.*

Idolatria Romæ cepit abrogari venien-

niente Petro; *to. 1. an. 45. fol. 358.*

Idolatriam externam esse licitam tempore persecutionis dicit Elxai hæreticus; *to. 2. fol. 25. an. 105. vide Fides.*

Idolatriæ reliquæ Romæ destruxit; *to. 5. an. 399. fol. 98.*

Idolatria adhuc tempore S. Greg. in aliquibus locis propè Romam & in Gallia non erat extincta; *to. 8. an. 597. fol. 111.*

Idolorum templa potest quis adire ob necessitatem, ut fecit Gregorius Thaumaturgus; *to. 2. an. 253. fol. 450.*

Idola domi nullus tenere potest; *to. 2. an. 305. fol. 813.*

Idolorum sacrificijs interesse etiã ex curiositate prohibitum est; *to. 2. an. 305. fol. 813.*

Idolorum templa non destruenda, sed conseruanda pro Ecclesijs. S. Gregorius; *to. 8. an. 601. fol. 149.*

Ignatij Martyris facta, litteræ, & multi ritus Ecclesiastici; *to. 2. an. 109. per totum ferè.*

Ignatij passio qualis, quando, & quomodo; *an. 110. fol. 47. eius reliquæ redactæ Antiochiam; ibidem.*

Ignis Inferni ab alijs diuersitas, quia non consumitur, &c. *an. 80 fol. 720.*

Ignis increatus; *vide Increata.*

Igneum ferrum tangi solebat in experimentum veritatis, & Innocentiæ: duo habentur casus; *an 993. & an. 1024.*

Ignea grando in Saracenos cadit; *to. 9. an. 718. fol. 18.*

Ignis Inferni numquã finiet; *to. 7. an. 538. fol. 291. Origenes dicit contrarium, & reprobatur.*

Ignis in Paschalibus Festis sic solebat obseruari. Die Iouis in Cœna Domini tres Lampades magnæ capacitatis ex diuersarum Ecclesiarum Lampadum oleo collectæ, in secreto Ecclesiæ loco ardentes conseruabantur, ut Oleum sufficeret ad tertiam diem, idest Sabbatum; tunc pro sacri fonte Baptismi sumptus ignis Lampadum renouabatur; *tom. 9. an. 751. fol. 199.*

Ignis alio modo, seu ex Christallis habitus non erat in notitia Ecclesiæ; *ibidem.*

Ignis de Cœlo lapsus multa loca conflagrauit; *to. 9. an. 823. fol. 710.*

Ignorantia in Sacerdote prædicante, vel Episcopo non excusatur; *to. 5. an. 454. fol. 199.*

Ignorantia Deus qui colebatur Athenis; *to. 1. an. 52. fol. 405.*

Ieiunia Iudæorum obseruatissima erant; *to. 1. fol. 190. in feria 6. semper ieiunabant; tom. 1. fol. 191.*

Ieiunari solebant in primitiua Ecclesia per sex ferias Paschæ, idest ante Pascha, in cibis siccis, pane, sale, & aqua; *to. 1. fol. 193. & 194. Alijs etiam diebus ieiunari erat consuetum; ibidem.*

Iciu-

Ieiunium indicitur Populo, cum aliquod magnum opus est pro Republica faciendum, ut fecit Ioannes Euangelista quando Euangelium erat scripturus; *an. 99. fol. 750.*

Ieiunium quadragesimale à Xisto promulgatur Christianis non ut quid nouum, vel ab Apostolis institutum, sed à Domino; & quod traditione seruabatur, Pontifex Xistus I. decreto stabiluit; *an. 136. fol. 84.*

Ieiunia noua instituta, & tres Quadragesimas Montanus instituit; *to. 2. an. 173. fol. 184.*

Ieiunia non damnat Ecclesia si sint ex voluntate, sed si ex necessitate superstitiosa; *ibidem.*

Ieiunij obseruandi consuetudines diuersæ in principio Ecclesiæ, et inter Catholicos; *to. 2. an. 198. fol. 272.*

Ieiunare non licet à Pascha vsque ad Pentecostem: à principio Ecclesiæ fuit statutum; *tom. 2. an. 201. fol. 284.*

Ieiunium quatuor Temporum ex initio Ecclesiæ institutum Calistus I. renouat; *tom. 2. an. 226. fol. 346.*

Ieiunium pro stationibus olim erat quarta, et sexta feria; *to. 2. an. 262. fol. 586.*

Ieiunium olim quarta, et sexta feria fiebat; quarta, quia in ea fuit initum Concilium contra Iesum: sexta, quia in ea mortuus; *tom. 2. an. 305. fol. 811.*

Ieiunandum in Dominica: alia ieiunia Ecclesiæ contemnenda; *vide Eustasius.*

Ieiunabatur Romæ tribus diebus cuiuslibet Hebdomadæ per totum annum excepta Quinquagesima; *tom. 4. an. 367. fol. 201. & fol. 576.*

Ieiunandum non est in Dominica ex superstitione propter Gnosticos dicit Concil. Cæsaraugustanum; *to. 4. an. 381. fol. 454.*

Ieiunandum non est die Dominica, et Lunæ in honorem Solis, et Lunæ, decreuit S. Leo; *to. 6. an. 443.* Manichei id faciebant.

Ieiunia per Episcopos indicenda tempore necessitatum, et malorum imminentium; *to. 6. fol. 261.*

Ieiunium Sabbati quare aliquando sub præcepto; *vide Decreta.*

Ieiunia obseruanda, et quæ; *to. 1. an. 57. fol. 513.* ieiunandum non est in Dominica, et olim nec in Sabbato; *ibidem;* quædam ex necessitate in Ecclesia seruanda, quædam ex voluntate; *514.*

Ieiuniorum tempus aliquando controuersum, et quare, *ibid.* diuersimodè fuit obseruatum ieiunium Quadragesimæ; *to. 1. an. 57. fol. 515.* Mediolani S. Ambrosius per quadraginta duos dies statuit ieiunandum in memoriam 42 stationum Populi redeuntis de Aegypto; *ibidem.* Aliæ Ecclesiæ aliter.

Ieiunium Quadragesimæ, et sextæ feriæ quare, *ibidem 516.* ieiunium

iunium Sabbati unde habeat originem in Ecclesia Occidentali; *ibid. fol. 117. & 18.* multa de hoc. Ieiunia alia, quæ in Ecclesia erant *fol. 519.* Ieiunium quando potest ab Ecclesia præcipi; *ibid. 520.*

Ieiunandum non est in Dominica; *an. 58. fol. 545.*

Ieiunium celebrandum per hebdomadas, & ante Pascha statuit Telephorus; *to. 2. an. 154. fol. 129.*

Ieiunia quædam particularia in Gallijs obseruabantur præter alia ex Episcoporum institutione; *to. 7. an. 582.*

Ieiunium à mediâ nocte præcedente Pascha cum vigilia obseruandum, &c. *to. 8. fol. 14. an. 590.*

Ieiunium Sabbati impugnatum à Græcis; *vide Sabbatum.*

Ieiunia Quatuor Temporum in temporibus determinatis, & nunc facienda, decretum sub Urbano II. *an. 1094. & 1095.*

Ierusalem excidium quatuor annis ante prædicitur à quodam Plebeio, & quomodo; *an. 65. fol. 637.*

Ierusalem in medio Mundi sita, Ciuitas etiam ex Scriptura probatur; *to. 1. fol. 171.* quomodo intelligatur, non enim subsistit, ut dicatur sita in medio totius Mundi; *ibidem.*

Ierusalem duplici muro cincta erat; *to. 1. an. 44. fol. 313.*

Ierusalem excidium fuit prædictum

ab Apostolis Petro, & Paulo anno præcedente; *an. 68. fol. 644.* Ierusalem excidij multa prodigia, &c. de magno lumine in Templo, & Bos in medio Templi Agnum peperit, cum ad Hostiam duceretur; *an. 68. fol. 655.* Porta Templi sponte aperta, &c. visæ acies migrare per aerem: & alia multa; *ibidem.*

Ierusalem excidij etc. causa: modus etc. *an. 68. fol. 656. & seqq. an. 69. in fine, & 70.* Totale verò *an. 72.* Complerum est à Tito *an. 72. fol. 691. & seqq.*

Ierusalem Templum destruitur à Romanis *an. Christi 72.* die 10. Augusti, qua die aliàs à Regibus Babilonis fuerat concrematum, à constructione facta per Salomonem *an. 1130.* mensibus 7. diebus 15. à constructione facta per Cyrum *an. 639. & 45.* diebus *an. 72. fol. 693.* dum hoc Templum destruitur, prius concrematur; & Iouis Templum edificatur.

Ierusalem Ciuitas penitus destructa à David usque ad Titum *an. 1179* ex quo condita est usque ad excidium *an. 2177.* solo tota est æquata Hierusalem à Tito *fol. 700.* Templi vasa, vestes, dona etc. Romam à Tiro adducta, & conseruata *an. 73. fol. 202.* Diuitiarum innumeræ; *ibid.* Dona Templi in Templo Pacis postea edificato sunt reposita; *an. 77. fol. 716.*

Ieru-

Ierusalem sancta loca prophanata
ab Adriano; *vide* Loca.

Ierusalem quæ tota solo æqua-
ta fuerat exceptis paucis velut
Tugurijs e Regione Sion, inter
quæ erat vna parua Ecclesia fi-
delium, reedificatur ab Adriano,
& Elia dici iubetur; *to. 2. an. 137*
fol. 94.

Ierusalem hanc ingredi/prohibi-
tum Iudæis; *to. 2. an. 138. fol.*
95.

Ierusalem Episcopi quot fuerunt
vsque ad destructionem, et A-
drianum Imperatorem; *ibidem*
fol. 95.

Ierusalem Episcopi ex eo tempore
vsque ad annum 186. dicit Eu-
sebius distinctè nesciri; *to. 2. an.*
186. fol. 145.

Ierusalem esto destructa tamen
Christiani semper peregrinatio-
nem SS. locorum (licet essent ab
Adriano prophanata) suscepe-
runt; *to. 2. an. 199. fol. 276.*

Ierosolymitana Ecclesia non ha-
buit Patriarchatum à Concilio
Niceno; immò subiecta erat Cæ-
sare; *to. 3. an. 325. fol. 318.* Ec-
clesia hæc ratione originis dicta
fuit olim Mater Ecclesiarum; *ibid.*

Ierusalem nouam ædificare cepit
Constantinus ex aduerso antiquæ.
to. 3. an. 326. fol. 350.

Ierusalem Episcopi confusè relati,
et multi Ariani; *to. 3. an. 351.*
fol. 616. & 17.

Ierusalem Episcopus nō habet iu-
risdictionem in Cæsarienses; *to.*

6. an. 454. fol. 199.

Ierusalem capta à Cosrohe exer-
citu; *an. 614. to. 8. fol. 231.* Chri-
stiani captiui ducti, Iudæi tru-
cidati &c. Zaccarias Episcopus
captiuus in Persidem ductus.
Threni compositi Antiochiæ in
hoc casu, &c. Multa de hoc. Mo-
destus quidam dictus Sanctus Vir
curam interim habet illius Ec-
clesiæ, & alia Tempia incensa
restaurantur *an. 616.* sed non fuit
Episcopus donec Zaccarias viue-
ret: dicebatur solum Præfectus:
sed anno 627. Heraclio. vincent-
te Persas omnes Prouinciæ re-
stitutæ Imperatori a Siroe Rege,
& sic Ierusalem; *vide* Imperator.
Crux delata in Ierusalem, *vide*
Ibidem.

Ierusalem à Saracenis capitur; *an.*
635. vide Saraceni.

Ierusalem habitantes Christiani
permittebantur Ecclesias ædifi-
care, & secundum legem Christi
viuere; *to. 10. an. 868. fol. 421.*

Ierusalem Templum Sancti Sepul-
cri per Principem Babilonis de-
structum fuit; *an. 1009. tom. 11.*
Iudæi fuerunt causa, &c. sed Se-
pulcrum non potuerunt quassa-
re, &c. & Dei vindicta tunc pul-
si sunt Iudæi ab omnibus illis
Terris. Eodem tamen anno im-
pensis suis Maria Mater dicti
Principis Christianissima ædifi-
cavit illud.

Ierusalem Christiani existentes
ibi obtinuerunt a Califa Sarace-
no

no vt ædificarent quartam partem murorum Ierusalem, & in ea Patriarcha eos iudicaret; & sic cessit illa pars Dominio Patriarchæ; *to. 11. an. 1063. in fine.*

Ierusalem recuperandæ Concil. Papæ Urbani II. *vide* Terra Sancta.

Ierusalem capta à Christianis duce Goffredo; *an. 1099. vide* Terra Sancta.

Ierusalem Princeps sic Goffredus; *vide* Terra Sancta.

Ierusalem Patriarchæ à Papa depositi; *to. 12. an. 1107.*

Ierusalem Patriarchæ ibi eligebantur; *ibidem; vide* Patriarcha.

Ierusalem Templum dedicatum à Legato Papæ Innoc. II. *tom. 12. an. 1136. in fine.*

Ierusalem iterum à Saracenis capta; *an. 1187. vide* Terra Sancta.

Ierusalem Patriarcha quando cepit esse Latinus; *vide* Patriarcha; *vide* Terra Sancta.

Illirici Episcopi non subduntur Constantinopolitano ex vi Canonum; *to. 1. an. 421. fol. 475.*

Imago Christi missa ad Abagarum; *tom. 1. fol. 105.* Multorum attestatio Sanctorum.

Imagines etiam ipso Christo viuente fieri cepit de eo; *ibidem, & fol. 110.* & multa ibi de Statuis.

Imaginum antiquus vsus in principio Ecclesiæ; *tom. 1. fol. 484.* Multa de hoc; *to. 1. an. 57. fol.*

484. 85. & seqq.

Imagines impugnantes cui falso nituntur fundamento; *to. 1. fol. 486. & 87.*

Imaginum antiquus vsus; *an. 69. fol. 668.*

Imaginum vsus ex tempore Apostolorum erat: & iste Canon adducitur in Concilio Niceno secundo; *an. 102. fol. 18.*

Imagines non fiunt, vt adorentur sicut idolas, sed in memoriam beneficiorum à Deo, & Sanctis habiturum; *to. 2. fol. 72. an. 520.*

Imagines Apostolorum tenebantur; *to. 3. an. 324. fol. 240.* & Siluester eas habebat; *ibidem.*

Imagines etiam Christi, &c. *ibid.*

Imagines Passionis Christi, &c. publicè exponi fecit Constantinus; *to. 3. an. 324. fol. 268.*

Imagines passionis publicè formari fecit Constantinus; *to. 3. an. 330. fol. 398.*

Imagines Crucis; *v. Crux.* Imagines Sanctorum depingi solitæ in Ecclesia ex antiquo more; *tom. 4. an. 392. fol. 669.* Multa de hoc, & *fol. 723. & 24.*

Imagines SS. venerabantur SS. Patres; Chrysostomus: S. Paulus; *to. 5. an. 417. fol. 256.* Multa de hoc.

Imagines SS. in Ecclesijs exornatæ à S. Leone I. *tom. 6. an. 461. fol. 253.*

Imagines Deorum à Constantino expositæ ludibrio, & destruatæ; *to. 3. an. 326. fol. 362. 63. 64. & 65.* Ima-

Imagines Imperatorum in quibus locis poni poterant; *tom. 3. an. 326. fol. 365. & 608.*

Imagines Imperatorum in honore habebantur, sed non adorabantur, neque super Altari ponebantur, immo neque in Templo. *tom. 3. an. 348. fol. 586.*

Imaginem Dei perditam fuisse ab homine per peccatum; *to. 4. an. 393. fol. 673.*

Imago Christi vulnerata à Iudæo sanguinem effudit, & proiecta in puteum tota aqua facta est sanguinea. Edicto Imperatoris exhausto puteo, inuentaque Imagine, promissa est indulgentia delinquenti: Vxor Iudæi reuelavit, ipseque confessus Religionē Christianā amplectuntur; *t. 6. a. 446. f. 39.*

Imaginem suam Acacius in Ecclesijs pingere, & dedicari fecit, quod erat inauditum; *tom. 5. an. 488. fol. 433.*

Imagines SS. non esse venerandas, primus omnium docuit Xenaias Persa, qui à Petro Fullone hæretico factus fuerat Episcopus; *to. 6. an. 485. fol. 426.* Episcopus Hierapolis factus erat idem dicitur Philaxenus; *fol. 427.*

Imagines monstruosæ, seu cum Gentilium ritu in Ecclesijs non pingendæ. Multa de hoc; *to. 6. an. 506. fol. 574.*

Imaginem S. Theodori à Saraceno vulnerata, sanguis effluxit: & quia iste non conuersus fuit malè omnes eius familiæ paulò post perie-

runt; *to. 6. an. 509.*

Imagines Regum Francorum in aureis nummis omnium primò cussæ sunt sine Imagine Imperatoris; *to. 7. an. 549. fol. 371.*

Imaginum vsus semper in Ecclesia; *tom. 7. an. 565. fol. 448.*

Imagines impugnarunt, & derurrarunt Samaritæ hæretici; *tom. 7. an. 574.*

Imaginum vsus; *tom. 8. an. 597. fol. 111.*

Imagines SS. mitti solitæ à Romanis Pontificibus alijs; *tom. 8. an. 599. fol. 130.*

Imagines piorum hominum etiam viuentium depingi solitæ; *tom. 8. an. 608; fol. 207.*

Imago Christi Saluatoris in acie feri solita ab Heraclio, in qua uicit Persas; *to. 8. an. 601.* Miraculosè erat facta.

Imagines SS. ubique fiebant, & venerabantur; *tom. 8. an. 641.*

Imagines ab initio Ecclesiæ in vsu; *to. 8. an. 678.*

Imagines SS. semper in vsu Romæ; *tom. 8. an. 701. 707.*

Imagines colendæ ex Sinodo Londinensi prima; *to. 8. an. 714.*

Imagines Imperatorum Romanorum mittebantur, & benignè recipiebantur; *to. 9. fol. 7. an. 716.*

Imago B. V. Constantinopoli in maximo honore habitæ; *to. 9. fol. 16. an. 717.*

Imago B. V. triumphans ducit in Constantinopolim à Ioanne Comneno Imperatore ob victorias

infignes; *tom. 12. an. 1125.*

Imagines abhorrentes, & adorare negantes, & origo: *vide Iconoclastæ.*

Imagines SS. delendas iussit Leo Imperator; *an. 726. fol. 54. to. 9.* Pro eis certauit tota Ecclesia, etiam Orientalis; *fol. 55.*

Imagines ita dispositæ obtinuerant vt possent homines eas osculari; *tom. 9. an. 726. fol. 56.*

Imaginum colendarum innumera exempla a Greg. II. *to. 9. an. 726, fol. 59. & 60.*

Imagines Imperatoris electi mitti solebant per Prouincias, & ad Amicos, & idem honor eis exhibebatur qui & Originali; *tom. 8. an. 603. etiam ad Papam missæ, &c. ibid.*

Imagines colendo non coluntur Idola, digna doctrina Greg. II. de hoc exempla multa; *to. 9. an. 726. fol. 59. &c.*

Imagines Patris, & Spiritus Sancti prius in Ecclesia non pingebantur, quia visi non erant, dicit Greg. II. sed postea in figuris, in quibus ex Scripturis videri consueuisse dicuntur, pingi cœperunt; *to. 9. an. 726. fol. 67.*

Imagines quare pingendæ ratio solida Gregorij II. in Epistola ad Imperatorem; *tom. 9. ibid.*

Imaginum sacrarum vsus ab initio, & in veteri Lege. Innumera exempla adducit Gregorius II. in duabus Epistolis scriptis ad Isaurum Imperatorem; *tom. 9. an.*

72. fol. 64. & seqq. per multa folia alia exempla plura; *fol. 87. to. 9. an. 785. fol. 362. 63. &c.*

Imagines pinguntur, vt referant actus à Sanctis factos, & vt ex sensibilibus insensibilia cognoscamus; *to. 9. an. 727. fol. 88.*

Imagines omnes Constantinopoli iussu Imperatoris comburi iussæ; *to. 9. an. 730. fol. 98.*

Imagines maiori cultu venerari cœptæ post impugnationem; *to. 9. an. 732. fol. 113.*

Imaginum defensores multi fiunt Martyres; *to. 9. an. 732. 33. 34. 35. & seqq.*

Imaginum Cultores innumeras calamitates patiuntur; *tom. 9. an. 754.*

Imagines omnes abradi ab Ecclesijs præcepit Imperator Constantinus Copronimus; *to. 9. an. 754. fol. 216.*

Imaginum Cultores idem excommunicari fecit à Conciliabulo; *ibidem.*

Imaginum defensores ab Imperatore dirè vexantur, sed irrident eius edicta; *tom. 9. an. 761.*

Imaginum Cultores ad hominem arguunt, quia Imperatores suas Imagines venerari volunt: & cum de Moyse obycitur, qui prohibet eas fieri, negant; dicentes si prohibet: cur eas fecit; *an. 761. Martyres multi, &c. ibidem, & 762. & 765. Multa de hoc: Item an. 785. fol. 363.*

Imaginum veritas miraculis comprobatur;

probata; *to. 9. an. 765.*
 Imagines Dei, & Personarum
 diuinarum quare pinguntur, cum
 sint spirituales: *vide Deus.*
 Imaginum defensores in Oriente
 Monaci fuerunt, ideo multa
 passi; *v. Monaci; to. 9. an. 766.*
 Imaginum Cultus antiquus ex
 Testimonio ipsorum Patriarcha-
 rum Orientalium; *to. 9. an. 769.*
fol. 295.
 Imagines rursus coli coepte Con-
 stantinopoli cura Irene Impera-
 tricis; *tom. 9. an. 782.* Miraculo
 quodam Ioannicius qui eas per-
 sequebatur conuertitur.
 Imagines denuo recipiunt Patriar-
 chæ Græci: Tarasius; *tom. 9. an.*
745.
 Imaginum Cultus eleganter pro-
 batur ab Hadriano Papa; *tom. 9.*
an. 785. Multa, &c. & diffusè
 Sanctorum Patrum autoritates,
 & testimonia affert.
 Imaginum persecutores anathe-
 matizantur; *tom. 9. an. 787. fol.*
383; &c.
 Imagines esse pingendas in Eccle-
 sijs, & facta Sanctorum in Con-
 cil. Nicen. Secundo; *tom. 9.*
an. 787.
 Imagines pingendas, Crucis, San-
 ctorum, Angelorum, vt ex earum
 visione erigantur homines ad
 venerationem ipsorum subsisten-
 tium; *tom. 9. an. 787. fol. 393.*
 Concil. Nicen. Secundum, & *an.*
794. fol. 433.
 Imaginibus exhibenda lumina, in-

censores oblatio, sicut antiqui-
 tus erat in vsu, in eorum hono-
 rem; *tom. 9. an. 787. fol. 395.*
 Concil. Nic. Secundum.
 Imaginibus adoratio honoraria
 debetur, non latria; *ibidem.*
 Imagini Crucis etiam dicitur in
 Concil. Nicen. Secundo non la-
 triam, sed adorationem honora-
 riam deberi, *ibidem fol. 393.* Scho-
 lastici defendebant Cruci deberi
 Latriam, sed intelligebant relatiuè
 ad Christum Deum; *fol. 39. &*
an. 794. fol. 433. 34. 35. &c.
 Imagines adorandæ. Multa de
 hoc; *to. 9. an. 794. fol. 436. 37.*
38. &c. sed dicit Papa Hadrianus
 scribens Carolo Magno se non
 cogere adorare; *t. 9. a. 794. f. 439.*
 Imagines adorabat, & adorare
 faciebat S. Gregorius Papa I.
 Multa de hoc; *to. 9. an. 794. fol.*
440.
 Imagines Massiliæ in Gallia non
 recipiebantur, ex doctrina Sereni
 Episcopi illius Ciuitatis; *tom. 9.*
an. 787. fol. 399.
 Imaginum Cultus etiam in leg-
 veteri, & ab initio Ecclesiæ; *to.*
9. an. 814. mirè defenditur.
 Imagines deferuntur in processio-
 nibus, & adorantur; *to. 9. an.*
814. fol. 600.
 Imaginum Cultores, & defen-
 sores immania passi; *to. 9. an. 814.*
per totum, & 815. & 816 &c.
 Imaginū Cultus per autoritates
 PP. multorum defenditur; *to. 9.*
an. 814. fol. 604. & seq.

Imagines negans negat imāginatum; *to. 9. an. 816. fol. 623. &c.*

Imagines negans negat illum cuius est Imago. Multa de hoc; *tom. 9. an. 816. fol. 627.*

Imaginem sperans spernit illum cuius est Imago. Multa de hoc; *to. 9. an. 816. fol. 628.*

Pro Imaginibus ingens persecutio tempore Leonis Armeni, & aliorum ante: *tom. 9. ibid.*

Imagines desunt tandem Constantinopoli; *to. 9. an. 820.*

Imago B. Mariæ cum puero Iesu, & Magis, per duos dies mirè cōfūlit; *to. 9. an. 823.*

Pro Cultu Imaginum Ludouicus Imperator de licentia Papæ per multos Doctos, dīctos Collatores, discuti fecit hanc disputationem, & Sinodum Nicenam secundam, & errant præfati Collatores, immo eorum collatio ob verecundiam numquam visa fuit, & paucis ab hinc annis Francofurti apparuit. Multa de hoc; *tom. 9. an. 825. fol. 726. per totum.*

Imagines non adorandas dixerunt præfati Collatores, sed tenendas in memoriam eorum, quorum sunt; *to. 9. an. 825. fol. 229.* & multa scribunt pro hoc argumento refutantes adorationem, &c. & inducunt Imperatorem Ludouicum ad reiiciendam Nicenam Synodum secundam, & id tentant cum Papa Eugenio II. sed frustra; *fol. 740. & 41.*

Imagines restitutæ Constantinopoli sub Michele II. Imperatore; *to. 9. an. 842.*

Imagines adorandas statutum est in Concil. generali octauo; *to. 10. an. 869. fol. 431.*

Imago Christi missa ad Abagorum Regem Edessæ donatur à Ciuibus Imperatori Græco; *vide Christus.*

Immortalitas Animæ; *vide Anima.*

Immunda, quæ erant in linteis ostenso Petro, significabant Gentes conuertendas; *to. 1. an. 41. fol. 286.*

Immunitatem Clericis concedit Constantinus; *to. 3. an. 312. fol. 93.*

Immunitas Clericorum à Catholicis semper defensa Imperatoribus; *tom. 3. an. 319. fol. 2. 3.*

Immunitas Ecclesiarum ne confugiētes ad eas possint extrahi confirmatur à Constantino; *to. 3. an. 324. fol. 247.*

Immunitas Clericis conceditur à Constantio; *to. 1. an. 338. fol. 490. & 634.*

Immunitas Ecclesiastica circa electiones Episcoporum, &c. acriter defensa à SS. Patribus; *to. 4. an. 362. fol. 28.*

Immunitas Clericorum ab Imperatore limitata, & quibus; *vide Clerici.*

Immunitatis Ecclesiæ facta lis de reddendis fugitiuis Ecclesiæ; *to. 9. an. 812, Constantinopoli, &c.*

Immu-

Immunitas Ecclesiæ; *vide* Ecclesiæ; *v.* Libertas.

Immunitas Ecclesiastica penitus ablata in Oriente, &c. *tom.* 12. *an.* 1148. *in fine*.

Immunitas; *vide* Libertas.

Immunitatem Ecclesiæ ad nihilū redegit Henricus III. Rex Angliæ; *tom.* 12. *an.* 1164. *fol.* 504. & 513.

Impassibilitatem acquiri posse per orationem; *v.* Messaliani.

Impedientes recursum ad Sedem Apostolicam Principes, &c. Henriciani hæretici dicuntur; *to.* 11. *an.* 1073.

Imperatores, quo ritu referebantur inter Diuos; *to.* 2. *an.* 213. *fol.* 319. & *seq.*

Imperator primus Christianus fertur fuisse Philippus Arabs; *tom.* 2. *an.* 246. *fol.* 402. 3. &c. sed si hoc sit verum post assentionem Imperij accidit. *ibid.* *an.* 249. *fol.* 407.

Imperatores Gentiles Pontifices Maximi creabantur, & quare; *tom.* 3. *an.* 311. *fol.* 95. quia ex Pontificis Maximi nutu pendebant; *ibidem* *fol.* 96.

Imperatores ad Papam remittunt causas Episcoporum, & Ecclesiasticorum; *tom.* 3. *an.* 313. *fol.* 105. &c.

Imperatores remittunt iudicia Ecclesiarum ad Ecclesiasticos; *to.* 3. *an.* 314. *fol.* 125.

Imperatores aliquando interfuerunt Concilijs, in ijs, quæ non

spectabant ad Fidem; sed in alijs ob pacem; commune bonum, &c. *to.* 3. *an.* 314. *fol.* 130.

Imperator hortatur Episcopos ad pacem; *to.* 3. *an.* 314. *fol.* 135.

Imperator Constantinus transtulit Sedem in Orientē ob necessitatem illarum Regionum; *to.* 3. *an.* 318. *fol.* 183. quia Episcopi, & alij ob hæresim Arii fluctuabant; *fol.* 186.

Imperator procurat pacem Ecclesiæ, & sedat dissidia Ecclesiasticorum; *to.* 3. *an.* 318. *fol.* 187. & *fol.* 203.

Imperator auxilium affert Ecclesiæ in causis Fidei; *to.* 3. *an.* 318. *fol.* 202.

Imperator in hæreticos inuehitur; *tom.* 3. *an.* 319. *fol.* 208. & *seq.*

Imperator non iudicat causas Episcoporum; *tom.* 3. *an.* 325. *fol.* 287.

Imperatoris Constantini mortui funus quale; *tom.* 3. *an.* 337. *fol.* 464. 65. 66.

Imperatorum Corona, quæ Lauri erat à Constantino mutata est in Diadema gemmatum, ut gentilem superstitionem effugeret; *to.* 3. *an.* 337. *fol.* 469.

Imperator qui, & qualis laudandus; *to.* 3. *an.* 347. *fol.* 471. & felicissimus habendus.

Imperator Constans procurat pacem inter Catholicos, & Donatistas per Legatos Paulum, & Macarium in Concil. Cartaginensi primo; *to.* 3. *an.* 348. *fol.* 486.

Impe-

Imperatores quas coronas habere gloriabantur cum Christi nomine ; *to. 3. an. 351. fol. 612.*

Imperatores heretici persecuti Ecclesias, & Episcopos, ut Constantius ; *to. 3. fol. 651. & 52.*

Imperatores non possunt iudicare causas Clericorum ; *to. 3. an. 355. fol. 664.*

Imperatores heretici sibi reservabant ultimum iudicium Conciliorum etiam rerum fidei ; *to. 3. an. 359. fol. 780.*

Imperatores consulunt Episcopos, & SS. Patres de vera fide, ut Iovinianus ; *to. 4. an. 363. fol. 161.*

Imperator Valentinianus I. fauet Gentilibus, & permittit sacrificare ; *to. 4. an. 371. fol. 312 & c.*

Imperatores faciunt professionem fidei ; *vide Theodosius ; tom. 4. an. 379. fol. 415.*

Imperatores Catholici fauent Episcopis ; tuentur eorum Ecclesias, & Cathedrales ; *to. 4. an. 380. fol. 419.*

Imperatores fauent Pontifici Romano contra Schismaticos ; *ibid. fol. 423. an. 381.*

Imperatores persequuntur hereticos ; *to. 4. an. 381. fol. 424.*

Imperatoribus Catholicis omnia bene succedunt contra Barbaros ; *to. 4. an. 381. fol. 426.*

Imperium deficit deficiente fide ; *to. 4. an. 381. fol. 455.*

Imperatores non sunt supra Ecclesiam, sed in ea eius filij ; *to. 4. an. 387. fol. 540. 41. & Sacerdo-*

tibus obtinent Imperia ; ibidem fol. 542. ipsi optarunt Sacerdotium, non Sacerdotes Imperia ; ibidem non possunt iudicare Ecclesiasticos ; tom. 4. an. 387. fol. 543. & 44. & ante : consulunt Monachos de exitu belli ; vide Monaci.

Imperatores Catholici submittunt se penitentibus Episcoporum (de Theodosio) *tom. 4. an. 390. fol. 623. 24. & seqq.*

Imperatrix Eudoxia prohibetur ab ingressu Ecclesiarum ob agrum ablatum Viduæ ; *to. 5. an. 401. fol. 143.*

Imperator nullum esse subditum heretici dicunt Episcopi ; *to. 5. fol. 197. contra Chrysostomum &c. Imperatores in occasione excommunicantur à Papa ; tom. 5. fol. 258.*

Imperator Arcadius reliquit filij tutorem Regem Persarum ; qui magna cura tutelam susceperat, & defendit Theodosium, &c. *to. 5. an. 408. fol. 265.*

Imperator mittit Marcellinum suum Ministrum ad Conciliū Cartaginense, in quo facta est collatio Catholicorum cum Donatistis ; *to. 5. an. 411. fol. 321.*

Imperia per fidem, & Religionem firmantur ; *tom. 5. an. 411. fol. 322.*

Imperator Honorius acriter persecutus est Donatistas ; *to. 5. per totam eius vitam, &c.*

Imperator aliquādo orto Schisma-

te de Romano Pontifice Synodum congregavit ad videndum cui de iure ; *tom. 5. an. 419. de Bonifacio , & Eulalio .*

Imperator quomodo conuocabat olim Concilium ; *to. 5. fol. 548. & 59.*

Imperatoris Marciani Imperium præsignatum per volatum Aquilæ super eum , quando erat inter captiuos Genferici Regis Vuandalorum, qui Africam Romanis arripuerat ; *to. 5. fol. 591.*

Imperatores se ingerentes in negotijs Catholicorum Conciliorum ea turbant , & impediunt fieri quoddam deberet ; *to. 5. an. 431. per totum .*

Imperator malè , & cum magno Ecclesiæ damno, intimat Concil. Ephes. 11. *to. 4. an. 449. fol. 76. & malè præficit aliquem Episcopum Concilio ; ibid. fol. 77. sed postea non prosequitur sine consensu Leonis I. Papæ fol. 88.*

Imperatores Catholici curant ut Pontifex indicat Generali Concilia ; *to. 6. an. 451. fol. 127. Marcianus , & Valentinus Calcedonense .*

Imperator in Concilio Calcedonensi locum habuit ante Cancellos ; *to. 6. fol. 141. licet præfens Concilio non admittebatur, dum agebatur de iudicandis Episcopis ; to. 6. fol. 143.*

Imperator Zeno malè se immiscet in præfigendo leges Ecclesiæ Episcopis, & ceteras res fidei ; *to. 6. f.*

373. an. 483. à Papa Felice Tertio vocatur Christianissimus , & tamen fauebat hæreticis ; erat enim hæreticus ; to. 6. an. 483. fol. 385.

Imperatores subditi sunt Episcopis ; *to. 6. an. 494. fol. 481.*

Imperatores hæretici (Anastasius) à Papa excommunicantur ; *to. 6. an. 499. etiam Orientales , & fol. 547.*

Imperatorum Catholicorum nomina solita scribi in Diphticis ; *t. 6. an. 518. fol. ultimo .*

Imperatorum hæreticorum nomina, ut Zenonis, & Anastasij, deleta ; *ibid. i*

Imperator Catholicus post electionem statim scribit Papæ ; *to. 7. an. 518. fol. 17. 179. 219.*

Imperij munimen est Fides Catholica *to. 7. an. 519. fol. 37.*

Imperator Iustinus Catholicus creauit Regem Lazarum Imperatorem in suo Regno, quia factus est Christianus ; *to. 7. an. 521. fol. 84. proaus in terram adorat Papam ; ibidem an. 521. fol. 106.*

Imperator Catholicus electus statim facit professionem Fidei ; Iustinianus, &c. *to. 7. an. 527. & an. 133. fol. 180.*

Imperator Iustinianus optimè meritus de Ecclesijs, de Religione, de Imperio ; *tom. 7. an. 526. & seqq. per totum suum tempus ; multas facit leges de Ecclesijs, de Episcopis, de Clericis, etc. sed semper dicit se tantum sacras Le-*

ges

Imperatores quas coronas habere gloriabantur cum Christi nomine ; *to. 3. an. 351. fol. 612.*

Imperatores heretici persecuti Ecclesias, & Episcopos, ut Constantius ; *to. 3. fol. 651. & 52.*

Imperatores non possunt iudicare causas Clericorum ; *to. 3. an. 355. fol. 664.*

Imperatores heretici sibi reservabant ultimum iudicium Conciliorum etiam rerum fidei ; *to. 3. an. 359. fol. 780.*

Imperatores consulunt Episcopos, & SS. Patres de vera fide, ut Iovinianus ; *to. 4. an. 363. fol. 161.*

Imperator Valentinianus I. fauet Gentilibus, & permittit sacrificare ; *to. 4. an. 371. fol. 312 & 6.*

Imperatores faciunt professionem fidei ; *vide Theodosius ; tom. 4. an. 379. fol. 415.*

Imperatores Catholici fauent Episcopis, tuentur eorum Ecclesias, & Cathedrales ; *to. 4. an. 380. fol. 419.*

Imperatores fauent Pontifici Romano contra Schismaticos ; *ibid. fol. 423. an. 381.*

Imperatores persequuntur hereticos ; *to. 4. an. 381. fol. 424.*

Imperatoribus Catholicis omnia bene succedunt contra Barbaros ; *to. 4. an. 381. fol. 426.*

Imperium deficit deficiente fide ; *to. 4. an. 381. fol. 455.*

Imperatores non sunt supra Ecclesiam, sed in ea eius filij ; *to. 4. an. 387. fol. 540. 41. & Sacerdo-*

tibus obtinent Imperia ; ibidem fol. 542. ipsi optarunt Sacerdotium, non Sacerdotes Imperia ; ibidem non possunt iudicare Ecclesiasticos ; tom. 4. an. 387. fol. 543. & 44. & ante : consulunt Monachos de exitu belli ; vide Monaci.

Imperatores Catholici submittere se penitentibus Episcoporum (de Theodosio) *tom. 4. an. 390. fol. 623. 24. & seqq.*

Imperatrix Eudoxia prohibetur ab ingressu Ecclesie ob agrum ablatum Vidue ; *to. 5. an. 401. fol. 143.*

Imperator nullum esse subditum heretici dicunt Episcopi ; *to. 5. fol. 197. contra Chrysostomum &c. Imperatores in occasione excommunicantur à Papa ; tom. 5. fol. 258.*

Imperator Arcadius reliquit filij tutorem Regem Persarum ; qui magna cura tutelam susceperat, & defendit Theodosium, &c. *to. 5. an. 408. fol. 265.*

Imperator mittit Marcellinum suum Ministrum ad Concilium Cartaginense, in quo facta est collatio Catholicorum cum Donatistis ; *to. 5. an. 411. fol. 321.*

Imperia per fidem, & Religionem firmantur ; *tom. 5. an. 411. fol. 322.*

Imperator Honorius acriter persecutus est Donatistas ; *to. 5. per totam eius vitam, &c.*

Imperator aliquando orto Schisma-

te de Romano Pontifice Synodum congregavit ad videndum cui de iure ; *tom. 5. an. 419. de Bonifacio , & Eulalio .*

Imperator quomodo conuocabat olim Concilium ; *to. 5. fol. 548. & 59.*

Imperatoris Marciani Imperium præsignatum per volatum Aquilæ super eum , quando erat inter capriuos Genserici Regis Vuandalorum, qui Africam Romanis arripuerat ; *to. 5. fol. 591.*

Imperatores se ingerentes in negotijs Catholicorum Conciliorum ea turbant , & impediunt fieri quòd deberet ; *to. 5. an. 431. per totum .*

Imperator malè , & cum magno Ecclesiæ damno, intimat Concil. Ephes. 11. *to. 4. an. 449. fol. 76.* & malè præficit aliquem Episcopum Concilio ; *ibid. fol. 77.* sed postea non prosequitur sine consensu Leonis I. Papæ *fol. 88.*

Imperatores Catholici curant ut Pontifex indicat Generali Concilia ; *to. 6. an. 451. fol. 127.* Marcianus , & Valentinus Calcedonense .

Imperator in Concilio Calcedonensi locum habuit ante Cancellum ; *to. 6. fol. 141.* licet præfens Concilio non admittebatur, dum agebatur de iudicandis Episcopis ; *to. 6. fol. 143.*

Imperator Zeno malè se immiscet in præfigendo leges Ecclesiæ Episcopis, & ceteras res fidei ; *to. 6. f.*

373. an. 483. à Papa Felice Tertio vocatur Christianissimus , & tamen fauebat hæreticis ; erat enim hæreticus ; *tom. 6. an. 483. fol. 385.*

Imperatores subditi sunt Episcopis ; *to. 6. an. 494. fol. 481.*

Imperatores hæretici (Anasthasius) à Papa excommunicantur ; *to. 6. an. 499.* etiam Orientales , & *fol. 547.*

Imperatorum Catholicorum nomina solita scribi in Diphticis ; *t. 6. an. 518. fol. ultimo .*

Imperatorum hæreticorum nomina, ut Zenonis, & Anasthasij, deleta ; *ibid. i*

Imperator Catholicus post electionem statim scribit Papæ ; *to. 7. an. 518. fol. 17. 179. 219.*

Imperij munimen est Fides Catholica *to. 7. an. 519. fol. 37.*

Imperator Iustinus Catholicus creauit Regem Lazarum Imperatorem in suo Regno , quia fœdus est Christianus ; *to. 7. an. 521. fol. 84.* pronus in terram adorat Papam ; *ibidem an. 521. fol. 106.*

Imperator Catholicus electus statim facit professionem Fidei ; Iustinianus , &c. *to. 7. an. 527. & an. 133. fol. 180.*

Imperator Iustinianus optimè meritus de Ecclesijs , de Religione, de Imperio ; *tom. 7. an. 526. & seqq.* per totum suum tempus ; multas facit leges de Ecclesiasticis, Episcopis, Clericis, etc. sed semper dicit se tantum sacras Leges

ges condere , ita quòd potius
mandat exequi , quàm faciat ;
to. 7. an. 535.

Imperia labùtur si Imperatores se
immiscent in tractandis materijs
Religionis ; *tom. 8. an. 628. &
seqq. de Heraclio &c.*

Imperator Iustinus cùm edebat le-
ges in rebus Ecclesiasticis roga-
tu Episcoporum id faciebat ; sic
de damnatione Origenis , & alijs
multis ; *tom. 7. an. 538. fol.
281.*

Imperator non debet se immisce-
re in condendo Ecclesiasticas le-
ges ; *to. 7. an. 546. fol. 344.* non
potest se ingerere in decretis Ec-
clesiasticis Fidei , &c. *vide Laici.*

Imperij salus oritur ex pace Ec-
clesiæ ; *tom. 7. an. 552. fol. 390.
396.*

Imperator se immiscens in decer-
nendo materias fidei labitur ; *to.
7. an. 563.*

Imperator statim ac est electus fa-
cit professionem Fidei (Iustinus
Iunior) *to. 7. an. 566.*

Imperator Mauritius Regem Per-
sarum Cosrhoem in Regno resti-
tuit ; *to. 8. an. 593. fol. 42. vide
Persæ.*

Imperator Heraclius , ut propulsa-
ret Cosrhoem fœdus iniit cum
Aurum Rege Gothano , &
parat bellum contra Cosrhoem ;
in persona vadit , proficiscitur ad
bellum , & deceptus à Duce Co-
srhois Sai pacem tractat ; trigin-
ta Legatos mittit , qui ut victi

ducti sunt ad Cosrhoem , sed iste
excoriari fecit Saiem quòd non
cepisset Heraclium ; *an. 621. fol.
257.* paruum exercitum habebat :
Persa maximum ; *fol. 258. in.*
Deo confidit ; Iustitia , & Religio-
ne &c. vincit Persas , Ducem
capit , magna bona opera præsti-
ta ab Heraclio ante prælium , &
quæ : *an. 622.* tertio com-
mittit bellum , ducem cum mul-
tis occidit , ingenrem obtinet vi-
ctoriam : quartum bellum init
an. 624. & vincit ; quintum in-
stauratur bellum ; & quia Cos-
rhoes exercitum miserat Con-
stantinopolim ad diuertendum ,
Imperator tertiam partem exer-
citus misit ad custodiam Urbis , &
libera remanet ; *an. 625.* Visa
Dei Genitrix Urbem defendere :
& an. 626. pugnat à primo ma-
ne usq. ad horam nonam , & vin-
cit Persas ; *fol. 272.* penetrat us-
que ad loca , & Ciuitatem in
qua habitabat Cosrhoes , ibique
sistit , & Cosrhoes fugit cum
Thesauro trans Tigrim in Seleu-
ciam. *an. 627. fol. 285.* & quia
Cosrhoes occiditur à Siroe , ut
habetur ; *vide Persæ* , hic pacem
festinat cum Heraclio , omnes
Romanos dimittit , Episcopum
Ierusalem Zaccariam , Crucem
intactam restituit ; *an. 627. fol.
287.* sed prius Imperator Con-
stantinopol. iuit , deinde in Ieru-
salem anno sequenti 628. omnia
quæ erant Romani Imperij resti-
tuta

tuta, omnes Prouincie, & Ciuitates *fol. 288.*

Imperator Heraclius se immiscet in materia Religionis de vna voluntate Christi, & sic qui gloriosus fuerat in tot victorijs, decidit, & Imperium labitur; *to. 8. an. 628. 29. an. 639. 40.*

Etiā labitur ob malam fidem Imperatorum; *to. 8. an. 631. vide Saraceni.*

Imperator superatur à Saracenis; *vide Saraceni:* quia Deus contra eum pugnabat; *an. 634.*

Imperatorū segnities in progressibus Saracenorum in Siria, Aegypto, &c. *an. 633. 34. 35. 36.*

Imperator in fidei dogmatibus nō audiendus, si ipse ea facit; *an. 648.*

Imperator Constans III. facit Martinum I. Papam duci Constantinopolim, innumera mala pati, & alia indigna; *tom. 8. an. 651. fol. 428.*

Imperatorem esse Sacerdotem dicebant hēretici Monothelitę: contrarium defendit S. Maximus. Multa de hoc, & digna; *to. 8. an. 657.*

Imperator in sacris officijs post ordinatos cum Laicis numeratur; *to. 8. an. 657.*

Imperator leges Ecclesiasticas, & dogmaticas aliquando fecit, non quia ipse posset, aut velle eas facere; sed causa huius fuerūt Patriarchę Constantinopol. qui vo-

lentes leges facere, vt Papa, scientes illas non recipiendas ab omnibus, ab Imperatore condi fecerunt; *to. 8. an. 657. fol. 468. 69.*
Imperator Constans III. pacem fecit cum Saracenis, cum pacto vt ipsi darent Saraceni in singulos dies mille nummos, equum, & seruum; *to. 8. an. 658. fol. 477.*
venit Romam: quomodo ibi receptus; quid egit; & dona eius collata Ecclesijs; *to. 8. an. 663.*
qui benē tractatus fuit à Papa, licet S. Martinum Pontificem sic malē habuerit, deposuerit, castratum, ligatū &c. relegauerit; & tamen Papa obuiam procedit fauet, &c.

Imperator Constantinus Pogonatus vincit Saracenos; *to. 8. an. 642.* ita vt isti pacem ab eo peterent, & darent tributum; *vide Saraceni:* procurat cum omni humilitate pacem, & ad hanc hortatur, quia Catholicus, Romanum Pontificem; *an. 678.* remittit Papę solutionem pecunię pro ordinatione, quę dari solebat à Papa electo ex tyrannide Gothorum, & postea Imperatorū, sed retinet ius Cōfirmationis; *an. 68. fol. 560.* tandem concessit, vt electus Pontifex statim abiq; villa mora, seu confirmatione ordinaretur; *an. 684.* sed successor eius Iustinus Iunior decreuit, vt non fieret electio sine Exarchi consensu; vnde ota

G g mul

multa Schismata ; *to. 8. an. 686.*
licet minuerit tributa , quæ ha-
bebat à Romana Ecclesia ; *vide*
Romana Ecclesia .

Imperator non potest dona offerre
in Alcarì (contra Concil. Qui-
nifextum) *tom. 8. an. 692. fol.*
610.

Imperator Iustinus Iunior præcis
naribus , & deturpatus , eiectus
est in exilium à Leontio , qui Im-
perator factus est ; *to. 8. an. 694.*

Imperatores Græci curarunt mul-
tos Pontifices Romanos Græcos
fieri , vt eos allicerent ad sua stu-
dia , sed frustra ; *to. 8. an. 705.*

Imperator quo ritu , & submissio-
ne recipit Papam ; *to. 8. an. 710.*
pedes osculatur , &c.

Imperator Anastasius secundus
Catholicus Papæ mittit profes-
sionem Fidei ; *to. 8. an. 713.*

Imperator Leo Isaurus facit pro-
fessionem Fidei ; & Papæ scribit
de sua electione , & Fide ; *to. 9.*
fol. 6. an. 716.

Imperatoris Imago Romam mitti
solita , & benignè recipi ; *ibid.*

Imperator ætatis vnus anni fit , &
coronatur : Constantinus Copro-
nimus à Patre Leone Isauro ; *to.*
9. an. 720. fol. 26.

Imperatorem Orientis totum Oc-
cidens relinquit , neque vult ei
soluere tributa , quia hæreticus ;
to. 9. an. 726. fol. 62.

Imperium Occidentis perdit Græ-
cus Imperator ob hæresin Ima-
ginum . Græci dolent de Papæ

Greg. II. quasi sollicitaret ad hoc ;
sed falluntur , quia iste impedi-
uit ne eligeretur alius Imperator :
to. 9. an. 726. fol. 63.

Imperator Orientis falsò queritur
cū Græcis de Papa Gregorio II.
de rebellionē contra eum factā
in Italia , quia hic curauit saluum
tenere pro eo Hexarcatum Ra-
uennæ ; *to. 9. an. 726. fol. 63.*

Imperator Orientis vsque ad hæc
tempora mittere solebat aliquē
Romam , qui erat Dux Urbis , &
eam regebat . Vltimus fuit Basi-
lius quidam , qui Monachus fa-
ctus est Italia rebellante ; *tom. 9.*
an. 726. fol. 77.

Imperator hæreticus à Papa de-
claratur etiam excommunica-
tus : Leo Isauricus ; *to. 9. fol. 98.*
an. 730.

Imperium in Occidēte perdit Leo
hæreticus , iussu Gregorij II. si-
gnificantis toti Occidenti eum
esse hæreticum ; *ibidem .*

Imperatori heretico Papa Grego-
rius Tertius mittit Legationem ;
tom. 9. an. 731. fol. 101.

Imperatorem Constantinopolis ,
etsi hæreticum (Constantinum
Coprimum) Papa præcatur ,
vt mittat exercitum pro defen-
dendis suis Ciuitatibus contra
Aristulphum Regem Longobar-
dorum ; *tom. 9. an. 753. fol.*
206. in persona Papæ iuit ad
impiū Regem Longobardo-
rum Ticinum , vt restitueret
Imperatori Rauennam , & nihil
fecit

fecit; *tom. 9. an. 753.*

Imperator qui Occidens perdidit amicitiam facit cum Pipino Francorum Rege, quia hic Ecclesiam, & Italiam defendebat; *to. 9. an. 766.*

Imperator numquam habuit ius eligendi Papam, neque à Papa sibi concessum; *tom. 9. an. 774. fol. 324. 25.*

Imperator Orientis Græcus Catholicus semper Legationem ad Papam mittebat, & cum eo communicare cupiebat; *to. 9. an. 785 in principio. & fol. 362.*

Imperij sanctificatio est Sacerdotium; *ibidem fol. 373.*

Imperatoris pij magna exempla in Carolo Magno videnda; *tom. 9. an. 794. per totum.*

Imperator Constantinus Copronymus excæcatus à Matre irene moritur; *to. 9. an. 797.*

Imperator in Occidente post tot annos à Papa Leone tertio coronatur Carolus Magnus; *tom. 9. an. 800. iurat se esse protectorem, & defensorem Romanæ Ecclesiæ; ibid. indumenta Imperialis quæ &c.*

Imperium in Occidens potuit per Papam transferri; multa de hoc *fol. 489.*

Imperium Occidentis non relinquitur successoribus, neque hoc fecit Carolus Magnus; *to. 9. an. 806 fol. 520.*

Imperator Occidentis Carolus Magnus titulo Augusti honoratur etiam à Legatis Imperatoris

Orientis; *to. 9. an. 812. fol. 581.*

Imperator Orientis Michael Curolopata Ecclesiæ fauet; hæreticos mirè persequitur; *to. 9. an. 811. 12. fol. 578.*

Imperator Orientis mittit professionem Fidei ad Papam, & vni-
tur ei, & recipit litteras communicatorias; *tom. 9. an. 812. fol. 581.* Michael Curolopata bonus deponit Imperium; *tom. 9. an. 813.*

Imperator Ludouicus primus ad pedes Papæ tribus vicibus toto corpore se prosternit; *tom. 9. an. 816. fol. 648.* à Papa coronatur; *to. 9. an. 816. in fine.* Cogitur à filiis dimittere Imperium; quo ritu, & humilitate id fecit, & capita delictorum contra eos data, multa de hoc; *to. 9. an. 833.* coram Episcopis id factum; sed postea restitutus in Imperio *an. 834.*

Imperator Orientis Michael non vult vocare Imperatorem Ludouicum I. in Occidente, sed dixit assertum Imperatorem; *to. 9. an. 824.* sed volens videri Catholicus vult amicitiam Ludouici; *to. 9. an. 824. fol. 723.* mittit munera ad Papam, & Ecclesiam S. Petri; *fol. 724.*

Imperatori faciendum iuramentum fidelitatis à Romanis concedebat Papas; *to. 10. an. 344. fol. 15.* non verò Regi Italiæ primo Longobardorum; *ibid.*

Imperator Constantinop. Michael

G g 2 cle-

electo Papa Benedicto III. mittit ad eum Legatos, & dona; *to. 10. an. 856. fol. 136.* defendens Photium iurgijs, & iniurijs plenas litteras scribit Papæ Nicolao; *to. 10. an. 865. fol. 309.*

Imperator Constantinopolis incipit vocari Græcorum a Nicolao I. *to. 10. an. 860.*

Imperator Græcus Basilus Papæ obsequens, &c. *to. 10. an. 867. fol. 381.* fuit præfens alicui actioni Concilij Generalis octauo contra Photium; *to. 10. an. 868. fol. 425.* pro bono Ecclesiæ: cum humilitate maxima proiecit vestimenta in pavimento, & se ipsum, orans ut pedes super eius genas ponerent: multa de hoc. Dignam hortationem facit ad omnes, de reuerentia, obsequio, & submissiōe Episcopis debitis, *to. 10. an. 869. fol. 432.*

Imperator non subscribebat cum atramento, sed liquore tincto Cinabrio; *tom. 10. an. 869. fol. 433.*

Imperatoris Occidentis laudes recitari non permittunt Græci Episcopi in Concilio Generali octauo; *to. 10. an. 869. fol. 437.*

Imperator Occidentis iure dicitur Romanorum, quia à Papa vnctus est, & Christus Domini factus; *fol. 489.* non fit per successionem. Papa eum potest eligere; *to. 10. an. 876.*

Imperator Orientis dolere quod Ludouicus assumat nomen Im-

peratoris: defensio Ludouici: multa de hoc; *an. 871. fol. 487.* dicit se verè sic dici, quia coronatus est à Papa; de vnitatem Imperij multa: de hoc nomine multa. Non quia Romæ nati, dicuntur Imperatores Romani *fol. 439* Imperator Orientis desijt esse Imperator Romanorum cum fidem amisit; *to. 10. an. 871. fol. 489.* prætendebat dare titulum Imperatoris Occidentalis *fol. 490.*

Imperator Græcus adhuc cum Papa communicabat de *an. 885. to. 10.* Basilus cum Stephano V. & in auxilium à Papa vocatur Romæ contra Saracenos.

Imperatores Græci, si qui fuerunt præstantes, fuerunt heretici in fine, ut Heracius, Iustinianus, Basilus; *to. 10. an. 886. fol. 609.*

Imperatorum Orientis Nicephori, & Occidentis Othonis I. dissensiones circa multa, & nomen Imperatoris; *to. 10. an. 968.*

Imperator Græcus Nicephorus malè tractat Legatos Othonis I. Imperatoris; *tom. 10. an. 968.* multa de hoc.

Imperator Græcus dedignatur vehementer quod à Papa vocatur Imperator Græcorum; *ibid. fol. 805.* ideo carcerat Legatos.

Imperatorum Græci, et Latini inimicitia, quia Latinorum Legati tractantes matrimonium occiduntur; *to. 10. an. 969.*

Imperator Græcus à Patriarca suo coronabatur; *vide de omnibus,*

sed

sed de Ioanne ; *to. 10. an. 969.*
 Imperatores Latinus , et Græcus
 primum bellum inter se gerunt
 in Calabria ; *to. 10. an. 983.*

Imperatoris Electores à quo, et
 quando instituti ; *vide* , Ele-
 ctiores .

Imperatores Latini profitentur se
 à Papa habere Imperium : multa
 de hoc ; *an. 996. fol. 911. &c.*

Imperator si eligitur excommu-
 nicatus, Tyrannus, Paganus, vel
 futurus hæreticus, à Papa non co-
 ronatur ; *tom. 10. an. 996. fol.*
912.

Imperatore accedente ad aliquod
 Monasterium, Monaci cum thu-
 ribulo ei obuiam ibant ; *to. 10.*
an. 1000.

Imperatoris insigne est globus au-
 reus cum Cruce : decretum fuit
 à Benedicto Papa octauo ; *to. 11.*
an. 1013.

Imperator dici nequit quem Papa
 non probat ; *ibid.*

Imperatoris Henrici I. magna hu-
 militas circa Episcopos ; *ibid. an.*
1020.

Imperatoris sibi nomen arrogauit
 Rex Hispaniæ Ferdinandus Ma-
 gnus, et nolebat subiacere Impe-
 ratori Henrico II. à Papa repre-
 hensus desistit ; *to. 11. an. 1055,*
fol. 224.

Imperator qui debet fieri, debet
 esse instructus de rebus Ecclesiæ
 Romanæ, et bono animo erga eā ;
to. 11. an. 1073. fol. 425. multa
de hoc.

Imperator Orientis Michael ha-
 bet unionem cum Papa Grego-
 rio septimo: mittit Legatos, etc.
to. 11. an. 1073. fol. 428.

Imperator Henricus quartus, qui
 tories ob inuestituræ Episcopa-
 tum etc. fuerat excommunica-
 tus, eas renunciat, et facit pa-
 cem cum Papa ; *to. 12. an. 1122.*
 Quæ autem concedit ei Papa ;
vide ibid.

Imperatoris cum Papa concordata
 circa inuestituras Ecclesiarum ;
an. 1122.

Imperium Romanum incipit pati
 defectiones , & diuisiones ; *an.*
383. fol. 480. Maximus Britan-
 nus eleuat se , & eligitur Impe-
 rator : erat Dux exercitus in
 Gallijs existens.

Imperatores Romani, etiam Chri-
 stiani, Pontifices erant, & quan-
 do Gratianus renunciauit huic ti-
 tulo ; *to. 4. an. 383. fol. 481.*

Imperij Romani excidium à Rufi-
 no incepit ; *to. 5. fol. 4. an. 395.*
& fol. 5. perdit Imperium cum
 Præfectus Prætorij esset, *ibidem.*
 Hunnos vocat in Asiam, *fol. 6.*
 Gothos in Europam, *ibidem.* :
 proditor agnoscitur , *fol. 7.*
 8. 9. ab exercitu occiditur ;
fol. 9.

Imperium Romanum in Africa,
 impetitur à Gildone Tyranno,
 qui fuerat à Theodoro creatus
 Comes, & Magister Militiæ ; *to.*
5. an. 398. hic habebat fratrem
 Mulcezem suum inimicum ;
ibi-

ibid. Contra cum expeditus fuit Dux Militiæ; *fol.* 58. cum quinquaginta mille cōtra septuaginta mille, & visione S. Ambrosij accepit nuntium de victoria futura &c. vincit sine pugna 59. Gainas idem prorsus facit eundem Tyrannus contra Arcadium *fol.* 70. insultat Imperatorem usque ad Calcedonem *fol.* 81. insolens, & petulans multa petit indigna, *ibidem*, & *fol.* 110. & *segg.* postea occiditur *fol.* 113. Imperium Romanum à Gothis lacessitur Duce Alarico, in agro Polentino Liguriæ; *to.* 5. *fol.* 181. sed vincuntur tunc Gothi; *ibid.* Duce Stilicone, Sed postea devastatur ab Alarico Romanum Imperium, quia Honorius restituit ludos seculares, qui erant superstitiosi, & Gentiles; *to.* 5. *an.* 404 *fol.* 187.

Imperium inuaditur à Radagaiso Scitha invadente Italiam cum duocentum mille Militibus; magna promittit: ad Urbem accedit; *to.* 5. *an.* 406. *fol.* 237. 38. sed occisus est. Historia Augustini de hoc; *ibid.* perditur à Stilicone Duce Romani Imperatoris, finit Gallias infestari à Vandalis, & Alanis; *to.* 5. *fol.* 264. sed Stilico Rauennæ occiditur; *fol.* 268. ab ipsi Barbaris. Roma ab Alarico Gothorum Rege obsidetur; *to.* 5. *an.* 409. *fol.* 276. in Hispanijs inuaditur etiam à Vuandalis; *fol.* 287. Primus Rex

Gundericus regnat in Galæcia. Ab Alarico creatur Imperator Romanus Actalus, qui spernit Honorium; *tom.* 5. *fol.* 289. sed postea priuatur: per triduum Alaricus vastat Urbem; *fol.* 300. Deinde pergit in Campaniam. *ibidem* 301. tandem anno sequenti moritur. Ataulphus regnat, & Romam reuersus Placidiam Honorij sororem accipit in matrimonium; *fol.* 313. Mortuo Honorio Ioannes qui fuerat Præfectus Prætorij insurgit Tyrannus; *to.* 5. *an.* 430. *fol.* 479. sed priuatus statim fuit; *ibid.* *fol.* 480. Vuandali inuadunt Africam vocati à Bonifacio Duce Romanorum; *vide* Africa; quam eripiunt Romanis; *an.* 431. Hunni secunda vice inuadunt Imperium in Illyrico duce Attila; *tom.* 6. *an.* 444. *fol.* 26 &c. Orientem grauius affligunt *fol.* 42. & Theodorus Imperator tributū eis soluit; &c. Picti, & Scoti inuadunt Britanniam: isti vocant in auxilium Saxones cum suo Rege Verligerno; *to.* 6. *fol.* 75. Attila ex Oriente venit in Occidentem; *to.* 6. *an.* 450. *fol.* 125. peruenit cum septuaginta mille militibus & demolitur, &c. *fol.* 133. & *segg.* Gallias inuadit, *ibid.* Aquileiam diruit, Ticinum, & Mediolanum; *to.* 6. *an.* 452. *fol.* 177. Vuandali inuadunt Italiam vocati ex Africa ab Eudoxia, & quare; *vide* Vuandali. Gothi cum

cum suo Rege Theodorico, Gallias, Gallæciam, & Hispaniam inuadunt; *to. 6. fol. 211.* Francorum Rex Childericus videns Romanorum res fractas, & Theodoricum ire in Hispanias, inuadit Galliam, figit pedem Parisijs, & fit primus Rex ibi: *to. 6. fol. 211. an. 456.* Euaricus Gothorum Rex succedens Theodorico inuadit totam Hispaniam superiorem, & etiam Tarracanam, de Gallia Arelatum, & Massiliam; *tom. 6. an. 464. fol. 260.*

Imperiū Occidentale labitur totaliter propter inuasionem Imperij per multos factā, vt videre est in tabula Imperatorum in fine. Anthemio enim ab Oriente missō à Leone, occiso dolo Ricimerij Patricij, creatur Olibrius: hoc hoc occiso creatur Glicerius: hic spoliatus à Iulio nepote, & coactus fieri Episcopus Salonenfis, creatur ipse Nepos, qui tractat per Epiphanium Episcopum Ticinensem pacem cum Gothis; *to. 6. an. 474. fol. 305.* Tandem adhuc eo regnante Orestes ab ipso factus Magister Militiæ curat ab exercitu creari Imperatorem Manilium filium suum, qui dictus fuit Augustulus ex contemptu; *to. 6. an. 475. fol. 307.* & hic fuit vltimus Imperator Occidentis; qui verò fauebant Nepoti, qui fugerat in Dalmatiam, vocauerunt contra Ores-

tem Odoacrem Regem Erulorum in auxilium; Eruli propè Italiam sunt, *ibid. 307.* Odoacer venit in Italiam, relegat Augustulum in Campaniā propè Neapolim, occidit Orestem, & Fratrem eius. Erat Odoacer Arianus: non molestauit Catholicos; *to. 6. an. 476. fol. 317. & 13. annis regnauit.* Barbari isti grassati in Emilia, Tuscia, & ceteris Prouincijs; *ibidem* & ita totum Imperium Orientale, & Occidentale erat sub dominio Hæreticorum *fol. 318. vide Mundus.* Theodoricus Scitha Thraciam inuadit, sed vocatus à Zenone fit Patritius, & adoptatur filius; *to. 6. an. 481. fol. 352.* venit in Italiam contra Odoacrem; *an. 489. tom. 6. fol. 438.* Multa de hoc; vincit Odoacrem; *an. 490. to. 6. fol. 454.* Sed conciliato Odoacri Theodorus inuitans istū ad conuiuium occidit, & solus regnauit cum titulo Regis; *to. 6. an. 493. fol. 471.* Et quia Zeno Imperator mortuus erat, & regnabat Anasthasius in Oriente sibi conciliat illum *fol. 471.* conciliat sibi alios Reges; *fol. 472.* Romam accedit, & lètè recipitur; *an. 500. to. 6. fol. 536.* iuratione Schismatis Simmachi & Laurentij, quia post aliquos annos resurduir, & fuit opus Synodo, dum secuta non erat propter factiones Senatorum, nisi ipse accederet; *fol. 538.* Pacem ma-

ma-

obsidet; *an.* 543. et obtinet. Tentat Romanum Senatum, ut sibi dedit. *an.* 544. Tiburim per prodicionem capit. *an.* 545. Spoletum capit: Perusium frustra tentat; *an.* 546. Sed postea capit. Episcopum decorat Herculanum; *ibidem* in Thusciam vadit. Romam obsidet: dira fames, aliaque mala Romæ; proditur Roma per Isauros, et capitur à Totila; *tom.* 7. *an.* 547. *fol.* 353. vastatur; *vide* Roma. Narles Eunucus Dux exercitus Imperatoris Orientis Iustiniani venit in Italiam; in Rubicone fluio bellum committit; superat: pergit in Thusciam, ubi erat Totilas, et vincit; *an.* 553. *fol.* 396. Roma etià recuperatur: at quia accusatus fuit ad Imperatorem a Romanis de direptione, etc. priuatus fuit munere Ducis, et Longinus factus Dux. Ipse autem minis Imperatoris Iustini tertitus, et Imperator dicit cum seminis euerit posturum ad lanam; ipse vocauit Longobardos in Italiam; *an.* 567. Alij dicunt non à Narsete vocatos, quia hic erat Constantinopolis, sed de se venisse quia nouerunt Regiones dū sub eo bellarūt. Exarchi missi ab Imperatore qui pro eo regnarent. v. Hexarchus. Imperium inuaditur ab Arabibus, seu Saracenis, quia Iersæ extenuati, & viribus carentes; illi insurgunt; *tom.* 8. *an.* 631.

omnes progressus Saracenorum contra Imperium Romanum; *vide* Saraceni: vndique inualum deinceps; *vide ibidem.* & à Bulgari. Imperator promittit eis tributum; *ibidem; vide* Bulgari. Imperatores quas donationes fecerunt Ecclesiæ Romanæ; v. Roma. Imperator Græcus Constantinus Monomachus munera mittit S. Petro, & Papæ; *to.* 11. *an.* 1054. Imperator Occidentis quomodo rogatus à Clero Romano ut Pontifices destinaret; *so.* 11. *an.* 1054. *fol.* 216.

Imperator non habet potestatem in electione Papæ, nec in Ecclesia Romana; *to.* 11. a. 1062. *per tot.* Imperatrix vxor Henrici secundi Mater Henrici tertij, quæ patrem habuerat in eligendo Cadalo Antipapæ, venit Romam penitentia causa; *so.* 11. *an.* 1067. *fol.* 319. &c.

Imperator Orientis Michael septimus suasu Papæ Gregorij septimi inuatur à Roberto Guiscardo *so.* 11. *an.* 1081. *vide* Robertus. Imperator Henricus Tertius, qui tanto tempore Ecclesiam, & Papam vexauit cum tot Antipapis redit ad cor Papæ Paschalis II. scribit submisit pacem rogans; *tom.* 12. *an.* 1105. quia timebat priuari, &c. toties excommunicatus, armante contra eum filio Henrico Catholico, in Concilio quodam compulsus est abdicare Imperium, & filius est

electus; *tom. 12. an. 1105.*

Imperator Henricus Quartus ante Communionem venit in Italiam bellum minans; *to. 12. an. 1110.* sed postea humiliavit se, & composuit cum Papa; quomodo receptus veniens ab Urbē; *an. 1111.* Pedes Papæ osculatur, & cum eo postea sedet.

Imperatoris Occidentis electio à Principalibus Germaniæ fiebat; *tom. 12. an. 1105.*

Imperator Occidentis iurat Papæ fidelitatem. Lotharius; *tom. 12. an. 1113.*

Imperator Occidentis titulo Regis Romanorum incipit nominari in Cronicis ex anno 1139. & à Papa habet Imperium. Multa de hoc: ob hoc rumores cum Friderico; *to. 12. an. 1157.*

Imperator Fridericus, quia volebat Officiū Stratoris facere cum Papa, idest stare ad strequam, seu suppedaneū ab illo non fuit admissus ad osculum Pacis: postea fecit, & admissus est; *to. 12. a. 1155. fol. 392.* coronatus Imperator facit ei iuramentū fidelitatis; *ib.*

Imperator à Papa dabatur hic titulus. Illustri Romanorum Imperatori; *tom. 12. an. 1157. & Maiestas an. 1158.*

Imperatoris Friderici causa cur à Papa se alienauerit; *ibid. vide Fridericus.*

Imperatores malè audiunt cum dicitur, quod à Papa habent Coronam; *an. 1157. to. 12. per totum.*

Imperator filius Papæ, & Cardinalium Frater dicitur; *to. 12. an. 1157. & 58.*

Imperator prætendebat iudicare in causa electionis Alexandri Tertij: multa, &c. *to. 12. an. 1159. fol. 438. &c.* tamen in Conciliabulo factō fatetur Episcopos debere de eis iudicare; *tom. 12. an. 1160. in principio.*

Imperator Græcus vult vnire Ecclesiam Græcam cum Latina, & petit Coronam Imperij Romani, dicens ad se pertinere, non ad Fridericum; *to. 12. an. 1166. fol. 530. & an. 1170. fol. 642.*

Imperator est maior Princeps Mundi dicit Alexander Papa III. *tom. 12. an. 1176. fol. 681.*

Imperator Græcus se inscribebat Romanorum Imperator: egrè tulit Fridericus Latinorum Imperator; *to. 12. an. 1179. fol. 747.* sed se honorarunt maximis donis.

Imperatores duo simul coronati esse non possunt; *to. 12. an. 1183. fol. 776. & an. 1186. fol. 782.*

Imperator Latinus scribit Saladino Saracenorū Imperatori, vt restituat Palestinam; *to. 12. a. 1188. fol. 808.*

Imperatoris Coronatio; *vide Coronatio.*

Imperator Henricus V. excommunicatur à Cælestino Tertio, ob causam Regis Angliæ carcerati; *tom. 12. an. 1195. fol. 882.* moritur excommunicatus, & Papa

pa non vult vt sepeliatur Mef-
fanę; *an. 1197. to. 12.*

Imperatoribus electis Papa Inno-
centius Tertius curat vt tollatur
diffidium; *to. 13. an. 1200. fol. 55.*

Imperatores tres erant electi; v.
Cathalogum Imperatorum.

Imperator non potest eligi Puer.
Multa de hoc, & iuramentum
non tenet; *to. 13. an. 1200. fol.*
56.

Imperatoris Othonis Quarti iura-
mentum amplum factum Papę;
to. 13. an. 1201. fol. 69. Multa
de hoc; *ibidem*, quam in Im-
perium habent facultatem Pon-
tifices contra pretensionem Prin-
cipum quorundam *ibid. fol. 70.*

Imperatoris Othonis iuramentum
quando fuit coronatus; circa Pa-
pam; amplum, & dignum; *to. 13.*
an. 1029. fol. 183. in Episcopo-
rum electionibus non se ingerere
fidelitatem, obedientiam, reue-
rentiam Papę prestare, statum
Ecclesię incolumen reddere, &c.
Idem Imperator, qui ab In-
nocentio Tertio fuerat adiu-
uatus contra duos alioselectos,
coronatus ab eo, statim rupit
vincula iuramenti, inuasit Ec-
clesię iura, & fuit excommuni-
catus; *to. 13. an. 1210. in prin-*
cipio.

Imperatoris coronatio quomodo
fit a Papas; *to. 13. an. 1209.*

Imperator Fridericus II. Dei, &
Papę gratia dicit se Imperato-
rem; *tom. 13. an. 1220. fol. 299.*

excommunicatur a Gregorio IX
vide Fridericus; *vide* Pontifex.
Imperatoris insignia omnia, Co-
rona, &c. quid significant; *to. 13.*
an. 1227. fol. 374.

Imperator Fridericus II. iterum
excommunicatur ob seditionem
motam contra Papam Grego-
rium IX. & fautoriam Albigen-
tium; *tom. 13. an. 1239.* in prin-
cipio, et alię causę, iterum ex-
communicatur ab Innocentio
Quarto; *to. 13. an. 1241.* ob hære-
sim, & alia eius crimina in Con-
cilio generali declarata; *ibidem.*
in Concilio Generali Lugduni,
excommunicatur; ab eodem
Pontifice priuatur. Multa, &c.
to. 13. an. 1245. quas artes mo-
litur ne talis habeatur; *to. 13. an.*
1246. moriens relinquit Conra-
dum filiū heredem Imperij,
sed non habuit effectum, quia
Villemus erat iam electus Rex
Romanorum; *to. 13. an. 1250.*

Imperium, & Sacerdotium debent
esse vnita, et sibi fauere. Multa
de hoc; *tom. 13. an. 1233. fol.*
443. ipsemet Imperator id dicit.
Imperatorum Electores, qui erant
in Germania; *vide* Electores.

Imperatoris cum Papa discordia
erat causa quod Imperium Con-
stantinopolitanum sub Baldui-
no secundo periclitabatur, *to. 15.*
an. 1244. fol. 58.

Incarnationem non fuisse realem,
sed apparentem docuerunt De-
istę; *to. 2. an. 191. fol. 249.*

Incarnationem non fuisse filij Dei, sed Angeli dicit Paulus Samosatenſis; *to. 2. an. 272. fol. 628.*

Incarnatio filij Dei quomodo deſcribitur, et bene à Patriarcha Constantinopolitano: *to. 9. an. 8. l. fol. 571.*

Incendium maximum Constanti-
nopoli oritur, et totam ferè va-
ſtat; *to. 6. an. 465. fol. 261. per*
quatuor dies duravit fol. 262.

Incendium magnum aliud accidit
Constantinopoli, *an. 476. vide*
Bibliotheca.

Incendium magnum tertia Vice
Constantinopoli accidit; *tom. 6.*
an. 491.

Incendiarij excommunicari debent
ex Concilio Romano; *to. 12. an.*
1148. quæ penitentia eis danda.

Inceſum in funere defunctorum
adhibendum; *to. 1. an. 34. fol.*
245.

Inceſtuoſi poenitentia quæ; *to. 10.*
an. 970.

Inceſtuoſi puniendi. Multa de hoc
to. 11. an. 1065. fol. 364.

Inceſtum non eſſe peccatum gra-
uius alijs fornicationibus (eti-
am cum matre) ita Albigenſes; *to. 13.*
an. 1204. fol. 13.

Increata ſeu ingenta tria dicunt
Audiani, Terram, Aquam, &
Ignem; *tom. 3. an. 341. fol.*
524.

India primùm à Panteno de doctri-
na Euangelica edoſta poſt præ-
dicationem Apoſtolorum; *to. 1.*
an. 185. fol. 243.

India recipit fidem denūo per Fru-
mentium ab Athanaſio miſſum
Epiſcopum; *to. 13. an. 327. fol.*
373. & 74.

India iterum inſtruitur in fide à
Theophilo; *l. 13. an. 354. f. 638.*

Indorum Rex Prete Iannus petit à
Papa Alexandro III. veritatem
fidei *vide* Prete Iannus.

Indiſtio incipit numerari à die 24.
Septembris, eo quòd eo tempore
militibus dabatur annona; *to. 3. a.*
312 f. 98. & quia per quindecim
annos ſtipendia dabantur mili-
tibus, ideo numerus indiſtionum
non excedit 15. hoc enim exple-
to rursus à prima fit exordium &
ibidem.

Indiſtionum annorum verus com-
putus à Caſſiodoro acceptus -
to. 7. an. 562.

Indulgentia pro remiſſione culpa-
rum, pro penitentiæ remiſſione,
& pro pace ſummi ſolita; *tom. 1.*
an. 58. fol. 536.

Indulgentia eſt pænæ remiſſio; *an.*
58. fol. 537.

Indulgentiæ concedi ſolitæ à Pa-
pa Leone Tertio; *to. 9. an. 804.*
fol. 507. & 8.

Indulgentia ſolita à Papa concedi
pro Defunctis; *to. 10. an. 878.*
fol. 541.

Indulgentiæ à Papa conceduntur
cum onere faciendi bona opera
Gregorius Septimus; *to. 11. an.*
1073. fol. 435.

Indulgentiæ Terræ Sanctæ, & San-
cti Iacobi Compoſtellæ ſolitæ
con-

concedi alijs Ecclesijs ; *tom. 11. an. 1092.*

Indulgentiæ concedi solitæ præmissa contritione , & confessione ; *to. 11. an. 1092.*

Indulgentia plenaria concedi solita peregrinis Terræ Sanctæ ; *to. 11. an. 1095. ab Urb. II.*

Indulgentia plenaria euntibus ad bellum Cruciatæ in Terræ Sanctæ , *tom. 11. an. 1095. fol. 666.*

Indulgentiæ concedi solitæ pro euntibus ad dimicandum contra Turcas ; *to. 12. an. 1118. fol. 29.*

Indulgentias S. Iacobi Compostellæ Calistus primus concessit ; *to. 12. an. 1121.*

Indulgentiam pro Terræ Sanctæ expeditione concedit Papa in Concilio Generali Lateranensi primo ; *to. 12. an. 1122.*

Indulgentia concessa à Papa etiâ in Bello pro defensione Terrarum Sancti Petri, ut Apuliæ, Calabriæ, Beneventi, &c. *to. 12. an. 1127.*

Indulgentia plenaria concessa euntibus ad Bellum Cruciatæ pro Terræ Sanctæ ab Eugenio Tertio ; *to. 12. an. 1145. fol. 322. & an. 1146. fol. 330.*

Indulgentia plenaria concessa euntibus ad Bellum Terræ Sanctæ cum confessione peccatorum ; *to. 12. an. 1186. fol. 798.*

Indulgentia pro satisfactione peccatorum mortuis confessis ; *ibid. idem confirmat Clemens Ter-*

tius ; *to. 12. an. 1188. fol. 801.*
Indulgentiæ solitæ concedi Ecclesijs, &c. ut Sanctæ Mariæ Maioris, erant vnius anni, & 40. dierum ; *tom. 13. an. 1222. fol. 324.* Honorius Tertius tribus vicibus pro Ecclesia Sanctæ Mariæ Maioris Romæ.

Indulgentia 40. dierum tantum, solebat concedi visitantibus aliquam Ecclesiam ; *to. 13. an. 1233. in fine.*

Indulgentiæ pro vno anno solitæ concedi in Festo alicuius Sancti ; *to. 13. an. 1247. fol. 629. & in fine alia vice.*

Indulgentia plenaria solita concedi à Papa personis priuatis ; *tom. 13. an. 1252. fol. 685.*

Infantes nuper natos esse in eo statu, in quo fuit Adam ante peccatum, Pelagius ; *tom. 5. fol. 372.*

Infantes non baptizatos consequi posse vitam æternam. Pelagius ; *to. 5. fol. 372.*

Inferi ; *vide Christus.*

Inferi portæ dicuntur Echna, Vesuvius & cæteræ similes fauces, & in ijs multa de Inferis monstrata sunt Sanctis ; *an. 81. fol. 720.*

Infidelium orationes, & Eleemosinæ quomodo sunt gratæ Deo ; *to. 1. an. 41. fol. 285.*

Infideles Arreptitij curantur à Sanctis ; *to. 2. an. 163. fol. 147.*

Infideles opera bona moralia facientes à Deo temporalibus bonis

bonis remunerantur; *to. 2. an. 235. fol. 390.*

In fidelibus baptizatis mutantur nomina; *to. 2. an. 259. fol. 536.*

Albis vestibus induendi; *an. 260. fol. 541.*

Infirmi oleo vngendi etiam ex tempore Christi, & Apostolorum; *an. 63. fol. 630.* Sacramentum est, *ibidem 631.* Diuinam habet virtutem: multa de eo; *ibidem.* Alia vnctio cum oleo benedicto fieri solita infirmis absque Sacramento, & multa de hoc *631. & 32.* etiam oleum lampadum Ecclesiarum; *ibidem.*

Iniuriæ sufficienter ab aliquo vindicantur, quando habet potestatem eas vindicandi, quia scilicet est superior eorum qui eas intulerunt; *to. 4. an. 380. fol. 418.*

Insignia; *vide Arma; vide Tituli.*

Instrumenta Musicalia; *vide Musica.*

Interdicti tempore quæ sunt prohibita; *to. 11. an. 1034. fol. 120.*

Interdicti litteras qua poena prohibuit in Regnum introduci Rex Angliæ; *to. 12. an. 1164. fol. 504. & 513.*

Interdictum seruantes qua poena puniebantur ab eo; *ibidem.*

Interdictum positum à Papa in Regno Lusitanix; *to. 13. an. 1222. fol. 326.*

Interdicti tempore posse dici Missam, quidam Hæretici fauentes Friderico II. excommunicato; *to. 13. an. 1248. fol. 645.*

Interprete vsi sunt Paulus, & Petrus, & alij, & ad quid; *tom. 1. an. 45. fol. 353. vide; Paulus; vide Petrus.*

Interprete duplici ex causa utebantur Apostoli: prima vt alta, & sublimia Interpres declararet auditoribus, secunda: quia licet omnes linguas haberent, cum tamen essent hebrei difficile pronuntiabant modo alienarum Nationum; *ibidem fol. 354. & 55.*

Inuestituræ Episcopatum, Abbatiarum &c. dari non possunt à Laicis Regibus, &c. *to. 11. an. 1077. fol. 513.*

Inuestituras Ecclesiarum Paschalis secundus inuitus concessit Henrico Quarto Imperatori. Multa, &c. *to. 12. an. 1111. fol. 80.* sed Cardinales multi hoc non approbarunt, &c.

Inuestituræ Ecclesiarum quomodo fiebant; *ibid.* Ob Inuestituras iterum excommunicatur Imperator; *an. 1119. to. 12.*

Inuestituras Episcopatum, &c. renunciat Imperator Henricus Quartus; *to. 12. an. 1122.*

Inuestituræ Ecclesiæ de manibus Laicorum non accipiendæ; *to. 12. an. 1169. fol. 612.*

Ioachinus Abbas Florentiæ accusatur apud Alexandrum Tertium, sed damnatur accusator; *to. 12. an. 1164. fol. 116.* conuincitur de triplici falsa prophetia; *vide Prophetia: eiusdem libellus de Trinitate contra Magistrum senten-*

rentiarum damnatur; *tom. 13. an. 1215. fol. 243.*

S. Ioannis Baptiste spelunca in deserto qualis fuit, & quomodo reuelata cuidam Monacho; *to. 1, fol. 89.*

S. Ioannis Baptiste Caput è Corlai Vico prope Calcedonem transfertur in Septimum; *tom. 4. an. 390. fol. 640.* fuerat autem inuentum apud Monacos, qui prius Hierosolimi habitabant, deinde ad Cilitiam iuerant. Valens iusserat feri Constantinopolim, sed propè Calcedonem cum peruenissent, qui portabant muli non potuerunt procedere; *to. 4. an. 391. fol. 640.* multa ibidem de inuentione huius Capitis, & de portatione illius; *ibidem.*

S. Ioannis Baptiste Capitis inuentio pro nouella relatione habetur; *to. 3. an. 326. f. 353.* ita refert Gelasius.

S. Ioannis Baptiste ossa Sebaſte in Palestina tumultata a Gazensibus tempore Iuliani comburuntur; *to. 4. an. 362. f. 63.* Cineres disperguntur (ex Theodoro) à quibusdam Monacis Ierosolimitanis ibi existentibus collectę fuisse, & ductę ad Monachum Philippum Sanctę Vitę: hic mittit eos ad Sanctum Athanasium *ib.*

S. Ioannis Baptiste Caput ubi, & quomodo inuentum, & quod translatum, & quomodo; *to. 4. an. 391. fol. 641. & seqq.*

S. Ioannes Apostolus de exilio Patmos Ephesum redit, cum Nerua omnes exules mor tuo Domitiano restituit; *an. 98. fol. 746.*

Ioannes Apostolus iuxta Sanctum Hieronymum fundauit omnes Ecclesias Asię (1. Minoris) sed iuxta Sanctum Epiphaniū non eas fundauit Ioannes, quia Timotheus Ephesi ordinatus fuit Episcopus à Paulo, & sic de alijs à Petro erectis, sed dicit ab eo fuisse rectas Ecclesias, quia in senectute illas docuit, in fide retinuit, & consolidauit, quia iam deficere incipiebant. Ipse autem post omnes Apostolos mortuus est, & Ephesi manebat; *an. 97. fol. 736. vide Apocalipsis: ab exilio liberatur ut supra: an. 98. fol. 746.*

Ioannes duo, ob quod ortum est dubium de Apocalipsi; *an. 97. fol. 739.* alia de eo *fol. 746.*

Ioannes in senectute rexit Ecclesiam Ephesi, quia Apollonius Thiancus mira faciebat per magiam; *an. 98. fol. 748.* cum eo conuersabatur Timotheus Ephesi Episcopus; *to. 2. an. 101. fol. 11.*

Ioannes scripsit Euangelium post Relegationem Ephesi; *an. 99. fol. 749.* Vixit annis 106. *ib.* Cum opus Euangelij esset conscriptum magna tonitrua audita, &c. ut tempore Moysis *ibid.* montē ascendit, &c. *ib.* ante ieiunium indixit *ib.* Gręcè illud scripsit, translatum postea in Hebraicum; *ibidem.*

Ioan-

Ioannes scripsit duas Epistolas contra Basilidem, & alios negantes Carnem Christi; *an. 99. fol. 751.*

Ioannes moritur Ephesi anno Christi 101. *ibid. to. 2. fol. 8.* multi errarunt circa mortem eius dicentes, quod non moreretur. Sepulcrum eius etiam tempore Constantini Magni videbatur, et Cælestinus Papa dicit Reliquias eius Ephesi in honore haberi; *ibid. fol. 9.*

Ioannem intra sepulcrum vivere multi dixerunt, et incolumem: iussisse fieri suum sepulcrum, ipsumque præsentem in eo seposuisse viuum; *to. 2. an. 101 fol. 9.* Apocrisis est. Alij autem Catholici, Augustinus, &c. dicunt mortuum fuisse. Multi dicunt ex Catholicis refoffo sepulcro non fuisse repertum eius Corpus. Sed alij Catholici dicunt verum esse, quod viuus descendit in sepulcrum, et iussit vt post mortem abirent, et post redirent ad videndum sepulcrum, et ipse se composuit vt mortuus, et mortuus est velut à somno captus, et aperto sepulcro postquam venerant non inuenerunt Corpus, sed solum vestimenta sepulcralia, et quod in Paradisum sit translatus ad Dei visionem; *sc. 10. dicitur ætatis 98. annor. mortuum esse, sed Hieronymus dissentit, quia adolescens annorū viginti duo fuit à Christo vocatus; ibid.*

quia Leuitæ annorum viginti duo saltem ministrare poterant, etc.

Ioannes Martyr dicitur, quia Martyrium incepit; *ibid. fol. 11.*

Ioannes Cassianus suauis Leonis Diaconi (qui fuit Papa) acerrimè impugnauit Nestorium *to. 5. fol. 555.*

Ioannes Cassianus non rectè sentiebat de libero arbitrio; sequebatur enim in parte Pelagium; *f. 556.* fuerat Diaconus Ecclesiæ Constantinopolitanæ; *ibid.*

Ioannes Cassianus occasione Nestorij scripsit librum vtilem de Incarnatione, et Pelagium ac sequaces exagitauit; at in libro Collationum valde prædicauit Vires arbitrij, et ideo Catholici incauté eius Doctrina tamquam Catholici autoris imbuebantur, S. Prosper eam prodidit, et scribit librum contra; *to. 5. an. 433. fol. 639.* et Sixtum Papam contra eum excitat: et quia liber collationum valde vtilis erat pro vita Christiana, excussione secundæ emendatus fuit ab aliquibus; *fol. 640.* vt posset legi: emandauit etiam Victor Episcopus Apher.

Ioannes Episcopus Antiochenus, qui Nestorio fauerat, retractat; fidem Catholicam proficitur, & omnia confitetur, quæ Cirillus dicebat: multa de hoc. Nota quod ad Cirillum mittit hanc professionem, forte quia

quia fuerat Papæ Præsidens; *to. 5. an. 432. fol. 623. & damnat Nestorium fol. 656.*

S. Ioannes Damascenus fuit acerrimus propugnator Imaginum: fit Monachus vt infra; *tom. 9 an. 727. fol. 86.* nobilis Damasci ab Italo didicit Fidem Romanam; *fol. 89* erat primus apud Principem Saracenorum Consiliarius eius *fol. 90.* fortiter resistit Imperatori Leoni Isauro Inuentori erroris Imaginum *fol. 90.* reprehendit Imperatorem; *ibid.* Imperator contra eum molitur insidias: inuenit quemdam Scriptorem qui sciret simulare manū, seu scripturam Ioannis, facit scribere Epistolam tanquam à Ioanne Imperatori missam, cuius argumentum erat: quòd Ciuitas Damasci malè custodiebatur à Principe Saraceno, & hortatur vt pergat ad eam capiendam; post hoc ipse Imperator scribit Saracenorum Principi mittens etiam litteras Ioannis, dicens quòd ipse pacem amabat, & nolebat consentire, ei, quod scribit Ioannes de captura Ciuitatis. Princeps Saracenorum statim vocato Ioanne, & hoc obiecto facit dexteram eius truncari, & in foro suspensa, in sero Ioannes misit ad Principem rogans, vt daret ei illam manum; & eam obtinuit; ea habita in Oratorio maximis præcibus B. V. præcatur eo quòd

scriberet de Cultu Imaginum, manum per insidias Imperatoris Leonis præcisam, ei petit vt restituat; & post multas lacrimas obdormiuit: apparuit B. V. manum coniunxit brachio, & sanus factus Carmen cecinit. Dextera tua Domine magnificata est, &c. statim euulgari cepit hoc miraculum. Aliqui Christiani inimici dicunt Principi ministros corruptos non præcidisse manum, &c. Ostendit signū incisionis velut lineam: Princeps scire voluit quomodo sanus factus erat; audito miraculo, petijt veniam, eumque inter primos habuit Consiliarios; & volens adorare Principem, hic non permisit: facultates in cognatos, & pauperes distribuit, & fit Monachus; *fol. 93. an. 728. to. 9.*

Ira temperanda in Præfectis, &c. *tom. 8. an. 600 fol. 140.*

Ireneus in omnibus scientijs doctissimus; *to. 2. an. 179. fol. 230.* eius scripta, vita, mors, *ibidem fol. 307.*

Ioeph Sponsus B. V. secundum Euphanium, & alios fuit viduus, & habuit ex Vxore prima multos filios, qui postea vocati sunt Fratres Domini, vt Iudam, Thadæum, Iacobum minorem, &c. *to. 1. fol. 21.* sed D. Hyeron. hoc clarè impugnat; *ibidem & fol. 22.* sed Virgo fuit; *ibid.*

Ioeph post inuentionem Christi disputans parum vixit. au Epi-

phanus ; *to. 1. fol. 75.* ideo de eo amplius non fit mentio ; *ibid.* Ioseph grandæus ætatis fuit cùm desponsauit sibi Mariam , Epiphanius ; *to. 8. an. 1. fol. 75. 76.* Iosephus ludæus de Christo benè locutus est , quia neque in Vespasiano , neque in alijs erant verificata quæ Scriptura prædixerat ; *an. 96. fol. 735.*

Iouinianus hæreticus dixit Virginitatem esse parem meriti cun nuptijs ; *to. 4. an. 382. fol. 46.* & aliàs &c. damnatur à Siricio per Concilium Mediolanense ; *to. 4. fol. 628.* sed Papa prius damnat : relegatur ; *fol. 340.*

Italiæ primus Rex post occasum Imperij Occidentalis fuit Odoacer ; *vide* Odoacer , & successit Theodoricus ; *vide* Theodoricus ; *vide* Imperator .

Italiæ Reges , vt Theodoricus , & nepos illius Atalaricus , qui ei successit , firmant pacem cum Imperatoribus Orientis ; *to. 7. an. 527. vide* Theodoricus ; *vide* Imperium .

Italia ex tempore Zenonis vsque ad Iustinianum , sub dominio Gothorum ; *tom. 7. an. 535. fol. 235. vide* Imperator . Iustinus misit Bellisarium regente Theodato ; *an. 536.* & capit primò Neapolim ; *an. 537.*

Italia per sexaginta annos fuerat sub dominio Gothorum . Roma eripitur de manibus eorum ; *ibid. fol. 220.*

Italia exagitur à Gothis , & Grecis ; *to. 7. an. 539.* Rauenna recuperatur à Vitige per Bellisarium ; *an. 540.*

Italia bello Gothico extuat , nam post recuperatam Romam , & Rauennam à Bellisario , creatur à Gothis Rex Theobaldus ; & hoc occiso , Totilas qui Campania potitur ; *to. 7. an. 542. vide* Imperium .

Italia liberatur à Gothis per Narsetem qui in Tuscia vicit Totilam , & prius apud Flaujū Rubiconē bellauerat cum Gothis ; *to. 7. an. 553. fol. 396.* Roma recuperatur.

Italia in Lucania , & Brutijs inuaditur à Gallis , seu Franchis ; *to. 7. an. 555.* Item Campania , et hoc in defensionem Gothorum quibuscū parentela erat , etc. quia Narses eos vicerat , etc.

Italia liberata à Gothis per Narsetem , inuaditur à Longobardis , vocatis à Narsete , quare ; *vide* Longobardi ; *tom. 7. an. 567.* et ferè tota ab eis occupatur ; *vide ibidem .*

In Italiam irrumpunt Sclauini , et Istriam diripunt , iauante Longobardorum Rege Agisulpho ; *to. 8. an. 600. fol. 135.*

Italia ab ipsismet Præfectis malè tractatur , quia Ioannes Compstinus se fecit Principem Neapolis : occiditur per Exarcū , sed hic idē cogitat per se , *t. 8. f. 241.* v. Neapolis ; voluit dici Rex Italiæ discedens à Rauenna , vt Romam

mam se conferret occisus est per viam , et caput Imperatori mis-
sum Constantinopolim; *to. 8. an. 617. fol. 245.* iterum prælium
committit, et vincit *an. 622.* ob
Ducatum Beneventi Constanti-
nus III. Imperator existens in
Italia bellum committit cum
Longobardis , quia vnus eorum
erat Dux Beneventi Romoadus,
sed Imperator superatur; *tom. 8.
an. 663.*

Italia , & totus Occidens rebel-
lant ab Imperatore Oriētis Leo-
ne Isauro Inconoclasta; *to. 9. an. 726. fol. 62.* imo etiam exerci-
tus, qui Rauennæ erat, alium vo-
lebat eligere Imperatorem , sed
Gregorius II. Papa restitit; *fol. 63:*

Itali contra Imperatorem præfa-
tum se armant Pontificis iussu;
to. 9. an. 726. fol. 77.

Italia cum toto Occidente totali-
ter rebellat ab Imperatore Leo-
ne Isauro Orientali , quando
fuit à Gregorio II. declaratus
hæreticus ob Imagines; *tom. 9.
an. 730. fol. 98.* & iussu Papæ
cessat à solutione tributorum
Imperatoris .

Itali mittunt Legatum ad Impera-
torem, quod si relinquit hæresim
ei se subiicient, & Tributa sol-
uent: & Legati detenti in Sicilia
per octo menses remissi sunt cum
iniurijs; *tom. 9. an. 733. fol. 114.*

Italix Rex Longobardorum fit Pi-
pinus à Papa Hadriano , & co-
ronatur Romæ; *to. 9. an. 781.*

Italia tota ab Augusta Prætorial
vsque ad Calabriam inferiorem
fuit sub dominio Caroli Magni
tom. 9. an. 788. fol. 407. decies
centum, & amplius passuum mil-
libus longitudinis .

Italia optimè gubernata à Pipino
cum consilio S. Adhelardi Ab-
batis; *to. 9. an. 807.*

Italix Rex Bernardus filius Pipini
nepos Ludouici primi Imperato-
ris ob coniurationem contra eū
exceatur ab illo, *to. 9. an. 817.
fol. 654.*

Italix Rex fit Lotharius filius Lu-
douici primi Imperatoris : vexa-
uit Ecclesiam Romanam , sed
Pater eius Ludouicus fauebat
eam; *tom. 9. an. 838.* causa erat,
quia ipse erat solus Rex in ijs
Prouincijs, in quibus olim Lon-
gobardi dominabantur , & inui-
debat quòd Papa haberet melio-
res Prouincias .

Italia à Saracenis inuaditur in
Campania, Beneuento , Sanni-
tibus. Capua exuritæ , & per
viginti annos durat hæc tribula-
tio; *to. 10. an. 843. fol. 10.*

Italix Rex fieri solebat, sed Lon-
gobardorum tantum; ita fit Lu-
douicus filius Lotharij , & à Pa-
pa coronatur; *to. 10. an. 844.*

Italia tota , Beneventi scilicet
Ducatus , Regnum Neapolita-

num , Apulia à Saracenis occupata, per Ludovicum II. Imperatorem liberantur, Saracenis magna ex parte occisus; *to. 10. an. 866. fol. 327. totaliter occiduntur; an. 915. vide Saraceni.*

Italia occupatur à Carolo Caluo Galliae Rege, qui postea fuit Imperator; *to. 10. an. 875.*

Italiae Regnum, imo, & Imperium sibi sumit Vuidius Dux Spoleti *an. 888. & coronatur à Papa. Imperator.*

Italiae Rex erat Rodolphus: eijcitur ab Hupana Arelatenſi, qui fit Rex; *tom. 10. an. 926. idest Regni quod dicitur Longobardorum, &c. Hic postea fecit Matrimonium cum Marozia Senato Romae, & iuit Romam; vide Roma.*

Italia in Campania inuaditur ab Hungaris; *to. 10. an. 937. Hugo fecerat sedus cum Saracenis, etc. eijcitur à Regno, & filius eius fit Rex: Lotharius dicitur; an. 945. ipse autem Hugo fit Monachus. Lotharius veneno sublatus; an. 950. to. 10. Vxor Adelais in vindictam vocat Otthonem Regem Germaniae in Italiam, & etiam Papa illum vocat: Adelais in maritum accipit Otthonem: Berengarius vindicat sibi Regnum. Contra eum Papa vocat Otthonem *an. 950. qui veniens mortua sua Vxore accepit Adelaidem; an. 951. fine bello Regnum obtinuit Italiae an. 961.**

Italiae pars Calabria adhuc sub Imperatore Graeco erat de *an. 976. to. 10. & an. 983. to. 10. & praeterea bellum fit ab Imperatore Latino Otthone II. sed hic perdidit, &c. ibidem 983.*

In Italia Northmani quadraginta venientes de peregrinatione Ierusalē Salerni, Saracenos vincunt *to. 11. an. 1002. fol. 13.*

In Italia Rex Longobardorum erat Harduigus quidam de; *an. 1013. to. 11.*

In Italiam vocantur Northmanni à Papa Benedicto Octauo contra Graecos, *to. 11. an. 1018.*

In Italiam venit Imperator ad expellendum Graecos: Henricus I. *to. 11. an. 1022.*

Vide. Apulia; vide. Northmanni.

Italiae Prouincias Apuliam, & Calabriam obtinuit à Papa Robertus Guiscardus, & quare. *vide Robertus.*

Italiam subiugare prædebat Fridericus *to. 12. an. 1168. fol. 597 & an. 1174. & 75.*

Italia per Lombardos à Friderici viribus defenditur; *tom. 12. an. 1177. fol. 705. & seqq.*

Iudaea cepit dici Palestina postquam tribus Iudae & Babilonia in eam regressa est, nam Tribus Iudae transmigrauit in Babilonem; *App. fol. 2. 3.*

Iudas ex Tribu Iuda ex Carioth licet D. Hyeronimus putet ex alia Tribu esse; *to. 1. fol. 114.*

Iudas Eucharistiam accepit; *to. 1. fol. 160.*

Iudas suspensus non sic periit, sed deiectus e laqueo aliquantum vixit secundum aliquos, & crepuit. *to. 1. fol. 166.* in ficus Arbore se suspendit: Arbor illa multis seculis duravit; *ibid.*

Iudæ sceptrum mansisse dicitur vsque ad Herodem, licet Sacerdotes ex tempore Zorobabel regnauerint, quia Tribus Sacerdotalis Tribui Iudæ, & familiæ David iuncta erat; immò idè in Assomoneis reperièbatur Regnū, quia ipsi erant ex Tribu Leui ex linea masculina, ex Tribu verò David ex fœminina: *Apparat; fol. 2. nu. 4. & 5.* ob coniunctionem Leui, & Iudæ Tribuum, etiam nomina facta sunt communia, vt nomen Iudæ diceretur Leui, etc. *ibidem.*

Et licet Iudæi captiui essent nūquam alius Rex extraneus successus est, sed post reditum à Babelè regnarunt Sacerdotes vsq; ad Herodem Idumeum; *ibidem nu. 5. fol. 3.* Sceptri amissio vnde accidit, & quare datum Herodi *ibid.* quia Assomonei digladiabantur inter se post quam Iudæa à Romanis redacta erat in Prouinciam; *ibid. nu. 6. fol. 3.*

Iudeorum sectæ ante Christum istæ erant, Phariseorum, Sadduceorum, Essenorum, Galileorū, & Herodianorum. Ex Phariseis qui legem interpretabantur, scri-

bæ erant dicti, fato cuncta tribuebant, transmigrationem a iamarū, iudicia fieri sub terra, ad struebāt. Vita eorum *App. f. 4. nu. 8 & 9.*

Iudæi Romæ, olim Trans Tiberim habitabant; *to. 1. fol. 48.*

Iudæi pulsi à Roma per Tiberium, quia tres eorum deceperant Fuluiam Saturnini Vxorem, vt aurū mitteret in Ierusalem; *tom. 1. fol. 82.*

Iudæi vsque ad Honorij tempora perseuerarunt facere collectas, vt ad Sinagogam Ierosolimis mitterent; *to. 1. fol. 113.*

Iudeorum Tribus licet oſto fuerint duæ Captiua, nec amplius reuerſæ, ex his tamen Tribubus multi remanserant in Ierusalem, & alijs locis; *to. 1. fol. 114.* clare probat Philo Iudeus.

Iudæi duo indictionum genera habebant. Ciuile pecuniarum Mammonoth, & Capitale Nephasoth, sed tribunalia tria; *to. 1. fol. 114.* ex quibus constabant hæc Tribunalia, etc.

Iudeorum solemnitates à Vespere incipiebant; *to. 1. fol. 147.*

Iudæi quomodo, & quando celebrabant Pascha; *fol. 148.*

Iudeorum ieiunia; *vide ieiunia.*

Iudæi qui ex omni parte erant dicebantur Græci, Hæbrei, etc. iuxta Prouincias, & Regna; *to. 1. fol. 235.*

Iudæi rebellauerunt tempore Caij Imperatoris; quia noluerunt vt in Templo collocaretur eius statua

- statua, dum Caius pro Deo colli petebat, & Præfcs Sirix Petronius id fecit; *to. 1. an. 41. fol. 290.*
- Iudæorum vexationes, & persecutiones; *to. 1. an. 41. fol. 380.*
- Iudæorum traditiones vanæ introductæ ex Sammai, & Hillel, ex quibus Farisei; *to. 1. an. 53. fol. 413. multa de hoc ibidem.*
- Iudæi à Roma expulsi, et Christiani ex eis conuersi; *to. 1. an. 51. fol. 380.*
- Iudæi circumcisi quomodo poterant iterum sibi facere præputiū; *tom. 1. an. 57. fol. 470. et dicebantur recutiti quia noua cute resecti, ibidem.*
- Iudæorum multos ritus retinuit Ecclesia, sed perfecit; *an. 58. fol. 554.*
- Iudæorum multi Martyres, in veteri Testamento: multæ historiæ, etc. quare sublata; *an. 60. fol. 620.*
- Iudæi tempore Christi, et paulò post religiosiores fuerunt circa suam legem, quàm antecessores, et quare; *an. 72. fol. 696.*
- Iudæis post excidium Ierusalem imperatur Tributum, vt quod Templo offerebant, offerrent Ioui Capitolino; *an. 72. fol. 698.*
- Iudæi ex tunc seruire ceperunt, semperque seruierunt absq; dominio Ciuitatum, etc. *ibidem.*
- eorum miseræ, infamia, inhabilitates, etc. *an. 72. fol. 699.*
- Iudæi quot, et quo pretio venditi, et alij ad quid destinati, etc. post excidium; *an. 72. fol. 695.*
- Iudæi per omnes Ciuitates debellari iussi, etc. *an. 73. fol. 703. in numeri per omnes partes occisi; ibidem.*
- Iudæi de stirpe David conquisti per Vespasianū, & occisi; *an. 73. fol. 704.*
- Iudaica Religio inuisa Romanis, qui ex hoc persequebatur Christianos; *an. 75. fol. 711.*
- Iudæis Romam ementibus siluam pro quolibet Arbore imponitur tributum; *an. 94. fol. 731.*
- Iudæorum mendicitas prædicatur cùm dixit Scriptura, manus eius in Cophino seruierunt, quia perpetuò seruiunt; *an. 94. fol. 731. et olim cum Cophino ibant Romæ secundum aliquos.*
- Iudæi rebellantes à Romanis, etc. Carnibus eorum vescuntur quos occiderant, intestinis cinguntur, etc. *to. 2. an. 116. fol. 57.*
- Iudæi denuò rebellant à Romanis, et multa mala patiuntur; *tom. 2. an. 130. fol. 82.*
- Iudæorum arces ferè omnes desolatae sunt à Romanis; *an. 135. to. 2. fol. 91. et multa millia cæsa, et sic ferè ad nihilum redacti, ibid.*
- Iudæi in Palestina ferè penitus deleti; *to. 2. an. 130. fol. 91. & 92. super portam Ierusalem nouiter edificatæ poni iussit Hadrianus effigiem Suis cum catulis indidit*

odium Iudæorum ; *to. 2. an. 137. fol. 92*

Iudæis prohibitum fuit ingredi Ierusalem edificatam ab Hadriano *to. 2. an. 138. fol. 95.*

Iudæorum multi ritus quare aliquando tolerati in Oriente ; *vide Ritus.*

Iudæi pessimè tractati à Severo in Oriente , & census aucti ; *to. 2. fol. 274. an. 199.*

Iudæis concessum fuit habere Prefectum, qui eos iudicaret, & habitare in Palestina ab Alexandro Imperatore ; *an. 224. tom. 2. fol. 341.*

Iudæi in Aegypto tempore Filonis erant decies centena millia ; *to. 2. an. 231. fol. 358.*

Iudæi impediētes suos transire ad Fidem , puniuntur per leges etiā seculi ; *to. 3. an. 315. fol. 144.*

Iudæorum disputatio cum Siluestro, &c. Romæ coram Constantino, & Helena ; *to. 3. an. 315. fol. 146.*

Iudæi quidam conuersi Fidem Christi publicè per Ciuitates prædicant ; *tom. 3. an. 327. fol. 380.*

Iudæi rebellant sub Costantio , & per Ducem Gallum magna eorum facta est strages ; *tom. 3. an. 353. fol. 634.*

Iudæorum templum excitare denudò voluit Iulianus Apostata , sed miraculosè bis impeditus est *to. 4. an. 362. fol. 119. & 120.*

Iudæorum Sinagogæ an restauian-

dæ ; *vide Sinagoga.*

Iudæis prohibitum facere collectas ; *to. 5. an. 399. fol. 98.*

Iudæus paralyticus per Baptismum curatur ; *to. 5. fol. 272.*

Iudæi Templum quoddam erexerant in Aegypto , sed Iustinus Imperator in Ecclesiam conuertit ; *to. 7. an. 530.*

Iudæi habitare non possunt in certis Terris Insulæ Minoricæ, quia mala multa patiuntur statim ; *to. 5. fol. 419. & 20. in ea insula omnes miraculosè conuersi propter multa ; fol. 416.*

Iudæi ex Ierusalem Dei vindicta iterum expulsi ; *an. 1009. to. 11. quando ex insidijs curarunt , vt Saraceni destruerent Ecclesiam Sancti Sepulchri.*

Iudæis Samaritanis prohibitum facere hæredes alios, nisi eos, qui Christianam Fidem tenerent ; *to. 7. an. 530. fol. 162.*

Iudæus in diebus Cenæ Domini , & seqq. non debere se ingerere, et miscere cum Christianis decreuit Concilium Aurelianense tertium , & Matisconense. *to. 7. an. 540. fol. 307.*

Iudæorum quorundam miraculosa conuersio ; *tom. 7. an. 545. fol. 364.*

Iudæis concessum fuit vt in declaratione S. Scripturæ vti possent Lingua Græcæ, sed sequi debere editionem septuaginta Interpretum ; *to. 7. an. 552. fol. 386.*

Iudæi in magna copia erant in Gal

Gallia; *tom. 7. an. 579.*

Iudæi conuertuntur ad Fidem in Anuerno; *ibidem.*

Iudæis conuertendis promittit S. Gregorius relaxationem pensionis; & licet minus fideliter veniant tamen propter filios qui educandi erunt in Fide Catholica recipiendi sunt; *to. 8. an. 594. fol. 69.*

Iudæos cōuerfos ex eleemosina sua S. Gregorius facit alimentari; *ibid. m.*

Iudæi in Sicilia Agrigenti existentes conuertuntur, & S. Gregorius de vestibus eis prouideri iubet; *tom. 8. an. 598. fol. 117.*

Iudæi non cogendi ad Baptismum; *tom. 8. an. 598. fol. 118.*

Iudæi Antiochiæ occidunt Patriarcam, & pudenda contra eum faciunt, deindè rebellant contra Comitem ab Imperatore missum; *tom. 8. an. 609.*

Iudæi occasione sumpta de captiuitate Christianorum, & Cruce Domini, ac Ierusalem capta insultant dirè in Christianos; *to. 8. an. 614.*

Iudæi compelluntur ad Baptismum in Hispania à Sieberto sub prena, &c. & nonaginta millia baptizantur: iterum in Gallia sub Dagoberto Rege; *to. 8. an. 614. fol. 239.*

Iudæi in Oriente ab Heraclio coguntur baptizari, & hoc quia ab Astrologis audierat à Circumcisis Imperium esse vitan-

dum: ideo per Omnes Prouincias id fieri præcipit, & hortatur Dagobertum Regem Galliæ vt idem faciat; *an. 614. fol. 239. tom. 8. & ita accidit, quia Saraceni, scù Ismaelitæ circumcisi sunt, & Imperium vastarunt, etc.* Iudæi conuersi recidui, cum quibus pactis recepti à Concilio Tolet. octauo *an. 653. to. 8. fol. 440.*

Iudaici ritus quandiu tolerati; *vide Legales.*

Iudæi etiam baptizati in Hispania de *an. 694.* vniti cum ijs qui erant in Africa coniurant contra Regem; *tom. 8. an. 694.* ideo in Concilio Tolet. decimo septimo statutum fuit, vt omnium eorum bona fisco adiudicaretur; ipsi ad seruitutem redigerentur, filij eorum septennes à parentibus aulsi Christianis darentur alendi, & Marrimonia cum Veteribus Christianis facerent.

Iudæi prodiderunt Christianos Saracenis in Hispania; *tom. 9. an. 716. fol. 9.*

Iudæi Berij circa Christi Imaginem fecerunt omnia quæ Christo facta sunt, & cum Lancea percuterent exiuit sanguis abundantissimus, & aqua. Conuersi sunt omnes ad Fidem: multa de hoc; *to. 9. an. 787. fol. 389.*

Iudæi Christi imaginem crucifigentes in Parasceue a Papa mortu daminati; *to. 11. an. 1017.*

Iudæi reuerente Papa Eugenio Ter-

Tertio Romam pro lætitia portabant in humeris legem Moyſi ;
to. 12. an. 1145 fol. 322.

Iudeos eſſe occidendos docebat quidam Eremita Radulphus ;
at Sanctus Bernardus dixit hanc eſſe hæreſim ; *tom. 12. an. 1146 fol. 331.*

Iudei crucifixerunt Puerum Chriſtianum in Anglia , ideo paſſim cędebantur ; *to. 12. ibid.*

Iudei aliquo ſigno diſtingui iubentur inter Chriſtianos ; *to. 13. an. 1221. fol. 317.*

Iudeos in manibus ſignari præcipit Princeps Saracenorum ; *tom. 9. an. 772. fol. 316.*

Iudei non moleſtandi ; quia eos exspectat Dominus ad penitentiam , &c. *to. 13. an. 1242. in fine.*

Iudei Cęſaragustę crucifigunt puerum Chriſtianum , & miracula per hunc facta ; *to. 13. an. 1250. fol. 666.*

Iudei expellendi à Regnis , & Terris ſi ſunt damnosi Chriſtianorum animabus ; *to. 13. an. 1253. fol. 698.*

Iudei expelluntur à Gallia de licentia Papę à Sancto Ludonico ; *to. 13. an. 1253. fol. 698.*

Iudices in Eccleſia ab initio Eccleſiæ eſſe cęperunt ; *to. 1. an. 57. fol. 453. & Sacerdotes ; ibid.*

Iudex quādo dicitur à Paulo contemptibilis eligendus , ironice loquitur *fol. 454.*

Iudex Eccleſiæ eſt Episcopus *ibid.*

multa de hoc argumento .

Iudices Laici qui dicebantur cognitores in Concilijs Generalibus ab Imperatore miſſi , vt cauſas iudicarent non Fidem ; *to. 6. fol. 142. ſed cum Episcopi erant iudicandi non admittebantur ; fol. 143. & 144.*

Iudicij dies ſemper credita proxima à Sanctis ; *to. 8. an. 601. fol. 148.*

Iudicij diem multi SS. putarunt eſſe vicinum ob magnas perſecutiones , &c. Martinus I. *tom. 8. an. 650. fol. 421.*

Iudicij diem ſemper eſſe imminetem , multi etiam SS. decepti prædicarunt ; *1. 13. 4. 1201. f. 75.*

Iudicia contra Episcopos maturę faciendæ exemplum de Agapeto Papa qui ſtatim carcerauerat Episcopum ob calumniam quod in vaſe ſacro comederat , & tamen per viſionem ſibi dictum fuit , vt ille offerret in quodam feſto , & accidit miraculum , *vide Miſſa ; tom. 7. an. 536. fol. 255.*

Iudicia Eccleſiaſtica faciendæ in Prouincia in qua ortę ſunt quæſtiones ; ſi autē non poſſint fieri , ad maiorem Sedem recurratur (ideſt Patriarcam) ſed quæſtiones diſciles ad Papam referantur ſemper ; *to. 7. an. 587.*

Iudices Romę quomodo redditum à Camera habebant , & non poterant aliud accipere ; *vide Aduocati .*

Juliani Apostatae Natiuitas, instructio, & educatio; *to. 3. fol. 478. an. 337.*

Julianus, qui postea fuit Imperator Apostata, fuit Clericus; *to. 3. an. 345. fol. 554.* Dum Ecclesiam ædificaret ipse, & alter Frater suus Gallus, ædificium sæpè ruit; *ibidem:* sub Maximo Philosophiam didicit: vacabat diuinatorijs artibus sub Aedesio *fol. 555.* sub Iamblico Gentili didicit abijcere Religionē Christianam; *ibidem* Sacris studebat, sed vt postea impugnaret *556.* Magiæ vacat *fol. 612. & 13.* Apostatat *613. 641.* Effigies, & descriptio Corporis Iuliani *641.* palam cepit Deos colere; *tom. 3. an. 361. fol. 771.* sollemnī ritu abdicauit Fidem; *ibid. fol. 2.* omnibus seueris artibus additus; *tom. 4. fol. 14. 15. &c.* occiditur, & nescitur à quo: a Deo tenetur; *tom. 4. an. 363. fol. 136.* moriens autem, dicebat, vicisti Galilee, contra Christum *ibid.* moritur *an. 363.* primo Iulij ætatis 31. Inuictus contra eum, &c.

Julianus Episcopus Capuanus apparere cepit Pelagianus, insultat contra Augustinum, & Ecclesiam; *tom. 5. fol. 441.* Iuuenis erat audax. *443.* dilectus prius ab Augustino: Patria fuit de Atella; *fol. 531. & 679.* Sæctator Pelagij tentat eludere

Ecclesiā Romanā procurans eius Communionem; *to. 5. an. 439. fol. 679.*

Iulio Papæ primo adscribitur quedam Epistola, quæ non est eius; *to. 3. an. 352. fol. 624.*

Iuramenta quæ olim facere renuebant SS. erant per Iouem, Martem, &c. *tom. 2. an. 205. fol. 392.*

Iurare falsum esse licitum ne prodatur secretum, Priscillianus ex Manicheo; *tom. 4. an. 381. fol. 456.*

Iuramento super reliquijs Martyrum aliqui solebant se purgare de impositis; *to. 5. fol. 341.*

Iurare solent Græci per caput alterius N. N. *to. 10. an. 968. fol. 802.*

Iuramentum factum ad euadendam mortem, vel contra Rempublicam non tenet; *to. 10. an. 837. fol. 507.*

Iuramenta illicita non seruanda; *to. 13. an. 1200. fol. 56.*

Iuramenta. esto illicita debent à superiore relaxari: exemplum de Gabonitis, qui voluerunt consulere Dominum cum illicitè iurassent; *tom. 13. an. 1200. fol. 57.*

Iuramentum Imperatoris factum Papæ ab Othone IV. *tom. 13. an. 1201. fol. 69.*

Iurisdictionis lites in Ecclesia quæ periculose; *tom. 11. an. 1099.* Multa,

Iusti-

Iustinus Philosophus factus Christianus miraculosè, & quomodo; *to. 2. an. 130. fol. 83.*

Iustini Apologia secunda; *tom. 2. an. 164. fol. 147. & seqq.* eius scripta &c. *an. 165. fol. 153.*

Iustinianus Imperator nec Alphabetum didicerat: idè dictus Analphabetus; *to. 7. an. 528. fol. 139.*

Multa fecit, sed circa Ecclesiam malè se gessit; *vide in suis locis.*

Iustiniani Codex compilatur per decem viros; *an. 529. tom. 7. fol. 151.*

Paganis ministris quare vltus in eo compilando; *fol. 152.*

Iustinianæ Ciuitates duæ sunt in Dardaniæ Prouincia in Europa, & duæ in Africa, & sic quatuor. prima Iustiniana est illa quæ prius dicebatur Tauresia; ex hac natus erat Iustinianus, & ob quatuor Turres vocata est Quadriturrita: secunda Iustiniana est etiam in Dardania, quæ prius dicebatur Vlpiana: tertia in Africa fuit Cartago; quia per eum deuicta: quarta Adrumentum in Prouincia Bizacena, quia ibi primò appulit Belisarius; *tom. 7. an. 535. fol. 226. & Vigilius Papa ad instantiam Imperatoris concessit, vt in prima Iustiniana quæ est solum Natale Imperatoris, Episcopus eius pallio vteretur, essetque Vicarius Papæ, quod alij Papæ antè illum noluerunt concedere;*

to. 7. an. 555. fol. 448.

Iustinianus Imperator fuit hæreticus (licet ignarus) tenens Christi Corpus non subditum corruptionibus, & passionibus, sed deceptus fuit à Theodoro Cæsariensi Episcopo; *to. 7. an. 564. & tamen commendatur à Pontificibus Romanis etiam post mortem, & quare an. 565. multa, & varia de eius vita dicuntur præcipuè de auaritia. Tempia fecit pecunijs aliorum.*

Iustitia seuera Imperatoris Othonis contra Vxorem; *to. 10. an. 998. ob calumniam qua occisus fuerat quidam Comes; vide Otho in Cath. Imp.*

Iustitia exercenda est sine acceptione, seu delectu personarum; *to. 12. an. 1170. fol. 627. multa ex S. Scriptura.*

K

K Alendas Ianuarij superstitiones, quibus Populus gentilis genio indulgebat, & in vltu erant tempore S. Ambrosij, hic aboleuit; *to. 4. an. 377. fol. 381.*

Kanutus Rex Daniæ mittit legationem ad Gregorium Septimum, proficens se filium Romanæ Ecclesiæ, & ei obedientem: & litteras humanissimas accipit à Pontifice; *to. 11. an. 1079. fol. 574. commendantur eius virtutes an. 1081. fol. 566. trucidatur à Populo intra Ecclesiam fol. 568.*

K k 2 Kata-

Kataphrigæ hæretici ; *to. 2. an. 171. fol. 168. & seqq. vide Montanus.*

Kemulphus Rex Merciorum in Anglia post Offam mittit cum epistolis dignis legationem ad Leonem Papam III. & munera, submittens se ipsi, & Sanctæ Ecclesiæ ; *tom. 9. an. 796. fol. 72. & seqq.*

Keregi Slauoniæ populus, Fidem recipiunt ; *to. 11. an. 1062. fol. 327.*

Kericus Dux Romanorum adit Theodoricum hominē Dei magnum Cœnobitarum ; & cilicio istius indutus aggreditur hostem, & vicit ; *to. 7. an. 527. fol. 132.*

Kilianus Hibernus Monachus Romanam petit, & ordinatur Episcopus à Conone ; *tom. 8. an. 686. fol. 585. diuersus ab alio Kiliano item Hiberno, qui claruit in Territorio Atrebatensi f. 586. Martyrium eius, & sociorum ; fol. 595.*

Kyrie eleison solitus imponi, centies, bis centies, &c. pro poenitentia ; *to. 9. an. 842.*

L

L Abari Ethimologia ignoratur, sed significat Vexillum ; *to. 3. an. 312. fol. 78. Multa de Labare ; ibidem,*

Laborantes in primitiua Ecclesia,

idem erant ac fossarii, qui scilicet mortuos sepeliebant ; *tom. 1. fol. 237.*

Labor manuū ex Pauli consilio olim Ecclesiastici lucrabatur vitium ; *tom. 1. an. 52. fol. 408. & seqq.*

Laborandum non est in Domina etiam ex tempore Apostolorum ; *an. 58. fol. 556.*

Laborare volebant aliqui superstitiosi in feria quinta ; *ibidem.*

Laborandum non esse à Monachis dicunt Messaliani ; sed bene derisus est quidam à suis, qui prandium ei non pararunt, de quo doluit, &c. *tom. 3. an. 361. fol. 779.*

Lacernus birrus, idest Rufus, est vestis Episcoporum ; *tom. 2. an. 261. fol. 568.*

Lactantius scripturarum ignorantiā in multos errores lapsus est ; *to. 3. an. 316. fol. 165.*

Laici à principio communis Populus dictus est, Clerici verò ministri Ecclesiæ ; *tom. 1. an. 44. fol. 337.*

Laici non possunt disputare de rebus fidei, maxime presentibus Episcopis ; *tom. 2. an. 230. fol. 353.*

Laici olim Eucharistiam etiam in sanguine accipiebant ; *to. 2. an. 254. fol. 467.*

Laica communio est cum secularibus accipere communionē, non cum sacris Clericis ; *tom. 3. an. 314. fol. 139. extra Cancellos fiebat*

bat Laicorum communio.

Laici olim in Ecclesia cum Clericis psallebant; *to. 1. an. 51. fol. 401.*

Laici non possunt iudicare Clericorum causas, nec etiam Imperatores; *to. 3. an. 355. fol. 664.*

Laici non possunt iudicare de Sacerdotibus; *tom. 4. an. 381. fol. 449. & fol. 514. & 520.*

Laicorum brachium implorandum contra hæreticos etiam Episcopos; *to. 4. fol. 450.*

Laici hæretici iudicant causas Ecclesiasticorum non Catholicis; *to. 4. fol. 512. & 14. an. 385.*

Laicos docere, aut prædicare non posse decrevit S. Leo; *to. 6. an. 453. fol. 188.*

Laici à Principibus non mittendi ad Papam, si agendum sit de negotiis Ecclesiasticis; *tom. 6. an. 516. fol. 653.*

Laici etiam Principes, ac Imperatores non possunt se immiscere in negotiis Religionis, & alijs sacris; *to. 6. an. 518. multa de hoc.*

Laici malè se ingerunt in decretis Fidei, aut alijs Ecclesiasticis; *to. 7. an. 551. fol. 381.* Iustinianus cum Vigilio nam Imperator dānavit tria Capitula per Edictum; Papa rescindit, & Imperator cedit; *fol. 386.*

Laici à Papa committitur causa Ecclesiastica; *to. 8. an. 592. fol. 36.* S. Gregorius.

Laici efferre non possunt in Al-

tari, &c. *vide Imperatores; vide Altare.*

Laici Principes non iudicant de Dogmatibus Ecclesiæ nisi hæretici; *to. 9. an. 726. fol. 55.* Leo Isaurus Imperator circa Dogma, an colendæ Imagines.

Laicus immediatè electus Patriarcha Constantinop. *vide Episcopus: multa de hoc an. 785.*

Laicis non concedenda bona Ecclesiastica, & Monasteriorum, decrevit etiam Carolus Magnus, *to. 9. an. 789.*

Laici Decimas ab Ecclesijs, sed Tributa exigentes malè pereunt, etiam Imperatores; *tom. 9. an. 811.*

Laici ad Episcopatum non promouendi Nicolaus I. de Photio: licet ex necessitate aliqua toleratum de Tarasio; *tom. 10. an. 860. & ipsemet Photius in suo Concilio confirmat hoc; to. 10. an. 861. fol. 202.*

Laicos posse fieri Episcopos, si per ordines transeant, prolixè defendit Photius: multæ eruditiones sunt pro alijs rebus, scilicet diuersitate rituum, &c. *tom. 10. an. 861. fol. 211. & 12.*

Laici Principes se iugerentes in Papæ electione, turbant, & confundunt Ecclesiam; *tom. 10. an. 900.*

Laici non habent potestatem in sacris; & dicere, quòd habeant est hæresis; *to. 10. an. 990. propter hoc*

hoc Carolini in Gallia perdid-
erunt Regnum, *ibid.*

Laici dare non possunt Episcopatus, Abbantias, &c. nec inuestire de eis; *tom. 11. an. 1077. fol. 513. & 1078.*

Laici Principes quomodo concurrant in electionibus, seu consecrationibus Episcoporum licite: multa; *to. 11. an. 1099.*

Laici etiam Reges non possunt inuestituras Ecclesiarum dare: multa de hoc: neque Papa id potest concedere; *vide Ecclesia.*

Laicos non posse iudicare Ecclesiasticorum causas, &c. Concilium Romanum sub Eugenio III. *to. 12. an. 1148.*

Laici non possunt possidere decimas Ecclesiarum: Concilium Remen. *to. 12. an. 1148.*

Laici iudicabant Ecclesiasticos in Oriente: & ablata Immunitas; *to. 12. an. 1148. in fine.*

Laici, ut Imperator Fridericus, praebebant iudicare Papam Alexandrum Tertium, an electione facta, &c. *tom. 12. an. 1159. fol. 438. &c. multa: restitit Papa acriter, &c. tamen in Conciliabulo à se facto dicit se non posse an. 1160 in fine & in illo Conciliabulo nullus Laicus iudicauit; to. 12. an. 1160. fol. 456.*

Laici nec alios Ecclesiasticos possunt iudicare, *ibid.*

Laicis non concedendae Decimae, nec Ecclesiae; *tom. 12. an. 1163. fol. 490.*

Laicis Principibus quando aliquando concedendae, saluo honore Ecclesiae; *to. 12. an. 1164. fol. 499.*

Laici non possunt dare inuestituras Ecclesiarum, neque Reges; multa, &c. *to. 12. an. 1169. fol. 612.*

Laici non possunt dispensare Ecclesias, & inuestituras dare, nec Decimas Ecclesiarum habere; neque Principes; *to. 12. an. 1186. fol. 783.*

Laminam auream in fronte gestabant Episcopi; *tom. 3. an. 324. fol. 252.*

Lampadum usus in festis multis, & quibus, etiam in nocte; *an. 58. fol. 551.*

Lanceam lateri Christi impastam, ut fertur, habuit Carolus Magnus; deinde Henricus Dux Saxoniae; *tom. 10. an. 929. vide Clau. sed alia fuit ex Clauo formata.*

Lapidum pluuia mixtorum cum grandine; *to. 9. an. 823. fol. 710.*

Lapides visi pluere tempore Constantini VIII. in eius domibus Constantinopoli; *to. 10. an. 960.*

Lapidum pluuia sicut nuces, & oua; *to. 13. an. 1198. fol. 3.*

Lapsi penitentes ab Ecclesia recipiendi; *to. 2. an. 216. fol. 224.*

Lapsi siue baptizati, siue Cathemeni quomodo tractandi cum penitent; *an. 325. fol. 320. to. 3.*

Lapsi non restituendi nisi per poenitentiam (antiqua lis in Ecclesia) *to. 1. an. 56. fol. 438.*

Lapsi tempore persecutionis non reci-

recipiendi nisi pace parta ; *tom.*
2. *fol.* 429. & 30.

Lapſorum recipiendorum contro-
uerſia etiam inter Conſeſſores
Chriſti : *ibidem* .

Lapſi quomodo , & qua peniten-
tia recipiendi ſtatutum à Clero
Romano , Sede vacante ; *tom.* 2.
an. 253. *fol.* 434.

Lapſos à Fide non debere am-
plius recipi tenuit Horatianus
Sciſmaticus ; *to.* 2. *an.* 254. *fol.*
481. nec etiam alios .

Lapſi per penitentiam recipiendi
in Eccleſia ; *tom.* 2. *an.* 255. *fol.*
491. quomodo recipiendi : anti-
quus mos , *ibid.*

Lapſi ad fidem venientes , ſine pe-
nitentia recipi volebant , & hinc
ſciſma ; *to.* 2. *an.* 305. *fol.* 806.

Lapſi ob ignorantiam , vel timo-
rem , vel aliter quomodo tra-
ctandi ; *ibidem fol.* 808.

Lapſi Clerici quomodo tractandi ;
to. 2. *an.* 305. *fol.* 809.

Lapſi in hæreſim Epifcopi , cum
eodem honore recipiendi dum
veniunt ; *to.* 4. *fol.* 7. *an.* 362.

Lapſus à fide notabilis in multis
viris doctis ; *tom.* 4. *an.* 393. *fol.*
679. & 80.

Lapſi à fide redeuntes ; *vide Hæ-*
retici .

Lapſus multorum grauium Pa-
trum circa Cultum Imaginum ;
to. 9. *an.* 815.

Lapſi cum poenitentis grauibz
recipiebantur , & quibus ; *to.* 9.
an. 842.

Lapſi recipiendi ſi penitent , ſed
non permittendi ſacrificare ; *to.*
9. *an.* 816. *fol.* 624.

Lardum poſt Paſcha tantum , & ad
fumum ſiccatum olim debuit co-
medi ; *to.* 9. *an.* 751. *fol.* 199.

Lafcius Bonifacius miſſus ab A-
glaide meretrice ex deuotione
ad emendum SS. Martyrum cor-
pora Martyrium ſubit , & quo-
modo ; *to.* 2. *an.* 305. *fol.* 805.

Lateranenſe Palatium quod Fauſte
priùs dicebatur datur Papæ à
Conſtantino ; *tom.* 3. *an.* 312.
fol. 92.

Laterani Ethimologia , ſeu origo ,
ibidem .

Lateranenſis Baſilica à Conſtan-
tino ædificata magnis muneribus
donata ; *to.* 3. *an.* 324. *fol.* 240.
Innumera dona , & qualia ; *ibid.*
& redditus ad luminaria , & alia
paranda ; *ibidem* .

Lateranèſe Palatium Plautij erat ;
conſiſcatum fuit à Nerone , & eo
quod occidit Plautium , & par-
ticipem conſpirationis ; *contra*
eum ; *to.* 3. *fol.* 192.

Lateranenſis Eccleſia in nobiliſſimam
formam ac Baſilicam redacta à
Vigilio Papa ; *to.* 7. *an.* 448. *fol.*
448. ſacris picturis , & Imagini-
bus decorata ; *ibidem* .

Apud Lateranèſe Baſilicam Mona-
ſterium à poſiti ſunt Monachi
Sancti Benediicti , qui quando
illos fugiebant ; *to.* 7. *an.* 583. *fol.* 89
ex vaſtatione Caſſinenſis Mona-
ſterij fugerunt ; *ibid.* & *an.* 664.
to. 8. *fol.* 491.

Apud

Apud Lateranum fuit Honorius Primus : de domo sua Monasterium Sancti Andreæ, & Bartholomei ; *to. 8. an. 638.*

Lateranense Episcopium deuastatum fuit à Mauricio Carthulario, & Isauro Exarco ; *an. 638. ut furarentur opes quę ibi erant ; & hoc quia Seuerinus Papa non consensit heresi Imperatoris Heraclij de vna voluntate Christi ; to. 8. ibid.*

Lateranense Palatium, Ecclesia, & Oratoria multa circa eum quomodo sita. *to. 8. an. 687.*

Lateranense Palatium habuit Bibliothecam ; *to. 9. fol. 1. an. 714.* In Lateranensi Ecclesia Congregatio Monachorum cum Abbate constituitur ad persoluenda diuina Officia noctu, & die ad instar S Petri ; *to. 9. an. 741 fol. 36.*

Lateranen. Ecclesia ornata à Zaccharia Papa, &c. *t. 9. a. 752. f. 202.*

Lateranense Generale Concilium primum sub Callisto Secundo factum ad restituendam disciplinam Ecclesiasticam labefactam per Schismaticos ; *tom. 11. an. 1121.*

Lateranense Concilium Generale secundum sub Innocentio secundo factum ; *an. 1139. Canones triginta condidit ; ibid.*

Lateranense Conciliū tertium sub Alexandro tertio ; *an. 1178. vide Concilium.*

Lateranense Concil. quartum sub Innocentio Tertio indictum ; *an. 1213. pro an. 1215. vide Concilium.*

Lateranenſes Canonici dicti qui Laterani fuerunt positi ; erant Canonici Regulares Sancti Augustini : sunt secunda vice positi in Ecclesia Lateranensi à Paschali secundo ; *to. 12. an. 1118.* Late de persecutionis tempore : *vide Persecutio.*

Latina lingua ; *vide Lingua.*

Latinitatis errores in Scriptura quare ; *vide Scriptura.*

Latini euntes in auxilium Terrę Sanctę capiunt Imperium Constantinopolitanū ; *to. 13. an. 1204. diuidunt illud inter se ; an. 1205. fol. 136. & seqq.* sed Papa Innocentius tertius arguit eos, qui ista fecerunt ; *ibid. an. 1205. fol. 137. &c.* pessime se gesserunt in direptione omnium etiam Ecclesiarum, *fol. 139* Gręci mouent Imperatori bellum, capitur, carceratur, & ex vulneribus habitis moritur *fol. 141.* Alij dicunt fuisse obtruncatum à Scitarum Principe, & in eius Caluariam hunc bibisse ; *fol. 143.*

Latinis Laicis Latinos Sacerdotes præficiendos præcepit Innocentius tertius ; *to. 13. an. 1210. fol. 197.*

Latina linguę excellentiam defendit Nicolaus primus cum a, Gręcis Barbara dicatur ; *to. 10. an. 857 fol. 312.*

Latina lingua primū Constantinopoli lectiones recitabantur ; *ibid.* Latinorum cum Gręcis disputatio de Azymo, et fermentato habetur ;

- tur; *tom. 2. an. 1099. in fine.*
 Latini Constantinop. persecutio-
 nem maximam patiuntur ab An-
 dronico Imperatore Tyranno:
 quia hic necauerat Alexium Im-
 peratorem puerum, Latini faue-
 bant Alexio patrueli pueri; *tom.*
12. an. 1183. fol. 770.
 Latini resistunt, & graue fit bel-
 lum. In auxilium Latinorum
 iuit Rex Siciliae cum valida clas-
 se: Vuillelmus erat; *an. 1185.*
fol. 779. sed Siculi victi.
 Lauabant manus Iudices: vt osten-
 derent se innocentes; *to. 1. fol.*
168.
 Lauare solebant manus Christia-
 ni ante orationem; *to. 1. an. 57.*
fol. 481. & 82.
 Laudantur aliqui ob virtutes: qui
 tamen si mutantur, vel diuersi
 cognoscuntur, vituperantur; *to.*
4. an. 386. fol. 528.
 Laudari possunt, & debent Prin-
 cipes qui bene se gerunt cum Ec-
 clesia etiam à Papa: Iustinus ab
 Hormisda; *to. 7. an. 519.*
 Laudatio alicuius Sancti Episcopi:
 multa; *to. 12. an. 1170. fol. 641.*
&c.
 S. Laurentij extra muros Basilica
 Romæ à Constantino ædificata,
 & dona; *to. 3. an. 324. fol. 261.*
 Legalia abrogari cæpta; *an. 51. to.*
1. fol. 381. & statutum non esse
seruandam legem Moyli cum E-
uangelio, ibid. 383. &c. vide
Cibi.
 Legalia obseruauit Paulus circū-

- cidendo Timotheū anno Christi
 51. & tamen ipse reprehenderat
 Petrum, & quare: multa de hoc;
to. 1. an. 11. fol. 397.
 Legalia obseruauit Paulus *an. 53.*
 circa consensionem capitis mor-
 Nazareorum; *tom. 1. an. 53. fol.*
422.
 Legalia abrogata ex tempore Pau-
 li; *to. 1. an. 58. fol. 541. 553.*
 Legalia quædam Paulus Aposto-
 lus multo post tempore à Christi
 morte obseruauit; *an. 58 fol. 568.*
& 569. clarius.
 Legales ritus diū tolerati in Ec-
 clesia propter scandalum Iudæo-
 rum conuerforum; & paulatim
 ablati; *an. 664. multa de hoc.*
 Legalia quare, & quando ad
 vitandum pusillorum scandalum
 obseruata ab Apostolis; *to. 11.*
an. 1062. fol. 308. 9. &c.
 Legata posse Ecclesijs relinqui con-
 cessit primò Constantinus; *to. 3.*
an. 221. fol. 224.
 Legati Papæ in Concilio primi se-
 dent, & quo ordine inter se; *to.*
3. an. 325. fol. 281.
 Legati Papæ malè tractantur, &
 impediuntur ab Eusebianis Aria-
 nis; *to. 3. an. 341. fol. 525.*
 Legati Papæ decepti subscribunt
 contra Athanasium, contra men-
 tem Liberij Papæ; *to. 3. an. 353;*
fol. 619. quia minis appetiti à
Constantio, ibid. & 630. multa
de hoc lapsu &c.
 Alij Legati noui mittuntur; *fol.*
634. an. 354. & fol. 636. ac 37.
 L1 Lc-

Legati Papæ non acquiescunt Imperatori contra Fidem ; *to. 3. an. 355. fol. 649.* contumeliosè tractantur : duo relegantur : alius nudus ceditur, postea extorris fiti ; *to. 3. an. 355. fol. 650.*

Legatio missa ab Alexandria , & Ethiopia ad Clementem Papam octauum ; *to. 6. in Append. in qua multa notanda habes.*

Legatorum Officium ex tempore Apostolorum incepit , *an. 60. fol. 602.*

Legati Papæ ad Imperatores mittuntur pro necessitate Ecclesiæ ; *to. 3. an.*

Legati Papæ conuocant Generale Concilium , & Nationale ; *to. 3. an. 319. fol. 212.* Eis existentibus in aliquo regno, si sunt Concilia Prouincialia ex causa emergente, semper habet primum locum ; *to. 3. an. 319. fol. 212.*

Legati Papæ ex se Episcopos constituerunt in Ciuitatibus vt fecit Lucifer Antiochiæ ; *to. 4. fol. 83.* Alij dicunt quòd Eusebius improbauit Electores Paulini, non lectionem, quia hæc à Concilio Alexandrino fuit approbata ; *to. 4. fol. 87.* Lucifer autem rediens ex Oriente , ob furorem quem habebat contra Miletium, qui Arianus fuerat ordinatus Episcopus Antiochiæ , ex quo ipse ordinauerat Paulinum, noluit communicare cum ijs, qui aliquando fuerant Ariani : imo cum esset Antiochiæ-

omnes Arianos receptos in communionem auersabatur; nec aliud circa doctrinam tenuit Lucifer ; *fol. 88.*

Legati missi ab Vrbe cum litteris Imperatoris Honorij ad Arcadium, malè habitis, contra ius gentium: pro Sancto Io: Chrysostomo missi erant ; *tom. 5. an. 406. fol. 240. litteræ ablatæ, &c. fol. 241.*

Legati Papæ mittuntur ad Concilium Ephesinum ; *to. 5. an. 431. fol. 562.*

Legati Papæ in Concilijs primum locum habent ; *tom. 5. fol. 576.* dignè tractantur, & recipiuntur: primi dicunt sententiam, *ibid.*

Legati Papæ contradicunt, & protestantur de nullitate , quando in Concilio Ephesino secundo definitur in Christo vnâ esse naturam post vnionem ; *to. 6. fol. 94. & 95.*

Legati Papæ in Oriente exigunt ab omnibus Episcopis professionem Fidei , etiam à Constanti-nopolitano . *to. 6. fol. 120.*

Legati Papæ in Concilio Calcedonensi à leua parte sedent: post eos Constantiopol. Episcopus, a parte dextera Dioscorus, & post Iuuenalis Episcopus Ierusalem ; *to. 6. fol. 141.*

Legati Papæ non nisi Latinè cum Græcis loquuti in Concilijs, esto Græcam Linguam scirent ; *to. 6. fol. 143.*

Legati Papæ omnium primi ferunt sententiam contra Dioscorum ; *to. 6. fol. 145.* **Le**

Legati Papę malè tractati à Zeno-
ne Imperatore, retenti, spoliati
scripturis, & carcerati; *tom. 6.
an. 484. fol. 391.*

Legati isti Mizenus, & Vitalis per-
territi communicarunt cum A-
cacio contra mandatum Papę
Felicii; *ibid.*

Legatis Papę præcipitur de non
communicando in mensa cum E-
piscopis Hæreticis Græcis, sed
solum in verbis; *to. 6. a. 515. f. 645.*
et tamen subuectio ab eis acci-
pitur, etc. et in necessitate hos-
pitalitatem; *ibidem & to. 7. an.
519. fol. 22.*

Legatis Papę etiam in Græcia,
danda subuectio, et cum hono-
re recipiendi; *to. 6. fol. 645. to.
7. an. 519.*

Legati Papę malè tractantur ab
Imperatore Hæretico Anasta-
sio: eis prohibetur, ne in ullam Ci-
uitatem ingrediantur; sed isti
litteras Papę publicarunt per ma-
nus Monachorum Catholicorum;
to. 6. an. 517. fol. 676.

Legati Papę Hormisdæ Regnante
Iustino Catholico honorificè in
itinere, et Oriente recepti; *tom.
7. an. 519. et à seculi principi-
bus, ibid. & in seqq. multa de hoc.*

Legatus Papę resistit Imperatori
volenti, ut subscribat edictum à
se factum in materia Fidei; *to. 7.
an. 546. fol. 344. vide Henricus.*

Legati aliquando ignari, pro pe-
cunia, missi ad Imperatorem, ut
significarent Fidei dogmata; *to.*

8. an. 680. fol. 537.

Legati Papę non possunt exequi
nisi quod habent in mandatis;
non disputare, etc. *to. 8. an. 680.
fol. 538.*

Legati Papę in Concilio Genera-
li habent primum locum: Concil.
Constantinop. tertium; *to. 8. an.
680. fol. 540.*

Legati soliti mitti à Papa ad Con-
cilium aliquod Generale semper
fuisse plures, & quales; *to. 8.
an. 692. fol. 615.*

Legati Papę à Græcis vel occisi,
vel malè tractati: multa de hoc;
tom. 8. an. 692. fol. 615.

Legati Papę Gregorij II. ab Im-
peratore Leone Isauro carcerā-
tur, & in exilium mittuntur, ubi
vitam finierunt; *tom. 9. an. 726.
fol. 76.* Hæreticus erat: Occi-
dens ab eo rebellarat, & Papę
hoc tribuebat.

Legatus Papę Gregorij III. missus
ad Imperatorem hæreticum ex-
communicatum à prædecessore,
Gregorio II. non præsentavit
litteras, sed timore correptus re-
uertitur, & à Papa priuandus
erat Sacerdotio, nisi Episcopi
intercessissent; *to. 9. an. 731. fol.
101.* penitentiam imponit, & ite-
rum mittit ad Imperatorem cum
litteris, &c.

Legatus hic adiens Imperatorem cū
litteris, &c. retinetur in Sicilia, au-
feruntur litterę Papę, & mittitur
in exilium; *to. 9. an. 732. fol. 112.*

Legatus alius missus cum Cōmo-
ni-

Legati Papæ non acquiescunt Imperatori contra Fidem ; *to. 3. an. 355. fol. 649.* contumeliosè tractantur : duo relegantur : alius nudus cœditur, postea extorris fit ; *to. 3. an. 355 fol. 650.*

Legatio missa ab Alexandria , & Ethiopia ad Clementem Papam octauum ; *to. 6. in Append. in qua multa notanda habes.*

Legatorum Officium ex tempore Apostolorum incepit , *an. 60. fol. 602.*

Legati Papæ ad Imperatores mittuntur pro necessitate Ecclesiæ ; *to. 3. an.*

Legati Papæ conuocant Generale Concilium , & Nationale ; *to. 3. an. 319. fol. 212.* Eis existentibus in aliquo regno, si sunt Concilia Provincialia ex causa emergente, semper habet primum locum ; *to. 3. an. 319. fol. 212.*

Legati Papæ ex se Episcopos constituerunt in Ciuitatibus vt fecit Lucifer Antiochiæ ; *to. 4. fol. 83.* Alij dicunt quod Eusebius improbauit Electores Paulini , non lectionem , quia hæc à Concilio Alexandrino fuit approbata ; *to. 4. fol. 87.* Lucifer autem rediens ex Oriente , ob furorem quem habebat contra Milesum, qui Arianus fuerat ordinatus Episcopus Antiochiæ , ex quo ipse ordinauerat Paulinum , noluit communicare cum ijs , qui aliquando fuerant Ariani : imo cum esset Antiochiæ-

omnes Arianos receptos in communionem auersabatur; nec aliud circa doctrinam tenuit Lucifer ; *fol. 88.*

Legati missi ab Vrbe cum litteris Imperatoris Honorij ad Arcadium, malè habiti, contra ius gentium: pro Sancto Io: Chrilostomo missi erant ; *tom. 5. an. 406. fol. 240. litteræ ablatae, &c. fol. 241.*

Legati Papæ mittuntur ad Concilium Ephesinum ; *to. 5. an. 431. fol. 562.*

Legati Papæ in Concilijs primum locum habent ; *tom. 5. fol. 576.* dignè tractantur, & recipiuntur: primi dicunt sententiam, *ibid.*

Legati Papæ contradicunt, & protestantur de nullitate , quando in Concilio Ephesino secundo definitur in Christo vniam esse naturam post vnionem ; *to. 6. fol. 94. & 95.*

Legati Papæ in Oriente exigunt ab omnibus Episcopis professionem Fidei , etiam à Constantinopolitano . *to. 6. fol. 120.*

Legati Papæ in Concilio Calcedonensi à leua parte sedent: post eos Constantiopol. Episcopus, a parte dextera Dioscorus, & post Iuuenalis Episcopus Ierusalem ; *to. 6. fol. 141.*

Legati Papæ non nisi Latine cum Græcis loquuti in Concilijs, esto Græcam Linguam scirent ; *to. 6. fol. 143.*

Legati Papæ omnium primi ferunt sententiam contra Dioscorum ; *to. 6. fol. 145.*

Le-

Legati Papæ malè tractati à Zenone Imperatore, retenti, spoliati scripturis, & carcerati; *tom. 6. an. 484. fol. 391.*

Legati isti Mizenus, & Vitalis perterriti communicarunt cum Acacio contra mandatum Papæ Felicis; *ibid.*

Legatis Papæ præcipitur de non communicando in mensa cum Episcopis Hæreticis Græcis, sed solum in verbis; *t. 6. a. 515. f. 645.* et tamen subuectio ab eis accipitur, etc. et in necessitate hospitalitatem; *ibidem & to. 7. an. 519. fol. 22.*

Legatis Papæ etiam in Græcia danda subuectio, et cum honore recipiendi; *to. 6. fol. 645. to. 7. an. 519.*

Legati Papæ malè tractantur ab Imperatore Hæretico Anastasio: eis prohibetur, ne in ullam Civitatem ingrediantur; sed isti litteras Papæ publicarunt per manus Monachorum Catholicorum; *to. 6. an. 517. fol. 676.*

Legati Papæ Hormisdæ Regnante Iustino Catholico honorificè in itinere, et Oriente recepti; *tom. 7. an. 519.* et à sæculi principibus, *ibid. & in seqq.* multa de hoc.

Legatus Papæ resistit Imperatori volenti, ut subscribat edictum à se factum in materia Fidei; *to. 7. an. 546. fol. 344. vide Henricus.*

Legati aliquando ignari, pro pecunia, missi ad Imperatorem, ut significarent Fidei dogmata; *to.*

8. an. 680. fol. 537.

Legati Papæ non possunt exequi nisi quod habent in mandatis; non disputare, etc. *to. 8. an. 680. fol. 538.*

Legati Papæ in Concilio Generali habent primum locum: Concil. Constantinop. tertium; *to. 8. an. 680. fol. 540.*

Legati soliti mitti à Papa ad Concilium aliquod Generale semper fuere plures, & quales; *to. 8. an. 692. fol. 615.*

Legati Papæ à Græcis vel occisi, vel malè tractati: multa de hoc; *tom. 8. an. 692. fol. 615.*

Legati Papæ Gregorij II. ab Imperatore Leone Isauro carcerantur, & in exilium mittuntur, ubi vitam finiunt; *tom. 9. an. 726. fol. 76.* Hæreticus erat: Occidens ab eo rebellarat, & Papæ hoc tribuebat.

Legatus Papæ Gregorij III. missus ad Imperatorem hæreticum excommunicatum à prædecessore Gregorio II. non præsentavit litteras, sed timore correptus reuertitur, & à Papa priuandus erat Sacerdotio, nisi Episcopi intercessissent; *to. 9. an. 731. fol. 101.* penitentiam imponit, & iterum mittit ad Imperatorem cum litteris, &c.

Legatus hic adiens Imperatorem cum litteris, &c. retinetur in Sicilia, auferuntur litteræ Papæ, & mittitur in exilium; *to. 9. an. 732. fol. 112.*

Legatus alius missus cum Cōmo-

- nitório de restitutione Imaginū carceratus fuit, & post annum cū iniurijs remissus; *to. 9. an. 732.*
- Legati Papæ** aliquando etiam Monaci cum Archipresbytero Romanæ missi; *to. 9. an. 785. fol. 372.*
- Legati Papæ Nicolai I.** Constantinopoli malè tractantur tempore Photij, custoditi, & carcerati, minis territi, vt consentirent depositioni Ignatij Sancti; *to. 10. an. 861.* sed muneribus corrupti consenserant contra mandatum Papæ depositioni Ignatij; *fol. 207.* Ideo in Concil. Romano factō à Nicolao primo deponuntur & excommunicantur simul cum Photio; *fol. 239. & 40. an. 863.* Zaccarias erat prefens, Rodoaldus fugerat in Galliam. Papa curat eum habere; *an. 864.* Ille timens se excusat.
- Legati Papæ ad Imperatorem Græcorum Michaelē** missi, non recepti, & malè tractati; *to. 10. an. 867. fol. 352., &c.*
- Legati Papæ ab Imperatore Græcorum Basilio** honore magno excepti; *to. 10. an. 868. fol. 419.*
- Legati Papæ** non solebant ostendere mandatum, nisi quando timebatur, quòd deciperent; *to. 10. an. 868. fol. 420;*
- Legati Papæ in Concilijs** omnibus primi subscribunt, etiam ante Imperatorem; *to. 10. an. 869. fol. 433.* Conc. Generale octauū.
- Legati Papæ in Concilio** nihil faciebant, nisi quæ habebant in mandatis; *to. 10. an. 869. fol. 438. &c.*
- Legati Papæ**, qui Concilio præfuerant octauo redeuntēs, à slauis fuerūt expoliati & dicitur cōsentiente Imperatore Basilio; *to. 10. an. 869. f. 443. & an. 870. & 71.*
- Legati Papæ ad Photium**, & Imperatorem, à Photio imprudenter decepti, & vilis reddita, legatio quia litteras ei dederunt ipse autem pro libito in Græcum euerit, & voluit in opprobrium Romanæ Ecclesiæ; *an. 879. to. 10. fol. 566.* & quod peius, subscripserunt contra libertatem Ecclesiæ Romanæ; *fol. 568.* sed Papa omnia retractauit. *fol. 573. &c.*
- Legati Papæ ad Nicephorū Imperatorem Græcorum** carcerantur ab eo; quia Papa vocat eum Imperatorem Græcorum; *tom. 10. an. 968.* & nimis amabat Othonē, & quòd dispensaret Titulum Imperatoris.
- Legati Papæ Monaci** aliquando fuere; *to. 10. an. 994.*
- Legati Papæ Constantinopoli** excommunicant Patriarcham Michaelē Ceruraliū *to. 11. an. 1054.*
- Legati Papæ cum Rege Henrico** Tertio nolunt loqui nisi prius ab excommunicatione absolui petat; *to. 11. an. 1074.*
- Legati Papæ in causa Henrici à Scismaticis** capiuntur, & carcerantur; *to. 11. an. 1077. fol. 511.*
- Legati Papæ non debent secum** habere hæreticos; *tom. 12. an. 1140.*

Le-

Legatus (Iordanis Cardinalis)
missus à Papa in Germaniâ pes-
simè se gessit in omnibus ; *tom.*
12. an. 1151.

Legati Papæ in Hispania non pro-
ficiebant pro Ecclesiâ, quia auro
anhelabant ; *to. 12. an. 1152.*

Legatus Papæ Cardinalis missus
ad Fridericum Regem Roma-
norum spretus, & cum dedecore
remissus ; *to. 12. an. 1154.*

Legatus Papæ Adriani Quarti
missus ad Regem Siciliæ Vuil-
helmum non recipitur, eo quòd
Papa eum non vocauerat Regem.
to. 12. an. 1154.

Legati Papæ non benè tractati à
Friderico, sed malè, & pessimè:
multa : & remissi cum præcepto
ne declinarent ad Episcopos, vel
Abbatès ; *to. 12. an. 1157.*

Legati Imperatoris Occidentis
Othonis I malè tractati ab Im-
peratore Græco quare. multa
to. 10. an. 968.

Legati Papæ à Friderico Impera-
tore malè tractantur, & vole-
bant eos suspendere: erant Nun-
tij de Electione Alex. III. quia
ipse amabat Octavianū scismaticū
intrusum ; *to. 12. a. 1159 fol. 431.*

Legati soliti mitti à Papa ad Re-
ges erant Cardinales ; *to. 12. an.*
1159, fol. 444. &c.

Legati solebant exigere in Epif-
copatibus, & Abbatijis, &c. de-
cimas pro Sede Apostolica ; *to.*
12. an. 1159. in fine.

Legatus Siciliæ qui pecunias mul-

tas corradebat: *to. 12. an. 1167.*
fol. 589. Multa.

Legati Papæ quando, & quomo-
do, intulerunt, malum S. Tho-
mæ Cantuariensis ; *to. 12. an. 1168.*
fol. 586.

Legati Papæ non debent timere
minas Regum, quia Curia Ro-
mana eas non timet ; *tom. 12. an.*
1169. fol. 605.

Legatus Papæ ad Regem Indiæ
fuit vna vice Medicus Papæ ; *to.*
12. an. 1177. fol. 700.

Legatus Papæ occisus à Græcis
Constantinopoli, & dirè tracta-
tus ; *to. 12. an. 1183 fol. 771.*

Legatus Papæ persecutionē patitur
in Angliâ ; *to. 12. a. 1191. fol. 832.*

Legatus Papæ Ioannes Columna
carceratus fuit in Græcia à Theo-
doro Lascaro pseudo Imperatore.
Cardinalis ibat cum Petro Gallo
Imperatore Constantinopolim vt
socius eius missus à Papa ; *to. 13.*
an. 1217. fol. 261. fuit postea
dimissus.

Legati munus sibi arrogans quo-
modo tractatur ; *to. 13. an. 1220.*
fol. 307.

Legati Cardinales carcerati à Fri-
derico Secundo & pessimè habi-
ti ; *to. 13. an. 1241. fol. 567. &c.*
relaxantur fol. 568. vt ad Con-
clauē irent, & vnus eorum re-
uersus ad carcerem, quia electio
non sequebatur, &c. aliqui ré-
fellunt, &c.

Legitimare potest Papa pro spiri-
tualibus, & temporalibus etiam
cum

- cum Regibus ; *to. 13. an. 1202. fol. 85.*
- Legitimare quoscumque potest Papa ; *to. 13. an. 1246. fol. 618.*
- Lenones Constantinopoli permitti, & soluebant quædam pretia pro ærario ; pulsi tamen sunt per Theodosiū quia Florentius quidam vir egregius sua bona vendidit pro illo pretio dando ærario ; *to. 5. an. 439. fol. 676.*
- Lenones grauiſſima lege proſcribēdi à Ciuitate, & poena. Ita Iuſtinianus ; *to. 7. an. 535. fol. 236. 37. Multa de hoc.*
- Leo animal ferox pellem ouinam attulit S. Macario Abbati pro gratiarum actione, quod filios cæcos sanauerit : hanc pellem Macarius dedit S. Athanasio, & hic Melania ; *to. 4. an. 372. fol. 322.*
- Leo ferox Zosimo Monacho præbet ministerium Afini portando onus sibi impositum vsque ad Ciuitatem ; *to. 7. fol. 109.*
- Leprosi non neganda Eucharistia : *to. 9. an. 726. fol. 81.*
- Leuitis solum in ætate viginti duo annorum erat licitum ministrare in Templo ; *to. 2. an. 101. fol. 11.*
- Lex Moyſi à Christo, & B.M. obseruata ; *to. 1. fol. 56.*
- Lex Moyſi in Sinagogis tantum legebatur, ac de ea differebatur ; *to. 1. fol. 73. & 74.*
- Lex Moyſi quomodo, & in quo obseruabatur ab Apostolis post mortem Christi, et quare ad Templū accedebant, vt orarent *fol. 223.*
- Legum publicationes ; *vide Publicationio.*
- Leges Ecclesiasticæ ; *vide Ecclesiastica.*
- Leges Ecclesiasticas quare fecerunt Imperatores ; *vide Imperator.*
- Leges Ecclesiasticæ in Iudicijs præferendæ legibus Seculi, etiam si hæ sint contrariæ ; *tom. 6. fol. 148. & seqq.*
- Leges Imperatorum circa Ecclesiastica, recipiuntur à Papa, non quatenus ab eis factæ, sed quatenus conformes Sacris Canonibus ; *tom. 7. an. 535. fol. 220. ita declarat Agapetus Papa.*
- Leges Diuinæ non dispensantur, neque in fauorem Regum : multa de hoc ; *to. 9. an. 809. fol. 146.*
- Leges contra Ecclesiasticā libertatem latæ ab Imperatore Fridrico II. à Papa abrogantur ; *to. 13. an. 1230. fol. 414.*
- Libellatici qui fidem relinquerunt erant, qui libellum accipiebant à Præsidibus ne moleſtarentur, eratque signum recessisse à fide ; *an. 253. to. 2. fol. 419. multa de his.*
- Liberij Historia de gestis cum Constantio ; *tom. 3. an. 355. fol. 655. post multa in exilium mittitur in Berœeam Thraciæ ; fol. 658.*
- Liberius consentit in damnatione Atanasij, & eius tres Epistolæ de hoc ; *to. 3. an. 357. fol. 710. approbat formam fidei Sirmij fa-*

- factam (qua filius dicitur Patri dissimilis *ibid.* Romani eū abhorrent propter hoc. 714. sed postea id retractauit, quia fidem Nicenam vsq; ad mortem prædicauit, multa de hoc; *fol. 717.* Professio fidei Liberij ad Atanasium *f. 718.*
- De libero Arbitrio, & gratia questiones inter Monachos Aduersarios ortæ** *to. 5. an. 418. fol. 416.* aliqui dicebant vitam æternam ex gratia dandam, & alij ex liberi arbitrij operibus.
- Liberum Arbitrium à natura habere illuminationem, & virtutem operandi non à Christo, & per Christum, docuit Faustus Regiensis Episcopus hæreticus;** *tom. 6. an. 490. fol. 449.*
- Liberum Arbitrium tantæ esse virtutis, vt habitantes adulescentes cum Sacris Virginitibus, si velint, possent vincere omnes tentationes;** dicit Pelagius; *to. 6. an. 493. fol. 478.*
- Libertas Christiana in reprehendendo vitia etiam Principum.** *to. 2. an. 164. fol. 145. &c. vide Iustinus, eiusque Apologiam.*
- Libertas Sanctorum in persecutores;** *to. 3. an. 356. fol. 684. & 85. & 720.* Hilarinus contra Constantium.
- Libertatem conscientie circa Religionem concessit Valentinus I. Imperator licet Catholicus, quia impossibile ducebat posse auelli Gentilissimum;** *to. 4. an. 364. fol. 173.* erat Catholicus *fol. 189.*

- & 198.** tamen postea Arianus factus, &c.
- Libertas Ecclesiastica defendi debet ab Episcopis contra Imperatores, vt fecit Ambrosius contra Theodosium circa legata, & hæreditates Ecclesiarum;** *to. 4. an. 390. fol. 637.*
- Libertatem Ecclesiæ defendere debent Principes:** multa de hoc digna, &c. *to. 9. an. 829. fol. 793*
- Libertas Ecclesiæ quanta constantia defendenda ab Episcopis** *to. 12. an. 1164.*
- Libertatem Ecclesiasticam lædenti decreta facta à Rege Angliæ Henrico III. tempore Sancti Tho. quæ;** *to. 12. an. 1164. fol. 510. & seqq. & quæ tolerata à Papa. fol. 513.*
- Libertatem Ecclesiasticam etiam Sancti (postea) impugnarunt (Ludouicus nonus)** *tom. 13. an. 1232 fol. 430.*
- Libra occidua erat numerus septuaginta duo Testium, qui necessarij erant ad damnandum Episcopum;** *to. 2. an. 302. fol. 739.*
- Librorum diuersorum numerus, qui in Bibliotheca Ptolomei Regis Aegypti aderant 500000.** *tom. 2. an. 231. fol. 358.*
- Libros Christianorum igne comburi iussit Diocletianus;** *to. 2. an. 302 fol. 723.*
- Libri traditi ad comburendum, per miraculum imbris cadentis sereno Cælo impediuntur, &c.** *to. 2. an. 303. fol. 757;*

Librorum Canonem fecit Concilium Nicenum primum teste Hieronymo, sed non apparet; *to. 3. an. 325. fol. 323.*

Librorum combustio continentium incantationes cœpit Apostolorum tempore; *to. 1. an. 56. fol. 444.* Multa dicta circa hoc; *ibidem.*

Liber de fide ad Petrum; *vide Fidei liber*, non est Sancti Augustini, sed Fulgentij; *tom. 7. an. 517. fol. 681.*

Liber scriptus intus; & foris ab Angelis traditus Ephrem Syro; *vide Ephrem.*

Libri Hæreticorum, ut Origenis, Tertuliani, Nouati, Apoll. &c. legi possunt ab Ecclesiasticis, & tenendum quod est bonum, respiciendum quod est malum; *to. 5. an. 402. fol. 149.*

Libros Origenis non legendos, nec apud se tenendos statuit Concilium Alexandrinum; *tom. 5. an. 150.*

Librorum sacrorum Catalogus factus ab Innocentio, & antea ab alijs; *tom. 5. an. 405. fol. 236.*

Librorum dedicatio fuit in usu etiam Sanctis; *tom. 5. an. 406. fol. 245.*

Libri hæreticorum comburendi; *tom. 5. fol. 524. & fol. 648. an. 435.*

Libris non receptis ab Ecclesia Catholica non utendum. Multi errores de hoc; *to. 6. fol. 44.*

Libri contra Religionem, ut Porphyrij, ab Imperatore aliquando prohibiti; *to. 6. an. 447. fol. 50.*

Libri, & scripta authorum de rebus fidei à Papa probandi aut boni; *to. 6. an. 490. fol. 453.*

Libri improbatum possunt quidem legi, ad diligentiam, non autem ut declinetur à Doctrina vera; *to. 7. an. 520. fol. 59.* ita Hosiandus dans exemplum de eo qui volens Equum pingere, coram se tenebat asellum, ut in pictura huius lineamenta euaderet.

Libri etiam contra vitia si continent obscenitates non permittendi exire in lucem; *tom. 11. an. 1049.*

Liber Petri Damiani dictus Gomorceus à Leone IX. impeditus. Librorum approbatio non ad Reges spectat, sed ad Ecclesiasticos, & Papam; *to. 12. an. 1186. fol. 789.*

Ligno dari solebat signum Officiorum Ecclesiæ; *tom. 7. an. 518. fol. 17.*

Limina Apostolorum Petri, & Pauli à toto Mundo solita frequentari; *to. 7. an. 574.*

Limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli solita visitari à toto Orbe; *tom. 6. fol. 577. an. 500.*

Limina Apostolorum visitare prohibuit suos Episcopos Vvillermus Rex Angliæ, sed à Papa Gregorio VII. correptus, emendatur; *to. 11. an. 1079.*

Linea

Linea Vestis Episcoporum sub Lacer-
no fertur (idest sub veste
breui) *to. 2. an. 261. fol. 569.*

Linguarū pluralitas apud Iudæos
vanitas existimabatur; *to. 1. an.
45. fol. 353.*

Linguam Græcā Paulus, & alij Iu-
dæi non faciliè poterant pronun-
ciare, ideo Paulus Tito utebatur.
ibid.

Linguis loquentes Apostoli, non
omnibus, sed Deo loquebantur,
quia alta, & magnalia; *tom. 1;
an. 45 fol. 354.*

Linguis Regionum Apostoli lo-
quebantur cū prædicabant.
ibid. fol. 355.

Lingua, qua fuerunt scripta Euan-
gelia; *vide Euangelium.*

Lingua Græca quando Romæ
erat in usu, & quando cessauit;
to. 1. an. 45. fol. 356.

Lingua Græca quandiū vti de-
buerunt Gubernatores Prouin-
ciarum; *ibidem.*

Lingua Latina vti debebant sem-
per Iudices Romani in sententijs
proferendis licet alias linguas
callerent; *tom. 3. an. 325. fol.
294.*

Lingua Græca locutus est puer ne-
sciens, prædicens destructionem
Templi Idolorum; *to. 5. an. 401.
fol. 139.*

Lingua Latina Romæ vti debue-
runt Imperatores, etiam si periti
erant Græcæ; *to. 1. fol. 798.* &
qui Latine loqui nesciebant, Ma-
gistratus gerere non poterant;

Imò Romani in Græcia Latine
dabant responsa, *ibidem.*

Lingua Latina in Sacris Romana
Ecclesia semper vsa; *tom. 1. fol.
78.* Latina Lingua in Concilijs
lectæ Epistolæ Pontificum, &
Marcianus Imperator in Calce-
donensi Concilio, licet Græcus,
Latine orauit, postea Græcè: alia
multa de hoc; *tom. 1. fol. 78.*

Latina, deinde Græca Lingua in
Græcia recitabantur Lectiones
Apostolicæ, & Euangelicæ; *to. 1.
fol. 79.*

Lingua diuersa à Iudæis uteban-
tur Galilæi; *to. 1. fol. 220.*

Linguis omnium Nationum, qui
erant Ierosolimis, loquebantur
Apostoli: *ibidem.*

Lingux, quæ in Mundo fuerunt
aliqui dicunt septuagintaquinque;
alii septuaginta duo, ex Augu-
stino, quia tot ædificabant Turrim;
to. 1. fol. 220. & 21.

Linguarum pluralitas; *fol.
219.*

Linguis omnium utebantur Apo-
stoli, & hoc fuit Dei Donum,
in quolibet enim eloquio, seu
idiomate loquebantur; *to. 1. an;
45. fol. 354.*

Linguis loqui in Scriptura Actuū
Apostolorum, aliud sonat quàm
vti linguis omnium, sed signifi-
cat loqui sublimia misteria, quæ
non ab omnibus intelliguntur;
ibid. multa de hoc.

Linguis omnium loqui erat in
signum infidelibus; *ibidem.*

M m Lin-

Linguam Gothicam tantum habentes S. Ioannes Chrysostomus ordinauit Presbyteros, & Diaconos; deditque eis Ecclesiam Constantinopoli; *to. 5. an. 400. fol. 126.*

Linguis præcis loquuntur Confessores Africani in persecutione Vandalica; *to. 6. an. 484. fol. 410.* & qui mutus erat cum lingua etiam præcisa cepit loqui; *ibidem fol. 411.* sed vnus ex eis lapsus in luxuriam, donum illud perdit; *fol. 412.*

Lingua Græca in editione S. Scripturæ uti posse Iudeis concessum est, sed iuxta septuaginta Editionem; *to. 7. an. 552.*

Lingua Græca Monachis Monasteriorum Romæ psalmos cantare iussit Paulus I. & ideo quia forte Monachi adoratores Imaginum à Constantino Copronimo Imperatore eieciti ab Oriente venerunt Romam, & quia Græci, Græcè statuit Psalmos dicere; *to. 9. an. 761. fol. 252.*

Lingua Græca, & Latina Neapolitani olim psallebant; *to. 10. an. 872. fol. 506.*

Lingua Sclauonica concessum Monachis dicere Officium Diuinum, & Missas à Ioanne VIII. *an. 880. fol. 577. to. 10.* & Lingue omnes laudantur, licet tres dicantur principales, idest Ebreæ, Latina, & Græca; *ibidem.* Euangelium Latinè dici, deinde in Sclauonica lingua præcipit: Mis-

sas Latina lingua dici iubet si illis Regionibus placet; *ibidem.* Multa de hoc.

Lingua Græca Officia fieri in Calabria, & Apulia præceperat Imperator Nicephorus Phocas. *to. 10. an. 968. fol. 805.*

Lingua Græca Officia Diuina fieri solita in Calabria, &c. *to. 10. an. 980. fol. 840.*

Lingua Sclauonica non voluit recitari Officium Gregorius VII. multa de hoc; *to. 11. an. 1080. fol. 537.* quare, &c.

Lingua Sclauonica posse in Sclauonia recitari Officium concedit Innocentius IV. *to. 13. an. 1248. in fine.*

Lintum plenum Immundis significat Ecclesiam colligendam ex Gentibus; *to. 1. an. 41. fol. 186.* Linthei Christi pars, quo absterfit pedes discipulorum Casinum alata; *to. 11. an. 1014.*

Linus sedet primus post Petrum; Controuersia de Lino, & Cleto, & cætera multa; *an. 69. fol. 677. seqq.*

Litanie quando ceptæ dici solemniter; *vide Rogationes.*

Litanie, seu processiones Romæ, quo ritu, & distinctione fieri solite à Sancto Gregorio; *tom. 8. fol. 5. & 6.* & à quibus Ecclesijs exhibent, non omnes viri, Mulieres, Clerici ab vna, &c.

Litanie faciendæ tempore obfessionis hostium ex Sancto Gregorio; *to. 8. an. 601. fol. 152.*

Lita-

Litaniæ frequenter in Vrbe à Papa, & Populo fiebant tempore Bellorum, &c. *tom. 9. an. 753.*

Litaniæ etiam Constantinopoli dici solitæ tempore Bellorum; *to. 9. an. 815. fol. 583.*

Litteræ missæ Christo ab Abagaro Rege Edessæ, & responsio Christi; *to. 1. fol. 104. & seq.*

Litteræ formatæ; *vide* Formatæ. Litteris vacantes magnis Priuilegiis honorauit Constantinus; *to. 3. an. 330. fol. 401.*

Litteræ communicatoræ, seu pæcificæ quales erant; *an. 142. fol. 94. 95. & seqq.*

Litteræ Commendatitiæ etiam ab initio dabantur; *ibid.*

Litteræ Dimissoriæ etiam ab initio Ecclesiæ concedebantur; *tom. 2. an. 142. fol. 97.*

Litteræ Memoriales, seu Commemoratoriæ illæ erant, quæ dabantur Legatis, & in eis habebant quid in Legatione deberent agere; *ibidem.*

Litteræ Synodicæ, quæ à Synodo mittebantur: si verò erant scriptæ ad omnes fideles dicebantur Encyclicæ, idest circulares; *ibidem.*

Litteræ Catholicæ erant, quæ ad vniuersam Ecclesiâ scribebantur, licet non continerent fidem Catholicam.

Litteræ Decretales, litteræ erant Pontificum Romanorum quibus ad diuersas consultationes solebant respondere; *to. 2. an. 142. fol. 97.*

Litteræ Confessorie erant illæ quæ à Christianis detentis in Carcere scribi solebant pro commendatione lapsorum datæ; *ibid.*

Litteræ Apostolicæ sunt, quæ à Pontifice Romano Apostolica, autoritate fiunt: plures sunt: quædam dicuntur Breues: sed hæc vox apud antiquos plures habet significationes; *ibidem*: litteræ Clericæ erant illæ quæ fiebant à Clero Sede Apostolica vacante; *ibidem.*

Litteræ tractatoriæ erant illæ, quibus Episcopi vocabantur ad Synodum, quia virtute earum omnia ministrabantur; *to. 2. an. 142. fol. 97.*

Litteræ ablatæ Legatis contra Ius Gentium; *vide* Legati.

Litterati; *vide* Litteris vacantes.

Litterati Viri in honore habiti etiam ab impijs Imperatoribus: ipsi quoque Sancti; *tom. 4. an. 362. fol. 9. 10. 11. & 14.*

Litteræ Sedis Apostolicæ non occultandæ, vt fecit Anatolius Constantinop. Episcopus. Multa de hoc; *to. 6. an. 451. fol. 181.*

Litteræ Papæ ablatæ Legatis; *vide* Legati.

Litteræ Sedis Apostolicæ excommunicationis presentari debent Excommunicato, & omni meliori modo; *vide* Sententia; *vide* Monaci; *tom. 6. fol. 397.* contra Acacium Constantinopolitanum Episcopum.

M m 2 Litte-

Litterę Sedis Apostolicę publicandę à solis Legatis, vbi præcipit Papa; *to. 6. an. 517. fol. 676.* & nota, quòd Hormisdas monet, quòd Legati pro prudentia sua vbi volunt faciant publicari (in consulo Principe) licet Imperator seuus esset, & Hæreticus, esto videri veller Catholicus: sub Rege Theodosio hæretico. *ibidem.*

Litterę Sedis Apostolicę ab Episcopis fautoribus hæreticorum non publicantur, sed Imperatori hæretico deferuntur; *ibidem fol. 676.* sed Legati eas per manus Monachorum publicabant. Litterę Leonis II. quę adducuntur ad Imperatorem falsę sunt; *to. 8. an. 683.*

Litterę Papę non receptę à Duce Britonum Nomenio; *to. 10. an. 849 fol. 68.* Multa, &c.

Litterati deficiebant tempore Gregorij, neque enim in Italia erant qui Gręcam Latinam traducerent, neque in Græcia, qui Latinam. *to. 8. an. 523. fol. 57.*

Litterę dogmaticę Papę à Legatis debent publicari (sed nota quòd ad Imperatorem videndę erant missę) *to. 8. an. 687. f. l. 537.*

Litterę Sedis Apostolicę an verę, vel falsę sint non à Laicis, sed ab Episcopo cognoscende etiam si agant de maiestatis lęsione, ita decreuit Carolus Magnus; *to. 9. an. 801. fol. 496.*

Litterarum studia à Carolo Ma-

gno pertotum Orbem restituta; *to. 9. an. 802. fol. 505.*

Litterę Papę falsificatę à Photio in Conciliabulo suo habito contra Ignatium: de hoc dolet Papa; *tom. 10. an. 861. fol. 199. & in quibus truncatę: & fol. 206*

Litterę formatę iuxta Concilij Niceni Decretum dari solitę: *an. 1012. in fine tom. 11.*

Litterę multę à Papa Gregorio VII. scriptę ad Reges, & dignę. *vide Vitam Gregorij VII. to. 11.*

Litteras falsas, seu nomine alterius (S. Bernardi) scribens: multa de hoc; *to. 12. an. 1146 fol. 333.*

Litteras interdicti quomodo Rex Anglię prohibet introduci, & qua pęna; *to. 12. an. 1164. fol. 504.*

Litteras Papę, &c. portans in Angliam de Interdicto, qua pęna erat puniendus, *to. 12. an. 1164. fol. 513.*

Litteras Papę de excommunicatione, vel alia sententia ferens, expelli iubet Rex Anglię; *to. 12. an. 1171. fol. 649.*

Litterę cum caracteribus aureis scribi solitę a Gręco Imperatore ad Latihũs; *to. 12. an. 1179. in fine.*

Litteratos Viros diligebat Andronicus Imperator Gręcus, propę solium eos tenens, &c. *to. 12. an. 1185 in fine.*

Litterę consolatorię; *vide Consolatio.*

Litterę innectivę contra persecuentes Episcopos; *tom. 12. an. 1191 fol. 838.*

Litte-

Litteræ Papæ sub data apud S. Petrum ab Honorio III. cæperunt fieri ; *to. 13. an. 1216. fol. 253.* & sic deinceps ; *fol. 256.*

Litteræ excommunicationis contra Fridericum II. ad Patriarcam in Ierusalem allatæ sunt à duobus Fratribus Franciscanis ; *to. 13. an. 1229. fol. 797.*

Litteræ Papæ laceratæ in Anglia, pedibus conculcatæ , & Cursor occisus : quid fecit Gregorius IX. *to. 13. an. 1232. fol. 431.*

Liuania (in Boreali) Fidem recipit, & Sancta Sedes in ea fundatur ; *to. 12. an. 1186. fol. 787. vide Fides .*

Liounienses Equites se adiuxerunt Militiæ Teutonicorum ; *tom. 12. an. 1198.*

Locus sinister olim in honorem semper habitus , & dignior dextero ; *to. 3. an. 325. fol. 293.*

Loca quædam sacra olim non omnes Christiani poterant introire ; *to. 3. an. 356. fol. 668.*

Loca Sancta prophanauit Hadrianus in Ierusalem , in loco passionis : eodem Ioui consecrauit in Bethleem Adonidi , idest in loco Natiuitatis ; *tom. 2. an. 137. fol. 93.* & Caluarię locum, iussit vocari Venerarium , *ibidem fol. 94.* Loca sacra non esse necessaria Christianis ad orandum ; & ided diruendas Ecclesias ; *vide Petrus de Bruit.*

Locustæ , quæ comedebat Ioannes Baptista ; & non aliud , herbæ

erant ; *to. 1. fol. 89. & 90.*

Locustæ aqua benedicta à Romano agro iussu Stephani sexti extinctæ ; *to. 10. an. 885.*

Lombardi Bello petiti à Friderico II. fortiter se defendunt ; *to. 13. an. 1239. fol. 531.*

Parmenses eum fuderunt ; *an. 1248.*

Bononienses eius filium Entium (Nothum) carcerant, & nolunt dimittere ; *to. 13. an. 1248. fol. 655.*

Londinense Concilium celebratur. *an. 714. to. 8.*

Longobardis militibus vsus Narfes Dux Iustiniani in expeditione Italica contra Gothos : sed quia isti insolentes erant, parta victoria , eos remisit in suas Regiones ; *to. 7. an. 553. f. 393.*

Longobardi Populi à Pannonia , seu Hungaria, in Italiam vocantur à Narsete Eunuchō, qui eam liberauerat à Gothis : quia tamen de direptione Italiæ , & diuitijs &c. accusatus fuit apud Iustinum Imperatorem, ab hoc vocatus noluit ire Constantinop. at quia Longinum misit Imperator suo loco , & minis terret , ille vocat Longobardos, quibus prius vsus erat contra Gothos ; *to. 7. an. 567.* Alij dicunt non vocatos à Narsete , quia hic redierat Constantinop. honorificè tractatus , sed ex seipsis venerunt , quia Regionem nouerant , militantes olim sub Narsete &c.

cx.

expellente Gothos, *ibidem* multi erant Christiani Ariani, sed multi Idolatræ; *an. 573. fol. 545.* Nota quodd Longobardi non erant populi Pannoniæ, sed Scandaviæ Insulæ Aquilonaris; manserunt autem in Pannonia per *an. 42.* sub Rege Alboino; *an. 568.* in Italiam fluunt hoc anno: pessimis moribus præditi erant. Longobardorum Rex Alboinus per tres annos obsidionis Ticinum capit, ibi sedem firmat: Insidijs Rosmundæ Vxoris occiditur *anno 571.* & hoc quia de Caluaria Patris Vxoris fecerat poculum, & in eo bibere iusserat Vxorē; *ibid.* Clephis Rex succedit, occiditur anno 573. Longobardi Romam obsident: ferè tota Italia eis subiicitur ob famem *anno 573.* Occiso Clephi Duces partiuntur Regnum. *anno 573.* Maximā in Christianos persecutionem mouet, quia ipsi licet, Multi Christiani, multi tamen Ariani, alij verò Idolatræ; *an. 573. & an. 579. fol. 572.* Caput Capræ venerabantur multi *ibid.* Cùm decem annis fuissent sine Rege eligunt Anthanarit; Romam obsidetur ab eis, tamen non capitur: *an. 584. & 85.* Eo mortuo Agilulphus eligitur Rex; *to. 8. an. 591. fol. 29.* Conuertitur ad Fidem per Vxorem Catholicam Theodolindam; *ibid. an. 602.* Prælium committunt Romani in Camerino cum Arnulpho Spole-

tano Duce Longobardo, & præliante pro eis Sancto Sabbato Martyre Romani vincunt *f. 155.* Parant obsidionē Romæ, et Pontifex Gregorius se præparat, & munit; *tom. 8. an. 603. fol. 170.* Sed facta est Pax. *an. 604.* & Regi Agilulpho natus est filius masculus baptizatus Catholicè auxilio Reginæ Theodolindæ Matris: *ibidem an. 605.* Adualdus filius præfatus viuente Patre Agilulpho creatus est Rex *fol. 195;* moritur Agilulphus; regnat præfatus Adualdus *an. 616. tom. 8. fol. 243.* Et quia Adualdus infaniam inciderat (dicitur par- ta Veneficio) ejicitur, & eligitur Arioualdus; *tom. 8. an. 626. fol. 279.* erat Arianus: sub hoc duo Episcopi erant in Ciuitate qualibet, vnus Catholicus, alius Arianus *to. 8. an. 639.* Mortuo Arioualdo succedit Rotheris Arianus *anno 639.* Iste in vnum colligit leges Longobardorū, quia prius sola memoria, & vsu retinebantur: *ibid.* Rothenis moritur. *an. 654. fol. 446. tom. 8.* Rodaldus successit Rex, qui occisus fuit à quodam, cuius Vxorem Rex violauerat. *an. 659. to. 8. fol. 479.* succedit Aripertus Rex, *ibid.* succedit Grimoaldus anno 663. factus est Catholicus *ibidem* Bellum init cum Imperatore Constantino Tertio, qui erat in Italia, & vincit, *ibidem.* Grimoaldus moritur anno 673. suc-

succedit filius Garibaldus puer, *ibidem*, sed Bertandus Ariperti filius, cui debebatur, cum exturbat, & ipse regnat. Huic succedit Cunipertus, qui Collega fuit Patris *anno 681. in fine*. Cunipertus vsque ad duodecim annos regnavit: Alachis Tirannus ab eo vincitur *anno 691*. Aripertus Rex Longobardorum restituit Romanæ Ecclesiæ Alpes Cottias; *to. 8. an. 704*. mortuo Ariperto Luitprandus eligitur; *to. 8. an. 712*. sed prius per tres menses fuerat Rex Ansprandus eius Pater; Luitprandus erat Catholicus: hic confirmat donationem factam Ecclesiæ Romanæ: *vide Romana*

Longobardi defendunt Pontificem Romanum, & Civitatem contra insultus Exarchi Ravennæ, qui Papam capere, vel occidere volebat iussu Imperatoris Leonis Isauri Hæretici, qui rebellionē Occidentis Papæ Greg. II. tribuebat; *to. 9. an. 726. fol. 77*.

Longobardi capiunt Sutrium, sed postea precibus Papæ Gregorij II. restituunt; *to. 9. an. 728. fol. 94*.

Longobardorum Rex Luitprandus cum Exarcho conspirauerant, Romam Exarcho subijcere, & ipse Rex Ducatum Spoletinum, & Beneventanum per se tenere, sed veniens Romam ante Sancti Petri Ecclesiam Pontifex obuiam factus sic loquutus est, ut ab hoc reuocaret, & relictis om-

nibus armis Ecclesiæ S. Petri, recederet, &c. *to. 9. fol. 94. an. 729*. Longobardorum Rex Luitprandus Romam inuasit, & Ecclesiam Sancti Petri diripuit, &c. eo quia Romā se receperat Dux Spoleti inimicus eius, & restitutus fuerat ei Ducatus; *to. 9. an. 739. & 740. fol. 131*. diffusè: Idèò à Papa vocatus Carolus Martellus Gallus, sed postea, *anno 742*. restituit omnia quæ Papæ abstulerat, sine vi, vel armis, & alia concedit; *tom. 9. an. 742. fol. 151*. & pacem facit cum Ducatu Romano, et Papa per viginti annos.

Longobardorum Rex Luitprandus tentat capere Exarchatum Ravennæ, sibi que subijcere, sed Papa Zaccarias restitit, et curauit retineri pro Imperatore; *to. 9. an. 743. fol. 154*.

Longobardorum Rex Luitprandus moritur; *an. 744. to. 9. fol. 167*. regnavit triginta, et vno annis. Rochis Dux Foroliuensis eligitur in Regem à Longobardis *an. 744*. fit Monachus cum vxore, et filia, et ad Casinum se contulit, et ibi mortuus est; *ibid. fol. 196*. Aristulphus eius. Frater eligitur Rex; *tom. 9. an. 750. fol. 195*. hic mouet bellum contra Papam, et Civitates eius: spernit Legatos Papæ, etc. *to. 9. an. 752. fol. 205*. et Papa instat oratione, non bello; imo orat Imperatorem Constantinopolis,

vt

ut defendat suas Ciuitates, quæ erant in Occidente *fol. 206. an. 753.* sepe muneribus tentat placare Longobardos, sed nihil facit. In Persona iuit Ticinum. Papa orans Regem, ut restitueret Rauennam Imperatori, sed nihil proficit, *anno 753.* mittit Carolū Mannum Monacum Fratrem Pipini ad hunc, ut eum impediatur ne auxilietur Papæ, sed nihil facit. *anno 754.* contra eum mouet bellum Pipinus suasu Papæ Stephani Tertij pro recuperandis Terris Ecclesiæ Romanæ, *ibid.* vincitur à Pipino, et Exercitus trucidatur; sed anno sequenti exercitu comparato Romanum versus pergit *anno 753.* et obsidet, etc. et quomodo *fol. 223. & seqq.* Immania facit circa Ecclesias, Moniales, occidendo etiam paruulos, etc.

Cogitur à Pipino, qui venerat vocatus à Papa Stephano III. ut restitueret Exarchatum Rauennæ, quem Pipinus donauit Ecclesiæ Romanæ, item Ciuitates Emilie, Pentapolis, et Comarchum, et ceteras viginti Ciuitates; *to. 9. an. 755. fol. 228.*

Aristulphus in venatione diuino ictu percussus interiit; *tom. 9. an. 756.*

Pachis eius Pater Monachus tentatus voluit iterum regnare, sed restitit ei Pontifex; *tom. 9. an. 756.*

Desiderius Dux Longobardorū

in Tuscia ope Stephani III. Papæ eligitur; *to. 9. an. 756.*

Longobardi Tusciam etiam habebant, *to. 9. an. 756.*

Desiderius iratus contra eos qui Constantinum pseudo Papam eiecerant, Romam vadit, Stephano Papa IV. sedente: Christophorum, et Sergium excēcauit, etc. *to. 9. an. 770.* Desiderij filia Berta datur in Vxorem Carolo Francorum Regi, *ibid.* Desiderius mittit Legatos ad Hadrianum I. pro pace, sed à Papa detegitur fraus: paulò post iterum inuadit Exarchatum Rauennæ, et alias Ciuitates Ecclesiæ; *to. 9. an. 772.* Item infestat Vrbes propè Romam; *ibid.* Papa mittit ad eum Monacos deprecans, etc. sed nihil obtinet; imò minatur, etc. Romam petit, sed à Papa sub excommunicationis pœa prohibetur ne accedat, et obedit *anno 773.* Iterum à Papa rogatur, ut restituat Ciuitates; sed non curat: Carolus Magnus per suos Legatos rogat, ut restituat, et nihil obtinet; *to. 9. an. 773.*

Carolus venit cum exercitu magno, qui Clausas à Longobardis munitas pertransiuit; iterum per Missos dixit Desiderio ut restituat; hic non audit, *ibid.*

Interim fugati sunt omnes Longobardi vsque ad Veronam, et Ticinum. Spoletini, Anconitani, Firmani, Fulginates qui sub Lon-

Longobardis erant se subdūcRo-
manæ Ecclesiæ sicut erant prius
quando Pipinus eas Ciuitates
dedit; *to. 9. an. 773.* Papiam ob-
sedit Carolus per sex menses :
interim iuit Romam: pestis inua-
sit Ciuitatem Papæ.

Rediens e Roma intrauit Ciui-
tatem : cepit Regem Deside-
rium eiusque Coniugem , & se-
cum in Galliam detulit; *an. 774.*
fol. 322.

Aldegisius filius Desiderij fugit
Constantinopolim, à Leone Im-
peratore exceptus, sed cum fru-
stra speraret tentare res Italiæ,
& suum Regnum, senex ibi mor-
tuus est; *to. 9. an. 775.*

Rotguadus Rex Forouil. ten-
tat Regnum Longobard. in Ita-
lia: Carolus Magnus venit, &
occidit eum, & reuertitur in Gal-
liam; *to. 9. an. 776.*

Longobardorū Rex Pipinus filius
Caroli Magni à Papa Hadriano
coronatur; *to. 9. an. 781.*

Longobardi denique solum Bene-
uenti regnabant; Dux, &c. *to. 9.*
an. 786. Carolus Magnus cepit
dare illum Ducatum, & dedit
Romualdo Longobardo; *tom. 9.*
an. 787. fol. 403.

Longobardorū Rex fit Ludouicus
filius Lotharij Imperatoris Galli:
à Papa coronatur; *tom. 10. an.*
844. fol. 14. Papæ erat infe-
sus: volebat vt Romani sibi
facerent iuramentum fidelitatis:
Papa non permittit: Sergius II.
erat: *ibid.*

Longobardiæ Regnum postea ab
alijs possessum; *vide Italia*, &
Imperatores etiam habuerunt;
vide Otho.

Longobardiam inuasit Handuigus
quidam titulo Regis: Henricus
primus venit in Italiam, & eum
debellauit; *to. 11. an. 1005.*

Longobardi, seu Lombardi eijsi-
unt Imperatorem Fridericum; *to.*
12. an. 1167.

Lombardi vidētes quòd Papa ex-
communicauerat Fridericum, &
priuauerat corona, eum obsident
Papæ, qui fugit: & sub Papæ
deuotione sunt; *to. 12. an. 1168.*
fol. 594.

Lombardi post hoc edificant Ciui-
tatem nouam in honorem Ale-
xandri III. & vocant Alexan-
driam: Mediolanenses Cremon-
enses, & Placentini, eam con-
struunt, & offerunt Papæ; *to. 12.*
an. 1168. fol. 597.

Lombardi inclinant ad pacem;
cum Imperatore suasionem Papæ,
sed salua libertate Italiæ; *to. 12.*
an. 1177. fol. 705.

Lombardorum pax cum Impera-
tore Friderico; *to. 12. an. 1183.*
fol. 268.

Lombardos tentat Fridericus II:
volens eos sibi submittere; *to. 13.*
an. 1235. 36. & 37. Pontifex
eos defendit.

Loqui non poterat per multas heb-
domadas quædam Sancta; *tom.*
13. an. 1213. fol. 230.

Loquitur Sancta Elisabetha mo-
riens,

N n

riens,

riens, sed sine motu labiorum;
to. 13. an. 1231. fol. 419.

Lorinense Monasterium: multa E-
 logia de eo; *tom. 6. an. 453. fol.*
191.

Lorinense Monasterium in Piri-
 neis Montibus; eius Privilegia;
to. 11. an. 103.

Lucæ Euangelium; *vide* Euange-
 lium.

Lucæ Euangelistæ corpus reper-
 tum in ædificatione templi Apo-
 stolorum Constantinopoli; *to. 3.*
an. 336. fol. 460.

Lucas fuit comes Pauli ex anno
51. to. 1. an. 51. fol. 398.

Lucas Euangelista apud Patras in
 Achaia consumatus est; *an. 61.*
fol. 624. Reliquiæ eius Constân-
 tinopolim translatae fuerunt; *ibi-*
dem.

Lucæ Euangelistæ Reliquiæ à Cō-
 stantinopoli Romam à Gregorio
 I. adductæ; *to. 7. an. 586.* Impe-
 rator eas illi dedit, cum esset
 Nuntius, *ibid.*

Lucense Concilium in Gallæcia ce-
 lebratur; *to. 7. an. 569.*

Lucense Concilium secundum;
an. 572.

Lucernæ accendi solitæ Religionis
 causa; *an. 58. fol. 548. & 49.*
551. &c. multa de hoc.

Lucernæ quædam quæ diu accen-
 sæ durant, & licet oleum torrea-
 tur non deficit; *tom. 7. an. 562.*

A Cassiodoro inuentæ, *ibidem.*

Lucianus Martyr quomodo vindi-
 catur circa pluralitatem diuinæ

substantiæ; *tom. 3. an. 318. fol.*
197.

Lucianus Martyr quomodo de-
 fenditur ab impostura Arianismi;
to. 3. an. 311. fol. 55. & fol. 197

S. Lucie corpus quomodo à Syra-
 cusanis portatū Constantinopolim;
to. 11. an. 1038. in fine: quan-
 do per Græcos liberata fuit Si-
 cilia à manibus Saracenorum.

Lucifer Calaritanus Legatus Libe-
 rij in Concilio Mediolanensi re-
 sistit Imperatori in causa Atha-
 nasij; relegatur in Palestina; *to.*
3. an. 355. fol. 649. multa pati-
 tur ab Arianis *fol. 685. & 86.*
 Matronæ Romanæ intercedunt
 pro eo, & liberatur ab exilio; *to.*
3. an. 356. fol. 696. Anthiochiā
 proficiscitur; *tom. 4. an. 362. fol.*
76. videns ibi dissentiones duo-
 rum Episcoporum eligit tertium
 Paulinum, *ibid.* (erat alius etiam
 Catholicus S. Melesius) quia
 erat Legatus Liberij Pape *fol. 83.*
 Illam electionem improbat Eu-
 sebius Legatus *fol. 86.* quod ma-
 le habens Lucifer, separavit se
 ab Eusebio, & alijs, & facit scis-
 ma: hinc lecta Luciferiana, *fol.*
86.

Alij dicunt quòd Eusebius im-
 probavit præproperam Electio-
 nem Paulini, non electionem:
 quia hæc à Concilio Alexandrino
 fuit approbata; *to. 4. fol. 87.* Lu-
 cifer autem rediens ex Oriente,
 ob furorem quem habebat con-
 tra Melesium, qui Arianus fue-

rat

rat ordinatus Episcopus Antiochiæ, ex quo ipse ordinauerat Paulinum, noluit communicare cum ijs qui aliquando fuerunt Ariani: sic fecit Neapoli. Immo cum esset Antiochiæ omnes Arianos receptos in communionem auersabatur: nec aliud Lucifer tenuit circa doctrinam: *ibid.*

Lucifer hic à Sancto Hyeronimo Beatus vocatur, & excusatur à culpa *fol. 89.*

Lucifer sine Pace Ecclesiæ mortuus est in scismate cum maximo luctu Ecclesiæ *fol. 90.*

Luciferiani non inter hereticos, sed inter Scismaticos habiti sunt, quia lapsos redeuntes noluerunt recipere; *to. 4. fol. 89.*

Luciferiani Scismatici nolebant communicare cum ijs, qui Arianos Episcopos penitentes cum honore reciperent; *to. 4. an. 371. fol. 311. Citò extincti sunt; fol. 312.*

Ludi seculares à Philippo Imperatore Christiano restaurati; *to. 2. an. 249. fol. 408. non more Gentili.*

Ludi seculares restituti tempore Arcadij, & Honorij; *tom. 5. an. 404. fol. 186.*

Lugdunenses Martyres innumeri; *to. 2. an. 179. per totum.*

Lugdunense Concilium primum Prouinciale celebratur *an. 570. fol. 536. to. 7.*

Lugdunense Concilium secundum Prouinciale; *an. 587.*

Luminum usus in festis, &c. *vide Lampades; vide Lucernæ.*

Lumina, & Cereos in Cæmeterijs accendere prohibetur Christianis, & quare; *to. 2. an. 305. fol. 812.*

Luna dicitur ab Origene animata, eo quod inuitatur laudare Deum; *to. 7. an. 538. fol. 18. redarguitur, ibidem.*

Lunam aliam, aut Solem reperiri error est dicere; *tom. 9. an. 748. fol. 191.*

Lunæ quinque apparuerunt; *an. 1200. to. 13. fol. 54.*

Lupercalia, scilicet Ritus circa Deum Februarium ab initio Urbis Romæ usque ad Gelasij tempora durasse reperiuntur; *tom. 6. an. 496. fol. 512. 13. & 14.*

Lusitanie Dux Alphonsus ob res præclare gestas contra Saracenos obtinet titulum Regis à Papa; *to. 12. an. 1179. fol. 745.*

Lusitanie Regnum erat Censuale Romanæ Ecclesiæ in quatuor auri vncijs; *to. 12. an. 1179. fol. 746.*

M

Macedonius , pulso à Constantio Imperatore Paulo , cum tumultu præficitur à sæculari potestate Ecclesiæ Constantinopolitanæ ; *to. 3. an. 351. fol. 620.* Horfmiſda ; *ibidem* propagator Arianismi.

Macedonij hæſis fuit , quòd Spiritus Sanctus non fit ſimilis Patri , ſed Miniſter , *to. 3. an. 360. fol. 761. to. 4. fol. 429.*

Machometes , ortus apud Homeritas , ſeu in Arabia Felici : camelarius ſeruus Viduæ Zadigæ : eius paſcebat Camelos ; *to. 8. an. 630. fol. 296.* Vaſſè ſic ſe geſſit , vr gratiam Dominiꝝ aſſecutus eā vxorem habuit ; in Paleſtinam abiit ; à Chriſtianis , & Iudæis aliquid didicit , & ſic prophettare ſe dicebat ; erat enim Areptitius , & comitali morbo laborans , & quando cadebat præ morbo , vxori inſinuabat ſe videre Gabrielem Archangelum , & ideo concidere ; & quia Monachus quidam relegatus in eo loco erat , ob falſam Fidem Arianam e Conſtantinopoli eiſtus , amicus vxoris Machometis , hunc laudabat , & diſſa eius confirmabat ; creuit fama quòd vates eſſet : librum ex figmentis ſuis compoſuit . Quando Heraclius à Perſide victor reuerteba-

tur , Machometes ei obtulit quãdam laudes victorales compoſitas à Monaco illo , & petijt quãdam Terræ portionem pro pecoribus ſuis alendis , & Imperator ſtatim conceſſit ; *an. 630. fol. 296.*

Machometem vt Meſſiam tenuerunt initio Iudæi , quia Circumciſionem colebat ; ſed reliquerunt quia Carnem immundam , ideſt Cameli edebat , *an. 630.* Sæctam ex Voluptatibus facere ſtatuit , ſeminarum multitudinem concedens in hac vita , & in futura etiam ſeminas habendas , & ab eis præcipuè qui hoſtes occiderunt , vel occiderentur ab eis . Ex Iudæis Circumciſionem , & Dei vnus cultum accepit , ac Suillæ abſtinentiã A Chriſtianis Chriſti nomen , ſicut Ariani , ſiue Neſtoriani colebant . Cū Manicheis dicebat Chriſtum nõ fuiſſe Crucifixum , ſed eius vmbram . Item Chriſtum eſſe ſeruum Dei , & creatum ; ſine ſemine Mariæ genitum : ſibi tradendas Clauſes Paradifi in die Iudicii : fatum aſſeruit ; Cultum Lunæ , & Luciferi docuit ; & centum decem & tres impoſturas , ſeu fabellas in ſua dogmata conuertit ; *an. 630. fol. 297.*

Machometes moritur in loco , qui dicitur Mecha *an. 630.* Arabes quotannis ſacra faciunt in eius honorem ; *ibid.* Homures eius diſcipulus , ac ſucceſſor , ad id alios

a lios impulit dicens eos fieri iustos, qui eius sepulcrum adorant, & ideo instituta peregrinatio ad illum, vel in persona, vel in elemosina, mittendo alios pro se. Via ad illud asperrima, per arenas, sine aqua: signo magnetis vtuntur, qui eò vadūt; sic transita arena intra quadraginta dies perueniunt: sepulcrum ex lapidibus pretiosis pendet in medio Templo sublime; fol. 297.

Machometis Secta licet ridicula, & sine villo fundamento cum folis voluptatibus, adhuc post mille annos durat, Deo permittente, &c. Nulla alia sic &c.

Machometo succedit Eububezer, tenens Principatum sicut ille; & quoniam Machomeres docuerat aduersarios occidendos, Idola non adoranda, sed Deum incorporeum in Cælo existentem, ideo per arma propugnatus error. Primo itaque eius affectu cum hoc duce fratrem Imperatoris, qui Dominus erat in illa ditione, occidunt, & ita gloriosi effecti in Damasco Siria Vrbe Principatum fundant; 10. 8. an. 630. fol. 298.

Nota quòd Machometes dixerat se tertia die resurrecturum; sed quia id non accidit, & corpus fectere cepit, Canes eum depalcare ceperunt; ideo custodes id videntes, reliquum corporis in terra sepelierunt; & ob factum

Canum, quot annis Canes occidere decreuerunt; ideoque hanc iniuriam operirent, sepulcrum magnificum vt supra fecerunt; an. 630. fol. 298.

Machometani seu Arabes, seu Saraceni cum eodem Eububezer Gazam capiunt; an. 632. vide Saraceni.

Magdalena an vna, & eadem fuerit Soror Lazari, & peccatrix; 10. 1. fol. 117. Longa concertatio; sed eadem fuit; ibidem & seqq. vsque ad 20. an. 32.

Magi diuersas causant de ipsis sententias: quidam dixerunt esse Incantatores Demoniacos: ita PP. mulci. Alij quòd Balam prophetias habebant, putantes natum esse aliquem Regem, sed nescientes quis esset; 10. 1. fol. 50. Aliqui dicunt fuisse Caldeos, alij sapientes Persarum, quorum sententia Reges illi omnia faciebant. Alij dicunt ex Arabia fuisse Magos, & hæc est communior. fol. 51. Historia est, quia, prædicitur in scriptura Dromedarii Madiam, & Ephæ de Saba venient &c. quia isti Populi in Arabia sunt, ibid. fol. 51. die decima tertia post Natalem Christi peruenerunt in Bethalem: falsum est quòd venerunt post duos annos; an. 1. fol. 53. &c.

Magi, seu Diuinatores à Tiberio Imperatore proscripti; tom. 1. fol. 80.

Magia semper odio habita; 10. 1. an.

- an. 56. fol. 444.* Etiam à Gentilibus multis, &c.
- Magus Apollonius Tianeus quæ faciebat; *to. 1. an. 57. fol. 110. an. 68. fol. 654. vide fol. 726.*
- Magias quas operabatur Simon Magus; *an. 68. fol. 651.*
- Magus Apollonius Tianeus Romæ disparuit è Carcere, & Puteolis socijs apparuit; *an. 91. fol. 726.* & deinde Antiochiam abiisse dicitur, alia recit, &c. *an. 98. mortuus est incerto exitu; an. 99. in fine.*
- Magi familiares demones habere solent, & per eos remota sciunt; *an. 98. fol. 748.*
- Magiæ multæ operationes factæ ab hæretico Marco; mirabilia apparere faciebat; *to. 2. an. 175. fol. 199.*
- Magus quidam magnus maximâ concitat persecutionem in Christianos Antiochiæ; *to. 2. an. 257. fol. 414.*
- Magorum multa præstigia; *to. 2. an. 262. fol. 590.*
- Magi maximam auctoritatem habebant in Rempublicam, & Principes Romæ, & quam; *to. 3. an. 321. fol. 226.*
- Magi dici solebant Aegyptij; *to. 3. an. 324. fol. 236.*
- Magorum præstigia, & apparentiæ aliquæ; *tom. 3. an. 351 fol. 613.*
- Magi aliquando prædixerunt mortem alicuius: patet de Constantij morte; *tom. 3. an. 361. fol. 770.*
- Magia per Principem sæculi cognoscebatur tempore Simmachij; *to. 6. an. 504. fol. 557.*
- Magiæ vacabant Romani multi nobiles; *ibid. pæna; vide infra.*
- Magus nobilis factus Monachus Romæ adhuc artem exercebat: expulsus, &c. fuit crematus; *to. 6. an. 504. fol. 559.*
- Magi decepti à Demone promittunt volare, sed in altum clati cecidere, & perierunt; *tom. 9. an. 758.*
- Magister à Discipulis honorandus: etiam Imperatores hoc faciebant: exemplum Theodosij de filio Arcadio cum Arsenio Magistro; *to. 4. an. 383. fol. 87.*
- Magister verberibus vititur etiam cum Imperatore; *ibid.*
- Magistratus puniuntur etiam excommunicatione nominatim; *to. 1. an. 57. fol. 459.*
- Mali quoque, & infideles cum terribilia quædam vident ad bonum per paululum declinant; *an. 82. fol. 771.*
- Mali Principes quare multum durare permitti; *to. 9. an. 775. fol. 326.*
- Manna Iudeis pluit in Insula Minoricæ, & conuersio eorum ad Fidem; *to. 5. fol. 426. qualis conditionis erat; ibidem.*
- Mancia Christiana, qui damvendebant Paganis; *vide Christiani.*

Ma-

Manichei Dogmata primus omnium tenuit Marcion; *tom. 2. fol. 118. an. 146.*

Manes, seu Manicheus hæresiarum cognoscitur; *an. 277. tom. 2. fol. 640.* Persa erat: eius gesta 641. Pessimus omnium; *ibidem* Curbicus vocabatur: Manetem se dicit, idest electum 642. Spiritum Sanctum se faciebat; *ibid.* Disputatio eius cum Archelao Episcopo Catholico 643. Necatur à Rege Persarum, quem deceperat. Discipuli eius; Dogmata, &c 645. & seqq.

Manicheorum deceptiones, & alia &c. 650. 51. &c.

Manichei adhuc vigeabant in Armenia de *an. 653. tom. 8. fol. 443.*

Dogmata praua docebant; *to. 9. an. 722. fol. 29. & tom. 11. an. 10. 6.*

Manicheorum hæresis restaurata à Sergio quodam Laico imperito; *to. 9. an. 810. fol. 557.*

Manichei per Imperatorem Orientis Michaellem Curlopatam mirè vexantur; *to. 9. an. 812. fol. 578.*

Princeps quidam Curbeas erat Patronus eorum; *fol. 578.*

Manichei aduc in Oriente vigeabant: dici solebant Pauliciani; *to. 10. an. 845. fol. 24.*

Manichei cum Saracenis se coniungunt, ut Romanorum fines in Oriente inuadant; *ibid.*

Manichei in Gallia vigeabant in *an. 1017. to. 11.* Horum hæreses; *ibid.*

Manichei in Aquitania vident in *an. 1017. to. 11.*

Manifestari non possunt Tyranno quot Christiani sint in aliquo loco; *tom. 2. an. 260. fol. 549. & 50.*

Manuale opus facere debebant antiqui Clerici ad viuendum; *to. 1. an. 52. fol. 409.*

Manumissio seruorum; *vide Serui.* Manus impositio antiqua in Ecclesia; *to. 1. an. 44. fol. 339.*

Manus impositio, idest confirmatio, ab Episcopo facienda; *to. 1. an. 35.* Vnctio etiam Sancta dicitur; *fol. 254. & 55.*

Manu extenta solebant causæ referri Iudici; *an. 58. fol. 586.*

Manus impositio, idest absolutio, danda ijs, qui ex hæresi redeunt ad Fidem; *to. 6. an. 487.*

Manus impositio Episcopi non sufficit ad faciendum aliquem Christianum; *to. 9. an. 748. fol. 190.*

Maranatha per quid differt ab Anathema; *to. 1. an. 57. fol. 105.*

Marano non deriuatur à Mauris, sed à Siriaca voce Maranatha, & idem est ac excommunicatus; *to. 9. an. 775. fol. 330.*

Marcomanni Fidem recipiunt; *an. 396. fol. 20. to. 5.*

Marcellini Papæ lapsus in thurificationis crimen; *tom. 2. an. 302. fol.*

fol. 70 r. ab Augustino defenditur, & spontè se submittit iudicio Concilij ad se purgandum; *an.*

303.

Marcion hereticus, eiusque dogmata; *tom. 2. an. 146. fol. 115.* eius vita, & mores boni ab initio.

S. Marcus quare dicitur Petri filius: multa de hoc; *to. 1. an. 45. fol. 352. & 357.*

S. Marcus ab aliquibus creditur esse vnus de Discipulis, ab alijs vnus ex Sacerdotibus Iudeorum; *to. 1. an. 45. fol. 352.* Alij vnum ex ijs, qui, dum Christus dixit, qui manducat meam Carnem, &c. scandalizati sunt, *ibidem fol. 353.* Euangelium ab eo scriptum dictatum fuit à S. Petro, *ibidem* Multa de Marco, *ibid.* de Idiomate Euangelij; *vide* Euangelium: de Marci nomine, multa dubia soluta 357.

S. Marci pars Reliquiarum translata in Ecclesiā, in qua prius Idolum colebatur in Alexandria, quæ dicta Canopus; *to. 5. fol. 365.*

S. Marci sedes ab Heraclio data Venetis; *to. 9. an. 820. fol. 684.* quare; *vide* Venetia.

S. Marci Corpus repertum; *anno 820. ibid.* & quando datum Venetis; *vide* Veneti. Pro Corpore S. Marci in eius Ecclesia positum Corpus S. Claudij; *tom. 9. an. 820.* Multa miracula facta in eo portando. Multa de hoc, *ibidem* pompa qua recipitur.

S. Marci Ecclesia Venetijs ædificata: similis est Ecclesiæ Sancti Sepulcri Ierusalem *ibidem fol. 688.* nescitur à Venetis vbi sit Corpus S. Marci, quia absconderunt in illa Ecclesia, ne Galli qui anxie querebant Corpora Sanctorum illud reperirent; *fol. 688.*

S. Marci Corpus inuentum postea fuit collocatum sub Altari primario in eius Ecclesia Venetijs: attestatio Petri Damasceni; *tom. 11. an. 1094. fol. 652.*

Marcus Euangelista primus Alexandriæ Episcopus, occiditur; *an. 64. fol. 632.* descriptio Martirij; *ibid.*

Marcus hereticus, eiusque Dogmata; *to. 2. an. 125. fol. 188. & seqq.*

Mare quælibet Aqua congregata dicitur ab Hæbreis; *to. 1. fol. 108.*

Mare retrocessit per duo miliaria Alexandriæ, & terra arida remansit; *to. 4. an. 365. fol. 185. 86.* Idem accidit Siciliæ, & alibi, *ibid. fol. 186.*

Mare Constantinopoli pro magno frigore congelatur; *anno 609. tom. 8.*

Mare prodigiosum vaporem, & ignem emittens; *to. 9. an. 726. fol. 57.*

Maria ex stirpe Dauid orta: rati o quia Ioseph de Tribu regia ortus erat, & Tribus misceri non poterant nisi Regia cum Leuitica; & ideo Euangelistæ ex Tribu, & pro-

& progenie Ioseph ducunt illam
Mariæ: *Appar. fol. 12. 21.*

Erat etiam Maria ex stirpe Sacerdotali, ex Lucæ 1.

Mariæ Genealogia: *Appar. fol. 14. 15. & 16.*

Maria non habuit Sorores germanas, *ibid.* anno decimo quinto ætatis peperit Christum: *Appar. fol. 17.* cum ante in Templo semper fuisset morata, &c. De maritando eam Sacerdotes consulunt; *ibid.*

Maria vorum Virginitatis emiserat, ex Sancto Augustino; *ib. fol. 19.* & alijs SS. PP. *ibid.*

Mariæ matrimonium cum Ioseph quomodo factum; & quomodo Ioseph non ad coniunctionem, sed in testimonium futurorum, fuit ei datus Vir; *to. 1. fol. 21.*

Maria post annunciationem iuit in Montana in Ciuitatem Hebron, seu Cartatarbe; *to. 1. fol. 26.* quæ distat à Ierusalem viginti duo milliarijs; *fol. 27.* Abraham vidit tres viros, & adorauit; *ibid.* alia de hac Ciuitate encomia.

Mariæ Partus miracula multa complicauit. Virgo permansit, sine dolore peperit, &c. *tom. 1. fol. 45.* non eguit obstetrice, sed ipsamet omnia fecit; *ibid. & fol. 56.*

Maria Legem Moyfi obseruauit; & quare; *ibid.*

Mariæ Clausum per Natiuitatem non fuit violatum; & si qui SS. PP. aliter dixerunt ex-

plicandi sunt, & quomodo; *ibidem.*

Maria semper præsens Christi passioni; *to. 1. fol. 182.*

Mariæ primò apparuit Christus post Resurrectionem; *to. 1. fol. 199.*

Mariæ mortis tempus est incertum: volunt aliqui accidisse à Christi anno quadagesimo octauo; *to. 1. fol. 368.*

Maria secundum aliquos vixit annos sexaginta duos: secundum alios sexaginta tres; *ibid.*

Mariæ mortuæ qui interfuerunt funeri, *ibidem.* dicitur Apostolos omnes interfuisse, sed incertum est: de hoc multa, *ibidem.* & *fol. 369. an. 70. pro; & contra SS. Patres.*

Mariæ Virginis corpus non fuit inuentum super terram, *ibidem;* *fol. 371. 72. & 73.*

Mariæ Virginis mors quare à SS. Patribus dicta fuit dormitio, & quare assumptio, *fol. 372.*

Mariæ Virginis sepulchrum; *fol. 373.* Eius corpus in Cælum statim receptum; *to. 1. fol. 375.*

Mariæ Virginis multa litteræ dicuntur scriptæ; sed apocryphæ sunt; *to. 1. an. 48. fol. 375.*

Mariæ Virginis effigies descripta; et mores, *ibid.*

Maria Iesu tantum esse Matrem, non Christi dicunt hæretici tempore Apostolorum; *an. 80. fol. 600.*

Maria Virgo Deipara à Sancto Basilio

filio vocatur ; *to. 4. an. 362. fol. 11.* ita à Sancto Gregorio Nazianzeno. & qui aliter dicit est hæreticus ; *tom. 4. an. 373. fol. 354.*

Mariam post natum Christum carnaliter iunctam cum Iosepho dicit Apollinaris ; *tom. 4. an. 373. fol. 359.*

Mariam post partum non fuisse virginem dixit Eluidius : confutatur à Sancto Hieronimo ; *to. 4. fol. 465. an. 352.*

Mariam Virginem dici Deiparam prohibuit Nestorius, sub pena anathematis ; *tom. 5. an. 428. fol. 517.* Concilium dicit SS. Patres ; *ibidem fol. 519.* Possit dici Theotocoon dixit Nestorius in quantum est Templum Dei ; *fol. 531.* Dicenda est Deipara ; *to. 5. fol. 541.* Theodoretus non bene de hoc videtur sensisse ; *to. 5. fol. 543.* contra hæresim Nestorii fecit Decretum Celestinus Papa in Concilio Romano ; *fol. 543.* & Alexandrinum per Anathematisma f. 545. decernens Theotocoon esse appellandam primam Dei Matrem.

Maria Virgo in partu ; & post partum ; *to. 7. fol. 78. an. 521.* Mater Dei dicenda ; *ibid.*

Maria non verbo tantum, sed vere Mater Dei dicenda est ; *to. 7. an. 553 fol. 425.*

Mariæ Virginis assumptio, dormitio dici solebat ; *tom. 8. anno 701.*

Mariam Virginem nihil posse intercedere pro hominibus dicebant Iconoclastæ ; *to. 9. an. 754.* & Constantinus Patriarca Constantinopol. qui. dirè. fuit condemnatus ; *tom. 9. fol. 767. vide Constantinopolis.*

Mariæ Virgo post partum Virgo permanens contrarium dicens est anathema ; *tom. 8. an. 649.* ex Concilio Lateranensi sub Martino.

Maria sine semine concepit Christum ; *ibid.*

B. Mariæ Virginis Officium recitari solitum à Monacis cum horis Canonicis in quodam Monasterio Germaniæ quidam detraxit facere ; & quid accidit ; *to. 11. an. 1056.*

Maria Aegyptiaca ex nefanda Meretrice, conuersa in solitudinem secedens euadit Sanctissima ; *tom. 7. an. 525. fol. 210.*

S. Maria in Via Lata Romæ dicitur fuisse hospitium Pauli Apostoli ; *to. 8. an. 701.* sed traditione.

S. Mariæ ad Præsepe Monaci in ea die ac nocte officia faciebant ; *to. 9. an. 716. fol. 7.*

S. Mariæ Transiberim Ecclesia dicta S. Calisti ; Monaci Canonici in ea ponuntur, vt Officia perfoluant à Gregorio Quarto. *tom. 10. an. 843. fol. 5.* multa in ea Ecclesia ab hoc Papa facta. Maronitæ sunt Populi Syrorum existentes circa iuga Montis Libani in Phenicia : sic dicti sunt, quia

quia secuti quendam Maronem hærefiarcam; *tom. 12. an. 1182. fol. 765.* sed opera HaimERICI Patriarchæ Antiocheni reuerſi ſunt ad Fidem Catholicam, *ibid.* erat pluſquam quadraginta mille Maronitarum, & Maronis error erat de vna voluntate Chriſti, & operatione, vt Monotheliæ damnati in ſexta Synodo: & alios errores, per annos 500. tenuerant; Ipſi verò dicunt ſe dici Maronitas à Viro dicto Maronia, vel ab Abbate S. Marone. Poſtea eorum Patriarca venit ad Concilium Lateranenſe ſub Innocentio III. *ibid. fol. 766.*

S. Martialis declaratus Apoſtolus Galliæ; *to. 11. an. 1029* multa de hoc, &c. *to. 1031.*

S. Martinus à Conſtantio veniam petens, exiſtimatus ſignauus, quòd noller dimicare, miraculum operatus eſt ſtans in armis ante aciem Inimicorum; *to. 3. an. 356. fol. 699.*

S. Martini Corpus Antifiodorum portatur ob incurſionem Northmandorum; *to. 10. an. 853. fol. 98.*

Martinus dici ſolet quicumque obſtinatè defendit ſuam opinionem, & ſingularem, & erroneam; ortum habuit à Martino vno ex quatuor Doctõribus Bononiæ, qui contra aliorum ſententiam tenebat pro Friderico Imperatore ipſum eſſe Dominum totius Mundi; *to. 12. an. 1158. in fine.*

Martyrium eſſe vitandum docuit Simon Magus; *to. 1. an. 35. fol. 258.*

Martyrum prima inter Mulieres; *vide Mulier.*

Martyrium non eſſe ſubeundum pro Fide dixit Valentinus hæreticus; *to. 2. an. 145. fol. 109. & Montanus fol. 184.*

Martyrium non eſſe ſubeundum pro Fide docuerunt Gnoſtici; *to. 2. an. 205. fol. 305.*

Martyrum etiam cadauera extramœnia erant ſepelienda; *to. 2. an. 276. fol. 346.*

Martyrum Cœmeteria Romæ; *vide Cœmeteria.*

Martyrum acta per Notarios collecta, & quæ; *vide Notarii.*

Martyres ſunt habendi, qui in Carcere pro Fide moriuntur; *to. 2. an. 253. fol. 424.*

Martyres futuri commendabant lapſos per litteras; *to. 2. an. 253. fol. 429.*

Martyrium auidiſſimè cupiebant quidam hæretici Marcionitæ, Carnem odio habentes; *to. 2. an. 1254. fol. 457.*

Martyrologium quod erat valdè breue, & ieiunium, cura Caroli Magni redditur opulentum; *to. 9. an. 778.*

Martyrium ſuſcipere non poſſunt, qui ab Eccleſia non armantur ad præliũ, & ſine Euchariſtiæ ſuſceptione; puto intelligi de Communione Catholica, quæ ſic ſicbat. *to. 2. an. 155. fol. 485.*

Martyres patiendo pro Christo
non conquiescunt, non suffici-
unt, &c. *to. 2. an. 256. fol. 508.*
sed roborantur.

Martyrium summis laudibus ex-
colitur; *to. 2. an. 260. fol. 552.*
Sacrificium est, &c. & quare;
ibid.

Martyrum læticia; *an. 260. fol.*
552. exhortatio mutua, &c. ibid.
diffusè.

Martyr nullus esse potest extra
Ecclesiam; *tom. 2. an. 261. fol.*
570.

Martyrum tentationes per Diabo-
lum immittæ; *tom. 2. an. 262.*
fol. 573.

Martyrum patrocinium; *ibid. &*
fol. 580. & 81.

Martyr passurus pacem impetie-
batur Catholicis; *to. 2. an. 262.*
fol. 578.

Martyres rogabant milites, ut an-
te alios occiderentur; *to. 2. an.*
269. fol. 620.

Martyrum innumerorum passio,
in toto secundo tomo.

Martyres veri à non veris maxi-
ma cum diligentia secerneban-
tur per Primatem; *to. 2. an. 302.*
fol. 746.

Martyr non fuit iudicatus, nec ta-
li honore dignus, qui temerè
absq; interrogatione sacros Co-
dices se habere professus est;
ibid.

Martyrum Corpora magno pretio
à Christianis emi solita; *tom. 2.*
an. 305. fol. 805.

Martyr habetur Quiricus puer
triennis, qui Matrem Iulittam
cæsam nervis videns, implacabili
luctu plorans ante Tribunal in-
terijt; *to. 2. an. 305. fol. 806.*

Martyrium non est affectandum,
ultròque querendum; *to. 2. fol.*
308. an. 305. sed expectandum,
ut quis comprehendatur, &c.
ibid.

Martyres aliquando docuerunt
persecutores modum, quo eos
ducerent ad mortem absque
impedimento Christianorum,
qui eos eripere possent; *tom. 3.*
an. 310. fol. 47.

Martyrium aliquando Deus non
concedit querenti illud; *tom. 3.*
an. 310. fol. 50.

Martyrium dictum Templum Se-
pulchri Christi, idest testimoniū
resurrectionis; *to. 3. an. 326. fol.*
351.

Martyres non sunt qui se ipsos oc-
cidunt, vel curant se occidi ab
alijs; *to. 3. an. 348. fol. 592. sed*
falsi Martyres sunt; ibid.

Martyr dici non potest hæreticus
etiam si occisus à Gentilibus in
odium Fidei; *to. 4. an. 362. fol.*
70. & 71.

Martyres etiam dici solebant qui
multa perpessi pro Fide, sine
martyrio moriebantur; *to. 4. an.*
371. fol. 308.

Martyrium à se ipsis sumebant
Donatistæ hæretici miris modis;
to. 4. an. 394. fol. 704.

Martyres innumeri in Africa in-
per

persecutione Vuandalica ; *to. 6. an. 456. per totum .*

Martyrum fortis exhortatio: multa de hoc ; *to. 5. an. 437. per totum .*

Martyres non habendi qui in bello occiduntur , etiam si contra hostes Christianę Fidei pugnent ; *to. 8. an. 610. fol. 212.*

Martyres multi pro cultu Imaginum ; *to. 9. an. 726. &c. & seqq.*

Martyres dicti etiam interfecti ob aliam causam quàm Fidei , si ferunt patienter : ita S. Bernardus , *to. 12. an. 1135.* ob tuendam libertatem Ecclesiasticam , &c. Multa de hoc .

Martyr est qui pro defensione Iurisdictionis Ecclesię occiditur , vt S. Thomas Cantuariensis : multa de hoc ; *to. 12. an. 1170. fol. 640. & an. 1172. fol. 655.*

Massa candida appellati Martyres , qui in Fornacē Calcariam iniecti , dissoluti sunt , vt Calx a cineribus non potuerit discerni ; *to. 2. an. 261. fol. 570.*

Mascherę ; *vide Personati .*

Mascherati ; *vide Personati .*

Massilienses quando ceperunt esse suspecti de Pelagianismo ; *vide Ioannes Cassianus .*

Massilia Ciuitas sit censuaria Sedi Apostolicę ; *tom. 13. an. 1230. fol. 411.*

Matildes Sancta Fœmina Mater Othonis I. Imperatoris ; *to. 10. an. 973. moritur &c.*

Matildes plures fuerant ; *tom. 11.*

anno 1070. fol. 397.

Matildes Iunior fuit filia Beatricis Vxoris Godefredi Ducis Tuscię , & Lotharingę ; sed Matildes nata est ex primo Coniuge Beatricis Bonifacio ; *tom. 11. an. 1070.*

Matildes hæc nupta fuit Godefredo Gibero filio supradicti Godefredi , Ducis Lotharingę , *ibid.* Matildes hæc defendit egregiè Sedem Apostolicam ; *to. 11. an. 1074. fol. 444.*

Traditur instruenda Anselmo Episcopo ; *ibid.* Vita eius describitur , & calumnię confutantur. Matildis diuortium cum Duce Godefredo ; *fol. 448.* secundò nupta ferè senex cum Vuelfone Duce Bauarię præcipiente Urbano II. *fol. 450. & 615.* Hęc licet esset consanguinea Regis Henrici excommunicati , & inimici Papę Gregorij VII. tamen nunquam ab eo recessit ; *tom. 11. an. 1076. fol. 481.*

Matildes hæc Comitissa Tuscię mediatrix est , vt Henricus Rex à Papa absoluitur ; *tom. 11. an. 1077.*

Matildes hæc donat Romanę Ecclesię Prouincias Tuscię , & Ligurię . & hæc etiam fuit causa dissentionis inter Papam , & Regem ; *ibid. fol. 503.*

Matildes hæc maximo auxilio fuit Gregorio Septimo contra Henricum inuadentem Romanam ; *tom. 11. anno 1081. Matrimonium*

nium fecit cum Vulfone filio Ducis Baiuariæ, non ob copulam, sed ut terrorem inijiceret Scismaticis: mansit continens semper cum Viro; *tom. 11. an. 1059. fol. 615.* & ita accidit quod deterruit Henricum Regem *an. 1092.*

Matildes renouat donationem suorum omnium bonorum Ecclesiæ Romanæ; *to. 12. an. 1102. fol. 27.*

Matildis Comitissæ Terræ datæ Ecclesiæ: confirmatur donatio per Imperatorem Othonem IV. *tom. an. 13. 1209. fol. 183.*

Matifconense Concil. celebratur; *an. 582.*

Matifconense secundum Concil. celebratur; *an. 588.*

Mattheus Parisiensis Anglus Monachus scripsit historiam ab *an. 1066. usque ad 1250. Infestus Ecclesiæ Romanæ; tom. 10. an. 996. fol. 915.*

S. Matthei corpus Salernum ex Ethiopia translatum; *to. 10. an. 954. prius in Bitinia erat, sed in Ecclesia Salerni inuentum fuit; an. 1050. to. 11. fol. 550.*

Matres cum filiis misceri solitæ in Persia; *to. 7. an. 554. fol. 447.*

Mater Imperatoris Constantini Irene excæcari curat filium; *to. 9. an. 796. fol. 470. excæcatur sed commendatur, eo quod fecerit ex zelo iustitiæ.*

Matrimonium soluitur per profes-

sionem Virginitatis, ut de Sancta Thecla; *to. 1. an. 45. fol. 364.*

Matrimonium Sacramentum est; *to. 1. an. 57. fol. 462.*

Matrimonium cum Sacerdotis præsentia faciendum est, ex Apostolica traditione; *tom. 1. fol. 462. multa de hoc argumento.*

Matrimonium esse Diaboli doctrinam dixit Saturninus, *to. 1. an. 57. fol. 512.*

Matrimonij vsus pro Clericis; *vide Ordinati.*

Matrimonia cum fœminis hæreticis etiam fiebant: ut Valentini cum Iustina; *to. 4. an. 366. fol. 190.*

Matrimonium cum alio post diuortium fieri non potest viuente primo: de Fabiola; *tom. 4. an. 390. fol. 627.*

Matrimonium inter Consobrinos fieri non poterat aliquando Romæ: postea per Imperatorem concessum; *tom. 4. an. 398. fol. 738.*

Matrimonia apud multas nationes fiebant inter quascunque consanguineas, etiam sorores; *to. 4. an. 390. fol. 638.*

Matrimonia secunda non damna-da; *to. 5. fol. 63.*

Matrimonium ante Baptismum contractum non impedit, quin contrahatur aliud post Baptismum: & an contrahens sit Bigamus, *to. 5. an. 405. fol. 235.*

Matrimonium cum Virginitate con-

coniunxit Pulcheria Imperatrix
soror Theodosij & vxor Marcia-
ni; *to. 6. an. 453. fol. 185.*

Matrimonia olim de cōmuni con-
sensu soluebantur: deinde lege
Imperatoria Iustiniani Iunioris: con-
cessum, vt solui possent ex com-
muni consensu, & causa, & hoc
ab Episcopis non fuit vetitum;
to. 7. an. 566.

Matrimonia soluebantur olim et-
iam inter Catholicos, & alia
vxor ducebatur. Exemplum de
Chilperico Rege Galliarum acci-
piente Gelsuinotam filiam Regis
Hispaniarum, & relinquentem Frede-
gundem; *to. 7. an. 567.*

Matrimonia sub Anathemate pro-
hibita Presbyteris, & Diaconis;
to. 8. an. 591. fol. 212. à S. Greg. I.
Matrimonia Subdiaconis prohibi-
ta; *vide Ordinandi; vide Subdia-*
conus.

Matrimonia olim vsque ad secun-
dum gradum prohibita; *to. 8. an.*
604. fol. 173. & confirmat San-
ctus Gregorius, *ibid.*

Matrimonia dispensanda cum An-
glicis tantum decreuit S. Gregor.
in tertio & quarto gradu; *ibid. fol.*
173.

Matrimonium incestuosum Hera-
clij Imperatoris cum Nepte; *to.*
8. an. 613.

Matrimonia non facienda à Chri-
stianis cum Paganis: de Rege
Anglorum; *to. 8. an. 625. fol. 268.*

Matrimonium soluens Dagober-
tus Rex Galliarum accepit, &

ab Episcopo acriter reprehendi-
tur; *to. 8. an. 637.* ideo exul fuit.

Matrimonia Viris Sacris concess-
ere Episcopi Concil. Quintisexti:
sed hoc est nullum; *to. 8. an.*
697. multa de hoc *ibidem.*

Matrimonia soluta per licentiam
ad ordines suscipiendos, non re-
integranda, ex Concilio Roma-
no sub Gregorio II. *tom. 9. an.*
721. fol. 27.

Matrimonio ob continentiam, &
Ordines soluto, non de necessi-
tate Vxor eligebar Monaste-
rium, sed manebat in saeculo;
ibidem.

Matrimonia fieri non posse cum
Consanguineis, vel Deo sacra-
tis; Concil. Rom. sub Gregorio
II. *ibidem.*

Matrimonia vsque ad quartum
gradum dispensanda concessit
Gregorius II. *an. 726. to. 9. fol.*
80.

Matrimonia posse solui quoad vin-
culum ex infirmitate perperva-
lenterius. Intellige de ratis; *ibi-*
dem.

Matrimonia plura successiuè ex
indulgentia fieri posse concessit
ur; *to. 9. an. 731. fol. 104.*

Matrimonia olim vsque ad septi-
mā generationem impediaban-
tur fieri ob consanguinitatem;
to. 9. an. 731. Gregorius III.

Matrimonium faciens cum duo-
bus fratribus, quomodo punien-
da; *to. 9. an. 744.*

Matrimonium fieri posse cum
Vxo-

Vxore fratris defuncti sicut in lege Moyfi, Clemens hæreticus; *10.9. an. 745. fol. 177.*

Matrimonium Caroli Magni cum Berta solum, & factum secundum; *10.9. an. 771. fol. 305.*

Matrimonium posse solui ex dispositione Episcoporum decreuit ad fauorem Imperatoris PseudoSynodus Meschiana; *tom. 9. an. 809. multa de hoc.*

Dicebatur pro Regibus cessare has lites Matrimonij: impugnatur validè, &c. *fol. 541. ibidem.*

Matrimonij solutionem fieri posse dicentes, sunt hæretici; *10.9. an. 810. fol. 555.*

Matrimonia publicè, & solemniter cum benedictione Sacerdotis in Ecclesia facienda: Leo IV. *10. an. 855. fol. 127.*

Matrimonia posse dissolui etiam consummata ex fornicatione Vxoris, & Virum posse cum alia nubere in gratia Lotharii Regis Francorum dicebant Episcopi Concil. Aquisgranatensis: multa afferebant; *10.10. an. 862. fol. 228. vide repudiare.*

Matrimoniorum causas Pontifex iudicabat, *ibidem fol. 235.*

Matrimonia incestuosa faciebant Sardi: à Papa eis prohibetur; *10.10. an. 864. fol. 282.*

Matrimonia tria successiue fieri concedebat Leo VI. Imperator; sed Patriarca Græcus Constantinopol. renuebat: imo quia Imperator quartum fecit, fuit ab eo

excommunicatus; *10.10. an. 901.* Matrimonium quartum reijciebāt aliqui ex Græcis, alij recipiebant; *10.10. an. 927.*

Matrimonia vigintiduo fecerat vna Mulier successiue, & vnus Vir fecerat viginti, & vnum: *tom. 10. an. 921.*

Matrimonia non plusquam tria, & vsque ad certam ætatem fieri permiserunt Græci; *tom. 10. an. 921.*

Matrimonium cum Commatre, etiam à Rege Galliarum Roberto factum, licet ab Episcopis diceretur validum, à Papa Gregorio V. declaratur inualidum, & ideo solum; imo genuit in eo monstrum; *10.10. an. 998.*

Matrimonium Saracenorum cum Christianis; *tom. 11. an. 1010.*

Matrimonium cum Consobрино, etiam inter Reges solum; *tom. 11. an. 1050. fol. 176.*

Matrimonia incestuosa damnata; *10.11. an. 1065.*

Matrimonium non soluendum, etiam si dicitur non consummatum: neq; Regi aut Imperatori id concedit Papa Alex. II. *tom. 11. an. 1069.*

Matrimonium Matildis cum Duce Godofredo soluitur, & ambo alijs nubunt, & annuit Gregorius VII. multa de hoc; *tom. 11. an. 1074. fol. 448.*

Matrimonia sine testibus facta, etiam olim erant irrita; *10.12. an. 1102. fol. 25.*

Ma-

Matrimonium in quarto gradu dispensavit pro Poloniæ Duce Paschalis II. *tom. 12. an. 1103. fol. 33.*

Matrimonium in tertio gradu Regi Castellæ interdixit Paschalis Secundus sub pœna Excommunicationis, & priuationis Regni; *to. 12. an. 1109.*

Matrimonia ratione Consanguinitatis soluuntur etiam inter Reges, & Reginas, &c. *to. 12. an. 1151.*

Matrimonia bona sunt: non damanda. Multa de hoc contra Albigenſes; *tom. 12. an. 1176. fol. 967.*

Matrimonium inter Regem Galliæ, & filiam Daniæ soluitur post consumationem propter consanguinitatem; & licet Cælestinus III. præciperet Regi, ut eam teneret, non tenuit; *to. 12. an. 1193. fol. 871.*

Matrimonia incestuosa in tertio gradu non dispensat Innocentius Tertius; *to. 13. an. 1199. fol. 35. 36.* alius casus de Rege Angliæ Ioanne; *an. 1200. tom. 13. fol. 50.*

Matrimonia non facienda sine publicationibus præcedentibus; *ibid. fol. 52.*

Matrimonia incestuosa, neque Regi Castellæ permittit Papa Innocentius Tertius; eum excommunicat, & postea separatim absoluit; *tom. 15. an. 1204. fol. 232. &c.*

Matrimonia consummata non possunt solui à Papa; *to. 13. an. 1212. fol. 206.*

Matrimonia consummata dicuntur quando receptum est semen in Vase Mulieris, & facta sexuum commixtio; *ibid.*

Matutinum; *vide Officium.*

Mauri recipiunt fidem; *to. 6. an. 456. fol. 213.*

Mechanicum opus; *vide Opus; to. 1. an. 52. fol. 410.*

Mediolanense Concilium contra Athanasium celebratur *an. 355. fol. 647.* Ab Arianis iussu Imperatoris congregatum: Ex occasione quòd Cathecumenus erat Imperator, non in Ecclesia, sed in Palatio celebratur: tercenti & amplius Episcopi erant.

Mediolanenses laudantur de sincera fide etiam contra Imperatorem; *an. 355. fol. 648.*

Mediolanum dicitur Metropolis in Italia; *to. 3. fol. 651.*

Mediolani Ciuitas à Ghoris solo equata; *tom. 7. an. 539. fol. 299.*

Mel siluestre quale fuerit; *to. 1. fol. 89.* erant folia quædam saporis melliti; *ibid.* alij dicunt esse mel factum ab Apibus agrestibus; *fol. 90.*

Melchisedechiani hæretici putarunt Melchisedech Angelum fuisse; *an. 196. fol. 258.* sic & Origenes.

Melchisedech historia; *ibid.*

Melchisedech esse Spiritum Sanctum

P p

Sum

Autum dicit Hierax ; *to. 2. an. 288. fol. 677.*

Melitę Insula habuit à Paulo Apostolo , vt serpentes veneno non noceant ; *an. 58. fol. 590.*

Membra propria mutilantes , ne Deum offenderent , Virgines , laudantur ; *to. 10. an. 870. fol. 464. vide Virgines .*

Memorię Sanctorum olim Ecclesię dicebantur : *tom. 2. an. 106. fol. 26.*

Mendicantes validi non poterant stipem quærere ; *to. 4. an. 382. fol. 429.*

Mendicantes in Porticibus Ecclesię stabant ; *ibidem.*

Mendici non mittebantur ire per mundum , sed quilibet cuius vnum secum assumebat ; & si validi erant , vt possent laborare , nihil erat eis dandum *to. 9. an. 813. fol. 589.*

Mensę fieri solitę in Ecclesia communes , & sacrę , & quomodo ; *to. 1. an. 57. fol. 491.* Illis inserviebant fideles , etiam sceminę ; *ibid. 492.*

Mensę cum Dei laudibus incipiendę , & finiendę ; *ibidem .*

Mensę quibus olim utebantur fideles in Templis , erant sacrę , & communes , postea diuisę , itaut Diaconi ministrarent Sacris ; alij , etiam Viduę , profanis ; *to. 1. fol. 236.*

Mereri nulli possunt nisi sint Christiani ; *vide Gilbertus .*

Meretricum Tributum dicebatur

Chrisfargium , *vide Chrisfargium*
Meretrices Constantinopoli ob paupertatem in quodam Conuentu manebant , & à Lenone victum capiebant , & cogebantur corpora vulgare , & viris ignotis se miscere , vt casus ferebat ; ideò Iustinus , & Theodora expulsi Lenonibus Monasterium fecerunt , in quo istę pauperes mulieres alebantur ; *tom. 7. an. 535. fol. 238.*

Meretrix quędam , quę pro liberando egeno omnia sua dederat paulo post baptizata obdormiuit statim in Domino ; *to. 7. an. 537. fol. 273.*

Messaliani heretici dicebāt , Orationi tantū esse incumbendū , cętera nihil esse ; *to. 3. an. 361. fol. 778.* sacra mandata , nec prodesse , nec obesse ; *ibidem* , omnem hominem habere Dęmonem in se habitantem , etiam Apostolos . Duas animas in quolibet homine esse , vnā super cęlestem ; se esse perfectos , alios verò indignos nomine Christiano , & oculis corporeis se posse Deum videre . Oratione fieri posse impassibiles ; &c. Matrimonia ad libitum posse dirimi . Pauperibus nihil esse dandum , sed solum ipsis , qui erant pauperes spiritu *fol. 779.* Sacramenta non esse danda , vel accipienda , nisi appareat aliquod sensibile signum ; Perfectionem , & similitudinem Dei posse ab homine

nc

ne propria virtute acquiri, & peccare non posse cum ad eam peruenit; peierare esse licitum, sicut iurare. Isti Messaliani erant Monaci in Mesopotamia. *ibid.*

Metense Concilium; *to. 18. an. 594. fol. 74.*

Metropolitani scientia, & consensu Episcopos ordinandos esse statuit Concilium Nicenum; *to. 3. an. 325. fol. 313.*

Metropolitanus vnus fit in qualibet Prouincia; *tom. 5. an. 422. fol. 475.*

Metropolitani Iura quantum se extendunt; *tom. 9. an. 744. fol. 161.*

Metropoles à Papa sunt; *tom. 9. an. 745. fol. 18.*

Michael Archangelus adorandus, & quomodo; *an. 60. fol. 607. vide Angeli.*

Michaelis Arcangelij apparitio Constantinopoli; *tom. 3. an. 330. fol. 401.*

S. Michaelis Archangelij apparitio secuta in monte Gargano Apulix; *an. 493. to. 6. fol. 480.* Alia apparitio erat prius secuta Romæ; *ibidem.*

Michael Arcangelus in Processione Sancti Gregorij Romæ appareret super mole Adriani nudatum gladium ponens in vagina tempore pestis, quæ cessauit, *to. 8. an. 590. fol. 6.*

Michaelis Arcangelij apparitio facta Bonifacio Episcopo, *tom. 9. an. 724. fol. 41.*

Michaellem Arcangelum esse incarnatum; *vide Bongomili.*

Mileuitanum Concilium factum; *an. 402. to. 5. ibid. fol. 163.*

Mileuitanum Concilium celebratum contra Pelagiū, & Cœlestiū; *to. 5. an. 416. fol. 384.* ab Episcopis 61. Cōfirmatur à Papa 1. 389.

Millenarium dictum à Ioanne in Apocalipsi, intelligitur perpetuitas. Cherintus vero hæreticus dicit post resurrectionem carnis humane Christi Regnū Terrestre futurū, & apud Ierusalē homines Carnis voluptatibus operam duros; *an. 97. fol. 740.*

Millenarij hæresis durat; *to. 2. an. 117. fol. 58.* à quo inuenta; *fol. 59.*

Millenarij hæresis iterum repulsa; *tom. 2. an. 264. fol. 603.* sub Nepote hæretico.

Millenarij hæresis erat, quod post resurrectionē homines per mille annos remanere debeant beati in terra, & magnis corporis delicijs frui; *ibid. fol. 604.* Confutatur à Dionisio Alexandrino Episcopo; *ibid.*

Millenarij hæretici multi: eorum infania deridetur; *to. 5. fol. 326.*

Militia Theutonicorum instituta sub Cœlestino Tertio petente Henrico Imperatore sub Regula S. Augustini in veste Alba, & Cruce nigra: Soli Nobiles Germani possunt esse in ea Equites; *to. 12. an. 1198.* his adiuncti sunt Liunionenses.

Militia Christi instituta ab Alberto Liouoniensi Episcopo ; *to. 13. an. 1205. fol. 150.*

Militia S. Iacobi de Spatha instituitur ab Innocentio Tertio ; *to. 13. an. 1210. fol. 190. et Institutum , &c.*

Ministri Sacramentorum , licet mali, Sacramenta faciunt ; *to. 11. an. 1099. fol. 726. & 27. quando effectum non habent ; ibid.*

Miraculorum gratia tantum in Ecclesia Catholica reperitur ; *to. 1. fol. 211.*

Miracula fieri non possunt in signum falsæ doctrinæ ; *ibidem .*

Miracula semper fieri permittit Deus in Ecclesia ; *ibid.*

Miracula Christi quomodo fuerunt tot , vt Mundus capere non posset si scripta essent ; *tom. 1. fol. 214.*

Miracula per Sanctorum Vestes . Sudaria , &c. operari solita : multa de hoc ; *to. 1. an. 55. fol. 426. & 27.*

Miracula circa liquorem manantem à Cruce : & alia signa ; *to. 1. an. 57. fol. 485.*

Miracula non fuerunt quæ Vespasiano tribuuntur , de Cæco illuminato , &c. sed opera magica Apollonij Tiansi ; *an. 71. fol. 687.* Multa fabulosa Ethnici narrant miracula ; *ibid. 688.*

Miracula Vasorum , quæ facta erant ex Cineribus Sanctorum Virginum ; *tom. 2. an. 118. fol. 54.*

Miracula multa facta afferuntur à Gentilibus hystoricis , ad similitudinem verorum , quæ inter Catholicos fiebant : *to. 2. an. 139. fol. 98. & 99.*

Miracula facere non possunt hæretici : vt suscitare mortuos , &c. *to. 2. an. 180. fol. 233.*

Miracula semper habuit Ecclesia . *ibidem .*

Miracula multa per Christianos fieri solita semper in Ecclesia : *to. 2. an. 286. fol. 669.*

Miraculum factum à Macario in probationem veræ fidei ; *to. 2. an. 288. fol. 678.*

Miracula facere non possunt hæretici ; *vide Hæretici ;*

Miracula multa sunt ex tactu Reliquiarum Sanctorum ; *to. 4. an. 387. fol. 545.*

Miracula clara , & sensui obuia , etiam negant hæretici ; *tom. 4. fol. 546.*

Miracula facta ex Martyrum Reliquiis negabat Vigilantius ; *to. 5. fol. 250. vide Reliquiæ .*

Miraculum circa cæcum factum à Leone I. , qui postea fuit Imperator ; *tom. 6. an. 457. fol. 219.*

Miracula tentant facere hæretici : sed eis accidit contrarium : vocatus tamen Catholicus facit miraculum ; *to. 6. an. 484. fol. 406. &c.*

Miraculo Eucharistiæ Fides propagatur in Gallia ; *tom. 12. an. 1147. fol. 342.*

Mira

Miraculum de Confessoribus Africani in persecutione Vandalica loquentibus sine linguis, quia fuerant eis amputatę; *to. 6. an. 484. fol. 410.* Multa de hoc. Et qui cū lingua natus erat mutus, ea p̄cisa loquitur; *to. 6. fol. 411.* Quidam tamen lapsus in luxuriam perdit illud donum; *fol. 412.*

Miracula Fidem probant; *to. 6. fol. 411. an. 484.*

Miraculum de Leone, qui Ioannem Silentiarium à Saracenis custodiuit; *to. 6. an. 509.*

Miracula apparentia Hæreticorum; *to. 3. an. 306. fol. 761.*

Miracula facta etiam super corpora Hæretici Gothi à Sancto Fortunato; *tom. 7. an. 537. fol. 271.*

Miracula volentes fingere Hæretici sanando cęcos s̄ctos, verē obsecantur: in Hispania sub Leuigildo Rege Ariano quidam Episcopus Arianus id fecit, & in Africa alius; *to. 7. an. 583.*

Miracula multa facit Deus per eos qui Fidem defendunt; *to. 7. an. 564. de Euthimio Episcopo Constantinopolitano.*

Miracula multa patrata virtute particulę Ligni Crucis in Gallia; *to. 7. an. 566.*

Miraculum de Monacis suspensis à Longobardis, qui psallebant; *to. 7. an. 573.*

Miracula non credens Mauritius

Imperator, experitur, quòd de Corpore S. Euphemię Calcedone vnguentum, & Sanguis emanat; *to. 8. an. 593. fol. 67.*

Miraculum de Crucibus se collidentibus Constantinopoli; *vide Cruces.*

Miracula multa fieri permittit Deus ubi fides de nouo p̄dicatur (in Anglia) *to. 8. an. 634.*

Miracula semper fieri solita in Fidei propagatione in terris Gētilium; *to. 8. an. 695.*

Miraculum resuscitandi mortuum coram Sacerdotibus Idolorum, & conuersio ipsorum; *to. 8. an. 696 & alia de hoc; an. 700.*

Miracula multa sunt pro Imaginum vera doctrina; *tom. 8. an. 765.*

Miraculum grande. Pictura quędam Beatę Marię Virginis in ligno facta incarnatur, & ex ea oleum exit in abundantia *to. 10. an. 870. in fine.*

Miraculum de libro Euangeliorum in fornacem iniecto, & non combusto, in conuersione Rufforum, qui nolebant conuerti nisi viderent miraculum; *to. 10. an. 886. fol. 609.*

Miraculum de quodam Crucifixō lacrimarum r̄sum ab oculis manante; *tom. 10. an. 866. fol. 62.*

Miraculum de Oleo; *vide Oleum.*

Miracula non sufficiūt, vt quis adoretur

oretur pro Sancto sine licentia;
Ecclesiæ Romanæ; *tom. 12. an.*
1181. fol. 759.
Miracula fingentes, & attestantes,
quidam Monaci *to. 12. an. 1182.*
fol. 760.
Miraculum de Particula Eucharis-
tiæ, quæ remanserat in vase, in
quo Sacerdos fecerat ablutionē
digitorum; *to. 12. an. 1192. fol.*
860. & aqua illius vasis facta
est Sanguis.
Miracula multa operabatur quæ-
dam aqua benedicta à Sancto
Vlso; *to. 13. an. 1200. fol. 53.*
Miraculum de Oleo incarnato;
vide Oleum.
Miraculum de Crucifixo pugione
vulnerato sanguinem emittente;
to. 13. an. 1204. fol. 122.
Miracula maxima cum diligentia
inquiri solita; *to. 13. an. 1224.*
fol. 346.
Miracula multa facta à Puerulo
duorum annorum; *tom. 13. an.*
1252. in fine.
Miracula diuersa S. Petri Marty-
ris Ordinis Predicatorum; *tom.*
13. an. 1253. fol. 692.
Miracula multa facta in præsentia
Reliquiarum Sanctorum; *to. 9.*
an. 828.
Miraculum Vinum dari solebat mo-
ribundis, vt obliuisceretur crimi-
narū, &c. *to. 1. fol. 170. & seq. 173.*
74. Quale erat hoc Vinum; *ibid.*
Mirra quid: Vasa mirrina; *ibidem*
multa de his.
Missæ cur ita dicta; *vide Sacrificium*

to. 1. fol. 169. vbi multa de hoc.
Missæ, & alia suffragia profunt
Defunctis; *to. 1. an. 34. fol. 245.*
46. & 47.
Missam celebrarunt Apostoli; *to.*
1. an. 44. fol. 322. De Petro.
Missæ in Dominicā audienda ex
tempore Apostolorum; *an. 58.*
fol. 556.
Missas Romæ Petrus, & alij, &c.
in Titulo Pastoris sub Exquilijs
dicebant; *an. 59. fol. 597.*
Missæ forma à Iacobo tradita suæ
Ecclesiæ; *an. 63. fol. 632. vide*
Sacrificium.
Missæ multæ ceremoniæ à Cle-
mente I. scriptæ reliquæ sunt; *to.*
2. an. 102. fol. 19.
Missam in nocte Natalis Domini
celebrandam decreuit Telespho-
rus: alijs autem temporibus non
poterat celebrari ante Tertiam;
to. 2. an. 154. fol. 129.
Missæ in alijs certis solemnitati-
bus de nocte dicebantur, etiam
à principio; *tom. 2. fol. 129. an.*
154.
Missæ pro Defunctis à principio
Ecclesiæ etiam dicebantur, & in
Anniuersarijs; *tom. 2. an. 201.*
fol. 284.
Missæ in die Cœnæ Domini in
Vespere dicebatur; *tom. 2. an.*
257. fol. 517.
Missæ; *vide Sacrificium.*
Missas supra Martyrum sepulcra,
seu memorias, decreuit celebrari
Felix I. *to. 2. an. 275.*
Missæ, Dominicum dicitur; *to. 2.*
an.

an. 303. fol. 760. & 61. 768.
 Missam audire in Dominica tene-
 bantur fideles ab initio, & pœ-
 næ non audientium per tres Do-
 minicas: to. 2. an. 305. fol. 763.
 Missæ olim de Episcopi licentia,
 etiam in Ecclesijs non dedicatis
 dici solebant; tom. 3. an. 350.
 fol. 680.
 Missam in Festis non dicendam,
 ante horam Tertiam statuit Con-
 cilium Romanum sub Damaso;
 to. 4. fol. 463.
 Missæ Defunctorum cum alijs ri-
 tibus, &c. antiquæ; to. 4. an. 389.
 fol. 587.
 Missæ olim omnes canebantur, &
 in Introitu dicebatur totus ille
 Psalmus, cuius nunc vnus ver-
 sus recitatur; to. 5. a. 418. f. 418. &
 19. & ob breuitatem nunc non
 dicuntur integri; *ibidem*.
 Missæ non dicendæ cum festina-
 tione, aut breuitate ad compla-
 centiam aliorum, qui auscultant;
 tom. 5. fol. 418.
 Missas plures, quàm vnā, dicen-
 das esse in solemnibus diebus, si
 Ecclesia capere non posset tan-
 tum Populum decreuit S. Leo;
 tom. 6. an. 444. fol. 25.
 Missæ astandū cū pia deuotione.
 Legitur factū illud de Cardinali
 Diacono, assistente Missæ cum
 Papa, & canente alio Episcopo: &
 quia tenebat Diaconus stabellū,
 celebrans non poterat prosequi,
 dicens, quodd non videbat aduen-
 tum Spiritus Sancti sicut solebat;

illo autem expulso perfecit, &
 Velum, quod erat Altari super-
 impositū, operuit omnes per tres
 horas; tom. 7. an. 536. fol. 255.
 Missæ ritus, & preces ex Aposto-
 lica traditione habet Ecclesia
 Romana; to. 7. an. 538. fol. 280.
 Missæ ritus a Romana Ecclesia
 Hispania petijt; tom. 7. an. 563.
 Missæ Defunctis profunt; tom. 7.
 an. 590: Missarum trigesimæ
 vsus: *ibidem* fol. 655.
 Missæ dictæ pro Defunctis mira-
 operantur, si ipsi putati Defuncti
 sunt viui; to. 8. an. 679.
 Missæ plures celebrari solitæ in
 vna die; & in singulis communi-
 cabatur; to. 8. an. 681. fol. 561.
 Missa offerenda pro Regibus quo-
 tidie; to. 8. an. 693.
 Missa Defunctorum non dicenda
 ad obtinendam mortem alicu-
 ius; tom. 8. an. 694. Concil. To-
 ler. decimum septimū. & pœna.
 Missæ pro Defunctis in Purga-
 torio existentibus dici solitæ,
 etiam antiquitus; to. 8. an. 694.
 Missæ in Naui etiam dici solitæ, &
 casus de Patena lapsa in Mare;
 & exiccata aqua vt caperetur;
 tom. 8. an. 700.
 In Missa Agnus Dei à populo cani
 solebat; to. 8. an. 701.
 Missæ pro mortuis Catholicis di-
 ci possunt; Gregorius Tertius;
 tom. 9. an. 731. fol. 103. Non
 pro Infidelibus *ibidem*.
 Missæ plures in vno die dici sole-
 bant olim, & de Leone Tertio
 feri.

scribitur, quòd septem in vna die dicebat; *to. 9. an. 816. fol. 635.*

Missa dici solitæ pro Regibus in maxima copia; *tom. 10. an. 847. fol. 56.*

Missa non debet solus quis dicere, nec ante solis ortum, nisi in Natiuitate, & Ieiunus; Vestimenta sint, Amictus, Alba, Stola, Falonium, Casula. Leo IV. *tom. 10. an. 855. fol. 125.*

Missa extra Ecclesiam in domibus, aut locis cantari, idest dici, non possunt sine licentia Episcopi; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

Ad Missam respondere debet Clericus; *ibid.*

Missam dicens non habeat Calcaria, vel Cultellos; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

Missa deuotio. Rex quidam Angliæ præsentè Inimico laceffitus ad pugnam, noluit exire ad bellandum nisi finita Missa, & vicit; *to. 10. an. 871. fol. 502.*

Missa qua lingua dicendæ in Morauia; *vide Lingua.*

Missa Canon de Verbis Consecrationis: fuit in Hispania controuersa, & sedata; *to. 10. an. 918.*

Missas duas, vel tres in vna die dicere solebant etiam Sancti de *an. 940. to. 10.* Alexander verò Papa Tertius *an. 1073.* ad vnam reuocauit.

Missa extra Ecclesias, in campis etiam ex necessitate Papa ipse celebrabat. Vrb. II. *to. 11. an. 1095.*

Missam esse contemnendam; v. Bongomili.

Missa duæ in eodem die non dicuntur nisi in necessitate, & tunc post sumptionem Sanguinis nihil ponatur in Calice; *to. 13. an. 1200. fol. 51.*

Missa est præstantissimus Religio-
nis actus; *ibid.*

Missa sine Confessione peccatorum (si adsint) non dicenda; *ibidem.*

Missam audiendam à secularibus in die Dominica statuit Concilium Agatense; *to. 6. an. 506.*

Missa integra cum Concione audienda; *ibidem.* Idè Sanctus Casarius Ianuas Ecclesiæ claudi faciebat; *ibid.*

Missa Cathecumenorum erat tota illa pars vsq; ad finem Euangelij; *to. 7. fol. 6.*

Missa ritus tempore Apostolorum fuit, vt post solâ Orationem Dominicam fieret consecratio; *to. 8. an. 599. fol. 121. & quomodo; ibid.*

Missa Ritus multi Græco more in Ecclesia Latina, & quare; *ibidem.*

Missa Ceremoniæ in Calicis, & Hostiæ eleuatione diuersæ tolerantur; *tom. 13. an. 1225. fol. 349.*

Missa

- Misſe pro Defunctis ſoliſſe dici,
& perpetuè legari : *to. 13. an. 1252. fol. 687.*
- Miferendum lapſis de alta aliqua dignitate in miſeriam ; *tom. 5. nu. 399. fol. 78., &c.*
- Miſſionarij Prædicatores non niſi à Papa mittuntur ad Infideles ; *tom. 8. an. 650.*
- Miſſionarij exemplum habent Sancti Bonificij de ijs, quæ agere debent ; *to. 9. an. 724. fol. 37: & ſeqq. & ante.*
- Mitiganda ſeueritas Epiſcoporum aliquando erga Reges ; *tom. 12. an. 1169. fol. 603.*
- Mitra vti cœperunt Epiſcopi ab initio Eccleſiæ ; *to. 1. an. 34. fol. 239. & 40.*
- Mitra quadam parua ſolebant Virgines conſectari in Africa ; *to. 4. fol. 104. an. 362.*
- Mitræ uſus priùs numquam conceſſus Laicis, conceditur ab Alexandro II. Duci Boemiæ ; *to. 11. an. 1068.*
- Mitris vti poſſe conceditur à Papa aliquibus Presbyteris ; *to. 13. an. 1217. fol. 274.*
- Mitra cœpit concedi Abbati Benedictino à Greg. IX. *to. 13. an. 1236. fol. 488: multa de Mitra.*
- Mixtarabæ in Hispania ſunt Populi mixti cum Arabibus poſt Sarracenorum inuafionem ; *to. 8: an. 633. fol. 330.*
- Moguntia Ciuitas ſit Metropolis, & primus Archiepiſcopus fuit Sanctus Bonifacius ; *tom. 9. an. 745. fol. 170. Confirmatur an. 751. to. 9. fol. 200.*
- Moyſi libros non eſſe veros : *vide Bongonili.*
- Monaci olim ad opus manuale tenebantur ; *to. 1. fol. 411. an. 52.*
- Monachorum Tonſura; v. Capilli.
- Monaci Barbam radunt ; *vide Barba.*
- Monachiſtice Vitæ fundamenta iecit S. Ioannes Baptiſta : ipſeque eſt Monachorum Princeps ; *to. 1. fol. 90.*
- Monaci Pallio utebantur etiam ab initio Eccleſiæ ; *to. 2. an. 197. fol. 266.*
- Monaci reſtituuntur, & multiplicantur per Sanctum Antoniũ ; *to. 3. an. 328. fol. 388. ſub Marco primo Alexandrino Epiſcopo cœperunt dici Elſeni ; ibid.*
- Monachorum institutum etiam ab Eccleſia Romana ſuſcipitur ; *ibidem.*
- Monachus coniunctus fuit Clericatu ab Eufebio Vercellenſi redeunte de exilio Orientis ; *ibidem.*
- Monachorum, & Clericorum officia præſtantiora ſunt inter Chriſtianos ; *ibid.*
- Monachorum institutum fuit Seminarium Epiſcoporum, ex eis enim Epiſcopi fieri cœpti ; & Athanaſius Monachos aliquos fecit Epiſcopos ; *to. 3. an. 328. fol. 389.*
- Monachorum tria genera erant,

Cœnobitæ, qui in Communitate degabant, Anachoritæ, & Remoboth, qui solitariè.

Monaci Cœnobitæ quomodo vivebant; *ibidem*.

Monaci Sancti Equilij; *vide* Gregorius I.

Monaci Anachoritæ ex Cœnobijs exibant: sub obedientia vivebant: præter panem, & salem nihil ferebant ad desertum; *to. 3. an. 318. fol. 390.*

Monaci Remoboth qui, & quales; omnia affectata, &c. *ibidem*, & deterrimi, &c. duo vel tres simul habitabant, labore vivebant, vendentes carè sua: Iurgia multa inter eos, &c.

Monaci lapsi à Fide sunt omnibus alijs deteriores; *to. 3. an. 318. fol. 391.*

Monachismus primò iuductus in Urbem Romam ab Athanasio; *to. 3. an. 340. fol. 501.*

Monaci nomen olim vile, & ignominiosum; *ibidem*.

Monachismus exercebatur ad exemplum Eliæ, & Ioannis Baptistæ; *to. 3. an. 340. fol. 501.*

Monaci vnde dicti; *ibidem*. Qui in vnum habitant.

Monachorum institutum antiquissimum, *to. 4. an. 363. fol. 152.*

Monachorum institutum asperri-
mum; *to. 4. an. 363. fol. 154.*

Monachi in Eremo Aegypti ter mille immanem persecutionem ab Arianis patiuntur; *to. 4. an. 372. fol. 339.*

Monaci persecutionem magnam patiuntur à Valente Imperatore; *to. 4. an. 375. fol. 370.*

Monachos ad Militiam incundam coge-
bat Valens Imperator Ari-
nus; *to. 4. an. 376. fol. 376.*

Monaci non iudicant in causis Fidei, sed Episcopi: sic Hierony-
mus; *to. 4. an. 378. fol. 492.*

Monaci videntur ordinari Pres-
byteri ex tempore Hieronymi;
tom. 4. an. 403.

Monaci non debent peregrinari;
tom. 4. an. 386. fol. 530.

Monaci eunt in auxilium Antio-
chenorum, cum ob Statuam malè
tractatam Imperatoris, supplicio
afficiuntur à Theodosio; *tom. 4. an. 388. fol. 555. & 56.*

Monachorum libertas contra Im-
peratorem, & constantia; *ibid. fol. 556.*

Monaci Aegypti consuluntur de
exitu belli ab Imperatore Theo-
dosio; *to. 4. an. 388. fol. 568.* &
Senusius mittit ad eum superhu-
merale, & baculum; *ibidem*, &
his munitus vicit Maximum;
fol. 570.

Monaci magnæ sanctitatis & do-
ctrinæ erant Romæ tēpore Siricii,
& Sancti Augustini; *to. 4. fol. 576.*

Monachorum Vestes esse debue-
runt pulli coloris, idest Nigri;
to. 4. an. 303. fol. 686.

Monachale institutum suscipiunt
dignissimi Viri (De Paulino
Consule, & Terefia Coniuge)
*to. 4. an. 394. fol. 710. & 717. de
Tetra.*

Tetradio, & Seuero Sulpicio,
Exemplum Paulini; *ibidem*.

Monachismus ex Italia in Afri-
cam ab Augustino adductus pri-
mo; *to. 5. an. 395. fol. 119.*

Monaci multi sunt ditiores in
Monachatu, quàm essent in se-
culo; & hoc malum; *tom. 5. fol.*
42.

Monaci per insulas Etrusci ma-
ris habitantes; *to. 5. fol. 58. &*
in alijs Insulis; ibidem.

Monachos falsos, Hipocritas, &
alios malos, fugillat Augustinus
acriter; *to. 5. an. 398. fol. 64.*

Monaci coeperunt coaptari in
Clerum in Africa; *ibid.*

Monaci gaudere coeperunt, vt
Clerici, quia in Clero coapta-
bantur; *ibid.*

Monachorum Regulæ in latinum,
à Hieronymo redditæ, & quibus
fuerunt compositz; *tom. 5. fol.*
223.

Monaci 500. ex Nitria Aegypti
facinus patrant, euntes Ale-
xandriam contra Prefectum, quẽ
lapide vulnerant; *to. 1. an. 415.*
fol. 378.

Monachos in omnibus esse sub-
ditos Episcopis, & in nullo ne-
gocio se ingerere Reipublicæ, vel
Ecclesiæ, sed orationi vaca-
re petijt Imperator Marcianus
definiri à Concilio Calcedonen-
se, sed non legitur factum; *to. 6.*
fol. 152.

Monaci multi perfidi in senten-
tia Euthicheris; *tom. 6. fol. 169.*

• 173. 74. 75. &c. & *fol. 184.*
Monaci Episcopis erant subiecti;
to. 6. an. 452. fol. 173.

Monachos vt Laicos docere non
deberet decreuit Leo Leo quod,
ex Monacis Nestorio, & Euthi-
chete illæ famosæ Hæreses or-
tæ essent; *tom. 6. an. 452. fol.*
188.

Monaci sollicitati à Thimortheo
Eluro prius Monacho, curant
occidi Proterium Episcopum,
Alexandrinum.

Monacis Clausura iubetur ab
Imperatore, exceptis ijs, qui pro-
curatores dicuntur; *to. 6. fol. 286.*
an. 471.

Monachorum Archimandritæ ad
Papam mittunt à Constantino-
poli contra oppressiones Hæreti-
corum Thimothei Eluri sequacis
Dioscori, & Euthicheris; *to. 6.*
an. 475. fol. 315.

Monachorū Archimandritas Con-
stantinopoli hortatur Papa Sim-
plicius, vt resistent Hæreticis
Thimotheo Eluro, & alij Eu-
thichianis; *tom. 6. an. 476. fol.*
321.

Monaci Constantinopoli con-
stantes steterunt contra Acaciū
quando Legati Papæ à Zenone,
malè habiti sunt; *to. 6. an. 484.*
fol. 392. Aumetæ Monaci erant;
• fol. 397.

Monachorum vnus in Pallio A-
caciij suspendi sententiam Ex-
communicationis Populis, quan-
do Ecclesiam ingrediebatur;

Qq 2 quia

quia aliter non poterat presentari; *to. 6. fol. 397.* & eorum multi vulnerati, & occisi ab Aca-
cianis, Martires habiti, &c.

Monachus, ex Episcopo fit Ioan-
nes Silentarius; *to. 6. an. 491.*

Monaci cum foeminis peregrina-
ri non debent; *to. 6. an. 493. fol. 478.*

Monaci curam gerebant Monia-
lium; *to. 6. an. 504.*

Monaci non erant in Sacris, &
tamen prædicabant, & curam
Monialium habebant ob virtu-
tem, & miracula; *to. 6. an. 504.*

De S. Equifio.

Monaci etiam Abbates (Equifius)
vilibus seruitijs vacabant, vt in-
secundo toeno; *tom. 6. an. 504. fol. 560.*

Monachorum Abbas aliquando
non in Sacris; *to. 6. De S. Equi-
fio; an. 504.*

Monachatus in Africa introductus
à S. Augustino; *tom. 6. an. 504. fol. 563. & tom. 4. an. 391. fol. 640.*

Monaci duarum Clauium à S.
Augustino instituti vt quidam in
Ciuitate existentes Clerici vitam
monasticam degerent; alij pro-
cul à Ciuitatibus, vna Tunica,
& Zona pellicea induti, & casu-
la superuestiti, & cetera alia de
hoc; *to. 6. an. 504. fol. 563.*

Monaci Sancti (vt Theodosius)
resistunt Imperatori; *tom. 6. an. 518.*

Monachorum ministerio litteræ

Hormisdæ publicantur in Orien-
te quando Imperator Hæreticus
expulit Legatos Papæ prohibens
ne vllam Ciuitatem ingrede-
rentur; *to. 6. an. 517. fol. 676.*

Monaci Sirix recurrunt ad Pa-
pam contra Seuerum Hæreti-
cum Episcopum Antioche-
num: fatentur eum esse Ec-
clesiæ caput, habuisse à Christo
potestatem; *to. 6. an. 617.* multa
de hoc. Quibus benignè respon-
dit Hormisdæ; *fol. 687. an. 518.*

Monaci multa perpeffi in hæresi
Seueri Antiocheni; *to. 7. an. 518. fol. 13.*

Monaci Scitæ Trinitatem Cruci-
fixam dici volebant; *to. 7. fol. 38. & 40.* recurrunt ad Legatos Pa-
pæ, & ad Africanos Episcopos;
ibid.

Monachorum istorum multa vitia
detegit Hormisdæ Papa; *tom. 7. an. 520. fol. 58.* Cum custodia
detinebantur multi eorum Ro-
mæ, sed fugiunt; *to. 7. fol. 61.*

Monachalem statum elegit Rex
Ethiopum Elesbaan post victum
Hemeritarum Regem inimicum
Catholicorum; *to. 7. an. 523; fol. 102.*

Monachismus in Occidente in-
stauratur opera Sancti Benedicti;
to. 7. an. 529. & diabolus de hoc
valdè conqueritur.

Monachos non recipiendos nisi
per triennium probarentur de-
creuit Iustinus Imperator dicens
Sacras hoc præcipere Leges; *to. 7. an. 535. fol. 214.* Mo-

Monaci Orientales petunt à Papa liberari ab Hæreticis ; *to. 7. an. 536. fol. 248.*

Monaci in Aegypto, & Siria maximam persecutionem à Barbaris patiuntur ; *to. 7. an. 586.*

Monachus in proprietate mortuus sepellitur in sterquilinio ; *to. 7. an. 590.*

Monacos fieri non posse eos, qui fuerant Milites, Mauritius Imperator præcipit ; resistit Sanctus Gregorius ; *to. 8. fol. 42. an. 591.* Item eos qui artem publicam egerant, vel officium habuerant, & Gregorius eum reprehendit. *fol. 46.*

Monaci qui fieri poterant ex præscripto Gregorij ; *to. 8. fol. 48.*

Monaci accipiebantur de licentia Episcoporum ; *tom. 8. fol. 48. an. 593.* & sic eis erant subditi.

Monacos fieri non posse Compares statuit Sanctus Gregorius ; *to. 8. an. 594. fol. 72.*

Monachis concessit Ecclesiam Sancti Pancratij Romæ extra Portam Aureliam derelictam à Clericis ; *to. 8. an. 594.*

Monacos à Iurisdictione Episcoporum exemit Gregorius I. *to. 8. an. 595. fol. 97.*

Monaci à Iurisdictione Episcoporum auferuntur per S. Gregorium in Concilio *tom. 8. an. 601. fol. 143. & 44.*

Monaci Abbati subduntur per Gregorium I. *tom. 8. an. 601. ibid.*

Monaci reperiebantur qui conversationem hominum fugiebant, ob quod vexati, S. Columbanus in Gallia ; *to. 8. an. 612. fol. 221.*

Monachus quidam Sinaita post multos annos inclusus in cella à Diabolo deceptus per multas visiones &c. videns Ierusalem à Persis capi &c. circumcisus est, & Vxorem duxit : Multa de hoc casu ; *tom. 8. an. 614. fol. 237.* Monaci Stylitæ ; *vide Stylitæ.*

Monachorum exemptiones ab Episcopis non placuerunt multis Sanctis ; *to. 8. an. 676.*

Monachorum impenitentium, qui vitæ luxui, & non psallendo vacabant, pessima mors, & sine penitentia ; *to. 8. an. 704.*

Monaci Romæ à Gregorio II. restituntur in multis Monasterijs Sancti Pauli, S. Andreae, & S. Mariæ ad Præsepe ; *tom. 9. fol. 7. an. 716.*

Monaci in Germania incipiunt florere ; & ex Casinenſi Monasterio ierunt ; *tom. 9. fol. 48. an. 725.*

Monaci, & Abbates eorum constituti in Ecclesijs Romæ pro Officij persolvendis ; *to. 9. an. 741. fol. 135.*

Monaci videntur Tunicis laneis, non lineis ex Zaccaria Papa ; *to. 9. an. 744. fol. 162.*

Monachorum Casinensium multa privilegia, & omnia eorum Monasteria exempta ab Episcopo per Zaccariam Papam ; *to. 9. an. 748. f. 193.* Mo-

Monachus efficitur Carolomannus;
vide Gallia.

Monacos Imaginum 'Cultores
occidi iubet Constantinus Co-
pronimus, & iurare hoc co-
git suos fautores; *to. 9. an. 754.*

Monachus factus relicto Regno post
professionem non permittit Papa
ut regnet; *to. 9. an. 756.*

Monacos fieri prohibebat Con-
stātinus Copronimus Imperator;
to. 9. an. 762.

Monacales vestes, & Monaci lu-
dibrio habiti ab Imperatore hæ-
retico; *to. 9. an. 763.*

Monaci infamati ab Imperatore
Copronimo iubentur fœminas
per manum tenere, & sic transi-
re per quemdam locum; *tom. 9.
an. 766. fol. 271.*

Monaci pro defensione Imagi-
num mira patiuntur; *tom. 9. an.
766. multi Martyres, ibidem fol.
288.*

Monachus efficitur Rachis Rex Lō-
gobard. & Vxor, & Filia; *vide
Longobardi.*

S. Monachus Stephanus passurus
martyrium omnes vestes à se ab-
iecit ne haberentur in ludibrio;
to. 9. an. 767. fol. 283.

Monachorum vestes erant Anaba-
bus, Lorus, & Cuculla; *tom. 9.
an. 767. fol. 283.*

Monaci maximam persecutionem
patiuntur in Oriente, & omnes
fugantur ob cultum Imaginum;
to. 9. an. 770. fol. 304. & seqq.

Monaci Officia faciebant in Ec-

clesia Sancti Petri: erat ibi Mo-
nasterium, & Abbas; *to. 9. an.
795. fol. 450.*

Monaci accerrimè defenderunt
matrimonia non posse solui; *to. 9.
an. 809. & 10. per totum.*

Monachus Sabbatius inducit Im-
peratorem Leonem Armenum
ad hæresim contra Imagines; *to:
9. an. 814. fol. 191.*

Monasticus status quàm sublimis,
& quos effectus facit in anima,
S. Theodorus; *to. 9. an. 826. fol.
762.*

Monaci eligebant Superiorem; *to.
9. an. 826. fol. 764.*

Monaci Canonici ponuntur in Ec-
clesia S. Mariæ Transiberim, ut
Officia Diuina persoluerent; *to.
10. an. 843. fol. 5. à Gregorio
Quarto.*

Monaci in Ecclesijs etiam Metro-
politans erant ad Officia reci-
tanda; *tom. 10. an. 848. fol. 61.
de Gothefcalco.*

Monaci Episcopo debebant obe-
dire; *to. 10. an. 863. fol. 170.*

Monaci non sunt subiecti Impera-
tori; *to. 10. an. 865. fol. 313.*

Monastica disciplina collapsa,
quò tempore sedes Petri repe-
riebatur inuasa; *to. 10. an. 909.*

Monaci à Clericis persecutionem
patiuntur; *tom. 10. an. 975. sed
accidit miraculum, tom. 12. an.
1051.*

Monaci non potuerunt ab Otho-
ne III. eijs ab Ecclesia S. Pauli,
*vide S. Paulus; to. 10. an. 996. fol.
907.*

Mo-

Monachus professus Casimirus in Regnum vocatur; *vide* Polonia; *vide* Casimirus.

Monaci ad Concilium à Papa vocari soliti; *to. 11. an. 1057.*

Monacos persequentes : multa contra eos, &c. *tom. 11. anno 1063.*

Monaci Calumniatores arrogantes, &c. reprehenduntur; *to. 11. an. 1063.*

Monaci per ignem probant Episcopum Florentiæ esse simoniacum; *to. 11. an. 1063. fol. 341.* Petrus Aldobrandinus dictus igneus, intrauit in ignem, & euasit illæsus.

Monaci cum titulo Fratris se nominant etiam Abbates; *vide* totum *to. 12. de Abbatibus Cluniacensibus*, & de Petro Damasceno, &c. præsertim *anno 1139.*

Monaci spoliati possessionibus ab Imperatore Orientis; *vide* Regulares.

Monaci hæretici qui vnā dicunt esse personam in Deo; *to. 2. an. 196. fol. 260.*

Monasterium Virginum, & eorum initium; *to. 1. an. 57. fol. 465.*

Monasteria prius erigi non poterant sine licentia Papæ; *to. 8. an. 598. fol. 119.*

Monasteria aliqua à Papa eximuntur ab Episcopis, & alijs, vt nullus in eis celebrare valeat solemniter sine licentia Abbatis :

Monasterium Fuldense, Zaccarias; *to. 9. an. 751. fol. 201.*

Monetæ diuersi generis quæ Romæ erant in vsu; *tom. 3. an. 330. fol. 406.*

Moneta ex Corio fieri iussà à Frederico II. deficiente pecunia; *to. 13. an. 1241. fol. 560.*

Moneta falsa fieri prohibetur sub pena excommunicationis, & maledictionis in Concilio Lateranensi primo; *to. 12. an. 1122.*

Monialium Monasteria erigi solita, ab initio in Aegypto; *tom. 3. an. 328. fol. 382.*

Monialium multitudo in Aegypto floret; *tom. 3. an. 328. fol. 387.* Genus viuendi *fol. 390.*

Moniales Romæ primum incipiunt esse in aduentu Athanasij; *to. 3. an. 340. fol. 501.*

Moniales fieri non posse professas nisi in Virginitate probata fuerint annis quadraginta statuit Leo I & hoc contra potentiam Romanorum Nobilium, qui filias Monacas fieri volebant; *tom. 6. fol. 233. an. 458.*

Moniales, prone ad sensualitatem, Episcopos adunatos in Synodo grauissimè cædi, & vulnerari fecerunt : in Synodo quæ contra eas fiebat in Gallia : *tom. 8. an. 593. fol. 58.* Monasterium violatur : multa de hoc; *ibid.*

Moniales nobiles discolori sunt causa relaxationum in Conuentibus, &c. *to. 8. fol. 60.*

Mo-

Moniales Romæ; *vide* Roma.

Moniales Miſſæ non poſſunt inferuire, nec in ea pſallere; *tom. 9. an. 744. fol. 162.*

Moniales poſſunt facere ablutionem pedum in Cœna Domini inter ſe; *to. 9. an. 751. fol. 199.*

Moniales conſtanter ſe gerunt in Confeſſione fidei Imaginum; *to. 9. an. 816. fol. 625.*

Monialem ſacram Virginem accipit Vxorem Imperator Orientis Michael Balbus; *to. 9. an. 826. in fine, & mala innumera ex hoc paſſus: eo mortuo redit in Monafterium; ibidem.*

Monialem aliam rapuit Euphemius Dux Imperatoris, & pœna eius; *vide* Saraceni.

Moniales mutilantes ſuum Naſum; *vide* Membra; *vide* Virgines.

Monialem Velatam duxit in Vxorem Henricus Rex Germaniæ, ſed ab Epifcopo deterritus eam reliquit; *to. 10. an. 919.*

Monialium Galliæ conſtantia, quæ igne præuadente Monafterium noluerunt exire, paratæ potiùs mori, quàm violare Clauſuram, & illæſæ manſerunt; *tom. 11. an. 1094. fol. 648.*

Moniales debere viuere in comuni, Clauſtro, Reſectorio, &c. & multa de hoc in Concilio Remen. ſub Eugenio III. & interdum ponitur niſi intra tempus, &c. *to. 12. an. 1148.*

Moniſtæ, & Monotelitæ dicunt

vnam in Chriſto eſſe voluntatem; *to. 7. an. 535.*

Monemachia; *vide* Duellum.

Monotelitæ vnam tantùm in Chriſto voluntatem aſſerebant; *to. 8. an. 629.* quia vel erāt Eutichiani, & ſic vnam naturam, vnam etiam voluntatem, vel Neſtoriani, & ſic dicebant verbum per affectum tantùm Domini vnitum Chriſto, & ideo vnam voluntatem, & operationem, *ibidem.*

Monotelitarum Authores fuerunt Sergius Conſtantinopol. Patriarca, Athanaſius, & Cyrus *an. 629. f. 294.* de Pyrro alibi, *a. 629.* Cyrus erat Epifcopus Lazorum, & poſtea factus Alexandriæ opera Heraclij; *a. 630. f. 299. & f. 319.*

Monotelitarum Hæreſis ex triplici capite procedebat, vel quia in Chriſto anima non amittebatur cum Apollinare, & verbum erat Caro animæ, & ſic vnus Intellectus, vnaque voluntas; vel quia vt Neſtorius Verbum non erat humanitati iunctum niſi per affectum, & ſic vna voluntas ſcilicet humana, vel quia vt Eutiches naturæ erant confuſæ, & in vnam conuerſæ, & ſic vna voluntas, *to. 8. an. 633. fol. 326.* Heraclius Imperator eam fouit: damnatur eius Etheſis à Papa Seuerino *a. 639.* damnatur iterum ſub Ioanne IV. *an. 640.*

Monotelitarum diſputatio: Pyrri Archiepiſc. Conſtantinop. cum Catholico Maximo Abbate; *to. 8*

an.

anno 644. & in *Append.* illius
tomi tota per extensum, victus
à Maximo ad Fidem Catholicā
venit, & à Romano Pontifice
recipitur *an.* 645. sed quia iterū
lapsus fuit excommunicatus est;
an. 648.

Monotelitarum disputatio magna
inter Pyrrum, & Maximum Ca-
tholicum; *to.* 8. in *Append.* & alia
an. 656. & 657.

Monotelitæ damnati in Concilio
Mediolanen. sub Agathone;
to. 8. *an.* 678. in Concilio Ge-
nerali sexto Constantinop. ter-
tium damnantur: multa de hoc
to. 8. *an.* 680.

Monotelitarum disputatio cum
Sancto Maximo; *tom.* 8. in *Ap-
pend.* &c.

Montani Hæresiarchæ origo, pro-
gressus &c. *tom.* 2. *an.* 173. *fol.*
176. 77. & *segg.* Ciuitates, quas
cum Discipulis suis elegerat in
Phrigia, sicut Ierusalem, erant
Pepuza, & Temiam, parua loca
ibid. *fol.* 179. pessimè perijt, cum
Mulieribus à Damone suffoca-
tus; *fol.* 181. & *segg.* omnia
Dogmata distinctè; *fol.* 183. 84.
& *segg.*

Montenses Scismatici à Felicissimo
Carthaginensi habuerunt exor-
dium, quia in monte eos colle-
git; *tom.* 2. *an.* 254. *fol.* 462. &
63. ex quibus Nouatus.

Montenses hæretici à Felicissimo
Scismatico Africæ nomen acce-
perunt: ex eo Nouatus manauit,

qui Romā venit: & quia in Mon-
tibus propè Romam habitabant
ita dicti sunt. Postea Donatistæ:
& cū ceperunt mittere Episco-
pum Romam dici quoque ceperunt
Montenses; *to.* 3. *an.* 321. *f.* 222.
Montenses hæretici iidem erant,
ac Donatistæ; *to.* 4. *an.* 386. *fol.*
517.

Montes mouentur ad nutum Mo-
naci Sancti, &c. *to.* 10. *an.* 938.
Mores Christianorum valdè cor-
rupti; *an.* 253. *fol.* 416.

Mors quæ Dei ludicio subito acci-
dit aliquibus, non ad æternam
pœnam, sed ad temporaneam se-
pè datur, vt de Anania, & Vxo-
re eius Saffira, &c. *to.* 1. *fol.* 231.
Mortem sibi inferentes aliquæ se-
minæ ad seruandam castitatem,
contra Gentiles, laudantur à SS.
Patribus, vt Sophronia, Pe-
lagia, & sorores; quæ sanctæ
sunt; *to.* 3. *an.* 309. *fol.* 37.

Mortem non curarunt effugere,
Martyres, sed potius modum
docuerunt, vt persecutores si-
ne impedimento eos occiderent;
to. 4. *an.* 520. *fol.* 46. & 47.

Morti se spontè tradentes hæretici,
ab his coluntur vt Martyres; *to.*
3. *an.* 331. *fol.* 414

Mortem affectantes hæretici vt di-
cantur Martyres; multa de hoc;
to. 4. *an.* 394. *fol.* 704. &c.

Mortem aliquando Sancti precati
sunt pro aliquo, sic precantes, S.
N. vel emenda N. vel occide:
ita Sanctus Gennadius Episco-

R r
pus

pus Cantuariensis; *to. 6. fol. 243. an. 459.*

De morte Tyranni quomodo posset quis lætari; *to. 13. an. 1202 fol. 80.*

Morientibus non neganda peditentia, si in exitu eam petunt; *to. 6. fol. 180.*

Mortuis profunt oblationes, orationes, & alia pia opera quæ fiunt in funeralibus; *to. 1. an. 34. fol. 245.* diebus multis fiebant funeralia eorum; suffragia, quæ profunt mortuis, *ibid. fol. 246.*

Mortui; *vide* Defuncti.

Mortuos non suscitant Hæretici; *vide* Hæretici.

Mortui etiam declarantur Anathematizati Simoniaci in electione pessima Papæ; in Scisma; *to. 7. an. 530.*

Mortuus resuscitatus multa vidisse narrat, & quæ; *to. 9. an. 716. fol. 11. & seqq.* multa dicit: referuntur à Bonifacio Anglorum Apostolo.

Moscovia; *vide* Russia.

Mulieres quæ sequebantur Dominum quæ erant; *to. 1. fol. 22. & 23.*

Mulieres prædicasse tempore Apostolorum, vel baptizasse, est falsum; & maxime illud de Thecla; *to. 1. an. 47. fol. 363.*

Mulierum prima Martyr fuit Sancta Thecla; *tom. 1. an. 47. fol. 366.*

Mulier Felicitas servata in carcere, ut parturiret, & postea mar-

tyrizata; *tom. 2. an. 205. fol. 290.*

Mulier extatica falsa prophetans, &c. *to. 2. an. 237. fol. 392.*

Mulieres duæ adoratæ; *to. 2. fol. 409. an. 249.*

Mulier patiens menstrua, non eicienda ab Ecclesia, sed admitenda in ea, nec prohibenda accipere Eucharistiam; *tom. 2. an. 266. fol. 614.*

Mulier grauida non damnanda ad supplicium; *tom. 2. an. 304. fol. 295.*

Mulieribus dexter locus olim dabatur, quia minus dignus; *to. 3. an. 325. fol. 293.*

Mulieres posse filios, & Viros contemnere prætextu Religionis, & virilem vestem induere; *vide* Eutitius.

Mulier piissima Melania faucebat Catholicos in persecutione Orientis; *to. 4. an. 372. fol. 339. & 341.*

Mulieres corrumpere non esse malum; sed quid spirituale; *vide* Tanchelinus.

Mundi Conuersio per Apostolos facta, & quomodo; *to. 1. an. 44.* multa de Apostolis.

Mundi descriptio quando, & quare fit; *to. 1. fol. 28. & seqq.* Numerus Rom. Imperij subditorum; *vide* Romani.

Mundum creatum ab Angelis dixit Cherintus; *an. 74. fol. 707. an. 97. fol. 740.*

Mundus creatus fuit tempore veno;

no; *to. 2. an. 198. fol. 169. in æquinoctio 8. Kal. Aprilis ibid. fol. 270.*

Mundum ab Angelis creatum dicunt Hæretici, Angelici dicti; *to. 2. an. 260. fol. 558.*

Mundum per Diabolum esse creatum, Priscillianus ex Manicheo; *to. 4. an. 381. fol. 456.*

Mundus totus per multum tempus fuit sub dominio Principum Hæreticorum; *an. 475. to. 6. fol. 318.* Oriens sub Zenone Eutichiano; Occidens sub Odoacre Ariano; Africa sub Genserico Vuandalo Ariano, Hispaniæ sub Gothis Arianis; sic & Gallia partem sub eis, partim sub Franchis Gentilibus.

Mundo hoc destructo alium Mundum creandum docuit Philoponus hæreticus; *to. 7. an. 535. fol. 231.*

Mundum cœternum Deo fuisse secundum omnes rerum species dixit Origenes; *tom. 7. an. 538. fol. 282.*

Mundos plures fuisse, ac futuros dixit Origenes; *tom. 7. an. 538. fol. 282.* Redargutio horum; *ibid. & seqq.*

Mundum alium reperiri hæresis est; *to. 9. an. 748. fol. 191.*

Mundum creatum à malis Angelis; *vide Bongomili.*

Munera data Ecclesijs per quid differunt ab oblationibus; *vide Oblatio.*

Mures multi occiderunt sacrile-

gum Ecclesię Raptorem *tom. 11. an. 1011.*

Musica in Ecclesijs esse debet modesta, & pudica: multa de Musica, etiam Gentilium, &c. *anno 60. fol. 610.*

Musica instrumenta in Ecclesijs possunt à Christianis exerceri; *an. 67. fol. 612. & 13.* Cithara ab Ecclesia proscripta est ab initio 613.

Musica instrumenta aliquando proscripta ab Ecclesia, quia ijs utebantur Gentiles ad obsecrandum; 613. modeste ijs utendum; *ibidem.*

Muti, & surdi curati in præsentia Reliquiarum Sanctorum; *tom. 9. an. 818.*

N

Narbonense Concilium; *to. 8. an. 598. fol. 121.*

Nardus significat vnguentum maximi pretij; *to. 1. fol. 121.*

Natalitia Apostolorum, *vide Apostoli; vide Festa.*

Natalium mediocritas non despicienda, nec occultanda; *to. 3. an. 306. fol. 3.*

Natiuitatis Domini festis vsus antiquus est, ut à maioribus dentur pecuniæ minoribus; *to. 3. an. 553. fol. 626.*

Natiuitatem Domini celebrantes Armeni, immediate post eam celebrant Epiphaniam; *tom. 12.*

anna. 1145. fol. 319.

Naturalia excreméta egerere esse peccatum dicunt Ascerē Monachi; *to. 3. an. 381. fol. 780.*

Natura interdum pro persona accepta ab Athanasio, & Cirillo; *tom. 6. fol. 93. & fol. 507. & è contra.*

Nazarei vocati sunt à Iudeis Christiani ob iniuriam Nazaret Oppiduli; *to. 1. an. 43. fol. 310.*

Nazareorum hæresis cepit post Christi mortem: isti iactabant Circumcisionem, & erant baptizati; *an. 74. fol. 706.* Tolerati sunt vsquedum ipsimet Apostoli legalia exercuerunt, *ibid.* omnes Christiani olim dicebantur Nazarei, *ibid.*

Neapolim Ciuitatem estò subditam Imperatori S. Gregorius tempore Longobardi. mittit Tribunal ad eius defensionem, & precipit Ciuitati, vt ei pareat; *to. 8. an. 603. fol. 170. & 71.*

Neapolis Præfatus Ioannes videns cuncta Imperij turbati, Italiam à Longobardis; Orientem totum à Persis; & Saracenis, cogitauit se Principem facere; & fuit occisus per Exarcum; *tom. 8. anno 615.* Idem cogita Eleutherius Exarcus, &c. *ibid.*

Neapolitanæ Ciuitatis multa Encomia: à Vuandalis, & Longobardis per annos 200. agitata,

inuiolata persistit; *tom. 10. an. 872. fol. 56.* Florentissima erat sub Episcopo S. Athanasio: Græcè, & Latine in ea psallebatur; *ibid.*

Neapolis Regnum donatur ab Imperatore Romanæ Ecclesiæ à Rodolpho Imperatore, & diplomatum prius à Ludouico I. fuit Ecclesiæ datum; *an. 817. to. 11. an. 996. fol. 910.* Iterum ab Henrico I. Imperatore; *tom. 11. an. 1014. fol. 48.*

Neapolis à Pandulpho Principe Capuz subiugata est suo Dominio; *to. 11. an. 1038.*

Neapolis obfessa à Roberto Guiscardo Principi Northmandorū auxilio S. Ianuarij liberatur; *to. 11. an. 1074. fol. 453.*

Neapolis, Ducatus Calabriæ, & Apuliæ, Capuæque Principatus, & Siciliæ Ducatus dati ab Anacleto II. Scismatico Petro Leonis, Rogerio Duci Apuliæ, & factus est Rex; *to. 11. an. 1097. f. 687. & 1. 12. an. 1130. fol. 207.* sed Neapolitani resisterunt Rogerio etiam Vrbem obsidenti *an. 1134.*

Neapolis dicitur Ciuitas in Apulia; *to. 13. an. 1241. fol. 564.*

Neapolis Regnum dicitur Sicilia citerior; *tom. 13. an. 1243. in principio.*

Neapolitanæ Ciuitati, & Populis Innocentius IV. concedit facultatem

tatem eligendi suos Potestates , & alia faciendi , quæ ipsis necessaria sunt ; *tom. 13. an. 1251. fol. 676.* & alia multa : eos colaudat, quòd contra Fridericum , & Manfredum filium eius northū fortiter se gesserint , &c. *ibidem* omnes consuetudines veteres renouat , & vt Magistratus sibi eligant &c.

Neapolitanum Regnum inuadit Corradus mortuo Friderico II. eius Patre : ideo Pontifex Innocentius IV. vocat Carolum Andegauiz Comitem , vt Regnum Siculum eripiat Corrado , & bellum Italiæ faciat ; *tom. 13. an. 1253. in principio.*

Neapolis Regnum dictum Sicilia citra Farum datur in feudum Carolo Comiti Andegauiz , & conditiones , ac pacta , & cetera multa diffusè ; *to. 13. an. 1253. fol. 689. & 90.*

Neapolis expugnatur à Corrado Rege Siciliæ cum alijs Ciuitatibus ; *to. 13. an. 1254. fol. 713.*

Neapolis Regnum , ac Siciliæ contra Pontificem aggreditur Manfredus filius naturalis Ludouici II. frater Corradi , dicens se defendere pro suo Nepote Corradino ; *to. 13. an. 1254. fol. 718. &c.*

Necessitate cogente multa fiunt , quæ fieri non debent ; *tom. 14. an. 1206. fol. 58.*

Neocesariense Concilium nescitur quo anno factum sit ; *tom. 3. an. 314. fol. 140.*

Neophiti aliquando facti Episcopi , vt Cyprianus ; *to. 1. an. 250. fol. 411.*

Neroni quot mala acciderant ex martyrio illato Christianis , & præcipuè Petro , & Paulo *an. 69. fol. 681.* Nero fugit veste vili indutus , cum tribus libertis : abdidit se in spelunca quarto ab vrbe milliario inter viam Nomentanam , & Salariam , & iniecit sibi manus ; & quia egrè moriebatur , Epafroditus confecit quarto Idus Iunij anno Christi 70. *fol. 683.* Nero putatus Antichristus . *fol. 684.*

Nestoris ordinatur Episcopus Constantinopolit. erat Antiochenus Monachus ; putarunt Constantinopolitani , & Theodosius , quòd Ioanni Chrysostomo Antiocheno similis futurus esset : erat Nepos Pauli Samosatensis hæresiarchè ; *to. 5. an. 428. fol. 513.* Initio hæreticos infectatus fuit *fol. 514.* Sanctissimus tenebatur etiam à Papa , sed postea cepit fauere Pelagianis *515.* cepit prædicare quòd Christus ex Maria non sit natus Deus , sed tantum homo *ibidem* fuit Discipulus Theodori Mospueteni *fol. 516.* item , & Diodori Tarfensis hæretici : sub pœna anathematis , pro-

prohibuit ne Maria diceretur
Deipara; *ibid. fol. 517.* asseribat
duas personas esse in Christo *fol.*
519. Cēlestinus, & Cirillus cum
charitate curant eius emendatio-
nē: multa de hoc *fol. 525. 26. &c.*
Persequitur Catholicos, & Mo-
nacos: scribit Papæ de sua do-
ctrina; Pelagianorum Protector:
fol. 537. eum sequuti Siria Epi-
scopi, qui fautores fuere Nesto-
rii *fol. 542.* damnatur à Cēlesti-
no Papa in Concilio Romano;
to. 5. fol. 533. & in Concilio A-
lexandrino *fol. 544.* sed dicunt
Patres illi eum damnasse ex de-
creto Papæ: *fol. 546.* in Synodo
Ephesina tumultuatur: multa
de hoc *an. 431.* per totum.

Nestorius deponitur: ab Episco-
patu, & ab ipsomet Imperatore,
qui prius ei fauebat, fuit expulsus
fol. 595. fuit primo relegatus in
Monasterio S Euprepij Antiochię
si fortē respisceret; *to. 5. fol. 617.*
Nestorius anathematizandus iu-
betur à Ioanne Episcopo Antio-
cheno; *to. 5. fol. 619.* & ab Im-
peratore id iubente. Eius libri
iussi comburi; *to. 5. fol. 648. an.*
435.

Nestorius mittitur in exilium in
Osiā Aegyptii; *tom. 5. an. 436.*
fol. 655. & in sua blasphemia du-
rauit *fol. 656.* sepē cogitur muta-
re locum *ibid.* lingua eius vermi-
bus scatuit, & totum corpus pu-
tredine affectum fuit, & sic mor-
tuus est.

Nestorij hæresis repullulavit; *an.*
486. to. 6. Nestorium vt Marty-
rem tenebant Siri; *ibidem fol.*
69.

Nestorium quemdam Monachum
Græci valdē commendāt, qui in
Concilio Lateranensi tertio fuit
refractarius, & permansit in Scis-
mate; *to. 12. an. 1179. fol. 742.*
& *an. 1180. in fine &c.*

Nestoriani mittunt professionem
sux fidei ad Papam ex Oriente;
to. 13. an. 1247. fol. 633.
Nicaa Terremotu lapsa est ob hæ-
resim Arianorum; *to. 4. an. 368.*
fol. 20.

Nicenum Concilium sub Silue-
stro celebratum; *an. 325. fol.*
278. causæ celebrandi illud fue-
runt hæresis Arii, & quartade-
cimarum circa Pascha, ac Scis-
ma Meletianorum, qui Ario po-
stea iuncti sunt; *to. 3. an. 325.*
fol. 279. ex toto Orbe, etiam Per-
sia, & Scithia, conuenerunt Epi-
scopi *ibid.* Episcopi qui interfue-
runt omnes. *ibid.* Quinam erant
ex parte Arii; *ibidem:* Acta illius
Concilij non inueniuntur licet
aliqui affirmant inueniri; *fol. 294.*
& *95.*

Niceni Concilij Canones plures
fuerunt quam viginti; & aper-
tē probatur, quia Patres illius
temporis aliquos citant, qui in
eo non sunt; *tom. 3. an. 325. fol.*
324. Concilij huius decreta in-
magna exultimatione habenda,
ex S. Leone, diffusē; *fol. 330. a.*
325. Pro.

Prodigia de Fontibus, quæ scaturierunt in loco ubi factum est Concilium; *ibid.*

Niceni Concilij Canones septuaginta fuerunt ex litteris Marci Papæ, & Aegyptiorum; *fol. 457.*

Nicenum Concilium secundum Generale septimū propter Imagines, &c. factum; *an. 787. to. 9. fol. 379. & 387.* Anathematizantur qui Imagines persequuntur, *ibid.* fuit Generale, & Oecumenicum *fol. 401.* A Concilio Francofordiensi fuit damnatum; sed Legati Papæ non consenserunt, & Hadrianus reprobatur illud decretum; *to. 9. an. 794. fol. 430.* Ratio cur damnatur, fuit quia Francofordienses putabant adorationem Dei dandam Imaginibus decreuisse *fol. 433.* multa de hac damnatione, & reprobatione damnationis *ibidem* per totum annum.

Nicolaus Hæretici luxurijs vacantes, à Nicolao dicti, qui fuit Diaconus electus ab Apostolis: diuersa ratio asseritur de hæresi istius: aliqui dicunt quod habens formosam Vxorem, & promississet continentiam, ut sacris vacaret, victus à concupiscentia rem iterum cum ea habuit; at de hoc reprehensus lapsus in hæresim dicitur esse necessarium ad salutem omni die coinquinari luxurijs *a. 68. fol. 647.* Alij dicunt quod habens zelotipiam Vxoris; repre-

hensus de hoc, eam adduxit in medium, ut omnes illa abuterentur: alij eum excusant; Virgines enim habuit duas filias.

Nicolaitarum hæreses *ibid.* Christi Diuinitatem negarunt *anno 648.*

S. Nicolai Miræ Episcopi zelus contra Idola, etc. *a. 318. fol. 186.* eius libertas, et authoritas liberat inin. sè damnatos ad mortem, et securis cadit de manu Carnificis: Proconsulem arguit; non vult recipere illum, sed postea ei condonat, præsentibus tribus Constantini Tribunis; qui postea apud Imperatorem de multis accusati se commendant Nicolao, quo apparente Constantino, à fluuio, ac torrente liberati sunt; *to. 3. an. 326. fol. 367. & 68.* deinde illi à Constantino missi ad eum cum donis etc.

S. Nicolaum adfuisse Concilio Niceno videtur dubium ex his, quæ leguntur in *tom. 3. an. 326. fol. 369.*

S. Nicolai Corpus, quod per annos 745. in Ecclesia Miræ in Licia iacebat cum per Saracenos Ciuitas illa fuisset desolata, volentibus Venetis Corpus illud accipere, Barenenses quidam numero quadraginta septem venientes ab Antiochia Miram, inueniens tamen quatuor Monachis, explorarunt ut scirent de Sancti Nicolai, et intenerunt

natum.

natantia in Oleo; quod de eius corpore solet effluere; *to. 11. an. 1087. fol. 600.*

Sancti Nicolai miraculum, quo Classis Saracenorum diruta est; quia Ecclesiam suam Mirę inuadentes aliam Arcam loco verę Arcę Reliquiarum suarum contriuerant; *to. 9. an. 807. fol. 806.*

Nili augmenti mensura, quę ferebatur in Templum Serapidis ferri cępit in Ecclesiam Domini; *to. 4. fol. 608.*

Nili in maxima inundatio postquam Alexandrini Pagani cōuersi sunt; *ibidem.*

Ninfa locus ad Ninfas inter viam Portuensē, et Aureliam situs est. Nunc dicitur S. Ninfa, ex aquarū abundantia dictus fuerat ad Ninfas; *to. 2. an. 270. fol. 623.*

Noe Arca primō requieuit in Mōte Arat Armenię in radice montis, quę est prima Ciuitas quam ædificauit; Noe; *tom. 13. an. 1224. fol. 340.*

Nomina mutantur Infidelibus, qui baptizantur; *to. 2. an. 259. fol. 526.*

Nominibus fictis, & bestiarum vocabat inimicos Fidei S. Hieronymus; *to. 5. fol. 305.* multa de hoc, & *seqq.*

Nomina Sanctorum celeberrimorum in Dipticijs scribebantur, & recitabantur; *to. 5. fol. 30. & seqq. 359. & 491.*

Nomina Dioscori, Iuuenalis, &

Eustatij in altari non recitanda, præcepit Leo I. Anatolio, &c. *to. 6. an. 451. fol. 126.*

Nomina Episcoporum Sanctorum in Dipticijs scribi solita Alexandria, & ideo Thimotheus Elurus abrafit nomen Sancti Prote rij; *tom. 6. an. 457. fol. 222.*

Nomen Petri Monghi Alexandrini Episcopi hæretici recitari solitum Cōstantinopoli iussu Acacij; *to. 6. an. 484. fol. 391.*

Nomen Papę e Dipticijs deleuit Acacius Episcopus Constantinopolitanus, quia Papa Felix eum excommunicauerat, *tom. 6. an. 484. fol. 398.*

Nomen Acacij Papa e Dipticijs Constantinopolit. fecit deleri; *to. 6. an. 488. & Gelasius Papa numquam consensit, vt inter Orthodoxos ab Euphemio Episcopo Cōstantinopolitano legeretur; to. 6. an. 492. fol. 461. & fol. 483.*

Nomina eorum, qui cum Hæreticis senserunt, aut sentiunt, in Altaribus non sunt nominanda, (Gelasius) *to. 6. an. 492.*

Nomen Acacij tantum deleri contentus fuit Papa Anastasius, non tamen aliorum, qui eum eo communicauerant; ideo apud aliquos malè audiuit, sed iustificatur; *tom. 6. an. 497. fol. 525.*

Nomen Papę recitandum in Sacris; *tom. 6. an. 502. fol. 547.*

Nomen Acacij abrogandum: magna de hoc contentio inter Papam

pam, & Imperatorem Anastasium; *to. 6. an. 516. fol. 654.* Semper hoc voluerunt Papæ; *to. 7. fol. 22. an. 519.*

Nomina Christianorum Imperatorum in Sacris Dipticis notari, & recitari solita; *tom. 6. an. 518. fol. ultimo.*

Nomina Zenonis, & Anastasij hereticorum deleta à Dipticis; *ibid.*

Nomina Episcoporum Orthodoxorum, & S. Leonis in Ecclesia Constantinopolitana reponuntur in Dipticis; *to. 7. fol. 2. & 7.*

Nomina de Dipticis legebantur post Euangelium constantinopoli; *to. 7. fol. 6.*

Nomina apponenda, & delenda, impediebant Papæ communionem cum Orientalibus, licet aliqui Episcopi essent parati potius mori quam delere, &c. *to. 6. an. 620. fol. 65. semper resistit Papa; fol. 67. & an. 521. fol. 33. & 34.*

Nomina quorundam Pontificum Romanorum Græci noluerunt habere in Dipticis; *to. 8. an. 676.*

Nominatio Episcoporum in Hispania à Rege, antiqua est; *tom. 8. 681. fol. 561. vide Episcopi.*

Nominatio Episcoporum pro Regno Galliarum concessa Pipino Regi à Zaccaria; *tom. 9. an. 752. fol. 203. vide Episcopi.*

Nomocanon est Collectio Canonum, & PP. responsionum factum à Phocio, qui etiam adiun-

xit septimæ Synodo; & addidit alios decem Canones; *tom. 10. an. 86. fol. 201.*

Nomocanon Theodori Balsamonij multa falsa habet; *to. 12. an. 1191. fol. 784. & hoc, quia ipse male affectus, dum erat Patriarcha Anthiochenus, & expulsus fuit, factusque alius Patriarcha, Latinus, & affectat dare Constantinopolitanæ Ecclesiæ iura, similia Romanæ.*

Northmandia dicebatur Dania; Northmandi in Galliâ erumpunt; *to. 10. an. 845. fol. 26. an. 852. fol. 87. & 97.*

Northmandorum successus in Galliâ; *ibidem.*

Northmandi obtinent in Gallia, a partē illam, quæ dicitur Northmandia; *to. 10. an. 850. fol. 73.*

Northmandi obsident Parisium; *tom. 10. an. 887.*

Northmandi fidem recipiunt; *an. 905. to. 10.*

Northmandi in Italia num. 40. ex Peregrinatione Ierusalem Salerni Saracenos superant; *to. 11. an. 1092. fol. 13.*

Northmandi à Papa Benedicto Octavo vocati in Italiam contra Græcos; *to. 11. an. 1018.*

Northmandi, qui Græcos iuvaverunt pro expellendis Saracenis ab Insula Sicilia, Apuliæ dominantur; *tom. 11. an. 1041. fol. 131.*

Northmandi male se gerunt in Italia; & quia diffidebat Papa

S f cos

cos expellere, vocat auxiliantur
Henrici II Imperatoris; *to. 11. a. 1053.* Pontifex pergit ad bellum contra Northmandos, & isti vicerunt: milites Papę trucidati omnes, & tamen Northmandi sededunt Pontifici; *ibidem.*

Northmandorū Duci Petro Guiscardo, Apulię, & Calabrię Duci, Papa Nicolaus II. confirmat Ducatum, & accipit iuramentū fidelitatis.

Noruegia fidem Christi habebat de anno 1062. *to. 11. fol. 326.*

Noruegię Domini, & Episcopi inuitantur, vt mittant Romam aliquos, vt instruantur de rebus Ecclesię Apostolicę; *to. 11. an. 1078. fol. 526.*

In Noruegia insurgit Tyrannus Sueuo, contra quem laborat Innocentius III. Papa; *to. 13. an. 1198. fol. 20.*

Noruegię Rex à Papa petit legitimum circa Natalia, & obtinet; *to. 13. an. 1246 fol. 618. & petit à Papa coronari; ibidem an. 1231. fol. 421.*

Noruegię prefatus Rex Haquinus auxilium prestat contra Saracenos intuitu Papę; *ibidem.*

Notarij septem instituti à Papa Clemente I. qui res Martyrum diligenter describerent; *an. 98. fol. 743.*

Notarij pro gestis Martyrum colligendis iterum ab Antero constituantur; *to. 2. an. 238. fol. 373.*

et postea à Fabiano confirmantur ad hoc munus; *fol. 395.* Isti non solum cruciatus, et penas colligebant, sed quę coram Iudicibus obducto velo loquebantur, quę per publicos Actuarios in actis erant redacta; *ibid.* Notarij Sedis Apostolicę dicti aliqui Episcopi, et cur: a notando acta; *to. 6. an. 447. fol. 445.*

Notarios semper habuit Sedes Apostolica, et pro principalibus negotijs mittebat; *to. 6. fol. 109. fol. 504. an. 495. & fol. 529.*

Nouatiani à Tertulliano mutauerunt sententiam circa lapsos non recipiendos; *to. 2. an. 216. fol. 328.*

Nouatus ex Africa Romam venit; *an. 238. to. 2. fol. 396.* eius Vita; et pessimę actiones; *ibid.* sed tempore Cornelij Romę fecit Scisma.

Nouatus Cartagenensis Scismaticus; *to. 2. an. 254. fol. 463.* hic venit Romam vacante Sede per mortem Fabiani, et operatus est Scisma in electione Cornelij; *ibid. fol. 464.*

Nouatus erat Episcopus in Africa; *to. 2. an. 254. fol. 468.* pessima eius vita in multis; *ibid. 69.*

Nouę Voces in Sacris explicandis vitandę; *to. 1. an. 57. fol. 506.* multa de hoc.

Nouissimū tempus dicitur à Paulo id, in quo erat, quia totum Christianę Legis tempus est nouissima

uissima hora, et vltima ætas
Mundi; *tom. 1. an. 57. fol. 512.*

Nouitas non inducenda contra
antiquitatem; *tom. 4. an. 387.
fol. 544.*

Nouitates, vt serpentes fugiendæ,
ideò Pelagius hæresiarca, &c.
multa de hoc; *to. 4. an. 388. fol.
586.*

Nouitates Doctrinarum cadere
faciunt etiam doctos à Fide; *to.
4. an. 393. fol. 679. & 80.*

Nouitates semper odio habitæ à
Romana Ecclesia, quæ antiqui-
tates sequitur; *tom. 5. an. 432.
fol. 618. Errores pariunt; to. 6.
fol. 44.*

Nouitas verborum, loquendo de
rebus Fidei; fugienda, quando est
periculum, *tom. 7 fol. 76. an.
521.*

Nouitates in factis, et decretis
Conciliorum postquam factæ
sunt, fugiendæ; *to. 6. an. 546. fol.
347.*

Nouitas in Dogmatibus semper
suspecta; *tom. 8. an. 633. fol.
319.*

Nouitates de malo gloriæ oriuntur
dum homines videri volunt acu-
ti, perspicaces, etc. Concilium
Africanum; *to. 8. an. 646. multa
de hoc.*

Nouitates in rebus Fidei omnino
vitandæ; *tom. 7. an. 519. fol. 41.
multa de hoc. Martinus I. in Ora-
tione contra Monotelitas; to. 8.
an. 649. fol. 401.*

Nubere dicuntur etiam Virgines,

quæ consecrantur Christo; *tom. 1.
an. 57. fol. 477.*

Nudos in Lupanatibus homines,
et foeminas commorari debere,
dicunt Carpocratenses; *tom. 2.
an. 120. fol. 63.*

Numidiz Primatus adiudicatus
Mileuitano; *to. 5. an. 402. fol.
168.*

Numidiz Primas ille erat olim,
qui ordinatione ceteros precede-
bat; *to. 8 fol. 24. an. 591.*

Numerus aureus quando stabili-
tus, et quid est numerus de-
cem & nouem annorum; *vide
Aureus.*

Nummus argenteus quid erat
Romæ olim; *to. 3. an. 330. fol.
406.*

Nuntij Papæ seu Apocrisarii, Dia-
coni Cardinales erant mittendis
*to. 7. an. 582. fol. 593. & an. 586.
fol. 622. & to. 8. an. 595. fol. 86:
an. 603. fol. 164. De Bonifa-
cio.*

Nuntij Papæ malè tractantur Con-
stantinopoli ratione hæresis Mo-
netelitarum à Papa damnatæ
sub Paulo hæretico, & Pyrrho
Cōstantinopolitanis Patriarchis,
& Constante Imperatore Nepo-
te Heraclij; *tom. 8. an. 648. Pro-
hibentur ne in suo Palatio missas
dicant; ibid.*

Nuntius Papæ Constantinopoli
existens relegatus fuit à Con-
stante III. in odium fidei, & Mar-
tini I. *to. 8. an. 650.*

Nuntij aliquando ignari (præ pe-
nuria)

nuntia) missi ad Imperatores ad significanda Fidei Dogmata; *to. 8. an. 680. sub Agathone. Nuntij Papæ debent publicare Dogmata in partibus, &c. Sed nota, quod litteræ ad Imperatorem erant directæ; to. 8. an. 680. fol. 577. vide Legati.*

Nuntij Papæ maximo cum honore recepti sunt ab Imperatore Constantino Pogonato; *tom. 8. an. 680.*

Nuntij Papæ recusant adorare, per genuflexionem Regem Tartarorum multa de hoc; *tom. 13. an. 1237. fol. 641.*

Nuptiæ inter Hebreos quo ritu fiebant, unus de Sacerdotibus assignabatur, qui eas regeret in omnibus; & archiciclinus dicebatur; *to. 1. fol. 94.*

In Nuptijs Cana Calileæ falsum est quod Sanctus Ioannes Evangelista erat sponsus; *to. 1. fol. 94.*

Nuptiæ istæ die 6. Ianuarij factæ secundum Epiphanium, *to. 1. fol. 95.* anno Christi trigesimo primo, eodem in quo baptizatus fuit, & cepit prædicare *fol. 97.*

Nuptias dñas damnat Montanus; *to. 2. an. 173. fol. 183.*

Nuptias esse malas; *vide Eustasius.*

Nuptias esse inferioris perfectionis quàm Virginitas; *to. 4. an. 390. fol. 633.* & propterea Hieronymus male audiuit, &c.

De Nuptijs librum scripsit Augustinus de bono Coniugali contra

Iovinianum; *tom. 4. an. 390. fol. 636.*

Obedientiæ exemplum de Monacho, qui relicto Codice aperto, eo cunte ad recitandum Officium, pulsante Campana, & nide operiente omnes Cellas, codicem non tetigit; *to. 10. an. 938.*

Obeliscus omnium maximus, qui Laterani à Sixto V. fuit erectus, primus omnium fuit ex Alexandria delatus Romam sub Imperatore Constantio; *to. 3. a. 357. fol. 721.*

Oblationes pro mortuis faciendæ; *vide Mortui.*

Oblationes solebant ab omnibus in Ecclesijs porrigi Sacerdoti, qui eas offerebat; *to. 9. an. 835. fol. 811.*

Oblatio semper à quolibet diuite faciendæ erat in Dominica; *an. 58. fol. 556.*

Oblatio, de quo pane fiebat, & quid erat; *vide Fermentum.*

Oblationes Defunctorum in usus Pauperum esse conuertendas; *to. 4. an. 391. fol. 651.*

Oblatio Ecclesiarum à munere differt, quia illa datur ab Orthodoxis, et solemniter ritu ad Ecclesiam fertur: hoc datur à quouis, & infertur in Gazofilacium absque distinctione Personarum; *tom. 7. an. 523. fol. 97.*

Obla-

Oblationes fieri non possunt in
Altari à Laicis, nec Imperatore;
vide Altare.

Obolus, quæ moneta erat; *tom. 13.
an. 330. fol. 468.*

Observationes dierum, mensium,
&c. prohibentur, sed quorum;
an. 58. fol. 554.

Obsidionis tempore quæ accipien-
da, & vendenda, ut dantur Iu-
micis; *to. 5. fol. 177.*

Occidens eorum relinquit Impera-
torem Græcum hæreticum Ico-
noclastam, & non vult ei dare
tributa; *tom. 9. an. 726. fol. 62.*

Occisi per præsentationem littera-
rum Sedis Apostolicæ Martyres
habentur; *to. 6. fol. 397. vide* Mo-
naci.

Occidentis penitentia, etiam si
casu, &c. *tom. 9. an. 844. fol.
169.*

Occisores Episcoporum; *vide*
Episcopi.

Occidendos esse Iudeos prædica-
bat Eremita Rodolphus; S. Ber-
nardus dicit esse hæreticum; *to. 12.
an. 1146. fol. 331.* Multa de

hoc occisi aliqui quia crucifixe-
runt puerum Christianum; *vide*
idem.

Octaua Apostolorum Petri &
Pauli ab initio fieri solita cum
solemnitate; *to. 2. an. 86. fol.
671.*

Oculis corporeis Deum videri pos-
se hic; *vide* Messaliani.

Odoacer Rex Erulorum vocatus
in Italia; *vide* Imperium, &c.

Venit; relegauit Augustulum
ultimum Imperatorem in Cam-
pania prope Neapolim; *to. 6. an.
486. fol. 317.* Erat Arianus, sed
non molestaui Catholicos à
Theodorico vincitur; *to. 6. fol.
454. vide* Imperium. Vocatus po-
stea ad Conuiuium à Theodori-

co occisus est; *an. 493.*

Oecumenicum idem est ac plena-
rium, seu vniuersæ Ecclesiæ; *to.
13. an. 347. fol. 561.*

Officium Diuinum recitari solitum
in Ecclesia, & eius origo; *to. 1.
an. 57. fol. 502.* cum matutino,

psalmis, & lectionibus; *ibid.*
Officium in Ecclesia recitandum;
ab initio Ecclesiæ hic ritus; *vide*
Himni; *vide* Cantus; *vide* Psal-
mi.

Officium corde cantandum; *an.
60. fol. 611.*

Officiorum diuinorum tempora-
rum lignis nunciabantur; *to. 7.
an. 518. fol. 17.*

Officium alicuius Sancti celebra-
ndum sub ritu duplici, Episcopi
Concilij Tolerani decreuerunt;
an. 657. to. 8. fol. 475. sic est fa-
ctum.

Officia diuina fieri solita in Cy-
meretis mortuorum Romæ, &
quomodo; *to. 9. an. 741. fol. 137.*

Officia canenda etiam in Gallia;
&c. iuxta cantum Romanum;
med. 9. an. 787. fol. 405.

Officia alterata in Gallia extin-
guenda Ministrorum; *to. 9. an. 787. fol.
405.*

Officia

Officia Ecclesiastica ordinata in-
 xta rubricas Romani Antiphona-
 rii; &c. etiam in Gallia; *to. 9.*
an. 830. & 831.

Officium diuinum de nocte reci-
 tandum: & Nocturni, & alie
 horę distinctis temporibus; *tom.*
10. an. 855. fol. 125.

Officium Diuinum in qua lingua
 olim dici poterat; *vide* Lingua.

Officia diuina posse lingua Scla-
 uonica recitari in Sclauonia con-
 cessit Innocentius IV. eo quod
 ex D. Hieronymo libros tali lin-
 gua scriptos habebant; *tom. 13.*
an. 1248. in fine.

Officia Diuina non sedendo, sed
 stando olim dici solebant; & re-
 prehenditur mos contrarius; *to.*
11. an. 1062. fol. 319.

Officium B. Marię paruum quan-
 do introductum in Clero, & ad
 quid; *vide* B. Maria.

Officia nona de aliquo non cele-
 branda sine Sedis Apostolicę li-
 centia; *to. 12. an. 1136. fol. 247.*

Oleum in vsum Ecclesiarum con-
 sumi solitum non solum commu-
 ne, sed pretiosius, & Balsamum
 Nardinum, &c. *an. 58. fol. 550.*

Oleum Infirmorum; *vide* Infirmit.
 Multa de eo; *an. 63. fol. 630.*
& 31.

Oleum benedictum Infirmis etiā
 applicari solitum absque Sacra-
 mento *fol. 632. etiā* Oleum lam-
 padum *ibid. &c.*

Oleo lampadis Sanctissimi vngi
 soliti Infirmi, & sanati; *to. 7. an.*

568. fol. 527. to. 8. an. 598 fol. 119.

Oleum benedictum erat in vfu
 pro Infirmis; *to. 7. an. 575.*

Oleum Martyrum dici solebat,
 quod de lampade ardente ante
 Martyrum sepulcra capiebatur:
 sic Oleum Crucis; *to. 8. an. 598.*
fol. 119.

Oleum Crucis dici etiam solitum,
 quod Crucem tangebatur, idest
 particulam ligni Crucis; *ibid.*

Oleum manans a quadam pictura
 B. Marię in Ligno, &c. *tom. 10.*
an. 870. in fine.

Oleum miraculosę Romę scatu-
 riuit in quadam Ecclesia, & in
 Arce Sancti Angeli, prope Alta-
 re; *to. 11. an. 1010.*

Oleum Sacrum: pro eius acceptio-
 ne nihil soluatur esset Simonia-
 cum; *to. 12. an. 1163.*

Olei miraculum quoddam: incar-
 natum repertum, et ex eo Imago
 carnea cum mammillis B. V. ex
 quibus fluebat Oleum; *tom. 13.*
an. 1204. fol. 122.

Ophite Hęretici, qui adorabant
 Serpentem, et eorum dogmata;
to. 2. an. 145. fol. 112.

Opinionum veritas; *vide* doctrina.

Opus manuale; *V. Manuale.*

Opus mechanicum ignobilibus
 olim tantum concessum, nobili-
 bus prohibitum; *to. 1. an. 52. fol.*
409.

Operibus liberi arbitrij dandam
 vitam eternā dicunt aliqui Mo-
 naci Adrumetinis; *to. 5. fol. 416.*

Opera bona non prodesse Pręsci-
 tis

tis, et mala non obesse Prædestinatis, docuerunt hæretici dicti Prædestinatores; *tom. 6. an. 490. fol. 445.* & dicebant hæc ex Augustino deduci; quod Synodus dicit esse falsum.

Opera omnia, etiam peccata nefanda, facta in charitate, esse bona dicunt Almericiani; *tom. 13. an. 1209. fol. 188.*

Optimi titulus, unde Optimates; *to. 1. an. 58. fol. 534.*

Oracula Dæmonum cessarunt crescente Christianorum Fide; *an. 100. fol. 2. to. 2.*

Orandi tempus diei tres horæ; tertia, sexta, & nona, antiquitus observata; *tom. 1. fol. 224.* postea verò addita aliz duz; *ibidem.* diffuse ex Sanctis Patribus; *et fol. 225.*

Oratio fieri solebat in superiori Domus parte; *to. 1. an. 41. fol. 285.*

Oratio de media nocte facta laudatur, quia Christus in ea hora venturus est secundum aliquos; *to. 1. an. 54. fol. 400.* sic Apostoli faciebant; *ibidem.* et quia nescitur certè qua hora venturus esset ideo alijs horis diei fit oratio; *ibid. et multa de hoc, & fol. 401.*

Orationes, et preces in Ecclesia olim, etiam cum Populo psallente, fiebant; *ibid. 401.*

Orationes fieri solebant lotis manibus; *tom. 1. an. 57. fol. 481. et seqq.*

Oratio non facienda genibus fie-

xis in Dominica; *anno 58. fol. 561.*

Oratio corpore, et vultu ad Orientem conuerso fieri solebat; *an. 58. fol. 563.* sed cepit omiti, eo quod putabant Gentiles, quod Christiani adorarent Solem; *ibidem et 564.* ad Orientem autem fiebat, quia in Orientali parte Christus mortuus est; et dicitur in Psalmis; Adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius; *ibid. fol. 564.*

Orationes Christianorum olim, ante lucem fiebant; *an. 104. fol. 22. to. 2.*

Oratio aliquando stando, aliquando flexis genibus facienda, et quare; *an. 58. fol. 564.* multa de hoc modo orandi *f. 565.* in Dominica verò genua non flectenda, quia significabat Resurrectionem Domini; *an. 58. fol. 565.*

Oratio cum pectoris unctione, etc. cum humilitate, etc. deuotione, etc. facienda *fol. 565.*

Orationes etiam procedendo fieri solite; *an. 58. fol. 566.*

Orationes pro Imperatoribus Gentilibus facere solebant Christiani, et publicas; *to. 2. an. 200. fol. 278.*

Orationes profunt Defunctis; *to. 4. an. 378. fol. 385.*

Orationem tantum iuuare contra demones, non Baptismum, dicunt Messaliani; *tom. 4. an. 383. fol. 491.*

Oratio fieri solita etiam pro Rege Ariano, Theodorico; *to. 6. an. 503.*

503. & Concilium Prouinciale Agat. *ibid.* facit pro Alarico Visigothorum Rege Ariano *fol. 572*.
 Orationi eandem esse incumbendum, cetera omnia nihil esse dicunt Messaliani Monachi; *tom. 3. an. 361. fol. 778.*
 Oratio egregia Flauiani Episcopi ad Imperatorem Theodosium pro Antiochenis; *to. 4. an. 388. fol. 561. & seqq.*
 Oratio facta à S. Epiphanio Episcopo Ticinensi pro pace inter Anthemium Imperatorem, & Ricimerem eius Socerum; *to. 6. an. 471. fol. 290.*
 Orationes fieri solite pro Regibus, ut Missa, et Psalteria in magna quantitate; *to. 10. an. 847. fol. 56.*
 Orationem Dominicam tantum valere, reliquas vero esse nihil; *vide Bongomili.*
 Orationes quo ritu fieri solite Romæ, &c. tempore Bellorum et quomodo, per totam Hebdomadam; *to. 12. an. 1188.*
 Orationes olim omnes dirigebantur ad Patrem, ut pater de celestis, propter auctoritatem Principij, quia ex ipso omnia. Eam enim Christus totam Patri attribuit in Euangelio: multa de hoc. At quando Hæretici negarunt Christum esse Deum, & una ex causis erat, quia orationes fiebant ad Patrem, non ad eum; ideo Ecclesia prudenter voluit, ut ad Filium etiam dirige-

rentur, claudendo eas cum V. qui cum Filio, et Spiritu Sancto viuus, & regnas: & tandem quia alij negarunt Spiritum Sanctum esse Deum, Ecclesia speciales orationes, & Himnos ad Sanctum Spiritum direxit; *to. 13. an. 1203. in fine.* Innocentius III.

Oratoria multa leguntur facta in Ecclesia Sancti Petri, S. Ioannis, &c. Romæ: sed hæc erant Capellæ inter ceteras *vide an. 707.*
 Ordinandi in Presbyteros, &c. vxorati esse debuerunt ex Apost. Epist. quia Lex Cretensium erat, ut omnes à puero ducerent Vxo-rem; & ideo impossibile erat inuenire celibem; *tom. 1. an. 57. fol. 526.*
 Ordinari non potest Poligamus, aut Bigamus; *ibid. 527.*
 Ordinati circa Vxorum usum. *ibid. 526. 27. & 28.* quod ex tempore Ordinis abstinere debuerint ab Vxoribus; *fol. 529. 30. 31. &c.* multa de hoc.
 Ordinandi olim tenebantur damnare quosdam Hæreticos; *to. 7. an. 538. fol. 293.*
 Ordinari nullus potest inuitus; *to. 7. an. 548. fol. 369.*
 Ordinandi in sacris debent promittere continentiam, etiam ab Vxoribus; Gregorij I. tempore, propter Siciliæ Subdiaconos, qui & utebantur Vxore; & aliqui etiam Ordinati Matrimonia faciebant; *to. 8. an. 591. fol. 21.*
 Ordinatos in sacris teneri ad continen-

inentiam decreuit Concilium
Toletanum sub Reccaredo; *to. 8.*
an. 597. fol. 113.

Ordinatos in Sacris non teneri ad
continentiam decreuit Concil.
Quinisextum: contrarium proba-
tur, & multa de hoc, &c. *to. 8.*
an. 692. fol. 608.

Ordinādi in minoribus potestas à
Papa cōceditur quibuldam Fra-
tribus Minoribus pro terris Infideli-
um; *tom. 13. an. 1245. fol.*
595.

Ordinari nullus potest ab alieno
Episcopo sine litteris, et consen-
su proprii; *to. 2. an. 230. fol. 354.*
& to. 3. an. 325. fol. 322.

Ordinari etiam quis potuit absq;
eo quod adscriberetur alicui Ti-
tulo; patet de S. Hieronymo; *to.*
4. fol. 403. & 404.

Ordinare non poterat Episcopus
alienos; *to. 4. an. 39. fol. 665.*

Ordinare nullus potest Sacerdos,
nisi prius in alijs ordinibus mini-
strauerit; *to. 5. fol. 419.*

Ordinati à Papa Scismatico Con-
stantinopolitano, siue Episcopi,
siue Presbyteri, et Diaconi fue-
rint, reordinati iussu Concilij, et
Papæ Stephani IV. *to. 9. an. 769.*
fol. 794. sed notat author, quod
nomine Ordinis intelligitur be-
nedictio, seu reconciliatio; *to. 9.*
ibid.

Ordinati à Photio per Ioannem
VIII. restituuntur: et ipse Pho-
tius; *to. 10. an. 879. fol. 558.*

Ordinati à Photio, dicit Formosus,

nihil habuerunt, quia nihil po-
tuit dare, etc. intellige licitè; *to.*
10. an. 891. sed recipiendos præ-
cipit oblati libellis, et facta pe-
nitentia, etc. *ibidem.*

Ordinatos à Papa Formoso Ste-
phanus VI. seu VII. præcipit
reordinari, dicens quod ab eo
nihil acceperant, quia inua-
serat Ecclesiam, eo quod erat
prius Episcopus Portuensis; *to.*
10. a. 897. verū non iure id fecit,
sed ira, et rabie etc. postea à Io-
anne IX. declarantur benè ordi-
nati; *an. 904.* sed Sergius inua-
sor Sedis iterum declaravit nul-
los; *tom. 10. an. 908.* multa de
hoc.

Ordinatus in Diaconum, et Mo-
nachus, Casimirus à Papa habet
licentiam nubendi, etc. ob Re-
gni Poloniæ necessitatem; *to. 11.*
an. 1041. cum qua penitentia;
vide Polonia.

Ordinati per Simoniam olim di-
cebantur inualidè ordinati: sed
Clemens II. et Leo IX. statue-
rūt, quod peracta penitentia pos-
sent exercere ordines; *to. 11. an.*
1049. hæresis hæc fuit: *anno*
1052. contra quam scribit Pe-
trus Damianus; *ibidem.*

Ordinati Simoniaci, in ordinum
eorum exercitijs permitti manere
ab Alexandro II. et Concil. *to.*
11. an. 1063.

Ordinati per saltum non reordi-
nantur, sed retinent habitos; *to.*
11. an. 1069.

T t

Or-

Ordinati in Sacris, matrimonia nō possunt celebrare, & nihil faciūt; *to. 12. an. 1148.*

Ordinati a Scismaticis aliquando recepti, aliquando non: *tom. 12. an. 1179. fol. 741.*

Ordinati in Sacris in Polonia vtebantur Vxoribus tamquam iure legitimo; *to. 12. an. 1197. in fine.* Idem faciebant Boemici, & parum obfuit quòd Cardinalis Legatus, &c. *ibid.*

Ordinati à Papa olim non poterāt ulterius promoueri ab alio, infcio Papa; *to. 13. an. 1198. fol. 4.*

Ordinandorum datur testimoniū, quòd sint boni, quantum humana fragilitas patitur; *to. 13. an. 1206. fol. 164.* & dū non cognoscuntur indigni, verum dicitur.

Ordinationes Sacerdotum, & aliorum præsente populo olim fieri solebant, vt opponerent impedimenta si nossent; *to. 2. an. 224. fol. 342.*

Ordinationem à non Episcopo faciendam, Mutus Alexandrinus, dicto, & facto docuit.

Ordinationum ritus à Marco Papa reformantur; *tom. 3. an. 336. fol. 458.*

Ordinationes Sacerdotum, & Leuitarum in Dominica post Ieiunium faciendas, dixit S. Leo *to. 6. an. 444. fol. 25.*

Ordinatio Episcoporum aliquando legitur facta ab vno, & sancto Viro; *to. 7. an. 570.*

Ordinationes factę à Photio di-

cuntur nullius esse efficacię in Concilio Generali octauo; *to. 10 an. 869. fol. 431.* Nota, quòd intelligitur quo ad exercitium, quia licet Photius dicatur ex Laico factus Episcopus, non erat Laicus, sed intra quinq. dies omnes ordines susceperat, *vide Photius, Disputationes pro illis fecit Patriarcha Ignatius, & Imperator; to. 10. an. 871. f. 472. & 73.*

Ordinatio Diaconi facta in stabulo Equorum à Ioanne XII. *anno 963. to. 10.*

Ordinationes factę à Papa Scismatico euacuantur per Eugenium III. *to. 12. an. 1148.*

Ordinationes Presbyterorum &c. sine oleis olim fiebant in Bulgaria; *to. 13. an. 1204. fol. 125.* Imo antea ordinatos vngi iussit.

Ordinatio istorum in Ecclesia Romana cum vnditionibus fiebat; *ibidem; fol. 125.*

Ordo omnium Ministrorum in Ecclesia; *to. 1. an. 35. fol. 254.*

Ordines Ecclesiastici in Ecclesia semper fuerunt sacri, & non sacri; *to. 1. an. 44. fol. 337.* de omnibus ibi fit mentio: septem sunt: ob officia distinguuntur; *ibidem:* subordinatio omnium inter se; Ordines minores, & sacri *ibidem fol. 338.*

Ordines omnes Ecclesiastici sunt in Ecclesia ab initio; *to. 2. fol. 36 an. 109.*

Ordo Lectoratus in Ecclesia; *to. 4. fol. 478. an. 382.*

Ordo

Ordo Antianitatis seruandus inter Episcopos Ordinatos; *tom. 6. fol. 70.*

Orgia erat quædam solemnitas debaccantium fieri solita à Gentilibus; *to. 4. an. 362. fol. 68.*

Orientalis Fidem didicerunt de omnibus à Clemente Papa I. *an. 95. fol. 733.*

Orietales tolerati olim circa multos Ritus; *vide Ritus.*

Orientalis Episcopi dissentientes in aliquo à Papa excommunicati; *vide Pontifex Romanus.*

Orientalis Episcopi Papam adesset pro appellatione, & confirmatione suarum sententiarum; *to. 3. an. 339. fol. 497. & fol. 541. vide Pontifex Romanus; tom. 4. fol. 314.*

Orientalis Ecclesiæ multa mala passæ sunt ob hæreses; *to. 4. an. 371. fol. 280. 81. &c.*

Orientalis Ecclesiæ miserunt Euangelium in vniuersum Orbem; *to. 4. an. 371. fol. 281. ita dicit S. Basilus.*

Orientalis à Papa petunt daminari Episcopos Hæreticos: ita Sanctus Basilus de Eustachio; *to. 4. fol. 312. an. 372.*

Orientalis magna anxietate petunt communionem cum Romano Pontifice, & eius auxilium; *to. 4. an. 373. fol. 359.*

Orientalis Episcopi, vt Constantinopolitanus, &c. recurrunt ad Papam &c. *to. 4. an. 380. fol. 416.*

Orientalis Episcopi vocati Romæ

ad Concilium Generale non veniunt: mittunt Legatos; & dicunt quid fecerunt in Concilio suo anni præcedentis, in quo damnarunt Macedonium; *to. 4. an. 382. fol. 458. 59. & 60.*

Orientalis Episcopi ex omni parte appellant ad Papam; vt Chrysostomus Constantinopolit. Ecclesiæ, & Theophilus Alexandrinus; *to. 5. fol. 192. &c. & 206. & 7. Papa eos iudicauit; vide Pontifex Romanus.*

Orientalis Episcopi ad Papam Romanum recurrunt pro veritate doctrinæ Catholicæ. Nestorius, & Cirillus, *to. 5. fol. 530. an. 430. & fol. 532.*

Orientalium Diocesium diuisio facta in Concilio Constantinopolitano Generali; *to. 5. an. 439.*

Orientalis a Romano Pontifice deponuntur; *to. 6. fol. 49.*

Orientalis Episcopi appellant ad Papam, damnati à Synodis; *to. 6. fol. 97. & 99. de S. Flauiano, & Theodoro.*

Orientalis Episcopi multi lapsi à fide, in fouendo doctrinam Eutichetis; *to. 6. an. 449. per totum vsque ad fol. 113.*

Orientalibus semper assueta Romana Ecclesia subuenire; *to. 6. an. 450. fol. 116.*

Orientalis Episcopi, post lapsum de Eutichete, cum damnant, & professionem Fidei emittunt exigente Leone I. Papa; *tom. 6. fol. 120. & fidei formula præscripta*

T t 2 fuit

fuit *fol. 121. &c.* & ferè collapsam Ecclesiam Orientalem Leo subleuauit ; *to. 6. fol. 125.*

Orientalium Patriarcatum locaerant , vt post Romanū Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolymitanus, & Constantinopolitanus essent in Concilio Calcedonenſi absentibus Legatis Papæ . Anatolius curat fieri decretum , vt Constantinopolitanus sit primus post Romanum : Legati refragati sunt ; *tom. 6 fol. 151. & fol. 157.* Leo Papa cum reprehendit de attentato : *fol. 165.* multa de hoc : & 166. irritat illud Decretum : *fol. 167.*

Orientales Episcopi à Papa confirmandi , vt Antiochenus , & Alexandrinus ; *to. 6. an. 482. fol. 357.*

Orientales omnes , etiam Constantinopolit. Episcopi à Papa iudicantur , &c. *to. 6. an. 487. fol. 373.* de Acacio .

Orientales omnes Episcopi confusi in rebus fidei nesciebant quid tenebant ; *to. 6. an. 493.* Aliqui assentabantur Imperatori , alij non : *fol. 479.*

Orientalibus semper succurrit Pontifex Romanus ; *tom. 6. an. 512, fol. 613.* magna in eis confusio .

Orientales Episcopi ad Romanum Pontificem recurrunt : fatentur à Christo habere potestatem , & Petri esse Successorem , &c. multa de hoc ; *tom. 6. anno 512. fol. 617.* professionem Fidei fa-

ciunt, supplicant pro reconcilia-tione : digna Epistola est .

Orientalibus præscripta quæ debant tenere , & facere , vt communicarent cum Romana Ecclesia tempore Hormisdæ Papæ ; *to. 6. an. 515. fol. 647.*

Orientales Episcopi multi, reliq̃to Eutichete , & Nestorio , atque Timotheo, Eluro, & Acacio, redeunt ad Fidem ; *to. 6. an. 516.* Fidei professio facienda ab Hormisdæ Papa præscribitur ; *fol. 665. to. 6.*

Orientalium Episcoporum maximam sollicitudinem habet Papa, tam Catholicorum , quàm lapsorum : omnibus scribit Hormisdæ ; *tom. 6. an. 517. fol. 668. 69. & 70.*

Orientalibus præscripta ab Hormisdæ professionis veræ Fidei formula , & quæ ; *vide Fides*

Orientalium Episcoporum priuilegia , & exemptiones ab aliquo Episcopo &c. à Sede Apostolica manarunt ; *tom. 6. an. 517. fol. 676.*

Orientales Archimandritæ Sirie Papam fatentur esse caput Ecclesiæ : ad illum recurrunt contra Seuerum Antiochenum Episcopum Hæreticum ; *tom. 6. an. 517. fol. 679.*

Orientales enixè pacem procurant à Papa Hormisdæ ; *to. 7. fol. 19.* Imperator , & alij idem intercedunt .

Orientalibus, vt haberent commu-nio-

nionem cum Sede Apostolica
Fidei professio præscripta à Papa
iniungitur; *to. 7. an. 519. Libellus Fidei fol. 31. illum profiteri,*
& suscribere debuerunt *fol. 32.*

Orientalibus omnibus scribit Papa Hormisdas, quia Fidem veram tenebant post Anastasium Imperatorem hæreticum: multa de hoc; *tom. 7. an. 519. Papæ obediunt circa nomen deletionem; vide Nomen.*

Orientalis vocant Papam Patrem Patrum, in Synodo Prouinciali Constantinopolit. *to. 7. fol. 63.*

Orientalis à Papæ communionem expectant pacem, & solatium; *to. 7. an. 520.*

Orientalis omnes Episcopi redeuntes ad Fidem recipiebantur nomine Papæ, ab Episcopo Constantinopolitano; & eorum Libelli erant mittendi ad Papam; *to. 7. an. 521. fol. 77. & 78.*

Orientalis Ecclesiæ Scisma sublatum sub Hormisdas; *to. 7. an. 522. fol. 84. & ante, vt supra.*

Orientalis Episcopi omnes subditi sunt Pontifici Romano ex ipsius Imperatoris confessione; *to. 7. an. 533. fol. 181.*

Orientalis omnes Episcopi ad Papam mittunt pro decisione dubij Fidei; *to. 7. an. 534. fol. 196.*

Orientalis Patriarchæ deponuntur, & alij creantur à solo Papa; Anchinus deponitur, Mēna creatur Constantinopoli *to. 7. an. 536. fol. 245. 46. &c. vide Pontifex, & fol. 252.*

Orientalis rogant Pontificem Romanum, vt Hæreticos Episcopos deponat: Idem petunt Monaci; *ibidem.*

Orientalis fatentur Papæ primatum; *to. 7. an. 550. fol. 380.*

Orientalis Episcopi præcipue Constantinopolitanus, professionem Fidei mittunt ad Papam, vt ab eo recipiatur in communionem; *to. 7. an. 553. fol. 396.*

Orientalis Episcopi à Papa deponuntur, & restituuntur audita causa; *to. 8. an. 592. fol. 35.*

Orientalis Episcopi Alexandrini quomodo, & quando ausi sunt pretendere Primatum, & vniuersalis nomen in Ecclesia; *to. 8. an. 595. fol. 84.*

Orientalis Episcopi, vt Constantinop. Episcopus electus &c. statim mittebat Legationem ad Papam Romanum; *to. 8. an. 597.*

Orientalis Episcopi Cypri recurrunt ad Pontificem tempore hæresis Monothelitarum; *tom. 8. an. 643.*

Orientalis Ecclesiæ tempore inuasionis Saracenorum omnes à Pontifice Romano adiutæ, & de bonis sua cura prouisæ; *to. 8. an. 649. fol. 410. 11. &c.*

Orientalis Episcopi subiecti sunt Pontifici Romano; *to. 8. an. 649. fol. 412. de Thessalonicensibus.*

Orientalis Patriarchæ, & Episcopi damnati à Concilio Generali sexto appellant ad Papam; *to. 8. an. 681. fol. 558.*

Orien-

Orientalis Episcopi fatentur Romanum esse verticem summum Apostolorum, *ibidem*.

Orientalis Fidem denuo recipiunt adiutorio Romani Pontificis, qui Concilium sextum contra Monothelitas fieri fecit; *to. 8. a. 681. fol. 651.*

Orientalis Ecclesia pugnat pro cultu Imaginum: etiam hæretici Monothelitæ; *to. 9. fol. 55. an. 726.*

Orientalis Papæ significant hæresim nouiter ortam; *to. 9. an. 726. fol. 56. &c.*

Orientis Imperator Græcus hæreticus propter Imagines, Leo Isaurus deferitur ab Occidente; *to. 9. an. 726. fol. 62.*

Orientalis conqueruntur de Papa Gregorio quod fecerit perdi Imperium in Occidente Leoni Isaururo hæretico Iconoclastæ, quasi sollicitauerit ad defectionem, sed falsò; *to. 9. an. 726. fol. 63.*

Orientalis Patriarchæ Constantinopol. Catholici Legationem mittebant de electione ad Papam; *to. 9. an. 785.* Tarasius orat Papam, vel Constantinopolim ire, vel mittere Legatos, &c. *ibid.* Imperator etiam scribit, & orat ut vadat, &c. *ibidem.*

Orientalis Constantinop. Patriarchæ de consuetudine post electionem scribebant Papæ; *tom. 9. an. 785. fol. 378.*

Oriens Imperator Michael Cu-

ropalata pacem Ecclesiæ reddit; & benè tractat Ecclesiasticos; *to. 9. an. 811. fol. 564.* Pacem habere cepit cum Papa Leone III. *to. 9. an. 811. fol. 567.*

Orientalis Patriarca Constantinopolitanus &c. Fidei Professionem mittit ad Papam, &c. & quam, &c. *to. 9. an. 811. fol. 570.*

Orientalis Constantinopolit. profitentur Papam Romanum esse omnium primum Apostolicum, &c. *to. 9. an. 817. fol. 655.* Auctoritatem Petri in eo confitentur; *ibid.* & ipse hæreses damner.

Orientalis Patriarca Cōstantinopol. mittit Legatos ex more ad Papam: sed quia erat intrusus, Papam non recipit; *to. 9. fol. 656. an. 817.*

Orientalis vocant Romanum Pontificem vniuersalem; *tom. 9. an. 818. fol. 661.*

Orientis Imperator Michael III. dona mittit Papæ, & Legatos; *to. 10. an. 859. fol. 182.*

Orientalis Episcopi, & Constantinopol. petunt à Papa dispensationem in Decretis Concilij octau: *tom. 8. an. 871. fol. 471. vide Græci.*

Orientalis Episcopi etiam post Photium Scismaticum, communicare desiderant cum Papa, & Photium damnant; *to. 10. anno 889. vide Photius.*

Orientalis electo Formoso ad eum mittunt; *to. 10. an. 891.*

Orien-

Orientalis Episcopi à Papa ludicantur omnes ; vide Pontifex ; to. 12. an. 1136. in fine: etiam per Legatos ; & deponuntur .

Orientalis Patriarchæ cepērūt esse Latini Episcopi ex quo Palestina capta fuit à Latinis ; to. 12. an. 1191. fol. 844.

Orientalis Patriarchæ dicti Iacobitę professionē Fidei Catholicę mittunt ad Papam ; tom. 13. an. 1247. fol. 632. 33. &c. multa de hoc .

Origenis Pater Leonides à filio in Carcere consolatus. Martyrium subiit ; to. 2. an. 204. fol. 298.

Origenis desiderium ardens ad Martyrium, licet puer esset , à Matre multis artibus impeditur : ibidem ; eius ingenij specimen etiam in pueritia ; ibidem fol. 299.

iā ab anno ætatis 18. cepit docere diuinas litteras , & multos Discipulos ad Martyrium dedit : fol. 300. an. 205. carceratos Martyres in ea ætate solabatur , iuuabatq; miris modis : fol. 301. se castrari fecit , vt sine ardore luxurię melius docere posset viros , & fœminas fol. 311. an. 208.

Origenis nomen Adamantius fuit ; an. 220. fol. 335. Innumeri ad eum concurrebant, vt periculum facerent de eius doctrina . Multos ad Fidem conuertit : 336. septem scribas dictans habebat absque librarijs , quibus non ad scribendum , sed exscribendum,

opus habebat ; ibid. alia de eo ; vide an. 230. per totum : eius persecutio, ibidem .

Origenis defensio cū infamatur de scriptis plenis heresibus, propter quod fuit à Demetrio Alexandriæ Episcopo excommunicatus: sed ipse se excusat, quodd quidam Dialogus falsatus fuerit ab alijs ; sed non sufficienter se excusat, quia de alijs non loquitur ; tom. 2. an. 232. fol. 376. & maximè, quia cū sciret sua dicta ab omnibus impugnari nullum edidit librum retractationum : ibid.

Origenis multi Discipuli, inter quos Gregorius Thaumaturgus ; to. 2. an. 233. fol. 382. Alia de Origene . ibid multa .

Origenes in persecutione Decij grauissima patitur: carceres, vincula, &c. sed nescitur quomodo ex eis euaserit, sicut alij qui finita persecutione liberi euaserant: vel thus Idolis adoleuit, vt putatur ; to. 2. an. 253. fol. 444. dixit Epiphanius, quodd fuit ei propositum, quodd vel sacrificaret , vel Egiptops subornatus abuteretur eius corpore ; & sacrificare elegit : ibid. 445. & sic reiectus ab alijs Confessoribus fugit in Palestinam , & requisitus vt doceret , aperiens librum, prima vice legit illud, Peccatori autē dixit Deus quare tu enarras iustitias meas , & assumis testamentum meum,

per

per os tuum, Psal. 49. ideo complicans librum cepit lacrimari, &c. *ibidem*.

Origenis liber de lamentis, et lapsu suo, ac penitentia, apocriphus dicitur à Gelasio: *to. 2. an. 253. fol. 445. & seqq.* eo magis, quia qui eum excusant, ut Eusebius Pamphili, Porphyrius, etc. de illo libro non loquuntur: et Origenes à solo Porphyrio Christianorum inimicissimo laudatur *fol. 446.*

Origenes moritur *an. 256 fol. 511.* fuit accusatus, *ibidem*: defenditur à multis per Apologias, *ibidem*: *fol. 512.* multa de eo in laudem: multa in admirationem etc. Origenes duo excogitati, ut Adamantium excusarent, sed vanè.

Origenis hæreses hæc putatæ sunt; Filius non potest videre Patrem, nec Spiritus Sanctus Filium: animas antequam infundantur corpori creatas, et ab initio: Demones aliquando aëuros penitentiam: Adam, et Euan, antequam eijcerentur è Paradiso non habuisse corpora humana: in resurrectione Fœminas non distinguendas à Viris in sexu: Paradisum Terrestrem allegoricè declarat: Aquas quæ super Cælos dicuntur, esse sanctas virtutes oppositas Demonibus: hominem perdidisse imaginem Dei, in qua fuerat conditus; *tom. 7. anno 393.*

fol. 675. & tom. 5. an. 399. fol. 84.

Origenis errores Romam per Rufinum, et Melanimum inuecti à S. Hieronimo manifestantur; *to. 5. an. 397. fol. 30.*

Origenis Periarcho fuit ab ijs Romam perlatus; *to. 5. an. 397. fol. 30.* errores, qui Romæ docebantur ex Origene: quæ Rufinus dixit esse emendatum *f. 31.* Marcella Romana manifestavit; *fol. 32.* Origenis errores iterum à Hieronymo deteguntur; *tom. 5. an. 399. fol. 84.* et in Concilio Alexandrino damnati: *fol. 85.* de eius scriptis magna fuit dissensio: *fol. 86.* errores Origenis damnati à Papa Anastasio I. *to. 5. an. 400. fol. 108.*

Origenis libri legendi: quod bonum est tenendum, quod malum abiicendum: multa de hoc; *to. 5. fol. 149.*

Origenem, ut hæreticum habendū esse, et non solum eius opera, dicit Hieronimus; *to. 5. f. 149.*

Origenis libros non legendos, neque apud se tenendos statuit Concilium Alexandrinum; *to. 5. fol. 15.*

Origenistæ impugnantur ab Augustino; *to. 5. fol. 363.*

Origenistæ hæretici denuo insurgunt; *an. 531. to. 7. fol. 174.*

Origenem damnatum in Inferno cum Nestorio, Euthichete, etc. ostendit per visionem Ciriacus Mos

Monachus Sanctissimæ vitæ ; *to. 7. an. 532. fol. 176.*

Origenes iterum damnatur post mortem à Concilio Constanti-nopolitano Prouinciali præsentè Apocrisario Papæ; *to. 7. fol. 281.* Alię hæreses eius sunt manifesta-tæ. idest Deum esse potētīæ fini-tæ, & ab initio finitas produxisse creaturas, alioquin non potuis-set eas regere; *ibidem fol. 282.* omnes res Deo esse coæternas: Mundos plures fuisse, & futuros alios. Patrem esse filio maio-rem, sic & Filium respectu Spiritus Sancti; *ibidem:* Animas omnes simul creatas fuisse, & quia pec-carunt in corpora mittuntur ad supplicium; *ibid.* redargutio om-nium horum; *ibidem & f. seqq.* Item Solem, Lunam, Stellæ, Cælos, & Aquas super Cælos esse animata; redarguitur *fol. 289.*

Origenes non dicendus Doctor Ecclesiæ; *to. 7. an. 538; fol. 288.* multa contra eum; *ibid. & f. seqq.*

Origenes dicit corpora humana debere resurgere orbiculata; *to. 7. an. 538. fol. 290.*

Origenes excusari nō potest, quia hæc omnia non voce tantum, sed scriptis mandauit. *fol. 290.* dam-natos omnes etiam Dæmones a-liquando saluandos docuit; *ibi-dem:* redarguitur; & sic ignem Inferni habiturum finem; *ibidem:* redarguitur: olim anathematizā-dus ab ijs qui ordinari volebant; *to. 7. fol. 292.* Dicit Christum ip-

futuro sæculo crucifigendum pro salute Dæmonum; *to. 7. fol. 293.* eius errores recapitulati in *to. 7. an. 538. fol. 290.* eo damnato cepit controuersia de tribus Ca-pitulis Concilij Calcedonenfis contra Theodorum Mopsueste-num, contra Ibam, & Theodo-retum. Quia Theodor quidam, Episcopus Cæsareę amicissimus scriptorum Origenis, & inimi-cus Theodori, id postulabat ab Imperatore Iustiniano; *to. 7. vbi supra; vide Tria Capitula.*

Origenem esse damnatum alia Sancti cuiusdam reuelatio; *to. 7. an. 548. fol. 368.*

Originale peccatū non traduci ex Rufino docere cepit Pelagius; *to. 5. fol. 306.* Negatum videtur in falsa Ephesina Synodo: S. Gregorius hoc aperuit; *to. 8. an. 597. fol. 107.*

Ornamenta feminarum quæ prohi-bentur; *vide Femina.*

Ornamenta Episcopalia sunt Ca-ligæ, Sandalia, Amictus, Alba, Cingulum, Succinctorium, Ora-rium, Manipulus, Tunica Dal-matica, Chirotecæ, Anulus, Planeta, Mitra, & Baculus; *to. 13. an. 1204.*

Ornatus Ecclesiarum Deo placet multum; *to. 8. an. 647.*

Osculo Sancto in primitiua Eccle-sia se salutabant Fideles; *tom. 1. an. 45. fol. 349.* & dicebatur in eo, Pax tecum; *ibid.* ante Eucha-ristiam hoc fiebat *ibid.* quale erat

V v illud

illud Osculum, & multa de eo; sed non promiscuè viri cum feminis, quia in Ecclesia manebat separatim, sed viri cum viris, & feminae cum feminis. In ore fiebat osculum; *ibid. & seqq.*

Osius Cordubensis Episcopus restitit Constantio in Concilio Mediolanensi; *to. 3. an. 355. fol. 660.* Constantissime se gessit tunc: *fol. 661. & 62.* sed tædio affectus in Conciliabulo Sirnienti, in quo erat Constantius Imperator, subscripsit contra Athanasium; *to. 3 an. 357. fol. 700.* & subscripsit fidei formulam, qua dicebatur filium esse Patri dissimilem; *ibid. fol. 703.* eius mors improvisa, & mala 707. & defenditur ab aliquibus &c. *ibidem;* & S. August. & Athanasio: sed illa formula fuit statim reuocata ab ipsis Arianis: *fol. 706.*

Ostia Civitas de nouo edificata à Gregorio IV. *to. 9. an. 829. fol. 788.*

Ostiensis Episcopatus ab Eugenio III. vnitus fuit cum Velitrensi; *to. 12. an. 1153.*

Oua, & Caseum in diebus Sabbati, & Dominicæ Quadragesimæ edi prædicabant Armeni; *to. 8. an. 685.* non comedenda in Quadragesima: Concilium Quintiliburgense; *to. 11. an. 1085.*

P

P Agani nomen vnde datum Gentilibus; *vide Gentiles.*

Palatia dici cæperunt domus magnæ, ex Palatio Imperatoris, quod Romæ erat in Monte Palatino; *to. 3. an. 312. fol. 91. ibid.* Romulus habitauerat; *ibidem:* & postea omnes domus Imperatoris dici cæperunt Palatia, &c.

Palla idem ac Corporale; Linteum significare videtur; *to. 8. an. 635. fol. 338.*

Palestina capitur à Persis: *an. 614.* & Præsidem ibi relinquit Cosrohes degentem Cesareæ; *anno 626. fol. 273.* recuperatur ab Heraclio; *vide Imperator; vide Persæ.*

Palestina iterum capta; sed à Saracenis; *to. 8. an. 635. vide Saraceni.*

Pallij vsus in Italia quando cæpit; *to. 1. fol. 78.*

Pallium duplex Alexander II. dedit Lantfranco Archiepiscopo Cantuariensi, idest consuetum, & præterea aliud quo ipse Pontifex utebatur in celebritate Missæ; *to. 11. an. 1070.*

Pallium accipientes tenentur iurare obedientiam Papæ; *to. 12. an. 1102. fol. 23. &c.*

Pallium aliquando etiam absentibus mittit Papa; *to. 12. an. 1114 fol. 104.*

Pal-

Pallium præfenti tantum regulatim datur; *ibid.*

Pallium aliquando Episcopum legitur habuisse, quia eo fuit priuatus Episcopus Papiensis; *tom. 12. an. 1175. in fine.*

Pallium idem est ac Superhumeralis; *vide Superhumeralis.*

Pallium de Corpore S. Petri accipi solitum; *tom. 13. an. 1202. in fine.*

Pallium à Patriarchis concedi potest suis Archiepiscopis, quando illi receperunt à Papa; *to. 13. an. 1215. fol. 243.*

Pallium Archiepiscopis qua forma datur; *tom. 13. an. 1239. fol. 536.*

Pallium quo olim Christiani utebantur; *tom. 1. fol. 478. multa de hoc; & 479.*

Pallio utebantur Philosophi, & alij etiam Christiani; *tom. 2. an. 197. fol. 265.*

Pallio Monaci tantum vniuersaliter uti solebant; *ibid. multa de Pallio. 266. & 67.*

Pallium est index summi honoris, & plenitudinis potestatis; *tom. 3. an. 336. fol. 458.*

Pallium à Papa primò donatum Episcopo Ostiensis à Marco Papa *to. 3. ibidem fol. 358.*

Pallium dicitur Phrigium ex Crucibus intextum; & dicitur Phrigium, quia Phrigiorum opere solebat intexi Crucibus; *ibidem fol. 458.*

Pallium dicitur, quia omne quod

operit, Pallium appellatur: multa de hoc; *ibid.*

Pallio uti debet Summus Pontifex in signum potestatis supremæ, sicut Sacerdos summus in Lege Veteri utebatur Superhumerali; *ibid. 458. e lana fit. 459.*
Pallium Archiepiscopis à Romano Pontifice concedi solitum; *to. 5. fol. 632. an. 432.*

Pallium non dabatur nisi ex meritis, & causa; *to. 8. an. 597. fol. 110.*

Pallium Archiepiscopis à Romano Pontifice datur, &c. *to. 8. an. 618.*

Pro Pallio Archiepiscopus nihil soluere debet cum illud accipit; *tom. 8. an. 684. fol. 575.*

Pallium ob insigne plenitudinis potestatis à Papa conceditur Archiepiscopis; *to. 9. an. 832.*

Pallium ad vsum quotidianum, singulari priuilegio Leo IV. concessit Hericunato Archiepiscopo Remensi; *tom. 10. an. 849. fol. 68.*

Pallio sine licentia Papæ uti posse Patriarcham Constantinopol. & omnes Successores concessit Ioannes XI. filius Sergij, Pseudo-Papa, precibus Alberici, qui muneribus Constantinopol. &c. id fecit; *tom. 10. an. 934. & ex hoc factum, quod omnes Episcopi Græci eo utantur, & an. 968. fol. 808.*

Pallium olim dari solitum cum erogatione magnæ pecuniæ, &

- ad petitionem Regis Daniæ Canuti : Papa Ioannes XX. id prohibuit ; *to. 11. an. 1027.*
- Palmaria responsio, seu Doctrina, &c. illa dicitur quæ est inrefragabilis ; *to. 6. an. 502. fol. 541.*
- Palmaris Synodus Romana à Simmaco celebrata, illa est, quæ ex porticu S. Petri sic fuit appellata ; *to. 6. an. 502. fol. 541.*
- Palmæ ex antiquo vñ benedicti solitæ in Ecclesia in Dominica Palmarum ; *tom. 10. an. 877. fol. 526.*
- Palmæ mitti solitæ Imperatori extra tempus Palmarum, vt veniret ad succurrendum Ecclesiam Romanam contra Saracenos ; *to. 10. an. 877. fol. 526.*
- Panis qui olim mitti solebat per Ecclesias dictum fermentum declaratur quid erat ; *vide Fermentum.*
- De hoc pane communicabant, qui ob indispositionem non poterant Eucharistiam sumere ; *vide Fermentum.*
- Panis pro Eucharistia, qui & qualis fieri solebat, in buccellas distinctus ; *an. 88.*
- Pantheon Templum Romæ ; *vide Templum.*
- Pantheon ictu fulminis conflagrauit Romæ ; *to. 2. an. 1112. fol. 54.*
- Panthenus Doctissimus Vir Magister Christianorum Alexandriæ præficitur, & aperta schola docet ; *to. 2. an. 185. fol. 243.* multa de illo. Discipuli eius doctissimi, & qui *ibidem.*
- Ad Indos prius perrexerat ; *ibidem.*
- Papa dicebantur etiam Episcopi : ita S. Hyeronimus ; *tom. 4. an. 372. fol. 325.*
- Papæ nomen olim alijs Episcopis præter Romanum dabatur ; *to. 2. an. 263. fol. 597.*
- Papæ nomen olim etiam Episcopis conueniebat ; *to. 3. an. 318. fol. 191.*
- Papæ nomen solebat dari alijs Episcopis à Romano ; *tom. 3. an. 325. fol. 278. fol. 501.*
- Papæ nomen etiam Episcopis dabatur ; *tom. 5. an. 399. fol. 87. de Alexandro.*
- Papæ nomen Episcopis erat commune ; *to. 6. fol. 153.*
- Papæ omnes Principes in electione scribunt, vt significant se in electione illi concordēs ; *tom. 6. an. 503.* siue cū ipsi de nouo eliguntur.
- Papæ nomen etiam Episcopis in Gallia conueniebat ; *tom. 7. an. 566.*
- Papæ nomen dati solebat etiam alijs Patriarchis, sed cum hac differentia, quod illi dici solebant Papa, & lumen luminum, Pontifex verò Romanus supremum lumen ; *to. 9. an. 817. fol. 657.* Item Princeps primus Sacerdotum.
- Papa apud omnes nationes semper superior omnium est habitus *to. 1. fol. 128.* Caput Ecclesiæ à Christi

Christo factus ; *fol. 129. vide*
omnia de S. Petro quia abundè
probatum est.

Papæ apud Iudæos primum locum
in Cenis tenebant ; *to. 1. fol. 152.*

Papa in Petro obtinuit eius pote-
statem à Christo : multa de hoc
ex SS. PP. *to. 1. fol. 209.*

Papa Iudeorum maximam exer-
cebat iurisdictionem contra Iu-
dæos ubique existentes in mate-
ria Religionis ; *to. 1. an. 3. fol.*
262.

Papa à Petro accepit , vt in litte-
ris gratiam impertiatur , & bene-
dictionem ; *tom. 1. an. 43. fol.*
350.

Papa circa potestatem iudicandi ;
vide Episcopus ; *vide* Sacerdos.
Pontificum ordo post Petrum ; *a.*
69. fol. 677.

Papa Clemens I. docet Orienta-
les Corinthios fidem , quam
tenere debent , & multa de tra-
ditionibus , & omnibus rebus fi-
dei ; *an. 95. fol. 733.*

Papæ duratio , & successio ; quare
in principio ab omnibus non po-
nitur eodem modo ; *tom. 2. an.*
121. fol. 73. 74.

Papa vniuersalis Ecclesiæ Episco-
pus cepit dici ex tempore Sixti
I. *to. 2. fol. 103. an. 142.*

Papa Episcopus Episcoporum ce-
pit à principio dici , *ibid. fol. 104.*

Papa ordinabat ab initio Ecclesiæ
Episcopos per totum Mundum ,
ideo de quolibet dicitur , fecit
ordinationes Episcoporum , &c.

to. 2. anno 154. fol. 129.

Papæ Pii , & Aniceti successio :
quis præcesserit controuersia est ;
to. an. 158. fol. 134.

Papa cognoscit de traditionibus
Apostolicis , quæ sint , & quæ
non ; *to. 2. an. 165. fol. 152.*

Papa magno encomio salutatur Epi-
scopos titulo , superbeatè ; *to. 2.*
an. 166.

Papa longè positus egentes adiu-
uat pecunia &c. *tom. 2. an. 175.*
fol. 193.

Papæ epistolæ existimatur sunt sem-
per , vt epistolæ S. Petri ; *tom. 2.*
an. 175. fol. 195.

Papa custodit enixè traditiones
Apostolicas ; *to. 2. an. 180. fol.*
232. vide Traditio.

Papæ vniuersalis Ecclesia commis-
sa est ; *to. 2. an. 187. fol. 245.*

Papa tantum damnat hereticos ,
idest eos declarat ; *to. 2. an. 196.*
fol. 255.

Papa per suos legatos ab initio
cepit Concilia cogere ; *to. 2. an.*
198. fol. 270.

Papa parat excommunicare om-
nes Episcopos Asiæ , qui nole-
bant obseruare Pascha more Ro-
mano ; *to. 2. an. 198. fol. 271.*

Papa ad Episcopos vnitos Eucha-
ristiam mittere solebat ; *to. 2. an.*
198. fol. 272.

Papa cognoscit de veris , vel fal-
sis Prophetijs ; *to. 2. an. 201. fol.*
280.

Papæ iudicium ad eundem pro ve-
ritate dogmatum ; *to. 2. ibid. fol.*
281.

- ad petitionem Regis Daniæ Canuti : Papa Ioannes XX. id prohibuit ; *to. 11. an. 1027.*
- Palmaria responsio , seu Doctrina , &c. illa dicitur quæ est inrefragabilis ; *to. 6. an. 502. fol. 541.*
- Palmaris Synodus Romana à Simmaco celebrata, illa est , quæ ex porticu S. Petri sic fuit appellata ; *to. 6. an. 502. fol. 541.*
- Palmæ ex antiquo vsu benedici solitæ in Ecclesia in Dominica Palmarum ; *tom. 10. an. 877. fol. 526.*
- Palmæ mitti solitæ Imperatori extra tempus Palmarum , vt veniret ad succurrendum Ecclesiam Romanam contra Saracenos ; *to. 10. an. 877. fol. 526.*
- Panis qui olim mitti solebat per Ecclesias dictum fermentum declaratur quid erat ; *vide Fermentum .*
- De hoc pane communicabant , qui ob indispositionem non poterant Eucharistiam sumere ; *vide Fermentum .*
- Panis pro Eucharistia , qui & qualis fieri solebat , in buccellas distinctus ; *an. 88.*
- Pantheon Templum Romæ ; *vide Templum .*
- Pantheon icu fulminis conflagrauit Romæ ; *to. 2. an. 112. fol. 54.*
- Panthenus Doctissimus Vir Magister Christianorum Alexandriæ præficeret , & aperta schola doceret ; *to. 2. an. 185. fol. 243.* multa de illo . Discipuli eius doctissimi , & qui *ibidem .*
- Ad Indos prius perrexerat ; *ibidem .*
- Papa dicebantur etiam Episcopi : ita S. Hyeronimus ; *tom. 4. an. 372. fol. 325.*
- Papæ nomen olim alijs Episcopis præter Romanum dabatur ; *to. 2. an. 263. fol. 597.*
- Papæ nomen olim etiam Episcopis conueniebat ; *to. 3. an. 318. fol. 191.*
- Papæ nomen solebat dari alijs Episcopis à Romano ; *tom. 3. an. 325. fol. 278. fol. 501.*
- Papæ nomen etiam Episcopis dabatur ; *tom. 5. an. 399. fol. 87.* de Alexandro .
- Papæ nomen Episcopis erat commune ; *to. 6. fol. 153.*
- Papæ omnes Principes in electione scribunt , vt significant se in electione illi concordēs ; *tom. 6. an. 503.* siue cum ipsi de nouo colliguntur .
- Papæ nomen etiam Episcopis in Gallia conueniebat ; *tom. 7. an. 566.*
- Papæ nomen dari solebat etiam alijs Patriarchis , sed cum hac differentia , quod illi dici solebant Papa , & lumen luminum , Pontifex verò Romanus supremum lumen ; *to. 9. an. 817. fol. 657.* Item Princeps primus Sacerdorum .
- Papa apud omnes nationes semper superior omnium est habitus *to. 1. fol. 128.* Caput Ecclesiæ à Christi

Christo factus ; *fol. 129. vide*
omnia de S. Petro quia abundè
probatum est.

Papæ apud Iudæos primum locum
in Cenis tenebant ; *to. 1. fol. 152.*

Papa in Petro obtinuit eius pote-
statem à Christo : multa de hoc
ex SS. PP. *to. 1. fol. 209.*

Papa Iudeorum maximam exer-
cebat iurisdictionem contra Iu-
dæos ubique existentes in mate-
ria Religionis ; *to. 1. an. 3. fol.*
262.

Papa à Petro accepit , vt in litte-
ris gratiam impertiatur , & bene-
dictionem ; *tom. 1. an. 43. fol.*
350.

Papa circa potestatem iudicandi ;
vide Episcopus ; vide Sacerdos.
Pontificum ordo post Petrum ; *a.*
69. fol. 677.

Papa Clemens I. docet Orienta-
les Corinthios fidem , quam
tenere debent , & multa de tra-
ditionibus , & omnibus rebus fi-
dei ; *an. 95. fol. 733.*

Papæ duratio , & successio ; quare
in principio ab omnibus non po-
nitur eodem modo ; *tom. 2. an.*
121. fol. 73. 74.

Papa vniuersalis Ecclesiæ Episco-
pus cepit dici ex tempore Sixti
I. *to. 2. fol. 103. an. 142.*

Papa Episcopus Episcoporum ce-
pit à principio dici , *ibid fol. 104.*

Papa ordinabat ab initio Ecclesiæ
Episcopos per totum Mundum ,
ideo de quolibet dicitur , fecit
ordinationes Episcoporum , &c.

to. 2. anno 154. fol. 129.

Papæ Pii , & Aniceti successio :
quis præcesserit controuersia est ;
to. an. 158. fol. 134.

Papa cognoscit de traditionibus
Apostolicis , quæ sint , & quæ
non ; *to. 2. an. 165. fol. 152.*

Papa magno encomio salutatur Epi-
scopos titulo , superbeatè ; *to. 2.*
an. 166.

Papa longè positus egentes adiu-
uat pecunia &c. *tom. 2. an. 175.*
fol. 193.

Papæ epistolæ existimatur sunt sem-
per , vt epistolæ S. Petri ; *tom. 2.*
an. 175. fol. 195.

Papa custodit enixè traditiones
Apostolicas ; *to. 2. an. 180. fol.*
232. vide Traditio.

Papæ vniuersalis Ecclesia commis-
sa est ; *to. 2. an. 187. fol. 245.*

Papa tantum damnat hereticos ,
idest eos declarat ; *to. 2. an. 196.*
fol. 255.

Papa per suos legatos ab initio
cepit Concilia cogere ; *to. 2. an.*
198. fol. 270.

Papa parat excommunicare om-
nes Episcopos Asiæ , qui nole-
bant obseruare Pascha more Ro-
mano ; *to. 2. an. 198. fol. 271.*

Papa ad Episcopos vnitos Eucha-
ristiam mittere solebat ; *to. 2. an.*
198. fol. 272.

Papa cognoscit de veris , vel fal-
sis Prophetijs ; *to. 2. an. 201. fol.*
280.

Papæ iudicium ad eundem pro ve-
ritate dogmatum ; *to. 2. ibid. fol.*
281.

Pa-

Papa recipit hæresiarcas penitentes ab initio Ecclesiæ ; *to. 2. an. 207. fol. 310.*

Papa excommunicat hæreticos ; *to. 2. an. 215. fol. 323.*

Papa Episcopus Episcoporum ab initio dictus ; *to. 2. an. 216. fol. 324.* Pontifex Maximus *ibid. 326* Pontifex Summus *ibid.*

Papa olim pronomine, ego, usus est ; *to. 2. an. 216. fol. 326.*

Papa Fabianus inditio Columbæ eligitur ; *to. 2. an. 238. fol. 395.*

Papa confirmat damnationes Hæreticorum ; *to. 2. an. 242. fol. 399*

Papa à Clero Romano semper electus ; olim Episcopi qui Romę aderant, habebant ius suffragij in eius electione : sic factum in electione Cornelij. Plebs verò testimonium eligendi dabat ; & Plebe præsentē fiebat electio ; *to. 2. an. 254. fol. 465.*

Papæ Epistolæ graues ad Imperatores ; *vide* Leo I. *vide* Hormisdæ ; *vide* Simplicius ; *vide* Pelagius ; *vide* Anastasius I. Simmachus ; &c. Mart. I. *tom. 8. an. 643.* Greg. I. Agath. *an. 680.*

Papa creat nouos Reges : Gregor. VII. Regem Dalmatiæ, & Croatiæ ; *tom. 11. an. 1076. fol. 494.* Iuramenti forma &c.

Papa Gregorius VII. honoratur à Rege Saracenorum Mauritanie, munera ab eo recipit, & petit, vt quendam Presbyterum ordinet Episcopum ; *ibid. tom. 11. a. 1076. f. 495.* & restituit capti-

uos Christianos. Quas litteras ad eum rescripsit Papa : multa de hoc ; *to. 11. an. 1076. ibidem,* & mittit ad eum duos familiares ; & ordinar Episcopum, &c. sed nota : quòd ille Presbyter fuerat electus à Clero ibi posito pro Archiepiscopo Hipponensi.

Papa absoluit Regem Henricum, & Episcopos cum eo sentientes ; *vide* Rex :

Papacoram Rege Henrico purgat suam innocentiam per summptionem Eucharistiæ, quia de Intrusione, & Simonia calumniabatur, &c. *tom. 11. an. 1077. fol. 500.*

Papa potest auferte Priuilegia concessa cuiunque, & quare : Gregorius VII. *to. 11. an. 1078. fol. 525.*

Papa Gregorius VII. Calumnias innumeras patitur à Rege Henrico, qui postea fuit Imperator : litteræ iniuriis scriptæ contra Papam à Conciliabulo Episcoporum : declaratur depositus ; *tom. 11. an. 1080. fol. 539. & seqq.*

Papa declaratur depositus à Scismaticis ; *ibidem, & fol. 544.*

Papa Gregorius VII. dat inuestituram Siciliæ, Calabriæ, & Apuliæ Roberto Guiscardo ; *vide* Robertus.

Papa Gregorius VII. iuuat Michaelē VII. Imperatorem Orientis, qui pulsus, factus fuerat Episcopus Ephesiensis ; *tom. 11. an.*

an. 1080. fol. 548. excommunicat Tyrannum Niceforum; *fol. 523. an. 1078.* ideo suadet Roberto Guiscardo Fiduciario Ecclesię, vt in Orientem cum exercitu traiciat, & sic fecit: superauit Alexium Comnenum: *anno 1081.*

Papa iuuatur à Roberto Guiscardo; *vide* Robertus.

Papæ Gregorij VII. Gesta diuinitus comprobata per multas visiones; *to. 11. an. 1084.* & miracula: *an. 1085.*

Papa Gregorius VII. ante mortē hortatur, vt aliquem à se nominatum eligerent; *to. 11. an. 1085. fol. 589.*

Papa Victor III. inuitus acceptauit; *v. Cathalogum Pontificum.*

Papa Victor expeditionem in Saracenos Africę ordinat ex ijs militibus, qui pro sui defensione contra Scismaticos venerant; *to. 11. an. 1087. fol. 597.*

Papa Victor III. moriens hortatur, vt faciant electionem de vno Cardinali; *to. 11. an. 1087. fol. 399.* & ille eligitur, &c. Ad electionē Papę Vrbanı II. dederunt votum multi non Cardinales, & maior pars; *to. 11. an. 1088. fol. 605.*

Papæ pro stratore inseruit Rex Corradus; *to. 11. an. 1095. fol. 655.*

Papa Vrbanus II. semper in itinere fuit &c. legatur eius vita; *to. 11. &c.*

Papæ appellationem impediēbat Archiepiscopo Rex Anglię; *to. 12. an. 1097. fol. 673.*

Papa non trāsgreditur statuta Patrum, idēst Prædecessorum; *to. 11. an. 1099. multa &c.*

Papa cōsuetudines antiquas semper seruat; *ibid. multa &c.*

In Papæ electione multa fiebant, quę nunc non sunt; multa de hoc; *to. 12. an. 1100.*

Papæ septem Clauē in balteo dabantur; *ibidem* in signum potestatis.

Papa non cōcedit inuestituras dignitatū Ecclesiarum fieri à Laicis, etiam Regibus, &c. *tom. 12. anno 1001.*

Papæ omnes Episcopi tenentur profiteri obedientiam: multa de hoc; *tom. 12. an. 1102. fol. 22. &c. multa &c.*

Papæ priuilegia super ceteris à Deo sunt, non ab alijs, ideo non possunt ei auferri: multa; *to. 12. an. 1102. fol. 23.*

Papa dispensat multa etiam contra Canones ex necessitate; *tom. 12. an. 1106. in fine.*

Papa pergit in Galliam: Paschalis II. *to. 12. an. 1107.*

Papa si exasperat Viros probos debet corrigere se, & eos amplecti; *to. 12. an. 1109.*

Papa Viro Sancto assurgit, & secum sedere facit; *tom. 12. anno 1109. in fine.*

Papa quando pactum facit, & cōpositionem cum Imperatore sal-

ua sua autoritate: multa &c. *to. 12. an. 1111.*

Papa quando recepit Henricum IV. Regem, postea Imperatorem, multa &c. *to. 12. an. 1111.*

Papæ pedes omnes osculantur, Reges, Imperatores, Episcopi, &c. *to. 12. an. 1111.*

Papa secum sedere facit Henricū in Ecclesia S. Petri. Papa captivus fit ab Henrico in eadem Ecclesia, & custoditur à Militibus; *to. 12. an. 1111.* & magnum bellum fit Romæ, quia Papa noluerat coronare Henricum IV. in Imperatorem, eo quod inuestituras Ecclesiarum faciebat, & nolebat relinquere: unde postea ob graue bellum, & imminens Scisma coronauit, relinquens eidem inuestituras: multa de hac compositione &c. Cardinales repugnarunt de inuestituris &c.

Papæ contradicitur quando concedit Priuilegia contra libertatem Ecclesiasticam: multa &c. de inuestituris Ecclesiarum concessis Henrico IV. *tom. 12. anno 1111. fol. 82. &c.* excusat se Papa &c. magna altercatio de hoc cum Papa, & inter Episcopos: multa digna &c. sed Papa illud retractauit in Concilio Lateranensi numerofo: *an. 1112.*

Papa concedens inuestituras Ecclesiarum Regi Henrico retractat; *ibid. & an. 1116.*

Papa facit Professionem Fidei, quando de eo dubitatur &c. *to.*

12. an. 1112. fol. 93.

Papa potest dispensare in omni Lege, quæ non est contra Fidem; *to. 12. an. 1114.*

Papa Gelasius II. à Cincio Frangipano Romæ carceratur, vapulatur &c. dira patitur: à Romanis liberatur; *to. 12. an. 1118.* sed Imperatore veniente fugit: vix euadere potest: à quodam Cardinali super dorsum portatur; fit Scisma: eligitur Mauritius Burdinus: maximum bellum &c.

Papa Gelasius II. in persecutione hac fugit in Galliam; *to. 12. an. 1118.* quomodo ibi receptus, & alia *ibid.*

Papa licet extra Romam eligatur à Clero tamen Romano eligitur; *to. 12. an. 1119. fol. 143. &c.*

Papa frangit audaciam Comitum Romanorum Scismaticorum (Frangipanum) demolitur eorum turres etc. *to. 12. an. 1121.*

Papæ cum Imperatore concordata circa inuestituras Ecclesiarum; *to. 12. an. 1122.*

Papa dat inuestituram Siciliæ, Calabriæ, Apuliæ; v. Sicilia, Calabria, Apulia etc.

Papa ad bellum procedit pro Iuribus Ducatus Apuliæ, et Calabriæ; *to. 12. an. 1127. & 28.*

Papa Innocentius II. à Scismaticis patiens persecutionem, pergit in Galliam; *to. 12. an. 1130.* et quomodo recipitur: *fol. 210.*

In huius electione magnum fuit Scisma ob Petrum Leonem dictum

- cum Anacletum II. *an. 1130.*
 Papa excommunicatur ab Anti-
 papa; *an. 1130.* Scismatici Car-
 dinales quomodo se defendunt;
ibidem.
 Papæ electio quomodo Scismati-
 ca; *to. 12. an. 1130.*
 Papæ Innocentio II. qui adhære-
 bant; *an. 1130.* per totum vsq;
 ad 1138. Reges, Principes &c.
 Papa Innocentius II. qua pompa,
 Ritu &c. in processionibus &c.
 deducitur Parisijs, & alibi; *tom.*
12. an. 1131.
 Papa aliquando malè facit, Dei
 ira id permittente. S. Bernardus;
to. 12. an. 1135. fol. 241. ex sur-
 reptione aliquorum.
 Papa iudicat per Legatos etiam
 Patriarchas Orientis; *to. 12. an.*
1136. fol. 253. &c.
 Papa Innocentius II. Cardinali
 Scismatico sibi tradito per alios
 indulget, & in Gubernio Bene-
 uenti relinquit; *to. 12. an. 1137.*
 Papa Innocentius II. in bello i-
 gnoscit refractarijs, & dimittit;
to. 12. an. 1137.
 Papa ob recuperationem Apulix,
 &c: Neapolis, quæ dedita erant
 Scismatico Papæ bellum mouet;
to. 12. an. 1137.
 Papa dare solebat audiētiā cum
 Mitra; *tom. 12. an. 1137. fol.*
269.
 Papa Innocentius II. in bello ca-
 pitur dolosè à Rogerio Rege Si-
 cilix: & dum captiuus detine-
 tur, Rex, & filius obriagent inue-

- stitutam, & Titulū Regis, ac pe-
 dibus eius pronoluti faciunt iu-
 ramentum fidelitatis; *to. 12. an.*
1139. fol. 283.
 Papa aliquando cum Sanctis Viris
 irascitur; *to. 12. an. 1143.* Inno-
 centius II. cum Sancto Bernar-
 do &c.
 Papa Eugenius III. fugit, ne con-
 firmet Senatum de nouo fictum à
 Romanis; *to. 12. an. 1145.*
 De Papæ Eugenij electione quid
 scribit Sanctus Bernardus timens,
 &c. multa &c. *an. 1145.*
 Papa qui eligitur, licet aliquando
 videatur inhabilis, & illitteratus,
 à Deo eligitur, iuuatur, protegi-
 tur, &c. multa de hoc Sanctus
 Bernardus de Eugenio III. *anno*
1145. to. 12.
 Papa consulendus circa Ecclesiæ
 ritus; *to. 12. an. 1145. fol. 319.*
 Papa aliquando fert sententiam
 in causis non plenè instructis, &
 ideo alius successor reuocat il-
 lam; *to. 12. an. 1145. fol. 320.*
 Papa Eugenius III. Romam rede-
 unte maxima lætitia: cum ramis,
 &c. etiam à Iudæis facta; *to. 12.*
an. 1145. fol. 322.
 Papa in ea lætitia post osculum pe-
 dū admittebat ad osculum oris:
to. 12. an. 1145. fol. 322.
 Papa quantum debet laborare pro
 Terra Sancta; maxima Sancti
 Bernardi exhortatio; *tom. 12. an.*
1146.
 Papa declarat dubia fidei, de Gil-
 berto Parrettano Episcopo Gal

lo; *to. 12. an. 1147. fol. 338.* sed cum Concilio iudicare decreuit; *fol. 339. & an. 1148.* in Concilio Remen. diffusè.

Papa debet curare vt obseruentur Canones disciplinæ per eum facti; multa de hoc *fol. 350.* Bernardus; *tom. 12. an. 1148. fol. 349.*

Papa solus, & cum Cardinalibus debet discurre de rebus Fidei, dicunt Episcopi Galli; & indignantur, quòd S. Bernardus cum Concilio Episcoporum damnaverit hæreses Gilberti Parrettani *to. 12. an. 1148. fol. 351.*

papa Eugenius III. in Urbem recipi non poterat; *tom. 12. anno 1150.*

papa iudicat omnes Episcopos Gallos Germanos &c. Coloniensem, Moguntinum; *tom. 12. an. 1151. 52. & 53.* deponit.

Papæ instructio per libros Sancti Bernardi de consideratione ad Eugenium III. *to. 12. an. 1152.*

Papa Eugenius III. pactum facit cum Friderico Rege Romanorū quòd eum coronabit, & iuuabit contra Græcos, si ille defendet Papam contra Romanos &c. *to. 12. an. 1152.* multa de hoc.

Papa deponit ex causa Episcopos; *to. 12. an. 1153.*

Papa Hadrianus IV. admittens ad osculum pedum Fridericum Imperatorem, noluit admittere ad osculum pacis, quia ei officium stratoris non exhibuit, idest

nontenuit streguam, seu suppedaneum dum equitabat: postea Imperator id fecit, & admissus fuit ad osculum; & coronatus; *to. 12. an. 1155.* & ei factum iuramentum fidelitatis.

Papa à Romanis exturbatus circa iura Romæ, præsertim Hadrianus Quartus tempore Friderici: vocauerunt eum, vt imperaret, quasi ipsi darent Imperium, sed malè ab eo tractantur; *to. 12. an. 1155. fol. 393.*

Papa in bellicis occupationibus detentus; *tom. 12. an. 1155. fol. 397.* Hadrianus IV.

Papa curat vnire Græcam Ecclesiam cum Romana, mittit ad eā &c. *to. 12. an. 1155. fol. 399.*

Papæ Primatus ab eo declaratur; *ibid.*

Papa licet videatur felix, & tranquillus, in multis miseris est; *to. 12. an. 1155. in fine.*

Papa Hadrianus IV. quæ pacta fecit cum Rege Siciliæ, *to. 12. an. 1156.*

Contra Papam quæ dici semper solita, de Avaritia, Iniustitia, Simonia &c. multas; sed ad ea respondit Hadrianus IV. *to. 12. an. 1156. fol. 407.*

Papa dat Imperium Imperatori, &c; ob hoc dictum graues rumores inter Adrianum IV. & Fridericum; *to. 12. an. 1157.* multa digna; & ob hoc alienatur ab eo.

Papa corripit Imperatorem Fridericum

ricum ob spoliationem, & carcerationem Episcopi Condonen. quæ accidit in Germania; *to. 12. an. 1157.*

Papa exigit modò annatas, ob decimas priùs exigi solitas, & cur; *to. 12. an. 1156. in fine.*

Papa habet regalia Romæ, & in Patrimonio, &c. *to. 12. an. 1159. fol. 423. 24. 25. & alia &c.*

Papa Alexander II. malis modis citatur ab Imperatore Friderico ad dicendam causam circa electionem propter scisma Octauiani; sed Papa constanter restitit, &c. multa de hoc; *tom. 12. an. 1159. fol. 439.* Papa se defendit per Canoniam traditionem, & Patrum Authoritatem; ideo inimicum habuit &c.

Papa per Legatos Cardinales missos ad Principes &c. exigebat etiam Decimas; *to. 12. an. 1159. in fine.*

Papa Alexander III. à Conciliabulo Papæ damnatus; quòd non esset Papa; *to. 12. an. 1160.* Antipapa acceptatur (Victor) *an. 1160.* tota historia, quia è Roma malè scripserant &c.

Papa Alexander III. vix ingressus Romam, propter Scismaticos sequaces Antipapæ egreditur, adiutus à Rege Siculo ex Terracina in Galliam pergit; *to. 12. an. 1161.* eius electionem esse legitimam comprobauit Deus per multa miracula facta à suis Legatis; *to. 12. an. 1161. fol. 71. 72*

&c. Reges omnes eum recipiebant, excepto Friderico &c. *vide Scisma.*

Papa Alexander III. pergit in Galliam; *tom. 12. an. 1162.* vt fugeret iram Friderici: quomodo receptus &c. quòd putabat dictus Imperator decipiens Regem Galliarum, iterum iudicare, & eligere alium &c.

Papæ strequam, seu stapedam tenent Reges &c. *to. 12. an. 1163.*

Papa aliqua concedit Principibus in necessitate pro defensione Ecclesiarum, & Episcoporum; *to. 12. an. 1164. fol. 499.*

Papa tolerare debet multa pro temporum necessitate; *ibid. fol. 500.*

Papa quomodo scribit Regi, qui consuetudines contrarias Ecclesiarum libertati petit; *tom. 12. fol. 500. an. 1164.*

Papa corrigere errata, quæ malum exemplum posteris causant; *to. 12. an. 1164. fol. 506.*

Papa in Concistorio publico audire solitus Nuntios Regum; *to. 12. an. 1164. fol. 508.*

Papa sedere faciebat Episcopos in Concistorio; *to. 12. an. 1164. fol. 509.*

Papæ litteras in Angliam ferri, vel eius Placita &c. prohibuit Rex Angliæ Henricus; *tom. 12. an. 1164. fol. 513. & alia contra auctoritatem Papæ, Episcoporum, & Clericorum.*

Papæ mandata, & litteras nulli præ-

342
præsentandas præcipit; *ibidem*.
Papa Alexander III. sedatis tum-
multibus Scismaticorum Romæ a
Senatu reuocatur à Gallia; *tom.*
12. fol. 515. an. 1164. & 65. fol.
520.

Papa oppressos subleuat, etiam
contra iram Principum, & Re-
gum &c. *tom. 12. an. 1165.* nec
voluit audire Regem Angliæ in
absentia S. Tho. *ibidem*.

Papæ insidias faciebat Fridericus
Alexandro III. vt redeunte è
Gallia per mare eum caperet,
sed non potuit; *to. 12. an. 1165.*
fol. 522.

Papa Alexander III. cum quo co-
mitatu, & obsequio è Gallia ap-
pulsit Messanam, postea Salernum,
deinde per Tiberim Romam ad
Sanctum Paulum, & inde Late-
ranum; *tom. 12. an. 1167. fol.*
522.

Papæ Primatus: multa de hoc &c.
S. Tho. Cantuar. *to. 12. an. 1166*
fol. 537. & S. Tho. Cantuar.

Papa Alexander III. post Roma-
norum bellum cum Tusculanis,
& aduentum Friderici qui vole-
bat, vt renunciaret, fugit è Roma
Beneuentum; *to. 12. an. 1167.*

Papa noluit renunciare, nec Car-
dinales id volebant qui Impera-
tori resistebant; *to. 12. an. 1167.*

Ad Papam recurrunt Fideles, si-
cut Israel ad Moysen, multa
digna; *to. 12. an. 1168. fol. 591.*

Papa priuar Imperatores Corona,
& Regno; absoluit subditos à

Iuramento. Alexander III. cum
Friderico; *to. 12. an. 1168. fol.*
593.

Papa recipit Ciuitatem Tuscula-
nam in sua protectione; *tom. 12.*
an. 1168. in fine.

Papæ Legati non debent timere
minas Regum &c. quia Curia
Romana eas non timet; *tom. 12.*
an. 1169. fol. 605.

Papa suspendit aliquando autho-
ritatem Episcopis donec fiat pax
cum Regibus, &c. *tom. 12. an.*
1169. fol. 615. S. Tho. Cantuar.

Papa calumniam passus à S. Viro,
est mansuetus; *to. 12. an. 1170.*
fol. 624.

Papa inducit Reges ad Pacem.
cum Episcopis etiam per terro-
res; *tom. 12. an. 1170. fol. 628.*
Comminatione interdicti &c.

Papa Alexander III. Romam re-
uertitur; *to. 12. an. 1170.*

Papa etiam in persecutione posi-
tus procedit contra Reges lon-
ginquos; *vide totam Alexandri*
III. vitam contra Reges Anglo-
rum.

Papa rogatur ab Imperatore Græ-
co, vt Iura Imperij sibi re-
stituatur, & promittit vnionem
cum Ecclesia Romana, & misit
magnam quantitatem auri; Pa-
pa recusat; *to. 12. an. 1170. fol.*
643.

Papa solebat publicè absoluerè,
vel excommunicare in feria 5.
ante Pascha; *tom. 12. an. 1171.*
fol. 648.

Papa

Papa concedit Regnum Hiberniæ Regi Anglorum, cui illa se submiserat, licet Rex iste inquiretur de homicidio Sancti Tho.
to. 12. an. 1171. in fine.

Papa à Romanis non recipitur in Urbem (fauebant Antipapæ) Alexander III. erat Papa; *to. 12. an. 1172. fol. 655.*

Papa etiam in persecutione positus non concedit Imperatori Friderico Iurisdictionem in spiritualibus; *tom. 12. an. 1175. fol. 672.*

Papa paratus est personaliter accedere ad Lombardiam pro pace cum Imperatore Friderico; *to. 12. an. 1176. fol. 681.*

Papa Alexander III. pacem facit cum Friderico Imperatore Venetijs, & quomodo; *tom. 12. an. 1177. in principio.* Multæ fabulæ inferuntur in illa historia; fuit Venetias delatus cum septem Galeis Regis Siciliæ; *ibid. f. 690.* cum maximo honore factus ipsi Cardinalibus, & Episcopis &c. & Principibus; *fol. 691.*

Quo ritu & solemnitate id factum; *f. 692.* Fridericus Papæ pedes osculatur; eius streguam, seu staphā tenet &c. *f. 694.* multa digna.

Papa solitus uti vasis aureis in quibusdam solemnitatibus; *tom. 12. an. 1177. fol. 692.*

Papa requisitus à Rege Indiæ de veritate Fidei (Prete Ianno) statim mittit ad eum; *tom. 12. an. 1177. fol. 700.*

Papa ex officio suo debet iniurias remittere; *to. 12. an. 1177. fol. 711.*

Papæ pedes de more antiquo omnes osculantur; *to. 12. an. 1178. fol. 724.*

Papa Alexander III. Romam vocatur a Senatoribus, & Populo, & cum magna gloria recipitur facta pace cum Imperatore; *to. 12. an. 1178. fol. 725.*

Papa recipit Antipapam penitentem; *ibidem* absque reprehensione, sed cum mansuetudine &c.

Papa specialem habet curam Ecclesiæ; multa de hoc; *to. 12. an. 1178. fol. 727.*

Papa concedit titulos Regis: Alexander III. Regi Portugalliæ; *to. 12. an. 1179. fol. 745.*

Papa semper curat auxilia pro terra Sancta; litteræ exhortatoriæ: multa de hoc; *to. 12. an. 1180. fol. 751.*

Papa Lucius III. non vult concedere Romanis quasdam cōsuetudines: patitur persecutionem; *to. 12. an. 1180. in principio.*

Papa solitus eligi sequenti die post mortem antecessoris; Gregorius VIII. *to. 12. an. 1187. fol. 797.*

Papa laborat pro Terra Sancta; dignæ litteræ; *to. 12. an. 1287. fol. 797.*

Papæ concordata cum Senatu Romano recipitur in Urbe Papa Clem. III. omnia diffusè; *to. 12. an. 1188. fol. 811.*

Papæ electio, quo ritu fiebat, & quæ ante, & post electionem Cereemoniæ; siue in Ecclesia Sancti Ioannis: siue Sancti Petri, fiebat electio, siue extra Urbem: quando venit quomodo recipitur: multa antiqua de hoc; *tom. 12. anno 1191. fol. 826. omnia legenda.*

Papa quomodo coronat Imperatorem; *vide Coronatio.*

Papæ incuria multas Ciuitates, & Ducatus perdidit Ecclesia Romana, quæ, & quando dicit Otho III. Imperator, & donationem facit de multis; *to. 12. an. 1191. fol. 848. sed illius Diploma tenetur falsum.*

Papa iudicat Episcopos totius Mundi; *to. 12. an. 1191. fol. 855. & anno 1191.*

Papa dolet, quòd Principes non succurrunt Terræ Sanctæ; *to. 12 an. 1192. fol. 855.*

Papa imploratur pro liberatione Regis Angliæ de Imperatore (multa digna) *to. 12. an. 1193. fol. 862. & seqq. vbi mirè exaltatur Papa.*

Papis negligentibus imputandum quòd Ecclesia succubuit: Potentes malè se gerunt, & cetera mala Ecclesiæ; *tom. 12. an. 1193. fol. 867. 68. & c.*

Papa timorem excommunicationis iniecit Imperatori, & Regi Galliæ, vt relinquant Regem Angliæ; *to. 12. an. 1193. fol. 867. Excommunicat Ducem Austriæ*

Leopoldum, qui innumera mala passus, postea obediuit: bona, & c. Corpus totum exulceratum, & cute amputatum, & c. *an. 1195. fol. 881.*

Papæ excusatio quando procedit ad sententiam suspensionis Episcoporum; *tom. 12. an. 1195. fol. 884.*

Papa Cælestinus III. moriturus præcipit Cardinalibus, vt tractarent de successore eligendo, ipse autem cupiebat vnum, quia optimum putabat, Ioannem de Sancto Paulo, & offerebat Cardinalibus, quòd si eum eligere vellent renunciabat Papatum; hoc non acceptarunt Cardinales; *to. 12. an. 1198.*

Papa non solet renunciare, & vsq; ad annum 1198. nullus renunciavit; *ibidem.*

Papa qua solemnitate coronabatur in Laterano; *to. 13. an. 1198. fol. 4.*

Papa Innocentius III. recuperat Patrimonium S. Petri; *tom. 13. an. 1198. fol. 4.*

Papa Innocentius III. pergit ad Patrimonij possessionem capiendam; *ibid. fol. 6. 7. & c. omnes Ciuitates, quæ, & c.*

Papa Innocentius III. venalitatem Officialium Romæ exolam habuit, & gratis omnia fieri volebat; *to. 13. an. 1198. fol. 8.*

Papa Innocentius III. ter in Hebdomada faciebat Consistorium; *to. 13. an. 1198. fol. 8.*

Papa

Papa Innocentius III. à diuersis
rogatur pro Corona Imperij:
tom. 13. an. 1198. fol. 15. 16.
&c.

Papa iudicat omnes Ecclesias, Re-
ges, Regna; *vide to. 13. per totam*
vitam Innocentij III.

Papæ Romani Primatus non Ieru-
salem, quia Petro commissæ oues,
non Iacobus; *to. 13. an. 1199. fol.*
42. multa.

Papa Innocentius III. scribit ad
Miramolinum pro liberatione,
& redemptione Christianorum;
tom. 13. an. 1199. fol. 46.

Papa in electione Imperatoris cu-
rat tolli dissidia: tres erant electi.
Innocentius III. *to. 13. an. 1200.*
fol. 55. Ipse iudicat, quis sit verus
electus; *ibid. & seqq. multa.* Pro
Othone sententiauit; *fol. 58.*

Papa commendat Principibus, &
Præsulibus Othonem; *an. 1201.*
to. 13. fol. 64. 65. 66. &c.

Papa non fauet ijs, qui Ecclesiam
sunt prosequuti, aut parentes eo-
rum; *ibid. fol. 66.*

Papa in electione Imperatoris ma-
ximam habet potestatem; *to. 13.*
an. 1201. fol. 70. & seqq. contra
Principes multos dicentes con-
trarium, & eorū rationes vanas:
& est eius Iudex, & fol. seqq.

Papa habet potestatem legitiman-
di pro spiritualibus, & tempora-
libus etiam cum Regibus; *to. 13.*
an. 1202. fol. 85.

Papæ Innocentij eximia Charitas,
opera pia omnia, humilitas, &c.

tom. 13. an. 1202. fol. 90.

Papa non mouetur à promissis esto
maximis ad confirmandum Im-
peratorem malè electum ex
tribus; *to. 13. an. 1203. fol. 102.*

Papæ officium est pacem inter
Principes conciliare; *to. 13. an.*
1203. fol. 109. &c.

Papa arguit Latinos, qui occupāt
Imperium Græcorum; *to. 13.*
an. 1205. fol. 177. multa.

Papa creat Senatores Romæ, ideo
Innocentius III. quinquaginta
sex, simul creauit, dicentibus
Romanis ad Papam, non ad Im-
peratorē spectare facere Senato-
res; *tom. 13. an. 1208. fol. 174.*

Papa Innocentius III. scribit Sol-
dano Alapiæ (idest Aleppi) com-
mendans ei Christianos; *to. 17.*
an. 1211. in fine.

Papa non potest soluere Matrimo-
nium consummatum; *tom. 13. an.*
1212. fol. 206.

Papa processiones faciebat tem-
pore belli Saracenorum, nudis
pedibus Innocentius III. *tom.*
13. an. 1212. fol. 709.

Papa Innocentius III. scribit ad
Soldanum Babiloniæ, & Dama-
sci vt restituat Palestinam; multa,
&c. *to. 13. an. 1113. in principib.*

Papæ non subiecti qui sunt extra
ouile Christi; *to. 13. an. 1213.*
fol. 216.

Papæ autoritatem in Ecclesias,
&c: Siciliæ fatetur Fridericus
secundus; *tom. 13. an. 1213. fol.*
220.

Papa

Papa abrogat leges factas à Rege fiduciario in præiudicium Regni &c. *to. 13. an. 1215. fol. 247. & excommunicat occupantes, inuadentes, &c.*

Papæ Innocentij III. parsimonia, pietas, religiositas, &c. *tom. 13. an. 1216. fol. 252.*

Papa qui incepit litteras signare, sub data apud Sanctum Petrum, fuit Honorius III. *to. 13. an. 1216. fol. 253.*

Papa Honorius III. nudis pedibus Processiones faciebat pro auxilio Terræ Sanctæ; *to. 13. an. 1217. fol. 264.* scribit Imperatori Turtarum Miramolino, et commendat Christianos, degentes in suis partibus, dicens quòd Saraceni in terris Christianorum non male tractantur; *to. 13. an. 1219. fol. 297.*

Papa donat Regna ablata Saracenis à Catholicis; *to. 13. an. 1218. in fine.*

Papa concedit Firmanis, vt possint monetam cudere; *to. 13. an. 1220. fol. 304.* Incumbit salutis infidelium, Episcopos mandat, &c. pro Missionarijs; *to. 13. an. 1221. fol. 517.* protestatur se in omnibus Mundi Regnis eandem Iurisdictionem habere; in Hispania, Anglia, Gallia, &c. In spiritualibus; *to. 12. an. 1223. fol. 330.* Enixè iuuat Latinos pro conseruando Imperio Constantinopolitano: concedit redditus Ecclesiæ; *tom. 13. an. 1224.*

fol. 342. Iuuat Reges in calamitate positos, etc. *to. 17. an. 1327. fol. 370.* De Ioanne Rege Ierusalem exuto Regno à Genero Friderico secundo, cc. Quo ritu, et pompa post electionem à S. Petro ad Lateranum ducebatur; *to. 17. an. 1227. fol. 372.* Inuehitur contra Fridericum secundum Imperatorem ob grauiam, et excommunicat illum; *to. 13. an. 1227. fol. 374.* post excommunicatum Imperatorem Fridericum benignè hortatur ad penitentiam; *tom. 12. an. 1228. fol. 385.* Excommunicato Imperatore Friderico, facta seductione Populi, eijcitur ab Vrbe; *fol. 784.* Galli Episcopi cum Exercitu veniunt in auxilium eius; *to. 13. an. 1228. fol. 385.* Priuat Fridericum secundum Imperio, et præcipit Electoribus, vt alium eligant; *to. 13. an. 1245. per totum, et eos rogat ad idem: tom. 13. an. 1249. in principio.*

Papa litteris humilitatis, & elegantia plenis scribit ad Moniales Senenses; *tom. 13. an. 1227. in fine.*

Papæ insignia olim etiam Clauces erant; *to. 13. an. 1228. fol. 286.*

Papa vti potest armis etiam temporalibus pro defensione etiam Iurium Politicorum, &c. *to. 13. an. 1228. fol. 386. 87. &c.*

Papa Gregorius IX. reuocat ad Vrbem ob ærumnas Tibetis alluionis, Pestis, &c. *tom. 13. an.*

1230. *in principio*. Quid fecit quando Papæ Curſor in Angliā occiſus fuit; literis laniatis, & pedibus conculcatis; *ſ. 12. an. 1232. fol. 431.* Scribit Sultano Damasci Principi Saracenorum de veritate Chriſtianæ Fidei: multa de hoc; *tom. 13. an. 1233.* Recipit Oratores Saracenorum, & ad eorum Principes reſcribit; *tom. 13. fol. 1471. 72. an. 1285.* Ideo qui fuerat à Romanis eiectus è Romā, reuocatur cum magna pompa; *tom. 13. an. 1237. fol. 494.*
 Papa recōciliatur Imperatori Friderico II. Litterę eius &c. *ſo. 13. an. 1230. fol. 406. 7.*
 Papæ Primatum conſtitetur etiam Patriarca Gręcus; *ſo. 13. anno 1232. fol. 435. & ſeqq.*
 Papa ſemper paratus recipere Gręcos, quas litteras ſcribit ad Patriarcam; *ibidem fol. 435. & an. 1233. in principio.*
 Papa habet vtrumque Gladium: multa de hoc. Singulariter habet ſpiritualem; materiale etiā exercendum per ſeculares; *ſom. 13. an. 1233. in principio.*
 Papa Gregorio IX. mortuo decem tantum Cardinales in Conclauē fuere; *ſo. 13. an. 1241. fol. 567.*
 Papę ſunt ſubiecti omnes Imperatores, Reges, & ceteri Chriſtiani Principes; *ſom. 13. an. 1236. fol. 481.*
 Papa Innocentius IV. recipitur in Vrbe à Romanis; *ſo. 13. an. 1243.*

fol. 576. vide Romani. Manens in Ciuitate Caſtellanz, audiens quod Fridericus Imperator contra eum miſerat 300. armatos, noctu mutata veſte ſolus fugit, & iuit in Ciuitatem Vetulam, vbi triremē Ianuenſem, et aliās Naues inuenit, et Ianuam appulit, deinde Aſtę Fortalitium: Multa: *an. 1244. ſo. 13. fol. 586.* poſtea Galliam pergit. Contra eum Fridericus II. molitur inſidias, vt occideret; *ſom. 13. an. 1247. fol. 625.*
 Papæ reſolutiones, poſtulationes, electiones, etc. non egent aſſenſu Regum; *ſom. 13. an. 1244. fol. 589.*
 Papę poteſtas conſiſtit in illis verbis; quodcumque ligaueris, etc. dicit Innocentius IV. *ſo. 13. an. 1245. fol. 598.*
 Papa ſcribit Tartarorum Imperatori, vt conuertatur ad Fidem, mittit ad eum Fratres Minores Legatos; et orat, vt deſiſtat à cęde Chriſtianorum; *ſo. 13. anno 1245.*
 Papa legitimat etiā eos, qui Reges futuri ſunt, ſi laborant natalibus: de Yaquino Rege Noruegię; *ſo. 13. an. 1246. fol. 68.*
 Papa litteris honorificis ſalutatur per Oratores à Principe Saracenorum; *ſo. 13. an. 1246. fol. 623.*
 Papæ Primatum conſtitetur Patriarca Iacobitarum; *ſom. 13. anno 1247. fol. 632.*
 Papa à Sultano Babylonię cum lic-

teris honorificis salutatur, etc. multa &c. *ibidem an. 1247. fol. 637.* de Religione scribit respondens Papæ &c. item à Soldano David, de eadem Religione respondente, &c. *fol. 639.*

Alias scribit, & se excusat, quòd eo infcio violatum sit sepulcrum Domini; *fol. 640.*

Tartarorum Rex scribit Papæ, vt si vult cum eo amicitiam ad eum vadat, &c. volebat adorari à Nuntijs eius, per genuflexionem, sed recusarunt; *ibidem an. 1247. fol. 641.*

Papam non habere potestatem ligandi, & soluendi, si non ducit vitam Apostolicam quidam hæretici innominati tempore Friderici Imperatoris; *to. 13. an. 1248. fol. 645.*

Papa prohibet ne Corradus Friderici Filius succedat in Imperio: *to. 13. an. 1251.*

Papa commendat Christianos Miramolino Saracenorum Principi Marochij; *to. 13. an. 1251. fol. 673.*

Papa Innocentius IV. audita morte Friderici Tyranni redit in Italiam; *to. 13. an. 1251. fol. 673.*

Papa Innocentius IV. dat Neapolim Regnum dictum Siciliæ citra Pharam Carolo Andegauig Comitij; & pacta, ac conditiones, diffusè; *to. 13. an. 1253. fol. 689. & 90.*

Papæ, & si indignis moribus præditi, modeste ab Episcopis San-

ctis correpti; *to. 13. an. 1253. fol. 700.*

Papa scribit Sultano Turcarum, vt ad Fidem conuertatur; *to. 13. an. 1254. fol. 704.*

Papa scribit Tartarorum Imperatori conuerso ad Fidem; *ibidem:*

Papa Innocentius IV. multas calumnias patitur: circa essentialia defenditur; *to. 13. an. 1254. in fine.*

Papa est verus Ecclesiæ Episcopus *to. 2. an. 254. fol. 480.*

Papa ab Episcopis totius mundi appellatus in causis; *tom. 2. an. 258. fol. 519. & 20.*

Papa deponere potest Episcopos lapsos, non alius; *to. 12. an. 258. fol. 521.*

Papa ex causa excommunicat Episcopos discedentes à Decretis Romanæ Ecclesiæ, vt in causa baptismi hæreticorum; *to. 2. an. 258. fol. 522.*

Papa declarat, & definit noua dubia circa res Fidei, & Sacramenta; *to. 2. an. 258. fol. 528. & 532. & an. 260. fol. 542. & in causa Dyon. Episcopi Alexandrini de Fidei arbitrio, substantia Dei, &c. to. 2. an. 263. fol. 598. de consubstantialitate Filij cum Patre; ibid. omnia dubia Fidei, & causæ tales ad Papam referendæ, & ab eo iudicandæ; tom. 2. an. 263. fol. 603.*

Papa certioratur de actis Conciliorum, etiam Prouincialium in causis

- causis Fidei; *tom. 2. an. 272. fol. 627.*
- Papæ Marcellini casus, in Thuri-ferando; *to. 2. an. 301. fol. 739.* ab Augustino defenditur; *f. 740.*
- Papæ quidam Romani calumniati de traditione librorum, &c. defenduntur; *to. 2. an. 302. fol. 740. & 41.*
- Papa sponte se submittit aliorum iudicio, ut Marcellinus ad se purgandus; *to. 2. an. 303. fol. 770.*
- Papa à nullo potest iudicari; *ibid. fol. 771.*
- Papa Melchiades falsò dicitur Maxentio libros tradidisse: & historia vera; *to. 3. an. 306. fol. 8. & 313. fol. 111. &c.*
- Papæ Melchiadi concessum fuit à Constantino Palatium Laterani, quod erat Faustæ Imperatricis; *to. 3. an. 312. fol. 91.* dicebatur Faustæ, quia ipsa Filia Imperatoris Maximiani Herculei ibi habitauerat, & Constantini fuerat Vxor.
- Papæ remittuntur ab Imperatoribus iudicandæ causæ Ecclesiasticorum, præcipuè Episcoporum; *to. 3. an. 313. fol. 105. & 6.*
- Papa mittit decreta Conciliorum per omnes Ecclesias; *tom. 3. fol. 134. an. 314.*
- Papa consulitur insurgente noua hæresi; *to. 3. an. 318. fol. 191. & 200.*
- Papa in nouis hæresibus remediū adhibet, &c. *ibid. fol. 201.* omnem mouet lapidem, ut refre-
- net; utitur Imperatorum auxilio; *ibidem.*
- Papæ Legati; *vide Legati:* per eos conuocat Concil. *ibidem.*
- Papa etiam ab initio Carrucis uehebatur per Urbem Romæ; *to. 3. an. 324. fol. 252.*
- Papæ donauit Constantinus Romanam Ditionem; *to. 3. an. 324. fol. 263.* & ideo Imperatores Galli in Diplomatis dicunt se eam auferre Longobardis, & restituere Ecclesiæ Romanæ: multa de hoc argumento.
- Papa à nullo iudicatur, neque ab Imperatore; *to. 3. an. 324. fol. 266.*
- Papa aliquando eligebat Episcopos coram Populo, interrogans si aliquid haberent contra personam electam; *to. 12. an. 1137.*
- Papa confirmat Concilia, ut habeant robur, & hoc ex traditione Apostolica; *to. 3. an. 325. fol. 326.*
- Papa consecratur ab Episcopo Ostiensi cum Pallio; *to. 3. an. 336. fol. 458.*
- Papa à principio Pontificatus ab initio Fidei professionem emittebat; & quomodo; *to. 3. an. 337. fol. 482.*
- Papam adeunt pro appellatione Orientales Episcopi, etiam Ariani, seu Eusebiani pro Fide; &c. *to. 3. an. 339. fol. 494.*
- Papæ communionē affectant hæretici; *to. 3. an. 339. fol. 497.*
- Papam adeunt Episcopi Orientales

les pro confirmatione sententiarum in causa depositionis factæ in Synodis Prouincialibus ; *to. 3. an. 339. fol. 497.*

Papa ab initio cognoscit causas depositionis Episcoporum ; *to. 3. an. 339. fol. 497. & fol. 500.*

Papa vocat , & citat Episcopos Orientales ad causas coram se , &c. *tom. 3. an. 340. fol. 500. & 513. & aliquando prætexerunt excusationem bellorum , ne venirent . Iudicauit semper eorum causas ; to. 3. fol. 527. an. 341. multa de hoc : aliquando cōque-
runtur de termino breui ad comparandum ; fol. 528. fol. 541.*

Papa retractat definita ab Episcopis Orientis in causis ; *tom. 3. an. 341. fol. 128.*

Papa solebat euulgare omnium prior quæ decernebantur in Synodo , & Concilio , quod ipse faciebat ; *to. 3. an. 342. fol. 536.*

Papa solus iudicat Episcopos , nō alij ; *to. 3. an. 341. fol. 537. iudicat omnium Prouinciarū causas Fidei ; to. 3. an. 347. fol. 565.*

Papæ appellari potest ab Episcopis grauatīs in sua Prouincia ; *to. 3. an. 347. f. 573. Conciliū Sardicēse.*

Papæ communicās est Catholicus : *to. 3. an. 347. fol. 576.*

Papa , qui nulli subditur , ab Ariānis prima vice fuit excommunicatus ; *to. 3. an. 347. fol. 578.*

Papa recipit Episcopos hæreticos penitentes ; *tom. 3. an. 350. fol. 604. & 5. de multis exēplis. 606.*

Papæ communionem curant suffurari hæretici ; *tom. 3. an. 352. fol. 615.*

Papa consolatur Episcopos exules pro libertate Ecclesiæ , vt Liberius ; *to. 3. an. 355. fol. 654.*

Papa non curat de Imperatoris hæretici mandatis , vt idē Liberius ; *to. 3. fol. 654. & 55. per vim trahitur : liberè resistit Constantio . Dialogus inter eos ; fol. 357.*

Papam hæretici tantum paruipendunt ; *to. 3. an. 355. fol. 658.*

Papa respuit munera hæreticorum ; *to. 3. fol. 655. & 58.*

Papa viuente S. Liberio , electus fuit alius ; S. Felix ; *vide Felix .*

Papæ cuiusque in persona Petri dixit Christus , Pasce ; ita S. Augustinus ; *to. 4. fol. 89. an. 362. eique datæ sunt Clauēs ligandi , & soluendi , &c. ibidem .*

Papa non recipit legationem Concilij hæreticorum , nisi veram fidem fateantur , *to. 4. an. 365. fol. 176.*

Papa scribit ad Episcopos titulo Collegæ ; *to. 4. an. 365. fol. 177.*

Papa restituit Episcopos depositos à Concilijs , etiam in Oriente , & ad eum recurrunt ; *to. 4. fol. 184. an. 365.*

Papa excusandus , si aliquando absoluit hæreticos deceptos ex eorum Confessione Fidei ; *tom. 4. fol. 185.*

Papæ antiquitas etiam splendore , & maiestate fulgebant externa in
vco

vestibus, & alijs, quem & ipsi Nobilissimi ambiebant; *to. 4. an. 367. fol. 201.* etiam in Cenis erant præfati, quia pauperes alebant; *ibid.*

Papa Damasus de Adulterio falso accusatur; *to. 4. an. 367. fol. 203*

Papa damnat, & deponit Episcopos; *to. 4. an. 369. fol. 223. & 24.*

Ad Papam semper ex Orientis Episcopis missæ legationes pro suis Ecclesijs; *to. 4. an. 371. fol. 276. & 80.*

Papæ litteræ in Oriente magno in honore habitæ, & sine eis non dabatur communicatio; *tom. 4. an. 371. fol. 279.*

Papa etiam Episcopos Sanctos arguit, & mortificat ob communionem cum hæreticis puratis penitentibus; *to. 4. an. 371. fol. 286. & c. fol. 315. & 316.*

Papa rogatur ab Orientalibus, (S. Basilio,) ut damnet Eustasium Episcopum hæreticum; *to. 4. anno 372. fol. 314.*

Pontificis Romani communionem semper petierunt Sancti, de Basilio, & maxime doluerunt quando non habuerunt; *to. 4. an. 372. fol. 316.*

Papa novas damnat hæreses; *to. 4. fol. 316.*

Ad Papam semper confugerunt Orientales, dum periebantur pro Fide; *to. 4. an. 372. fol. 333.*

Papam etiam Ariani venerati sunt circa nomen hypostasis &c. *to. 4. an. 378. fol. 403.*

Papa iudicat causas omnium Episcoporum, & Archiepiscoporum etiam ex Lege Imperatoris; *to. 4. an. 381. fol. 424.*

Papa consulit Viros doctos in scripturis intelligendis, &c. *to. 4. an. 378. fol. 403.*

Papa indicit Concilium Generale; & hoc significat Imperatori, &c. *to. 4. an. 381. fol. 452.*

Papa consulit litteratos in responsionibus, etc. *to. 4. an. 482. fol. 464.*

Papa viuens facit miraculum: de Damaso qui illuminauit Cæcum ante Altare S. Petri; *tom. 4. fol. 497. an. 383.*

Pontificum vitæ, quæ dicuntur scriptæ à S. Damaso, non sunt eius; *to. 4. fol. 497. an. 384.*

Papa damnat nouas hæreses: de Iouiniano; *tom. 4. an. 390. fol. 623.* cum Concilio etc.

Sed Papa Siricius prius damnauit solus, *ibidem*

Papa quando est necessarium prædicat; *to. 4. an. 391. fol. 644.*

Papæ litteræ in Concilijs etiam Provincialibus legendæ; *tom. 5. an. 397. fol. 39. & 40.*

Papa consulendus de dubijs circa Sacramenta; etiam à Concilijs; de Carthaginensi tertio; *tom. 5. fol. 42.*

Papa consulitur à Concilijs etiam Provincialibus postquam de hæresibus iudicarunt; *to. 5. an. 393 fol. 85.* et ipse solet confirmare; *fol. 108.*

Pa-

Papa prouidet de Clericis Africa-
nas Ecclesias; *to. 5. an. 401. fol.*
128.

Papa dat licentiam, vt recipiantur
ad Ecclesiam heretici; *to. 5. an.*
401. fol. 129. &c.

Papa semper curauit ne in Eccle-
sia Romana irrepererent hereses;
to. 5. an. 402. fol. 154.

Papa audit appellationes omnium
Episcoporum Orientis, Constan-
tinopolis, et Alexandrie; *to. 5.*
an. 404. fol. 192. &c. multa de
hoc, et 206. & 7. &c. et litteræ
appellationum; iudicat de illis,
et sententiam fert; *fol. 196.*

Papa consolatur Episcopos patien-
tes persecutiones; *to. 5. fol. 211.*

Papa docet omnes Episcopos re-
gulam Ecclesiasticæ disciplinæ; *to.*
6. fol. 222. an. 404.

Papa excommunicat Episcopum
Alexandrinum; *to. 5. an. 407. fol.*
253.

Papa in occasione excommunicat
Imperatores, etc. *to. 5. an. 407.*
fol. 158. grauiter reprehendit;
ibidem: ijs autem humiliatis, ab-
soluit *fol. 259.*

Papa semper procurauit pacem in
Ecclesijs Orientalibus; *to. 5. fol.*
273. & 74. &c.

Papæ Primatus à Sancto Augusti-
no cognitus; *to. 5. an. 412. fol.*
336.

Papa aliquando non confirmat
Concil. Prouinciale; *tom. 5. an.*
415. fol. 373. de Diospolet.

Papa cum scribebat Episcopis, hoc

titulo utebatur; Dilectissimo Fra-
tri N. Innocentius; *tom. 5. fol.*
393. & 94.

Papa proponit veram Fidem; *to.*
5. an. 417. fol. 402. eius senten-
tia à nullo potest iudicari; *to. 5.*
fol. 409.

Papa confirmat decreta Concil.
Prouincialis in causis hereticis; *to.*
5. an. 418. fol. 409.

Papa qui aliquem hereticum fidei
penitentem receperit, se excusat
etiam cum Concilio Prouinciali;
to. 5. fol. 409. et denuo reuidet
causam; *fol. 410.*

Papæ electio aliquando post vnā
diem à morte alterius fiebat; *to.*
5. an. 418. de Bonifacio I. fol.
429.

Papa semper contra hereticos la-
borat; *tom. 5. an. 419. fol. 443.*

Papa iudicat causas Episcoporum
Africa; *to. 5. an. 419.* per totum;
multa de hoc.

Papa confirmat Canonem Scrip-
turarum Diuinarum; *tom. 5. fol.*
456.

Papa iudicat de Episcopis Gallia;
to. 5. an. 422. fol. 475.

Papa cognoscit, et iudicat quæ do-
ctrina sit de Fide per totum mū-
dum; *to. 5. an. 430. fol. 32. & 33.*
potest ipse solus sine Concilio;
fol. 533.

Papa ordinariè cum suis Episcopis
facit Concilium, quando iudicat
causas Fidei; *to. 5. an. 430. fol.*
533.

Papa scribit Episcopo heretico,
vt

vt hæresim deponat, et minatur censuras. Cælestinus Nestorio; *tom. 5. fol. 534.* terminum præfigit ad se retractandum, etc. *fol. 536.*

Papa quomodo conuocat Episcopos ad Concilium Generale; *to. 5. fol. 559. an. 431.*

Papa qui in Concilio Prouinciali damnauerat Nestorium, mittit Legatos ad Concilium Generale, ne reuocet in dubium quod decreuerat, sed vt executioni mandetur; *fol. 559. to. 5.*

Papæ Epistola digna scripta ad Concilium Ephesinum, & ad Imperatorem, etc. *to. 5. fol. 561. &c.*

Papa pro dignitate Latinè scribit; *to. 5. an. 431. fol. 576.*

Papæ Legati in Concilijs primum votum habent; *ibidem.*

Papa confirmat Concilium Ephesinum: Egregia Epistola, *to. 5. an. 432. fol. 608.*

Papa cum benignitate tractat hæreticos, vt resipiscant, *tom. 5. fol. 610.*

Papa etiam Hæresiarcas damnatos, vt Nestorium, curat ad bonam frugem trahere; *tom. 5. an. 432. fol. 617.*

Papa persequitur nouitates, et sequitur solum antiquitates; *tom. 5. fol. 618.*

Papa restituit Episcopos Gallos depositos; *to. 5. fol. 630.*

Papa non potest iudicari ab vlllo, sed spontè potest se submittere Synodo alicui, vt fecit Sixtus

accusatus calumniosè à Bucco Exconsule: et condemnatur a cufatores; *to. 5. an. 433. fol. 641. & seqq.* distincta historia.

Papa Sixtus III. imputatus fuit de hæresi Pelagiana; immeritò, quia erat alius Sixtus, seu Sextus Philosophus Pithagoricus, qui hoc tenebat; *to. 5. an. 440. fol. 681.*

Papa certior reddi solitus de electione ab Episcopo Alexandriæ; *to. 6. an. 444. fol. 24.*

Papæ decretis ab omnibus Episcopis est obediendum; quod etiam Lege Imperiali sancitum est; *to. 6. an. 445. fol. 31.*

Papa iudicat Episcopos Gallos de iniustis attentatis; *to. 6. fol. 32.*

Papa habet S. Petri auctoritatem Pontificiam; *to. 6. fol. 32.*

Papæ potestatem attentans infringere, nititur facere vt portæ Inferi præualeant contra eam; *tom. 6. fol. 33.*

Papa bis in anno celebrabat Conciliū Prouinciale; et sic fieri statuit Leo I. *to. 4. an. 447. fol. 49.*

Papa deponit Orientales; *tom. 6. fol. 49.*

Papa iudicat de iudicijs Conciliorū Prouincialium in causis hæresis, vel alijs; *to. 6. fol. 63.* in causa Euthichetis iudicata in Concilio Prouinciali.

Papa certiorandus, et consulendus in causis hæresis nouæ; *to. 6. an. 449. fol. 72.*

Papa sine Concilio definire potest in causis Fidei; *tom. 6. fol. 73. S. Leo*

Leo in causa Eutichetis.

Papa in occasione turbulentie Ciuitatis Romæ, vel hostium &c. non discedit; neque causa Concilij; *to. 6. an. 449. fol. 79.*

Papa mittit Legatos ad Conciliū cum instructione agendorum; *to. 6. an. 449. fol. 80.*

Papæ epistolæ decretales, quantum existimandæ, & venerandæ; *to. 6. an. 449. fol. 81. & 82.*

Papæ Leonis I. epistola de Incarnatione Filij Dei, digna; *tom. 6. fol. 83. & seqq.* damnat Euthic.

Papæ iussu, vel consensu Concilia Generalia fiunt; *to. 6. fol. 87.*

Papa præscribit quid agendum in Concilijs; *to. 6. fol. 88.*

Papa præest Orbi terrarum, Theodoretus fatetur; *tom. 6. an. 449. fol. 100.*

Papa cum suo Concilio Romæ rescindit acta Concilij Ephesini Latrocinialis; *to. 6. fol. 107.*

Papa indicit Concil. Generale, & suadet id Imperatori, &c. *tom. 6. fol. 108. & fol. 118. & 127. de Calcedonensi.*

Papa iudicat causas Fidei, & Episcoporum; etiam Imperatores fatentur; *to. 6. fol. 110.*

Contra Papam Dioscorus fulminauit excommunicationem; *to. 6. fol. 112.*

Papa semper succurrit Ecclesiæ Orientali; *tom. 6. an. 450. fol. 116.*

Papa Legatis præcipit, vt nullum ad communionem admittant, nisi professionem Fidei faceret; *to. 6.*

fol. 120. & professionis Fidei faciendæ formulam præscripsit; to. 6. fol. 121.

Papa præscribit omnibus Episcopis formulam Fidei tenendæ; *to. 6. fol. 129.*

Papa præscribit quid agendum in Concil. Generali; *to. 6. fol. 131.*

Papa tenere solebat in Oriente aliquem ex ijs Episcopis, qui res ageret ipsius; *to. 6. fol. 140. dicebaturque eius Vicarius; ibid. & fol. 183.*

Papæ mittenda acta Concilij pro confirmatione, de Calcedonensi *to. 6. fol. 158. 59. an. 451.*

Papa est Oecumenicus Episcopus, ita Concilium Calcedonense; *to. 6. an. 451. fol. 159.*

Papa inscribitur Episcopus vniuersalis; *to. 6. an. 451. fol. 159.*

Papa obseruat, & facit obseruare Canones; *to. 6. fol. 165. 167. & 275.*

Papa custodit acerrimè Priuilegia Ecclesiarum etiam Orientalium; *fol. 166. tom. 6. cassat usurpationes contrarias; fol. 167. tom. 6.*

Papa cassat decreta Concil. Prouincialium, & Generalium facta sine consensu Legatorum; *to. 6. fol. 167. an. 452.*

Papa Imperatores adiuuat: Leo Valentinum, dum ab eis opprimitur eius potestas; *tom. 6. an. 452. fol. 177. & 178.*

Papæ litteræ non occultandæ; *tom. 6. an. 453. fol. 181.*

Papa visitat litteris totum Orbem, Orientem

Orientem, Occidentem &c. *to. 6. fol. 188.*

Papa in dubijs consulit Peritos, de Pacha celebrando; *vide Pacha; tom. 6. fol. 19.*

Papa Constantinopolit. Episcopi reprimi à Iure Primatus super Alexandriam, & ille obedit; *to. 6. fol. 198.*

Papa contra hæreticos implorat brachium sæculi; *tom. 6. fol. 198.*

Papa cassat decreta Episcopi Hærosolimitani; *tom. 6. fol. 199.*

Papa improbat electionem Thimothei Eluri in Episcopum Alexandriæ; *tom. 6. fol. 230.*

Papa prohibet ne Imperator Concilium conuocet: Leo I. de Leone I. Imperatore; *tom. 6. fol. 233.*

Papa certior fiebat de quolibet Episcopo Alexandrino nouiter electo; *tom. 6. an. 460. fol. 247.*

Papæ Natalis dies celebrari solitus pro anno quolibet; *tom. 6. an. 465. fol. 264.*

Papa in negotijs grauib. Concilia Prouincialia solitus conuocare; *tom. 6. an. 465. fol. 265.*

Papa cognoscitur ab Episcopis Hispanis Vicarius Christi; ab eis consulitur de disciplina, Fido, &c. *tom. 6. vt supra iudicat eorum, & omnium causas; ibidem fol. 266.*

Papa custodit Decreta prædecessorum, & Priuilegia Ecclesiarum; *fol. 275. tom. 6.*

Papa semper habet sollicitudinem

Ecclesiarum omnium; Alexandrinæ, Constantinopolit. &c. curat earum salutem: Simplicius cum Zenone Imperatore; *tom. 6. an. 475. fol. 318.*

Papa licet afflictus in Occidente à Barbaris non ommittit curam Ecclesiæ Orientalis; *tom. 6. an. 478. fol. 340. de Alexandrina, & Cōstantinopolit. ibid. & seqq.*

Papa confirmat Patriarcas Antiochenum, & Alexandrinum; *to. 6. an. 482. fol. 357.*

Papa facit Vicarium suum in Hispanensi Ecclesia; *tom. 6. an. 482. fol. 364.*

Papæ etiam regnantibus Gentilibus, vel Hæreticis Principibus sæpe imperterriti: multa de hoc *tom. 6. an. 483. fol. 370.*

Papæ electioni sæculi Principes ceperunt se immiscere hoc modo, *an. 843.* Mortuo Simplicio Basilius Præfectus Prætorij agens vices Odoacris Regis Arianus, cum Clerici electuri resisterent apud B. Petrum, dixit, quod monitione Papæ Simplicij sub obsecratione fuit ei mandatum ante mortem, vt non fieret electio sine eius consultatione, ad fugiendum strepitum, & detrimentum Ecclesiæ; *fol. 37. to. 6.* fortè Papa suauis, vt Turbas comprimeret, non verò, vt consultaret, &c. *fol. 372.*

Papa iudicat Constantinopolit. Episcopum Acacium de conspiratione cum hæreticis: iudicat

Alexandrinū , & Antiochenū ;
tom. 6. an. 483. fol. 383. multa
 de hoc , & *fol. seqq.*

Papa cum Cōcilio causas iudicat .
ibid. & fol. 393. in causa Acacii
 Episcopi Constantinopolit. eum
 excommunicat ; *fol. 394.*

Papa quomodo ferebat sententiā
 excommunicationis ; *an. 484. fol.*
394.

Papa in Concilijs ex persona cun-
 ctorum omnia constituere po-
 test in omnibus , & præsertim
 causis Fidei ; *tom. 6. an. 484. fol.*
396.

Papæ nomen ab Acacio Episcopo
 Constantinopolitano e Diptichis
 deletum, quia Papa eum excom-
 municauit ; *tom. 6. an. 484. fol.*
398.

Papa benignè Acacium excom-
 municatum , & peruersum inui-
 rat mediātè per alium ad pēni-
 tentiam ; *tom. 6. fol. 423. anno*
485.

Papa libenter audit Catholicos,
 qui aliqua insinuāt pro salute a-
 nimarum ; *to. 6. an. 487. iudicat*
 de libris authorum, an boni, vel
 mali in Fide ; *tom. 6. an. 490. fol.*
453. non eget doceri : cuncta
 prospicit ex alto: fatetur Episco-
 pus Constantinopolitanus ; *to. 6.*
an. 492. ei nouiter electo Epi-
scopi vndique scribunt ; tom. 6.
an. 492. fol. 461. de Episcopo
Constantinopol. & fol. 467. de
Episcopo Dardanix ; non potest
 absoluerē defunctos in hæresi ;

tom. 6. an. 493. fol. 473. dam-
nat Patriarcas si hæretici sunt :
multa narrantur ; tom. 6. an. 493.
fol. 474. habet curam , & vigi-
lantiam de Fide omnium Eccle-
siarum ; to. 6. an. 493. fol. 476.
Imperatoribus præest , & diuino
iure id ipsi competit ; tom. 6. an.
494. fol. 481. solus sine Concil.
præcedente absoluit , & damnat :
ita dicit Gelasius , & exempla
multa affert ; to. 6. an. 495. fol.
500. cum Concilijs suis iudicare
solet , & cum Clero ; tom. 6. fol.
501. habet potestatem spiriua-
lem , & politicam ; tom. 6. fol.
511. an. 496. quomodo autem
intelligitur Gelasius , qui vide-
tur negare hoc ; ibidem quòd sci-
licet post Christum Pontifex nō
sit Rex . Habet potestatem su-
per seculares omnes Potentias ;
tom. 6. an. 496. fol. 511. in ijs ,
quæ ad Deum sunt .

Papa licet sub Barbaris constitu-
 tus nunquam vigorem Papalem
 contra Imperatorem amisit ; *to. 6.*
an. 496. fol. 512.

Papæ non omnia mala ab initio
 potuerunt curare ; *to. 6. an. 496.*
fol. 415. & quare .

Papatum ambientes, dantes , pro-
 mittentes à gradu priuatos iudi-
 cat Simmacus ; *tom. 6. an. 499.*
fol. 529.

Papa olim Successores designa-
 bat ; *to. 6. an. 499. fol. 530.*

Papa sic censendus electus , si an-
 tecessor non designat , in quem
 om-

omnes , vel plures inclinant
ex omnibus , idest maior pars ;
ibid.

Papæ electioni infidias , &c. re-
uelans præmio donandus ; *ibidem.*

Papa non habet supra se qui eum
iudicet , sed à Deo immediatè
iudicandus ; *tom. 6. an. 500.*

Papæ nomen in sacris recitandum ;
to. 6. an. 502. fol. 547.

Papæ Simmachi commercium fu-
gerunt Episcopi , qui venerant
ad Synodum , sed non cessarunt
eius nomen in Sacris recitare ; *to.*
6. an. 502. fol. 541.

Papa conuocat Synodum , etiam si
causa aliqua contra eum sit , & e-
tiam si Princeps sit Tyrannus ; *to.*
6. fol. 542. an. 502.

Papa numquam ab aliquo iudica-
tus ; *ibid.* sed permisit Simmacus se
iudicari in ijs , quæ acciderunt cau-
sa Scismaticorum ; *to. 6. fol. 542.*
¶ c. & seqq. liber euadit . .

Papam non posse alienare bona
Ecclesiæ etiam intuitu necessita-
tis decreuit Simmacus ; *to. 6. an.*
502. fol. 545. dicens, donec man-
ferit doctrina salutaris Catholi-
cæ Fidei :

Papa ex mansuetudine permittit
se iudicari cum de causa perso-
nali agitur , nunquam tamen
quando de causis Ecclesiæ ; *to. 6.*
fol. 546. an. 502.

Papa excommunicat Imperatorē
hæreticum Anastasium ; *tom. 6.*
an. 502. vide Imperator.

Papa habere debet Concellaneos ,

idest qui secum habitent , *to. 6.*
an. 502. fol. 548. ne possit ac-
cusari de fornicatione, &c. fusè,
ob calumniam Simmachi .

Papa Simmacus calumniatus à
Scismaticis , & alijs , rogante Sy-
nodo , vt illi punirentur , non
consentit ; *to. 6. an. 503.*

Papa etiam pro vno Decreto fa-
ciendo Concilium , licet pauco-
rum Episcoporum , congregabat
Simmacus , *tom. 6. an. 504. fol.*
556.

Papa semper succurrit Orientali-
bus ; *to. 6. an. 512. fol. 613.*

Papæ supplicant Orientales Epi-
scopi , Petri Cathedram tenere ,
& à Christo institutum Roma-
num Pontificem , *to. 6. an. 512.*
fol. 616.

Papa Corona aurea cum gemmis
vitur , quæ dicitur Regnum : &
vnam ex eis habuit à Clodoueo
Galliæ Rege I. Christiano ; *to. 6.*
an. 514. fol. 632.

Papa est Pater Imperatorum , &
Regum ; *to. 6. an. 515. fol. 645.*
46. 47. &c.

Papa non libenter recipit Lega-
tos Principum seculares , si agen-
dum sit de Ecclesiasticis rebus ;
to. 6. an. 516. fol. 653.

Papæ litteræ graues ad Imperato-
res , &c. *vide Litteræ.*

Papatum ambiens ; *vide Papa.*
Papa maximam sollicitudinem ha-
bet Episcoporum Orientis tam
Catholicorum , quam Lapsorum ;
tom. 6. an. 517. fol. 669. &c.

multa , & digna .

Papa scribit Imperatori Henrico occultè ; *to. 6. de Hormisda , & alijs ante cum ad Anasthasium ; ab anno 495. vsque ad 518.*

Papæ litteræ publicandæ per Legatos Papæ ubi hic præcipit ; *to. 6. an. 517. f. 676.* nota quòd Papa monet , vt de se absque Imperatoris consensu publicent litteras , & tamen erat Imperator Hæreticus , & Papa sub alio Rege Hæretico : Hormisda sub Theodorico Ariano &c.

Papæ missiones non suffert Anasthasius Hæreticus Imperator , dicens se ferre vt iniurietur , & annulletur , non verò vt iubeatur ; *to. 6. an. 517. fol. 677.*

Papa interpellatur à Monacis Sirmæ , vt caput Ecclesiæ contra Seuerum Antiochenum Episcopum Hæreticum ; *tom. 6. an. 517. fol. 678.* multa de hoc .

Papa multos Vicarios suos delegat in Hispanijs , & quos ; *tom. 6. an. 517. fol. 680.*

Papa , Hormisda , de toto Mundo sollicitus , & cætera multa ; *tom. 6. an. 517.*

Papæ exhortatio digna ad Monachos , vt persistant in Fide ; *fol. 684. an. 518. to. 6.*

Papa à quolibet Imperatore electo statim salutatur per litteras ; *to. 7. fol. 17. de Iustino .*

Papa Imperatori rescribit ; *ibid.*

Papæ titulus Sanctitatis datur etiã à Patriarca Constantinop. *to. 6.*

fol. 19. an. 518.

Papa principalia negotia tractat cum sua Synodo ; *tom. 7. fol. 21. an. 518.*

papa non ibat in Orientem , vel ad Imperatorem , sed more maiorum per Legatos agebat ; *to. 7. an. 519.*

papa laudat , & encomijs celebrat Imperatorem Catholicum benè agentem . Hormisda Iustinum ; *to. 7. an. 519.*

Papa maximè veneratur ab Episcopis Orthodoxis Orientalibus ; *to. 7. an. 519.*

Papa vocatus vniuersalis Ecclesiæ Episcopus , etiam ab Orientalibus Principibus ; *tom. 7. fol. 35. an. 519.*

Papa facit , vt doctrina sit Catholica ; *to. 7. an. 519. fol. 43.*

Papa iudicat omnes , etiam Scitas , Græcos &c. de Monacis Scitis ; *to. 7. fol. 48. 49. 50. &c.*

Papa exigit Legationem à Constantinopol. Episcopo de sua electione certificandus ; *to. 7. an. 520. fol. 56.* dicens esse veterem morem .

Papa iudicat omnes causas Fidei ; *to. 7. an. 520. fol. 62.* ipseque ordinat quid videndum , &c. *ibidem.*

Papa à Constantinopolitana Provinciali Synodo salutatur titulo Patris Patrum ; *to. 7. an. 520. fol. 63.*

Papa resistit aliquando ne nouum quid dicatur , dum est periculum Fidei ,

Fidei; quando postea abest periculum, concedit; *tom. 7. fol. 77.*

Papa exigit libellos fidei omnium Episcoporum Orientalium redeuntium ad fidem; *to. 7. an. 521. fol. 77. & 78.*

Papa concedit Episcopo Constantinopolitano, ut nomine suo recipiat omnes redeunt ad fidem; *ibid.*

Papa ad nullius instantiam, nec Imperatorum, nec Regum, nec Synodorum desistit à formula fidei maiorum; *tom. 7. ann. 521. fol. 79.*

Papa primus qui exiit ab Vrbe (excepto Clemente relegato Chersonem à Liberio) fuit Ioannes I. qui coactus à Theodorico Rege Ariano iuit Constantinopolim ad Iustinum missus pro Arianis, quos Iustinus priuauerat Ecclesijs; sed Papa id non tractauit; & per hoc carceratus à Theodorico mortuus est; *to. 7. an. 524. fol. 105.* hic Papa lumen cæco restituit Constantinopoli, etc. excipitur cum maximo honore; *fol. 106.* & quomodo: hic primus Constantinopoli visus.

Papa adoratur ab Imperatore prono in Terram; *to. 7. an. 525. fol. 106.*

Papæ electionem, seu nominationem sibi arrogauit Theodoricus Arianus, sed optimum nominauit, quem & Clerus elegit; Felix fuit Quartus; *tom. 7. anno 526. fol. 116.*

Papa Bonifacius II. successorem sibi elegit Vigilium; in Synodo hoc fecit, sed postea cassauit, dicens se contra Canones egisse: hoc autem fecerat, quia Theodoricus Rex Gothorum sibi reseruauerat electionem Papæ, & de facto elegerat Felicem predecessorem, & etiam quia in sua electione scisma fuerat, *to. 7. an. 531. fol. 105.* Vigilium elegerat, ne in morte sedes remaneret vacua, &c.

Papæ subditi sunt omnes Episcopi Orientales; *to. 7. an. 533. fol. 181.* ex ipsius Imperatoris confessione.

Papa dubia fidei soluit per totum Mundum, etiam per Orientem: ab eis quoque de hoc rogatur; *to. 7. an. 534.* & ipse cum Concilio suo id facit; *ibid. fol. 196.*

Papa est omnium Caput, Pater, & Princeps: ex regulis Patrum, & statutis Principum patet; *tom. 7. an. 534. fol. 197.* filium appellat Imperatorem; *ibid. fol. 224.*

Papæ Primatum fatentur omnes Imperatores Catholici; *to. 7. an. 534. fol. 202. 203. &c.* & respondet obiectioni negantium Epistolâ Iustiniani: Constantinopolitanus Patriarca idem fatetur; *fol. 205.*

Papam debere omnes causas fidei decidere, idem Imperator testatur; *tom. 7. an. 534. fol. 204.*

Papæ sententia expectatur à Concilio Carthaginensi circa hæreticos in honore recipiendos; etiam si ip-

si ipsum Concilium aliter sentiret; *tom. 7. ann. 525. fol. 218.*
 Multa de hoc.

Papa ex Sancto Spiritu loquitur veraciter, dicit Concil. Carthaginense; *tom. 7. an. 535. fol. 218.*

Papa declarat eatenus Ecclesiam recipere leges Imperatoris circa Ecclesiastica quatenus sunt conformes Sacris Canonibus: ita Agapetus Papa; *to. 7. an. 535. fol. 220.*

Papa non debet destruere Canones ab antecessoribus conditos, aliàs est prævaricator; *tom. 7. an. 535. fol. 224.*

Papa tantum potest decernere de recipiendis lapsis, *tom. 7. an. 535. fol. 225.*

Papa Agapetus ad Iustinianum pergit Constantinopolim missus à Rege Gothorum Theodato pro pace, sacra vasa oppignoravit pro expensis, quæ postea fuerunt restituta; *tom. 7. an. 536. fol. 240.*

Papæ maiestas non ex diuitijs est, sed ex autoritate; *to. 7. an. 536. fol. 241.*

Papa miracula facit Constantino-
 poli de muto, & claudo; *ibidem fol. 242.* Noluit sustinere, quod Anthimus translatus ex Trapezuntio, esset Episcopus Constantinopolis, nec ob preces, nec ob munera Imperatricis; *ibid.* alios damnat hæreticos nihil pauens, &c.

Papa deponit Episcopum Con-

stantinopolitanum; *ibid. fol. 245.*

Anthimū: ordinaat Mennam; *ibid.*
 Papa absque Concilio, etiam Præuinciali solus eum deposuit; *ibidem fol. 246. ann. 536. & fol. 252.*

Anthimum deponit ab Episcopatu Trapezuntij; *ibid.*

Papa quo magis videtur oppressus eo magis ostendit potentiam. à Barbaro missus erat legatus ad Imperatorem, & ipse imperat Imperatori Constantinopolitano manens coram eo; *ibid.* Multa, &c.

Papa oratur ab Orientalibus, vt Hæreticos Episcopos deponat; *to. 7. an. 536. fol. 246.*

Papa Agapetus Constantinopoli moriens suos Legatos, quos ibi miserat, cum eadem potestate relinquit, ita quod faciunt Concilium pro executione eorum, quæ decreuerat Papa; *ann. 536. fol. 256.*

Papa Siluerius electus à Theodato Ghotorum Rege, tamen eo defuncto, à Clero etiam Romano eligitur; *tom. 7. ann. 536. fol. 267.*

Papa Siluerius à Bellisario Duce Imperatoris, cum Roma obsideretur à Vitige Rege Gothorum, quasi suspectus, quod deficeret ad Ghotos, vinctus mittitur in Græciam; *tom. 7. an. 538 fol. 274.* Alij dicunt, quod non in Græciam, sed in Insulam Pontiam, per Vigilium Subdiaconum; *fol.*

275. sed vtrumque accidit, quia & in Græciam adductus, & postea remissus in Italiam; *fol. 276.* Multa contra eum facta, & à Vigilio, & à Pelagio eius Apocrifario, & à Theodora; *fol. 276.*

Papa Siluerius à suo Apocrifario Pelagio etiam proditur; *to. 7. fol. 278.* vt Theodoræ esset gratus.

Papæ Primatus vnde multa de hoc à S. Siluerio Papa; *to. 7. an. 538. fol. 280.*

Papatum inuadens Vigilius viuentem Siluerio ab hoc excommunicatur, & priuatur; *to. 7. an. 539. fol. 295.*

Papa licet carceratus ostendit suam authoritatem *to. 7. fol. 295.* De Siluerio. Multa de hoc.

Papa male habito (Siluerio) innumeræ Clades Imperij; *tom. 7. fol. 297. an. 539.* Occidens famem, pesteque torquetur, Oriens incursione Hunnorum; *ibid. & Persarum deuastatio; fol. 310.*

Papa licet improbus, Vigilius, tamen à Deo non deseritur, sed Potestatem habet; *to. 7. an. 540. fol. 303.*

Papa statim electus salutandus ab Imperatore; *to. 7. an. 540.*

Papa Vigilius, & malis artibus se intrusit auxilio Theodoræ Imperatricis, & postea abdicans electus est, sed mira pro Ecclesiæ defensione fecit; *to. 7. ann. 540. fol. 302. 3. 4. &c.* Excommunicauit Theodoram existens Constantinopolis; *fol. 363.*

Papa Vigilius inuitatus ab Imperatore Constantinopolim pergit ob rumorem trium Capitulorum, quorum causa non recipiebatur à multis Concilio Calcedonense; *to. 7. an. 546. fol. 347. vide tria Capitula.*

Papa cum magna prudentia, & discretionem tractat cum Catholicis, & Scismaticis; *fol. 363.* excommunicat nolentes acquiescere, vt ipsum Imperatorem; *tom. 7. fol. 363. V. Infra.* Prudenter se gerit in damnatione trium Capitulorum, quæ prius defendebat: damnat errores, non auctores; *fol. 404.*

Papa rogatur ab Orientalibus, vt decidat dubium de tribus Capitulis; *to. 7. an. 547. fol. 358. &c.* cum Concilio particulari id primo tractat; *ibid. fol. 359.*

Papa quomodo contra scismaticos Ecclesiæ Rom. Cardinales, &c. tractat: multa de hoc: excommunicat, deponit, &c. *to. 7. Vigilius; an. 550. fol. 372. & seqq.* quam formam sententiandi tenet *ibid.*

Papa Vigilius persecutionem patiens à Iustino Imperatore, & alijs Episcopis fugit in Ecclesiâ, (existens Constantinopoli) & sententiam fert contra illos intrepidè, *to. 7. ann. 551. fol. 382.* Excommunicat eos, & Episcopum Constantinopolitanum; *ibid.* nihil remisit de Apostolica authoritate, ac si Romæ esset; *to. 7. f. 387.*
Papa

Papa rescindit facta Imperatoris circa Decreta Fidei, etc. *ibid fol. 388. to. 7.* De tribus Capitulis, & Edicta Imperatorii aboleri iubet, sed quia penitent, eis cōdonat; *fol. 389. &c.*

Papa indixit quintum Concilium pro pace Ecclesie orta ex parte trium Capitulorū. *vide Tria Capitula; tom. 7. anno 553. fol. 397.*

Papa solus anathematizat errores contra fidem; *tom. 7. an. 553. fol. 399. & fol. 400. & 401. & alia; ibid.* ante Synodum id fecit Vigilius.

Papa præsens Constantinopoli, ubi fiebat Concilium, non vult ei esse præsens; rogatur per Episcopos: non vult accedere, dicit se scripto dicturum, quid sentiat: item per tres alios rogatur, cum ipse iam damnasset solus tria Capitula, neque vult accedere; *fol. 401.* sed suum Constitutum, idest Decretum misit ad Synodum: *ibidem, & fol. 403.* damnat solus per suum Decretum omnes errores Mopsuesteni; *an. 553. per totum.*

Papa non damnat mortuos (si in Communione Catholica mortui sunt) nec absoluit, si ante mortem non petierunt, quia super terram tantum existentes ligat, & soluit; *tom. 7. an. 553. fol. 423.* adducuntur multa exempla; nisi vsq; ad mortem perseuerauerint in errores; *fol. 426.*

Papa melius informatus mutae sententiam circa aliquid, factum (non fidei) de facto trium Capitulorum à Vigilio, qui prius ex damnauit, & postea retractauit, damnans solum doctrinas; *tom. 7. fol. 438.*

Item Concilium quintum noluit confirmare, & postea confirmat; *an. 553. &c. & confirmatur an. 554. fol. 444.*

Papa quo magis deprimitur à seculo, eo magis suam auctoritatem ostendit; *an. 555. fol. 448.*

Papa Pelagius tres Episcopos non inuenit à quibus consecraretur propter receptionem quintæ Synodi: ideo duos Episcopos, & unum Presbyterum habuit Consecratores; *ann. 556* totus Occidens ab eo recesserat, etiam Religiosi, etc.

Papa scismaticos omnes propter quinta Synodum comprimit, etiā per secularem Principem; *ibidem fol. 454.*

Papæ instructione Concilia faciūt Decreta fidei, & sic testantur Patres Concilij Bracarenfis; *to. 7. an. 563.*

Papa restituit Episcopos priuatos à Concilijs in Gallia; isti enim ad eum recurrerant de iustitia; *tom. 7. an. 570.*

Papæ ordinatio olim cum iussione Principis fiebat, sed Pelagius II. absque ea ordinatus est, quia bellum erat Longobardorum; *tom. 7. an. 577.*

Papa

Papa cassat synodū Cōstantinopolitanā factā à Ioanne Patriarca, quia titulum Oecumenici sibi vsurpauit; *to. 7. an. 587.* Multa de hoc.

Papæ autoritate firmanda Concilia Generalia, aliter irrita sunt: sic ab eo conuocanda; *tom. 7. an. 587.*

Papa semper debet iudicare quaestiones, & causas difficiles; ad ipsum Episcopi eas deferre debent semper, *ibidem.*

Papæ electio ex Tyrannide Regū Gothorum Arianorum, Theodorici, vt supra confirmanda erat à Rege, cum pecuniæ quantitatis solutione: ijs Gothis deuictis Iustinianus Imperator illud Ius tyrannicum sibi vsurpat, & ita successores. S. Gregorius I. id deplorat: multa de hoc, dicens esse hæresim, &c. *to. 80. an. 590. fol. 2.* Tolerandum tunc existimans propter Longobardos infestantes, sed scripsit Imperatori debere abstinere ab hoc vsu prauo; litteræ tamen fuerunt à Clero interceptæ propter malum imminens; *ibidem fol. 3.* & medio tempore, quo confirmatio veniebat, quatuor Ministri sacri cum electo gubernabant etiam vniuersalem Ecclesiā; *fol. 4.*

Papæ cura qualis esse debet: vide Pastor: ex S. Gregorio. Papa statim electus Epistolā Synodalem mittere solebat; *to. 8. ann. 590. fol. 16.*

Papa Patriarchis Orientalibus, &c. scribit dicens à pari, & quare; *ibidem.*

Papa Pauperum curam habere debet; per Ministros subleuare, &c. *tom. 8. fol. 16. & 56.*

Papa nihil accipere debet ab Episcopis; *tom. 8. fol. 18.*

Papa permittebat olim vt Episcopi à Cleris eligerentur, sed si isti eligebant indignum, ipse Papa dabat eis Episcopum. S. Gregorius I. *tom. 8. ann. 591. fol. 22.*

Papa Episcopos Orientales, & alios omnes ex causā deponit, & ab alijs depositos restituit; *to. 8. an. 592. fol. 36.* Gregorius I.

Papa singulis Ecclesijs Procuratorem dabat, donec eligerentur eorum Episcopi; *to. 8. an. 592.*

Papa etiam antiquitus conferre solebat Ecclesias habentes curam animarum (per Orbem) *ibidem.*

Papa constanter reprehendit Imperatores, qui leges contra libertatem Ecclesiā faciunt; *t. 8. an. 593. fol. 46.*

Papa Concilia reuocat Prouincialia (Prouinciale Numidiæ) *to. 4. 8. 593. fol. 50.*

Papa mittere solet ad aliquos Reliquias Sanctorum; *tom. 8. an. 593. fol. 56.*

Papa licet paupertatem colat, tamen decorem Pontificium tenere debet; *tom. 8. fol. 57.*

Papa curam tenere debet de pa-

Aaa tri-

- trimonio Ecclesię Romanę; *to. 8. fol. 56. & 57.*
- Papę Primatus pertinet ad causam fidei; *tom. 8. anno 595. fol. 86.*
- Papę cubiculo inferuire non possunt pueri, vel Laici, vel Monaci; *to. 8. an. 595. fol. 91. S. Gregorius I.*
- Papę mortui Corpus non est velandum; *tom. 8. a. 595. f. 91. eius Dalmaticę non dandę, vt Reliquię, etc.*
- Papa omnia in Concilijs suis facere solitus; *tom. 8. an. 595. fol. 91.*
- Papa mittit per mundum personas ad prædicandam fidem: Gregorius in Angliam; *to. 8. an. 596. fol. 103.*
- Papa recognoscit doctrinas, an Catholicę sint. S. Gregorius I. de scriptis Episcopi Alexandrini; *tom. 8. an. 600. fol. 137.*
- Papa semper in aliquo suo Concilio causas agebat, & sententias ferebat; *tom. 8. an. 601. fol. 153.*
- Papa in occasione tractat etiam militaria. de S. Gregorio; *tom. 8. an. 603. fol. 170.*
- papa munera mittit filio Regis Italię Longobardi baptizato catholicę, quædam filacteria cum Crucis ligno, & lectione Sancti Euangelij; Reginz filię tres annulos, etc. *to. 8. anno 604. fol. 172.*
- Papa Sabinianus ob auaritiã

increpatus per visũ à S. Gregorio antecessore bis: tertio percussus in capite, & ex eo dolore mortuus est; *to. 8. an. 605. fol. 197.* Papę huius Corpus non fuit delatum per Urbem, more solito, sed per portam ad Pontem Miluium ad Ecclesiã S. Petri.

Papam Romanum non Constantinopolitanum esse primum, decreuit etiam Phocas Imperator; *1. 8. a. 606. f. 198. & 99.* Multa de hoc exempla, etc.

Papa Deusedit miraculum fecit Neapoli leprosum sanans; *tom. 8. an. 615.* in eam Ciuitatem iuit, vt confirmaret in fide Imperatorem Heraclium.

Papa Honorius I. de quo insimuletur malę; & de quo benę. *vide Honorius.*

Papa non præcipitanter, sed cum maturitate discutiendo Canones decernit Dogmata, etc. *to. 8. an. 633. fol. 317.*

Papa nunquam errauit in decernendo de fide; *tom. 8. an. 633. fol. 324.*

Papę Seuerini ordinatio impeditur ab Heraclio vsque dum recipiat Ectęsim, id est expositionem Fidei, qua dicitur Christum vnã habere voluntatem; sed Papa resistit, & damnat; *tom. 8. anno 639.*

Papa consulitur in causa hæresis Monothelitarum (ab omnibus Orientalibus;) *to. 8. an. 643.*

Papa

Papa recipit Pyrrū Cōstantinopolitanū Patriarcā post detestationē hærēsis Monothelit. & quia erat eiectus ab Imperatore ob suspicionem mortis machinatæ Cōstantino Imperatori filio Heraclij, adhuc tamen à Papa honoratur, vt Patriarca *an. 645. fol. 372.* sed quia iterum labitur fuit excommunicatus; *an. 648.*

Papæ Decreto firmandum quod creditur per mundum, fatentur etiam Aphricani Episcopi; *to. 8. an. 646.*

Papæ electio adhuc sub *an. 649.* (tyrannicē) confirmari debebat ab Imperatore; *an. 649. fol. 390.*

Papa semper resistit Imperatori contra fidei Dogmata aliquid sancienti: Martinus Constanti III. *an. 649.*

Papa quo ordine, & maiestate facit Concilia. *an. 649.*

Papa vitur in titulo, seruus seruatorum Dei. Martinus I. hoc titulo primò vsus; *to. 8. an. 649. fol. 398. & 406. & 412.*

Papa constanter resistit Imperatori in Dogmate Fidei; *tom. 8. an. 649. fol. 404. 5. 6. & c.*

Papa habuit Priuilegium non deficiendi (nota hoc; quia necessarium) vnde non cum Concilijs, sed solus, & c.; *to. 8. an. 680.* Multa digna ab Agathone, & c. *fol. 533.*

Papa per Legatos præest Concilijs Generalibus, & illis datur primus locus, qui erat sinistra; *to. 8. an.*

680. fol. 540. ex subscriptione item prima, etc.

Papæ Epistolæ in Concilijs in maxima veneratione habitæ, etc. Const. III. etc. *an. 680. fol. 541.*

Papa præscribit Concilijs decreta fidei formanda; *tom. 8. an. 681. fol. 557.*

Papa omnia magna negotia, questiones, & causas iudicat; *tom. 7. an. 538. fol. 280.*

Papa Vertex summus Apostolorum à Concil. Generali omnium Orientalium appellatur; *to. 8. an. 681. fol. 558.*

Papa ex Concilio suo mittebat Legatos; *tom. 8. anno 681. fol. 559.*

Papa ex Tyiannide Gothorum, & postea Imperatorum non ordinabatur post electionem nisi soluta pecunia quadam, & habita confirmatione Imperatoris; *an. 681. fol. 560.* Imperator Cōstantinopolitanus Paganus remittit solutionem pecuniæ, & retinet ius confirmationis; *ibid.* postea concessit, vt absq; mora electi ordinarentur; *tom. 8. an. 684.* sed Imperator Iustinus Iunior statuit, vt sine Exarchi consensu, non eligerentur, & hinc orta multa Scismata ob fauores, & munera ambientium; *tom. 8. an. 686.*

Papa exemit Archiepiscopos Hispanos à subiectione Primatus; *to. 8; an. 681. fol. 562.*

Papa consecrari solitus à tribus
Aaa 2 Epif-

Episcopis, Ostiensi, Portuensi, & Veliterno. Nota quòd Veliter-
nus prius non erat, sed Albanus;
to. 8. an. 683. fol. 568. & Leo se-
cundus apparet primus sic ordi-
natus: item Ioannes II. *an. 685.*
fol. 580.

Papa omnia de consilio Cleri fa-
ciebat, ideo reprehenditur Con-
stantius, quòd ordinaue-
rat Antiochenum Episcopum
sine consensu Cleri, &c. *to. 8. an.*
686.

Papa neque ad preces, aut minas
Imperatoris, confirmat Conci-
lium Quinisextum; *to. 8. an. 692.*
fol. 611.

Papa non negavit unquam Com-
munionem Imperatori Græco li-
cet hæretico; *tom. 8. an. 692. fol.*
615. Multa, &c.

Papa calumniâ passus, quòd Adul-
teriû commississet, liberatur per
loquutionem pueri, qui cum nouè
tantum dies haberet dicit Pon-
tificem illius criminis non esse
reum; *to. 8. an. 699.*

Papa Ioannes VI. defenditur à mi-
litia Itala, ne capiatur ab Ex-
arco; *tom. 8. an. 701.* idem de
Sergio I. *vide Catal. Pontificum.*

Papæ à nemine esse obediendum
statuit Vitizza Rex Hispaniarum
Gothus; *tom. 8. an. 701.* ratio
cur defecerit: *vide Hispania.*

Papæ licet ex industria Græci fue-
rint multi contiuatim electi,
vt Imperatori Græco manum
darent, tamen omnes ei resti-

terunt; *to. 8. an. 705.* Ideo Im-
perator eos benè tractauit, vt al-
liceret, sed non profecit. *ibidem.*
Papa Constantinopolim vocatus
benignè ab Imperatore ad con-
ciliandam litem de Canonibus
Synodi Quinisextæ, iuit; *to. 8. an.*
709. Cum quot socijs iuit: *ibidem.*
benè tractatur per viam, &c.
iussu Imperatoris: *ibid.* qua pom-
pa, & occursum à filio Imperatoris,
Senatu, Clero, &c. distans 7. mil-
liaribus recipitur cum multis no-
tatu dignis, &c. *an. 710. tom. 8.*
Imperator erat Nicææ: rogat Pa-
pam, vt Nicomediam accedat, &
ipse Imperator eò vadit cum
Regno in Capite: Imperator pe-
des Papæ osculatur, etc. & alia,
etc. *to. 8. an. 710.*

Papa non recepit professionem fi-
dei hæreticam factam ab Impe-
ratore Philippico. *to. 8. an. 711.*

Papæ obedientiam, & veneratio-
nem negantes Imperium, & Re-
gnum perdiderunt. Heraclius
Imperator, & Rodericus Hispa-
niarum Rex; *tom. 8. an. 713.*

Papa non recipit litteras Patriar-
chæ Constantinopolitani hæreti-
ci, sed refutat; *tom. 9. an. 714.*
fol. 2.

Papa instituit aliquem Apostolum,
seu Missionarium per totum Or-
bem; *tom. 9. an. 716. fol. 9.*

Papa scribit ad Populos mixtos
ex Gentilibus, & Christianis;
to. 9. an. 723. fol. 34. & quomodo
ibid. Gregorius II.

Papa

papa post suorū Pedū osculum ficit sedere Episcopum Corbinianum; *to. 9. an. 724. fol. 43.*

Papa hortatur Episcopos contra Tyrannos. Gregorius II. digna Epist. tempore Imaginum; *to. 9. an. 726. fol. 59.*

Papa curat per Venetos conferuari Exarcatum Rauennę pro Imperatore etiam hæretico Leone Isauro Iconoclasta; *to. 9. an. 726. fol. 63.*

Papa Gregorius II. Epistolam dignam, grauem, etc. scribit Imperatori præfato licet hæretico: sed declarat, quòd tunc non erat hæreticus; *to. 9. an. 726. fol. 64. & 68.*

Papa præfatus constanter reprehendit Imperatorem; *ibid: fol. 66. & seqq.*

Papæ bis attentat necem Imperator Orientis Leo Isaurus (Gregorij II.) *tom. 9. an. 726. fol. 77.*

Papa incipit habere regimen Ducatus Romę, ex quo Italia rebellauit Leonī Isauro propter hæresim, & vltimus Dux Basilius factus est Monachus; *tom. 9. an. 726. fol. 77.*

Papa consulendus in dubijs circa fidem; *to. 9. fol. 80. an. 726. & ratio Papæ; ibidem.*

Papæ maiestati cedit, & genuflectit Rex Longobardorum armatus contra eum; *tom. 9. an. 729. fol. 94.*

Papæ semper scripserant noui Pa-

triarchę Constantinopolis, &c. sed hæreticis non respondit, vel solum comminatorijs litteris, vt nisi ad fidem redirent, &c. *to. 9. an. 730. fol. 98.*

Papa post communionem Leonis Isauri Imperatoris excommunicat, & hæreticum declarat, *to. 9. fol. 98. an. 730.*

Papę iussu hæretico declarato Imperatore, Occidens totus rebellat; *to. 9. an. 730. fol. 98.* Papa hic priuat Imperatorem exactione Tributorum in Italia *ibid.* quia hucusque refrænarat Papæ Occidentales sperans Imperatorem conuertendum.

Papa Gregorius III. mittit legationem Leoni Imperatori hæretico, vt supra; *tom. 9. an. 731. fol. 101. & fol. 113. an. 732.*

Papa vocat in auxilium Carolum Martellum Gallię Principem, contra Regem Longobardorum; *to. 9. an. 739. & 740. fol. 132.*

Papa aliquando dicitur Vicarius Sancti Petri, sed improprie; *to. 9. an. 740. fol. 126. & 127.*

Papa quomodo exhortatur Episcopos; *tom. 9. an. 742. fol. 145. & seqq. multa de hoc, & an. 778. fol. 190. & 92.*

Papa curat omni conatu, vt Exarcatus Rauennę pro Imperatore teneatur; *to. 9. an. 743.* contra Longobardorum Regem, licet Imperator esset hæreticus; & totus Occidens rebellasset contra eum; Papa è Roma discessit vt Re-

Regem Longobardorum placaret. Ticinum iuit; *to. 9. an. 743. fol. 154. &c.*

Papa Stephanus II. à Populo electus, & à Clero receptus post duos dies mortuus est; *to. 9. an. 752. fol. 204.*

Papæ aliquos secum tenebant, ut eos instruerent in traditione Apostolica, & hi solebant eligi; *to. 9. an. 752. fol. 204. de Stephano III.*

Papa Stephanus III. bello lacessitus ab Astulpho Longobardorum Rege, non facit bellum, sed procurat pacem per diuersos Legatos, & Monachos; *to. 9. an. 752. fol. 205. & 206. &c.* Orationibus insistit, Litanis, &c.

Papa orat per Legatum Imperatorem Constantinopolis, licet hereticum, ut mittat contra Regem Longobardorum exercitum pro recuperandis suis Ciuitatibus; *ibidem: fol. 206.* muneribus sepe tentat placare Longobard. Regē, sed nihil facit. Iuit personaliter Ticinum ad eum, ut rogaret pro Imperatore, scilicet ut Rauennate dominium restitueret; *fol. 209. an. 753.* nihil fecit.

Papa exiens à Roma portat Eucharistiam ante se; *to. 9. an. 753.*

Papa Stephanus III. videns se premi à Rege Longobardorum iuit in Galliam ad Pipinum; *to. 9. an. 753.* cum maxima pompa receptus, & cetera multa de hoc.

Papa pro recuperatione Terrarum

Ecclesiæ Romanæ inducit Pipinum ad bellum mouendum contra Regem Longobardorum; *to. 9. an. 754. fol. 212. vide Longobardi.*

Papa etiam moto bello curat, ut Pipinus oret Regem Longobardorum, ut sine bello restituat; *an. 754.* sed quia noluit, bellum fit, & vincit Pipinus; *ibidem.*

Papa Stephanus iterum orat Pipinum, digna epistola, ut veniat in Italiam, quia denuo Rex mouerat bellum, & Romam adibat; *tom. 9. an. 755.*

Papa nomen S. Petri induens, ac si S. Petrus esset, scribit Pipino, adiurat, &c. maxima anxietate, ut veniat in auxilium; *to. 9. an. 755. fol. 224.* legenda epistola &c.

Pipinus obediuit; Exarcatum Rauenannæ, quem Longobardis abstulit donauit S. Petro; licet Papa vellet, ut conseruaretur pro Imperatore, noluit Pipinus id facere, dicens propterea se pugnasse cum Longobardis pro S. Petro; *tom. 9. an. 755. fol. 228.* & Longobardi restituerunt omnes Ciuitates Ecclesiæ, & quas; *ibid. vide Romana Ecclesia.*

Papa Martinus I. miraculosè liberatur, ne in Missa occidatur à Spatario Esarchi; *ibid.*

Papa est defensor, & custos diuinorum Canonum, non prauaricator; *to. 8. an. 649. fol. 411.*

Papa tempore inuasionis Saracenorum

norum in Oriente &c. maximam curam habuit earum Ecclesiarum, & prouideri curauit de bonis Episcopis; *to. 8. an. 649. fol. 410. 11. 12. &c.* & per totum annum. Papa Martinus I. per Exarcum fit carceratus, & transportatur Constantinopolim; *an. 650. to. 8. fol. 421. & quomodo; ibidem & fol. 422. 23. &c.* constantia eius maxima, &c.

papa de Dogmatibus discernit, non Reges: multa de hoc; *tom. 8. an. 650. fol. 426.*

papa carceratus ductus Constantinopolim, multa dira passus per viam, & ibi. Multa miserrabilia, vt per quadraginta septem dies nec aquam habuerit ad se lauandum; *to. 8. an. 652. fol. 428.* per dies nonaginta tres non potuit cum aliquo loqui; antequam Iudices eger delatus, non potens astare, per vim astare fecerunt: in iudicio stetit: Milites accusabant, sed ipse furridebat, quia de seductione Populi Romæ facta contra Imperatorem, accusabatur: multa de hoc indigna contra eum. *fol. 429.* exuunt Pontificalibus indumentis, ligant catenis, &c. *fol. 430.* deponitur à Pontificatu tyrannicè, &c.

Papa hic anathematizari iubetur à Populo, sed vix viginti voces auditæ: *fol. 430.* constantia maxima: totum hoc, quia Imperatoris Typum, idest Decretum contra doctrinam de Christi duplici vo-

luntate damnauit, & Patriarcam Constantinopolit. & Pyrrum, & alios damnauerat: Concilium fecerat super hoc; mittitur in exilium Cherſonam *fol. 432.*

Papa hic iustè conqueritur de Romanis, quòdeum non iuuabant per subsidia necessaria cū Cherſonæ in maxima egestate esset; *fol. 435. 36. an. 652.*

Papa nouus eligitur Imperatoris iussu à Clero Romano; sed cum Titulo Vicarij, viuente Martino I. qui tyrannicè fuerat depositus; *fol. 437. an. 652.*

Papa Vitalianus quare benè tractat Cōstantem hæreticum, qui Martinum malè tractauerat, &c. relegauerat, & fratrem occiderat, & tamen ad Missam eum Romæ admisit, &c. *to. 8. an. 663.* imo obuiam ei prodijt, amplexatus est, fauit, &c. dissimulauit delicta; dummodo Catholicæ Fidei consulatur, &c.

Papa mittit Episcopos nouos ad omnes Orbis partes; *tom. 8. an. 668.*

Pontificum aliquorum nomina Græci noluerunt habere in Dip-ticis; *to. 8. an. 677.*

Papæ numquam fuerunt hæretici; *to. 8. an. 680.* Agath.

Papa non dispensat, vt Monachus fiat Rex; *tom. 9. an. 756.*

Papa semper cum Concilio operatur, &c. *tom. 9. an. 761.*

Papa aliquando morabatur apud Ecclesiam S. Pauli; *to. 9. an. 767. fol.*

Papa Paulo I. mortuo quidam Constantius Laicus frater Totonis Ducis Nepis per vim introducit in Lateranum, & per vim ordinatus fuit à quodam Episcopo: fauebat Desiderius Rex Longobardorum; *to. 9. an. 767. fol. 28. sequenti die ordinatus Subdiaconus, & Diaconus; fecit Conciliabulum per quod electionem validam declarari fecit, sed à Stephano IV. fuit declaratum nullum: post annum fuit eiectus, & quomodo an. 768. fuit depositus, & quomodo fol. 291. & an. 769. legatur eius depositio, pœna &c. à Concilio data: est memoranda; vide ibid. Papæ calcei compages erant; tom. 9. an. 768. fol. 291. & in Monasteriū ad Cellas nouas fuit detrusus: ibidem: à quibusdam postea fuit excecatus, &c.*

Papæ cum Clero pedibus nudis à Laterano vadit ad S. Petrum (Stephanus IV.) *tom. 9. an. 769. fol. 296.*

Papa aliquando dixit se Vicarium S. Petri; *tom. 9. an. 770. fol. 301.*

Papa studet tenere amicitiam cū Copronimo Imperatore, licet hæretico; *to. 9. an. 772. fol. 310.*

Papa rogat Carolum Magnum, ut veniat in Italiam contra Longobardos ad defensionem Patrimoniorum S. Petri; *tom. 9. an. 773.*

Papa sub pœna excommunicationis præcipit Desiderio Longo-

bardo, ne Romam accedat, & hic à Viterbo discedit statim, & ad Patriam pergit; *tom. 9. an. 773. fol. 317.*

Papa quomodo recipit Regem Galliæ Carolum Magnum; *to. 9. an. 774. fol. 321. quomodo semper eum tractauit; ibid.*

Papæ electio falsò dicitur concessa ab Hadriano I. Carolo Magno: multa de hoc; *tom. 9. an. 774. fol. 323. Clarè impugnatur Sigibertus, qui in gratiam Henrici Imperatoris Scismatici hoc dixit; ibid.*

Papa coronat Pipinum in Regem Longobardorum, & Ludouicum in Regem Aquitanix, Filios Caroli Magni; *to. 9. an. 781.*

Papa communicat cum Imperatore Orientis, quando est Catholicus; *to. 9. an. 785.*

Papa super omnes Patriarcas, &c. est vt S. Petrus; *to. 9. an. 785. fol. 368. ex Hadriano I.*

Papa multa tolerat pro bono fine, &c. *an. 785. fol. 369. & cum conditione probat electionem Tarasij ex Laico fol. 372.*

Papa titulo Reuerentia salutabat Episcopos; *tom. 9. an. 787. fol. 370. & etiam titulo Sanctitatis; fol. 371.*

Papæ epistolam de materia tractanda in Concilijs Generalibus prius legi debere; *tom. 9. an. 887. fol. 385. 86. & 397.*

Papa consulendus circa nouas doctrinas, an sint contra Fidem, ita facit

facit Concilium Francfordense circa id, An Christus sit Filius Dei adoptiuus, vt homo; *tom. 9. an. 794. fol. 423.*

Papæ sententia sequenda in rebus Fidei; ita ipsemet Carolus Magnus; *tom. 9. an. 794. fol. 430. 31. &c.*

Papa aliquando dissimulat etiam in grauib; vt. de adoratione Imaginum Hadrianus; *to. 9. an. 794. fol. 439.*

Papæ electio aliquando eadem die facta, qua mortuus est prædecessor. Leo III. post Hadrianum. *V. tom. 9. an. 795. fol. 458.*

papæ Léoni III. à duobus Hadriani nepotibus præciditur crudeliter lingua, & effodiuntur oculi; *t. 9. an. 799. fol. 483.* sed diuinitus restituitur.

In Galliam ad Carolum Magnū profectus est; *fol. 484.* & cum honore magno remissus, orat Carolum ne puniat capite suos inimicos, qui ita malè tractarunt illum. Ad Nomentum occurrit, vt Carolum Magnum recipiat; *to. 9. an. 800.*

Papa à nullo coactus, se ipsum aliquando purgat de obiectis coram Regibus, & Concilij Leo III. *tom. 9. an. 800. fol. 486.*

Papa potuit transferre Imperium in Occidens; *to. 9. an. 800. fol. 489.* multa de hoc.

Papæ autoritas in Imperium; *ibidem, & seqq.*

Papa potest indignos Regno priuare; *to. 9. an. 800. fol. 491.*

Papa personaliter pergit ad Imperatorem Carolum Magnum; *to. 9. an. 804.*

Papa tenetur publica mala punire; multa de hoc; *to. 9. an. 808.*

Papa curat Reges restitui in Regno; *to. 9. an. 808. fol. 534.*

Papa damnat hæreses, & ita semper ab initio factum est; dicunt ipsi Græci; *tom. 9. an. 809. fol. 543.*

Papa concedit litteras communicatorias Imperatori Orientis, qui Fidei professionem ad eum miserat; *to. 9. an. 812.*

Papa Stephanus V. dictus IV. dicitur electus à Populo, intellige cum lreitia Populi: iuit statim in Galliam ad Ludouicum Imperatorem; *to. 9. an. 816. fol. 648.* quomodo receptus, &c.

Papa hic facit, vt Populus Romanus promittat fidelitatem Imperatori Ludouico, & quare; *ibidem.*

Papæ pedibus inclinat se toto corpore Ludouicus Imperator tribus vicibus; *tom. 9. an. 816. fol. 648.*

Papa coronat Imperatorem Ludouicum I. *to. 9. an. 816. fol. 649.*

Papæ electio quomodo requirebat Imperatoris Nuntios præfentes ex Decreto Stephani V. licet dicatur Apocrifum; *tom. 9. an. 816. fol. 649.*

Papæ Paschalis electio de consen-

su totius populi; *tom. 9. an. 817. fol. 650.*

Papa Legatos statim post Consecrationem suam mittit ad Imperatorem; *to. 9. an. 817.*

Papæ donat Ludouicus statum, quem habet Ecclesia; & quot sint Ciuitates; *tom. 9. an. 812. fol. 652.*

Papæ electio libera esse debet, nec Imperator debet se immiscere; sic etiam Coronatio; ita Ludouicus Imperator decernit *tom. 9. an. 817. fol. 653.*

Papa ab Orientalibus prædicatur, & salutatur omnium Primus Apostolicus, &c. *tom. 9. an. 817. fol. 655.* authoritatem Petri in eo confitentur; & ipse hæreses damnat.

Papa ab Orientalibus dicitur vniuersalis, supremum lumen, Apostolicus, &c. *tom. 9. an. 818. fol. 661.* mirificè extollitur, &c. hæreses dicunt destruere.

Papæ decreta ab omnibus obseruanda statuit Ludouicus Imperator; *tom. 9. an. 819. fol. 671.*

Papæ authoritate semper Decreta Synodorum confirmata in Gallia, & quæ Rege instante fiebant; *to. 9. an. 819. fol. 671.*

Papa habet Petri authoritatem, & Fidem, & errare non potest, dicunt Orientales; *tom. 9. an. 819. fol. 677.*

Papa non utebatur sigillo proprio olim, & quando cepit uti non

erant in eo arma, seu scuta, sed nomen Papæ; & Paschalis I. cepit id facere; *tom. 9. an. 821.*

Papa in dubijs consulendus; fatentur etiam Orientales; *to. 9. an. 821.*

Papæ Eugenij II. electio cum Scismate aliquo propter contentionem Populi. Nobiles vicerant, &c. *to. 9. an. 824. fol. 720.*

Papa dicendus vniuersalis; *vide vniuersalis.*

Papa definit dubia Fidei semper; ita scribunt Galli Episcopi ad Imperatores Orientis Romani Pontificis nomine; *to. 9. an. 825. fol. 733.* multa de Romana Ecclesia, quod sit magistra Fidei, & discipline.

Papa numquam reuocat Decreta Fidei Concilij Generalis confirmati; *to. 9. an. 825. fol. 741.*

In Papæ electione fiebat conuiuium Præcibus, &c. *tom. 9. an. 827. fol. 773.* de Valentino.

Papæ sic eligebatur: Populus, &c. postulabat aliquem, & Clerus cum illo consulebat quid agendum, tamen Clerus semper eligeat; non Populus: accidebant aliquando studia contraria, &c. *to. 9. an. 827. fol. 774.*

Papæ vestes in D. Gregorij sepulcro inuente, quales erant: mediocres, cingulo utebantur pelliceo sicut Monaci; *tom. 9. an. 827. fol. 775.* Item phylacterijs tenui argento, & pallio vili de collo pendente; *ibid.*

Papa

Papa in Galliam pergit, vt Filios Ludouici I. Imperatoris componeret cum Patre, sed nihil fecit; fuit Gregorius IV. *to. 9. an. 833.*

Papa iudicat causas maiores Ecclesiarum; *tom. 9. an. 839.* iudicat Episcopos ad se appellantes; *ibidem*, & nullus potest se in Episcoporum iudicium immiscere, quando isti appellant &c. *ibid.*

Papæ potestas in Episcopos etiam Galliarum, & totius Orbis, quæ; *to. 9. an. 839.*

Papa Episcopis concedit Priuilegia, & exemptiones ab alijs; *to. 9. an. 839.*

Papa, qui mutare cepit nomen non fuit Sergius secundus, sed tertius, nõ quia nomen habebat deforme, sed quia vocabatur Petrus, & ob reuerentiam S. Petri mutauit; *to. 10. an. 844. fol. 12.*

Papa, quomodo recipit Regem Galliarum Ludouicum venientem Romam, Sergius II. *s. 10. an. 844. f. 13.* sed fecit prius ei claudi portas Sancti Petri, & interrogare, quo animo venerat; *ibid. fol. 14.*

Papa non concessit, vt Romani facerent Iuramentum fidelitatis Ludouico Filio Lotharij, sed erat contentus, vt facerent Imperatori; *to. 10. an. 844. fol. 14.*

Papæ pedes osculari soliti ab omnibus; *to. 10. an. 847. fol. 48.*

Papa non eget confirmatione Imperatoris, nec alio eius consensu; *to. 10. an. 847. fol. 48.*

Papa Leo IV. concordat cum Imperatore de Legibus seruandis à Romanis; *tom. 10. an. 847. fol. 49.*

Papa Romanos punire debebat, & non Imperator, nisi cum illi inobedientes, & rebelles erant Papæ; *ibid.* multa de hoc.

Papa Leo IV. signo Crucis extinxit ignem, qui Romæ in via Saxorum grassabatur; *tom. 10. an. 847.*

Papæ litteras recipere noluit Dux quidam Brithannus Homenius: multa de hoc; *tom. 10. an. 849. fol. 69.*

Papæ non obediens, opera, & fides illi non profunt; *ibid.*

Papæ electionem impediens ex Decreto Leonis IV. est Anathema; *tom. 10. an. 653. fol. 100.*

Papa scemina fabula est Mariani Scoti Monaci, qui 230. post annis scripsit, & dicit fuisse hoc; *an. 853.* cum viuebat Leo IV. cui postea mortuo successit Benedictus III. Fabula habuit initium eo quod Constantinopoli scemina dicebatur esse Patriarca: & fabula fuit quia erat Cincedus, quo Michael Imperator utebatur, vt scemina; *to. 10. an. 853. fol. 110.* aperte reijcitur hoc commentum, &c. primò ex nominis diuersitate: quinque enim, aut sex nominibus eam vocant: secundò ex tempore quo sedit: tertio, quia post Leonem IV.

Benedictus successit immediatè,
&c. quartò, quia nullus Scriptor
illius temporis etiam inimicus
Ecclesiæ Romanæ, id dicit.

Papa iudicat secundùm Canones
Conciliorum Prouincialium an-
tiquorum &c. *to. 10. an. 855. fol.*
124. dicit se fungi munere duo-
decim Apostolorum ; Episcopi
verò , & alij Sacerdotes septua-
ginta Discipulorum. Leo IV. to.
10. an. 855. fol. 125.

Papa nouus salutatur ab Impera-
tore, & Patriarca Cōstantinopo-
litano per Legatos cum donis; *t.*
10. an. 856. fol. 136. & 37.

Papa mortuus humeris Cardina-
lium Diaconorum ferri solebat ;
tom. 10. an. 858. fol. 147.

Papa iudicat Patriarcam Constan-
tinopolis Phorium , & reintegrat
Ignatium ; *tom. 10. an. 860.*

Papa in Græcia , & toto Oriente
habebat suos Vicarios , Episco-
pos quarundam Ciuitatum , &
quomodo, *an. 860.*

Papæ Nicolai I. granes litteræ
contra Phorium; *tom. 10. an. 862.*
fol. 121. &c.

Papa sua authoritate compellit
Reges , vt in suo Dominio non
teneant Vxores aliorum inuitis
Viris ; *tom. 10. an. 862. fol. 230.*
& vt raptas restituant parētibus ;
fol. 236.

Papa Nicolaus I. deponit , & a-
nathematizat Phorium Patriar-
cam Constantinopolis ; *tom. 10.*
an. 863. fol. 24. sententia eius

quæ ; *ibidem ; vide Photius .*

Papa à Photio excommunicatur ;
tom. 10. an. 863. fol. 243.

Papam nullus etsi Iudæus , Genti-
lis , &c. iniurijs lacessuit , sicut
Episcopi quidam Concilij Me-
tensis ; *tom. 10. an. 863. fol. 249.*
multa de hoc .

Papa quando concedit Priuile-
gia alicui Episcopo , &c. dicit
semper saluo Iure Romanæ Ec-
clesiæ ; *to. 10. an. 863. fol. 261.*

Papæ ab Episcopis Gallis depo-
sitis appellatur ; *ibid. fol. 263.*

Papa ex Christi dispositione est
supra omnes ; *to. 10. an. 865. ip-*
se debet iudicare omnes Episco-
pos ; ibid. fol. 285. omnia maio-
ra iudicia probat , & reprobat ;
ibid. diffusè de hoc fol. 288. 89.
& fol. 313.

Papa iudicat causas maiores inter
quas Episcoporum , Archiepi-
scoporum, &c. causæ sunt ; *tom.*
10. an. 865. fol. 288. prolixè hæc
omnia Nicolaus I. ibid. fol. 289.
à Christo id accepit , à nullo po-
test auferri , *ibid. exempla multa*
de factis , &c. fol. 290. & seqq.

Papa sicut Petrus super omnes est
tom. 10. an. 865. fol. 294. 95. 96.
prolixè .

Papa à Græco Imperatore Mi-
chaele intuitu Phorij Scismatici
per litteras iniurijs , & iurgijs
appetit ; *tom. 10. an. 865. fol.*
309.

Papa Nicolaus lacessitus iniurijs
Imperatoris cū mansuetudine, &
tiru-

titulis amplissimis ei respondet: multa digna; *ibid.* f. 311. sed iniurias illatas Ecclesie Romane vindicat, & comminatur eodem igni Epistolam illam si non retractet, vel comburat Imperator: *fol.* 318. Multa de hac materia. Multæ litteræ graues eiusdem ad eundem Imperatorem; *an.* 865. & 66. hic increpat Imperatorem, &c.

Papa reuocat Concilia malè facta: de Sueffienfi Gallie; *tom.* 10. *an.* 866. *fol.* 339. &c. sine eius consensu nullum habent robur Concilia; *ibid.*

Papæ Legati; *vide* Legati: aliquando malè habit: non tenentur professionem Fidei alijs emitte-
re; *to.* 10. *an.* 867. *fol.* 366.

Papa solus scribere potest Epistolas Canonicas, non alij Episcopi; *tom.* 10. *an.* 867. *fol.* 373.

Papa ab Imperatore Græcorum Catholico Basilio in magna veneratione habitus, vocatus Pater Spiritualis, &c. *tom.* 10. *an.* 867. *fol.* 381.

Papa à Patriarca Constantinopolit. cognoscitur Caput, & Medicus vniuersalis Ecclesie; *tom.* 10. *an.* 867. *fol.* 382. & 408.

Papæ sententiæ tanta maturitate sunt, vt retractari non possint; *to.* 10. *an.* 867. *fol.* 387.

Papa aliquando maximum actum humilitatis facit; genuflexus coram multis, &c. *tom.* 10. *an.* 868. *fol.* 396.

Papa titulo Sanctitatis honorat Patriarcam Ignatium; *an.* 868. *fol.* 411.

Papa comunicat cum Imperatore Constantinopolis Catholico; laudatur, &c. *an.* 868. *fol.* 417. &c.

Papa aliquando petit, vt sua decreta per Synodum confirmetur; *tom.* 10. *an.* 868. *fol.* 417.

Papæ Legati non erant soliti ostendere mandatum, nisi quatenus timebatur, quòd deciperent Imperatores; *tom.* 10. *an.* 868. *fol.* 420.

Papam ab omnibus Patriarchis, & Episcopis esse reuerendum, honorandum, &c. decreuit Concil. Generale octauum; *tom.* 10. *an.* 869. *fol.* 431. omnia acta contra

Papam à Photio per Concil. Generale octauum rescinduntur, &c.

Papa in Consecratione facit professionem Fidei, & quam, *to.* 10. *an.* 869. *fol.* 433.

Papæ Confirmationem exigit Concil. Generale; *tom.* 10. *an.* 869. *fol.* 436. Concilium Generale octauum.

Papa se intromittit, vt Reges suis limitibus sint contenti: Multa de hoc; *tom.* 10. *an.* 869. et 70. in fine & pena excommunicationis præcipit, vt componantur, &c. *fol.* 455. 56. 57. &c.

Papa rogatur ab Orientalibus Episcopis Constantinopolit. &c. pro dispensatione in quinto Decreto Concil. octauum *tom.* 10. *an.* 871.

Pa-

Papa dispensat in Decretis Concil. Generalium *ibid.*

Papa vocat Imperatorem Filium Hadrianus; II. *anno* 871. *fol.* 474.

Papa habet ius faciendi Imperatores: ita Ludouicus II. Multa de hoc contra Imperatores Orientis; *an.* 871. *fol.* 489. *to.* 10.

papa laceffitus verbis irreuerentibus à Rege Francorum Carolo, prudenter, et mansuetè respondit; *to.* 10. *an.* 871. *fol.* 500.

Papa eligit, et confirmat Imperatorem Carolum II. *to.* 10. *a.* 878. *vide* Imperator, *vide* Catalog. Imperatorum.

papa quia habet ius eligendi Imperatorem, eligit fratrem minorem Carolum; *ibidem.* *fol.* 515. & *an.* 879. *fol.* 549.

Papa Ioannes VIII. destitutus ab omnibus, pulsatur soluere Tributum Saracenis infestantibus Urbem; *to.* 10. *an.* 872. *in fine, vide* Roma.

Papa laborat pro pace, &c. Ecclesie Constantinopolitane; *tom.* 10. *an.* 878. Epist. notabiles.

Papa Censuris perstringit Patriarcham Constantinopolitanum; *to.* 10. *an.* 878. Graues, et acerbæ sunt. Erat Sanctus Ignatius Patriarcha, ob Iurisdic. in Bulgariam, quia Papa dicebat pertinere ad Sedem Apostolicam.

Papa pergit in Galliam pro auxilio contra Saracenos, et Principes Christianos infensos; *anno* 878.

Papa in itinere præcipit Episcopis, vt parent hospitium; *ibidem.*

Papa Ioannes VIII. adoptauit sibi in filium quendam Principem Boslonem, vt vacare posset negotijs secularibus; *tom.* 10. *an.* 878. *fol.* 541.

Papa prohibet ne Carolomannus Rex Gallie filius Ludouici III. Imperatoris pro Rege habeatur, quia infirmus, &c. eo quod debebat eligi Imperator, *to.* 10. *a.* 879. *fol.* 549.

Papa eligit Imperatorem Carolum Crassum; *tom.* 10. *an.* 879. *fol.* 550.

Papa Ioannes VIII. fauit Photio scismatico: quare. *vide* Photius. Multæ excusationes; sed inculpabilis habitus, quia Photius nullum dederat penitentis signum; *fol.* 550. *an.* 879. Ideo dictus Papa femina, quasi pusillanimis.

Papa Iurisdictionem exercet in Ecclesia Constantinopolitana; *to.* 10. *an.* 879. *fol.* 558.

Papa Ioannes VIII. nullum declarat Fædus Principum in Regno Neapolitano factum cum Saracenis; *to.* 10. *an.* 879. in fine excommunicauit Atanasium Episcopum Neapolis vnum de illis; *an.* 881.

Papa dicit se assimilari Moyfi; Cardinales verò septuaginta senioribus; *an.* 882. *to.* 10. *fol.* 582.

Papa raro eligebatur, qui erat Episcopus alterius Ecclesie; *tom.* 10. *an.* 882. *fol.* 583. De Marino

l. de

I. de Formoso; *anna* 897.
 Papa cum Imperatore Græco communicat, & in auxilium vocat Romanæ contra Saracenos; *to. 10. an. 885.*

Papa pro dubijs semper conuocat Concilia; *tom. 10. anno 893. Formosus.*

Papa aliquando concedit aliquam ex necessitate; *to. 10. an. 893.*

Papæ in omnibus obediendum, etiam si graua sint. De Concilio Triburiensi; *tom. 10. an. 895.*

Papæ mali in Ecclesia esse, permittuntur à Deo, & quare (De Stefano VII.) *to. 19. an. 897.*

Papa Stefanus VI. di. aus VII. adiutore Sergio, qui inuaserat Sedem in electione Formosi, exhumauit huius Cadauer vestitum Pontificali-bus, illud exiit tamquam degradatum, tres digitos, quibus benedicebat, amputauit, & in Tiberim proiecit: fuit postea à Piscatoribus inuentum, &c. inducitur in Ecclesiam S. Petri, & ab Imaginibus salutatur; *to. 10. an. 897:* dum id facit corrui-t tota Ecclesia Lateranensis. Multa de hoc: sed à Papa Gregorio IX. omnia declarantur irrita *an. 904.* & acta Synodi comburuntur.

Papa tribus digitis erectis solebat benedicere; *to. 10. an. 807.*

Papa licet scelestissimus ab Episcopis & omnibus colendus: multa de hoc; *tom. 10. an. 897. in fine.*

Papa Stefanus VII. carceratus fuit & strangulatus; *to. 10. a. 900. vide*

Romana Ecclesia, ab Adalberto Tusciz Marchione.

Papa Ioannes IX. rescindit omnia facta contra Formosum à Stefano VII. comburit acta Synodi, in alia Synodo; *to. 10. an. 904. fol. 660.* & omnia Formosi valida declarantur, etc. & *fol. 662. &c.*

Papa multa facit pro Imperatore: Concil. indicit, etc. ne stabiliat eius Imperium; *tom. 10. an. 904.* Sergius inuasit Ecclesiam eiecto Croforo; *to. 10. an. 908.* pessimus homo: ex Marozia filia Theodori genuit Ioannem, qui postea fuit Papa XI. etc.

Papa mortuo diripi solebat Patriarchisma Lateranense; *to. 10. ex an. 904.*

Ioannes X. inuasit Ecclesiam, *vide Cathal. Pontificum.*

Papa, etiam pessimus, in honore magno habitus ab omnibus, etiam à Sanctis: de Ioanne X. *an. 917. & 18.*

Papa Ioannes X. opera eiusdem March. Tusciz, et Maroziz carceratus, & strangulatus fuit; *tom. 10. an. 928.*

Papa Ioannes XI. filius Sergij II. per vim illatam ab Alberico Marchione dominante Romæ concedit Patriarchæ Constantinopolitano, ut pallio utatur sine licentia Papæ; & etiam Episcopis totius Græciæ; *tom. 10. an. 934.*

Papa Stephanus IX. d. VIII. post habitis Cardinalibus à Romanis eligitur: Germanus erat; Albericus

cus qui regnabat Romæ odio Othonis Regis Germaniæ fecit Papam malè tractari in vultu; ideo Otho venit Romam, & vltus est in Romanos; *to. 10. an. 940.*

Papa memor beneficiorum Regū Galliæ, cū Ludouicus Rex vngeretur factione quorundam, eum adiuuat; *an. 948. to. 10.*

Papa Ioannes XII. Octauianus prius filius Alberici intruditur: vix puber erat: alij dicunt fuisse ætatis decem & octo annorū: sed postea Clerus cōsensit; ideo receptus, &c. Ab Othone Imperatore fuit eiectus: ab hoc coronatus Otho I.

Papæ iuramentum facit Otho: *vide Imperatorum Cathalogum.*

Papæ electio à nullo impedienda, nec Imperator se immisceat. Otho I. decernit; *tom. 10. an. 962.*

Papa Ioannes XII. contra Iuramentum factum Othoni I. Imperatori fauet Adelberto inimico Ecclesiæ, & Romanorum; *an. 962. & 63.*

Papæ huius scelera enormia adducta in Synodo Romæ, coram Imperatore *an. 963.* Deponitur, & eligitur alius, sed nulliter, quia sine Papæ consensu Synodus cōgregata, ideo à Ioanne Synodus congregatur, & deponitur Leo electus inualidè; *an. 964.*

Papa adiuuat Episcopos pauperes; *to. 8. an. 602. fol. 147.*

Papa etiam si malus dignis ti-

tulis honoratur; *anno 964.*

Papæ electioni se immiscebat Imperator, vt scilicet sine eius licentia non fieret; *to. 10. an. 963. 64. & 65.*

Papa odio habitus à Nicephoro Imperatore Græco, eo quod titulum Imperatoris dabat Othoni Imperatori Occidentis, & vocabat Nicephorum Imperatorem Græcorum; *tom. 10. an. 968.*

Papa Ioannes XIII. pellitur à Roma; *to. 10. anno 968. fol. 310.*

Papa habet eandem potestatem quam Petrus; *tom. 10. an. 971. fol. 818.*

Papa Benedictus VI. à Bonifacio Cardinali Diacono carceratur, & strangulatur, vt hic se intrudat; *to. 10. an. 974.*

Papa Ioannes XIV. carceratus à Bonifacio Cardinali in arce S. Angeli, fame periit; *tom. 10. an. 985.* & exponitur præ foribus omnibus videndus: *ibidem:* magnum spectaculum: sed ipse intrusus Bonifacius post quatuor menses repente moritur, & lanceis feritur, &c. per pedes trahitur, &c.

Papa Ioannes XV. malè habitus à Romanis fugit in Tusciam vocans Othonem III. in auxilium: reuocatur honorificè à Romanis; *an. 985. tom. 10.*

Papa & si malus vita, tamen super omnes est, & supra Canones omnes; multa de hoc; *tom. 10. an. 992. fol. 875. & 76. &.*

Paparum malorum deploratio; *to. 10. an. 992. &c.* multa contra eos dicta; & defensio Sedis Apostolicę, &c.

Papa licet ignarus habet tamen potestatem; *to. 10. an. 993.* Multa de hoc, &c.

Papa abrogat acta Synodorum, & depositiones Episcoporum in eis factas; *tom. 10. an. 992. fol. 882.*

Papę defensio circa potestatem: ei obediendum, & cetera multa; *tom. 10. an. 992. fol. 883.*

Papę decretales Epistolę in veneratione, & obsequio habendę; *to. 10. an. 992. fol. 884.*

Papę autoritas per omnia defensa; *tom. 10. an. 992.*

Papę Decreta non subiacent Conciliorum Decretis, nec ab eis possunt minui, etc. *tom. 10. an. 992. fol. 886.*

Papę decreta, nisi perpetua velit esse qui ea facit, possunt per Successores mutari, *tom. 10. an. 992. f. 888.* et quomodo Papa trāstulit Imperium à Gręcis in Latinos: multa de hoc; *to. 10. an. 996. fol. 908. 9. 10. 11. etc.*

Papa statuit, et qui quot debent eligere Regem, qui debet fieri Imperator: multa de hoc; *ibid. vide Electores.*

Papa constituit novos Reges: de S. Stephano primo Rege Hungarię Coronam obtinente à Siluestro II. *tom. 10. an. 1000.* Et de

Meizca Rege primo Polonię, qui prius erat Dux; *ibidem.*

Papa Silvester II. ante Pontificatum multas scientias, et artes exsoluit, et cetera multa de hoc; *to. 11. an. 1003:*

Papa Benedictus VIII. donauit Imperatori insigne globum aureum cum Cruce; *tom. 11. anno 1013.* Vocauit Northmandos, & eos armauit contra Gręcos; *tom. 11. an. 1018.*

Papa tantum canonizat: *vide Canonizatio.*

Papa Benedictus IX. puer 12. annorum circiter, litteris Alberici de Comitibus Tusculi intruditur; *an. 1033.* et tamen pro Papa fuit habitus; *to. 11. an. 1033.* impurę vixit, etc. Indignus, etc. Multa in hac electione Simoniacę: tamen multę legationes veniunt ad eum: legatur Vita, etc. & *an. 1044.*

Papa habet iudicium super totam Ecclesiam, ipsimet Galli Episcopi dicunt; *tom. 11. anno 1034. fol. 121.*

Papa conseruat pacem cum Episcopis in eorum Iurisdictione: et si quem ab excommunicatione absoluit inficijs Episcopis, postea eis auditis, absolutione irritati; *to. 11. an. 1034. fol. 121.*

Papa absoluit omnes de omni Ecclesia; *tom. 11. an. 1034. fol. 122.*

Papa solus deponit Episcopos; *to. 11. an. 1035.*

Ccc

Pa.

Papæ autoritatæ damnandæ hæreses nouæ; *to. 11. an. 1035.*

Papa Benedictus IX. consilio cuiusdam Monaci Sancti, quia scismaticum, Pontificatum renunciauit: & Gregorius VI. alios per pecuniam retraxit ab Antipapatu; & ipse fuit electus; *tom. 11. anno 1044.*

Papa Gregorius VI. ab Henrico nondum Imperatore deponitur, & eligitur Clemens II. *tom. 11. an. 1046.* Gregorius cessit.

Papa non potest ab Imperatore eligi, & deponi; *to. 11. an. 1046.* Inde Henriciana hæresis, quia Henricus II. id aggressus est.

Papa in dubijs de lapsis, & malè ordinatis consulitur à Patriarca Græcorum Constantinopolitano; *tom. 10. an. 867. fol. 382.*

Papa non Cardinalis eligitur Clemens II. Saxo; *tom. 11. an. 1046.* sic successor Damasus II. Episcopus Brixie *an. 1048.* sic Leo IX.

Papa Clemens II. pergit in Germaniam ductus ab Imperatore Henrico II. *tom. 11. an. 1047.*

Papa Leo IX. Tullensis Gallius à Cardinalibus petitur in Papam ab Imperatore; & hic consentit; *to 11. an. 1089.*

Papa audita querela contra aliquem non statim debet punire, &c. sed videre, & probare an verum; multa de hoc.

Petrus Damianus scribens ad Leo-

nem IX. contra Senatum; *to. 11. an. 1049.*

Papa Leo IX. per miraculum Vasa fractum instaurauit; *tom. 11. an. 1049. fol. 171.* Priuato habitu ter in hebdomada noctu pedibus nudis à Laterano ad S. Petrum ibat psallens cū alijs Clericis; *to. 11. ibid. f. 172.* Ad bellum pergit contra Northmādos: isti videntur, & tamen Pontifici se submitunt; *to. 11. an. 1053.*

Papa non debet bella tractare: multa cōtra Leonem Petrus Damianus; *tom. 11. an. 1053.* Hic primus legitur ad Bellum processisse.

Papa duplicem habet gladium, spiritualem, & materiale, ideo potest bellum facere: multa de hoc, & necessaria; *tom. 11. an. 1053.* & exempla de SS. Papis, qui eo vsi sunt: *ibidem fol. 191.* ipsemet S. Gregorius I.

Papæ nomen in Ecclesijs, etiam Orientalibus recitabatur ex Diplicis; *an. 1053. fol. 193. & 1054.*

Papa licet non sit meritis sicut Petrus, tamen est talis potestate; *to. 11. an. 1053. fol. 197.*

Papa dicitur Cardo, cui innitur tota Ecclesia; *tom. 11. an. 1053. fol. 191.* Ideo Cardinales dicuntur tales, quia ei adhærent: *ibidem.*

Papa curat vnire Græcam Ecclesiam cum Latina, sed frustra; *tom. 11. an. 1054.*

Papa

Papa ad Imperatorem Orientis benignè tunc scribit ad hoc: *ibid.*

Papa quomodo S. Petro peccata confessus ante mortem. Leo IX. *to. 11. an. 1054. fol. 214.*

Papa Leo IX. miracula fecit; *tom. 11. an. 1054. fol. 215.*

Papa eligendus postulabatur ab Imperatore; *to. 11. an. 1054. fol. 216.* De Victore II. ab Henrico II. & Clerus ei committit vt eligat: ipse fecit eligi ab Episcopis adunatis Moguntia, quia dixit Clerus Romanus in eo non esse hominem aptum ad hoc, ideo mitteret ex suis partibus Germaniæ, &c. sed fecit renitentiam postea, quia ministri malè utebantur; *to. 11. an. 1059. fol. 255.*

Papa impedit ne Rex Castellæ dicat se Imperatorem, sed facit, vt obediat Henrico II. Imperatori; *to. 11. an. 1055.*

Papa Victor II. vadit in Germaniã; *t. 11. an. 1056.* Ipso viuente noluit in suo Episcopatu ante habito alium eligi; *tom. 11. an. 1057. fol. 234.*

Papa Stephanus X. ipso viuente noluit esse alium Abbatem Mōtis Casinensis; ipse fuerat; *to. 11. an. 1057.*

Papæ electio concessa Imperatori, ita tamen vt Clerus Romanus illi hoc permetteret, & hoc propter tumultus Romanorum, qui aliquos intrudebant; *tom. 11. an. 1059. fol. 255.* ad fugandam si-

moniam: de hoc facta est Constitutio in Concilio à Nicolao II. *ibid.* quomodo, & à quibus eligendus, Eligi debet de gremio Ecclesiæ Romanæ, si adsit idoneus, sint minus de alia, & Imperatoris Ius seruetur illæ sum, idest quando non sunt concordēs eligentes, remittant ad Imperatorem, & hoc concedit Henrico III. & successoribus ex quo Imperatores mali sibi vsurpare voluerunt cōfirmationem Pōtificis: Decretum hoc postea deprauatū fuit ab Antipapa, &c. & à scismaticis, Rex seu Imperator consentire non debebat; *to. 11. an. 1073. fol. 421.* Cardinales Episcopi debebant agere de electione Papæ, & deinde alios Cardinales, & Clerum vocare, et Populum qui consentiret.

papa concedit, seu confirmat Ducatum Apuliæ, et Calabrię Petro Guiscardo Northmandorum Duci cum fidelitate, et tributo, et quale Iuramentum fidelitatis. Tributum erat: duodecim denarij per singula iuga bouum; *t. 11. a. 1059. fol. 268. vide Robertus.*

Papam eligi debere ab Imperatore defendebant ministri Imperatoris tempore Alexandri II. eo quod ipse Imperator est caput Populi, qui eligit: multa de hoc *tom. 11. an. 1062.* non debere sic fieri defendit Romanę Ecclesiæ defensor, multis doctrinis, et

exemplis præteritorum Pontificum.

papa Alexander II. denuo calūniam patitur, quòd per simoniam ingressus sit; Regis Germaniæ ministri id faciebant, quia sine eius participatione erat electus; *tom. 11. an. 1064.* & conuocauit Concilium Mantuæ, vt se purgaret à calumnia.

papa Alexander II. numquam dimisit suum Pontificatum Lucensem, sicut Leo IX. *tom. 11. an. 1070. fol. 395.*

papa mittit Legatos ad Imperatorem Orientis Michaëlem VII. coniunctum Ecclesiæ Romanæ; *to. 11. an. 1071.*

papa habet quod Christus Petro concessit; *to. 11. an. 1072.* fateatur Concilium Anglicanum.

papa iudicat Reges, citat eos, vt veniant ad dicendam causam, &c. *to. 11. an. 1073.* Henricū II.

papa Alexander II. fecit miracula viuens; *to. 11. an. 1073.* Demones eiecit, &c. salutem, &c. alijs, &c.

papæ eligendi forma cum Cardinalibus, & alijs Clericis: de Gregorio VII. *tom. 11. an. 1073. fol. 420.*

papæ electio (ad tollendos Romanos Tyrannos) cum consensu Imperatoris, seu Regis Germaniæ erat facienda, ex concessione Nicolai II. *to. 11. an. 1073. fol. 421.* & sic confirmabat; *ibid.*

papa Gregorius VII. habet vnionem cum Michaële VII. Imperatore Orientis: mittunt inuicem Legatos; *an. 1073. fol. 428.*

papa malè audit cum Matilde, (Gregorius VII.) *tom. 11. an. 1074. fol. 450.* sed defenditur, &c.

papa Gregorius VII. bellum parat contra Northmandos in Campania, & Saracenos Constantinopoli; *tom. 11. an. 1074. fol. 455.* Quomodo inuitat Christianos omnes contra Saracenos in Oriente. Multa de hoc; *tom. 11. an. 1074. fol. 455.*

papa ipse parat ire in bello cum illo exercitu quinquaginta milium militum; *ibid.*

papa restituit priuatos ab antecessore; *tom. 11. anno 1074. fol. 461.*

papa reformat Ecclesiæ mores, fidelium vitia multa, &c. *ibid.*

papa Gregorius VII. à Cincio Præfesto Romæ in Altari Missam dicens per capillos capitur, & carceratur: à Populo liberatur, qui domum, & res Cincij vastauit; *tom. 11. an. 1075. fol. 474.* & hoc quia cum corripiebat damnis, quæ possessionibus Ecclesiæ inferebat. Citat Regem Henricum postea Imperatorem ad dicendam causam Romæ in Concilio, aliàs excommunicaret; *to. 11. an. 1076.* & quare: hoc de mul-

multa *vide* Rex: quia hic contra eum moliebatur, & per Episcoporum Conciliabulum fecit declarari, quodd malè erat ingressus, & deponi debebat. Audito quod Conciliabulum Vuormatiæ decreuerat, vt Papatum relinqueret, & hoc per nuntios fecerat, quomodo se gessit, &c. Excommunicauit Regem Germaniæ Hencicum III. & Episcopos nominatim; *tom. 11. an. 1076. fol. 480. &c.* forma Excommunicationis, & absoluit eius subditos, &c.

Papa nec à Rege, nec ab alio, habet Papatum, sed a Deo, sicut Petrus; *tom. 11. an. 1076. Multa, &c.*

Papæ singularia Priuilegia à Gregorio VII. in Concilio declarata: primò Ecclesia Romana est fundata à Deo; secundò solus Papa dicitur vniuersalis; 3. solus potest Episcopos deponere, & reconciliare; 4. Legatus Papæ in Concilijs præest omnibus Episcopis, & solus potest aduersus eos sententiam ferre; 5. Papa potest absentes deponere; 6. cum excommunicatis à Papa. inter alia non est cohabitandum; 7. Ipse solus potest pro tempore nouas leges facere, nouas Plebes congregare, de Canonica facere Abbatiam, & econtrà, diuidere, & vniere Episcopatus; 8. solus potest

vti insignijs Imperialibus; 9. Papæ solius pedem Principes omnes debent osculari; 10. solius Papæ nomen in Ecclesijs recitandum; 11. Papæ nomen vnicum est in Mundo; 12. Solus potest deponere Imperatores; 13. Potest Episcopos de loco ad locum, & de sede in sedem transmittere; 14. Potest Clericos de omni Ecclesia ordinare; 15. Ordinati ab eo possunt præesse omni Ecclesiæ; 16. Nulla Synodus absq; eius præcepto dici potest Generalis; 17. Nullū Capitulū, nullusq; liber dici potest Canonicus absq; eius auctoritate; 18. Sententia eius à nullo potest retractari, & ipse omnium sententias retractare potest, 19. A nullo potest iudicari; 20. nullus potest damnare eum qui appellat ad Papam; 21. Causæ maiores ad eum sunt referendæ; 22. Romana Ecclesia numquam errauit, nec errabit; 23. Papa canonicè electus eo ipso efficitur Sanctus: multa de hoc; 24. Bius licentia licet subiectis accusare; 25. Potest absque Synodo Episcopos deponere, & conciliare; 26. Potest absoluere Subditos à fidelitate iniquorum; 27. Non est Catholicus, qui ei non concordat; *to. 11. an. 1076. fol. 485.* non potest ab vilo excommunicari; *ibidem.*

Papa licet Reges excommunicet, laborat pro eorum salute; *tom. 2 1.*

an.

an. 1076. *fol.* 489. multa de hoc in hoc anno.

Paphnutij duo tempore Concilij Niceni, vnus Arianus, alter Episcopus Catholicus; *tom.* 3. *an.* 325. *fol.* 293.

Papias non fuit auditor Apostolorum immediatus, sed ab alijs accipiebat, quæ de eis viderant, &c. *to.* 2. *an.* 118. *fol.* 58. 59. multa Apocripha intexit; *ibidem*.

Paracletum in Apostolis non fuisse dicit Montanus; *to.* 12. *an.* 173. *fol.* 186.

Paradisum Terrestrem non fuisse secundum litteram, sed allegoricè dicit Origenes; *tom.* 4. *an.* 393. *fol.* 673.

Paræciæ sunt ab Episcopatu distinctæ; *fol.* 485. *to.* 5.

Parentes prætextu religionis esse conrempnendos; *vide* Eustasius: quomodo declaratur illud Euangelij, &c. *to.* 3. *fol.* 784.

Parisienses Accademici à Papa Honorio III. inuitantur, vt velint Populos Tolosanòs, & alios labbe Albigiensium insectos instruere; &c. *to.* 13. *an.* 1217. *fol.* 268.

Parisiensium scholarum, & scholarium Priuilegia confirmata per Gregorium IX. *to.* 13. *an.* 1231. *fol.* 422.

Parisiensium obsessum à Northmandis; *to.* 10. *an.* 887.

Parmensis Ecclesia: multa de ea: *tom.* 2. *an.* 270. *fol.* 623.

Parochianos alienos à Fratribus Minoribus, & Prædicatoribus

diebus Dominicis recipi statuit Innocentius IV. & multa de hoc, pro Parochis; *tom.* 13. *an.* 1254. *fol.* 719.

Parochia quælibet vnum habebat Presbyterum; *to.* 3. *an.* 315. *fol.* 149.

Parochia, & Diæceses pro eodem sumuntur; *to.* 8. *an.* 672.

Paruulos per Baptismum non saluari, quia Fidem non habent, & aliena non iuuat; *vide* Petrus de Brui. Saluantur per Baptismum, & sufficit Fides Ecclesiæ, vel Patronorum; *to.* 12. *an.* 1176. *fol.* 676. sine ratione vtentes non saluari docet Herax; *tom.* 2. *an.* 288. *fol.* 677.

Paruulus duorum annorum multa fecit miracula; *to.* 13. *an.* 1252: *in fine*.

Pascha Christus celebrauit commune cum alijs: patet quia hospitem paratum iuuenit; *to.* 1. *fol.* 146. & *seqq.* Aliqui SS. Patres dixerunt Christum anticipasse, & decima Luna celebrasse; *ibid.* Alij Latini dicunt sua die celebrasse, sed Iudæos postposuisse; *ibidem*. Quomodo, & quando erat à Iudæis celebrandum; *to.* 1. *fol.* 147. et 48. solemnitas erat diuersa à solemnitate Azimorum, licet in eodem die celebrabatur; *fol.* 147. & licet Azimorum præceptum sit pro decima quinta Luna tamen eorum solemnitates ad vesperum antecedens incipiebant; *ibidem*; Quomodo concordantur

dantur Euangelistarum dicta circa Pascha: ante, & post: & alia facta, *ibid.*

Pascha dicebantur omnes Cibi, qui etiam in diebus Paschalibus edebantur; *ibidem.*

Pascha poterit transferri in sequentem Lunam decimam quartam sequentis mensis ob aliquam necessitatem; *tom. 1. fol. 150.*

Pascha Christianorum differt à Pascha Iudæorum, quia illud ob Resurrectionem Domini celebratur: istud verò ob egressum de Aegypto; *tom. 11. an. 1054. fol. 204.*

Pascha cum Iudæis non celebrandum; *an. 58. fol. 153.*

Pascha die Dominico celebrandū statuit Pius I: tamen ab Apostolis traditum erat; *to. 2. an. 159. fol. 134. multa, &c.*

Pascha in Dominica celebrandū ad differentiam Iudæorum; *ibid. multa de hoc.*

Pascha more Iudæorum celebrare tolerati sunt Orientales quousque durarunt Conuersi Iudaizantes, ne scandalizarentur; *tom. 2. an. fol. 158.*

Pascha die Dominico post Aequinoctium Vernalis, & decimā quinta Lunam esse celebrandum, statuit Concilium Palæstinum ex Decreto Victoris Papæ; *tom. 2. 167. an. 198. fol. 269.*

Paschatis celebrandi quæstiones in Asia, & Britannia; *tom. 2. an. 198. fol. 271.*

pascha celebrare quinta decima Luna permissum est in Asia usque ad Victorem Papam, & non ultra, quare; *tom. 2. an. 198. fol. 254.* modum illum adhuc tenebant multi Scismatici, et postea renouarunt Nouatiani.

Paschatis celebrandi contentio nouiter insurgit; *to. 3. an. 324. fol. 275.*

Asiani, & Mesopotamiæ Populi semper de hoc contenderunt; *ibid. hæc controuersia fuit vnum morium celebrandi Concilium Nicenum; an. 325. fol. 276. fol. 307.*

Pascha non esse celebrandum ritu Iudaico decrevit Concilium Nicenum, & Siri consentiunt; *to. 3. an. 325. fol. 307. 8. et 9. vna die ab omnibus celebrandum; fol. 308.*

Pascha ab omnibus in die Dominico celebrandum; *fol. 308. et 310.*

Paschali tempore ob communem lētitiam Rei liberari soliti; *tom. 4. an. 385. fol. 516.*

Pascha aliquando ex errore non fuit celebratum die suo, seu tempore debito; *tom. 5. an. 417. fol. 406. &c.*

Paschales Cicli; *vide Cicli* ab Alexandro Episcopo significabantur Papæ; *vide Alexander.*

Paschalis Cicli controuersia, eo quod per Theophilum Alexandrinum quodam anno ponebatur celebrandum Pascha 8. Kalend.

Maij

Maij, quod videbatur excedere limites antiquos; *tom. 6. an. 453. fol. 189.* Variatio enim Cicli Paschalis tota continetur inter hoc tempus ab 11. Kal. Aprilis vsque ad 10. Kal. Maij: ideo insolens dixit S. Leo esse illud celebrare 8. Kal. Maij; *ibidem*, sed Episcopus Lilibei in Sicilia rescripsit Leoni non esse inconueniens illud celebrare 8. Kalend. Maij; idem rescripsit Imperator ex sententia Orientalium omniū; *fol. 190.*

Paschalis Ciclus ab *an. 463.* factus est non à Patriarca Alexandria, sed à Victorino Aquitano iussu Hilari Papæ, & factus est pro tempore 532. annorum; *tom. 6. fol. 462.*

Pascha in Oriente celebrabatur conformiter cum Ecclesia Romana; *to. 7. an. 519. fol. 53.*

Pascha per errorem à Græcis celebratum more Iudaico; *to. 7. an. 545. fol. 333.* & hic error ex statuto Imperatoris accidit, qui vna Hebdomada augeri voluit Ieiunium Quadragesimæ.

Pascha cum errore Ciclorum celebrabant Britanni; *to. 7. an. 565.* & Hispani *an. 580.*

Pascha esse celebrandum ab omnibus eodem modo; *tom. 7. an. 545. fol. 330.*

Pascha cum errore celebratum in multis locis; *an. 594. fol. 75.*

Pascha à Scotis cum errore celebratur; ideo corriguntur ab Ho-

norio I. *to. 8. an. 633. fol. 329.* Item in idem labuntur *an. 664.* & quintadecimam celebrabant Iudaicè, & annos 150. durauit eorū error, & contumacia; *ibidem.*

Paschæ celebratio Catholica à S. Petro Romæ insinuata. Quare in Asia toleratus diuersus Ritus aliquo tempore; *an. 664.* & quomodo S. Petrus, & alij celebrabant: multa de hoc, & ideo Scoti refractarij correcti in hoc *ibid.* Pastor liber Apocriphus: multa de eo; *to. 2. an. 159. fol. 136.*

Pastoris cura qualis debeat esse; *tom. 8. an. 590. fol. 9. to. 11. &c.* multa de hoc; *ibidem.*

Patareni Hæretici idem sentiebāt quod Albigenes; *to. 13. an. 1207. fol. 167.*

Patriarchæ ante se faciunt portare Crucem vbiq; excepto loco vbi est Papa, aut Legato cum Papæ insignijs; *tom. 13. an. 1215. fol. 243.*

Patriarchæ omniū inferiorum appellationes recipiunt, saluis appellationibus ad Papam; *ibid.*

Patriarca Constantinopolis à Papa eligitur, quia electores discordabant; *to. 13. an. 1221. fol. 314.*

Patriarca Græcus eo tempore erat Nicenus, ibique morabatur; *to. 13. an. 1232. fol. 435.*

Patriarca Græcus dixit se velle unionem cum Romanis, sed inulta virulenta dicit; *an. 1232. fol. 435.*

Patriarchæ Jacobitru in duo erāt;
vide Jacobitæ :

Patriarca Græcus , idest Nicenus,
Imperatorem Constantinopolis
ubi erat Patriarca , & Imperator
Latinus fœderatus cum alijs ve-
xant; *to. 13. an. 1238. fol. 513.*

Patriarca Hyerofolimitanus à Pa-
pa fiebat ; *tom. 13. an. 1240. fol.*
549.

Patriarca Aquileiæ notatur idem
esse , ac Patriarca Venetiariū ; *to.*
13. an. 1245. fol. 596. nu. 25.

Patriarcatus Orientales quomodo
diuisi in Concil. Constantinopo-
litano primo ; *tom. 4. an. 381. fol.*
446. multi nominantur .

Patriarcatum Ecclesiarum ordo
in Romano Concilio definitus
sub Damaſo ; *tom. 4. an. 382. fol.*
463. vide Orientales .

Patriarcatus Cōstantinopolitanus
quomodo vsurpauit primum locū
post Romanum ; *vide* Cōstanti-
nopol. *vide* Orientales .

Patriarcarum nomen , & res , anti-
qua ex tempore Anacleti ; *to. 2.*
an. 112. fol. 52.

Patriarchæ nomine utebantur ne-
dum Iudæi , sed Aegyptij ; *ibi-*
dem .

Patriarchæ dici ceperunt in Occi-
dente omnes Archiepiscopi mo-
re Gothorum ; *to. 7. an. 533. fol.*
187.

Patriarchæ nomen omnibus Ar-
chiepiscopis concedunt Græci :
multa de hoc : *to. 7. an. 570.*

Patriarca idem est ac Princeps
Patrum ; *tom. 7. an. 570. fol.*
533.

Patriarcatus in Italia non erant ,
nisi Romanus ; *tom. 7. an. 570.*
videtur autem præter Papam
vocari Patriarca Episcopus A-
quileiensis omnium primus , non
tamen quia more Græco Archie-
piscopi omnes dicuntur Patriar-
chæ , sed quia Episcopi Occi-
dentales propter Scisma à Ro-
mano Pontifice ob Sanctam Sy-
nodum , & causam trium Capi-
tulorum , elegerunt sibi in Patri-
arcam Occidentalem tamquam
Romanum ipsum Aquileiensem ;
tom. 7. ibid. & ex hoc tempore
nomen , quod ob Scisma habuit,
pro bono pacis , deinde retinere
permisſum ; & ex indulgentia Pa-
pæ tenet *ibid. fol. 533.* Patriarca-
tus Tituli dati tribus Ecclesijs S.
Petri , Romanæ , Alexandrinæ ,
& Antiochenæ ; *tom. 8. an. 597.*
fol. 108.

Patriarca Aquileiæ Seuero mortuo ,
qui fuerat Scismaticus ; propter
tria Capitula , ordinatur Ioannes
consensu Regis Longobardorum
Agilulphi : & ab Episcopis , qui
erant sub Romanis , ordinatus est
in Gradu Patriarca Epiphanius ;
& ex tunc duo fuerunt Patriar-
chæ , Gradenſis , & Aquileienſis ,
to. 8. an. 605. fol. 195. huius ele-
ctioni fauit Exarchus Italiæ pro
Imperatore , quia iste cōtra Scis-

D a d mati-

maticos euehat Catholicos ;
fol. 196.

Patriarca Gradenſis ab Honorio I. deponitur, & alius creatur; *to. 8. an. 630. fol. 299.* & ſicut Aquileienſis Pallium à Papa habet; *ibid.* hic Patriarca à Romano Pontifice defendebatur, ille à Longobardis; *ibidem* lis huius Patriarchæ cum Sereno Epifcopo Foroſulienſi quomodo decifa per Gregorium II. & III. *to. 9. an. 729. fol. 95.*

Patriarca antiquæ Aquileiæ erat Foroſulienſis Archiepiſcopus; *to. 9. fol. 96.* eo quia ibi reſideret, non quia eſſet Epifcopus Foroſulij, quia alium proprium hæc Ciuitas habebat Epifcopum; *ibidem.*

Patriarca Gradenſis ab Epifcopo Aquileiæ adiuto à Longobardis vexatus, à Papa Hadriano I. defenditur, precibus Venetorum; *t. 9. an. 772.* Idem Patriarca Gradenſis à Duce Venetorum è Turri præcipitur; *t. 9. an. 802.* quia noluerat quædam Epifcopum conſecrare à Duce commendatum.

Patriarchæ appellari ſolebāt Papæ, & lumen luminum, ſed Pontifex Romanus lumen ſupremum luminum; *to. 9. an. 817. fol. 657.*

Patriarca Gradenſis ſollicitat animos contra Imperatorem Ludouicum: ideo fugit Conſtantinopolim, & poſtea curat mitti ab Imperatore Cōſtantinopolis Michaelē inter Legatos ad Impera-

torem Ludouicum; *to. 9. an. 821. fol. 705.*

Patriarcam Conſtantinopolis, et Succeſſores ſine licentia Papæ poſſe vti Pallio conceſſit Papa Ioannes XI. *to. 10. an. 930. vide Pallium.*

Patriarca Aquileiæ cū Scisma eſſet in Eccleſia Romana de tribus Antipapis, obtinuit Priuilegium de ſubiecdā Eccleſia Gradenſi; *tom. 11 an. 1044.* multa de hoc.

Patriarca Venetijs conceditur à Leone IX. *to. 11. an. 1050.*

Patriarchæ nihil habent ſupra Archiepiſcopos niſi quod concedunt Canones; *to. 11. an. 1099.*

Patriarchæ Ieruſalem obediūm ab alijs Epifcopis; *ibid.* decernit Paſchalis II. *t. 12. a. 1108. fol. 67.*

Patriarca Antiochiæ à Papa inſtituitur ex quo Saracenis fuit crepta; *to. 12. an. 1136. vide Antiochenus;* & Latinis fiebat.

Patriarca Armeniæ venit ad vnitatem Romanæ Eccleſiæ, & conſtitetur Primatum Papæ, &c. *to. 12. an. 1197. fol. 896.*

Patriarca Ieruſalem non eſt primus, quia non Iacobo, ſed Petro commiſſæ Oues; *tom. 12. an. 1195.* Multa.

Patriarca Conſtantinopolis, quando Latini cep̄erunt eam Ciuitatē, eligitur ibi à Latinis, à Papa Romæ conſecratur; *t. 13. an. 1205. fol. 140.* fuit Latinus Venetus.

Patriarca Ieruoſolimitanus ſit Epifco-

- scopus Vercellenfis ; & à Papa Pallium obtinet , &c. *to 13. an. 1205. fol. 143.*
- Patriarcarum Ordo hic est : post Romanū Pontificem primus est Constantinopolit. , secundus Alexandrinus , tertius Antiochenus , quartus Ierosolimitanus ; *tom. 13. an. 1215. fol. 243.*
- Patriarchæ omnes cū à Papa habuerunt Pallium possunt suis Archiepiscopis dare ; *ibid.*
- Patriarchæ possunt omnium inferiorum appellationes recipere , saluo Iure Sedis Apostolicæ .
- Patriarchæ à Græcis appellantur etiam Archiepiscopi ; *tom. 8. an. 678.*
- Patroni possunt fundare Iura Patronatus , & quomodo ; ex Zaccaria Papa ; *to. 9. an. 744. fol. 164.*
- Patrum errores quomodo excusandi ; *tom. 2. an. 266. fol. 617.*
- Patres aliquando cum rigore iudicarunt de lapsis , & incontinentibus , & quare ; *tom. 2. an. 305. fol. 812.*
- Pater Diuinus solus est inginitus ; *to. 3. an. 325. fol. 297.*
- Patrum Sanctorum Doctrinis hæreses confutandæ ; *to. 4. an. 383. fol. 488.*
- Pater Aeternus prius non solebat pingi , dicit Gregorius II. &c. *vide Imagines .*
- Patrum Doctrinis inhiærendum ; *to. 9. an. 794. fol. 425.*
- Patrum doctrinas non semper recipiendæ Photius dicebat ; *an.*

883. *tom. 10. &c.*
- S. Pauli Ecclesia noua construitur via Ostiensis , & fit amplior illa quam fecerat Constantinus , quia angusta erat , intra Ripam Flumijs , & Viam Ostiensem , estque illa , quæ videtur hodie ; *tom. 4. an. 386. fol. 527.* in S. Pauli Sepulcro , sicut & S. Petri , Cubicularij , seu Cappellani constituti ; *to 6. fol. 253.*
- Paulus Apostolus cū dicitur adolescens in nece Stephani , non ætate , sed viuacitate , & spiritibus talis erat , & ratio ; *tom. 1. an. 36. fol. 262. & 63.* Natus est Tarfi in Cilicia : raptus eius ad tertium Cælum non accidit eo anno , quo conuersus est , sed multo post ; *ibidem fol. 264.* Paulus illud nomen accepit in Baptismo ex S. Augustino ; *ibid. fol. 264.* Sanctus Hieronimus dicit non tūc fuisse mutatū nomen , quia ex actibus Apostolorum contrariū colligitur , sed ex Conversione Sergij Pauli Braconensis ; *ibid. vel quia ipse Proconsul sic iussit , vt melius alij volunt , etc.*
- Paulus Petro minor ; *to. 1. an. 39. fol. 269.* etiam ei cōfertur Euangelium prædicandum ; *ibidem .*
- Paulus cum Barnaba initiatus est in Apostolatu ; *an. 44. fol. 336. tom. 1. vocat se abortiuum , quia supra numerum duodecim Apostolorum ; ibidem , & si à Spiritu Sancto electus non tamen voluit ad prædicationem ire , nisi ab*

Ecclesia missus, *ibidem fol. 336. & seqq.*

Paulus raptus ad Cælum anno eodem; *to. 1. fol. 341.* quæ Paulus vidit: inter alia dicitur Conuersio Gentium ad Fidem; *ibid.*

Paulus vsus est Tito pro interprete ad explicandum græco eloquio scripturarum maiestatem, quia Iudæi licet eruditi Græcè, non facile possunt Græcè loqui; *tom. 1. an. 45. fol. 353.*

At melius dicunt alij quod Paulus alta loquebatur, & Titus explanabat; *ibidem fol. 354.* multa de hoc; *vide Lingua.*

Paulus quando dicitur accepisse potestatem euangelizandi Gentibus, Petrus verò Iudæis; *an. 51. to. 1. fol. 387.*

Paulus quare, & quomodo Petrum reprehendit; *to. 1. an. 51. fol. 388. vide Petrus.*

Paulus qui reprehenderat Petrum ob simulationem, &c. ipse in hoc cadit, quia circumcisit Thimotheum natum ex Gentili, ne scandalizaret Iudæos; *tom. 1. an. 51. fol. 397.*

Paulus quomodo conuertit Dionisium Athenis; *tom. 1. an. 52. fol. 407.*

Paulus dixit se imperitum sermone, non scientia, quia ait Augustinus non sequebatur regulas eloquentiæ; *tom. 1. an. 77. fol. 448.*

Paulus fuit cælebs, sine coniuge, licet Clemens Alexandrinus di-

xit oppositum; *to. 1. an. 57. fol. 466. & seqq.* multi contrarij in hoc, & declarantur.

Paulus quare se intitulat Apostolum Iesu Christi, & aliqua de Titulis; *an. 57. fol. 521.*

Paulus quare scripsit Epistolam ad Romanos: quia ibi non erat Petrus, & vt redderet rationem, cur legalia abrogasset; *fol. 541.*

Paulus quomodo dicitur esse Gæcium Prædicator, sed datus vniuersæ Ecclesiæ; *fol. 541.*

Paulus natus in Tarso Ciliciæ quare se dicit Romanum; *an. 58. fol. 580.* sub Gamaliele studuit in Ierusalem, *ibid.*

Paulus Romam venit anno Domini 59. *fol. 592.* in Diaconia, S. Matie in Via Lata exceptus fuit.

Paulus Romæ manens catena vinctus erat cum custodiente, se milite, & sic catenatus in foris causam Religionis dicebat; *an. 59. fol. 593.* omnes, & proximi, & remoti cum dereliquerunt; *ibid.* sed postea multi accesserunt *fol. 594.*

Paulus an scripserit ad Laodicenses quæstio fuit *an. 60. fol. 603.*

Pauli Epistola ad Hæbreos; *an. 60. tenetur scripta Romæ; to. 1. an. 60. fol. 615.* quidam hæretici dixerunt eam non esse Pauli: primus Marcion, & alij: 615. qui defendunt. *ibidem, & fol. 616. & 617. &c.* Multi Papæ: & multa de hoc vsque ad *fol. 620.*

Paul-

Paulum in Hispanias fuisse profectum ex *an. 61.* multi tenent, sed Gelasius Papa dicit contrarium: multa de hoc; *an. 61. fol. 622.* Negat etiam Innocentius I. *ibid.*

Pauli gesta post annum quartum Neronis, non fuerunt scripta; *ibid. fol. 623.*

Paulus Romæ manifestè prædica-uit; *an. 68.* eius effigies qualis; *ibid.*

Paulus cum Petro carceratus à Nerone ex casu Simonis Magi, *an. 68. fol. 651.* S. Ioannes Chrysostomus pro Paulo assignat aliā causam, quòd scilicet Pellicem Neronis conuertisset; & huic nolebat consilia contraria dare, ideo eum occidit *652.*

Paulus, & Petrus martyrio coronantur Christi *anno 69. fol. 664. & seqq.* Causa proxima Martyrij, quia Castitatem prædica-
bant *fol. 665.* multa de hoc: Quòd Paulus fugerit prius cum Petro multi dicunt, &c. *fol. 666.* eorum gesta ante mortem.

Ex Colli vulnere lac emanauit: locus ubi occisus Carnificina Christianorum; *fol. 677. & 68.* Pauli statura, figura, effigies, &c. *668.* eius Corpus quomodo sepultum; *fol. 670. & 71. ac 72. vide Petrus, ubi alia de hoc.*

S. Pauli primam Ecclesiam in via Ostiensi construxit Anacletus; *to. 2. an. 105. fol. 26.*

S. Pauli memoria, ac Tropheum.

Via Ostiensi illibatè seruata; *to. 2. an. 215. fol. 322. & 23.*

S. Pauli Corpus Via Ostiensi collocatum, refertur translatum ad Catacumbas cum Corpore S. Petri, & ambo mansisse usque ad Cornelium Papam, deinde reddita suis sepulchris; *to. 2. an. 221. fol. 337.*

S. Pauli Corpus in Via Ostiensi sepultum etiam post translationem à Catacumbis fuit ibi repositum; *tom. 2 an. 221. fol. 318.* nota ex V. S. Petri, quòd non videtur Corpus S. Pauli esse cum Sancto Petro, &c.

Pauli Apostoli Hospitium Romæ; *tom. 8. an. 701. &c.*

S. Pauli Basilica à Constantino I. facta: Corpus eius in loculo ære concluso recondidit in ea, sicut fecit de D. Petro in Ecclesia eius; *to. 3. an. 324. fol. 248.* Dona facta illi Ecclesie, & redditus primò assignati; *ibid.* quo ritu, & celebritate edificata; *to. 3. an. 324. fol. 250.*

S. Pauli Caput, vel aliam Reliquiam petit Imperatrix Constantina Vxor Mauritij pro Constantinopoli, sed Gregorius I. restitit; *an. 594. to. 8. fol. 73.* & mittit solum partem Carcæ S. Pauli. Eius Corpus ex dictis ibi in Ecclesia sua sepultum; *ibid.*

In S. Pauli Basilica Monaci habitabant; *to. 8. an. 601. fol. 153.*

S. Pauli Ecclesie pro luminaribus à Gregorio I. assignatum latifundium

dium ad aquas saluas; *to. 8. an. 604. fol. 176.*

S. Pauli Corpus in sua Ecclesia esse colligitur; *ex to. 9. an. 801. fol. 494.*

S. Pauli Ecclesia diruta, à Leone III. reedificata, &c. *an. 801. In S. Pauli Ecclesia Romę Monaci inseruiebant pro officijs, &c. & cū Otho III. Imperator vellet eos inde pellere, quia malè degebant, & ponere alios dictos Canonicos, S. Paulus apparens ei noctu, ab hoc detenuit; to. 10. an. 996. fol. 907.*

S. Paulus dicitur habuisse eundem Thronum cum Petro in Ecclesia; *tom. 11. an. 1080. fol. 539. Gregorius VII.*

S. Pauli Corpus in Ecclesia propria eius dicit esse Innocentius III. *tom. 13. an. 1202. fol. 113.* Ideò. Monasterium illud recipit sub protectione Sedis Apostolicę: multa de eo.

Paulus Samosatenus Deum negabat Christum, sed dicebat esse purum hominem; *tom. 2. an. 265. fol. 607.*

Paulus I. Eremita in persecutione Decij in Eremum fugit, *an. 253. to. 2. fol. 443.*

Pauli Samosateni indigna scelera; &c. *tom. 2. anno 272. fol. 628.*

S. Paulini Episcopi Nolani obitu maximus terremotus factus est; *to. 5. an. 431. fol. 607.*

Pauperes alendi cum Collectis Ec-

clesiarum: sic olim fiebat; *to. 1. an. 44. fol. 335. & seqq.*

Pauperes ad stipem mendicandam præ foribus Ecclesię stabant; *to. 1. an. 57. fol. 389. & hoc ne obstreperent: sed in Ecclesijs cum cæteris orabant; ibid.*

Pauperibus mensę parabantur in Ecclesijs, & quomodo *ibidem fol. 492.*

Pauperes *vide* Mendicantes.

Pauperum filij *vide* Filij.

Pauperibus nihil esse dandum, sed solum Pauperibus spiritu: *vide* Messaliani.

Pauperes ter mille alebat Antiochena Ecclesia per dies singulos, præter Carceratos, &c. *to. 4. an. 386. fol. 533.*

Pauperum defensores contra Diuitum potentias per Episcopos cum prouisione delegandi; *tomo 5. fol. 53.*

Pauperes quibus bonorum Ecclesię pars est eroganda, sunt pauperes Diocesis; *to. 6. an. 494. fol. 486.* nam peregrini de parte Episcopi alendi sunt; *ibidem.*

Pauperum oppressorum Aduocatus necessariissimus cum po testate, & audientia Principis; *to. 7. an. 568.* Multa bona sequuntur ex hoc: *nota ibid.*

Pauperes ita alendos, vt quilibet Ciuis suum aleret Concil. Turonense; *to. 2. anno 570.*

Pauperes cum liberalitate iuuandi Deus enim adiuuat tales, Exemplum de Tiberio Catholi-

co Imperatore post Iustinum *an.* 582, qui omnia pauperibus dabat: quodam die in Palatio signum Crucis in petra pauimenti vidit, ob reuerentiam fecit auferri petram, inuenit alias cum eodē signo, & postea aliam fecit omnes auferri, & inuenit maximū thesaurum, quem Pauperibus dedit; *to. 7. an.* 582. deinde ipsi reuelatur alius Thesaurus Narsetis. *ibidem.*

Pax facta inter Alexandrum III. & Fridericum Imperatorem Venetijs, & quomodo; *tom. 13. an.* 1177. *fol.* 687. & *seqq.* sed multa adiunt falsa, &c. purgantur, &c. cum magna pompa, & solemnitate, &c. multa, &c. *fol.* 691. 92. usque ad 714.

Pacis Templum Romæ ictu fulminis, vel alio igne iniecto, præcedente Terræmotu ex improviso conflagrauit totum; *tom. 2. an.* 193. *fol.* 252.

Pax vera esse non potest sine corde mundo, & charitate; *tom. 6. fol.* 482.

Pax orta inter Ecclesiam Romanam, & Græcam, quando hæc damnauit hæreses, et scismata; *tom. 7. an.* 519.

Peccata scripta in charta miraculo deleta sunt; *vide* Confessio.

Peccata omnia si fiant in Charitate, vt supra non esse peccata, docebant Almericiani; *tom. 13.*

anno 1109. *fol.* 188.

Peccatum non esse malum, sed præmio dignum dicunt Gnostici; *tom. 2. an.* 120. *fol.* 73.

Peccata esse paria docuit Nouatianus; *to. 2. an.* 254.

Peccata sine Pœnitentia nullus potest relaxare, nec Deus ipse relaxat; *tom. 4. anno* 390. *fol.* 622. & 23.

Peccatum tanquam aliquid vtile nobis introductum à Deo fuisse dicunt hæretici Mopsuæreni dænati à Vigilio Papa; *to. 7. an.* 553. *fol.* 421. & 422. Multa de hoc.

Peccata Laicorum non benè excusantur, eo quod Laici sint; *to. 6. an.* 496. *fol.* 513.

Peccata Clericorum grauiora; *ibidem.*

Pedustundi solitum in orationibus; *an.* 58. *fol.* 565. & c.

Pedum ablutio in Cœna: vsus antiquus; *to. 1. fol.* 151. quando Christus lauit *ibid.*

Pedum Christi Vestigia *vide* Christus.

Ad Sanctorum Pedes antiquitus prostrabantur fideles; *tom. 1. fol.* 230. & 31.

Pedes Papæ osculandi, etiam ab Imperatore; *to. 8. an.* 710.

Pedes Papæ osculari soliti ab omnibus; *to. 10. an.* 847. *fol.* 48.

Peierare esse licitum sicut iurare; *vide* Messaliani.

Pelagius Monachus ex Origenistis in-

incepit suam heresim discere, & docere; *tom. 4. an. 388. fol. 586.* Pelagius detegitur hæreticus, qui prius sanctè vivebat, vt Chrysostomus testatur; Erat Monachus, ex eodem; *1. 5. fol. 225. a. 405.* à Monachis Aegypti fuit detectus; *fol. 226.* fuit prius carus Augustino, & Paulino; *f. 226.* Ex Scotia trahens originem; *fol. 305.* habuit pro Antesignano Porphyriū: fuit voluptuosus Monachus *ibid.* & *seqq.* Incipit negare traductionem peccati; *fol. 306.* ex Origene, & Stoicis sua Dogmata accepit; *fol. 324.* Primum fuit hominem non egere Dei auxilio (& eius ratio) sed libero arbitrio posse facere, quod vult; *fol. 325.* S. Hieronimus eum primū cognoscit, eiusque heresim; *ibid.* è Roma pellitur; pergit in Siciliam *fol. 327.* Hilarius è Sicilia excitat Augustinum contra Pelagiū; *fol. 326.* damnatur primò Romæ, deinde Carthagine; *10. 5. fol. 340.* fingit se admittere gratiam; *fol. 356.* Catholicam fidem profiteatur in Concilio Diospolitano, *10. 5. fol. 371. an. 415.* eius hæreses ab eo damnatæ in Concilio, quæ: *vide* Hæreses; declaravit postea, esse necessariam gratiam, vt facilius impleatur &c. *10. 5. fol. 375.* sed in Concilio Mileuitanus damnatus est, quia cognita eius simulatio; *tom. 5. an. 416. fol. 384.* iterum in Concilio Carthaginensi; *fol. 386.* Pelagius se

excusat apud Innocentiū primum Papam; *fol. 395.* Purgat se apud Zosimum Papam, dicens se paratum esse sentire de fide, quæ proponeret Romanus Pontifex; *fol. 402.* & recipitur à Zosimo; *ibid.* declaratur Catholicus pro tunc, sed detecta fraude per Concilium Prouinciale Carthaginense damnatur à Zosimo; *fol. 413.* & *415.* &c.

Penas damnatorum non esse æternas: Origenistæ: confutat Augustinus; *tom. 5. fol. 364.*

Penæ Ecclesiæ Pauperibus diuidendæ; *tom. 8. an. 591. fol. 24.*

Penitentibus olim adeo graues, & longæ erant, vt vix ætas sufficeret; *tom. 11. an. 1055. fol. 220.* Multa.

Penitentiarū formæ; & qualitates; *ibid.*

Pro penitentibus etiam Palmatæ dari solitæ, id est verbera in manibus cum ferula; *10. 11. an. 1055. fol. 220.* et Penitentia vnius diei viginti Palmatis redimi poterat, &c.

Penitentia alia verberum per scopas dicta, quæ verbera penitentes sibi infligebant, & tria millia scoparum vnum annum penitentia redimebāt. *ibid.* Multa de hoc. Hæc verberatio voluntaria scoparum dicta etiam disciplina; *ibid.*

Penitentia cepit per voluntariam disciplinam ex anno 1056. *tom. 11.*

Pæni-

Pœnitentia publica imposita Regi
pœnitenti; *tom. 11. an. 1077. fol.*
315.

Pœnitentia Regis, qui fuit diffama-
tus, quod habuerit partem in
morte Sancti Thomæ; *to. 12. an.*
1172. vide Rex.

Pœnitentiæ Sacramenti tres partes;
tom. 1. an. 56. fol. 436. & 37.

Pœnitentia secreta, & publica: sed
publica rarò danda; *tom. 1. fol.*
438.

Pœnitentiarij in Ecclesijs ponendi,
qui Confessiones audiant; *ibid.*
fol. 439.

Pœnitentiarius ablatum tempore
Nestorij dixit Socrates, sed falsum
est; ipse enim fuit Nouatianus:
PP. qui contrarium dicunt;
tom. 1. an. 56. fol. 440. et 41. vi-
de Confessio.

Pœnitentia danda lapsis, & quando
remittebatur, seu indulgebatur
casui; *an. 58. fol. 536.*

Pœnitentiæ remissio, Indulgentia
dicitur; *ibid.*

Pœnitentes lapsi in quoduis pec-
catum ab Ecclesia recipiendi; *to.*
2. an. 216. fol. 324. de hoc fecit
decretum Zephirinus; ibid. quo-
modo recipiebantur pœnitentes
publici; ibid. fol. 326. et 327.

Pœnitentiales Canones pro publi-
cè pœnitentibus Hæreticis in Cõ-
cilio Carthagenensi per Cipria-
num facti; *tom. 2. an. 254. fol.*
476.

Pœnitentiæ publicæ diuersi gene-
ris, & diuersis in locis dabantur;

tom. 2. an. 263. fol. 597.

Pœnitentia necessaria est post pec-
catum, quod nec Deus ipse sine
ea relaxat; *tom. 4. an. 390. fol.*
622. et 23.

Pœnitentia publica quomodo da-
batur (de Fabiola) *to. 4. an. 390.*
fol. 627.

Pœnitentiæ Hæreticorum non te-
stinè, sed tardè recipiendæ; *vi-*
de Hæretici.

Pœnitentiarij constituti Romæ pro
pœnitentibus in quatuor Regio-
nibus, qui per Hebdomadas ex-
ercerent munus; *tom. 6. an. 483.*
fol. 770.

Pœnitentia iniungenda pro quali-
tate delicti, non ad libitum, erat
olim Pœnitentiale: Leo IV. *to. 10.*
an. 855. fol. 126.

Pentecostes Festum; *an. 58. fol.*
554. quando celebrabatur; fol.
578.

Pensio imponi solita à Papa super
Episcopatibus: de Simplicio super
Episcopo Rauennateni, qui solu-
ere debuit Mutinensi Præfuli;
tom. 6. an. 482. fol. 364.

Penula Pauli quid importet; *an.*
58. fol. 547. multa significabat.

Peregrinatio septem millium virorū
ex Germania, & Northmandia E-
piscopis multis diebus in Ieru-
salem; *tom. 11. an. 1064. fol. 357.*
sed male habiti à prædatoribus
Saracenis.

Peregrinatio in Ierusalem com-
mutata pro pœnitentia omnium
peccatorum; *tom. 11. an. 1095.*

Ecc

Vr-

Urbanus secundus.

Peregrini Episcopi prius inuitabantur ad prædicandum quando accedebant ad aliquam Ciuitatem; *to. 1. an. 46. fol. 362.*

Peregrini à Christianis hospitio recipiendi; *an. 75. fol. 714.*

Peregrini aducentes Ierusalem maxima hospitalitate à Hyeronimo recipiebantur; *tom. 4. anno 386.*

Peregrinatio Monacis prohibēda *to. 4. an. 386.*

Peregrinatio Virginibus prohibita; *ibidem.*

Peregrina Communio, quæ: *vide* Communio.

Peregrini Christiani communione peregrina recipiebantur, idest in precibus communibus, non verò in participatione Sacrorum in Fidem, vt Catholici profiterentur; *to. 5. an. 400. fol. 119.*

Peregrini de parte bonorum Episcopi alendi sunt; *to. 6. an. 494. fol. 486.*

Peregrina communio, idest in solis Orationibus dabatur venientibus ab hæresi per aliquod tempus; *tom. 6. an. 487.*

Peregrinatio in Terram Sanctam commendata à Sancto Gregorio; *to. 8. an. 592. fol. 38.*

Peregrinatio Terræ Sanctæ semper in deuotione habita, licet Terra illa à Saracenis possideretur; *tom. 8. an. 899.*

Peregrinatio Romæ frequēs semper fuit; *tom. 8. an. 703. & 709.*

Peregrinationes olim celebres Romæ; *tom. 9. an. 813. fol. 9.*

Peregrinationes prohibitz olim à Concilijs, quia fideles specie peregrinandi innumera mala committebant, quasi essent immunes à culpa, &c. *to. 9. an. 813. fol. 588. & Vagationes, & quæstus, &c.*

Peregrinatio versus Romam à toto Mundo; *tom. 10. an. 865. fol. 317.*

Perfectionem, & æqualitatem Dei posse hominem acquirere; vt peccare non possit; *to. 3. fol. 779. an. 361. dicebant Messaliani, & hoc propria virtute hominis.*

Perfæ Christiani patiuntur multa, ob inuidiam Iudæorum; *tom. 3. an. 343. fol. 551. 52. sexdecim mille in hac persecutione Martyrium passi sunt; ibidem.*

Perfarum Ecclesiæ subditæ Antiochenæ; *tom. 3. an. 344. fol. 553.*

Perfarum inuasio vsque ad annum 578. *vide* Imperium.

Perfarum Rex Cosrohes mirabiliter vincitur à Iustini Fratre Iustiniano, qui omnes Regiones Imperij Romani recuperauit: multa de hoc; ita vt ipse Cosrohes præ dolore mortuus sit, qui, prius quam vinceretur neque Legatos Imperatoris voluit audire: moriens præcepit ne vmquā Perfæ pugnarent cum Romanis; *to. 7. an. 579. Prædam ingentem Dux ad Imperatorem detulit cū viginti Elephantis; to. 7. an. 582.*

Itc-

Iterum sub Tiberio Imperatore per Mauritium vincuntur Persæ; *an. 583.*

Iterum sub Mauritio per Philip-
pum vincuntur egregiè; *tom. 7.*
an. 509.

Persarum Rex Hormisdas infestis-
simus Romanis, à suis occisus est;
an. 592. tom. 8. fol. 41. eligitur
Cosrohes eius Filius; *ibidem*, sed
hic à Barame, quoniam Patrem
occiderat, deturbatus, confugit
ad Imperatorem Mauritium, qui
benignè recipit, & tractat regio-
more, & de Hormisdâ victoriam
reportarat maximam Mauritius
Imperator. *fol. 41.* Cosrohes re-
stituitur in Regnum à Mauritio
cum maxima pecuniæ summa;
eum mittit cum suo exercitu, &c.
& ob gratitudinem misit Antio-
chiam Crucem auri ornatam
gemmis. &c. *fol. 41. a. 593.* quam
Avis eius abstulerat ex Antio-
chia, &c. & alia dona misit.

Persarum Regina Christiana pri-
uato habitu venit Constantinopoli-
m: &c.

Persarum præfatus Rex Cosrohes
rogatus à Mauritio per Filium
Theodosium, qui post eum fuit
dirè occisus Niceæ, memor be-
neficii morus est ad auxiliandū,
audiuit autem eum occisum cum
Filijs per Phocam, & mouit bel-
lum eidem *an. 603.* & Siriam,
Pheniciam, ac Palestinam sub-
egere; *ibid. fol. 167.* Item Asiam,
Galatiam, Cappadociam, & Pa-

phlagoniam; *ibid. & an. 607. fol.*
204. an. 610. venientes usque ad
Antiochiam totum exercitum
Heraclij Romanum occiderant,
pauci superarunt, *fol. 212.* ca-
piunt Damascum; *fol. 213.* & in
eodem loco prius Saraceni fece-
runt incursionem; *an. 614.* Ieru-
salem capiunt: Christianos, cap-
tivos, Zaccariam Episcopum, &
S. Crucem portant in Persidem,
sed neque aperta fuit theca, seu
Capsa in qua erat Crux numquā,
neque in Persia, neque ante,
neque post, &c. *fol. 237. an. 615.*
Aegyptum vastant. Cum Hera-
clius pacem peteret representan-
do beneficium, quod à Roma-
nis acceperat, dum erat eiectus,
noluit Cosrohes dare, *an. 617.*
Anciram Gallaciæ capiunt; *10. 8.*
an. 619.

Heraclius ad bellum proficisci-
tur: quid accidit Legatis eius;
vide Imperator: Maximus Persa-
rum exercitus, parvus Romano-
rum, sed isti vincunt, & Ducem
capiunt Persarum; *10. 8. an. 621.*
Iterum Heraclius pugnat cum
Persis, & vincit; *an. 622.* tertio
victi *an. 623.* quarto superantur
ab Heraclio; *an. 624.* quinto col-
lectis omnibus viribus bellum
instaurant Persæ, & vnum exer-
citum mittunt Constantinopolim,
vt diuerterent Imperatorem, sed
frustra, quia Sarbanas eius Dux
pacem facit cum Filio Impera-
toris Constantinopolis; *an. 627.*

Ecc. 2 fol.

fol. 285. & quia Heraclius in Damertager Ciuitate, vbi degebat Cosrohes penetrauit, hic fugit rrans Tigrim, Regem declarauit Filium minorem, quod sciens maior natu, insequitur Patrem, & capit, ligat catenis collum, & pedes, carcerat, pane, & aqua nutrit; *fol. 286.* & post quinque dies acerbe interficere iussit; *fol. 286.* omnes Prouincias Romani Imperij restituit; *fol. 288.* & sic Persæ omnino debilitati. Ideo Arabes, seu Saraceni, insurgunt contra Romanos; *to. 8. an. 631.*

Persecutionem patientibus est prout subueniendum; &c. *tom. 12. an. 1163. fol. 489.*

Persecutio prima Christianorum sub Nerone fuit; *an. 66. fol. 640.*

Persecutio secunda Christianorum sub Domitiano; *an. 92. fol. 727.*

Persecutio tertia sub Traiano; *to. 2. an. 100. fol. 3.*

Persecutio alia Christianorum excitata sub Marco Aurelio, & Lucio Vero; *to. 2. an. 164. fol. 143.* maxima, & crudelissima fuit; *an. 179.* per totum.

Persecutio noua contra Christianos tempore Seueri Imperatoris; *to. 2. an. 203. fol. 294. 95.* vsque ad 304.

Persecutionis tempore esse licitum idolatrare externe, & non interne, docuit Elxai Hæreticus; *tom. 2. an. 105. fol. 25.* & Basilides; *fol. 63.*

Persecutionis tempore fuga est licita; *to. 2. an. 205. fol. 303.* multa de hoc Hæretici olim hoc damnarunt; *ibidem fol. 304.*

Persecutionis tempore Martyrium redimebant tributo; soluebant enim ne occiderentur, & licitum: multa de hoc; *t. 2. an. 205. fol. 305.*

Persecutio Christianorum tempore Maximini; *tom. 2. an. 237. fol. 391.* Origo fuit quia ipse occidi fecerat Alexandrum Imperatorem, & eius Domum, ac familiam persequabatur, quæ erat Christianis referta; *ibid.*

Persecutio maxima tempore Decij in Christianos; *tom. 2. an. 253. fol. 416.*

Persecutio sub Decio præmonstrata in visione; *tom. 2. an. 253. fol. 416.*

Persecutionis tempore potest fidelis etiam Episcopus se abscondere, vt fecit Cyprianus; *tom. 2. an. 253. fol. 422. & 23.* multa de hoc, & *fol. 439.* de Dionisio Alexandrino Episcopo, et de Gregorio Thaumaturgo; *fol. 448.*

Persecutionis tempore quomodo seruandi Confessores, & alij; *to. 2. an. 253.* per totum.

Persecutio magna Ecclesiæ sub Gallo, & Volusiano; *tom. 2. an. 255.*

Persecutio cur à Deo permissa; *ibidem.*

Persecutio à Valeriano excitata; *tom. 2. an. 259. fol. 534.*

Persecutionis tempore Christiani

ni non possunt se proferre ; *to. 2. an. 260. fol. 550.*

Persecutio Christianorū sub Claudio ; *to. 2. an. 269. 270. fol. 619. & 20.*

Persecutio sub Aureliano ; *tom. 2. an. 273. fol. 633.*

Persecutionem hanc cessare iubet Tacitus Imperator sequens ; *to. 2. an. 279.*

Persecutio maxima sub Diocletiano ab *an. 283. & seqq.* vsque ad 303.

Persecutionum causę fuerunt corrupta vita Christianorum , & ipsorum Sacerdotum æmulationes, inuidiæ , &c. *tom. 2. an. 302. fol. 720.*

Persecutionis tempore fugere est licitum ; *tom. 2. an. 305. fol. 809.*

Persecutionem pecunia redimere licitum ; *to. 2. an. 305. fol. 809. & meretur, qui id facit.*

Persecutionis tempore lapsi diuersis modis ; *vide lapsi ; an. 305. fol. 809. 10. &c.*

Persecutionem Christianorū Deus permisit, quia eorum mores erant deprauati ; *tom. 3. fol. 31. an. 308.*

Persecutio sęua sub Licinio ; *to. 3. an. 316. fol. 160. & ante.*

Persecutionis tempore officium Diaconorum, *t. 3. an. 316. f. 162.*

Persecutor Christianorum dici potest Antichristus ; *tom. 3. an. 356. fol. 68.*

Persecutionis tempore fugere licet ; *tom. 3. an. 356. fol. 681.*

Persecutio Iuliani Imperatoris contra Christianos diuersa ab alijs, quia cogebat minis, &c. abnegare Fidem , & si non negabant, eos illudebat absque Martyrio , quia eos de hoc eupidos videbat ; *tom. 4. an. 362. fol. 17.*

Persecutionis tempore quando Episcopi possunt fugere ; *to. 5. fol. 287.*

Persecutio Vuandalica in Africa sęuissima ; *vide to. 6. an. 484. per totum. Humericus persecutor à vermibus consumptus moritur ; fol. 418.*

Persecutio Paganorum fugienda, quādo Episcopus vel alius Superior non potest inuenire locum in quo stet , & insistat ad prædicandum ; quia Dominus dixit, si persequuntur vos in vna , &c. *tom. 9. an. 751. fol. 200.*

Persecutionis tempore fugiendum est , & non licet periculis se exponere ; si tamen quis in periculo reperiatur , constans esse debet ; *tom. 9. an. 755. fol. 236.*

Persecutionis tempore aliqui spiritu ducti , produnt in medium , & fidem defendunt ; *tom. 9. an. 761.*

Persecutio maxima pro Imaginibus ; *tom. 9. an. 818. fol. ante, & post sub Leone Armeno ; vide Imagines.*

Personę Diuinę non sunt tres res, vt tres Angeli , sed vna res. S. Ansel. *tom. 11. an. 1094. fol. 650.*

Hæresis de hoc, ob quam S. Anselmus

scimus scripsit de Incarnatione Verbi, &c.

Personarum Diuinarum proprietates, non esse Personas; *to. 12. an. 1147. fol. 338.* Gilbertus Pa-
retanus.

Personas Diuinas in nulla propo-
sitione posse prædicari; *ibid.*

De Personis Diuinis doctrina di-
gna in Concil. Remensi decreta; *to. 12. an. 1148. fol. 346.*

Personæ Diuinæ: multa de illis, &
digna pro Theologis, &c. *to. 12. an. 1148. fol. 354. 55. 56. &c.*

Personarum diuinarum pluralitatem
primus omnium negauit Monta-
nus; *tom. 2. an. 173. fol. 183.*

Personati, seu Mascherati incede-
bant homines cum ludi fiebant
Matris Deorum Romæ; *to. 2. an. 183. fol. 241.*

Personam vnā Diuinā esse
dixerunt Monarchici; *to. 2. anno 196. fol. 260. & Præxas: post eum*
Noctus; tom. 2. an. 260. fol. 556.
& postea Sabellius; *ibidem*; Pau-
lus Samosatrenus idem dicit *an. 265. fol. 606.* Reffellitur à Dio-
nysio Alexandrino; *ibidem.*

Personas Diuinas quomodo esse
mente distinctas, & esse vnā
Hypostasim intelligit Gregorius
Thaumaturgus; *to. 2. anno 266. fol. 616.*

Personas Diuinas inæquales, om-
niū primus Origenes docuit: *vi-
de Origenes.*

Personas Diuinas esse tres sub-
stantias Ariani dicunt; *to. 3. an. 318. fol. 191.*

Personarum Diuinarum substan-
tiam non diuiserunt Lucianus
Martyr, & Dionysius Alexandri-
nus, quando contra Sabellium
disputabant; *tom. 3. an. 318. fol. 197.*

Personæ nomen in diuinis à Theo-
logis Italis loco hypostasis est in-
ductum, & quia tres secundum
Græcos sunt Diuinæ hypostases,
& vna substantia, seu essentia,
apud Latinos tres personæ cum
vna essentia dicuntur; *tom. 4. an. 362. fol. 78. & 79. vide Hyposta-
sis: nam Græci tres substantias*
dicebant, & vnā, seu tres Hi-
postases, idem intelligentes pro
hypostasi, & substantia, ac substi-
tentia, Latini autem horrentes
dicere tres substantias, dicunt
tres personas: sed lis erat de no-
mine, quia in re idē dicebant; fol.
79. & 80. idem habes in to. 4. fol.
320. an. 372.

Personarum Diuinarum doctrina,
circa essentiam, operationes, &
omnia, determinata in Concilio
Romano sub Damaso; *an. 373: fol. 352.*

Personas Diuinas dici non posse,
nec esse tres Deos decretum in
Concil. Romano sub Damaso;
an. 373. fol. 353.

Personati, seu Mascherati ince-
dentes Kal. Ianuarij reprehendi-
dun-

- duntur, quia hic erat Ritus Gentilium; multa de hoc; *to. 5. an. 439. fol. 670.*
- Persona interdum pro natura accepta ab Athanasio, & Cirillo; *to. 6. fol. 93.*
- Personæ Diuinæ; *vide Deus.*
- Pertinacia requisita in Hæretico videtur aliter accipi, in historijs, quàm communiter accipitur, nā videtur pro obstinatione accipi. De Gilberto Porretano Episcopo patet, qui ideo dicitur nō fuisse priuatus Episcopatu; *tom. 12. an. 1148. fol. 350.*
- Pertinacia videtur idem esse ac obstinatio; *to. 13. an. 1243. fol. 576. De Albigenſibus.*
- Pestilentia maxima per orbem Romam peruadens, opera Diaboli incepit; *an. 170. tom. 2. fol. 168.*
- Pestilentia magna oritur in Romano Imperio tempore Marci Aurelij ob persecutionem Christianorum; *fol. 2. an. 179. fol. 231.*
- Pestilentia magna per totam Italiam, & præcipuè Romæ; *tom. 2. an. 189. fol. 248.*
- Pestis ex fame; *vide Fames.*
- Pestis magna per totum Orbem; *an. 255. to. 2. fol. 494. & 502. per decem annos durat.*
- Pestis demonis ope exorta; *to. 2. an. 256. fol. 503.*
- Pestis tempore quomodo Episcopi circa subditos se gerere debent; *tom. 2. an. 256. fol. 504.*
- Pestis tempore Charitatis officia debent inter Fideles exerceri; *to. 2. an. 263. fol. 594.*
- Pestis grauis in toto Orbe; *ibid. durat per decem annos fol. 610.*
- Pestis magna in Romano Imperio; *tom. 3. an. 312. fol. 69.*
- Pestis maxima Romæ fuit *an. 647. to. 6. fol. 273.*
- Pestilentia maxima in Africa tempore persecutionis; *to. 6. fol. 418. an. 484. & etiam fames.*
- Pestis magna in Italia, ex Pontificis Siluerij relegatione; *tom. 7. an. 639. fol. 297. &c.*
- Pestis horrenda in Oriente, præsertim Constantinopoli; *to. 7. an. 544. fol. 330. & 31.*
- Pestis huius in personis eam habentibus effectus; *ibidem.*
- Pestis cessat miraculo B. M. V. *ibidem.*
- Pestis, ac Terræmotus tempore Ecclesiæ instaurentur; *t. 7. a. 558.*
- Pestis vnguinaria ingens in Italia: Glandulæ in vnguibus, & intra tres dies moriebantur; *to. 7. an. 565. eadem Pestis in Gallia.*
- Pestilentia magna Romæ, in qua Pelagius moritur; *to. 7. an. 590. & tom. 8. fol. 8.*
- Pestis Elephantica in Italia; *to. 8. an. 615. fol. 241.*
- Pestis Romæ; *an. 665. to. 8.*
- Pestis maxima in Italia, & quomodo cessauit Romæ; *an. 680. vide Roma.*
- Peste vrgente non posse Monachos

cos, vel Moniales à Monasterijs fugere: Gregorius II. *1.9.4.726. fol.81:*

Pestis ingentissima in Constanti-
nopolim: mira ibi sequuta; magna
prestigia, & Visiones: vnum sin-
gulare, quia hæresis tunc erat
Imaginum; in vestibulis videbatur
signum Crucis ceruleo colore
factum: et qui tale signum habe-
bant statim moriebantur; *10.9.
an.746.fol.183.*

Pestis magna Romæ post alluui-
onem Tiberis; *10.10. an.856.
fol.135.*

Pestem curare promiserat S.Hicon.
si Iudei è Ciuitate pellerentur;
10.10. anno982.

Pestis Romæ; *an.1094. 10.11.*

Pestis ingens per totum Orbem;
10.11. an.1006.

Petra scelerata dicta est à Gen-
tilibus illa in qua innumera
Christianorum millia cæsa sunt,
quæ putatur esse illa, quæ est in
ingresso Sancti Petri, vel alia
in Ecclesia Sancti Viti ad Ma-
cellum; *10.2. an.192. fol.251.*

S. Petrus Romam veniens primò
Transiberim habitauit, vbi Iu-
dæi habebant domos, & postea
in Viminali in domo Pudens
Senatoris; quando à Gentilibus
cepit cognosci; *10.1. an.44. fol.
332. vbi creatus est Titulus Pa-
storis.*

Petrus Cathedram erigit Romæ
anno Christi 45. *10.1. fol.341.
Multa de eaj. fol. seqq.*

Petri Paritas cum Apostolis, &
Primatus ad eos; *ibidem fol.342.*

Petri Cathedræ Priuilegia *ibid. &
seqq. lignea Cathedra eius erat
operta velo, &c. fol.345.*

Petrus tunc abdicauit se ab An-
tiochena Ecclesia, quando erexit
Romanam; *ibid. fol.345.*

Petri Epistola prima scripta fuit
Romæ; *an.45. tom.1. fol.347.*

Petrus quos Episcopos misit in
Vniuersum Mundum; *tom.1. an.
46. fol.359.*

Petrus Romæ stetit vsq; ad nonum
Claudij annum, idest vsque ad
an.41. tom.1. fol.359.

Petrus, et Paulus quo sensu dicun-
tur diuississe sibi prædicationem,
vt Petrus Iudæorum, & Paulus
Gentilium diceretur Apostolus,
cùm tamen vterque promiscuè
posset prædicare; *10.1. an.51.
fol.387.*

Petrus quare reprehensus à Paulo,
et an peccauerit, et quando;
multa scitu digna. Hæretici om-
nium primi dicunt Petrum pec-
casse, et multi etiã Catholici, &
aliqui Sanctissimi Patres. Alij di-
cunt non Cephæ Apostolum,
sed alium Discipulum fuisse à
Paulo reprehensum; *10.1. an.51.
fol.288. & 89. Alij alia non se-
quenda. Aliqui dicunt ex condi-
cto Paulum reprehendisse Petrum,
et simulasse hoc, et de his orta
est quæstio inter Augustinum,
et Hyeronimum, quia Hyeroni-
mus dicebat Paulum verè scripsis-
se*

se ad Galatas, quæ simulatè acciderant cum Petro: Augustinus verò dicebat nō scripsisse mēdaciū, nec potuisse, etc. *ibid.* Quare Petrus simulauit multa de hoc; *fol. 391.* Cēterum reuera reprehendisse certum videtur, et hoc quia Paulus timebat, ne exemplo Petri Gentiles ad Circumcisionem, et Iudaismum declinarent; *fol. 392.*

Petrum non peccasse neque venialiter dicunt aliqui, et quòd Paulus factum existimauerit malum ob exemplum aliorum, non verò ob intentionē Petri; *ibidem.* Petrus Gentium etiam Prædicator est, et totius Mundi Apostolus; *to. 1. an. 58. fol. 541.*

Petrus Romæ in titulo Pastoris Missas dicebat; *an. 59. fol. 597.*

Petrus in Hispaniam perrexit, et nullus alius Apostolus; ex Innoc. I. *an. 61. fol. 623.*

Petrus anno ante mortem scribit secundam Epistolam ad Iudæos ex Roma; *an. 68. fol. 645.*

Petrus vsus est diuersis interpretibus; *ibidem.*

Petrus cum Simone Mago disputauit anno ante mortem; *an. 68. fol. 648. vide Simon.*

Petrus ob casum Simonis carceratus à Nerone putatur; *an. 68. fol. 651.* Cum Paulo carceratur, etc. in Carcere Mamertino; *ibidem.*

Petrus, et Paulus anno Christi 69.

Martyrium subierunt; *an. 69. fol. 664.* Multa de hoc; causa proxima Martyrij, quia Castitatem prædicabant; *fol. 665.*

Petro ante mortem à Carcere fugiente obuius est Christus dicēs, Venio Romam, etc. *ibidem fol. 666.*

Petrus Crucifixus in ea Vaticani parte, quæ etiā dicitur Ianiculus, idest ima parte Vaticani, quæ imminabat Naumachiæ infraposita propè Tiberim; *fol. 670.*

Petrus Apostolorum Caput ex Hyeronimo; *to. 1. fol. 113.* Petri Primatus ex Cypriano; *to. 1. fol. 126. 27. & seqq.*

Petrus licet Christum negauerit à Primatu non excidit; *tom. 1. fol. 199.*

Petrus obtinet Primatum à Christo super omnes etiam Apostolos; *tom. 1. fol. 207.* Alij verò Apostoli multa obtinent à Christo eis communia; *ibid.* sed super eos erat Petrus; *ibid. fol. 209.* Petro oues commisit; *tom. 1. fol. 208.*

Petrus fuit primum membrum Ecclesiæ; *ibid.*

Petri Primatus ex Chrysostomo; *to. 1. fol. 222. & 23.*

Petri primum miraculum fuit sanatio Claudii, et meritò, quia cum esset fundamentum à basi incipere debuit; *to. 1. fol. 229.*

Petri reprehensione mortui sunt

F f f Ana-

Anania, et Saffira; *to. 1. fol. 131. & 32. et quare.*

Petrus solus in administratione erat Hyerosolimis, licet omnes Apostoli ibi essent, et quare; *to. 1. fol. 233.*

Petro copia gratiarum collata, et in successoribus diffusa, ideo eius gratiam inuidebant Principes Sacerdotum; *ibid.*

Petri Primatus ostenditur; *tom. 1. anno 35. fol. 253. & 269. & 277.*

Petrus Paulo maior; *to. 1. an. 39. f. 269. & 393. omnibus alijs maior; ibid.*

Quanto tempore mansit Antiochiæ, et cur illum Episcopatû primò cepit *ibid. fol. 270. & 71. totam Siriam peragrauit; ibid. & fol. 273. quando fundauit Ecclesiam Antiochiæ; ibid. per septem annos tenuit Ecclesiam illam, et per viginti quinque Romanam; ibidem, & fol. seqq.*

Petro dictum est, vt manducaret de immûdis Linthei à Cælo lapsi, quia ipse debebat mundum pacificare, et docere, ac conuertere; *to. 1. an. 41. fol. 285.*

Petrus eduçtus de Carcere Herodis; *an. 44. to. 1. fol. 314. Alia quæ in Petri excarceratione acciderunt; ibid. Petri Vincula, et Catenæ; ibidem.*

Petri itinera multa per Orientem; *to. 1. an. 44. fol. 415. numeran-*

tur omnes Prouinciæ, per quas iter fecit; *tom. 1. an. 44. fol. 320. & seqq. Venit Romam; an. 44. ibid. per quas vias; ibidem Pates omnes, qui testantur Petri aduentum Romam ibidem, & fol. 332.*

Petrus post Andream vocatus, minor etate quàm Andreas; *to. 1. fol. 92. Quare dictus Petrus; ibidem, & fol. 93.*

Petram significat, et deriuatur à Christo hoc nomen, quia ipse est Petra AEdificij Ecclesiæ, *ibidem multa de nomine Petri; fol. 93.*

Petri Primatus; *tom. 1. fol. 113. 126. 27. 28. & 29. abundè probatur à Sanctissimis Patribus; fol. 130. 131. & seqq.*

Petrus præposuit Iacobû pro Ecclesia Ierusal. *vide Episcopus.*

Petrus suum Baculum dedit Martiali, quem misit in Gallias; *an. 74. fol. 709.*

Petri primum AEdificium, et Ecclesiam, fecit Anacletus in Vaticano; *an. 106. tom. 2. fol. 26.*

Petri Ecclesia quomodo erat constructa, et quomodo tenebatur; *astergebatur cum velis eius corpus; to. 6. fol. 252. an. 461.*

Petri, et Pauli Festum Romæ olim cum magno pergrinorum concursu celebratum; *to. 5. an. 398. fol. 47.*

Petri Corpus solum videtur esse

se in Sepulcro ex litteris Hormisdæ; *to. 5. fol. 391.* et ex relatione S. Gregorij I. et Leonis I. *to. 6. an. 460. fol. 252.* multa de hoc clara, & *fol. 253.* de sepulcris Apostolorum.

Petri, et Pauli Ecclesię solitę visitari à toto Orbe; *to. 6. an. 500. fol. 537.*

Petri Corpus eo mortuo à Marcello curatum, et aromatibus refectum more Regio in Vaticano sepultum: videtur ex Historia, esse illa pars in qua fuit crucifixus; *an. 69. fol. 671.*

Petri, et Pauli Corpora hoc anno Orientales tentarunt surripere, et duxerunt ea usque ad Catacumbas ad secundum Urbis milliariū, et non poterunt ampliùs ea leuare, sed territi fulgure, et tonitru reliquerunt; et Romani exeuntes ea acceperunt, etc. ex S. Gregorio; *an. 69. fol. 672. & to. 8. an. 594.* sepulcrum eorum Reges, Imperatores, etc. inuisunt. Multa in eius laudem, etc.

Petri vxor martyrium subiit, sed ante Petrum; *an. 69. fol. 675.*

Petri effigies descripta; *ibid.*

Petri filia Petronilla, et quare sic dicta: multa de ea; *an. 69. fol. 675.*

S. Petri memoria, seu Trophęum in Vaticano illibate seruatum; *to. 2. an. 215. fol. 322. & 23.*

S. Petri Corpus ad Catacumbas cũ Corpore S. Pauli dicitur trans-

latum, ibique usque ad Corneliū mansisse, eo quod diruta fuerunt quedam sepulcra per Eliogabalum in Vaticano ad agtandas quadrigas; *to. 2. an. 221. fol. 337.* sed Sanctus Gregorius id videtur negare *ibid. vide in sequenti.*

S. Petri Basilica à Constantino ædificata in Vaticano in Templo Apollinis: in ea recondit Corpus B. Petri: nota, quod non dicitur etiam Pauli: eiusdem Ecclesię forma *ibidem.* idem dicit Gregorius I. *lib. 3. Epist. 30. tom. 3. an. 324. fol. 247.* Dona innumera facta à Constantino; *ibidem, & fol. 258.*

S. Petri Ecclesię reditus primò assignati à Constantino; *tom. 3. an. 324. fol. 248.*

S. Petrus à parte sinistra, Paulus ad dexteram pingi solitus, quia illa erat dignior; *tom. 3. an. 325. fol. 293.*

SS. Petri, & Pauli quedam reliquię concessę dicuntur Ecclesię cuidam Gallię; *to. 7. an. 574.*

SS. Petri, & Pauli Corpora in distinctis Ecclesijs condita opera Cornelij Papę; *to. 1. fol. 160.*

Sanctorum Petri, & Pauli Limina ex toto mundo solita frequentari; *to. 7. an. 574.*

S. Petri Ecclesię fuit vnitum Monasterium, per Leonem primum Papam; *tom. 6. an. 461. fol. 253.* & Cubicularios, seu

Cappellanos statuit super sepulcris Apostolorum; *ibid.* diuersa ornamenta habuit à Romanis Pontificibus

S. Petri Corpus ex ijs, quæ dicit Gregorius I. videtur solum esse in sua Ecclesia; *to. 8. an. 594. fol. 73. & 74. vide alibi.*

S. Petri Corpus, colligitur esse solitarium in sua Ecclesia; *tom. 9. an. 774. fol. 321. & 22. & anno 801. fol. 494.* De Corpore eius Clauis ex deuotione accipi solita; *tom. 7. an. 585. & miracula, &c.*

S. Petri, & Pauli Corpora tangi non posse dicit S. Gregorius; *to. 8. an. 594. fol. 75.*

S. Petri Sedes tres sunt; vna tantum scilicet Romana dicitur Apostolica, & quare; *tom. 8. an. 597. fol. 108.*

S. Petri, & S. Pauli Ecclesijs prædia quædam assignata à S. Gregorio pro luminaribus; *tom. 8. an. 604. fol. 167.*

S. Petri Corpus solum videtur esse in sua Ecclesia ex Honorij Papæ I. Vita; *to. 8. an. 638.*

S. Petri Ecclesiæ Monaci inferuebant pro Officijs, & Missis; *to. 9. an. 732. fol. 113.*

S. Petri Clauis missæ Carolo Martello, vocato in auxilium contra Longobardos; *to. 9. an. 740.*

S. Petri Ecclesia Romæ expoliata fuit: clauis portæ, & obserrantur ab Hadriano I. ne Desiderius

Longobardorum Rex posset in eam intrare; *to. 9. an. 773. fol. 317.*

S. Petri Corpus non videtur esse simul cum Corpore S. Pauli; *to. 8. an. 591. fol. 17.*

S. Petri in Vaticano Ecclesia à quibus ornari cepta: à Damaso multa in ea structa sunt, &c. *tom. 4. an. 384. fol. 498. & 99. deinde à Leone primo. Iustinus Imperator multa dona mittit; tom. 7. an. 523.*

Theodoricus Rex Arianus, etiam munera dat Ecclesiæ Sancti Petri; *tom. 7. an. 523.*

Hormisda multa cõfert Ecclesiæ S. Petri; *tom. 7. an. 523. fol. 97.*

Iustinianus Imperator multa donat Ecclesiæ Sancti Petri; *to. 7. an. 533. fol. 183.*

Honorius primus Papa regulis æreis operuit Ecclesiam S. Petri, & Confessionem eius vestiuit ex auro puro, Ianuas Ecclesiæ vestiuit argento, fecit Cerostratos ex Argento; *to. 8. an. 638.*

Seuerinus Papa Musiaco ornauit Aplidem S. Petri; *tom. 8. an. 639.*

Constans Imperator III. Euangelia aurea cum gemmis misit Ecclesiæ S. Petri; *tom. 8. an. 655. fol. 447.*

Benedictus Secundus eam restaurat; *to. 8. an. 685,* Sergius primus multa in ea fecit, & digna; *to. 8. an. 701.*

Zac-

Zaccarias multa fecit in Ecclesia
S. Petri, & Pauli; *to. 9. an. 752.*
fol. 202.

S. Petri Confessio ex auro ornata
ab Hadriano primo; *to. 9. an. 774.*
fol. 322.

S. Petri Ecclesia ab Adriano I. mi-
rè ornata; multa de hoc; *to. 9. an.*
795. fol. 448. & seq.

In S. Petri Ecclesia Monaci offi-
cia recitabant: erat Monasterium
cum vno Abbate; *tom. 9. an. 795.*
fol. 450. & S. Pauli Ecclesia dicu-
ta à Leone III. ædificata, &c. to.
9. anno 801.

SS. Petri, & Pauli Ecclesiæ Romæ
à Saracenis spoliatæ; *tom. 10. an.*
845. fol. 32. sed Ecclesiæ non
fuerunt combustæ; fol. 38.

S. Petri Altare cilicio coopertum
fuit, quando Roma direpta est à
Lamberto Duce Spoletini; *tom. 10.*
an. 878. fol. 535.

Petronilla; *vide supra* Petri Filia.
Petri, & Pauli Apostolorum Cor-
pora in Theca argentea posita
sunt in Ecclesia Lateranensi à
Nicol. III. Annal. Oderici *anno*
1280. to. 14. nu. 26.

S. Petri catenæ vnus annulus datus
Episcopo Metensi; *an. 969. to.*
10.

S. Petri Ecclesiæ Leo IX. concessit
vt decima pars oblationum illi
cederet, quia sui antecessores
pro se illas omnes accipiebant;
tom. 11. an. 1049. fol. 172.

S. Petri Canonicis Eugenius III.

concessit quartā partem oblatio-
num, quæ fiebant in Altari ma-
ximo super Confessione S. Petri;
tom. 12. an. 1153. in principio
Archipresbyter erat Cardinalis
S. Clementis.

S. Petri Ecclesia Romæ à Grego-
rio IX. ornatur; *to. 13. an. 1230.*
fol. 408.

S. Petrus de Verona Ordinis Præ-
dicatorum Virgo, Doctor, &
Martyr triplici Corona corona-
tur; *to. 13. an. 1252. fol. 683.*

Petrus de Bruis Hæreticus; *to. 12.*
an. 1126. ex Arelatenſi Prouin-
cia: docuit Paruulos non posse
per Baptismum saluari, quia fide
carent, & aliena illis non prodest;
Ecclesias fabricandas non esse,
nec sacra loca esse necessaria
Christianis ad Deum orandum.
Cruces confringendas, & deho-
nestandas, quia in ea Christus
occisus est. Non dari Sacramentū
contineas Corpus, & Sanguinem
Christi: Sacrificia, orationes,
eleemosinas à viuis factas, &c.
pro defunctis suis non iuuare.
Combustus fuit; a. 1126. fol. 173.
to. 12.

Petrus Abailardus Gallus (Magi-
ster Arnaldi de Brixia) fuit de-
tectus hæreticus; *an. 1140. à Cō-*
cilio, & à S. Bernardo: disputare
noluit cum S. Bernardo, & fi ad
hoc citatus à Concilio, quia
mente turbatus est. Circa Trini-
tatem sentiebat cum Arist. Ch.

ca gratiam cum Pelagio . Circa Christi personam cum Nestorio; *1. 12 a. 1140. fol. 291.* Tandem penitens fit Monachus, & sancto sine quieuit; *f. 292.* Eius Vxor Elöisa fuit Monialis, & Abbatissa; *f. 293.*
 Petrus Fullo Hæreticus aliàs Gnæpheus, Theopaschitarum caput, curat occidi Episcopum Antiochiæ, & se eligi fauore Zenonis: dixit Diuinitatem passam, & ideo ad Trisagium addi volebat, qui Crucifixus es pro nobis, miserere nobis; *10. 6. an. 474. fol. 303. & 482. fol. 356.* Pellitur ab Ecclesia à Leone: restituitur à Basilio; & à Zenone iterum pellitur, sed adhuc Antiochiæ degerebat; *tom. 6. an. 479. fol. 344.* sed nitente Papa Simplicio alius eligitur in Episcopum Antiochiæ; *ibid.* tamen ipse recuperavit Sedem; *an. 482.* & statim promulgauit hæresim, Trinitatem esse Crucifixam; *tom. 6. an. 482. fol. 356.* damnatus fuit à Felice III. in Concilio Romano; *fol. 381. 10. 6.* qui ad Trisagium addidit, qui passus es pro nobis. Phariseorum Secta, Dogmata, vita, & mores. Appar. *fol. 4. na. 8. & 9.* fatum tenebant, Transfigurationem animarum, & iudicia fieri sub terra; *ibid.*
 SS. Philippi, & Iacobi Ecclesia; vide Iacobus.
 Philoponus Hæreticus dixit corpora in morte destitui etiam secundum materiam, & nouum for-

mandum ex nihilo in resurrectione. Mundum nouum esse creandum; *tom. 7. an. 535. fol. 231.*

Philosophica Argumenta in rebus Fidei non curanda; *10. 6. fol. 234.*

Photinus Episcopus Smirnijs dicens Christum ante Mariam non fuisse damnatur à Concilio Sardicensi; *10. 3. an. 347. fol. 572.*

Photius, & eius hæreses; *tom. 3. an. 357. fol. 701.*

Photius deposito Sancto Ignatio Patriarca Constantinopolit. subrogatur: erat Secretarius Imperatoris, Eunuchus, Laicus: intra sex dies ordinatur: fit prius Monachus, deinde Anagnostes, tertia die Subdiaconus; quarta Diaconus; quinta Presbyter; sexta Patriarca; *an. 859. 10. 10. fol. 163.* Quia Eunuchus erat, fuit scisma quod numquam potuit bene reconciliari; S. Ignatius fuit depositus, & relegatus, quia propter repudium Bardæ factum de Vxore, & conuersationem cum Cognata eum interdixit communionem fidelium; Bardæ erat consanguineus Imperatoris, & Patri eius Auunculus; *fol. 162.* postea ipsemet Photius priuat Ignatium, & dixit Anathema; *fol. 181.* & scribit Papæ falsum, quod S. Ignatius per infirmitatem renunciauerat; *ibidem,* id fecit per Legatos: & Legati Imperatoris idem Papæ referunt. Scribit Photius Nicolao I. Epistolam, valde humilem, fran.

fraudentam, adulatoriam, mendacem super facto Ignatii se excusando, & mittit professionē Fidei; *fol. 184.* ut haberet communionem cum Sede Apostolica: Papa non consentit eius consecrationi, donec sit per suos plenè informatus, ideo illuc mittit Legatos cum præcepto, ut non communicarent cum Photio, ante decretum Papæ; *an. 860.* conuocari curat per Imperatorē Cōcil. *f. 318.* inuitat Legatos Papæ dicens se velle tractare Confectionem Imaginum; *an. 861.* vocat Ignatium, ut se defendat à delictis obiectis per septuaginta duo testes falsos, & dicentes quòd Ignatius non erat ritè ordinatus, sed Ecclesiā vsurpauerat, *ibidem.* Legati isti Papæ malè tractantur, minis terrentur, ut depositioni Ignatii consentiāt, & primò resistunt; *f. 198.* litteræ Papæ falsantur à Photio, & sic leguntur: sine interrogatione Photius damnat Ignatium; *fol. 201.* & ipsum Ignatium tot tormentis affecerat, ut per vim induxerit ad subscribendum suæ sententiæ, quòd erat malè electus, & intrusus, & tyrannicè se gesserat in Episcopatu; *fol. 202.* & quia volebat etiam Photius, ut Ignatius suam subscriptionem legeret; fugit hic mutata veste; *ibidem.* Tercæmotus per quadraginta dies fit Constantinopoli horrendus; seriem

409
facti sui narrat S. Ignatius; *fol. 204.* quod peius fuit Legati Papæ muneribus corrupti, consenserunt depositioni Ignatii, & stabilimento Photii; *fol. 207.* Photius alias litteras plenas fallacii scribit Papæ; *to. 10. an. 861. fol. 208. 9. etc.* defendit suam promotionem ex Laico: multa de hoc; *f. 210.* differit prolixè, sed excusatur in omnibus: interim Imperator per iocum facit domi alium Patriarcam histrionem, qui sacra per risus facebat, & Photius nihil dicebat; *an. 862.* querit Ignatium, diligenter carcerat; volebat occidere, multas calumnias excogitat. Papa Nicolaus I. grauissimis litteris impugnat quæ pro se affert Photius; *fol. 211. 22. etc.* à Papa in Concil. Rom: cum multis Episcopis deponitur, & anathematizatur Photius; *f. 240. a. 863.* & restituitur Ignatius; *fol. 241.* & hæc facta præsentē Legato misso ab Imperatore; *fol. 243.* Hoc audito Photius cum Conciliabulo Episcoporum damnat, & excommunicat Papam; *fol. 243.* Præterea Photius hæreticus erat, dicens duas animas esse in quolibet homine; *fol. 244.* scribit arrogantem Epistolam ad Orientales contra Latinam Ecclesiā, & Papam; *fol. 260.* obijcit Latinis sequentia, quæ ipsi docent. Ieiunium faciunt in Sabbato: in prima Hebdomada Quadragesimæ lactinia comedunt: Sa-
ccr.

cerdotū honestas, et antiquas Vir-
ginum Nuptias damnant, & eas
vitari iubent: quod chrisma-
ti à Presbyteris, iterum chris-
mentur, eo quod Episcopis tan-
tum id conueniat, quod dicunt
esse falsum: quod Symbolum
auxerint dicentes Spiritum San-
ctum à Filio etiam procedere, &
sic duo principia Spiritus Sancti
assignant; *fol. 251. et 52.* eius
causa Imperator Michael scribit
Nicolao Pontifici litteras plenas
iniurijs; *to. 10. an. 865. fol. 309.*
eadem replicantur; *an. 867. fol.*
366.

De his dogmatibus inter Occi-
dentales numquam fuit contro-
uersia dixit Nicolaus primus; *to.*
10. an. 867. fol. 366. & 67. &
traditiones perpetuæ sunt in Ec-
clesia, &c. non eget Ecclesia
Romana doctrinis Constantino-
politanae, &c. quæ est longè po-
sterior.

Hoc prætextu Dogmatum Pho-
tius iam excommunicatus, & de-
positus à Papa facit Scisma ab
Ecclesia Romana; *an. 867. fol.*
373. vocat se Oecumenicum.
Scribit litteras Canonicas, seu
Dogmaticas, vt Papa: exigit Li-
bellum Fidei à Legatis Papæ, etc.
facit iterum Conciliabulum, &
excommunicat Papam Nicolau;
fol. 376. tentat inducere Impe-
ratorem Occidentis Ludouicum
contra Papā, promittens ei, quodd
faceret, vt haberet titulum Im-

peratoris, quia Orientalis id non
admittebat pro Occidentali; *fol.*
376. occiso Michael Imperato-
re suo fautore, succedente Ba-
silio, eicitur per hunc ab Eccle-
sia, & restituitur S. Ignatius; *to.*
10. an. 867. fol. 378. multa scrip-
ta Synodica ficta, & falsa crep-
ta, &c. contra Ignatium sep-
tem erant præ cæteris inscripta,
cum titulis infamibus: Diabo-
lus filius peccati, &c. In vno li-
bro erant omnia à se facta contra
Papam Nicolaum: hic liber mit-
titur ab Imperatore Basilio, &
Patriarca Ignatio ad Hadrianum
II. to. 10. an. 868. fol. 404. om-
nes damnant Photium: innume-
ra Constantini maledicta con-
tra Photium: qui libri Photij
per sententiam Concilij à Papa
combusti sunt; *fol. 409.* Photius
mittit ad Papam Legatum, qui in
mare per tempestatem mærgitur.
fol. 418.

Photius iterum damnatur in octa-
uo Concilio Generali Constan-
tinopoli facto præsentibus Lega-
ris Papæ; *an. 868. fol. 422. 23.*
etc. ipse enim introductus in Cō-
cilium, & interrogatus, noluit
vmquam respondere; *fol. 424.*
Iterum introductus fuit in Con-
cilium: de eius manu ablatus ba-
culus signum Pastoralis Officij;
fol. 427. noluit respicere, &c.
Anathema ei dictū ab omnibus;
& etiam à suis affcelis. Gregorius
Syracusanus Episcopus depositus
olim

olim à Papa fauebat Photio, & alij; *ibidem* scripta eius combusta. Hoc Concilium Generale fuit, & nunquam abrogatum, vt Græci prætendunt, & in Concilio Florentino obiecit Marcus Ephesus: imo parum prudenter se gessit Cardinalis Iulianus, qui nesciuit in hoc respondere Procuratori Græco, sed dixit solum, quòd de illo Concilio nulla facienda esset mentio; *tom. 10. an. 869. fol. 435.* & illud cum alijs vniuersalibus profitebantur Romani Pontifices; *fol. 436.*

Photiani pro octauo Concilio intelligunt Conciliabolum supradictum factum à Photio; *fol. 442.* vel aliud factum post restitutionem; *vide* Concil.

Photij historia narrata à Metrophane; quæ est conformis modò dictis; *to. 10. an. 870. fol. 465. &c.*

Photius damnatus mittitur in exilium ab Imperatore; *to. 10. an. 870. fol. 468.* multæ quærelæ, & Epistolæ eius ad diuersos: Dicit se pati pro Ecclesia: scribit plures litteras ad Imperatorem Basilium, vt moueat ad pietatem, sed frustra; *an. 871. fol. 477.* scribit ad amicos: Bahanes Patriarchus erat occultus Amicus Photij expectans mortem Ignatii, vt eum remitteret in Sede; *fol. 479.* de alijs amicis maximè dolet: multa de hoc &c. ordinati à Photio Episcopi fuerunt ei fideles,

nec defecerunt ab eo; *fol. 484. & 85.* multa iniuriosa dixit contra Occidentales, *fol. 486.* Audiens quòd Papa Ioannes VIII. insensus erat Ignatio Patriarcha, quia vsurpabatur Bulgariam, meditatur suam restitutionem: fingit Genealogiam Basilij Imperatoris, vt descendens à Tiridate Rege Armeniæ; *an. 878. fol. 542.* sed falsa omnia, &c. hoc medio reuocatur ab exilio. Erat quidam Monachus habitus pro sancto, sed pessimus, amicus Photij, magica arte pollens: iuuat eum apud Imperatorem, & cogitant eicere iterum Ignatium; *fol. 543.* Ignatius, & Legati Papæ, qui erant Constantinopoli, cum eo non communicant: interim moritur S. Ignatius. Photius eo mortuo Sedem Patriarcalem occupat; crudeliter tractat eos qui resistebant; *fol. 546.* mittit Legatum suum ad Papam Ioannem VIII. fingens, quòd per vim à Populo, & Clero fuit in sede remissus; Imperator Basilius etiam mittit pro Photio ad Papam, & Papa contra omnium spem eos recipit: primò quia Imperator multa promittebat Ecclesiæ Romanæ; secundò; quia Beneuentani, & Capuani à Francis defecerunt ad Imperatorem Græcorum, & ita potens timebatur; tertio, quia sperabatur abrogatio Scismatis; quarto quia Imperator petebat eum magna.

G g g in

instantia, & humiliatione; sed culpabilis habitus est, quia omnia deburrat postponere, maxime cum Photius non egisset penitentiam, &c. *fol. 550. & 879. &c.* Ideo Photium in Sede Papa restituit, & excommunicat eos, qui nolūt Photio communicare. Graues Epistolæ Papæ pro hac reintegratione; *fol. 557. &c.* sed Photius eas litteras detruncauit in multis locis, *ibidem*, quia penitentiam ei imponebat: fingit aliam Epistolam scriptam à Papæ; *fol. 567.* Imo Legatos Papæ dementauit; litteras in Græcum pro suo libito conuertit, & dixit quod voluit nomine Papæ cum magna huius ignominia, &c. *fol. 566.* fecit Concil. vt in eo reciperetur præsentibus Papæ Legatis, & hoc Photius, & omnes Græci vocant octauum, sed falsò, quia hoc fuit factum pro quiete Oriëntalium, in receptione Photij: in eo destructa omnia Concilia facta ab Hadriano II. cōtra Photium; *fol. 568.* iactat se Photius contra Papæ præceptum de petenda venia in Synodo, nihil perperam fecisse; *fol. 573.* Postea tamen, quia hæc comperit Ioannes Papa ipsum excommunicauit; & Marinus I. Papa succedens iterum eum excommunicauit, & omnia eius facta damnauit; prosequitur Photius propagare suam doctrinam de processione Spiritus

Sancti à solo Patre: multa de hoc: soluit malè rationes Latinorum; *fol. 590. &c.* Patrum Doctrinas non semper dixit recipiendas. Mortuo Basilio filius eius Leo VI. fit Imperator, qui priuauit Photium relegans in Monasterium Armenorum, quia cum Santabareno quodam Nobili tractabat eligere Imperatorem Cognatum Photij; *an. 866. fol. 611.* Stephanus Germanus Photij fit Patriarca. Photij causa, & historia iterum narrata ab Episcopis quibusdam; *fol. 611. &c.*

Phrigium; *vide Pallium.*

Picturæ vtriusq; Testamenti in Ecclesijs ponebantur; *to. 1. fol. 486. &c.*

Pictores circa Imagines; *vide Imagines.*

Pingi debent in velis Ecclesiarum hominum Imagines; *tom. 4. an. 392. fol. 666.* hoc putatur esse Epiphaniij, & est falsum, *ibid.*

Pietas pro Deo non est crudelitas, vt de zelo contra Simonem Magum, contra Ananiam, Eliæ cōtra alios: multa de hoc; *to. 5. an. 406. fol. 251.*

Pilatus anno Christi quadragesimo primo Viennæ Galliæ relegatus, seipsum occidit; *to. 1. an. 41. fol. 290.*

Pilei vsus in Officijs Diuinis conceditur Canonicis Regularibus, conueniens tamen suo ordini excepto in Euangelio, & eleuatione

ne Corporis Christi, &c. *to. 13. an. 1243. fol. 578.*

Plotinus primus omnium Christianorum Romę Philosophiam docuit; *tom. 2. an. 247. fol. 405. ad hæresiam declinauit.*

Plutarcus anno Christi 81. florebat *an. 81. fol. 720.*

Pluvia Cineris, & Terrę; *tom. 13. an. 1223. fol. 331.*

Pluvia non fuit per tres annos post mortem S. Antonij; *to. 3. an. 358. fol. 727.*

Policarpi nobile Martyrium, & vita describitur; *tom. 2. an. 169. fol. 162.*

Poligamia aliquando inter Iudęos viguit; *an. 58. fol. 527.*

Poligamia commissã ab Alduino Rege Ierusalẽm cum Comitissa Sicilię; *to. 12. an. 1113. in fine; vide Repudium.*

Politicorum hæresis contra Sedem Apostolicam; *tom. 12. an. 1116. vide hæresis Henriciana.*

Polonię Regni hæres Casimirus fit Monachus Cluniacensis, & postea ad Regnum vocatur; *tom. 11. anno 1034. in fine; quia maxima erat clades in Regno decernunt dare ei dominium Monaco professõ; anno 1041. erat etiam Diaconus; fol. 139. de Papę licentia id fit, & nubendi licentiam obtinet; fol. 141. cum penitentia, ut quodlibet caput Nobilium Sedi Apostolicę nummum vsualem singulis annis solueret, & Cæsariem capitis*

non nutriret, sed Tonsuratum caput portaret Poloni more Latinorum; *tom. 11. an. 1041. fol. 141. & pannum quẽdam in formam stolę certis diebus portarent, &c. moritur; an. 1058. tom. 11.*

Poloni quando Euangelium in Missa legitur enselem strictum tenere debent, & quare; *tom. 11. an. 1041. in fine.*

Polonia erat sub proprietate Sancti Petri; *tom. 11. an. 1045. fol. uebat Tributum, &c. ibid.*

Poloni prosequuntur in soluendo censum Ecclesię Romanę; *tom. 13. an. 1207. fol. 170.*

Polonię Dux recipitur in protectionem Sedis Apostolicę; soluit censum; *to. 13. an. 1211. fol. 203.*

Poloni prius Sarmatę diã Scythorum propago: Fidem recipiunt; *to. 10. an. 965.*

Polonorum I. Dux Christianus Miscio, seu Meisco; *to. 10. an. 991. à Papa petit Coronam, & fit Rex an. 1000. & fuit primus Rex Polonię, ibid.*

Polonię Regnum soluebat Tributum Ecclesię Romanę; *tom. 11. an. 1013.*

Pomerania Fidem recipit; *tom. 12. an. 1124. per S. Othonem.*

Pontificalia, & Episcopalia ornamenta quę: *vide ornamenta.*

Pontifex Maximus etiam inter Gentiles dicebatur, qui ceteris Iurisdictione emineret; *tom. 2.*

an. 316. *fol.* 326.

Pontifex Maximus Gentilium quomodo creabatur; *to.* 4. *fol.* 4. *an.* 361. Ipse postea alios creabat Pontifices inferiores.

Pontifices Maximi Imperatores Gentiles fieri volebant ob summam auctoritatem; ex eorum nempe nutu omnia pendebant; *to.* 3. *an.* 312. *fol.* 96.

Pontificis Maximi nomen Imperatores tenebant, & quare, etiam Christiani; *tom.* 4. *an.* 383. *fol.* 481.

Pōtis Avenionis structura Dei monitu, & auxilio facta indicatione pueri; *to.* 12. *an.* 1177. *fol.* 723. Puer portat saxum maximum Dei auxilio pro Ponte; *ibid.*

Populus cum Clericis olim in Ecclesia cantare solebat; *vide* Psalmi; *an.* 60. *fol.* 609.

Porphirius infensissimus Christianorum hostis Romam se contulit; *to.* 2. *an.* 264. *fol.* 606. fuit Iudæus, & aliquando Christianus; *ibid.* f. 730. eius genus, &c. *ibid.* & *fol.* seqq.

Porphirius hæreticus exilio multatus fuit, & palinodiam recantavit; *to.* 3. *an.* 325. *fol.* 303.

Portugallæ Ducatus sit; **Censarius Ecclesiæ Romanæ**; *tom.* 12. *an.* 1144. *fol.* 307. & *an.* 1145. *fol.* 318. & *to.* 13. *an.* 1198. *fol.* 11.

Portugallæ primus Rex; *vide* Lusitania.

Portugallæ Rex soluit Tributum

Ecclesiæ Romanæ; *tom.* 13. *an.* 1253. *fol.* 700.

Possidere non posse Clericos, aut **Monacos dicunt Hæretici Angelici**; *to.* 2. *an.* 260. *fol.* 558.

Potestatem alicui concedens, suam non minuit; *to.* 10. *an.* 866. *fol.* 335.

Praxeas hæreticus; *an.* 169. *fol.* 259. & 60.

Prædicationem Verbi Dei prohibuit **Episcopis Licinius**; *to.* 3. *an.* 316. *fol.* 152.

Prædicatoris officium facere renunt homines docti, ut **Sauctus Augustinus**; *tom.* 4. *an.* 391. *fol.* 647.

Prædicatoris Officiū olim in **Aphrica** non nisi **Episcopi** faciebant. **Valerius Episcopus Carthaginensis** cepit introducere **Presbyteros** ad hoc Officiū, seu munus; *tom.* 4. *an.* 391. *fol.* 649. &c. idē reprehenditur à **Sancto Hieronymo**; **Presbyteros** tacitē permittebant; *ibidem.*

Prædicare nullus potest, qui non sit in sacris, etiam ab antiquo; *to.* 6. *an.* 504. *fol.* 559.

Prædicatores Missionarii; *vide* Missionarii.

Prædestinatorum erat hæresis dicere, quod **Prædestinatio** ducit ad **Vitam**, ita quod opera non sunt necessaria, & bona opera non prodesse præscitis, & mala non obesse prædestinatis; *to.* 6. *an.* 490. *fol.* 445. ex **Diop Augustino** dicebat hæc sequi.

Præ-

Prædestinatorum hereses quæ: *vide*
Gothelcalcus

Præfationes Missæ, quæ antiquæ
fuerunt in Ecclesia Romana no-
uem sunt, & quæ: *to. 7. anno 590.*

Præfectus Romæ à Romanis ele-
ctus adhuc à Papa erat confir-
mandus; *to. 12. an. 1115.*

Præmostratenſium Ordo, incipit per
Sanctum Norbertum; *to. 12. an.
1120. fol. 145.*

Presbyteri per Apostolos ordina-
bantur in Ecclesijs; *to. 1. an. 48.
fol. 367.*

Presbyteri aliquando dicuntur
Episcopi; & quare differunt ab
eis, & multa de hoc; *an. 38. fol.
522. &c.*

Presbyteri non possunt esse Tuto-
res; *tom. 2. an. 257. fol. 515.*

Presbyter ducens Vxorem depo-
nendus ex Concil. Neocesariensi;
to. 3. an. 314. fol. 140.

Presbyter vnus erat in qualibet
Parœcia; *to. 3. an. 315. fol. 149.*

Presbyterum, qui habuit Vxorem,
esse contemnendū, & eius obla-
tionem non accipiendam; *vide*
Eustasius.

Presbyteri in Aphrica olim non
prædicabant; sed solum Episco-
pi: reprehenditur hoc à S.
Hieronimo; *tom. 4. an. 391. fol.
649.*

Presbyteri à Populis fieri magna
vi, seu armatis in Africa sole-
bant; *to. 5. fol. 282.*

Presbyteri ordinati seruent inter
se ordinem antianitatis; *tom. 6.
fol. 70.*

Presbyteræ dicebantur Vxores,
quæ licentiabant Viros, vt fie-
rent Presbyteri; *to. 9. an. 721.
fol. 28.*

Præscriptio centenaria pro Roma-
na Ecclesia; *to. 13. an. 1221. fol.
315.*

Præscriptio centenaria concessa
Romane Ecclesiæ, & alijs à Iusti-
niano; *to. 7. an. 535. fol. 217.*

Præstigiator qui nimia celeritate
per Prouincias pergebat, &c. *to.
12. an. 1148.* Cibos apparere fa-
ciebat lautos in solitudine, sed
statim comesti euanescebant, &
alia, &c. dicebat se esse Chri-
stum, seu qui iudicaturus est se-
culum per ignem, & faciebat A-
postolos; ideo in Concilio Re-
mensi ab Eugenio III. damnatur;
ibidem. multæ eius stultitiæ. Im-
penitens combustus est cum so-
cijs.

Prete Iannus quærit ab Alexan-
dro III. veritatem fidei; *to. 12. an.
1177. fol. 699.*

Prætoriani milites, qui custodiam
habebant corporis Imperatoris;
to. 4. fol. 28.

Primatus Ecclesiæ Romanæ: *vide*
Romana Ecclesia.

Primatis nomen inuentum à Con-
cilio Carthagenensi tertio, vt per
illud distinguerentur Episcopi
superiores à Metropolitanis; *to.
5. an. 396. fol. 41.*

Primas in Numidia: *vide* Numi-
dia.

Principia rerum duo esse primus
om-

omnium docuit Cerdon; *to. 2. an. 146. fol. 108.* postea Marcion eius Discipulus.

Principibus Laicis aliquando concedenda sunt aliqua in necessitate, saluo Ecclesię honorẽ, *to. 12. fol. 499.*

Principes quomodo excusandi dū iniuste iudicant. Exemplum Atanasij; *tom. 3. an. 336. fol. 445. & 46. & 452.*

Principes quomodo exhortandi ad Fidei protectionem; multa de hoc; *to. 3. anno 337. fol. 484.*

Principes in necessitatibus se humilient Dei Seruis, etiam Imperatores; *to. 3. an. 338. fol. 409.*

Principes exaltati cū à fide deficiunt, diminuti sunt; *to. 3. an. 353. fol. 627. & 28.* Multa de hoc pro Constantio, qui de sua fide Ariana gloriabatur; *ibid.*

Principes mala agentes reprehendendis; *to. 4. an. 392. fol. 659.*

Principes seculares non bene se immiscent in iudicijs Ecclesiasticis; *to. 6. fol. 61.*

Principes aliquando malè agunt etiam contra Episcopos, & fides, decepti à domesticis, quos diligunt; Theodorus de Crisafio; *to. 6. an. 450.* Et pessimus finis taliū; *ibid. fol. 116.*

Principes seculi nouiter facti scribunt Papæ, & Papæ etiam nouer electo, vt se isti consortes declarent; *tom. 6. an. 503.*

Principes seculi non possunt se immiscere in negotijs Religionis, &

alijs sacris; Multa de hoc; *tom. 6. an. 518.*

Principes mali multum regnare permisi; *tom. 9. an. 775. fol. 326.*

Priscillianus docet hæresim Gnosticorum in Hispanijs; *to. 4. anno 311. fol. 453.* Ipse à Marco Egiptio fuerat instructus; *ibidem:* à sequacibus Episcopis factus est Episcopus Abilenis; *fol. 454.* Manicheorū etiam Dogmata sequebatur; *ibidem fol. 456.*

Priscillianistæ ab Augustino impugnantur; *to. 5. fol. 363.*

Priscillianistæ utebantur libris Apocryphis sacris, vt Actibus Sancti Thomæ, S. Andreæ, & S. Ioannis: pleni erant erroribus; *tom. 6. fol. 44.*

Priuilegia concessa Regibus à Papa, si vertuntur in damnum Ecclesię reuocantur; *to. 11. an. 1059. fol. 255.*

Priuilegia concessa à Papa possunt per eum auferri; *to. 11. an. 1078. fol. 525.*

Priuilegia concessa contra Ecclesiæ Iura non tenent; *tom. 11. an. 1097 fol. 709.*

Priuilegia Papæ à Deo concessa; *to. 12. an. 1102 fol. 23.*

Priuilegium amittere debet qui accepta abutitur potestate; *to. 6. anno 482 fol. 364.*

Priuilegia Monasterijs, & alijs Ecclesijs, non ab alio concedi possunt, quàm à Papa; *to. 7. an. 555:* Processiones pro bellis Catholico-

rum contra Saracenos quomodo
ſiebanť Romę. Multa; *tom. 13. an.
1212. fol. 209.*

Proceſſiones antiquitus fieri ſolitzę
ad Eccleſias, &c. *to. 4. an. 388.
fol. 577.*

Proceſſiones cum cantu faciendę,
tom. 5. fol. 421.

Proceſſiones fieri ſolitzę Romę ſic
ordinabantur, vt Clerus ab vna
Eccleſia, Viri ab alia, Fęminę ab
alia, Infantes ab alia, Pauperes
ab alia exirent; *to. 8. fol. 5. & ad
vnam, & eandem Eccleſiam S.
Marię, &c. Multa de hoc.*

Proceſſiones fiunt, & deferuntur
Imaginę; *tom. 9. an. 814. fol.
60.*

Proditores quomodo trañtandi, (de
Ruſſino proditore Imperij.) *fol.
9. to. 5. &c.*

Proditorum filijs eſt parcendum;
tom. 5. fol. 11.

Proditorum complices quomodo
trañtantur; *tom. 5. fol. 12.*

Prodigia multa, quę acciderunt
Romano exercitui in Arabia pu-
gnanti; *tom. 2. anno 114. fol.
56.*

Prodigium magnum tempore
hęreſis Imaginum. In Meſopō-
tania Terra rupta per duo mil-
liaria, & ex profundo aſcendit
Terra alba, in medio Mulus, qui
loquutus eſt humana voce, &
prędixit incurſionem ab Eremo
aduerſus Arabes; *tom. 9. anno
749.*

Prophetia ſemper fuit in Eccleſia;

tom. 12. an. 1189. fol. 748.

Prophetię falſę Abbatis Ioachim;
tres vna vice: cū Riccardus
Rex Anglię *an. 1190.* iret cum
Cruciata in terram Sanctam, ei
prędixit: viſto Saladino, ca-
piendam à Chriſtianis Ieruſalem,
2. quòd ipſe Rex cum magna
gloria rediret; 3. quòd Ro-
mę iam erat natus Antichriſtus;
Omnia falſa: non fuit capta Ie-
ruſalem; Rex fuit carceratus ab
inimico Imperatore, & deten-
tus multo tempore, & auro re-
demptus, & Antichriſtus non
fuit natus; *tom. 12. an. 1190. fol.
821.*

Prophetię dono pollebat qui-
dam Cęcus; *an. 1199. tom. 13.
fol. 38.*

Prophetantes opera Dęmonis mu-
lieres; *tom. 2. anno 173. fol.
176.*

Prophetię nouę in Eccleſia eſſe
poſſunt; *tom. 2. an. 173 fol. 177.*

Prophetę nec munera, nec pecu-
niam accipere poſſunt; *to. 2. fol.
179. an. 173.*

Prophetię hęreticorum falſę ſunt,
& à Papa damnantur; *tom. 2. an.
201. fol. 280.*

Prophetiſſa falſa mulier extatica;
to. 2. an. 237 fol. 392.

SS. Prophetę non ſemper prophe-
ticę loquuntur; & ita decipiun-
tur; *to. 8. an. 608. fol. 206.*

Sanctorum Proti, & Hiacinti Re-
liquię è Roma in Galliam tran-
ſlatę; *to. 9. an. 829. fol. 786.*

Pro.

Prouincia dicenda, quæ habet decem Ciuitates, & vnum Regem; *to. 7. an. 587.*

Prouidentia Dei in eos, qui causa persecutionis in desertis latebant; *tom. 2. an. 304. fol. 798.*

Prouidentia Dei in pascendo suos Seruos: de Bonifacio Episcopo; *to. 9. an. 724; fol. 41.*

Psalmorum vsus apud Iudæos in templo; *to. 1. fol. 115.*

Psalmorum canendorum vsus in

Ecclesia antiquus; *an. 60. fol. 609.*

Promiscuè à Clericis, & Populo cantari soliti; *ibidem.* at quia sepe, incongruè id fiebat omissum est, & soli Clerici faciunt; *ibid.* efficacia eorum, multique effectus *fol. 611.* Psalmos ab Ecclesia eiecit Samosatenus; *fol. 612.* *vide* Canere; Cantus, &c.

Psalmi, & hymni Ecclesiastici, etià à Laicis cani soliti in Domibus, Vijs, &c. *fol. 613.*

Psalmi ad voluptatem, & vtilitatem à Deo dati; *fol. 614.*

Psalmorum translatio: *vide* Scriptura.

Psalmi terminandi cum illo versu, Gloria Patri, et Filio, & Spiritui Sancto; *tom. 3. an. 325. fol. 327.* licet à Concilio Niceeno præcipiatur; erat tamen antiquum in Ecclesia ex traditione Apostolorum, *ibid.* fuit tamen tunc iussum propter Arianos, &c. & quia isti negabant Aeternitatem filij, iussum est. vt adderetur alius versus, sicut erat in principio, &c. *ibid. fol. 328.*

Psallere non possunt in Ecclesia femines; *to. 5. an. 415. fol. 374.*

Psalmorum cantus in Ecclesia etià de nocte est antiquissimus, etiam ante S. Basilij tempora; *to. 4. an. 363. fol. 153.*

Psalmi cani soliti ab initio in Ecclesia: Damasus ad formam decentiorem reduxit; *tom. 4. fol. 499.*

Psalmos canere Clericos iussit Hormisdas; *to. 7. an. 523.*

Psalterium à Sancto Hieronimo emendatum, & ad septuaginta translationem accommodatum Romæ; *to. 4. fol. 265.*

Publicani erant, qui Vestigalia à Fisco conducebant; hi, vt infames à Iudæis habebantur; *tom. 1. fol. 109. & quare ibidem.*

Publicationes rescriptorum, seu Legum Imperialium notatæ cum PP. fieri solebant, vbi Imperator volebat, vel in loco principali nationis ad quam dirigebat; *to. 3. an. 319. fol. 214. & 218.*

Publicatio Dogmatum Fidei, seu decretorum Concil. facienda ab Episcopis, & ad eos mittuntur à Papa; *tom. 8. an. 683. fol. 574.*

Pudicitia commendata in Vandalis infestantibus Hispanias; *to. 5. an. 409. fol. 287.*

Pueri baptizari possunt. Concil. Hibernense; *to. 12. an. 1171. in fine.*

Puerorum abusus publicus Crete; *tom. 1. an. 58. fol. 526. & c.*

Puerorum amator Traianus, & lauda-

- laudatur quòd per vim non expetebat; *tom. 2. an. 100. fol. 6. & 8. &c.*
- Puer triënis pro Martyre habetur, qui Matrem Iulittam cedi conspiciens implacabiliter plorans interijt; *tom. 2. anno 305. fol. 806.*
- Pueri publicæ libidini ante tempora Constantini erant expositi; *to. 3. an. 314. fol. 136.*
- Puer nescius Græcè loqui, prædicit destructionem Templi Idolorum, &c. *tom. 5. an. 401. fol. 139.*
- Pueri constans confessio in Martyrio in Aphrica; *to. 6. fol. 414.* Alij duodecim idem faciunt; *fol. 415.* alius Puer idem facit; *tom. 417.*
- Pueri mirabile factum, dum Matrem ad Martyrium, & in Fornacem immissam videret, post responsa mirabilia facta Regi, & morsum in femore, se iniecit in ignem cum Matre; *tom. 7. an. 522. fol. 93. & 94.* Multa de hoc.
- Puer Pelagius decem annorum à Rege Saracenorum in Hispania, tactus obsecrè, inuehitur in eum, & vestes eius scindit, &c. Martir efficitur; *to. 10. an. 925.*
- Puer nedum quinque annorum per vim eligitur Archiepiscopus Remensis, & Ioannes Decimus confirmat; *tom. 10. an. 925.* postea ciecus, *an. 933.*
- Pulcheria Augusta Soror Theodosij multum laborat pro Catholica Fide; insignis Mulier; *to. 6. an. 446. fol. 40. & 41.*
- Pura Cæna; *vide Cæna pura.*
- Purgantes Animæ orationibus, & disciplinis iuuantur: de Othone IV. *to. 13. an. 1218. fol. 284.*
- A Purgatorio tres tantum Animæ, vna die liberatæ; *to. 13. an. 1232. fol. 432.*
- Purgatorium dari ex traditione Apostolica habetur; *to. 1. an. 34. fol. 247. 48. & 49.*
- Purgatio fieri solebat per Iuramentum ad reliquias Martyrum; *to. 5. fol. 341.*
- Purgatorij pœnas reperiri ex quodam miraculo comprobatur; *to. 6. an. 498. fol. 528.*
- Purgatio cum ferro candenti facta à fœmina quadam coram Othone Imperatore III. *tom. 10. an. 998. vide Otho.*
- Purgatorij pœnis liberatus Benedictus VIII. *tom. 11. an. 1024.* multa de hoc.
- Purgatorij locum etiam Græci cõfiteri tenentur; *tom. 13. an. 1254. fol. 705.*
- In Purgatorio purgatur penitentia suscepta pro peccatis in vita, & non peracta; item & venialia peccata; *ibidem.*
- Purpuram Græci solum sibi arrogant; sed etiam Occidentales ea utebantur; *tom. 10. an. 968. fol. 806.*

Q

Quadragesimæ Ieiunium; *vis de Ieiunium.*

Quadragesimas tres instituit Montanus, & quare; *tom. 2. an. 173. fol. 184.*

Quadragesimas plures damnat Ecclesia: non sunt illæ, quæ fiunt ex voluntate, sed quæ fiunt ex necessitate, idest superstitione; *to. 2. ibidem.*

Quadragesima esse ieiunandum, non Quinquagesima, aut Sexagesima: Concil. Aurelianum; *to. 7. an. 545. fol. 333.*

Quadragesimæ tempore carnes nō manducandas decreuit Conciliū Toletanum octauum; *tom. 8. an. 653. fol. 440.* quia Quadragesima est decima pars anni debita, Deo, *ibid.*

In Quadragesima comedi non posse oua, & caseum: Concilium Quintiliniburgense; *tom. 11. an. 1085.*

Quadragesima in Oriente incipiebat à Septuagesima, & sic in Polonia obseruabatur, sed abrogatus est mos hic in Polonia; *tom. 13. an. 1248. fol. 652.*

In Quadragesima alicui dispensatur esus carniū, ouorum, & casei; *tom. 13. an. 1248. in fine Innocentius IV. dispensat Regi Scotiæ.*

Quartadecimani Hæretici orti;

an. 198. tom. 2. fol. 273.

Quartadecimani repullulant; *to. 2.*

an. 258. fol. 530.

Quæstiones inutiles relinquendæ; *to. 9. an. 823. fol. 715. & tom. 10. an. 976. fol. 832.*

R

Raptores Virginum grauissima pœna puniri soliti; *tom. 3. an. 320. fol. 220.*

Rationale indumentum Summi Sacerdotis quale erat; *tom. 1. fol. 80. vide Superhumerales.*

Rauennatensis Ecclesiæ prætensio de prima filia Romanæ diluitur; *to. 8. an. 595. fol. 96.*

Rauennaten. Archiepiscopus, qui hac de causa erat segregatus à Papa; se submittit ei; *an. 678. to. 8.*

Rauennatensis Archiepiscopus à Romano Pontifice ordinari solitus, & ei facere professionem Fidei, & iuramentum. Felix Archiepiscopus penitens post factū, &c. ab Imperatore exilio puniatur; *to. 8. an. 708. & excēcatur sed postea miraculis claruit; an. 711.*

Rauennatenses Ciues elati superbia à Iustino Iunioris Imperatore puniti, compedibus stricti, missi Constantinopolim, & amara morte perempti; *tom. 8. an. 708.*

Rauennæ Exarcatus pro Imperatore conseruatur cura Papæ, licet Imperator Hæreticus esset; &

Oc-

- Occidens totus rebellasset ; *tom. 9. an. 743. fol. 154.*
- Rauennatenſe Dominium erat ſub Aiſtulpho Rege Longobardorū ; & licet Papa Stephanus in perſona ad eum iret , vt reſtitueret Imperatori , non obtinuit ; *tom. 9. an. 753.*
- Rauennæ Exarcatus abſolatus Regi Longobard. à Pipino datur Eccleſiæ , quia propter hoc dixit Pipinus ſe cum Longobardis pugnaſſe ; *to. 9. an. 755. fol. 228.*
- Rauennæ Archiepiſcopus de hæreſi accuſatus : & conſeſſa abſoluitur à Papa ; *to. 10. an. 861. fol. 217.*
- Rauennæ Archiepiſcopi reformati in multis ; *tom. 10. an. 861. fol. 217.*
- Rabanus Maurus Albiſi Flacci auditor , in Gallia floruit ; *an. 843. tom. 10.*
- Rebelles contra Dominos . Maximus Dux exercitus Britannæ eleuatur contra Theodoſium ; *vide Imperium .*
- Regina Perſarum Vxor Chofrois Chriſtiana priuato habitu iuit Conſtantinopolim , & poſtea queritur ; per ſuos cognita ; *to. 8. an. 593 fol. 44.* Magna dona ei dedit Imperator Mauritius .
- Reginæ Hiſpaniarum non poterant tranſire ad ſecunda vota mortuo Rege ; *to. 8. an. 690.* ad euitandam tyrannidem , *ibidem .*
- Regina Edilburga Vxor Monialis facta ; *tom. 9. an. 740. vide infra Rex .*
- Regina Agnes Vxor Henrici II. & Mater Tertij , quæ partem habuerat in electione Cadaoli Antipape venit Romam penitentiæ cauſa ; *to. 11. an. 1062. fol. 319.* multæ virtutes de ea : Caſſinum iuit ; *to. 11. an. 1073.*
- Reginæ in obitu Viri quibus exemplis confortandæ , *ibidem ,* & ob paupertatem ; *to. 11. fol. 346. an. 1063.*
- Regina Adelaïs , ſeu Praxedes à Viro Henrico II. Imperatore male tractata Romam venit , &c. *to. 11. an. 1093.*
- Regio morbo laborantes extra Ciuitatem debere conuerſari , ne alios inficiant , & in commune poſt alios accedere ; *to. 9. an. 751. fol. 199.*
- Regna perduntur propter auaritiā , & alia ſcelera Miniſtrorum ; *tom. 6. an. 468. fol. 280.* multa de hoc .
- Regna florent cum vera Fide , & contra labuntur , &c. *tom. 8. an. 649. fol. 409.*
- Regna in malam lapſa , & pernicioſa , cum Papæ obedientiam , & reuerentiam negarunt ; *tom. 8. an. 713.* Heraclius Imperator , & Rodericus Rex Hiſpaniarum : Saraceni enim ipſis ſunt dominati : *ibid.*
- Regnum accipere , & dominare non permittitur à Papa , quia Regnum relinquens erat Monachus ; *to. 9. an. 756.*
- Regna declinant , & pereunt , quā-

do Ecclesiastica disciplina, & Episcopalis authoritas impediuntur à Regibus, vel non benè ministratur ab Episcopis; *to. 9. an. 836. fol. 826.*

Regnorum bella, & vastationes oriuntur sepè ex violatione Ecclesiarum; *to. 9. an. 845. fol. 32.* in Gallia à Nortmandis: multa de hoc.

Regna perduntur quando Reges se miscent in Sacris; *tom. 10. an. 990.* de Carolinis in Gallia; qui tenebant eis omnia licere, &c. *ibidem in fine.*

Regulares omnes professi non possunt facere matrimonium; *tom. 12. an. 1148. Concil. Remen.*

Regulares, seu Monacos Prædij, & possessionibus spoliavit Emanuel Imperator Orientis dicens, eos non debere hæc habere, quia mortui sunt mundo: de prærio alebat; *tom. 12. an. 1148. fol. 362.* Idem fecerat olim Phocas, *ibid.* sed postea abrogauit hoc: *ibidem.*

Regularium habitum suscipientes nihil soluant; *tom. 12. an. 1163. fol. 491.*

Regulares extra Claustrum non exeant ad lectionem Legis, vel Fiscæ, & pœna, &c. *tom. 12. an. 1163. fol. 491.*

Regularis Apostata ordinatus in Apostasia eget dispensatione Papæ; *to. 13. an. 1225. fol. 349.*

Regulares in Dominicis non possunt Parochianos admittere in suis

Ecclesijs, inultis Parochis, statuit Ioannes IV. & multa alia de hac materia; *tom. 13. an. 1254. fol. 719.*

Rei olim apud Gentiles damnati ad metallum, in facie signabantur; *tom. 3. an. 315. fol. 149.*

Rei liberari soliti tempore Paschæ ob communem læticiam; *to. 4. an. 385. fol. 516.*

Relapsis sepè non credendum etiã si decem millies vices promittant se esse paratos ad omnia; *to. 5. an. 427. fol. 506.*

Relaxatas doctrinas dicentes; *vide de Doctores; vide Falsi.*

Religio noua non potest institui; *to. 13. an. 1215. fol. 244.*

Reliquiarum Sanctarum veneratio, & earum miracula ab initio Ecclesiæ; *to. 1. an. 55. fol. 426. 27.* & cetera multa de hoc argumentis, & de pannis, velis, &c. *fol. 428. & 29. & c.*

Reliquiæ incertæ personæ, in dubio an Sanctæ, non sunt venerandæ, sed obstruendæ; *to. 1. an. 55. fol. 430.*

Reliquiarum veneratio, & miracula; *tom. 1. an. 57. fol. 484. & seqq. vide Petri, & Pauli sepulcrum.*

Reliquiæ Martyrum à Gentilibus pretio magno redimebant Christiani; *tom. 2. an. 110. fol. 48.*

Reliquiæ Martyrum diligenter collectæ à Fidelibus; *tom. 2. an. 261. fol. 566. an. 286. fol. 671. tom. 3. an. 316. fol. 161.*

Re-

Reliquiæ quæ putantur alicuius Sancti, & sunt alterius; *vide* Crucis clavi.

Reliquiæ Sanctorum miraculosæ ad pellendos Dæmones, sanandos morbos &c. honorandæ; *to. 4. fol. 44. 46.* etiam ab Imperatore Apostata permissæ venerari; *fol. 48. 56. & 64.* semper in honore habitæ.

Reliquiæ Sanctorum licet à Tyranninis conculcatæ Dei misericordia selectæ, & conseruatæ; *tom. 4. fol. 60.*

Reliquiæ Sanctorum sunt pro muro Urbium: amotæ verò Urbes perduntur; patet de Reliquiis S. Iacobi Episcopi Nisibis, quas tollere fecit Iulianus Imperator; *tom. 4. an. 362. fol. 129. & 30.*

Reliquiæ SS. non distrahendæ, aut vendendæ lege Imperatoris sancitum etiam; *to. 4. an. 386. fol. 531.*

Reliquiis SS. dedicantur Ecclesiæ ex Ambrosio; *to. 4. an. 387. fol. 545.*

Reliquiæ SS. miracula faciunt circa Dæmoniacos, &c. *ibid.*

Reliquiæ SS. in maxima veneratione semper habitæ, & ad Ecclesias missæ; *to. 4. an. 387. fol. 546.* multa de hoc, *ibid.*

Reliquias SS. non esse venerandas dicebat Eunapius; *to. 4. an. 389. fol. 608.*

Reliquiæ non solum sub Altaribus tenebantur, sed aliqua eorum membra ostendebantur; *tom. 4. an. 389. fol. 609.*

Reliquiæ SS. miracula operantur Mediolani; *tom. 5. an. 400. fol. 102. fol. 393.*

Reliquias SS. non esse venerandas docuit Vigilantius; *to. 5. an. 406. fol. 248.* esse autem venerandas ibi probatur multis argumentis. Reliquiarum miracula negabat Vigilantius; *to. 5. an. 250.*

Reliquiæ cum anxietate, & periculis perquisitæ; *tom. 5. an. 410. fol. 304.*

Reliquiarum veneratio, & translatio, &c. *to. 5. fol. 365.* de S. Marco, & Stephano, *et fol. 366.*

Reliquiis præsentibus cessant Dæmones infestare loca, quæ prius infestabant; *ibidem.*

Reliquiæ Sanctorum Stephani, Gamalielis, &c. quomodo inuentæ; *tom. 5. fol. 366. & seqq.*

Reliquiæ Sanctorum in Capis cum fenestrella tenebantur, per quam immittebantur velamina tangenda; *to. 15. an. 416. fol. 391.*

Reliquiæ Sanctorum in maxima veneratione habitæ; *tom. 5. fol. 654. an. 435.*

Reliquiæ Sanctorum cum Cereis, et cantu à Clericis portandæ; *to. 5. fol. 664.*

Reliquiis Sancti Ioannis Chrisostomi translatis honorificè, etc. Constantinopolis Tumulus Eudoxiæ Imperatricis, quæ per triginta quinque annos mouebatur, quicquit; *tom. 5. an. 438. fol. 664.*

Reliquiæ Sanctæ Euphemiæ sanguinem emittebant, in Caledonia; *tom.*

tom. 6. an. 451. fol. 139.

Reliquiæ SS. non manibus , sed brandeo , seu velo immisſæ in vas tanguntur , et ita donantur pijs Viris ; *tom. 6. an. 461. fol. 252.* multa de hoc , et de Corpore Sancti Petri .

Reliquiæ Sanctorum magno cultu venerandæ ; *tom. 6. an. 490. fol. 452.*

Reliquiæ maximè conſervatæ in perſecutionibus , de corpore S. Auguſtini , et aliorum ; *to. 6. an. 504. fol. 564.*

Reliquias Apoſtolorum , et aliorū SS. Græci petunt à Papa mitti Conſtantinopolim ; *to. 7. an. 519. fol. 42. etc.*

Reliquiæ SS. in maximo honore habitæ in Gallia: Sancti Andreæ ; *tom. 7. an. 526. fol. 123.*

Reliquiæ Sæcti Sergij liberant Civitatem quamdam à Perſis ; *to. 7. an. 560.*

Reliquiarum alia miracula in Gallia , ex quibus converſus Rex Arianus , *tom. 7. an. 560.*

Reliquiæ Sanctorum vndique conquiſitæ à Regibus ob venerationem ; *to. 7. an. 566.* & maximè veneratæ .

Reliquias nō vult conſervare quidā Gallie Episcopopus Moronous ; *to. 7. an. 566.*

Reliquiæ SS. ex omni parte procurantur à Gallis , cum hymnis deferuntur ; *tom. 8. an. 590. fol. 13.*

Reliquiæ Sanctorum non tangen-

dæ , nec ex curioſitate videndæ ; caſus eorum qui videntes Reliquias Sancti Laurentij dum effoderent mortui ſunt omnes ; *to. 8. an. 594. fol. 73.* & alij caſus de hoc : *ibidem* : multa : ſic & de eo Papa , qui videre voluit Corpus Sancti Petri , & de eo qui Sancti Pauli .

Reliquiæ Sanctorum Petri , & Pauli ; *vide S. Petrus ; vide S. Paulus.* Reliquias falſas Græci quidam portabant de Roma in Græciam , &c. *to. 8. an. 594. fol. 74.*

Reliquiæ SS. magno ſtudio quæſitæ ; *tom. 8. an. 598. fol. 141.*

Reliquias ab Accolito non leuandas ſtatuit Bonifacius V. *tom. 8. an. 625.* ſed à Presbytero , &c.

Reliquiæ ex Oriente , Antiochia , Ieroſolyma , &c. delatæ in Occidentem , quando Oriens à Saracenis fuit inuaſus ; *tom. 8. an. 636.*

Reliquiæ magna in veneratione habentur in Gallia ; *tom. 8. an. 685.*

Reliquiæ non ex Pilis , & Vnguibus Sancti dabantur , ſed ex alijs membris ; *to. 9. an. 745.*

Reliquiæ cum magna anxietate queruntur à Gallis ; *to. 9. an. 764.*

Reliquias S. Euphemii odorem redolentes , in profundum maris cum loculo mergit Imperator Copronimus ; *to. 9. an. 766. fol. 271.* ſed conſervatæ intactæ , & diuino miraculo reperiæ , & quomodo : multa de hoc ; *fol. 273.*

Reli-

Reliquiæ in magna veneratione habitæ; *tom. 9. an. 767. fol. 285.*

Reliquiæ Sanctorum Romæ cum magna anxietate à Gallis quæsitæ: *to. 9. an. 826. 27. & 28. per totum.*

In Reliquiarum præsentia multa sunt miracula; *tom. 9. an. 828. per totum.*

Reliquiæ Sanctorum alicubi collocatæ consueverunt dici Corpora Sanctorum; *to. 9. an. 841.*

Reliquiæ Sāctorum teneri possunt in Capis super Altare; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

Reliquias Sanctorum furatus non ob deuotionem, sed ob venalitatem, quæ passus est; *to. 10. an. 886. fol. 618.*

Reliquiæ Sancti Matthei Apostoli ex Æthiopia Salernum portantur, &c. *to. 10. an. 954.* ex Æthiopia portatum fuerat in Bithorias, & hinc Salernum.

Reliquiæ Sancti Ioannis Baptiste: Brachium Imperatori Græco datum; *tom. 10. an. 956.*

Reliquiæ falsæ ab Imperatoribus vendi solitæ; *to. 11. an. 1027. & quomodo detectæ.*

Reliquiæ Sāctorum semper in maxima veneratione habitæ; *to. 13. an. 1229. in fine.*

Reliquiæ Sanctorum dum sit translatio, à Sacerdotibus non à Laicis portandæ. de Sancto Frācisco; *tom. 13. an. 1230. fol. 409.* magni rumoris interdum super hoc factum Añsiensium; *vide Franciscus.*

S. Remigius eligitur Episcopus Remensis signo radij celestis; *to. 6. an. 471. fol. 293.*

Repudium Bertæ Vxoris Caroli Magni, & aliud Matrimonium; *to. 9. an. 771.*

Repudiatur Filia Caroli Magni à Constantino Imperatore Filio Irenis; *tom. 9. an. 788.*

Repudium Mariæ Vxoris Constantini Græci Imperatoris; *tom. 9. an. 795. fol. 418.* aliam accipit Vxorē Theodoram Cubiculariā: resisterunt Monaci; *fol. 459.* qui Patriarchæ Tarasio voluerunt communicare, eo quod Imperator non eiecerat ab Ecclesia, sed Tarasius cum dexteritate agit, & comminatur excommunicationē. Omnes Monaci vitant Imperatorem; *fol. 464.* Reclamat Theodosius contra; & PseudoSynodus declarauit licitum fuisse; *to. 9. an. 809. fol. 536.*

Repudium impugnatur Ignatius Patriarca Cōstantinopolitanus; ideo deponitur ab Imperatore; *to. 10. an. 858. fol. 162.*

Repudium ob fornicationem Vxoris posse à Viro fieri, & cum alia nubere, non autem mulierē, dixerunt Episcopi in Concil. Aquilgranen. in gratiam Lotharii Regis Francorum dimittentis Theutergam, & accipientis Vualdrudam; & Papa non resistit. Nicolaus I. *tom. 10. an. 862. fol. 226. &c.* multas doctrinas pro hoc afferebant, idem de solutione-

lutione matrimonij dicunt Episcopi in Concil. Metensi ; *an. 863. fol. 245.* & malè erant instructi de Regulis Canonicis, sed hoc Concilium à Papa aboletur; *fol. 247.* & ipse vocat Concilium contra Regem; *an. 864. fol. 273.* & tandem compellit Lotharium recipere Theutpergam, & dimittere Vualdruadam; *tom. 10. an. 865. fol. 305.*

Repudium Caroli III. Crassi: repudiat Richardem ex leuibus suspicionibus; *tom. 10. an. 888.*

Repudium fieri non posse, etiam si Reges id petant, & copulam non habuisse iurent; *tom. 11. an. 1069.* Alexander II. & Petrus Damascenus, ad Henricum III. Regem Germaniæ postea Imperatorem volentem dimittere Bertam: Papa mittit Legationem ad hoc etc.

Repudium factum à Philippo Galorum Rege dimittere Reginam Bertam; *tom. 11. an. 1094.* et Pellicem superinduxit in Vxo-rem: Episcopi conuiebant; solus Iuo Episcopus contradixit. In Concilio facto per Legatum Apostol. excommunicatur; *fol. 648.* postea in Concilio Claramontano absoluitur eiecta Pellice. Mortuo Urbano rursus redit ad Pellicem, et iterum interdicitur; *to. 12. an. 1100.*

Repudium factum à Rodulpho Comite Gallo, improbatum à Sancto Bernardo, et Innocentio II.

to. 12. an. 1142. fol. 197. Papa misit eò Cardinalem Legatum, qui excommunicauit, et interdictum posuit in eius Terris, etc.

Repudium factum à Friderico accipiente aliam: sed fuit ob impedimentum consanguinitatis, quia per Legatos Papæ factum: et hoc asseritur impedimentum, ideo non dicitur Repudium; *tom. 12. an. 1156. fol. 406.*

Repudium factum à Boemundo Principe Tiri, qui dimisit Theodorā Neprem Imperatoris Gregorum, et accepit aliam: Episcopi eum persequuntur, etc. *to. 12. an. 1181 fol. 763.*

Repudium factum à Philippo Regē Galliæ, claudente in Monasterio Reginam, et ducente aliam pellicem Mariam: à Papa Innocentio III. reprehensus; *to. 13. an. 1198. fol. 3.* Magnæ calamitates in Regno, *ibidem, & fol. 9. & 10.* grauitur id reprehendit dicens alios Principes ex hoc capere exemplum; *to. 13. an. 1199. f. 35.* et à Legatis excommunicatus fuit Philippus; *fol. 36.*

Responsale, et Antiphonarium elaborauit Hadrianus Papa ad petitionem Caroli Magni; *tom. 9. an. 778.*

Responsale hoc continebat omnia Responsoria Officiorum totius anni à Papa facta; *tom. 9. an. 784. fol. 405.*

Resurrectio Christi; *vide* Christus. Re-

Resurrectione facta Christi Regnum futurum Terreſtre, & homines carnis voluptatibus vacaturos; *an. 97. fol. 740.*
 Resurrectionem negauit Marcion; *tom. 2. an. 146. fol. 117.*
 Resurgere Corpora debere orbiculata dixit Origenes; *vide Origenes; tom. 7. an. 538. fol. 290.*
 In resurrectione carnem non futuram palpabilem dicebat Euthimius Episcopus, sed à Gregorio I. correptus emendatur; *tom. 7. an. 586.*
 Resurrectio facienda in carne quā gestamus, non in alia; *tom. 5. fol. 63.*
 Resurrectionem mortuorum negauit Philoponus Grammaticus; *an. 535. fol. 230. to. 7. idest eorundem corporū, nam hæc corrumpi dicit secundum materiam etiam, et alia de nihilo creanda dicit, ibid. fol. 231.*
 Resuscitatus mortuus quid vidisset narrat; *tom. 9. fol. 11. & seqq. an. 716. multa dixit.*
 Reges non esse reuerendos, &c. tenuit Iudas quidam ante Christum, qui causa fuit defectionis in Iudæa; *tom. 1. fol. 63.*
 Reges, et Principes Episcopis subiacent; *tom. 1. fol. 456.*
 Reges lepra à Deo puniri soliti; *to. 3. an. 324. fol. 239.*
 Regius morbus dicebatur Elefanticus; *ibidem.*
 Reges omnes Episcopis esse sub-

iectos, eorumque leges obseruare debere: Concil. Parisense I. *tom. 7. an. 869.*
 Reges se immiscentes in materijs fidei decernendis, labuntur; *to. 7. an. 563. vide Imperator.*
 Reges aliquando presentes fuerunt Concilij petentes bona pro Ecclesia stabiliri in Concil. Toletano tertio, *an. 589. to. 7.*
 Regibus quænam exhortationes faciendæ per Pontifices; *tom. 7. in append. Commonitio Agapeti ad Iustinianum Imperatorem.*
 Reges non habent potestatem supra Sacerdotes, nisi sicut Nero, & Diocletianus; *to. 8. an. 593. fol. 47.*
 Reges, & Regna ruunt si Principes se immiscent in causis Religionis: de Heraclio Imperatore prius glorioso; deinde ignominioso per hoc; *tom. 8. an. 618. & 29.*
 Reges non debent se miscere in dogmatibus tractandis; *an. 629. 631. 639. & 640. &c. De Heraclio, & de Nepote eius Constante Imperatore; to. 8. an. 648. & 650.*
 Regum iussio non est necessaria ad faciendum Concilia; *t. 8. an. 656. fol. 454.*
 Reges vnde sumpserunt occasionem faciendi leges aliquas Ecclesiasticas; *vide Imperator.*
 Reges Hispaniarum quomodo vnguebantur, & coronabantur; *t. 8. a. 672.*

Regum coniurationes tractantes deponendi sunt etiam si Episcopi; *tom. 8. anno 693.*

Reges, & Principes tenentur obedire mandatis Episcoporum: mala ingentia, quæ eis imminet, si hoc non faciunt; *to. 9. an. 730. fol. 100.* Multa de hoc ex Sancto Ioanne Damasceno.

Rex Anglorum fit Monachus; *tom. 9. an. 737. & 740. fol. 130.*

Regina Edilburga Vxor Monialis; *ibid. to. 9. an. 740.*

Reges adulteri, &c. quomodo corrigendi; *tom. 9. an. 745. fol. 172.*

Reges spoliatores Ecclesiarum, quomodo corrigendis; *tom. 9. an. 745. fol. 172.* exempla de ijs, qui malè perierunt.

Reges multi Monaci fiunt; *vide Carolomanus vide Longobard. vide Anglia, &c.*

Reges pessimi multo tempore à Deo regnare permitti sunt; *to. 9. an. 755. de multis; vide Indicem Imperatorum.*

Rex Angliæ Edelbertus fuit Monachus; *tom. 9 an. 758.*

Rex Galliæ Pipinus lædens Ecclesiam auferendo vnum prædium, diuinitus vapulat à Sancto Remigio, & febri corripitur; *to. 9. an. 760. fol. 247.*

Regum Galliæ tituli, quos dabat Papa, erant, Dominis, Excellentissimis filiis; *tom. 9. an. 770.*

Rex Galliæ quomodo receptus fuit veniens Romæ in auxilium

(Carolus Magnus) *tom. 9. an. 774.* quomodo tractatus eo tempore quo stetit Romæ; *ibid.*

Reges Galliæ, & Angliæ legationem, & munera mittunt ad Pontificem; *tom. 9. anno 796. fol. 472.*

Rex Galliæ Carolus Magnus, quomodo recipitur à Papa ad Nomentum; *tom. 9. an. 800.*

Reges, & Imperatores indigni possunt à Papa priuari; *to. 9. an. 800. fol. 491. &c.*

Reges quam maximo obsequio debent venerari Romanæ Ecclesiæ leges, exemplo Caroli Magni; *to. 9. an. 801. Multa de hoc; fol. 496.*

Regibus resistendum quando aliquid moliuntur contra Canones; *tom. 9. an. 814. fol. 592. &c.*

Reges non possunt se immiscere in rebus sacris, & dogmatibus; *tom. 9. an. 814. fol. 597.*

Reges etiam, & Imperatores penitentiam publicam faciunt pro delictis publicis, ut Ludouicus Imperator pro occisione Bernardi nepotis Italiæ Regis; *tom. 9. an. 822.*

Reges, & Imperatores non possunt se ingerere in Ecclesiasticarum rerum dispositione, et iudicio; *to. 9. an. 823. fol. 712.* sed hoc pertinet ad Papam, et alios Episcopos, etc. *ibid.*

Reges à suis Consiliariis, et alijs decipiuntur ad agendum contra

lc-

legem Dei, et Ecclesiæ, ideo ciuitates, & Regna amittunt; *tom. 9. an. 825. fol. 739.* exemplum de Consiliarijs Ludouici primi, qui Nicenam Synodum secundâ reijciebant, et curabant, vt Papa reijceret. Multa de hoc; *fol. 741.*
 & Reges debent libertatem Ecclesiæ illęsam seruare. Deus eis significat. Multa de hoc; *tom. 9. an. 827. fol. 793.* De Ludouico primo Imperatore: et tunc propagatur eorum Imperium.
 Reges iudicari soliti à Concilijs Prouincialibus Episcoporum, & priuari Regnis. De Lothario; *tom. 9. an. 842.* Et Regnum in alios transfertur, etc.
 Reges quomodo recepti quando Romam venerunt; *tom. 10. an. 844.* cur Ludouico filio Lotarij clausę portę S. Petri, *ibid. fol. 14.*
 Reges qui Politicis Consiliarijs credunt contra Ecclesiæ libertatem, damna ingentia patiuntur; *tom. 10. an. 846. fol. 41. &c.* Multa de his.
 Reges quomodo corrigendi ab Episcopis. multa digna; *to. f. 858.*
 Reges quomodo se gerere debent in omnibus: multa digna; *to. 10. an. 858.*
 Reges licet mali tolerandi sunt; *to. 10. an. 858. fol. 159.*
 Reges cauere debent malos Consiliarios; *tom. 10. an. 858.*
 Reges quare, et quando non debent interesse Concilijs; *tom. 10. an. 861. fol. 199.*

Regibus subiecti sint Episcopi propter Deum, non contra Deū; *tom. 10. an. 863. fol. 260.*
 Rex Lotharius impedit ne Episcopi eant ad Conciliū intimatum Romę à Nicolao primo; *to. 10. an. 864. fol. 273.*
 Rex Lotharius non obediens in dimissione pellicis quomodo reprehenditur; & alia patitur à Papa; *to. 10. an. 866. fol. 331. &c.*
 Regum, & Principum præsentia in Concilijs non sunt necessaria; *to. 10. an. 869. fol. 431.*
 Reges audire, obedire, & obsequi, &c. debent Episcopis: multa de hoc; Basilius Imperator in Concilio VIII *to. 10. an. 869. fol. 431.*
 Reges qui laborant pro Ecclesiâ sunt adiuuandi; *tom. 10. an. 869. fol. 447.*
 Rex Francorum, qui prætendebat habere ius in Episcopos, scribit Papę irreuerenter: *tom. 10. an. 871. fol. 499.*
 Reges excommunicantur quando non obediunt Ecclesiæ Canonibus; *tom. 10. an. 901.* de Imperatore Gręco Leone, &c.
 Rex Germaniæ quomodo prius vngebatur; *tom. 10. an. 937.*
 Rex Gallię qua humilitate fauit, & obediuit Episcopis: Robertus; *to. 11. an. 1004.*
 Rex Germaniæ Henricus postea Imperator qua humilitate se gerebat cum Ecclesiasticis; *to. 11. an. 1006.*
 Rex volens alloqui cum Imperatore,

tore, quomodo, et in quo loco congregiuntur. Robertus Gallie Rex, et Henricus; *tom. II. anno 1023.*

Reges, et Imperatores esto impij, titulis dignis honorati; *tom. II. an. 1047.*

Reges, & Imperator non habent potestatem super Romanam Ecclesiam, et Papæ Electionem; *to. II. an. 1062.* disputatio magna de hoc inter Regis Henrici III. et Ecclesiæ defensores; *ibidem.*

Reges non debent se ingerere in electione Papæ, nec fauere Scismaticis; *tom. II. an. 1064.* Multa de hoc.

Reges qui impediabant appellationem ad Sedem Apostolicam, Henriciani hæretici dicti. *to. II. an. 1073.* vide Hæresis Henriciana.

Regum politicorum hæresis contra Sedem Apostolicam; *to. II. an. 1073.* vide Hæresis Henriciana, etc.

Rex Gallie Philippus I. Simonicus à Gregorio VII. reprehensus patet; *tom. II. an. 1073. fol. 436.*

Regi Henrico III. (Imperatori postea.) nolunt loqui Legati Papæ nisi prius absoluitur ab excommunicatione incurfa ob simoniam; *tom. II. an. 1074.*

Si cum Regibus habetur discordia, ministri potius quam Reges excommunicandi; *tom. II. an. 1075. fol. 470.*

Regem Henricum Gregorius

VII. citat Romam ad dicendam causam, sed citat per Legatos: aliàs excommunicabit; *tom. II. anno 1076.* et quare hoc; quia contra Papam moliebatut, vt nulla declararetur eius electio, et obtinuit, quia Episcoporum Conciliabulum id fecit; *vide Conciliabulum.*

Regum reuerentia in Sedem Apostolicam, qualis debet esse; *to. II. an. 1076. fol. 477.*

Rex Henricus excommunicatur in Concilio Romæ; *tom. II. anno 1076. fol. 481.* forma excommunicationis, subditi absoluti à Iuramento fidelitatis; *fol. 483.* et quia regni Proceres statuerunt, quòd si tempore determinato non absolueretur Regnum perderet, venit in Italiam pro absolutione, et penitentem se ostendens absoluitur à Papa; *an. 1077. fol. 493.* Carrutij in Longobardia id fit, ubi erat Papa Gregorius VII. cum quo ritu, et multis conditionibus: multa de hoc: sed quia Henricus postea iterum contra Papam Scismaticis adhebat, Principes Germaniæ abdicato Rege, elegerunt Rodolphum in Regem; *an. 1077. fol. 508.* sed Papæ hoc displicuit, etc. Iterum excommunicatur Henricus; *an. 1080.* quia non paruit; sed contra Papam moliebatut. Regis Daniæ publica penitentia, ob delictum, quod, et quomodo; *to. II. an. 1077. fol. 515.*

Re-

Reges à Papa spoliati ob excommunicationem non habent Iurisdictionem, multa de hoc; *to. 11. an. 1090. fol. 622. &c.*

Rex Gallie Philippus excommunicatus à Legato Papæ in Concilio ob repudium Vxoris, et secundum matrimonium; *to. 11. an. 1095. fol. 648. &c. 659.* mittit ad Papam Legatos pro absolutione; *an. 1095. absoluitur; an. 1096.*

Rege Henrico Imperatore coronato ab Antipapa, deposito, factus est Rex eius filius Corradus, qui Papæ obediens fuit; *tom. 11. an. 1093. fecit Iuramentum fidelitatis Papæ; an. 1095.*

Rex quomodo licite concurrit ad Episcopatus conferendos; *to. 11. an. 1099. Multa, etc.*

Rex Gallie Philippus, quia iterum pellicem accipit, iterum excommunicatur; *to. 12. an. 1100. fol. 8.*

Rex Henricus III. Imperator tertio excommunicatur à Paschali II. *tom. 12. an. 1002.*

Reges non possunt concedere Ecclesiarum inuestituras; *tom. 12. an. 1103. fol. 30. &c.* Multa: nec Papa id concedere vult.

Rex Gallie Philippus penitens petit absolui à Papa: per Legatos absoluitur; *to. 12. an. 1104. fol. 34.*

Regis Henrici III. excommunicationis Corpus in Ecclesia non debuit sepeliri. Paschalis II. *tom. 12. an. 1110.*

Rex Ierusalem Balduinus II. electus, audiens quod alius etiam electus erat ad tollendum scandalum in Terra Sancta statim renuntiavit cum admiratione omnium; *tom. 12. an. 1118. fol. 131.*

Reges quomodo à Viris sanctis corripuntur, etc. Multa de hoc: S. Bernardus contra Regem Gallie; *to. 12. an. 1143.*

Regum causæ in Concilijs sub Papa factis iudicatæ in Concil. Remensi; *tom. 12. an. 1148.*

Reges, aut Imperatores non possunt conferre Episcopatus, *to. 12. an. 1152.* et Papa semper resistit.

Reges excommunicati despiciuntur à Populis; *to. 12. an. 1155.* de Rege Sicilie; *fol. 396.*

Reges tenent frequentem Papæ equitantis; *tom. 12. an. 1163. fol. 483.*

Reges quomodo exhortati ab Episcopo (S. Tho: Cantuariensi) *to. 12. an. 1165. fol. 518.*

Regum Consiliarij, qui eos decipiunt, &c. deploratio eorum, etc. *to. 12. an. 1165. fol. 519.*

Reges non possunt iudicare Episcopos: multa de hoc *tom. 12. an. 1166.* S. Thom. Cantuar. Multa exempla digna de ijs, qui hoc usurparunt, et male fecerunt, etc. Multa etiam *fol. 533.*

Rex Anglie timens excommunicationem Sancti Thomæ appellat ad Papam; *tom. 12. an. 1167. fol. 551.*

Re-

Reges subduntur Sacerdotibus ;
to. 12. an. 1. 67. fol. 553.

Regis Gallie Ludouici maxima
 humilitas erga Sanctum Episco-
 pum Thom. Cantuarien. : *to. 12.
 an. 1168. fol. 600.*

Regum concordata cum Ecclesia
 Romana : non permissum, vt in
 eis dicatur salua dignitate Regni
 sui ; *tom. 12. an. 1169. fol. 607.*
 quia ipsi nolunt apponi salua li-
 bertate Ecclesie ; *ibid.*

Reges debent honorare Episco-
 pos, & ab eis honorari ; *tom. 12.
 an. 1170. fol. 630. multa.*

Reges Papæ præcepto, & timore
 faciunt Pacem cum Episcopis ;
to. 12. an. 1170. fol. 632.

Reges promittunt stare mandato
 Papæ in aliqua causa homicidij
 Episcoporum ; *to. 12. an. 1171.
 fol. 646.*

Rex Angliæ qui fuit diffamatus,
 quodd habuerit partem in morte S.
 Thomæ, obediuit omni mandato
 Papæ, & probauit se non habuif-
 se partem. tamen penitentia ei
 imposita maxima, & quæ ; *tom.
 12. an. 1172. fol. 651.* & absolu-
 tus publicè ab excommunicatione
 promissit ire ad bellum Terræ
 Sanctæ, & cætera multa.

Rex Angliæ patiens persecutionē
 à filio recurrit ad Papam, vt feu-
 datarius Romanæ Ecclesie ; *tom.
 12. an. 1173. fol. 660.*

Reges, & Imperatores pedes Pa-
 pæ osculantur, eius streguam,
 seu stapham tenent: & alia obse-

quia faciunt ; vt tempore Ale-
 xandri III. & Friderici Impera-
 toris ; *tom. 12. an. 1177. fol. 693.
 94. & 701.*

Regij tituli à Papa conceduntur ;
to. 12. an. 1179. fol. 745.

Rex Scotiæ excommunicatur à Le-
 gato Papæ Alexandri III. *to. 12.
 an. 1181. in principio, sed absol-
 uitur a Successore ; an. 1182.*

Reges ab Episcopis sunt corripiē-
 di, dum Ecclesias, & pauperes
 grauant ; *tom. 12. an. 1188. fol.
 804.*

Reges ab Ecclesiasticis nil exigant
 nisi orationes ; *to. 12. an. 1188.
 fol. 806.*

Regis Angliæ Riccardi, qui cum
 Patre etiam bellauerat, peniten-
 tia mirabilis ; *tom. 12. an. 1190.
 fol. 820.*

Rex Armeniæ petit coronari à Pa-
 pa, & mittitur Legatus ad hoc ;
tom. 12. an. 1197. fol. 896.

Reges in calamitate à Papa suble-
 uantur : Rex Ierusalem Ioannes
 Brennenfis ; *tom. 12. an. 1227.
 fol. 370.*

Reges omnes vocantur à Papa pro
 defensione Ecclesiasticæ libertatis
 contra Fridericum II. *to. 13. an.
 1229. fol. 398.*

Regibus datur à Papa titulus, *Illu-
 stris*, & in medio litterarum *Sere-
 nitas* ; *to. 13. an. 1234. fol. 457.
 & fol. 460.* Item titulus *Excel-
 lentie* ; *fol. 463.*

Reges non patiuntur diminutio-
 nem per hoc quod non iudicant
 Ec-

Ecclesiasticos ; *tom. 13. fol. 483. an. 1236.*
 Regum consensus, non est necessarius, ut Episcopi capiant possessiones Episcopatuū: Innocentius IV. *to. 13. an. 1244. fol. 589.*
 Regum assensus non requiritur in Pontificum Romanorū negotijs circa electiones, postulationes, &c. *ibidem.*
 Rex Aragoniæ quam penitentiam accipit pro exilio dato cuidam Episcopo ; *to. 13. an. 1246. fol. 622.*
 Regnum, & Sacerdotium debent esse concordēs : multa de hoc ; *an. 1199. tom. 13. fol. 32. & an. 1204. fol. 131.* multa de eodem.
 Regnum Bulgariæ submittitur Ecclesiæ Romanæ ; *to. 13. an. 1204. fol. 122.*
 Regnum Aragoniæ fit censuale Romanæ Sedi ; *to. 13. an. 1204. fol. 133.*
 Regna ablata Saracenis, &c. à Papa conceduntur auferenti ; *tom. 13. an. 1218. in fine.*
 Ritus Gentilium quando ab Ecclesia sunt recepti ; *vide Gentiles.*
 Ritus multi Idolis fieri soliti, conuersi sunt in sacros ; *an. 58. fol. 549. 551. & 52.*
 Ritus multos Iudæorum retinuit Ecclesia, sed eos perfecit ; *an. 58. fol. 554.*
 Ritus multi in Ecclesia obseruantur, de quibus omnibus dari non potest certa ratio ; *an. 58. fol. 563.*
 Ritus multi circa obseruationem

Paschæ, &c. Iudæorum fuerunt ab Ecclesia Romana tolerati in Asia, & Oriente quousque durarunt conuersi ex Circumcisione ; *to. 2. an. 167. fol. 158.*
 Ritus Gentilium à militibus Christianis sepe obseruati ; *tom. 2. an. 201. fol. 283. & seqq.*
 Ritus Ecclesiæ Romanæ in Missis, & precibus habentur ex traditione Apostolorum ; *tom. 7. an. 538. fol. 280.*
 Ritus multi Missæ etiam ab Ecclesijs Orientalibus accepti : multa de hoc ; *to. 8. an. 599. fol. 131. & 32.*
 Ritus quidam à Gentilibus obseruandum ad Fidem conuertuntur ex Sancto Gregorio ; *tom. 8. an. 601. fol. 150.*
 Ritus conuersorum ad Fidem tolerandi, dummodo Fidei non sint contrarij ; *to. 8. an. 604. fol. 191.*
 Ritus Iudaici quamdiu tolerati ; *vide Legales.*
 Ritus Ecclesiæ Romanæ seruandi in benedictionibus, & non alij ; *to. 9. an. 751. fol. 199.*
 Rituum diuersitas, quæ Fidei non officit, quando admittenda : multa de hac materia in Epist. Photij ad Nicolaum I. *to. 10. an. 861. fol. 210. 11. & 12. & Nicolaus ratificat ; fol. 223. &c. & an. 980. fol. 841.* Multa &c. de Ieiunio Sabbati.
 Ritus multi tolerati olim à SS. PP. in Ecclesia, qui firmata Christianitate ablati sunt ; *to. 11. an.*

Rituum diuersitas non scindit Ecclesiam: ita dicunt Græci Romanis; *to. 12. an. 1155. fol. 401.*

Ritus diuersi Missæ in eleuatione Calicis, & Hostiæ tolerati; *tom. 13. an. 1225. fol. 349.*

Rhodus à Saracenis capitur: Colossus æneus vastatur, erat adedò grandis, vt in ianua portus existens diuaticatis cruribus sub eis Naues magnæ transirent; *an. 653. fol. 442. de eo fracto 900. Cameli onerati sunt, &c.*

Robertus Guiscardus Dux Northmandorum in Italia Apuliam, & Calabriam sibi vsurpauit: à Papa Nicolao II. eas obtinet, & fit Dux Feudatarius Ecclesiæ Romanæ: facit iuramentum fidelitatis; Tributum erat duodecim denariorum per singula iuga Bouum; *to. 11. an. 1059. fol. 268.*

Iste enim cum alijs Northmandis esto esset victor contra Papam bellantem, &c. se dedit Papæ; *vide Northmandi.*

Princeps magnus Northmandorum erat; *tom. 11. an. 1074. fol. 453.* erat Dux Apuliæ, Calabriæ, & Siciliæ: & quia inuaserat iura Ecclesiæ, Campaniam, Salernum, &c. fuit excommunicatus à Gregorio VII. Neapolim obsideret, sed à Sancto Iuanuario liberata fuit Ciuitas. Recurrit ad Papam cum obligationibus, & iuramentis, sed Papa eum non recipit. Iterum rogat pro pace; *fol. 463.* & adhuc ab excommu-

nicatione non est solutus.

Erat etiam Dux Siciliæ; *anno 1080. to. 11. fol. 546.* post multos annos à sua excommunicatione, ipsemet Robertus venit Romam, humiliat se Gregorio Papæ: absoluitur; facit iuramentum fidelitatis, & quale; *tom. 11. an. 1080. fol. 546.*

Petit, & obtinet à Papa Gregorio VII. inuestituram Apuliæ, Calabriæ, & Siciliæ, quas prius obtinuerat à Nicolao II. & Alexandro II. cum eodem onere duodecim denariorum singulis annis per singula iuga Bouum; *tom. 2. an. 1080. fol. 546.* Papæ suasu iuit Constantinopolim in auxilium Michaelis VII. Imperatoris, & superauit Alexium Comnenum Imperatorem; *to. 11. an. 1081.* Vocatus à Gregorio VII. in auxilium contra Henricum II. Regem, qui Romam inuaserat, & Antipapam intruserat, venit cum exercitu, & fugauit illum; *an. 1084. to. 11.* & recuperauit multas terras Ecclesiæ, Papæque dedit, quia Henricus non poterat resistere, sed fugit in Germaniam, iniecto prius igne Romæ, Ciuibuscque intentis ad eum extinguendum, inuasit Arcem Sancti Angeli, & Papam secum accipiens, vt ab ira Romanorum coniuratorum, cum Henrico liberaret, duxit Cassinum, &c.

Postea cum Filio Rogerio vicit exercitum naualem Alexij Comneni

neni Imperatoris Orientis ; *an.*
1084.

Robertus moritur in quadam In-
sula: portatur Venetiam in Apu-
lia ; *an.* 1085. *tom.* 11. *fol.* 589.
Errat Fazellus, qui omnes
victorias, & Siciliæ dominium
Rogerio tribuit: quia Rogerius
fuit solum Comes, Robertus ve-
rò Dux, & hic fecit Iuramentū
fidelitatis Nicolao, Alexandro, et
Gregorio, non autem Rogerius:
multa de hoc ; *to.* 11. *an.* 1085.
in fine.

Roberto mortuo inuestitura Sici-
liæ fit Rogerio eius Filio North-
mand. ab Urbano II. *tom.* 11. *an.*
1090. hic movit bellum contra
Imperatorē Orientis ; *to.* 12. *an.*
1148. *fol.* 362. *vide* Sicilia: ibi
habes descendentes ex Roberto.

Rochetum est antiqua vestis Epi-
scoporum ; *tom.* 2. *an.* 261. *fol.*
567. & 68. Ephod dicitur.

Rogationum usus in Ecclesia col-
lapsus, reassumitur auctore S.
Mamerco Aruernorū, Episcopo,
& per totam Ecclesiam recipitur:
prima vice proximē post Pascha
factæ; sed ne gaudijs Paschali-
bus luctus iungeretur, electum
est tempus trium dierum ante
Ascensionem ; *to.* 6. *an.* 475. *fol.*
310. & in Concilio Aureliano
confirmatum est, *ibid.*

Rogationes idem sunt, ac Litanię,
ibidem.

Romam venit S. Petrus ; *an.* 44. *to.*

1. *fol.* 320. & *seq.* Patres qui id
testantur; *ibidem.*

Roma nomine Babilonis à Sancto
Petro fuit appellata ; *tom.* 1. *an.*
45. *fol.* 346.

Romę quando Petrus accessit etatē
sexaginta octo centena millia
Civium, & quadraginta quatuor
millia ; *tom.* 1. *an.* 50. *in fine.*

Romę incendium Neronis tempo-
re, & quale, Christianis attribu-
tum ; *an.* 66. *fol.* 638. & 39. &c.
ex quatuordecim Regionibus
quatuor tantum integrę reman-
serunt *fol.* 641.

Roma illustrata martyrio, & se-
pulcro Petri, et Pauli; multa
de hoc ; *an.* 69. *fol.* 670. 71. &
cetera permulta etc.

Roma incendio diuinitus immis-
so tribus diebus, ac noctibus ma-
gna ex parte conflagrauit ; *an.*
82. *fol.* 720. & 21. Romę studia
Christiana primò fertur Plotinus
aperuisse ; *to.* 2. *an.* 247. *fol.* 405.
ibidem. ad hæresim postea decli-
navit.

Romę Scholæ optima lege iussu
Valentini regi solitæ ; *tom.* 4. *an.*
370. *fol.* 774.

Romę quadraginta erant Basilicę
tempore Constantini ; *tom.* 3. *an.*
330. *fol.* 401.

Romę multa beneficia cōtulit Theo-
dosius senior: abstulit tēpla Ido-
lorū, &c. *to.* 4. *fol.* 601. & 2. &c.

Romę nomen est fortitudinis apud

K k k Græ-

Græcos ꝫ sublimitatis apud Hebræos ; *tom. 4. an. 390. fol. 633.*

Romæ castitatem prædicat Hæronimus : multa de hoc ; *ibidem.*

Romæ quomodo manifestati errores Origenis à Marcella, qui docebantur per Rufinum, & Melanimum ; *to. 5. an. 397. fol. 32.*

Romam adibant cum magno concursu Populi in die natali Apostolorum Petri, & Pauli, licet magni essent calores ; *to. 5. an. 398. fol. 47.*

Romæ destructæ Reliquiæ Idolatriæ ; *an. 399. tom. 5. ibidem. fol. 98.*

Romæ ab Alarico Gothorum Rege obsideretur ; *tom. 5. an. 409. fol. 276.* quatuor mille libris auri soluit obsidionem ; *ibid.* sed nolente acquiescere pactis Honorio Imperatore de agendis in posterum, redit Romam, eam vastat, proditione eam capiens ; *fol. 292. an. 410. &c.* Vasa tamen sacra inuenta apud Virginem quamdam cum processione iubet ferri ad S. Petrum ; *tom. 5. fol. 294.*

Roma capta ab Alarico, magnum sequutum excidium ; *an. 410. per triduum durauit ; fol. 300. vide Imperium :* sed omnes isti male perierunt, &c. *tom. 5. fol. 383.*

Romæ sub Odoacre Hæretici omnis generis, Iudæi, & etiam Samaritani permittebantur ab illo habitare ; *to. 6. an. 483. fol. 373.*

Romæ apertæ Theologiæ, & San-

ctæ Scripturæ scholæ sub Agape-to ; *an. 535. & ante solum traditionibus utebatur Ecclesia Romana ; tom. 7. an. 535. fol. 234. vide Scholæ.*

Roma recuperatur per Belisarium Ducem Imperatoris Iustiniani de manibus Gothorum post an. 550. dominiij eorum ; *tom. 7. anno 537. fol. 270.*

Roma per vnum annum obsessa à Vitige Rege Gothorum ; *to. 7. an. 538. fol. 274.*

Romæ murus qui nunc vulgariter dicitur, *Muro torto*, à Belisario ceperat demoliri, sed restiterunt Romani ne id faceret, quia pars illa à S. Petro defendebatur ; & sic fuit, quia numquam illa pars aliquid passa est, & ita inclinatus semper mansit Murus ; *to. 7. an. 538. fol. 273.*

Roma obsessa, maxima reuerentia à Gothijs habitæ Ecclesiæ SS. Petri, & Pauli, quæ erant in eorum ditione, quia extrâ muros ; nec impediri Clerici sacrificare. *ibid.*

Roma obsessa ditam famem patitur, et alia mala de Patre, qui cum Filijs, et alijs in flumen se proiecit. *tom. 7. an. 547. fol. 352.* sed proditione Isaurorum à Totila capitur. *fol. 353. & 370.* omnes ceduntur ijs exceptis qui in Ecclesijs se receperunt : et Vrbs desolatur : omnes muri euersti, etc. *to. 7. a. 550. fol. 375.* sed postea ob matri-

matrimonium cum quadam Aureliani Filia muros, & Domus ædificauit, & illustrauit, *ibid.* per Narsetem Ducem Iustiniani, qui vicem Totilam liberatur, & clauis Iustiniano mittuntur; *fol. 396.* à Longobardis extra muros diripitur; *an. 573.* & maximè arctatur; *fol. 584.* Romæ miserabilis status in obsidione Longobardorum; *tom. 5. an. 594. fol. 78. & 79.*

Romæ Coemeteria extra muros ob bella, neglecta à Longobardis, postea diruta omnia; *tom. 7. an. 573.* & septa bouum in eis fecerant, *ibidem*: ideo nesciuntur, & in dies noui reperiuntur à fossoribus terræ; *ibidem*.

Romæ maxima Tiberis inundatio, & serpentes maximi, ac innumeri per flumen ad mare descendunt: postea lues inguinaria orta; *tom. 7. an. 589.* tantum creuit flumen, vt muros Urbis ascenderet, domos antiquas subuerteret.

Romæ venti horribiles, tempestates, &c. tempore S. Gregorij I. *tom. 8. fol. 8.* Item Pestis, &c.

Romæ Moniales olim à Papaalebantur; *tom. 8. an. 596. fol. 102.*

Romæ templum Pantheon; *vide Templum*.

Romæ magna Pestis, &c. cessauit per erectionem altaris S. Sebastiani in Ecclesia Sancti Petri ad Vincula; *to. 8. an. 680.*

Romæ abrogato Imperio Occi-

dentali erat Dux dictus Romanæ Urbis; *tom. 8. an. 711.* Duces isti mittebantur ab Imperatore; *ibidem fol. 663.* Ideo Romanus Ducatus dici consuevit. Romæ muros cepit munire Gregorius II. sed impeditus fuit, quia Deus custodit eam; *tom. 9. an. 714. fol. 4.*

Romæ inundatio Tiberis ingens, aqua per totam Ciuitatem, & muros flumen transiit: multa de hoc; *an. 717. fol. 16. tom. 9.* per octo dies durauit.

Romæ semper erat vnus Dux missus ab Imperatore Orientis ad regendam Urbem: vltimus fuit Basiliius quidam, qui factus est Monachus; rebellauit enim Italia, & totus Occidens, ob hæresim Imperatoris Iconoclastæ, & sic Pontifex eam rexit deinceps; *tom. 9. an. 706. fol. 77.*

Roma à Luitprando Rege Longobardorum inuaditur, & Ecclesia S. Petri diripitur; *to. 9. an. 739.*

Romæ Suburbium propè Ecclesiā Sancti Petri cepit à Saracenis vexari; *an. 829. to. 9. fol. 788.* Ideo Gregorius IV. ædificare cepit Suburbium, quod postea auctum à Leone IV. dicitur Ciuitas Leonina, &c.

Romæ Ciuitas Leonina dicta. Burghum S. Petri, à Leone III. incipita à quarto perficitur *tom. 10. an. 848.* quomodo dedicata; *an. 852. fol. 80.*

Roma mirè à Leone IV. munitur

contra Saracenorum impetum; *to. 10. an. 849. fol. 64.*

Romam tentant inuadere Saraceni: in portu sunt Neapolitani; Amalphitani, & Caietani spontè veniunt in auxilium. Leo IV. benedixit Exercitum: superantur a nostris, disperguntur, & multi capiuntur, qui postea inferuierunt ad faciendum murum Ciuitatis Leoninæ; *to. 10. an. 849.*

Romam aduentare solitus totus Orbis; *to. 10. an. 865. fol. 317.*

Roma inuaditur, & diripitur tempore electionis Hadriani II. à Duce Spoleti Lamberto; *tom. 10. an. 867. fol. 393.*

Romæ Regiones à Saracenis instantur; *to. 10. an. 876. & 877.* & à Marchionibus Christianis, *ibid.* Quinam Principes Christiani inierant fœdus cum Saracenis contra Romanos; *to. 10. an. 876. fol. 522.*

Pro Roma Papa Ioannes VIII. destitutus ope Imperatoris, & Christianorum Principum, imo eos contrarios habens, facit pactum cum Saracenis de soluendo viginti quinque mille in Argento mancufas annuas; *to. 10. an. 877. in fine.*

Roma inuaditur à Lamberto Duce Spoleti: multa contra Ioannem Papam VIII. facta; *to. 10. an. 878. fol. 535.*

Roma capitur consentiente Papa Formoso, ab Arnulpho Rege

Galliæ, qui à Papa coronatur Imperator; *an. 896. tom. 10.*

Romæ an. 908. dominabatur Theodora Scortum Nobile, quæ duas Filias etiam Meretrices habuit, Maroziam, & Theodoram: prima fruebatur Sergius inuasor Sedis Apostolicæ; *to. 10. an. 908.* & ex ea genuit Ioannem, qui fuit postea Papa: & ista scœmina tenebat Arcem S. Angeli: eam habuerat ex turpi amicitia cum Adelberto Marchione Tusciæ, cum quo genuit Albericum Marchionem, ideo adeo potens; ex Alberico, & Marozia natus; *an. 931.*

Romæ an. 912. dominabatur Theodora Scortum, & Albericus Filius Adelberti Marchionis Tusciæ ex adulterio cum Theodora Filia alterius Senioris Theodoræ; *tom. 10. & ideo potuerunt intrudere Ioannem X. in Sedem Petri.*

Roma patitur *an. 933.* quia Marozia Scortum, ut supra, fecit coniugium cum Hugone Rege Italiæ, & hunc vocat Romam; *tom. 10. an. 933.* Albericus Marchio Romanos ad se conciliauit, & Hugonem, ac Maroziam expulit, *ibid.* Bellum inter Hugonem, & Albericum *an. 942.* Albericus erat Patritius Romanorum; moritur *an. 954. tom. 10.* Octauianus eius Filius succedit, qui postea fuit Papa; *an. 954. tom.*

tom. 10. Otho Rex Germaniæ ab Adelaide vocatus in Italiam, & Maritus eius factus; *vide Italia.* à Papa vocatur Romam, & facit iuramentum de iuvando Papam, & Ecclesiam, &c. *an. 960. tom. 10.*

Roma compressa tyrannide Albe-ricorum Tusciæ, per Othonem I. & II. insurgit quidam Crescentius Numetanus: titulo Consulatus munitionem S. Angeli capit, Ioannem XV. vrget: hic fugit in Tusciam; sed Romani scientes, quodd Papa vocauerat Othonem III. ipsum reuocant; *tom. 10. an. 985.*

Romam venit Imperatrix Theophane Mater Othonis III. *to. 10. an. 989.* ibi moritur.

Romana Ciuitas dicta Venalis, quomodo defenditur; *to. 10. an. 992.*

Romæ Tyrannus Crescentius ab Othone III. debellatus, & ex Turri Arcis Sancti Angeli præcipitatus; in trabe tandem appensus fuit; *an. 996. tom. 10.* Nota, quodd Crescentius clam exierat, & ad pedes Imperatoris se deiecerat, & hic voluit eum restitui in loco Arcis, & post voluit eum per Belli artes vincere, & sic præcipitari iussit: iste electo Gregorio eligi fecerat Ioannem quemdam Placentinum, qui ab Othone fuit deiectus, &c. *ibidem.*

Romæ status infelix quoad pieta-

tem, & Religionem. *an. 1001. in fine to. 11.*

Romæ aderat tempore Othonis III. erectus Magistratus, qui dicebatur Dux Urbis; *tom. 11. an. 1002. fol. 9.* hic erat tunc Hugo Hetruriæ Marchio, qui Imperatori fauebat.

Romæ duæ familiæ contrariæ dominabantur: vna Comitum Tusculanorum, altera Ptolomei Romani; *tom. 11. an. 1044.* & istæ sua potentia Pontifices promovebant.

Romæ in quinque Ecclesijs Patriarcalibus plures erant Cardinales; *vide Cardinales; to. 11. an. 1057.* quinta erat S. Laurentij extra muros.

Roma dicitur esse vbi est Papa. Petrus Damascenus; *to. 11. an. 1061. fol. 288.*

Roma inuaditur ab Henrico III. Rege Germaniæ; *tom. 11. anno. 1081.*

Romæ iniicitur ignis à Roberto Guiscardo, vt ab eorum manibus Papam Gregorium VII. liberaret; *tom. 11. an. 1084. vide Robertus: erat in Arce S. Angeli &c.*

Roma quomodo diuisa tempore Scismatis sub Gregorio VII. & Victore III. *tom. 11. an. 1087.*

Romæ maximū bellū inter Romanos pro Papa, & Henricū IV. Regem, quem Paschalis II. noluerat coronare Imperatorem, quia inue-

stitit-

- tituras Ecclesiæ volebat relinquere, & acriter Romani defendunt Papam, &c.
 Romæ Præfectus à Romanis electus à Papa erat confirmandus; *tom. 12. an. 1115.*
 Romæ magna seditiō ob electionem Præfecti; *ibidem.*
 Romæ Ptolomeus Consul Papæ inimicus multa contra eum facit; *to. 12. an. 1117.*
 Romæ erant factiones Henrici IV. Imperatoris, & Ptolomei cum omnibus Guibertinis, idest sequacibus Guiberti Antipapæ; *vide Guibertus: & Papa extra Urbem tom. 12. fol. 122. an. 1118.*
 Romæ Aduocatis, & Iudicibus, statuit Innocentius II. certum redditum de Camera, & ipsi iuramentum faciebant de nihil accipiendo, & quale iuramentum; *to. 12. an. 1143. fol. 303.*
 Romæ ponitur interdictum ab Hadriano IV. eo quod in eius præsentia fuit vulneratus quidam Cardinalis ab Hæreticis; *to. 12. an. 1155.*
 Romæ regalia pertinent ad Papam, & alia; *tom. 12. an. 1159. fol. 424. & 25.*
 Roma sub Alexandro III adhuc ei non obediebat, licet aliquando Senatus decreuerit Papam reuocare, & sub fide eius esse, *tom. 12. an. 1164. fol. 515.* sed hoc fecerunt ob munera, & largitiones factas à Papa.
 Romæ Præfectus, qui Imperatori adhæserat, Innocentio III. iurat fidelitatem, &c. *to. 13. an. 1198. fol. 4.*
 Romanus Pontifex; *vide Pontifex: vide Petrus: omnia abundè.*
 Romana Sedes Petri erigitur anno Christi 45. *tom. 1. an. 45. fol. 341.*
 Romanus, & Catholicus idem sonat; *ibid. fol. 344.*
 Romani Ciues benè tractabantur, &c. *tom. 1. an. 53. fol. 402.*
 Romani incolæ quot erant quando descriptus est Mundus.
 Romanorum incolæ, seu subditi quando descriptus est Mundus ante Christum natum erāt miriades quatercentum decem mille, & tresdecim viri; *fol. 32. to. 1.*
 Romani semel mensurari fecerunt Geometricè Orbem totum sibi subditum: cepit opus à Cæsare, & expletum est sub Octauiano Augusto per annos 35. *tom. 1. fol. 33.*
 Romana Fides Catholica dicitur, & quare; *an. 58. fol. 540.*
 Romana Ecclesia est Matrix Ecclesiarum omnium Mundi, *ibid. fol. 541.*
 Romanæ Ecclesiæ Fides semper inconcussa, licet aliæ defecerint; *fol. 542.*
 Romanæ Ecclesiæ Fides semper præfedit in Ecclesia ex tempore S. Ignatii; *to. 2. an. 109. fol. 32.*
 Romana Ecclesia hæreses profligat, & ad eius præsidium recurrendum, quando insurgunt; *tom. 2. an. 146. fol. 120. & 21. discer-*

scernit Fidem veram à falsa ; *ibi dem.*

Romani Deos alienigenarum Romanam aduchunt ; *tom. 2. fol. 126. an. 148. & quos ; ibidem, & sacra aliena ibid.*

Romana Ecclesia nunquam maculata fuit, licet multi Hæresiarchæ ad eam conuenerint fingentes fidem ; *tom. 2. anno 155. fol. 132.*

Romanæ Ecclesiæ communionem hæretici conati sunt suffurari ; *ibidem*, unde patet eam esse Metropolitanam omnium ;

Romana Ecclesia consulenda in dubijs Fidei traditionum, &c. *to. 2. an. 165. fol. 153.*

Romanæ Ecclesiæ communionem querunt hæretici ; *to. 2. an. 167. fol. 157.*

Romanæ Ecclesiæ petunt communionem hæretici, etiâ subdolè, ut ab alijs recipiantur ; *tom. 2. an. 173. fol. 177.*

Romana Ecclesia non acceptat pecuniam hæreticorum venientiû ad eius Fidem, *ibidem.*

Romana Ecclesia multis opibus dotata, ut in persecutione adiuuet omnes alias Ecclesias, ut fecit semper ab initio ; *to. 2. fol. 194. an. 175.*

Romanæ Ecclesiæ ritus in celebratione Paschæ seruandi ab Asianis ; *tom. 2. an. 198. fol. 258.*

Romana Ecclesia idest Clerus Sede vacante erat sollicita de Car-

thaginenfi Scismate, &c. *tom. 2. an. 257. fol. 422.*

Romanus Clerus Sede vacante dicit se habere sollicitudinem Ecclesiarum ; *ibidem fol. 423. & iudicat in causa Cypriani, & aliorum ; fol. 432. an. 253.*

Romana Ecclesia tenacissima est antiquarum traditionum ; *to. 2. an. 253. fol. 433.*

Romanus Clerus Sede vacante, conuocat Episcoporum Concilia pro rebus, et dubijs ; *tom. 2. an. 353. fol. 434.*

Romanæ Ecclesiæ communicatio declarat aliquem non esse excommunicatum, vel hæreticum ; *tom. 2. an. 253. fol. 436.*

Romanæ Ecclesiæ primum Scisma. *vide Scisma.*

Romana Ecclesia à Basilio vocatur Mater Orientalium ; *to. 4. an. 371. fol. 279. Ecclesiæ Romanæ factum oderat Basilius, ibid. fol. 319. 321. an. 372.*

Romana Ecclesia tempore Concilij primi quot sustentabat, tam Clericos, quàm Laicos ; *tom. 2. an. 254. fol. 471.*

Romanæ Ecclesiæ Scisma omnes Ecclesiæ Orbis aduersantur, & damnant ; *to. 2. an. 254. fol. 474. & 75.*

Romana Ecclesia traditionibus omnia decidit in toto Mundo ; *tom. 2. an. 258. fol. 533.*

Romanæ Ecclesiæ Primatus etiâ ab Imperatore infideli Aurelia-

no cognoscitur; *tom. 2. an. 272. fol. 631.*

Romani qui primum Christum publice adorare ceperunt, & quando; *an. 312. fol. 88. & seqq. to. 3.*

Romanus Senatus suadente Constantino fatetur Christianorum Deum esse verum Deum; *tom. 3. an. 324. fol. 251.*

Romanę Ecclesię donata à Constantino Romana ditio; *vide Pontifex Romanus.*

Romana Sedes; *vide Pontifex Romanus.*

Romanam Ecclesiam habuisse Primum meminit Concilium Nicaenum primum; *tom. 3. an. 325. fol. 313. quomodo fuerit alteratus, &c. multa de hoc, ibidem, fol. 314.*

Romana Ecclesia non habet à Concilio Primatum, &c. *fol. 315* sed solum commendata, & celebrata à Concilijs ea, quę à Christo sunt concessa, *ibidem & fol. 316. multa de hoc.*

Ad Romanam Sedem appellandum; *to. 3. an. 325. fol. 324.*

Romanę Ecclesię Priuilegia, etiam Clericorum, custodiri precipit Constantius; *tom. 13. anno 357.*

Romanę Ecclesię fastum damnavit Basilius, quia responsiones à Damaso non recipiebat, habebatur enim tunc suspectus

de heresi, licet frustra; *tom. 4. an. 372. fol. 322.*

Romani Clerici valde reprehensi à Hyeronimo, ut delicati, lautissimi, ignari; Ideo eum persequuntur; *to. 4. an. 385. fol. 507.*

Romana Vrbs sepe Babilon vocatur à Sancto Hyeronimo; *tom. 4. fol. 507.*

Romę tempore Sancti Augustini erant Monaci magnę sanctitatis; doctrinę, & prudentię; *tom. 4. fol. 576. sic etiam, & Mulieres simul viuentes; ibidem vide. Ieiunia.*

Romana Ecclesia à Deo custoditur, ne inficiatur Origenis erroribus; *to. 5. fol. 33.*

Romanam Fidem sequens de necessitate est Catholicus; *tom. 5. fol. 156.*

Romanę Ecclesię Diaconi superbire ceperunt supra Presbyteros, quia ministrabant bona Ecclesię; *tom. 5. an. 402. fol. 161.*

Romanę Ecclesię auxilia petenda in causis Hęreticorum, quia est Turris David cum mille Clipeis, &c. *tom. 5. fol. 249. multa de hoc.*

Romanum Imperium in Statua visa à Nabucdonosor explicata à Daniele significari dicitur; *tom. 5. fol. 280.*

Romana Religio, seu Fides eadem est, ac Catholica, etiam ab antiquo; *to. 5. an. 432. fol. 620.*

Ro-

Romanam Ecclesiam consulit Alexandria de rebus Ecclesijs; *to. 6. an. 444. fol. 24.*

Romana Ecclesia quo Symbolo olim utebatur, & quando cœpit uti Symbolo, quo nunc utitur; *vide Symbolum.*

Romana Sedes Antiochenę præfertur, quia hanc Petrus transeunter, eam firmiter fundavit; *to. 6. an. 448 fol. 54.*

Romana Ecclesia semper servat Fidem Catholicam, ut Arcâ diuini, ut per eam Orientales veram habeant Fidem. Sanctus Theodoretus; *tom. 6. an. 450. fol. 121.*

Romana Ciuitas à Genferico Vandalorum Rege ex Africâ veniente, & ab Eudoxia vocatâ, depopulatur, & depredatur; *tom. 6. an. 455. vide Vandalicam.*

Romani idem, ac Catholici; *tom. 6. an. 456. fol. 215.*

Romana Ecclesia servat antiquitatem semper: ita clamatum in Concilio sub Hilario Romę; *to. 6. an. 46. fol. 266.*

Romani perdiderunt Regnum Galliarum, propter avaritiam, et extorsiones Ministrorum; *to. 6. an. 468. fol. 280.*

Romana Ecclesia habet defensores, seu aduocatos; *tom. 6. anno 483. fol. 373. tom. 7. fol. 38. vide Defensores.*

Romanę Ecclesię Primatus non

Synodicis constitutis, sed Dei, est omnium Caput; *tom. 6. fol. 485. an. 494.*

Romani Ciues superstitioni super Ritus Gentilium; *to. 6. an. 496. fol. 413. 14. & 15. &c. et ideo collapsum Imperium Romanum, fol. 516.*

Romana Ecclesia visitata per Visitatorem à Theodorico institutum: Rex Arianus erat, *tom. 6. an. 500. fol. 537. Visitator fuit Episcopus Alanensis.*

Romani Nobiles Magi vacabant Romę tempore Simmachii; *to. 6. an. 504. fol. 557.*

Romanę Ecclesię Primatum fatentur Africani, et omnium nomine S. Fulgentius; *tom. 7. anno 519. fol. 47. vide Pontifex.*

Romanę Ecclesię præscriptio centenaria concessa à Iustiniano Imperatore; *tom. 7. an. 535. fol. 217.*

Romana Ecclesia præ omnibus semper tenax custos traditionum Apostolicarum; *tom. 6. an. 447. fol. 48. & tom. 7. an. 535. fol. 234.*

Romanę Ecclesię Primatus à Sancto Siluerio prædicatur: Multa de hoc; *tom. 7. anno 538. fol. 280.*

Romana Ecclesia voce Domini consecrata, et authoritatibus Patrum roborata omnia magna negotia iudicat, *ibid.*

Romani communi nomine dicuntur omnes Catholici, etiam Galli, Hispani, Græci, &c. *to. 7. anno 583. fol. 604.*

Romanæ Ecclesiæ Primatum, & potestatem Rutheni consentunt tempore Clementis VIII. *to. 7. in Append. multa de hoc.*

Romanæ Ecclesiæ olim collatum Regnum à Rege Russiæ; *ibid.*

Romana Ecclesia magna Patrimonia habebat in Italia, Sicilia, & Asia; *tom. 8. an. 591: fol. 24. & 56.*

Romanæ Ecclesiæ Carthularius; *vide de Carthularius.*

Romanæ Ecclesiæ Primatus est causa fidei; *to. 8. an. 595. fol. 86.* Romanæ Ecclesiæ competit; *fol. 88.*

Romana Ecclesia Patrimonium habebat in Gallia; *to. 8. an. 595. fol. 94.*

Romanæ Ecclesiæ Aduocati; *vide Defensores.*

Romana Ecclesia Ritus aliquos Græcos habet, ut Kirie eleison, &c. quia multi Græci fuerunt Pontifices Romani; *to. 8. an. 599. fol. 131.*

Romana Ecclesia non dedignantur sequi bonos ritus aliarum Ecclesiarum; *to. 8. an. 599. fol. 132.*

Romana Ecclesia quare, & quando potest diuitias conferuare, &c. *to. 8. an. 638. De Episcopo Lateranensi spoliato.*

Romanæ Ecclesiæ opes direptæ per Exarcum Imperatoris, & ductæ

Cōstantinopolim ad Heracliū; *to. 8. an. 638.*

Romanus Clerus Sede vacante aperit litteras Papæ; *an. 639.*

Romano Clero Seuerinus Papa dabat togam integram; *an. 639. fol. 348.*

Romanus Clerus resistit Imperatori Heraclio mittenti Ectesimū, id est decretum continens, quod Christus vnam tantum habebat voluntatem; *an. 639.*

Romanus Clerus Synodum pro hac causa disponit; *an. 639. & 640. restitit Imperatori in Synodo cum Papa Ioanne IV.*

Romana Ecclesia maximam hospitalitatem tenebat etiam antiquitus cum omnibus alienigenis omnis generis; *tom. 8. an. 651. fol. 432.*

Romanus Clerus Martino primo relegato Constantinopolim instante Imperatore eligit Successorem Eugenium secundum titulo Vicarij viuente Martino; *tom. 8. an. 652.*

Romanus Clerus resistit Patriarchæ Constantinopolitano Petro, & non vult recipere Synodicam ab eo missam circa doctrinam hæreticam de duplici voluntate Christi, imo non permittit ut Papa Missam dicat in Ecclesia S. Mariæ, ne recipiat Synodicam; *an. 653. fol. 439.*

Romana Ecclesia præscribit canendi usum in Ecclesia Anglicana; *to. 8. an. 679.*

Ro-

Romanus Principatus à Papa Agathone asseritur esse Imperatoris; *to. 8. an. 680. fol. 531.*

Romana Ecclesia numquam à veritate deflexit; *tom. 8. an. 680. Agatho Papa.*

Romani Pontifices nulli fuerunt Hæretici. Multa de hoc.

Romana Ecclesia soluebat quædā tributa Imperatori ex Patrimonio Bruciorum, & Siciliæ; *tom. 8. an. 686.* sed Iustinus Iunior ea minuit.

Romana Ecclesia numquam negavit Communionem Imperatori Græco; *to. 8. an. 692. fol. 614. & 15.* licet hæreticus fuerit; *fol. 615.* multa.

Romana Ecclesia habebat Tributarium Regnum Hispaniarum: probationes de hoc ex Gregorio VII. *to. 8. an. 701. fol. 642.*

Romana Ecclesia recuperat ab Ariperto Longobard. Rege Alpes, Cottias, quæ olim erant Patrimonium Ecclesiæ Romanæ; *to. 8. an. 704.*

Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Presbyteri ex omni natione semper fuere; *to. 8. an. 705.*

Romanus Clerus non vult recipere decreta Imperatoris hæretici, contra sextam Synodum; *to. 8. an. 711. & 712.*

Romana Ecclesia Diaconias habebat etiam extra Romam, ubi erant eius Patrimonia; *tom. 9. an. 715. fol. 5.*

Romanæ Ecclesiæ Dominia Principatum, & Regnorum.

Romanæ Ecclesiæ erat Tributaria Hispania. Vitiza autem Rex impijssimus primus omnium præcepit non esse Papæ obediendum, nec tributum dandum; *to. 8. an. 701.*

Romanæ Ecclesiæ in Italia Aripertus Rex Longobard. donauit Alpes Cottias: *tom. 8. anno 704. & 712.* Nota quod recuperauit, quia antea eius erant; *anno 704.*

Alpes Cottię erant à Ianua inclusivè vsque ad fines Galliarum; *to. 8. an. 712.*

Easdem illi confirmat Luitprandus Rex Longobard. *to. 9. fol. 5. an. 715.*

Romanæ Ecclesiæ Patrimonij redditus in Sicilia, & Calabria Imperator Leo Isaurus solui iussit suo Erario ob iram, quia intuitu Papæ illæ Regiones ab eo recesserunt; *tom. 9. anno 731. fol. 112.*

Romani semper cum scirent aliquem magnum nominis, & sanctitatis Romam venisse, ad eum accedebant, & magni obsequij actus exhibebant; *to. 9. an. 738. fol. 120.*

Romanæ Ecclesiæ Iure perpetuo Rex Anglorum Occidentalium, constituit Vestigal in Reguo, vt singule Domus anguatim singulos denarios S. Petro soluerent;

an. 740. to. 9. fol. 126. Multa de hoc.

Romanæ Ecclesię donat Pipinus Ciuitates, Terras, &c. *to. 9. an. 755.*

Romana Ciuitas ab Aistulfo Longobard. Rege obsidetur; *vide Longobardi; to. 9. an. 755. & quando fol. 223.* quàm immania scelera patrauit circa Ecclesias Moniales, & Prædia Ecclesię, & barbarè occidendes: per quinquaginta dies durat obsessio; *fol. 224.*

Romanæ Ecclesię Pipinus donat Exarcatum Rauennæ cum alijs, &c. nolens Imperatori dare, quia ipsum eripuerat de manu Longobard. dicens per hoc pugnasse amore S. Petri; *tom. 9. an. 755. fol. 228.* Item Pipinus coegit Aistulfum, vt restitueret Ecclesię Romanę omnes Ciuitates AEmilię, Pentapolis, Comacum, &c. *ibidem.* viginti Ciuitates, & insuper Mantuam, Beneuentum, & alias in Prouincijs Venetorum; *ibidem.* item Ducatum Ferrarię; *an. 756.* Fauentiam, & alias Ciuitates; *ibidem;* & de manu Desiderij successoris Aistulfi accepit; *ibidem;* item Bononiam; *fol. 239.*

Romana Ecclesia in persecutionibus semper crescit; *to. 9. an. 756.* Multa de hoc.

Romanæ Ecclesię Ciuitates, Rauennæ Exarcatus, &c. inuaduntur à Desiderio; *tom. 9. an. 773.*

vide Longobardi.

Romanæ Ecclesię res Deus adiuvat: Multa de hoc; *tom. 9. anno 773.*

Romanæ Ecclesię se subdunt Spoletini cum Ducatu; Longobardis erant subiecti; sed isti à Carolo Magno fugati erant, ideo liberè ad Papam recurrunt; *tom. 9. anno 773.* Idem faciunt Firmiani, Anconitani, & Fulginates; *ibid.*

Romanę Ecclesię donauit Carolus Magnus, & confirmauit ea, quę donauerat Pater suus Pipinus; *an. 774.* Confinia describit eorum quę Longobardi occuparant de Ecclesia. Confinia sunt à Lunis cum Insula Corsica, deinde in Suriano, deinde in Monte Bardone, inde in Verceto, deinde Parma, deinde in Regio, & exinde in Mantua, & Ponte Silicis: Exarcatus Rauennę, vt erat olim Prouincię Venetiarum, & Istrię, Ducatum Spoletinum totum, & Beneuentanum; *to. 9. an. 774.*

Romanæ Ecclesię Offa Rex Anglię fecit Regnum tributarium, &c. Multa de hoc; *tom. 9. an. 775. fol. 330.*

Romanæ Ecclesię sint Vectigalis Saxonia, cū multis locis Gallię; *to. 9. an. 782.*

Romana Ecclesia Primatum habet super omnes; *tom. 9. an. 785.* ex Hadriano I. *fol. 368. & 371.*

Romana Ecclesia mittebat suos peculiare Legatos (præter Legatos

gatos Papæ) ad Conciliū Generale; *to. 9. an. 787.*

Romana Ecclesia quando dicitur Vniuersalis, & quando non, &c. *vide* Vniuersalis.

Romana Ecclesia tardè recepit in Synbolo à *Patre, Filioque*; *to. 9. an. 791.* sub Nicol. I. id fuit.

A Romana Ecclesia petenda vera fides; *to. 9. an. 794. fol. 416.*

Romanę Ecclesię decisio tenenda in rebus fidei; *to. 9. an. 794. fol. 431.*

Romana Ecclesia mirè adiata, & venerata à Carolo Magno; *to. 9. an. 795. fol. 448. vide* S. Petrus.

Romanę Vrbs Vexillum, & Claves S. Petri mitti solitę in signū deuotionis Carolo Magno; *to. 9. an. 796. fol. 472.*

Romanę Ecclesię leges cum humilitate accipiendę, etiam si iugum graue essent, dicit Carolus Magnus; *to. 9. an. 801. fol. 496.*

Romanę Ecclesię collectas mittebat Carolus Magnus, quas ex Gallia accipiebat; *to. 9. an. 804.*

Romanę Ecclesię donauit Carolus Magnus Saxoniam; *tom. 9. anno 804.*

Romanę Ecclesię magna preçonia fiunt à Patriarca Constantinopolitano; *to. 9. an. 811. fol. 562.*

Romanę Ecclesię magnam thesauri partem à Carolo Magno relictam misit Ludouicus filius; *tom. 9. an. 814. fol. 610.*

Romanus Populus iussu Stephani

V. promittit fidelitatem Ludouico I. Imperatori; *tom. 9. an. 816. fol. 64.*

Romanę Ecclesię sit donatio totius status, quem Ecclesia habet, à Ludouico primo Imperatore, & numerantur Ciuitates, Castella, & cętera omnia; *t. 9. a. 817. fol. 657.*

Romanę Ecclesię innumera prædicant Encomia Orientales, Constantinopolitani, &c. *t. 9. a. 818. f. 661. & 677.* quòd non potest errare, nec numquam errauit; *ibid.* Multa de Pontif.

Romana Ecclesia est fidei, & discipline magistra; *tom. 9. an. 825. fol. 733.* Galli Episcopi id fatentur.

Romana Ecclesia valdè vexatur à Lothario Rege Italię Gallo filio Ludouici I. Imperatoris, sed Imperator fauebat Ecclesię; *to. 9. an. 836.* & hoc quia Lotharius erat Rex solus in ijs Prouincijs in quibus dominabantur Longobardi, & inuidebat Papę, qui haberet meliores, &c.

Romanam Ecclesiam defendere tenentur Reges Gallię ex testamento Caroli Magni, & Pipini Patris; *tom. 9. an. 838.*

Romanos facere Iuramentum fidelitatis Ludouico Regi Italię in Longobardia, vt prætendebat, Papa non permisit, sed erat contentus, vt illud facerent Imperatori Lothario Patri eius; *t. 10. an. 844. fol. 15.*

Ro-

Romam introire non permisit milites Ludouici; sed extra in suburbijis tenuit; *ibidem fol. 14.*

Romana suburbia, trans Tiberim, & Ecclesia SS. Petri, & Pauli inuaduntur, & spoliatur à Saracenis; *an. 846. tom. 10. fol. 37.* Multa lamentatio de hoc.

Romani permitti viuere iure Imperatorum antiquo iuxta cōcordata à Leone IV. & Lothario; *tom. 10. an. 847. fol. 49.*

Romani non ab Imperatore, sed à Papa puniendi, & regendi: ab Imperatore verò quando rebelant, & non obediunt Papæ; *tom. 10. an. 847. fol. 49.* Multa de hoc.

Romanæ Ecclesiæ spoliata à Saracenis iterum à Leone IV. ornantur; *tom. 10. an. 847. fol. 50.* Multa de hoc, omnia bona, & pretiosæ res ablatæ Ecclesijs Romanæ à Saracenis; *fol. 52.*

Romanæ Ecclesiæ Vexillalis fit pars quædam Angliæ ab Athulfo Rege; *tom. 10. an. 847. fol. 58.*

Romanæ Ecclesiæ 300. mancusi omni anno legauit Rex Angliæ Occidentalis Eleulfus; *tom. 10. an. 857.*

Romanas Ecclesias ornauit Benedictus III. *tom. 10. an. 858.*

Romana Ecclesia in Oriente ob scisma Photij, &c. spoliata est suis Patrimonijis, & iuribus; *tom. 10. an. 860.*

Item Patrimonijis in Calabria,

& Sicilia; *ibidem.*

Romanam Ecclesiam omnium Matrem, & Magistram, Galliæ Rex, & Episcopi fatentur, *tom. 10. an. 863. fol. 169.*

Romanæ Ecclesiæ potestas super alias omnes; *to. 10. an. 863. fol. 260.*

Romanæ Ecclesiæ priuilegia, &c. à Christo ei data: Multa de hoc; *to. 10. an. 865. fol. 288 & fol. 313. & 14.* eterna sunt, &c. qui ei resistit, Deo resistit, &c. trahi possunt, euelli non possunt.

Romana Ecclesia continet, quod Deus præcepit vt Vniuersalis Ecclesia haberetur; *to. 10. a. 865. fol. 316.*

Romana Ecclesia habet traditiones Ecclesiasticas antiquas: ipsa dat alijs, non recipit ab eis; *tom. 10. an. 867. fol. 367.*

Romana Ecclesia habet ius exigendi libellos fidei ab alijs; quia habet ius iudicandi; non econtra; *tom. 10. an. 867. fol. 368.*

Romanæ Ecclesiæ priuilegia ex Christi munere sunt data in Petro; *an. 867. fol. 368.*

Romanæ Ecclesiæ Legati non debent dare alijs libellum fidei, sed exigere; *fol. 366. & 68.*

Romanæ Sedis iussiones suscipiendæ, & exequendæ humiliter, etiam si iugum intolerabile imponat: dicit Concil. Tribur. *tom. 10. an. 895.* Multa de hoc.

Romana Ecclesia turbatur ab Adelberto Marchione Heturriæ, qui car-

carceravit, & strangulavit Stephanum VII. qui per quatuor menses vixit; *tom. 10. anno 900.*

Romanam Ecclesiam visus est Deus aliquando derelinquissē; *tom. 10. an. 908.*

Romana Ecclesia fundavit omnes Ecclesias Occidentales; *tom. 10. an. 909.*

Romana Ecclesia à Deo, ad tempus, non absolutè deferitur: Multa de hoc; *tom. 10. an. 912.*

Romanæ Ecclesiæ bona omnia restituit Otho primus Imperator: omnes Ciuitates, quæ erant Ecclesiæ Romanæ datæ à Carolo ibi numerantur; *to. 10. an. 962.* Multa de hoc.

Romani ab Othone deficiunt: multa de hoc; *an. 964.*

Romani Ioannem XIII. eijciunt ab Vrbe, sed metu Othonis reuocant; *to. 10. an. 966.*

Romanæ Ecclesiæ multa exprobrata à Giberto quodam Episcopo: multa de hoc; *to. 10. an. 992.* de malis Papis, &c.

Romanæ Ecclesiæ Dicitio, & Dominium ex diplomate Electorum Rodulphi quæ; *tom. 10. an. 996. fol. 910.* Sicilia citra Farum, & ultra Farum ad eam pertinet; *ibidem.*

Romanæ Ecclesiæ traditum fuit tributarium Regnum Vngariæ à Stephano I. Rege; *tom. 10. anno*

1000. in fine: multa de hoc, &c.

Romana Ecclesia speciali prouidentia à Deo gubernata; *to. 10. an. 1000. in fine.*

Romani malè se gesserunt cum Othone III. Imperatore; *tom. 11. an. 1001.*

Romanæ Ecclesiæ soluebat tributum Regnum Poloniæ; *tom. 11. anno 1013.*

Romanæ Ecclesiæ donatio facta, & confirmata ab Henrico I. de omnibus Ciuitatibus, Prouincijs, Terris, &c. Sicilia, Neapoli, Calabria, &c. distinctè numerantur omnia; *tom. 11. an. 1014. fol. 48.* legendum; quia innumera continet.

Romani quidam Principes eijciunt Papam à Sede Ioannem XX. sed Imperator Corradus restituit; *to. 11. an. 1033.*

Romana Ecclesia dum habuit indignos passæ est, non fecit, nefanda: multa de hoc pro Benedicto IX. puero annorum duodecim per pecuniam intruso; *to. 11. an. 1033.* factione Alberici Comitis Tusculani Patris eius.

Romanæ Ecclesiæ tenebantur Poloni Nobiles soluere nummum censualem singulis annis, & quare; *vide Polonia.*

Romana Ecclesia habebat Poloniam Tributariam, & Feudalem; *tom. 11. an. 1045.*

Ro-

Romana Ecclesia non defecit; nec deficit; *tom. 11. an. 1053. fol. 197.*

Romana Ecclesia ab omnibus Episcopis honoranda, & colenda. Multa de hoc; *tom. 11. anno 1054.*

Romana Ecclesia numquam Episcopos hereticos habuit, sed semper omnes alios confutauit; *tom. 11. an. 1054. fol. 206.*

Romanę Ecclesię omnes alię sunt subiectę. Multa de hoc; *tom. 11. an. 1059. fol. 261.*

Romanę Ecclesię Tributum soluebat Petrus Guiscardus pro Apulia, & Calabria, & quale; *vide Robertus.*

Romanę Ecclesię defensores, quomodo defendunt vires Papę: Multa de hoc; *tom. 11. anno 1062.*

Romanę Ecclesię Censum soluebat Danię Regnum; *to. 11. anno 1062. fol. 327.*

Romanę Ecclesię Censum annuū soluebat Anglia; *tom. 11. anno 1068.*

Romanę Ecclesię Regnum Hyspanię erat fiduciarium; *to. 11. anno 1073. fol. 424.* etiam postquam à Mauris Ciuitates illę sunt recuperatę; *tom. 11. an. 1073. fol. 424.*

Romana Ecclesia exigebat Censum à Boemia; *tom. 11. an. 1073. fol. 430.*

Romanę Ecclesię facit Iuramentum Fidelitatis Princeps Capuę; *to. 11. an. 1073. fol. 432.*

Ad Romanam Ecclesiam pertinebat Insula Sardinie; *tom. 11. an. 1073. fol. 434.*

Romana Ecclesia sub protectione Imperatoris relinquitur cū Papa in Orientem pergit; *to. 11. an. 1074. fol. 457.*

Romanę Ecclesię erat fiduciarium Regnum Hungarię; *tom. 11. anno 1074. fol. 464. & 1075. fol. 472.*

Romanę Ecclesię donata fuit Russia; *to. 11. anno 1075. fol. 472.*

Romanus Prefectus Cincius Papam Gregorium VII. carcerat; *vide Pontifex.*

Romanę Ecclesię priuilegia: *vide Pontifex.*

Romana Ecclesia petit iura a Regnis Hispanię, quę soluebant antequam Saraceni ea cepissent; *to. 11. an. 1077. fol. 513.*

Romanę Ecclesię donat Matildes Tusciam, & Liguriam & hoc fuit noua causa dissensionis inter Papam, & Regem Henricum III. *to. 11. an. 1077. fol. 503.*

Romana Ecclesia exigit vt Corsica, & Hyspania soluant antiqua iura; *tom. 11. anno 1078. fol. 513.*

Romana Ecclesia exigebat denarium à Gallia; *tom. 11. an. 1081. multa de hoc; an. 1083. fol. 84.*

Ro-

Romanę Ecclesię donata fuit Ciuitas Tarraconensis à Berengario Comite Barchionensi; *tom. 11. an. 1091. fol. 627.*

Romanę Ecclesię facit Censuale Regnum Petrus Aragonię Rex Pater Iacobi; *to. 11. an. 1097. fol. 700.*

Romanę Ecclesię feudatarium est Sicilię Regnum; *to. 11. an. 1097. &c. per totum.*

Romanę Ecclesię non potest fieri præiudicium: & concessa contra eam non tenent; *to. 11. an. 1097. fol. 7090.*

Romanę Ecclesię exempla mala mirè damnificata in alijs; *tom. 12. an. 1104. fol. 36.*

Romana Ecclesia licet habeat aliquos ministros malos non mirandum. Multa de hoc, &c. *ibidem.*

Romani nolunt adhærere Henrico IV. Romę existentis; *tom. 12. an. 1117.*

Romani liberant de manu, & carcere Frangipanorum Gelasium II. &c. *tom. 12. anno 1118. sed maximum bellum oritur, &c.*

Romani fauent Papę Calisto II. contra Burdinum Antipapam, quem Sutri expugnât, carcerant, imponunt Camelo cum caudâ in manu, &c. opprobriosè; *to. 12. 1121.*

Romanorum hostium Papę audacia fracta *to. 12. a. 1121. fol. 147.*

Romę Frangipani defendunt postea Innocentium II. contra Pe-

trum Leonis Scismaticum; *an. 1138.*

Romanę Ecclesię erat feudatariū Anglię Regnum; *to. 12. an. 1135. in fine; & ideo Regem confirmabat.*

Romani post Bellum habitum cum Tiburtinis, nolente Papâ Innocentio II. assentiri, ut quædam grauamina inferrent Tiburtinis, se rebellant, & in Capitolium se recipientes tentât renouare Rempubicam antiquam, & instituunt ordinem Senatoriū freti doctrinę Arnaldi de Brixia, quodd Ecclesiastici non possunt habere dominium rerum temporalium, & sic è Dominio Papę auferre Romam; *to. 12. an. 1141. Multa vsque ad finem Innocentij II.*

Romani contra Papam Senatum erigunt, & Papa inuitat Corradum Regem Germaniæ dictum Romanorum contra Romanos, & ipsi Romani eum vocant; *to. 12. an. 1144. fol. 308.* Romani erant Arnaldistę, tenentes idest quodd Ecclesiastici, & Papa non possunt habere dominium temporale: persequuntur etiam Papam Celestinum II. Lucium II. & Eugenium III. à quo volebant confirmari suum Senatum; *an. 1145.* Romanę Ecclesię fit censuarius Ducatus Portugallię; *tom. 12. an. 1144. fol. 307. & anno 1145. fol. 318.*

M m m

Ro-

Romana Ecclesia licet persecutio-
nē semper sit passa tamen semper
floruit. Multa; *tom. 12. anno*
1145.

Romanorum mali mores, & quali-
tates ex S. Bernuaro, &c. *tom. 12.*
an. 1152.

Romani excutere volentes iugum
Papæ circa Dominium, vocant
Fridericum Imperatorem, quasi
ipsi darent ei Imperium super se,
&c. sed malè ab eo tractantur.
Multa de hoc; *tom. 12. an. 1155.*
fol. 395.

Romanę Ecclesię facit Iuramen-
tum fidelitatis Princeps Cam-
paniæ, & Apuliæ; *to. 12. an. 1155.*
fol. 396.

Romanę Curię multę calum-
nię semper solitę inferri, de
Avaritia, de Iniustitia, de Pom-
pa, & cetera multa; *tom. 12. an.*
1156. fol. 407. & responsio lu-
drica Hadriani IV.

Romanę Ecclesię Hibernia sol-
uebat denarium, &c. *tom. 12. an.*
1159. fol. 427.

Romanę Ecclesię soluebantur de-
cimę ab Episcopis, & Abbatibus
quoties mittebantur Legati; *tom.*
12. an. 1159. in fine.

Romanę Ecclesię denarios non
solui præcepit Rex Anglię Hen-
ricus III. *to. 12. an. 1164. fol. 513.*
sed suasu cuiusdam Ministri per-
misit exigis; *fol. 514.*

Romani Clerici, Cardinales, &c.
quot calumnias audiunt à Fride-

rico Imperatore scismatico; *tom.*
12. an. 1165. in fine.

Romani Populi non sunt fideles
Alexandro III. postquam eum
receperant, sed adhærent Impe-
ratori; *to. 12. an. 1166.*

Romanę Ecclesię Primatus, &c.
multa de hoc S. Tho: Can-
tuar. *t. 12. a. 1166. fol. 537. &c.*

Romani cum Tusculanis bellum
suum ineunt pro defensione A-
lexandri III. & omnes perierunt:
ira quod post bellum Annibalis
ad Cannas nullum fuerit peius;
tom. 12. an. 1167. hac occasione
Fridericus venit Romam ad ve-
xandum eos, &c. Papa fugit, in-
cenditur ab Imperatore Ecclesia
D. Petris, sed Peste exercitus cor-
ripitur.

Romanę Ecclesię concordata cum
Regibus, cum qua clausula fa-
cienda; *tom. 12. an. 1169. fol.*
607.

Romani dextruunt Albanum, quia
Albanenses contra eos pro Im-
peratore Friderico pugnaverunt;
to. 12. an. 1169. fol. 616.

Romanę Ecclesię Rex Hungarię re-
stituit quod ei abstulerat; *to. 12.*
an. 1169 dum Rex Anglię con-
tra eum operatur; *fol. 616.*

Romani nolunt recipere in Urbem
Alexandrum III. quia fauebant
Antipapæ; *to. 12. an. 1172. fol.*
655.

Romana Ecclesia exigebat Cen-
sum quatuor vnciarū auri à Re-
gno

gno Portugalliz; *to. 12. an. 1179. fol. 746.*

Romani persequuntur Lucium III. quia non concedebat eis quasdam consuetudines; *tom. 12. an. 1183. in principio.*

Romani Imperij ditiones, quæ olim fuerant, distincte; *tom. 12. an. 1188. fol. 808.*

Romanus Senatus recipit Romæ Clementē III. Papam cū pactis; *to. 12. an. 1188. fol. 811.* Senatus reddit, Urbem, monetam, Regalia, &c. dummodo Tusculum diruatur; *ibidem*, & omnia concordata diffusē; sed retinent per se multa, & Iurisdictiones multas; *fol. 812.*

Romani obtinent à Papa ut diruatur Tusculum, et quare, postea dictum Frascatum: *vide* Tusculum.

Romana Ecclesia à Christo non à Constantino habet Priuilegia; *to. 12. an. 1191. fol. 845.*

Romanæ Ecclesiæ donatio fit ab Othone III. de octo Ducatibus, et quomodo: multa ibi; *tom. 12. anno 1191 fol. 848.* dicit Imperator, quòd Pontifices ex incuria multa perdidierunt, sed hoc diploma censetur falsum, & quare, etc. *ibid.*

Romanæ Ecclesiæ qui Imperatores donarunt; *to. 12. an. 1191. fol. 850.*

Romanæ Ecclesiæ Censuum quinam

erant describuntur in libro, qui dicitur liber Censuum Romanæ Ecclesiæ; *to. 12. an. 1192. fol. 860.*

Romanæ Ecclesiæ post mortem Henrici reddita sunt, Sicilia, Calabria, Apulia, et omnes terræ quæ erant Regis Siciliæ, ut Patrimonium Sancti Petri; *tom. 12. an. 1197 fol. 895.*

Item redditæ sunt Terræ Comitissæ Matildis, et omnes alię, quas usurpauerant Imperatores, et quænam sunt distincte; *tom. 12. ibid.*

Romana Ecclesia recuperat Ducatum Spoletium et alias Terras, *to. 13. an. 1198. fol. 5. 6. 7. &c.*

Romanæ Ecclesiæ Primatus supra omnes; quia Petro cōmissæ oues. Multa; *tom. 13. anno 1199. fol. 42.*

Romana Ecclesia dicitur Mater fidelium: Ierosolimitana dicitur mater fidei, quia ex illa processerunt Sacramenta Fidei. (De Sion exibat lex) *tom. 13. an. 1199. fol. 42.* Innocentius III. sic dicit.

Romanæ Ecclesiæ subditur à Rege Ioannicio, seu Colaioanne Regnum Bulgarię; *to. 13. an. 1204. fol. 122. & seqq. folijs.*

Romanæ Ecclesiæ fit censuale Regnum Aragonię; *to. 13. an. 1204. fol. 133.* Multa.

Romana Ecclesia exigit Censum

M m m 2 an.

annuum à Polonis; *tom. 13. an. 1207. fol. 170.*

Romani Senatores quinquaginta-
sex à Papa Innocentio III. fuerūt
creati parentibus Romanis ad eū
pertinere Creationem Senato-
rum; *to. 13. an. 1208. fol. 174.*

Romanæ Ecclesiæ iura omnia ille-
sa seruare iurat Otho IV. et alia
multa; *tom. 13. an. 1209. fol. 184.*

Romana Ecclesia fit hæres de
Territorio Fundano, et omnibus
Terris, et Castellis; *to. 13. anno 1211. fol. 199.*

Romanæ Ecclesiæ soluit Censum
Poloniæ Dux; *to. 13. an. 1211. fol. 202.*

Romana Sedes figurata in Apoca-
lipsi pro omnibus Patriarchali-
bus; *tom. 13. an. 1212. fol. 213.*

Romana Sedes Christianitatis Ca-
put à Deo facta; *to. 13. an. 1213. fol. 215.*

Romanâ Sedem esse Dominâ Si-
ciliæ citra, et vltra Farum, nec
non Corsicæ, et Sardinia; fatetur
ipsemet Fridericus II. *tom. 13. an. 1213. fol. 221.*

Romanæ Sedi resignatur Regnum.
Angliæ, et Hiberniæ; *to. 13. an. 1213. fol. 232. &c.* et Pontifex
Innocentius III. acceptat.

Romana Sedes exigit Censum à
Catalonia, et Lusitania; *tom. 13. an. 1218. in fine.*

Romani ab Imperatore monentur,
vt pareant Papæ; *to. 13. an. 1220. fol. 300. & seqq.*

Romana Ecclesia exigit Tributum
à Dania; *tom. 13. anno 1220. fol. 305.*

Romanæ Ecclesiæ iterum restituū-
tur Terræ Comitissæ Matildis
à Friderico II. *tom. 13. an. 1221. fol. 315.*

Romanæ Ecclesiæ non officit præ-
scriptio, nisi sit Centenaria; *to. 13. an. 1221. fol. 315.*

Romana Ecclesia Censum exigit
à Suetia; *tom. 13. an. 1221. fol. 316.*

Romana Ecclesia recipit Vestigale
Regnum Insularum de Man.
to. 13. an. 1223. in fine.

Romani suasu Friderici II. excō-
municati eiiciunt turpiter Gre-
gorium IX. ab Vrbe; *anno 1228. tom. 13. fol. 384.* Galli Episcopi
cum exercitu veniunt in auxiliū
eius; *fol. 385.*

Romani pressi grumnis pestis, al-
luuionis Tiberis, &c. reuocant
Papam e Perusio; *to. 13. an. 1230. in principio.*

Romana Sedes habet Censualem
Ciuitatem Massilia; *tom. 13. an. 1230. fol. 411.*

Romani aliquas terras tenebant,
& alias occupare tentabant con-
tra Papæ voluntatem, qui re-
sistit; *tom. 13. an. 1232. fol. 432. & 33. &c.*

Romani vnum Senatorem habe-
bant tempore Gregorij IX. *tom. 13. an. 1233. fol. 444.*

Romani precantur Gregorium, vt
veniat Romam, sed vix adue-
niens

niens necessitatur fugere : *ibid.*
 Romanę Ecclesię fit fiduciarium
 Regnum Maioricę, & Minoricę;
tom. 13. an. 1233. in fine.
 Romani eligunt Senatorem, qui
 disponat, & gubernet rebellan-
 tes Pontifici, quem coegerunt è
 Roma exire, & secedere Reatę;
*to. 13. an. 1234. in principio, &
 fol. 465.*
 Romanę Terrę, loca, &c. non pos-
 sunt alienari, & Simmacus ince-
 pit hæc decretare; *to. 13. an. 1234.
 fol. 455.*
 Romanus Senator, & Populus pa-
 cē ineunt cū Papa: multę condi-
 tiones pacis, & obsequia Roma-
 norum circa Papam; *tom. 13. an.
 1235 fol. 465.* reuocant illum ad
 Urbem cum magna pompa; *an.
 1237 fol. 494.*
 Romanę Ecclesię est subditum
 Regnum Arboreę. *tom. 13. an.
 1237. fol. 495.* in Corsica.
 Romana Ecclesia exigit censum
 à Sardinia; *to. 13. an. 1238. fol.
 522.*
 Romanę Ecclesię Status inuaditur
 vndique à Friderico Imperatore
 II. qui Roman tentat; *tom. 13.
 an. 1242. in principio, etc.*
 Romani recipiunt in Urbem In-
 nocentium IV. *to. 13. an. 1243.
 fol. 576.*
 Romana Sedes Tributum exigit
 à Regno Portugallix; *tom. 13. an.
 1253. fol. 700. &c.*
 Ad Romanam Ecclesiam pertinet
 Sicilia vtraque: *vide Neapolis:*

*vide Sicilia; tom. 13. an. 1254. fol.
 716. &c.*

S. Romualdus eligit Vitam Eremi-
 ticam; *tom. 10. an. 977. fol. 835.*
 eius institutores qui, &c.

Rosa aurea vti solitus Papa in qui-
 busdam solemnijis; *tom. 12. an.
 1177. fol. 692.*

Russia ex qua Rutheni, Regio erat
 in Palude Meotide Taurica Cher-
 soneso, ab Oriente; à Meridie à
 Mōtibus Carpatijs, ab Occiden-
 te Polonię, & Lituanię fines
 habens; *to. 7. in Append.*

Moscouia ad Russiam pertinet; sic
 dicitur à Flumine Mosca; Fidem
 hi Populi acceperunt tempore
 Imperatoris Basilij. Moscouitę à
 Russis diuisi ob difficultatem
 adeundi Hissiam, vbi erat Metro-
 polis, vel ex rationibus Reipu-
 blicę diuersę à Cōstātinopolitano
 Patriarca obtinuerunt vnū Patri-
 archam, idest Archiepiscopum,
ibid. in Append. multa de rebus
 Russorum, seu Rutenorum. Cō-
 municatio eorum cum Sede A-
 postolica. Vnde scisma, &c.

Russię regnum donatum aliquan-
 do S. Petro Apostolorum Prin-
 cipi, & à Gregorio VII. colla-
 tum Regi cuidam: *ibidem.*

Tandem legationem mittunt Ro-
 mam tempore Clementis VIII.
 & faciunt professionē fidei: *ibid.
 to. 7. in Append.*

Russi Fidem Catholicam reci-
 piunt; *an. 867. tom. 10. fol.
 378.*

Rus-

Russia donata Romanę Ecclesię;
to. 11. an. 1075. fol. 472. & à Pa-
pa Reges habebant in feudum.
 Russię Rex abiicit scisma Gręco-
rum; to. 13. a. 1246. in principio,
& fol. 617. &c. & alios ducit ad
Fidei Catholicę Vnitatem; an.
1247. fol. 630.

S

Sabbati iter secundum aliquos
 est mille passuum, secundum
 alios bis mille cubitorum, nam
 tanto spatio Arca antecede-
 bat Castra in Sabbato; *tom. 1. fol.*
213. secundum alios sex stadio-
rum. & alios bis mille pedum.
 Sabbatum ex Sabbato, & Sabba-
 tum secundum, primum, ac Sa-
 batum Sabatorum; *tom. 1. fol.*
112.
 Sabbato non ieiunabant Iudęi; *to.*
1. fol. 190.
 Sabbati Ieiunium in Ecclesia Oc-
 cidentali vnde, diuersa causa ab
 Hęreticis antiquis; *tom. 1. fol. 517.*
& 18.
 Sabbatum in diem dominicam,
 quoad solemnitatem cōuersum;
tom. 1. fol. 556.
 Sabba, Arabia felix, Homeritę:
 idem sunt; *tom. 7. fol. 86.*
 Sabbato ieiunabatur, etiam ab
 initio in Ecclesia Occidentali; *to.*
2. an. 305. fol. 813.
 Sabbatum appellari consuebat

Hebdomada, idest aut prima, se-
 cunda, etc. Sabbati; *tom. 3. an.*
356. fol. 675.

Sabbatum non esse custodiendum,
 vt Dominicam statuit S. Grego-
 rius: hoc enim Antichristi disci-
 puli dicunt; *to. 8. an. 603. fol.*
169.

Sabbati Ieiunium in Ecclesia à Pa-
 tribus stabilitum antiquitus; *to.*
10. an. 867. fol. 367.

Sabbati Ieiunium à Gręcis non
 fit, à Latinis fit, sed non est fidei
 contrarium; multa de hoc; *te. 10.*
an. 980. fol. 840. Non ieiunant
Gręci propter Manicheos, &c.
ibidem.

Sabbatarius Fluuius, qui solum
 in Sabbato fluebat in Palęstina;
to. 1. fol. 135.

Sabellius ab Esclurie Montanista
 suum errorem traxit; *tom. 2. an.*
260. fol. 282.

Sabellij Hęresis confutatur; *vide*
Hęresis.

Sacerdotum numerus in Templo,
 erat sic dispositus, vt essent vi-
 ginti quatuor Vices, & cuiusque
 Vicis erant quinque millia; *to. 1.*
fol. 25.

Sacerdotum functiones in Templo
 quomodo fiebant; *to. 1. fol. 25.*

Sacerdotis Summi stola in Anto-
 niana Turri conseruabatur, &
 quare; *to. 1. fol. 8.*

Sacerdotis Summi alia indumen-
 ta, Superhumeralia, & Pastora-
 le qualia erant; *tom. 1. fol. 80.*

Sacerdos Summus vnus erat apud
 Iu-

Iudæos: sed Principes Sacerdotum plures; ex ipsamet Scriptura; *to. 1. fol. 87.* quia superior in Concilio Sinedrii Princeps erat Sacerdotum, *ibidem*, & *fol. 88.* & *fol. 162.*

Sacerdos quare præsidebat in Nuptijs Iudæorum; *vide* Nuptiæ.

Sacerdotij nouæ Legis multæ figuræ in veteri; *tom. 1. fol. 156.*

Sacerdotium voluit Christus, vt successoribus propagaretur; *to. 1. fol. 156.*

Sacerdotes ab initio Ecclesiæ fecerunt Eucharistiam; *tom. 1. fol. 156. & seqq.*

Sacerdotes à Christo acceperunt potestatem faciendi Eucharistiā, & remittendi peccata; *to. 1. fol. 205.*

Sacerdotis Summi ornamenta pro capite; *tom. 1. an. 34. fol. 239.* & 40. alia item ornamenta omnium Summorum Sacerdotum, quæ *ibid.*

Sacerdos Summus Sinagogæ maximam exercebat potestatem in ijs, quæ sunt Religionis; *tom. 1. an. 36. fol. 262.* vt etiam in aliorum Regnis Iudæos caperet, & in Ierusalem duceret, *ibid.*

Sacerdotes in primitiua Ecclesia non humanu affectu, sed diuina reuelatione fiebant; *tom. 1. an. 44. fol. 336.*

Sacerdotes pœnitentiarij; *vide* Confessores; *vide* Pœnitentia-rius.

Sacerdos est Iudex Ecclesiasticus; *vide* Iudex; *vide* Episcopus; v. Ecclesia.

Sacerdotium, & Regnum est in Ecclesia, & quomodo translatum à Christo; *tom. 1. an. 57. fol. 455.*

Sacerdotes semper fuerunt Superiores Regibus, &c. etiam inter Gentiles; *tom. 1. an. 57. fol. 457.* inter Græcos, &c.

Sacerdotes non debent tacere Dei causam coram Principibus: multa de hoc; *to. 4. fol. 578.*

Sacerdotes possunt esse Præfecti Ciuitatum; *tom. 1. an. 57. fol. 459.*

Sacerdos debet esse præsens Matrimonio; v. Matrimonium.

Sacerdotium iniurias Deus vindicat diuersis modis; *to. 2. an. 256. fol. 510.*

Sacerdotes Gentilium multa Priuilegia habebant, & quæ; *tom. 3. an. 324. fol. 252.*

Ista omnia concessa à Constantino Episcopis, *ibid.*

Sacerdotes Gentilium in magno honore erant; *tom. 3. an. 325. fol. 288.* de publico horreo alebantur; *tom. 3. an. 325. fol. 332:* multa de his.

Sacerdotis qualitates; multa, & digna de hoc; *tom. 5. fol. 309.*

Sacerdotis nomine Episcopus intellectus; *to. 5. fol. 309.*

Sacerdotes non subiecti Regibus; v. Reges.

Sacerdotes templorum, quas spurci-

citias committebant in templis cum foeminis, & Ministris infamiter; *tom. 4. fol. 612.*

Sacerdotes artem medicam olim etiam exercebant; *to. 6. an. 444. fol. 26.*

Sacerdotium Imperatori non convenit; *v. Imperator.*

Sacerdotes tantum in Altari offerre possunt dona, non Imperator, aut alij contra dictum Concilij Quinisexti; *tom. 8. an. 692. fol. 610. multa de hoc.*

Sacerdotes non esse qui non habent conditiones praescriptas a Paulo Apostolo dicunt Albigen- ses; *to. 12. an. 1176. fol. 675.*

Sacerdotes mali etiam consecrant *ibid.* contra Albigen- ses.

Sacerdotes soli possunt ligare, & solvere: multa de hoc: *ibidem.*

Sacerdotes soli audire possunt Confessiones, non Laici contra Albigen- ses; *tom. 12. an. 1176. fol. 678.*

Sacerdotes in Polonia utebantur Vxoribus tanquam lure legitimo *tom. 12. an. 1197. in fine; idem faciebant Boemici; ibidem.*

Sacerdotium, & Regnum debent esse concordēs, & cetera multa; *to. 13. an. 1199. fol. 31. & 9. 1204. fol. 131.*

Sacerdos si habet peccatum mortale non potest celebrare nisi cōfiteatur; *tom. 13. an. 1200. fol. 51.*

Sacerdotium, & Imperium debent mutuò se favere: multa de

hoc ab ipso Imperatore dicta; *to. 13. an. 1233. fol. 443.*

Sacerdotes in Ecclesia Occiden- tali non possunt habere Vxores, & maximè deplorat Zaccarias Papa, quòd in Gallia non obser- uabatur; *tom. 9. anno 742. fol. 144.*

Sacerdos ordinandus olim triginta annorum esse debuit, vel in necessitate supra vigintiquinque; *to. 9. an. 751. fol. 199.*

Sacerdotis ordinem nihil esse; *v. Lancelinus.*

Sacerdotes à Regibus non iudi- candi, & cetera multa; *to. 12. an. 1164. fol. 534.*

Sacerdotes debent frui immunita- tibus; *to. 13. an. 1220. fol. 304.*

Sacerdotes in peccato mortali non consecrare dicunt quidā Hæretici fauentes Friderico II. excommu- nicato; *tom. 13. an. 1248. fol. 645.*

Sacerdotum causæ per Sacerdotes iudicandæ; *to. 4. fol. 579.*

Sacellarius à Sacro dictus: erat Thesaurarius pecuniæ publicæ; *to. 8. an. 595. fol. 81.*

Sacramentum aliquando voca- bantur Eulogiæ, quæ aliud non erant nisi partes panis fermenta- ti benedicti; *tom. 3. an. 313. fol. 115.*

Sacramenta nec obesse, nec pro- desse: *vide* Messaliani: neque dā- da, aut accipienda, nisi signum appareat, &c.

Sacramenta horrendè tractata à Do-

Donatistis hereticis (multa scelera) *to. 4. fol. 102. an. 362.*

Sacramenti nomine sepe intelligitur quodlibet misterium in Ecclesia celebratum; *tom. 5. an. 397. fol. 4.*

Sacramenta collata ab Episcopis etiam hereticis sunt valida, ut Baptismus, Consecrationes, primæ Ordinationes; *to. 6. an. 497. fol. 522.* Anastasius Papa I. sed sibimet heretici nocent.

Sacramenta facta à Malis non perdunt virtutem, quia Christus operatur; *to. 11. an. 1099. fol. 727.*

Sacramenta facta ab hereticis, & scismaticis quomodo, & quando non habent virtutem : multa de hoc, &c.

Sacramenta nihil esse : *vide* Tanchelinus.

Sacrarium prope Sacristiam tenendum, ubi aqua proijciatur cū lintea lauantur; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

Sacratissimi pectoris Titulum Papa dat Imperatori Anastasio; *to. 6. an. 497. fol. 521.*

Sacrę Scripturę difficultates non ex Phylosophis, & eorū Doctrinis declarandę; multa de hoc; *to. 13. an. 1228. fol. 389.*

Sacrificij nouę Legis multę figurę in Veteris; *to. 1. fol. 156.*

Sacrificium Eucharistię semper factum in Ecclesia ab initio post Christi mortem; *tom. fol. 156. 57. & seqq.* Multa de sacrificio: *ib. d.*

Sacrificium cur dicitur Missa, quod Latine dicitur spontanea, Caldaicè dicitur Missah, & erat oblatio, quam offerebant Domino pro gratijs de fructibus Terrę: ut eis vescerentur in templo, quę Sacrificio conueniunt; *to. 1. fol. 159.*

Sacrificium in sero fieri solebat antiquitus; per multum tempus hoc durauit; *to. 1. fol. 159.*

Sacrificium quod in Martyrium festis celebratur, Deo offertur, qui Martyres coronauit; *an. 58. fol. 560. vide* Missa.

Sacrificare solebant Gentiles coronati; *to. 2. an. 254. fol. 456.*

Sacrificium Missę tunc verè fit, cū fit modo, quo Christus fecit; *to. 2. an. 257. fol. 517.*

Sacrificium offerunt Deo Martyres cū Martyrium consumant; *to. 2. an. 260. fol. 552.*

Sacrificium in memoriam Sanctorum Deo offertur non Sanctis; *tom. 2. an. 261. fol. 569. & 578.*

Sacrificium fieri solitum in memoriam Martyrum, etiam à Papa ipso; *to. 2. an. 295. fol. 692.*

Sacrificium Idolorum nec videre ex necessitate licet; *to. 2. an. 305. fol. 813.*

Sacrificium super altare pectoris fecit S. Lucianus Martyr; *to. 3. an. 311. fol. 54.* quia in carcere super testas iacebat, & cum pedibus in cippis distentis: *ibidem.*

Sacrificia Gentilium prohibentur à Constantino; *to. 3. an. 326. fol. 364. & 65.*

Sacrificium Missæ est præstantissimus Religionis actus; *tom. 13. an. 1200. fol. 51.*

Sacrorum librorum Cathalogus, v. Liber.

Saduceorum vita, mores, secta, &c. Appar. *fol. 5. n. 11.*

Salernitana Ecclesia sit Metropolis; *to. 11. an. 1051.* Confirmatur potius, quia erat.

Salis Præfectus in Aegypto dicebatur Alabarca; *to. 1. an. 48. fol. 376.*

Sal quomodo, & quare dabatur olim Cathecumenis; *to. 5. fol. 40. an. 397.*

Salomonis sepulcrum, & David, quod idem erat, intactum mansit usque ad tempora Adriani; *tom. 1. fol. 222.*

Salomonis Porticus, quæ dicebatur in Templo Ierusalem; *to. 1. fol. 227.*

Salomon nescitur an saluus sit; sed potius non est; *tom. 10. an. 976. fol. 832.*

Saltationes ante Ecclesias non faciendæ, quia est Ritus Paganus; *to. 5. fol. 418. an. 415.*

Saluari non posse nisi celibes docuit Hierax hæreticus; *to. 2. an. 288. fol. 677.*

Saluari non posse pueros ante vsû rationis, *ibidem.* Hierax.

Saluantur paucissimi; *tom. 10. an. 976. fol. 832.* Multa de hoc.

salus: de salute nullus est certus sine reuelatione, ideo semper timendum; *tom. 8. an. 597. fol. 109.* S. Gregorius primus; *ibid.*

Salutatio olim in Osculo Sancto qualis; *vide* Osculum.

Salutatio à Papis, & Episcopis olim fiebat cum verbis, Gratia Domini sit vobiscum; *tom. 1. an. 45. fol. 351.*

Salutatio Angelica: creditur in Concilio Efesino in hac Salutatione adiuncta verba, Sancta Maria Mater Dei, &c. *tom. 5. fol. 601.*

Salutandi vsus in sternutatione nõ incepit *an. 590.* tempore pestis, quia erat antiquus; *to. 7. an. 59.*

Samaritanorum cum Iudæis contentio de Templo Garizitano, & historia huius; *tom. 1. fol. 102.*

Samaritani crudeliter se gerunt cõtra Christianos: multa de hoc. *an. 530. to. 7. fol. 158. &c.*

Sanctorum Reliquiæ, & eorum miracula; *vide* Reliquiæ.

Sanctorum Vestes, Sudaria, &c. operantur miracula; *to. 1. a. 55. f. 426. & 27.* Multa de hoc argumento; *ibid. & seqq.*

Sanctorum Sepulcra veneranda; *ibid. fol. 429. &c.*

Sancti incerti Reliquiæ (idest illius qui nõ est certè Sanctus) in loco aliquo abscondendæ, & non venerandæ; *to. 1. an. 55. fol. 430.*

Sanctis ædificantur templa, non vt Dijs, sed ob memoriam eorum ex Augustino; *to. 2. fol. 26. an. 106.*

San-

Sanctorum gesta olim in Mifsæ præfatione breuiter recitabantur; *tom. 2. an. 109. fol. 41.*

Sancti Martyribus apparuerunt, & consolati eos sunt; *tom. 2. an. 205. fol. 302.*

Sancti persecutionis tempore soluebant, ne caperentur, & occiderentur; *to. 2. an. 205. fol. 305.*

Sancti in Martyrio aliquando stupefacti à Deo, ne sentirent; *to. 2. an. 205. fol. 307.*

Sanctis etiam viuentibus calumniæ sunt oppositæ; *to. 2. an. 254. fol. 470.*

Sancti patientes pro Christo: *vide Martyres.*

Sancti aliqui vicini Martyrio spontè in Ignem se iniecerunt; *tom. 2. an. 261. fol. 570.*

Sancti etiam orationes laudatorias gratitudinis ergo fecerunt pro aliquo, licet iste recesserit ab Ecclesiæ communi doctrina in aliquibus; ita Gregorius Taumaturgus fecit circa Origenem; *to. 2. an. 266. fol. 617.*

Sanctis Martyribus veris per Primatem declaratis cultus adiudicabatur; *tom. 2. anno 302. fol. 746.*

Sanctis in Eremitis ferè in cibos se offerunt; *tom. 2. an. 304. fol. 798.*

Sancti quomodo vocantur Dij, & eos tales putauit Constantinus; *tom. 3. an. 324. fol. 240.*

Sanctorum Corpora in altaribus solebant sepeliri; *to. 3. an. 358. ol. 727.*

Sanctorum libertas in propugnanda fide, etiam contra Imperatores; *tom. 3. an. 360. fol. 758.*

Sanctorum intercessionem apud Deū fatetur S. Basilius Magnus; *to. 4. an. 362. fol. 11.*

Sancti Homines nè eligentur Episcopi fugiebant, &c. *to. 4. fol. 27. an. 362.*

Sancti nomen etiam Viuis dari solitum; *tom. 4. fol. 85.*

Sanctissimi Homines etiam lapsi sunt in scisma, & in eo mortui (vt Lucifer Episcopus) *tom. 4. an. 362. fol. 90.*

Sancti quoque nomen hæretici habuerunt licet Innocentes, vt S. Basilius; *tom. 4. an. 363. fol. 152.*

Sancti quoque licet in se abstinentes, hospitibus conuiuia lulentia parabant; *to. 4. an. 367. fol. 201.*

Sancti quoque decepti, vt Basilius in deceptione hæreticorum penitentium simulatè; *tom. 4. an. 371. fol. 285.*

Sancti quoque putati hæretici, & tales habiti, vt Sanctus Basilius; *tom. 4. an. 371. fol. 288. 89. & 316.*

Sancti quas persecutiones, & calumnias passi, etiam Episcopi: & consolationes eorum; *fol. 4. an. 371. fol. 291.*

Sancti existimati hæretici, vt Gregorius Nazianzenus; *tom. 4. fol. 401. a. 378. & Hieronymus. f. 402.*

Nnn 2 San-

Sanctiorant pro hominibus in
 Cœlo; *tom. 4. an. 381 fol. 435.*
& fol. 383.
 Sancti Episcopi persecutionem
 patiuntur ab alijs indignis; *to. 4.*
fol. 440. & c. an. 381.
 Sanctorum festa; *vide festa.*
 Sanctis quomodo offertur Sacrifi-
 cium: *vide Sacrificium.*
 Sanctissimi titulus dabatur à San-
 ctis etiam Imperatoribus Infide-
 libus; *tom. 2. anno 260. fol.*
546.
 Sancti aliquando decepti contra
 fidei causam subscribere, vt
 Dyonisius Mediolani Archiepi-
 scopus; *an. 355. fol. 650. excu-*
santur: ibidem.
 Sancti aliquando simulant ad fi-
 nem bonum, vt Eusebius Ver-
 cellensis, qui ne subscriberet cōtra
 Atanasium, & liberaret Dyoni-
 sium, curat deleri Lucius subscri-
 ptionem: *ibid.*
 Sancti pro sui defensione Apolo-
 gias edunt; *to. 3. a. 356. fol. 681.*
 & fugiunt in persecutione, &c.
 Sanctissimi nomen etiam Impera-
 tori hæretico datum à Concilij
 Ariminensis Patribus; *tom. 3. an.*
359. fol. 734.
 Sanctorum memorias non tenen-
 das, sed contemnendas dicit
 hæreticus. *vide Eustasius.*
 Sanctitatem affectans: *vide Affe-*
ctans.
 Sanctissimi vocari solebant, etiam

Episcopi; *tom. 4. an. 382. fol.*
461.
 Sancti mala audiuerant, & calum-
 nias, ex conuersatione, &c. *tom.*
4. an. 385. fol. 590. de S. Hyeron.
multa, &c.
 Sanctorum Episcoporum libertas
 cum Imperatoribus; *to 4. an. 386.*
fol. 524.
 Sancti Doctores malè audierunt
 aliquando apud Papam (Hyero-
 nimus cum Siricio) *to. 4. an. 390.*
 Sancti sæpè controuersias habue-
 runt cum hæreticis, & alijs; *to. 4.*
an. 370. 71. 72. & c. & seq.
 Sancti se defendunt cū ab aduer-
 sarijs Calumnias patiuntur: de S.
 Hyeronimo, & Epiphanio; *tom.*
4. anno 393. per totum: vide
Ambrosius; vide Gregorius Nā-
zianzenus: vide Basilii; vide
Augustinus, &c.
 Sancti etiam controuersias habue-
 runt inter se, vt Hieronymus, &
 Augustinus, & quare; *vide Hie-*
ronymus; to. 4. an. 394. fol. 706.
 sed licet grauias contra se dixerint
 charitatem non amiserunt; *to. 4.*
fol. 710.
 Sancti persecutiones patiuntur cū
 detegunt errores: tota vita Hie-
 ronymi (cum Rufino) *to. 5. an.*
395. & 399. 484. fol. 196. &
7. &c.
 Sancti habiti pro Hæreticis; *to. 5.*
fol. 115.
 Sancti non scientes aliquos esse
 Hære-

Hæreticos curant pro eis pacem cum suis Episcopis. S. Ioannes Chrysostomus cum Theophilo Alexandrino de Monachis Origenistis; *tom. 5. an. 400. fol. 120.* & ideo contra ipsum conuersum est bellum, &c.

Sancti etiam inter se fuere dissidentes: Chrysostomus cum Epiphano, eo quod Chrysostomus faueret Monachis Origenistis; *tom. 5. an. 402. fol. 146.* Et vitatur Chrysostomus ab Epiphano in communione; *ibid.* Vel quod non damnaret Origenis errores; *fol. 149.*

Sancti etiam in necessitate scribunt Apologias; *to. 5. fol. 155. & seqq.* Sancti Episcopi, vt Chrysostomus, persecutionem maximam passi ab inimicis, qui rei erant; & ad Conciliabulum in propria Diocesi ab alienis facto vocati; *to. 5. an. 403. fol. 172.* sed renuunt ire & sententiam depositionis contra se audiunt.

Sanctorum communionem innumerari fugerunt; *to. 5. fol. 213. &c.*

Sanctorum Episcoporum persecutores male pereunt; *tom. 5. an. 404. fol. 219. & 20.*

Sancti post mortem passi sunt persecutionem (vt Sanctus Ioannes Chrysostomus) *to. 5. an. 412; fol. 349. 50. &c.* etiam ab alijs Sanctis, &c. vt Cirillo.

Sancti multos laudant, qui post mortem declarati sunt Hæretici; *tom. 5. an. 428. fol. 517.*

Sancti Episcopi in causis à Roma-

no Pontifice condemnati vt contumaces, & tamen postea se humiliantes Sancti euaserunt: de Hilario Arelatenfi cum Leone I. *to. 6. fol. 33. & 34. &c.*

Sancti pro nobis intercedunt; *to. 6. fol. 35.*

Sanctorum eloquentia fleuit etiam Barbaros; *vide Eloquentia.*

Sancti pro Ecclesia Dei certantes contra Imperatores, multa faciunt miracula; *to. 6. an. 476. fol. 328. & 29.*

Sancti etiam accusati apud Pontificem Romanum citati, & vocati; de S. Equisio Monacho; *to. 6. an. 504.* sed postea eos diligunt, protegunt, &c. multa de hoc Sancti existimati Hæretici. S. Sabas; *to. 7. an. 532. fol. 178.*

Sanctorum tantum corpora in Ecclesijs sepeliebantur non aliorum; *to. 7. an. 563.*

Sancti quidam multa perpessi pro fide, tamen in aliquam hæresim lapsi sunt: Eutichius Episcopus; *tom. 7. an. 586.* sed corriguntur.

Sancti multas calumnias passi: Sanctus Gregorius I. quod Episcopum in carcere occidi fecerit pro solidis; *tom. 8. an. 595. fol. 93.*

Sancti protegunt eos qui se illis commendant, etiam Hæreticos; Exemplum dignum de S. Ioanne Baptista protegente Corpus Rotharis Regis Longobard. qui propè suam Ecclesiam sepultus fuit, & quid acciderit ei, qui spoliavit Corpus illud; *tom. 8. an. 654. fol. 446.* Sancti

Sanctitatis titulus etiam Episcopis dari solitus : *to. 5. an. 431. fol. 565. etiam à Papa eis datus; fol. 609. & fol. 636. & 37.*

Sanctitatis titulus Papæ semper datus etiã ab Orientalibus Episcopis, & Principibus : *tom. 7. fol. 19.*

Sanctos subfannans, quòd ob Eleemosinas Ecclesijs illatas fiscus nihil habeat, malè perijt in Gallia; *tom. 7. an. 556.*

Sanctitate fulsit quidam Archiepiscopus Rauennas Felix, qui prius Scismaticus erat ; *to. 8. an. 711.*

Sancti pro nobis intercedunt multa apud Deum ; *to. 9. an. 727. fol. 88.*

S. Viri Principi Saraceno subiecti, ipsi fideliter seruiunt, obsequuntur, &c. *to. 9. an. 728. fol. 93.*

Sancti quomodo à Papa canonizabantur (Leo III. de Sancto Suiberto) *to. 9. an. 804. fol. 508.*

Sancti alicuius festum Episcopi in Concil. Prouinciali decernebant (de S. Isidoro) *tom. 8. an. 657. fol. 475.*

Sanctos nihil posse intercedere, nec B. V. docebant Iconoclastæ; *tom. 9. an. 754. fol. 216.*

Sanctitatis titulum non posse dari Apostolis, Martyribus, Confessoribus, Virginibus, &c. iidem Iconoclastæ docebant ; *to. 9. an. 754.*

Sanctissimus quidam Monachus Stephanus quanta patitur pro cultu Imaginum, *tom. 9. an. 754. fol. 217. 18. &c.*

Sanctum dici non potest quod Sancta prophanat ; *to. 9. an. 754. fol. 218.*

Sanctis etiam calumniæ, & imposturæ opponuntur.

De Sancta quadam cum alio Sancto ; *to. 9. an. 762. et 63.* Infamis calumnia erat; *ibidem.*

Sancti calumnias patiuntur, & cum Apologijs se defendunt ; *tom. 9. an. 823. fol. 714.*

Sancti calumniam de carnalitate passî. Sanctus Methodius Constantinopolitanus Patriarca coram Iudicibus se nudauit, & mēbra morbo consumpta ostendit, & sic liberatur, &c. *to. 10. an. 843. fol. 2.* à S. Petro ibi obtinuerat, &c. alias calumnias passus liberatur.

Sancti, & Martyres ab ipsis Episcopis in Hispania patiebantur persecutionem ; *tom. 10. an. 852.*

Sancti territi minis, & tormentis, calumnias sibi imposuerunt. Sanctus Iguatius tempore Photij ; *tom. 10. an. 861. fol. 202. vide Photius.*

Sancti fugiunt tempore persecutionis ; *to. 10. an. 861. fol. 203.* Ignatius Patriarca Constantinopolitanus.

Sancti Viri fugiunt dignitates: de S. Ro-

S. Romualdo cum Ostone III.
tom. 10. an. 996.

Sancti in maximo honore habiti à
Papa, & Imperatore. Gregorius
V. & Otho III. obuiam ierunt
B. Nilo venienti Romam; *to. 10.
an. 996. fol. 903.*

Sancti honorati à Regibus, & Pa-
pis. Henricus I. mittit coronam.
&c. *tom. 11. an. 1014.*

Sancti infamati de hæresi; *tom. 11.
anno 1016. De Simeone Here-
mita.*

Sancti calumniam passi apud Pa-
pam quomodo se defendunt.
Petrus Damafus cum Leone IX.
*tom. 11. an. 1059. ibidem, de
Iuone Carnotensi; tom. 11. an.
1099. multa, &c.*

Sancti (Bernardus) calumnias
passi apud Papam cum Apologia
se defendunt; *to. 12. an. 1043.*

Sancti (Bernardus) passi calum-
niam dum nomine eorum alij
scribunt falsas litteras: Multa de
hoc; *tom. 12. an. 1146. fol. 333.*

Sancti calumniam passi (S. Ber-
nardus) quod prædixerint bonos
euentus belli, & non euenerint:
de Rege Gallix in Palestinam
eunte; *to. 12. an. 1149. fol. 367.*
sed excusatur: in eius consolatio-
nem Deus per eum fecit mira-
culum illuminandi cæcum; *ibid.*
optima Apologia pro hac mate-
ria.

Sancti etiam aliquando cadunt,
&c. de S. Tho. Cantuariensi;

tom. 12. an. 1164. fol. 496. sed
resurgunt; *fol. 512.*

S. Thomas Cantuarien. veniens
Romam tepidè recipitur à Car-
dinalibus; *tom. 12. an. 1164. fol.
509.*

Sancti a Papa reprehensi ob de-
fectus (S. Tho.) & quare; *to. 12.
an. 1164. fol. 512.*

Sancti resignant Episcopatus di-
centes malè intrasse, quia per
vim potestatis humanæ: S. Tho.
ibid. sed cogitur iterum assume-
re.

Sancti Episcopi laborantes pro li-
bertate Ecclesiæ, experiuntur
Suffraganeos contrarios. S. Tho.
an. 1167. fol. 552. tom. 12.

Sancti Episcopi detestantur, quòd
Cardinales accipiant munera a
Regibus in præiudicium Sedis
Apostolicæ. S. Tho. Cantuariensis;
to. 12. fol. 568. anno 1167.

Sancti conqueruntur de Papa, &
Legatis eius (S. Tho. Cantua-
riensis) *to. 12. anno 1168. fol. 586.*
& cætera. Multa.

Sancti multas contumelias audiūt
ab Amicis, & Inimicis, S. Tho.
Cantuariensis (Multa) *tom. 12.
anno 1168. fol. 599.*

Sancti Episcopi flectunt genua an-
te Reges; *tom. 12. an. 1169. fol.
612.*

Sancti Episcopi autoritas à Papa
suspenditur, dum interim tracta-
tur pax; &c. *to. 12. an. 1169. fol.
615.*

San-

Sancti dolent de Papa cum aliquid sibi iniustum facit; *tom. 12. an. 1170. fol. 623.*

Sancti inter angustias tardio sunt affecti; *tom. 12. an. 1170. fol. 628. Multa.*

Sancti passi persecutionem, & mortem ab aliquo, adorantur ab eo. De Rege Angliæ, & S: Tho. *tom. 12. an. 1174. fol. 666. v. Episcopi occisor: plura de hoc, & c. fol. 668.*

Sancti videntur ad tempus derelicti, sed postea triumphant. *ibid.*

Sanctus nullus potest publicè adorari sine licentia Romanæ Ecclesiæ, etiamsi sunt per eum miracula; *tom. 12. an. 1181. fol. 759.* sed non negatur de cultu priuato; exemplum de S: Tho. Cantuariensi, qui priuatè ante canonizationem fuit cultus, & c.

Sancti defuncti Corpus post mortem, ut lac candidum repertum: S: Hugonis; *to. 13. an. 1200. fol. 52.*

Sanctorum gloria accidentaliter augetur: ideo hanc eis precatur Ecclesia; *to. 13. an. 1202. fol. 84.*

Sancti non egent Orationibus nostris; *ibid.* nos egemus orationibus eorum.

Sancti Viri spiritu prophetiæ præditi; quædam consentiē non integrè peccata Confessario repræhendunt, & manifestant quæ relinquit; *to. 13. an. 1215. fol. 245.*

Sancti extremam Vnctionem sibi non esse necessariam dicunt. S: Antonius Patavinus, tamen eam recipit; *tom. 13. an. 1231. fol.*

Sanctis non obest quòd aliquando libertatem Ecclesiasticam offenderint (Ludouicus IX.) *to. 13. anno 1232. fol. 430. et an. 1236. fol. 482. et 83.*

Sancti Canonizati fruuntur fonte supernæ voluptatis; *tom. 13. an. 1235. fol. 469.*

Sanctus Stanislaus apparuit Cardinali impediēti eius Canonizationem; *tom. 13. an. 1254. fol. 692.* Reginaldus erat.

Sancti Spiritus Hospitale Romæ ab Honorio III. multa obtinuit priuilegia præcipuè, ut Vultus S: Veronicæ in die quadam deferatur eò, & Papa ibi faciat officium, & exhortationem; *tom. 13. an. 1223. fol. 330.*

Sanctissimum Sanguinem Christi in Eucharistia esse corruptibilem dicit Paulus Samosatensis; *tom. 2. an. 265. fol. 659.*

Sanguis de Reliquiis S: Euphemie Martyris egredi solebat; *tom. 6. an. 451. fol. 159.* in Calcedonia.

Sanguis Christi pretiosus Mantuæ repertus, & verus; *to. 9. an. 804. fol. 507.*

Sanguinis pluuia in Aquitania; *tom. 11. an. 1017* non poterat abluī, qui super petram, vel carnem hominis ceciderat, sed qui super lignum abluebatur; *ibidem.* quare.

Sanguinis pretiosi Christi portio, à Patriarca Ierusalem missa ad Regem Angliæ; *to. 13. an. 1247. f. l. 628.*

Sara-

Saracenorum Regina Mauuia recipit fidem; *to. 4. an. 372. fol. 344.*

Saracenorum ditio erat Arabia: Episcopum recipiunt; *ibid.*

Saraceni Catholici liberant Constantinopolim à Gothis; *tom. 4. an. 378. fol. 391.*

Saraceni pugnautes pro Persis contra Romanos sic superati sunt vt centum millia in Eufratem se precipitarent; *tom. 5. fol. 468.*

Saraceni prius, dicti Agareni, & Ismaelita, dicti sunt postea Saraceni, vt à Sara descendentes, quia fidem receperunt; *to. 5. fol. 471. & Episcopum obtinent; ibid.*

Saracenorum Rex Alamundanis incurfans pergit per Arabiam, & Palæstinam; *to. 6. an. 509.*

Saraceni ijdem ac Agareni; *ibid. f. 593. Alamundarus baptizatur; an. 513. fol. 630.*

Saracenorum Rex Naamares fit Christianus; *to. 8. an. 595. fol. 44.*

Saraceni maximas incurfiones faciunt in Siria; *tom. 8. an. 612. fol. 219.* Heraclio Imperatore; *vide Machometes*, quia ex eo incipit eorum Principatus.

Saraceni multos martyrio afficiunt; *to. 8. an. 614. fol. 235.*

Saracenorum Principatus ex Machomete ortus, & quomodo; *vide Machometes.*

Saraceni, seu Arabes insurgunt contra Imperium Romanum: post Persas à Romanis destructis; *to. 8. an. 631.*

Saraceni Gazam Ciuitatem post Damascum capiunt; *tom. 8. an. 632: vide Machometes.*

Saracenorum primus Princeps Machometes; *vide Machometes.* eo mortuo succedit Eububezer; *tom. 8. an. 630.* hoc mortuo succedit Naamares: hoc duce Theodoruſ frater Heraclij Imperatoris fugatur à Siria, recipiens se Edessam vbi erat Imperator, & ipsemet Imperator ab Anim Saracenorum Duce inuasus fugit Constantinopolim; *an. 633.*

Saraceni in Siria bello superant Romanos, & capiunt Damascum; *to. 8. an. 634.*

Tentant Aegyptum capere: primo anno non capiunt, sed secundo, & ei imponunt Tributum; *to. 8. an. 634.*

Siriam capiunt Saraceni; *tom. 8. an. 635.* Deus pro eis pugnat pro Hæresi Heraclij; *an. 634. & 635.*

Saraceni capiunt Palæstinam, & Ierusalem post obsidionem duorum annorum; *tom. 8. an. 635.* Multa de hoc casu; & lamentatio Sophronij Episcopi Ierusalem, quæ capta fuit; *an. 636.* Haumar erat tunc Princeps Saracenorum: cum cilicio, & sordido vestitu indutus ingreditur, querit vbi erat Templum Salomonis, desert locum, quia ipse di genere eorum (cum Ismaelita) & affinis Iudæis; *an. 636.* & Oratorium pro sua gente con-

O o o stru-

Viros captiuos 50. & Equos nobiles 50. Mahuuias moritur: succedit Gizid eius filius; *a. 678.* regnabāt adhuc in Palēstina, &c. *ibi.* quia Mahuuias iudicauit de possessore Sudarij Christi, soluitur pax ab Imperatore, quod pecunia soluta non habebat eius Imaginem; *to. 8. an. 690.*

Saraceni absque vilo obice Romanorū possident Aphricam; *to. 8. an. 696.*

Saraceni de *anno 698.* ita erant multiplicati, vt de Romano Imperio occuparent Armeniam, Palēstinam, Aegiptum, Libiam, & Aphricam, & præterea Persidem, & licet cladem vnam magnam in Siria acceperint à Romanis, nullam senferunt iacturam; *to. 8. an. 698.*

Saraceni in Damasco auferunt Christianis optimum templum, & pro suis ritibus eo vtuntur; *to. 8. an. 705.*

Saraceni inuadunt Hispanias; *an. 713. tom. 8.* causa aduentus, hæc fuit. Rodericus Rex expulit à Regno duos filios Vitizze (sui prædecessoris) Furmalum, & Erpulsionem: isti iuerunt ad Tingitanam Prouinciam, & Comiti illius Prouincię, qui fuerat Secretarius carus Vitizze adhæserunt, & cum eo cogitant cum auxilio Saracenorum vindicare iniurias: Comes ille erat tunc Iulianus quidam cuius filiam Rodericus acceptam pro Vxore tenebat pro

Concubina; iste fingebat se amicum Roderici; huic consuluit, vt arma, & Equos duceret in Galliā, & Aphricā, vt Ciues possent illi bellum mouere, ipse obtemperat, & cum illius armis ipsis bellum mouit, &c. *an. 713.*

Vlitt, Duce Iuliano, & cum filijs Vitizze, prius misit vigintiquinque mille pugnatores in Hispaniam, vt probaret fidem dubiam Iuliani: incipiunt committere bellum, probantes autem veram esse Iuliani fidem, exercitus totus in Hispaniam se ingerit ex Aphrica: Rex carebat armis, & Equis: committitur maxima Clades: occiditur Rodericus, & Saraceni potiuntur Hispanijs; *an. 713.*

Saraceni sub Principe suo Masalmas in Asia minore Pergamum capiunt; *tom. 9. fol. 6. an. 716.*

Saraceni totas Hispanias subiugant; & Iudæi perdidērunt Christianos; *to. 9. fol. 9. an. 716.* maxima Christianorum Clades, & luctus; *fol. 10.*

Saraceni inuadunt Constantinopolim, & reiiciuntur; item Bulgarios supra Danubium, & pariter repelluntur; descendentes e Nauibus merguntur; *to. 9. fol. 15. an. 717.* Grando ignea cecidit in eos: Naues etiam combustæ; *fol. 18. an. 718.* tristatus Haumar Princeps eorū persequitur Christianos, &c.

Saraceni inuadunt Gallias vocati

struxit; *ibid.* hoc Sophronius dicit esse abominationē desolationis: *ibidem*.

Antiochiam capiunt; *an.* 637. quam tenent vsque ad annum 1098. *to.* 8. *fol.* 343.

Saraceni inuadunt Persidem, & Rege fugiente illā consequuntur *tom.* 8. *an.* 639.

Non possunt erigere Templum, nisi Crucem de Monte Oliuarum auferant; *an.* 643.

Saraceni; *an.* 647. inuadūt Aphricam, & reddunt eam tributariam; *to.* 8. *Or.*

Saraceni inuadunt Ciprum Insulam, & demoliuntur Constantiā Ciuita em; *tom.* 8. *an.* 648. *fol.* 389.

Saraceni capiunt Rhodum, vastant Colossium; *vide* Rhodus; *tom.* 8. *an.* 653. *fol.* 442.

Saraceni Armeniam vastant; *ibid.* Mahuuias erat tunc eorum Princeps.

Saraceni in prælio Nauali Phœnicæ vincunt Romanum Exercitum, scilicet Imperatoris Constantis Tertij; *to.* 8. *an.* 654. *fol.* 446.

Saraceni dominante Mahuuiā pacem incunt cum Imperatore Romanorum Constanti cum pacto habendi ab eis mille nummos quolibet anno, Equū, & seruum; *to.* 8. *an.* 658. *fol.* 477. sed occiso Mahuuiā ab Hali æmulo, hic detrectat dare Imperatori Tributum: hic Romanos infestat; &

Persas; *tom.* 8. *an.* 659. *fol.* 476. Saraceni iterum irruunt in Aphricam, eam vastant, & octoginta millia ducunt captiuos; *an.* 668. *tom.* 8.

Saraceni inuadunt Siracusam in Sicilia, magnam cladem, & rapinam faciunt de ære, à Constante III. Imperatore, ibi occiso, allato; *an.* 669. reuertuntur in Alexandriam alias: Insulæ partes combusserunt; Ecclesias, & Monasteria Monachorum Cassinensium diripuerunt, & vastarunt; *ibidem*.

Saraceni inuadunt Liciam, & Ciliciam, & parant ire Constantinopolim; *to.* 8. *an.* 671. minis his tunc Imperatores adeo viluerant: *vide* Imperatorem; *vide* Imperator.

Saraceni traijciunt Thraciam, appropriant Constantinopoli: a mense Aprilis vsque ad Septembrem præliantur, sed non proficiunt, imo triginta millia fuerunt occisi à Romano Imperatore Catholico, & sic exercitus Saracenorum disperijt; *to.* 8. *an.* 672.

Saraceni cum Classe 270. Nauiū inuadunt Hispanias; *an.* 675. sed à Rege Bamba vincuntur, & Classis funditus periijt incensa; *ibidem.* *tom.* 8.

Saraceni faciunt pacē cum Romanis, & per triginta annos conseruiunt soluere tributum; *to.* 8. *an.* 676. Tributum erat tria millia Aurei librarum quolibet anno.

Vi-

Viros captiuos 50. & Equos nobiles 50. Mahuuias moritur: succedit Gizid eius filius; *a. 678.* regnabāt adhuc in Palēstina, &c. *ibi.* quia Mahuuias iudicauit de possessore Sudani Christi, soluitur pax ab Imperatore, quod pecunia soluta non habebat eius Imaginem; *to. 8. an. 690.*

Saraceni absque vilo obice Romanorū possident Aphricam; *t. 8. an. 696.*

Saraceni de *anno 698.* ita erant multiplicati, vt de Romano Imperio occuparent Armeniam, Palēstinam, Aegiptum, Libiam, & Aphricam, & præterea Persidem, & licet cladem vnā magnā in Siria acceperint à Romanis, nullam fenserunt iacturam; *to. 8. an. 698.*

Saraceni in Damasco auferunt Christianis optimum templum, & pro suis ritibus eo vtuntur; *to. 8. an. 705.*

Saraceni inuadunt Hispanias; *an. 713. tom. 8.* causa aduentus, hæc fuit. Rodericus Rex expulit à Regno duos filios Vitizæ (sui prædecessoris) Furmalum, & Erpulsionem; isti ierunt ad Tingitanam Prouinciam, & Comiti illius Prouinciæ, qui fuerat Secretarius carus Vitizæ adhæserunt, & cum eo cogitant cum auxilio Saracenorum vindicare iniurias: Comes ille erat tunc Iulianus quidam cuius filiam Rodericus acceptam pro Vxore tenebat pro

Concubina; iste fingebat se amicum Roderici; huic consuluit, vt arma, & Equos duceret in Galliā, & Aphricā, vt Ciues possent illi bellum mouere, ipse obtemperat, & cum illius armis ipse bellum mouit, &c. *an. 713.*

Vlitt, Duce Iuliano, & cum filijs Vitizæ, prius misit viginti quinque mille pugnatores in Hispaniam, vt probaret fidem dubiam Iuliani: incipiunt committere bellum, probantes autem veram esse Iuliani fidem, exercitus totus in Hispaniam se ingerit ex Aphrica: Rex carebat armis, & Equis: committitur maxima. Clades occiditur Rodericus, & Saraceni potiuntur Hispanijs; *an. 713.*

Saraceni sub Principe suo Masalmas in Asia minore Pergamum capiunt; *tom. 9. fol. 6. an. 716.*

Saraceni totas Hispanias subiungunt; & Iudæi perdiderunt Christianos; *to. 9. fol. 9. an. 716.* maxima Christianorum Clades, & luctus; *fol. 10.*

Saraceni inuadunt Constantinopolim, & reijciuntur; item Bulgarios supra Danubium, & pariter repelluntur; descendentes e Nauibus merguntur; *t. 9. fol. 15. an. 717.* Grando ignea cecidit in eos: Naues etiam combusta; *fol. 18. an. 718.* tristatus Haumar Princeps corū persequitur Christianos, &c.

Saraceni inuadunt Gallias vocati

ab Eudo Duce Aquitaniz in-
odium Caroli Martelli; *to. 9. an.*
725. fol. 47. sed eos vicit Caro-
lus.

Saraceni capiunt Cesaream Cap-
padociæ; *tom. 9. an. 726. fol.*
57.

Saraceni Galliam Narbonensem
inuadunt, deinde alias Gal-
liarum Provincias; *tom. 9. an. 729.*
strages impias exercent.

Saraceni expelluntur à Gallia Nar-
bonensi per Carolum Martellum;
to. 9. an. 731. fol. 111.

Saraceni vires perdere caperunt
in Hispania prius sub Rege Pe-
lagio, deinde sub Adelfonso eius
genero; *to. 9. an. 738. vide His-*
pania.

Saraceni in Oriente imponunt ma-
gna tributa Christianis; res Ec-
clesiasticas capiunt, &c. *to. 9. an.*
757.

Saraceni in Gallecia superantur à
Rege Galleciæ Troila Cathol.
quingentaquatuor millia oc-
ciduntur; *ibidem.*

Saracenorum Princeps in Ierusa-
lem fecit Edictum, vt omnes
Christiani, & Iudæi in manibus
signarentur; *tom. 9. an. 772. fol.*
316.

Saraceni vincuntur à Carolo Ma-
gno in Nauarra, & Cefaragusta;
tom. 9. an. 788.

Saracenorum Princeps Madus gra-
ui Edicto prohibet Iudæis, &
infidelibus ne fiant Christiani;
to. 9. an. 780. & Ecclesias solò

æquari in tota ferè Siria, contra
pacta; *ibid.*

Saraceni infestant Imperium Con-
stâtinopolitanum, & ideo fit pax in-
ter Imperatorem, & Saracenos
cum promissione Tributis; *tom. 9.*
an. 781.

Saracenorum Principi Mado suc-
cedit Acoron, qui totum Orien-
tem tenebat excepta India; *to. 9.*
anno 785. magnam amicitiam
habebat cum Carolo Magno;
ibidem: licet esset inimicus Chri-
stianorum concedit Carolo San-
ctum Christi sepulcrum; *fol.*
357.

Saraceni in Hispania vincuntur ab
Alphonso Casto; *to. 9. an. 793. fol. 4.*

Saraceni Constantinopolim inua-
dunt, discipiunt suburbia, & re-
deunt; *to. 9. an. 798.*

Saracenorum legati missi ad Ca-
rolum Magnum cum donis, &c.
quomodo ab eo recepti; *to. 9. an.*
801. fol. 499

Saraceni Tributum recipiunt ab
Imperatore Orientis Nicephoro,
ideo pacem faciunt; *tom. 9. an.*
805.

Saraceni Rhodum, & Liciam in-
uadunt miraculo S. Nicolai Claf-
sis perditur; *tom. 9. an. 807.*

Saraceni profanant omnia Sancta
Loca Ierusalem, Caluarium, &c.
tom. 9. an. 812 fugiunt Christia-
ni, &c. vexantur.

Saraceni inuadunt Siciliam, capiunt
Panormum; *tom. 9. an. 820. fol.*
684.

Saraceni vocantur in Siciliam, capiunt Panormum; *to. 9. an. 820. fol. 684.*

Saraceni occupant Candix Insulam; *tom. 9. an. 822.* quare dicitur Candia; si prius dicitur Creta: *vide Candia.*

Saraceni vocantur in Siciliam, & Calabriam à Duce militum Imperatoris Orientis Michaelis Balbi. Causa hæc fuit: Moniales Sacras rapuerat Eufemius in Sicilia, ubi erat Dux Militum: accusatur ad Imperatorem: hic mandat Prætori; ut ei Nasum amputet, indignatus de hoc edicto (quod non habuit effectum) iuit in Aphricam, vocauit Saracenos, paciscens cum eis ut teneretur ut Imperator Romanorum, & dare volebat Tributum, & sic factum est, sed postea occisus fuit; *tom. 9. an. 827. fol. 771. &c.*

Saraceni totam Italiam per ora maritima infestant, & Ostia Tiberina; *to. 9. an. 839.* & Romæ suburbia; *ibid.*

Saraceni Liparim Insulam vastant; *an. 840.* Ideo Sancti Bartholomæi Corpus Beneuentum transfertur; *vide Bartholomæus.*

Saraceni victoriam reportant cōtra Imperatorem Orientis Theophilum in Siria; *tom. 9. an. 841.*

Saraceni inuadunt Italiam, Campaniam, Samnites, Beneuentum, Capuam comburunt: & per annos viginti durat hæc tribulatio;

t. 10. a. 843. fol. 10.

Saracenorum magna strages facta in Italia: septuaginta millia à Raimiro Rege Oueti auxilio Sancti Iacobi, qui ei apparuit: cum paucis militibus erat Rex; *to. 10. an. 844. fol. 17.*

Saraceni inuadunt suburbia Romæ, & Transiberim: spoliant Basilicas Sancti Petri, & Pauli, *a. 846.* multa lamentatio de hoc; *to. 10. fol. 37.* omnia ablata Ecclesijs, quæ; *fol. 51. 52. &c.*

Saraceni à Roma redeunt in Campaniam, & depopulantur Ciuitates; *tom. 10. an. 846. fol. 39.*

Saraceni tunc reuertētes in Aphricam, ira Dei percussi, visione Sancti Petri, & Sancti Benedicti in portu omnes Naues colliduntur, et merguntur, paucis exceptis; *fol. 39.*

Saraceni Beneuentum obsident, & alias Ciuitates vastant; *tom. 10. an. 847. fol. 60.*

Saraceni tentant venire Romam: Leo IV. auxilio Neapolitanorum, Amalphitanorum, & Caietanorum, qui sponte venerant, eos vincit, dispergit, capit innumeros, qui inferuierunt ad ædificandum murum Ciuitatis Leoninæ; *tom. 10. an. 849.*

Saraceni, qui Beneuentum obsidebant, ope Ludouici Regis Italiæ destruuntur; *tom. 10. anno 851.*

Saraceni, qui Ducatum Beneuenti,

ti, Regnum ferè totum, Apuliam, etc. occupant à Ludouico II. Imperatore debellatur; post quatuor annos Barium obsessum captum; *to. 10. an. 866. fol. 327.*

Saraceni peamittebant ut in Ierusalem fierent Ecclesiæ, & Christiani viuerent secundum leges suas; *tom. 10. an. 868. fol. 421.*

Saraceni innadunt Salernum, sed ab Exercitu Ludouici II. Imperatoris eijciuntur; *tom. 10. anno 874.*

Saraceni infestant Regiones proximas Romæ; *t. 10. a. 876. 77.* adiutorio aliquorū Principum Christianorum.

Saraceni Syracusas occupant, & diripiunt; *tom. 10. an. 878.*

Saracenorum Classis infestans Orientis limitem per Basilium Imperatorem Græcorum expugnatur; *anno 880. fol. 575.*

Cum Saracenis ineunt fœdus etiā Christiani, & Episcopi Italiæ: v. Roma; *tom. 10. an. 881.* de Episcopo Neapolitano Atanasio.

Saraceni comburunt Monasterium Cassinense; *an. 884. tom. 10. prosequuntur infestare agrum Romanum; to. 10. an. 885.*

Saraceni profligantur à Rege Adelphonso in Hispania; *to. 10. an. 905.*

Saraceni omnes ad vnum è Campania eijciuntur, & occiduntur ex collegatione Principum, & Papæ; *tom. 10. an. 915.*

Saraceni capiunt Ianuam Ciuitatem, idest Genuam; *to. 10. an. 936.* magna strages, &c.

Saraceni in Hispania ingentem patiuntur Cladem; *tom. 10. anno 938.*

Saraceni à Candia eiekti per Nicephorum Phocam; *to. 10. a. 961.* euaserant Mahometani, sed conuertuntur.

Saraceni eijciuntur à Cipro Insula per Imperatorem Nicephorum; *to. 10. an. 964.*

Saraceni eijciuntur ab Antiochia per Nicephorum; *tom. 10. an. 964.*

Saraceni in Ierusalem viuum comburunt Patriarcham, & Antiochenū occidunt: in Iernsalem cōbusserunt Templum Sepulture Christi; *tom. 10. an. 969.*

Saraceni in Hispania profligati à Veremūdo: septuaginta mille pedites, quadraginta mille Equites; *to. 10. an. 998.*

Saraceni cum Christianis matrimonia faciebant; *tom. 11. an. 1010.* cum pacto, ut vir fieret Christianus, Rex erat Auabum, &c. sanctus fuit, &c.

Saraceni per Græcos, & Salernitanos expelluntur à Sicilia; *tom. 11. an. 1038. in fine.*

Saracenorum Rex Mauritaniæ honorat Papam Gregorium VII. mittens munera per Presbyterum, quem petit ordinari Episcopum, & responsio Papæ ad eum; *to. 12. an. 1076. fol. 495.* & restituit captiuos, &c.

Saraceni in Aphrica magnā Glā-
dem habent à Christianis missis
à Papa Victore III. *tom. 11. anno*
1087. fol. 597. & Nuncius de hoc
eadem die venit Romam.
Saraceni in Asia magnam stra-
gem à Christianis patiuntur;
Niceam perdunt, & Antiochiam;
to. 11. an. 1098.
Saraceni perdunt Ierusalem Duce
Goffredo; *vide Terra Sancta.*
Saraceni iterum expugnantur. *vide*
Terra Sancta.
Saraceni capiunt in bello Baldui-
num Regem Ierusalem, sed po-
stea vincuntur à Christianis, *vide*
Terra Sancta.
Saraceni Baptismum petebant, sed
non obtinebant, quia pro medi-
cina petebant, non bona inten-
tione. Erat enim contra demō-
nes, &c. *tom. 12. anno 1148. fol.*
365.
Saraceni multum proficiunt con-
tra Christianos in Palēstina: *tom.*
12. anno 1185. vide Terra San-
cta.
Saraceni tentantes capere Iero-
solimā à paucis vincuntur; *to. 12.*
an. 1186. in fine.
Saraceni in Ierusalem vinct
Christianos; *tom. 12. an. 1187.*
fol. 794.
Saracenorum Imperator Saladi-
nus rescribit Ludouico Impera-
tori, quod non timet, & tractat
de pace, &c. *to. 12. an. 1188. fol.*
808.
Saraceni Cladem faciunt de Chri-

stianis in Ioppe; *tom. 13. an. 1198.*
fol. 22.
Saraceni in bello victi à Græcorū
Imperatore; hic duobus millibus
Equitibus, ille cum viginti-
quinque millibus pugnabant; Im-
perator Græcorum erat Theodo-
rus Lascaris, Tarcaturum Labasi-
nes; *to. 13. an. 1209. in fine.*
Saraceni in Palēstina volunt con-
cedere terram Christianis, & eis
tributum solvere, obtinent, &c.
succursus ex Concil. Lateranen-
si 4. Generali; *tom. 13. an.*
1214.
Saraceni; *vide Terra Sancta*, vbi
multę Clades, & victorię eorum
referuntur.
Saraceni olim inter Christianos
habitabant in magna copia; *tom.*
13. an. 1219. fol. 297. & idē
Honorius III. commendat Mira-
molino Christianos; *ibid.*
Saraceni ab Hispanis Cladem ob-
tinent; *tom. 13. anno 1225. fol.*
754.
Saraceni vincuntur in Hispania;
tom. 13. an. 1230. fol. 411. & anno
1234. & 35.
Saraceni mittunt Oratores ad Pa-
pam; *tom. 13. an. 1235. fol. 471. &*
72. dignę litterę.
Saraceni in Hispania vincuntur;
tom. 13. an. 1236. fol. 489.
Saracenorum Princeps scribit lit-
teras honorificas per Oratores
ad Papam; *tom. 13. an. 1246. fol.*
623.
Saracenorum Sultanus Babilonix
scri-

scribit litteras honorificas ad Papam; *tom. 13. an. 1247 fol. 637.* de Religione scribit.

Saracenorum Sultanus David etiā scribit ad Papam de eadem Religione respondens; *fol. 639.*

Alius Sultanus scribit Papæ, quòd se infcio violatum fuit sepulcrū; *fol. 640.*

Sardicense Concilium à Iulio Papa Romano indicitur contra Arianos, qui toties vocati Romam noluerūt venire, in causa Atanasij, & Imperator etiā præcipit, vt omnes conueniant; *tom. 3. an. 346. fol. 557.*

Sardica fuit Ciuitas in Illirijs finibus prope Misiam, non Sardis, quæ est in Asia; nunc sub Turcis appellatur Triadioze: Episcopi fuerunt ex Atanasio circa 300. *fol. 560.* fuit plenarium: Legati Papæ, qui fuerunt *fol. 562.*

etiam Ariani conueniunt, qui timentes de sua causa contra, Atanasium fugerunt; citantur vt veniant; non comparent, & *fol. 566.* ideo Atanasius absoluitur

fol. 563. multi Episcopi deponuntur alij restituntur; Ariani damnantur; *564.* Nullam fecit fidei formulam, & vetuit ne aliquid adderetur fidei Nicenæ; *fol. 571.* Græcè, & Latinè fuit editum; *fol. 574.*

Sardicense Concilium, seu Conciliabulum, Ariani etiā fecerunt, vt alios deciperent nomine Concilij Sardicensis; *to. 3. anno 347. fol. 576. & 77.*

Sardicensis legitimi Concilij Canones latuerunt, dicit Augustinus; *tom. 3. fol. 581.*

Sardicensis Concil. Canones citantur à Romanis Pontificibus tamquam Nicenæ; *tom. 3. an. 347. fol. 581.* & hoc, vel quia iidem essent etiā in Codice Romanorum Nicenorum, vel quia ob Sardicense Conciliabulum Ariatorum, erat infamatum Sardicense verum, vel quia Canones illius sub Niceno fuerunt apppositi; *fol. 582.*

Sardicensis Concilij Canones citari solent nomine Concilij Niceni, quia vtrumque habetur prout vno Concilio; *to. 5. an. 419. fol. 454.*

Sardinia Ecclesia Tunitana prouidebatur à Papa; *an. 686. fol. 583.*

Sardinia ad Romanam Ecclesiam pertinet; *tom. 10. an. 996. fol. 910.*

Sardinie pertinebat ad Romanam Ecclesiam; *tom. 11. an. 1073. fol. 434.*

Sarmatæ; vide Poloni.

Satanas, & Angelus Satanæ differunt; *tom. 1. fol. 449. an. 57.* quid sit tradere se Satanæ; *ibid.*

Satisfactionem esse necessariam præter Confessionem, etiā Orientales fassi sunt; *to. 3. an. 347. fol. 525.*

Saturninus fuit *anno. 120. tom. 2. fol. 63.* hæreses eius *fol. 67.*

Sauromates erant Populi habitantes

res ad Paludem Meothidem,
quos vicit Constantinus ; *tom.*
3. an. 319. fol. 206.

Saxonia viſta à Carolo Magno fit
Vetigalis Sancto Petro ; *tom. 9.*
an. 782.

Saxones ſepè fidem receperunt, &
relinquerunt ; *to. 9. an. 780. in*
fine.

Saxones multi à Carolo Magno miſ-
ſi Romam habitare ceperunt pro-
pè Baſilicam Sancti Petri : ideo
dicitur via Saxonum, modò in
Saxia ; *to. 9. an. 804.*

Saxonia donata Romanæ Eccleſiæ
à Carolo Magno ; *tom. 9. anno*
804.

Scalæ Sanctæ gradus, qui Populo
larebant à Sergio II. conſtructo
ædificio poſiti ſunt per modum
ſcalæ, quæ à Fidelibus oſculari
fuit ſolita, *tom. 10. an. 844.*
fol. 16.

Scandalum aliorum vitantes San-
cti, qui in pane, & aqua ſoliti
erant conuiuare, iſtum morem
amiſerunt ; *tom. 2. an. 179. fol.*
224.

Sceptrum Iuda quomodo duraue-
rit uſque ad Chriſti Aduentum ;
vide Iudea.

Scientia in cognoscendo Deum, ſe
Deo parem faciebat Eunomius,
dicens ita ſe cognoscere Deum
ſicut Deus ipſe ſe cognoscit ; *to.*
3. an. 360. fol. 764.

Sciſma eſt cauſa multorum ma-
lorum ; *tom. 1. anno 57. fol.*
448.

Sciſma Eccleſiæ Cartaginæ, à Fe-
liciffimo oritur, ob zelum Sancti
Cypriani, qui cum reprehē-
derat ; *tom. 2. an. 254. fol. 461.*
62.

Sciſmata oriuntur ait Cyprianus,
quia Petri Succellor non audi-
tur ; *tom. 2. an. 254. fol. 478.*

Sciſmatici quomodo recipiendi ;
to. 2. an. 254. fol. 480.

Sciſmate exiſtente omnes Episco-
pi laborare debent pro eo extir-
pando ; *tom. 2. an. 254. 6255.*
fol. 492. 6c.

Sciſma Cartaginensis Eccleſiæ ori-
tur, ex eo quod Cecilianus Epif-
copus dicebatur ordinatus à Tra-
ditore ; *to. 3. an. 306. fol. 9.*

Sciſmatis tempore uſque dum de-
ſinitur per ſynodum quis verus
Pontifex, non eſt damnabile ad-
herere vni vel alteri : ſecus poſt ;
to. 6. an. 498. fol. 527. Multa de
hoc.

Sciſmate exorto conuocandum
Concilium, etiam Prouinciale ;
to. 6. an. 499. fol. 529.

Sciſma primum Eccleſiæ Romanæ
accidit anno 254. cum electus
fuit Cornelius, à Nouatiano ortu
adiuto à Nouato ſciſmatico Car-
taginensis Eccleſiæ ; *to. 2. an. 254. fol.*
464. quomodo fuit. factum ſciſ-
ma, et clandestinè electus No-
uatianus, et à quibus ; to. 2. anno
254. fol. 471. 672.

Sciſma ſecundum fuit ex electione
Damasi I. Papæ : hic enumerat ex
Communione Felicis II. qui ſe-

derat etiam viuentē Liberio, et proinde in tali electione 137. fuerunt occisi in Basilica electionis; fuit propterea à parte aduersa electus Vrsicinus; *tom. 4. an. 367. fol. 200. et 201.*

Scisma tertium fuit in Electione Bonif. I. *tom. 5. an. 418. fol. 429.* quia eo electo à maiori parte, minor elegit Eulalium, sed ab Imperatore Honorio defenditur Bonifacius, licet prius pro Eulalio rescripisset; *fol. 430.*

Eulalius Tyrannicè se gerit, sed postea pellitur ab Vrbe; *tom. 5. fol. 430. & Bonifacius restituitur; ibidem.*

Scisma quartum fuit in electione Simmachii; *an. 498. to. 6. fol. 527.* nam plures in vna Basilica elegerunt Simmacum, alij Laurentium, & hoc ex opere Festi legati, qui promiserat Imperatori operari vt Pontifex Romanus subscriberet Zenonis Eunotico; Laurentius ei promiserat, &c. ideo, &c. ex quo multæ rixæ in Vrbe per triennium: recursum est ad Theodosium Regem, ex necessitate (licet Arianus esset) qui litem pro Simmaco decisit: *ibid.* tamen Simmacus conuocauit Synodum Prouincialem ad hoc; *fol. 529. an. 499.*

Hoc scisma terminatum est; *an. 503.* cum pace omnium Simmacus receptus, postquam plures Synodus fuissent celebratæ, & multa crimina ei obiecta.

Scisma quintum; *an. 530.* in Electione Bonifacii II. Romani, nam ab alijs in alia Basilica electus fuit Dioscorus Diaconus, sed hic citò mortuus est: ex Senatus passione hæc accidebāt; *to. 7. fol. 153.* per simoniam curauerat Dioscorus eligi, & Papa post mortem declarat eum Anathema ob simoniam, & reconciliat Clerum: *ibidem.*

Scisma sextum dici potest quando Vigilius promissis septem Centenarijs Theodoræ Augustæ voluit per Bellisarium acquirere Papatum; & postea electo Siluerio, multa contra eum operatus, & ipso mediante in Pontiam Insulam Siluerius relegatus; *tom. 7. an. 536. fol. 267. et 68. etc.* & ipse intruditur in Papatu; sed à Siluerio excommunicatur, & priuatur; licet relegato, &c. *tom. 7. an. 539. fol. 295.* Siluerius à nullo poterat defendi, quia Bellisarius erat ei infensus, & nullus audebat contra ipsum potentem, cum exercitu; *fol. 296. etc.* Siluerius ærumnis confectus Martyr est mortuus. Vigilius hoc viso renunciauit Papatui, & tamen postea à Clero fuit electus, quia timebat Clerus ne iterum opus Theodoræ eueheretur; *fol. 302.* factus tamen Papa mira egit pro Ecclesia Catholica; *fol. 304. 5. 6. etc.*

Scisma septimū videtur fuisse quādo à Vigilio existente Constantino-poli

poli ob negotium Trium Capitulorum defecerunt etiam innumeri de Clero Romano Presbyteri, & Diaconi, eo quòd Papa videretur fauere Inimicis trium Capitulorum, sed decepti sunt, quia tunc prudenter se gessit Papa; *vide* Tria Capitula; *to. 7. an. 548. fol. 363.* Africani etiam scisma faciunt à Papa; *364.* Clericos Romanæ Ecclesiæ scismaticos damnat, etc. *fol. 375.* Defensores etiam constituti Vigili hoc scisma fauerunt, quia ipso facto Synodum quiatam nolabant recipere; *fol. 437. vide* Cūstantinopolitanū II Concil. v. Vigilius. Perseuerat scisma etiam eo mortuo in toto Occidente; adeo vt Pelagius I. Successor tres Episcopos non habuerit, qui eum consecrarent; *tom. 7. an. 556.* Multa de hoc scismate; *ibidem;* & sequentibus noranda, etc.

Scismata duo sed statim sopita in electione Cononis; *to. 8. an. 686.* & in electione Sergij I. *an. 687.*

Scisma fit, *an. 844.* à quodam Ioanne Diacono, qui post Gregorium IV. se intrusit: durauit per diem paulo plus: Sergius II. eligitur, et noluit, vt Ioannes malè tractaretur; *tom. 10. an. 844. fol. 12.*

Scisma *an. 855. fol. 130. to. 10.* in electione Benedicti III. quia Ludouicus Italix Rex, postea Imperator, videns, quòd Imperator non habebat partem in electione

Papæ curauit intrudi Anastasium Cardinalem S. Marcelli depositum iam, sed statim fuit reiectus; *ibid.* diffusè hoc factum, et Machinatio, Complices, etc.

Scisma Græcorum ab Ecclesia Romana ingens: *vide* Photius.

Scisma fit Romæ à Sergio Diacono, quia ab vna parte fuit electus quando fuit electus Formosus; *tom. 10. an. 891.*

Scisma aliud per quindecim dies fit à quodam Bonifacio in electione Stephani VI. seu septimi post Formosum; *tom. 10. ann. 897.*

Scisma fit opera Adelberti Marchionis Hetruriæ, qui carcerato, et strangulato Stephano VII. intrusit Romanum: de Galezio, qui per quatuor menses sedit; *to. 10. 900.*

Scisma tempore Ioannis XII. a Synodo quadam depositi, et eligitur Leo VIII. *tom. 10. an. 963.* sed ab ipso Ioanne in Synodo quadam eiicitur; *an. 964.* Multa de hoc.

De Benedicto V. verò Papa, et Martyre, etc. qui in Saxonia relegatus mortuus est; *an. 965.* ab Imperatore Othone, etc.

Bonifacius quidam Diaconus Cardinalis occiso Papa in carcere Benedicto VI. intrusit se in Sedem, sed à Benedicto VII. con sanguineo Othonis I. Imperatoris pellitur; *to. 10. an. 974. et 975.* fugit Constantinopolim spoliato

Vaticano. Mortuo verò Othone, et Benedicto VII. sedente Ioanne XIV. iterum venit, carcerauit Papam, & fame perire fecit in Arre Sancti Angeli; *tom. 10. an. 985.* Intrusus Bonifacius post quatuor menses moritur repente: lanceis perforatur, etiam à suis raptatur per pedes, per Urbem, & cetera multa; *an. 985.*

Scisma de anno 996. electo Gregorio V. Nepote Othonis III. Crescentius Tyrannus Romæ Consul eligere fecit Ioannem quemdam Placentinum Episcopum, sed ab Othone fuit electus; *ibidem*; dictus Cadaolus, Philagatus: Calaber erat Rossanensis miserrimè tractus, &c. orbatus oculis, & naso, & lingua, &c.

Scisma de anno 1012. inter Benedictum VIII. verum, & Gregorium Antipapam; *tom. 1. Benedictus confugiens fecit Henricum fuit restitutus; an. 1013.*

Scisma de anno 1033. contra Benedictum IX. tres Antipapæ insurgunt; *tom. 11. an. 1039. & an. 1044.* per pecuniam intrusus Siluester III. sed electus, &c. ita & alij duo; *ibid.* Gregorius VI. eos cedere persuasit per pecuniam, ipseque fuit electus; *an. 1044. fol. 144.*

Scisma de *an. 1058. tom. 11.* de Mincio Episcopo Velitrensi dicto Benedicto intruso; *to. 11. ibid.* sed à Nicolo II. legitimo Papa compulsus cedere à Concilio

Sutrii habito, & à Pontifice veniam deprecatus, adhuc tamen depositus est ab Officio Episcopali, & Sacerdotali; *an. 1059.*

Scisma de *an. 1061.* quando electo Alexandro II. quia Cardinales consensum Germaniæ Regis Henrici non expectarant, ille à duobus tantum Episcopis Vercellensi, & Placentino fecit eligi Cadaolum Episcopum Parmensem; *tom. 11. an. 1061.* Bellum fecit cum exercitu Romæ: multis occisis victus fuit; *a. 1262.* Epistola digna Petri Damasceni contra Scisma istum; *ibidem.* in duobus Concilijs damnatur, sed non desistit Cadaolus; *an. 1064.* pessimè moritur.

Scisma dictum contra Gregorium VII. cõdemnatum à Conciliabolo, &c. fauente Henrico Rege; *tom. 11. anno 1078. & 1080.* multa de hoc, &c. & tamen semper duravit quia Guibertus Archiepiscopus Rauennæ d. Clemens III. intronizatus fuit à Rege, Romæ, &c. *an. 1083. & 84.* Guibertus moritur; *an. 1100. to. 12.*

Scisma fit *an. 1116.* electo Gelasio II. Imperator Henricus IV. petit eligi Marianum Burdinum; *t. 12.* extinguitur per carcerationem Burdini, miserrimè tractatur super Camelo, &c. *an. 1221. fol. 146.*

Scismatis tempore occisi pro defensione veri Papæ Martyres sunt; *tom. 6. an. 502. fol. 543.*

Scif-

Scismatici quomodo recipiendi à Papâ; *8. f. 11. & 12. Multa de hoc.*

Scismatici non omnes heretici, sed qui contra fidem, &c. *tom. 8. an. 593. fol. 52.*

Scisma tredecim Cardinalium contra Gregorium VII. *to. 11. an. 1078. & 1080. fol. 542.*

Scisma fit in electione Innocentij II. *an. 1130. tom. 12. factione.* Consanguineorum eligitur Petrus filius Leonis dictus Petrus Leonis, Anacletus II. Innocentius defenditur à familia Frangipanum. Immania scelera à scismaticis patrantur. Innocentius pergit in Galliam, &c. toto hoc tempore multi tumultus usque ad annum 1138. quomodo moritur Antipapa: Eo mortuo Scismatici Cardinales eligunt alium dictum Victorem, sed hic breui duravit, quia cognati Petri Leonis in se reuersi cogerunt eum renunciare, & adherere Innocentio II. *an. 1138.*

Scisma fit in electione Alexandri III. Octavianus Cardinalis se intrusit à Senatoribus adiutus, &c. *an. 1159. tom. 12. fol. 431.* Cardinalis carceratur excommunicatur ab Alexandro Victor: dictus Imperator fauebat isti Victori. In Conciliabulo Papæ coram Friderico fuit Alexander damnatus, & præfatus Octavianus his fuit præfens, & Canonici Sancti Petri scripserunt pro eo contra Alexandrum historiam.

electionis, ideo damnatus; *tom. 12. an. 1160. tota historia.*

Octavianus Antipapa moritur freneticus per quindecim dies; *an. 1154. to. 12. fol. 500. et 7.* sed Imperatoris potentia electus est alius, Guido Cremensis dictus Paschalis III. *ibid. falsò dicitur, quod fecit miracula; ibid. fol. 608.* Pro recipiendo Paschali Imperator petit Conciliabulum Herbipoli; *an. 1166. & venit in Italiam, ut poneret eum in Cathedra Sancti Petri, ubi defecerat Alexander III. moritur Guido dictus Paschalis Cancro correptus Romæ: a. 1170. to. 12. f. 643.* Alius Antipapa subrogatur Ioannes Abbas Strumenfis: sed facta pace inter Imperatorem, & Alexandrum III. Venetijs Imperator diffidauit Antipapam, & Bando subiecit, nisi pareret Pontifici; *fol. 702. an. 1177. finitum est scisma per pacem Papæ cum Imperatore; to. 12. an. 1177. fol. 714. & c. & Antipapa dictus Callistus venit penitens ad pedes Papæ Romæ; an. 1178.*

Scholæ à Constantino stabilitæ, & protectæ Constantinopoli ab impio Leone Isauro abolitæ; *to. 3. an. 330. fol. 402.*

Scholæ florentes erant Alexandriae, Cesareæ, Palæstinae, Constantinopoli, & præcipuè Athenis, *t. 3. an. 354. f. 641.*

Scholæ Theologiæ apertæ Romæ sub Agapeto I. *a. 535. t. 7. f. 234. vide Theologia.*

Sclauī inhabitantes TerrasChristia-
norum debent soluere Tributum
to. 9. an. 751. fol. 200.

Sclauorum Ecclesia propagata; *to. 11. an. 1062. fol. 327.*

Scopæ, seu disciplina; *vide Pēnitentia.*

Scotia conuersa ad Fidem; *an. 429. to. 5. fol. 519. & 20.*

Scotiæ Regis intuitu Papa confir-
mat Ecclesiarum eius Priuilegia;
tom. 12. an. 1191. fol. 852.

Scotiæ Episcopi ibi electi Romam
mittebantur consecrandi à Papa;
tom. 8. an. 631.

Scoti corriguntur propter cele-
brationem Paschæ differentem à
Romanis; *tom. 8. an. 633. fol. 629.*
& an. 634. & ideo aliquando ab
Ecclesia Romana fecerunt scisma
per hoc; ibidem fol. 333.

Scripturarum intelligentia in Ec-
clesia reperitur; *to. 1. fol. 211.*

Scripturarum sensus intelligi non
potest absque Dei illuminatione;
to. 1. an. 212. Multa, &c.

Scripturarum innumeri sensus, &
profunditates; *ibid.*

Scripta multa, quæ Apostolis tri-
buuntur Apocriphe; *to. 1. an. 44.*
fol. 320. & seqq.

Scriptura translata per septuaginta
interpretes ab Aquila Pontico in
ali quibus adulterata fuit; *tom. 2.*
an. 137. fol. 95.

Scriptores Ecclesiastici multi fue-
runt in secundo sæculo Christi;
tom. 2. an. 175. fol. 196.

Scripturæ Sacræ veteris Testamen-

ti cūm periissent, quo tempore
Iudæi captiui erant in Babilonia,
diuino Spiritu per Esdras in in-
tegrum sunt restitutæ. Multa de
hoc; *to. 2. an. 180. fol. 234.* Quia
tempore captiuitatis incensum
fuit Templum, Ciuitas diruta.
ibid.

Alij dicunt quòd Esdras solum
declarauit Legem; sed de libris
legebat, quia copiarum librorum Le-
gis erant in alijs Ciuitatibus: pa-
tet de Act. Apostol.

Esdras ergo potius dicendus est
recognouisse libros, & purgasse,
&c. & in vnum collegisse; *ibid.*
& sic authores contrarij intelligi
possunt; *ibidem.*

Scripturæ Sacræ prima translatio
ex Hæbreo facta per septuaginta
duo Interpretes in Græcum: se-
cunda facta ab Aquila Pontico:
tertia facta à Theodosione; *to. 2.*
an. 184. fol. 242. & tamen ab
Ecclesia recepta, &c. adhibita
censura Origenis; *ibidem.*

Scripturæ alia Translatio facta à
Simmaco Samaritano de verbo
ad verbum, sed de sententia ad
sententiam; *tom. 2. an. 203. fol.*
296.

Scripturæ Sacræ sexta editio in-
uenta est reclusa in dolijs Nico-
poli; *tom. 2. an. 230. fol. 354.*

Scripturæ Sacræ Hexapla Origenes
confecit idest sex columnas de
omnibus sex Editionibus cum
Hæbraico textu. Quatuor sunt
Græcæ, & duæ Hæbraicæ. Græcæ
sunt

sunt septuaginta duo Aquilæ, Simmachii, & Theodosionis : ijs additæ quinta, & sexta, ut supra inuentæ sunt, Ottapla, & Origenes etiam Ottapla confecit; *to. 2. an. 231. fol. 355.* quare non posuit in Hexaplis, & Ottaplis editiones secundum Ordinem temporum; *ibid.* quomodo emendatam designauit per obelos. Multa de hac materia, & calumniæ contra Origenem. Nota quod Astericis notauit eas partes Trâslationum ab alijs factarum, quas corruptas putauit; *ibidem 356.*

Scripturæ septuaginta duo Translatio ab Origene non fuit corrupta, imo à S. Hieronymo commendatur; *fol. 356.*

Scripturæ editiones duæ, ut supra, inuentæ in dolijs à pijs Iudæis factæ putantur; *to. 2. an. 230 fol. 357.*

Scripturæ veteris Testamēti Trâslatio per septuaginta duo Interpretes, facta fuit tempore Ptolomæi Philadelphi Regis Aegypti tertii ab Alexandro, & ante hanc interpretationem nunquam fuerat translata, sed apud Hæbreos in suis penetralibus habebatur eodem charactere, & idiomate, quo olim fuit scripta; *tom. 2. an. 231. fol. 357.* Imo volentes aliqui profani eam traducere, miraculosè multa passi sunt mala. Multa de huius translationis principio, progressu, & fine; *ibid. & seqq.* Ante Christi aduentū annis 280.

facta est: septuaginta duo seniores, qui ad hoc opus missi sunt ad Ptolomæum, seni ex omni Tribu putantur esse septuaginta duo, qui faciunt Concilium Synedrim, quia istis erat permissum iudicare de Lege, ac Rege; *tom. 2. an. 231. fol. 359.* In Insula Pharo ob quietem apta facta est, solitarij manebant, quilibet in sua cella, & quasi profetantes, omnes idem reddebant ad Verbum: sed Hieronymus negat illud de Cellulis diuersis, dicit enim omnes in vna Basilica congregatos fuisse interpretantes Scripturam. Alij tamen id asserunt; *ibidem. 361.* & hæc apparet vera sententia ex ibi adductis.

Scriptura quam interpretati sunt septuaginta duo Interpretes secundum aliquos continet solum Pentateucum; *ibidem fol. 362.* sed alij clariùs probant omnes libros qui vsque ad illa tempora editi erant fuisse translatos, & in hoc omnes contradicunt Sancto Hieronymo, qui sequitur primam sententiam; *ibid. fol. 363.*

Scripturæ huius Translatio licet dicatur facta ad Verbum, non sic accipitur, ut verbum verbo sit redditum, quia hoc quilibet facere potuisset peritus vtriusque linguae, sed propria Græca nomina inuenerunt, quibus sensum Hæbraicarum Scripturarum declararent, & in hoc consistit illarum perfectio, quæ eis tribuitur profect.

fetandi. Imo aliquod verbum est in Hæbreo, quod non verbo, sed oratione integra Græca egeret exponi. 363. multa alia de hoc; *ib.* Scriptura Sacra Hæbreorum dimanauit primo ad Gentes per dictam Translationem septuaginta duo; *tom. 2. an. 231. fol. 364.*

Scripturæ interpretatio per septuaginta duo Interpretes maximo in honore semper habita etiam à Iudæis; *ibidem 364. & 66.* & quia menda aliqua irreperant, expurgata fuit ab Origene, Luciano Martyre, Hesichio, & Hieronymo, & maximè hoc facere potuit Origenes, quia Originale suo tempore erat Alexandria, & licet Originale tempore Hieronymi non adesset, tamen Octapla, & Hexapla Origenis Cæsareæ conseruabantur; *fol. 365.*

Quomodo fuerit perditum Originale factum per septuaginta duo Interpretes, nescitur, sed alia in Ecclesia aderant exemplaria; *ib. & fol. 366.* Translationem præfactam recepit Ecclesia ab initio; & ipsi Apostoli, ut patet ex Euangelistis & Paulo, qui omnia prophetica pronunciarunt iuxta dictam Translationem: sed notandum quod falluntur, qui putant de verbo ad verbū fuisse factā, nā ut dicit Origenes de sententia ad sententiam facta est; *fol. 366.* At licet hæc translatio communis esset, Hieronymus tamen dicit non simplicem circumferri per

Orbem, sed Triplici editione, idest vna quæ ab Origene fuit correpta, alia quæ à Luciano Martyre formata, sed emulata: tertia quæ ab Hesichio magna diligentia pristinæ integritati fuerat reddita.

Rursus duplex apud Origenem reperiebatur editio; vtrique dicta Communis, seu vulgata ab Origene, & Eusebio, quæ nunc dicitur Luciani: Altera septuaginta Interpretum, quæ in Hexaplis reperitur, & a Hieronymo in Latinum fuit conuersa, & hæc, dicit Hieronymus, incorrupta seruatur, & sic ista non erat simplex septuaginta, sed includebat illam Theodosionis, signis tamen à Hieronymo distinctam: quia ista erat etiā in Hexaplis. Et quia erat concertatio de his Versionibus; Hieronymus fecit aliam Versionem ex Hebraico in Latinum, quam asserit esse fidelē (multa malè audiens de hac Versione) 367. & hanc Latinam Græci in Græcā conuerterunt. Latinis primo non placuit illa Hieronymi versio, licet per Iudæos peritos recognita, & reddens Verbum ex Verbo.

Tamen Ecclesia Romana recepit hanc Hieronymi Versionem Latinam, & non reliquit illam aliam septuaginta Interpretum, & sic duæ factæ sunt vulgæ: Hieronymi dicitur Vulgata noua, illa alia vulgata vetus: & Græ-

Gregorius I. testatur Ecclesiam
vtramque recepisse.

Et quia istæ duæ Vulgatæ post
Gregorium I. diffentionis causa
erant, dum aliqui vnâ, alij aliâ
sequebantur, & scisma fiebat,
ideo ex his duabus vna facta est,
quæ Vulgata dicitur, licet alicui
Ecclesiæ fuerit permissum, vt in
psallendo vteretur illa septua-
ginta Interpretum: omnes autem
Ecclesiæ illa Vulgata vtuntur, &
hæc est qua nunc vtimur: sed no-
tandum, quòd illa, quæ dicitur
septuaginta, & quæ vnita est cum
alia Latina à Hyeronimo ex He-
braico versâ, adhuc est illa sep-
tuaginta Interpretum, emendata
à Hyeronimo, & ab eo in Latinū
versâ; & ideo hæc qua vtimur
dicitur tota Hyeronimi. Notan-
dum autem, quòd ista, quam ha-
bemus, mixta est non per Cento-
nes, sed aliquando per integros
libros; fol. 369.

Scriptura Psalmorum ex septua-
ginta Interpretibus in Latinum
est conuersa, deinde ex Hebrai-
co in Latinum, per eundem ver-
sa est. Illa verò, qua nos vtimur,
non tam est ex Hebraica, sed ex
antiqua illa Vulgata, quæ, vt su-
pra patuit, ab alijs fuerat emen-
data non sumpta ex Hexaplis, sed
ex illa Luciani, & Hesichij; *ibid.*
Scriptura Prophetarum vulgata,
est illa Hyeronimi ex Hebraico
versâ: *ibidem.* Idem de libro
Iob. Not. tamen quod veterrima

illa septuaginta Interpretum edi-
tio, quæ videbatur sepulta, ope-
ra Cardinalis Carraſæ in Lucem
prodiit; fol. 370.

Scriptura noui Testamenti de Græ-
co in Latinum versâ videbatur
mendis scatere: per Hyeronimū
iussu Damasi Papæ ex Græco in
Latinum versâ fuit purè, & sin-
cerè, vt ipsemet Sanctus Angu-
stinus testatur: alij dicunt, quòd
non verterit de Græca in Latini-
nam, sed ex Græco emendauit
Latinum, & ita videtur fecisse;
to. 2. an. 231. fol. 370.

Scripturæ loca aliqua videntur
ruditer, seu simpliciter versâ, sed
Hyeronimus reddit rationem,
quia facillioris erat intelligentiæ
sic vertere; *ibid.*

In Scriptura aliquando Latinæ
linguæ error apparet ex eadem
ratione; *ibidem.* Multa de hoc.

Scripturæ simplicitatem sequuta est
Ecclesia, & SS. Patres; fol. 372. multa
de hoc argumento Sancti Pa-
tres, qui sic faciendum dicunt, etc.
Scriptura tota Vulgata, qua hodie
Ecclesia vtitur, fuit emendata ex
Decreto Concilij Tridentini, &
Sixti V. autoritate, requisitis
ex toto Orbe exemplaribus ve-
tustissimis, vt emendata ederetur;
to. 2. an. 231. fol. 373.

Scripturæ Sacre vulgata editio e-
mendata fuit ab Alcuino; *tom. 9.
an. 778. fol. 340.*

Scripturis Sacris falsatis semper
vtitur Hæretici; *st. 6. f. 597. a. 510.*

Scripturę simplicitas non adulteranda; *to. 3. an. 325. fol. 289.*

Scriptores Ecclesiastici tempore Constantinis; *an. 337. fol. 475.*

Scriptor Historiarum, vel Dialogorum solitudinem quærere debet, S. Gregorius; multa de hoc; *to. 8. an. 1593. fol. 53.*

S. Sebastiani Corporis pars è Roma in Gallias translata; *t. 9. a. 826. fol. 749.*

Secretum non prodendum, etiam cum periurio; *v. Apostoli*

Sectę semper in Mundo fuerunt, non solum in Religione, sed in omni professione; *to. 2. an. 146. fol. 122. & 23.*

Seculares ludi Urbis conditę instaurati à Philippo Imperatore Christiano; *to. 2. a. 249. fol. 408.*

Secularia Iudicia heretici tantum quærunt in tota Ecclesia; *vide Heretici, & to. 3. a. 314. fol. 125.*

Secularis potestas subdita Ecclesię; *v. Ecclesię; v. Pontifex.*

Sedis Episcopalis; *v. Episcopalis. Sedis Episcoporum sublimior in Ecclesia; to. 3. an. 324. fol. 165.*

Sedes Apostolica pro dignitate latinę scribit; *to. 5. an. 431. fol. 576.*

Sedes Apostolica vocatur solum Ecclesia S. Petri Romana, non alię; *& quare; to. 8. a. 597. fol. 108.*

Sedes Apostolica: dicit Ioannes VIII. nos cum tota Sede Apostolica; *to. 10. an. 878. fol. 535.*

Sedes Apostolica dicitur Tronus Petri, et Pauli à Gregorio VII. *to. 11. anno 1080. fol. 539.*

Sedes Romana; *v. Romana.*

Seiani casus causa proxima, quia se pro Imperatore gerebat, &c. *to. 1. fol. 138.*

Senatores Romę à Papa creantur; *t. 13. an. 1208. fol. 174. v. Romani.*

Senator Romę cum Senatu rebellat Papę; *vide Romani.*

Senecę Epistolę ad Paulū non probantur; *an. 66; fol. 641. & inue-*

rissimilitudo: *ibid.* Senes à quibusdam occidebantur; *tom. 1. an. 44. fol. 320.*

Sententia mortis olim cū maximo dolore, consideratione, & maturitate dabatur; *to. 2. an. 285. f. 666.*

Sententia excommunicationis quomodo à Papa ferebatur; (in causa Acacii) *to. 6. an. 484. fol. 394.*

Sententia excommunicationis Papalis, quę non potuit consignari Acacio Constantinopoli, per Monachum eius pallio apensa fuit; *to. 6. an. 484. fol. 397.* quia sententia notificari debet.

Sententiandi forma, quam tenet Papa contra Scismaticos. Cardinales; *t. 7. a. 550. Multa. Vigilius.*

Sepeliendi mos inter Iudęos; *to. 1. fol. 183. Magno pretio fiebant funera; ibid.*

Sepeliri olim nullus poterat intra Mēnia; *to. 2. an. 226. fol. 346.* nisi qui triumphasset.

Sepelire non poterāt Martyres suos Christiani intra Mēnia, ideo in Criptis, seu Arenariis, ac Cemetis sepeliebant; *to. 2. an. 226. fol. 346.*

Sepeliri non poterant Martyres
absque Colotio, vel Dalmatica;
tom. 2. an. 283. fol. 623.

Sepelitur viuis Sanctus Metho-
dius ob Confessionem Imaginum,
sed postea reuocatur; *tom. 9. an.*
834.

Septem Solia locus Romæ inter
Palatinum, & Sâctum Gregoriû;
tom. 11. an. 1084. & to. 13. an.
1227. fol. 372.

Sepulcrum Christi quomodo erat
excisum, & quomodo tenebatur
olim; *tom. 1. fol. 201. an. 202.*

Duplicem speluncam continebat
202. &c. Multa de eo.

Sepulcra Martyrum erant olim
Altaria; *tom. 2. anno 275. fol. 636.*

Sepulcrum Christi erat Terra alta
refertum, vt inueniri non possit;
magna diligentia Constantinus
reperiri iussit, & Templum am-
plum circa illud fieri; *tom. 3. an.*
326. fol. 349.

Descriptio totius ædificij; *ibidem.*
fol. 351. dedicatum fuit anno
331.

Sepulcra Imperatorum, & Episco-
porum in Ecclesia erant, sed
Constantinus voluit extra se-
peliri ob humilitatem; *tom. 3. an.*
337. fol. 467.

Sepulcra Nobilium ornari solita
sculpturis Sanctorum; *to. 4. an.*
395. fol. 723. & 24.

Sepulcri puluere cuiusdam Sancti
Miraculum fit; *tom. 7. an. 573. &*
574.

Sepulcra Sanctorum habebant fo-

ramen, per quod dimitterentur
brandea, sudaria, vt tangerent
vnguentum, & sanguinem eorum
etc *tom. 9. an. 766. fol. 272.*

Sepulcrum Christi concessum à
Saracenorum Principe Carolo
Magno; *tom. 9. an. 784. fol. 357.*

S. Sepulcrum Domini non potuit
demoliri, quando Iussu Princi-
pis Babilonis Templum, quod
erat in Ierusalem ex Iudæorum
insidijs fuit destructum; *an. 1009.*
to. 11.

S. Sepulcrum sedè à Barbaris pro-
fanatum; *tom. 13. an. 1244. fol.*
582.

Sepultura locum pro pretio dari
non posse statuit Deusdedit Pa-
pa; *to. 8. an. 618.*

Sepultura: pro ea nihil soluatur, aliàs
est Simoniacum; *to. 12. a. 1163. fol.*
491.

Serapides effigies, Templum Ale-
xandriæ magnificum, & quale, *to.*
4. an. 389. fol. 610. cecidit; ibid.
& seqq.

Serapis erat simulacrum, quod
Aegiptij fecerant Iosepho mor-
tuo, quia in penuria eos salua-
uerat, eo quod pronepos Saræ; *to.*
4. fol. 611. to. 12.

Sergius quidam restaurator hæ-
resum Manicheorum Laicus Sa-
racenus erat: Multa de eo; *to. 9.*
an. 810.

Serpentes Melitæ; *vide Melita.*

Seruorum manumissio in Ecclesia
facienda, etiam ex lege Imperia-
li; *to. 3. an. 316. fol. 170.*

Seruos prætextu religionis posse dominos relinquere; *vide* Eustasius.

Sethiani heretici, qui adorabant Seth; eorumque dogmata; *to. 2. an. 145. fol. 114.* Seth Christum fuisse dicebant; *ibidem.*

Seueritas, etiam in pace necessaria; *to. 3. an. 318. fol. 205.*

Seueritas Episcoporum mitiganda circa Reges, &c. Multa; *to. 12. an. 1169 fol. 603.*

Seuerus Monachus hæreticus de secta Acephalorum Euthichianus vnam in Christo naturam admittens ad Imperatorem Anastasium confugit: Calcedonense Concil. damnatus; *to. 6. an. 511. fol. 601. &c.* deinde retractat, & post redit in idem. Occupat Ecclesiam Antiochenam; *tom. 6. an. 513. fol. 620.* Aliqui Episcopi pertulerunt, &c. tentat decipere Alamundarum Saracenorum Principem, seu Regem baptizatum, ut teneat cum Euthichete, sed confunditur; *fol. 630.* Persequitur Monachos Sirix; *an. 517. fol. 678.* miris modis Catholicos, Monachos, Clericos, & alios vexat; latrocinij, opprobrij, etc. *t. 6. a. 518.* per totum. Innumeros Monachos occidit, &c. eum damnari petunt ipsimet Antiocheni; *tom. 7. fol. 33.* expellitur ex Antiochia.

Sextertium importat summam Aureorum 2500.

Sibillæ decem numero fuerunt

omnes Virgines, sic dictæ, quia Dei consilia denunciarunt: Appar. *fol. 7. n. 18.*

Sibillarum dictis vsi sunt Sancti ad conuincendos Gentiles; *ibidem. & fol. ac n. seqq.*

Sibillarum Libri quare postea prohibiti Christianis; *ibid. fol. nu. 20.*

Sibillarum Libri concremati sunt Sillæ tempore, concremato per casum Capitolio ab Vrbe condita *an. 671.* deinde aliunde recuperata sunt mille carmina. Appar. *fol. 8. n. 21. 22. &c.*

Sibillina Carmina Deus haberi voluit, ut per ea Gentiles conuincerentur: Apparatus; *fol. 9. n. 23.*

Sicilia à Vuandalis in Africa existentibus deprædatur, Regem Genserico; *to. 6. an. 454. fol. 200.*

Sicilia quæ erat sub Gothis liberatur à Iustiniano, quando liberata fuit Africa à Vuandalis, & addita denuo Imperio; *to. 7. an. 535. fol. 236.*

In ea amplum Patrimonium erat Sancti Petri; *an. 546. to. 7. fol. 348.*

Minis terretur à Totila, eo quod cum Siculi essent sub Ghotis, statim veniente exercitu Romanorum eos receperint; *tom. 7. an. 547. fol. 351.* inuaditur à Totila; *to. 7. an. 550. fol. 375.*

Per Narsetem liberatur, & à manibus Gothorum eripitur; *to. 7. anno 552.*

Inuasa à Saracenis: Syracusis fit magna Clades, & rapina, et reuer-

uertuntur in Alexandriam ; *an.* 669. postquam alias Insulæ partes igne consumpserunt, &c. Monasteria , & Ecclesiæ vastatæ ; *ibidem.*

Siciliæ prætor Helpidius rebellat contra Imperatorem Orientis ; *to.* 9. *an.* 781. & missa Classe ab Imperatore fugit in Aphricam, ubi à Saracenis , vt Imperator habebatur , & ex hoc Imperator Orientis soluere coactus Saracenis Tributum : adhuc sub Imperatore Orientis erat ; *an.* 788. *to.* 9. *fol.* 407.

Sicilia inuasa denuò à Saracenis ; capta Panormus ; *to.* 9. *anno* 820. *fol.* 684. sed alij dicunt *an.* 827. id accidisse , quando tota Sicilia inuasa fuit , et hoc ex causa cuiusdam Eufemij Ducis militum, qui vt Imperatoris nomen sustineret, vocauit Saracenos in Siciliam, Calabriam, etc. *tom.* 9. *an.* 827. *fol.* 770. *vide* Saraceni, etc.

Sicilia citra, et vltra Pharum Romanæ Ecclesiæ datur , ex Diplomate Imperatoris Rodulphi ; *tom.* 10. *an.* 996. *fol.* 910. sed hæc donatio facta fuit multo post.

Siciliæ donatio Ecclesiæ Romanæ confirmatur ab Henrico I. Imperatore, ex eius Diplomate ; *tom.* 11. *an.* 1014. *fol.* 48.

Sicilia per exercitum Imperatoris Orientis cum auxilio militum Principis Salerni, & Northmandorum , qui Salerni erant eripi-

tur à Saracenis ; *tom.* 11. *an.* 1038 *in fine* sed Saraceni iterum eam recuperantes, omnes ferè occisi sunt virtute Catacali Præfecti Messang ; *to.* 11. *an.* 1040.

Siciliæ Comes erat Rogerius frater Roberti Guiscardi de anno 1076. *fol.* 496. *tom.* 11. Dux autem Robertus erat ; *tom.* 11. *an.* 1080. *fol.* 546.

Siciliæ Prouincia conceditur à Papa Gregorio VII. cum Inuestitura Roberto Guiscardo , sicut prius fuerat ei data à Nicolao II. et Alex. II. *to.* 12. *an.* 1080. *v.* Robertus.

Siciliæ Ducatus Inuestitura datur Rogerio Northmando filio, post Robertum Patrem ; *tom.* 11. *an.* 1090. *v.* Robertus.

Siciliæ, & Neapolis Ducatus datur Rogerio Northmando ab Anacleto II. scismatico : et fit Rex, ab eoque coronatur ; *tom.* 11. *an.* 1097. *fol.* 687. *v.* Robertus.

Siciliæ solius Dominus prius erat Comes , postea voluit appellari Dux, quando Apuliam , et Calabriam inuasit ; *tom.* 13. *an.* 1127. sed excommunicatur , quia nomen Ducis à se assumpserit, *an.* 1128. postea inuestituram habuit à Papa de Apulia , et Calabria.

Siciliæ Dux ab Anacleto II. Antipapa (Perrus Leonis dicto) fit Rex ; et ei datur inuestitura ; *tom.* 12. *an.* 1130. *fol.* 207. Eidem confert Principatum Capuæ , et Nea-

Neapolis; *ibidem*; ut illum ad se traheret: prius non erat Titulus Regis in Sicilia; *ibidem*.

Rogerus dirum bellum facit contra Neapolitanos, et alios illius Principatus; *an.* 1135. pluries id facit; & tandem *an.* 1139. Papâ in dolo capit; tenet Captiuum, sed peruolurus eius pedibus obtinet Inuestituram, et Titulum Regni, quem ab Anacleto Antipapa habuerat; *fol.* 283. et ab solutionem ab excommunicatione obtinuit, et concessit illi Ducatum Apulię, et Principatum Capuę.

Sicilię Rex Rogerus mouet Bellum Imperatori Orientis; *to.* 12. *an.* 1148. *fol.* 362. et vsque Constantinopolim peruenit; vastauit multa, sagittas in Palatium Regium iecit; *fol.* 365. *an.* 1149. erat valdè potens.

Rogeriij filij maiores omnes mortui. Vuillelmus remansit, qui erat Princeps Capuę; hic ante Patris obitum coronatus est Rex Sicilię; *an.* 1150 *in fine*. Rogerus tres Vxores habuit: cum vltima genuit Cōstantiâ, quę fuit Origo, cur Aragonenses prætenderent Regnum: fuit Vxor Imperatoris Henrici Regis Germanię filij Friderici I. *to.* 12. *an.* 1186. *fol.* 789. qui prætendebat ex hoc Matrimonio Regnum: falsum est, quodd fuisset Monialis. Multa. *ibidem*.

Rogerus moritur; *an.* 1152. *to.* 12.

Vuillelmus non recipit Salerni Legatum Hadriani IV. quia Papa non vocabat eum Regem; *to.* 12. *an.* 1184. fuit excommunicatus, et despectus à suis; *fol.* 396. Resipiscit: Regnum totum Campanię, Apulię, Hideruntus, etc. inuaditur à Gręcorum Imperatore; *fol.* 398.

Sicilię Rex, et Calabrię, Apulię; etc. Vuillelmus, quę pacta fecit cum Papa circa visitationes, appellationes, etc. *tom.* 12. *anno* 1156.

Recepit Alexandrum III. Messanę, qui redibat de Gallia: cum quinque triremibus comitatus est; *tom.* 12. *an.* 1165. *fol.* 522. ab eo recognoscit Regnum Sicilię: Moritur Vuillelmus; *an.* 1166. succedit filius etiam Vuillelmus cognomento; *ibidem* *fol.* 529.

Cum licentia Papę Alexandri facit matrimonium, nolens facere cum filia Friderici, quia erat inimicus Papę; *to.* 12. *an.* 1176. in principio.

Septem Triremes commodat Alexandro III. pro itinere Venetiarum; *tom.* 12. *an.* 1177. *fol.* 690. et quomodo eum adiuuit in omnibus, et Comites Nobiles dedit; *vide* per totum illum annum.

Moritur; et Constantia nupta. Henrico Regi Germanię remanet Heres; Tancredus Confangineus Vuillelmi capit regnum; & Clemens III. Papa ei dat In-

ue-

ueftituram: Multa bella, &c. *tom. 12. an. 1189. in fine.* Sed Henricus Imperator pro Vxore Regnū Siciliæ suum putans, eò vadit; *an. 1191. tom. 12. fol. 930.* Bellum mouet Tancredo; Coniux Constantia captiua fit Tancredi, & Imperator fugit Mediolanum ob pestem exercitus; *ibid.* opera Cælestini III. liberatur Constantia Vxor Imperatoris, & mittitur ad Virum in Germaniam; *tom. 12. an. 1192. fol. 860.*

Tancredus moritur, & ante eum mortuus erat Rogerius eius filius iam coronatus Rex: Remanet in Regno Vxor eius, & duo filij; *to. 12. an. 1192. fol. 860.* Sed Henricus indignatus de captiuitate Vxoris vindictam sumit de Salernitanis, qui causam Tancredo dederant: accepit Dominium de Calabria, & Apulia, ac Sicilia; capta Vxore Tancredi, & filijs alligauit, excæcauit Masculum. Corpora Tancredi, & filij Rogerij exhumauit, & Corona spoliavit, dicens fuisse illegitimos Reges, quia Constantia eius Vxor erat Domina Siciliæ; *fol. 862. an. 1193.* & Reginam, ac filios, & multos Comites in Alexandriam duxit, *anno 1194. fol. 879.*

Pontifex sollicitus est de his captiuis, & agit pro eis; *ibid.* Idem Imperator omnes diuitias Regū Siciliæ, quæ erant inmensæ secū tulit in Græciam; *an. 1194. in fi-*

ne. Henricus iterum venit in Italiam, vindicatorus eos, qui fauerant Tancredo, & extincturus omnes Northmandos; *an. 1193.* dira exercet contra eos. Vxor Constantia ægrè ferens, quòd sua gēs Northmāda, quæ ex cuius stirpe erat, ita vexaretur, armauit exercitum contra Virum; *ibid.* cū ea fuerunt Siculi contra Imperatorem, & sic Imperator Vxori cessit.

Siciliæ Rex exigebat ab Imperatore Constantino Tributa quædam de Terris, quas occupauerant Prædecessores vsq; ad Thessalonicam; *to. 12. an. 1297.* Henricus III. moritur Messanæ excommunicatus: Papa Cælestinus III. noluit eum sepeliri; *an. 1197.* licet Archiepiscopus Messanæ multum pro hoc orasset; erat excommunicatus propter carcerationem Regis Angliæ, qui redibat de Terra Sancta; postea cum quibusdam conditionibus permittit sepeliri, &c. penitens fuit. Ad petitionem Archiepiscopi Messanæ Papa Cælestinus III. concessit, vt Fridericus II. filius Henrici coronaretur Rex Siciliæ; sed prius Constantia Mater iurauit sollemniter cum esse filium suum, & Henrici quia timebatur de suppositione partus,

Siciliæ Rex fit Fridericus II. puer filius Henrici, & Constantiæ; *an. 1197.* Multa de ætate, &c. Rex, & Imperator Henricus in-

Tc.

Testamento posuit, quod filius redderet Iura Papæ, & faceret securitatem de Regno, sicut fecerunt semper Reges Siciliæ; *an. 1197.* Sicilia reddita Papæ cum omnibus Prouinciis, quæ erant Regis Siciliæ, Calabria, & Apulia, &c. *ibid. fol. 895.* Innocentius III. curat, vt Vxor Tancredi Sibilla, & filij qui captiui in Germania fuerant missi liberarentur; *tom. 13. an. 1198. fol. 18.*

Constantia petit pro se à filio Friderico II. Inuestituram Regni Regni Siciliæ, & obrinet, cum debito iuramento fidelitatis, & Censui; *ibid. fol. 1819.*

Innocentius III. fit Tutor Friderici Paruuli *fol. 19.*

Constantia moritur in Sicilia; *ibidem. fol. 19.*

Mareualdus tentat occupare Siciliam; excommunicatur à Papæ; *fol. 19. & an. 1199.* erat enim Balius Regis: curat Papæ, vt Regnum pro Friderico teneatur; *ibid. fol. 24.* & Mareualdus volebat probare aquid Papam, quod Fridericus erat partus suppositus, non filius Constantiæ, nec Henrici; *fol. 26.*

Mareualdus premit Siciliam obfidione *an. 1200. 1°. 13. fol. 46.* Papa Innocentius III. laborat in tuenda Sicilia pro Rege, contra Episcopum Iualterum, qui fauebat Mareualdo; *ibid. fol. 48.*

Cancellarius Siciliæ Episcopus Troianus Papæ infidelis, qui

Mareualdo fauebat, excommunicatur, & Episcopatu priuatur; *10. 13. an. 1201. fol. 76.*

Papæ mittit Legatum cum Comite Beneuenti in Apuliam, & Pontificij vincunt in Bello, & eijciunt dependentes Mareualdi, & Cancellarij; *fol. 77.*

Mareualdus poritur Sicilia, Regem Fridericum capit, sed in sektionem Vessicæ ob calculum moritur; *tom. 13. an. 1202. fol. 79. & 80.* Pro Friderico, & Regno Siciliæ multas expensas facit Innocentius III.; *tom. 13. an. 1206. fol. 168.* & licet Fridericum amaret, tamen Othonem pro Imperio fauebat; *ibid.*

Siciliæ Rex habebat dominium, etiam in Regno Neapolitano, quia Ciuitates, & Terras eius donabat; *tom. 13. anno 1208. fol. 180.*

Siciliæ Rex erat dominus Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ, & hoc fauore Papæ: ita se declarat Fridericus II.; *tom. 13. an. 1212. fol. 205.*

Siciliæ Regnum esse Romanæ Ecclesiæ dicit Fridericus II. *10. 13. an. 1213. fol. 220.* Citra, & vltra Pharus; & *an. 1215. in fine.* Fridericus creat Regem Siciliæ filiū Henricum cum subiectione ad Papam, sicut ipse habuerat; *tom. 13. an. 1215. in fine.* Et protestatur nolle coniungere Regnum illud cum Imperio. Fridericus ducit in Vxorem Isabellam filiam

Ioan-

Ioannis Brenni Regis Ierusalem;
tom. 13. an. 1223. fol. 328. & ex
 hoc oritur, quòd Reges Siciliae
 intulante se Reges Ierusalem.
 Pontifex protestatur se Iurisdic-
 tionem eandem habere in Sici-
 lia, quam tenet vbique circa Ec-
 clesias conferendas, etc. *10. 13. an.
 1223. fol. 330.*

Sicilię cis. Pharus terras perdidit
 Fridericus, dum in expeditione
 Terrę Sanctę, quam iniquę per-
 fecit, morabatur ob vectigalia
 immensa; *tom. 13. an. 1229. fol.
 397.*

Sicilia Citerior, & Regnum Nea-
 polis; *tom. 13. an. 1243. in prin-
 cipio.*

Fridericus Imperator moriens re-
 linquit, hæredem Siciliae Henri-
 cum filium; *tom. 13. an. 1250. fol.
 663.* sed cū exheredauit Manfre-
 dus nothus Friderici filius, qui hoc
 mortuo Siciliã regebat pro Cor-
 rado filio legitimo Friderici; *an.
 1251. fol. 677.* Manfredus erat
 Princeps Tarenti; *fol. 662.*

Conradus II. filius Friderici, eo
 mortuo in Siciliam venit, & re-
 perit quietum Regnum, opera
 Manfredi; *an. 1252. fol. 681. 10.
 13.*

Conradus inuadit Regnum Nea-
 polis, & terram Labris; *tom. 13.
 an. 1253. in principio.* Ideo In-
 nocentius IV. videns non posse

Conrado resistere, vocat Caro-
 lum Comitem Andegauic in au-
 xilium, vt Regnum Siciliae è ma-

nu Conradi eripiat, & bellum
 contra eum faciat; *10. 13. an. 1253.*
 in principio fiduciarium illud Re-
 gnum Carolo tradit. Omnes con-
 ditiones, & pacta facta dum dat
 ei illud regnum distincte; *ibid.
 fol. 689. &c.*

Henricus frater Conradi heres
 Siciliae à Friderico relictus dici-
 tur potionatus, & strangulatus
 opera Conradi per Ioannem E-
 xarcum; *tom. 13. an. 1254. fol.
 712.* Conradus cepit diminuere
 potentiam Manfredi, vnde eius
 odium incurrit; *fol. 713.*

Conradus mortuus est propè La-
 uellum in Regno Neapolis; ea
 expugnata; *ibidem;* dicitur quòd
 dum faciendum esset Funerale in
 templo Messanę pro illo, ex mul-
 titudine Candelarum, Templi
 tholus conflagrauit, & eius appa-
 ratus, ac Cadaver; *ibid. fol. 713.*
 Conradinus filius duorum anno-
 rum fir Hæres, sed Bertholdus
 quidam Marchio, vt administra-
 tor, nominæ Conradini domina-
 tur; *an. 1254. tom. 13. fol. 713.*

Innocentius IV. Papa curat
 ad suum Dominum renocare
 Regnum Sicilię; & multi Ma-
 gnates Siciliae sunt pro Papa,
 qui exercitum ad hoc parauit;
fol. 714. contra Manfredum, qui
 affectabat Regnum, & Bertol-
 dum, qui Pontifici illud sub-
 miserunt, cedentes illi neces-
 sitati; *fol. 716.* sed postea defecit;
fol. 718.

Alia inuestitura similis facta Ferdinando filio Alphonsi ab Eugenio IV. à Nicolao V. & Pio II. confirmata à Sixto IV. & Ferdinandus obtinuit pro filio Inuestiturā Siciliæ citra Pharam, cum eisdem libertatibus: Clementis IV. adfunt exemplaria Sicilię Inuestiturę. Sicilię Monarchia qualiter se habeat. 11. a. 1197. f. 678. & seqq. Et de alijs ipsius Inuestituris; 10. eodem, & 12. quæ hic non narrantur, nam ibi facilius videri possunt, et aptius ad curiositatem.

Sicilię Subdiaconis prohibitum habitare cum Vxoribus ante ordinem acceptis; tom. 7. an. 589.

Sicilię Episcopi Constantinopolitano Patriarchæ erant subditi, verum sine Papæ consensu non deponebantur; tom. 10. an. 854. à Papa consecrantur, & iudicantur; tom. 8. an. 1167. fol. 566. erant mali, & Carnales tempore Regum; an. 1169. in fine. Liberè per Cleros eligendos, & à Papæ confirmandos statuit Fridericus Secundus Rex Siciliæ; tom. 13. an. 1211. fol. 199. Idem confectur appellationes ad Sēdem Apostolicam faciēdas; tom. 13. an. 1217. fol. 220.

Siculi multa mala passi, quia effeminati, carnales, etc. tom. 12. an. 1194. fol. 879.

Sigilla Pontificum, imò & Regum olim non fiebant cum armis, seu

scutis, sed litteris nominis proprii & Paschalis I. sic facere cepit; 10. an. 821. fol. 691.

Sigillū cum scutis est recens; ibid. Sigillum Papæ Nicolai II. fuit 4. 10. 11. an. 1060. idem an. 1062. fol. 328.

Sigillum Pontificis habebat circum se aliquid dicens. Exemplum Alexandri II. Exaltauit me Deus in virtute brachij sui, etc.

Signari solebant in facie Rei damnati ad metalla; tom. 3. an. 315. fol. 149.

Silentium per multas hebdomadas seruare cogebatur quedam Sancta; vide Loqui.

Silvester Papa in montē Soractē fugit, quia Cōstantinus concesserat denuo Ius Augurij, quod magnū erat super quoscūque; 13. a. 323. fol. 228. alix causæ fugę Siluestri, etc. fol. 239.

Siluestri acta merentur fidem, sed quæ; 10. 3. an. 324. fol. 237.

Siluestrinorum Religio incepit de an. 1231. tom. 13. fol. 418.

Simmacus Samarita Scripturam transfert; tom. 2. an. 203. fol. 296.

Simmaco Papa accusato, quomodo eius causa tractata; tom. 6. an. 502. liber euadit.

Simeonis Martyrii: Simeones multi; an. 68. fol. 546.

Simeon Scylita notissimus, qui super Columnam, idest montem Altissimum, octoginta annis stetit.

ſtetit, mortuus eſt *an.* 460. & ſtatis ſupra 100. *to.* 6. *fol.* 249. Multa de eo, & eius Sanctitate: ei ſucceſſit Daniel Styrita, qui aliam columnam aſcendit; *fol.* 250.

Translatum fuit eius Corpus de Sirta in Thraciam; *an.* 465. *to.* 6. *fol.* 268.

Simeon Styrita Iunior octuaginta duo annis vixit in Columna: occaſio fuit quia per montem cum alijs pueris decurrens incidit in pardum, quem ligauit putans eſſe ſelem: duxit eum ad Magiſtrum, qui in ea columna vivebat, qui de hoc miratus induxit eum ad manendum ibi; *to.* 7. *an.* 574.

Similitudo omnis eſt diſſimilis; *ta.* 6. *n.* 496. *fol.* 508.

Simplicitas Spiridionis Episcopi in diſputando vincit Philoſophum in Concil. Niceno; *to.* 3. *an.* 325. *fol.* 289.

Simplicitas Orationis obſeruanda in fidei rebus declarandiſ; *to.* 3. *an.* 349. 50. & 51. &c.

Simon Magus Samaritanus fuit; per pecuniam finxit ſe eſſe filium Dei; *to.* 1. *an.* 35. *fol.* 257. habuit Elenam quandam Sociam, quam Matrem Angelorum, et Arcangelorum dicebat; et à Cælo eiectam ab Angelis; et ideo ipſum veniſſe ad bellum inferendum Angelis, *ibid.* *fol.* 258.

Simone uſus eſt Diabolus, ſicut Saluator Simone Petro; ut ſicut hic eſt Princeps in Eccleſia, ita ille in ſuo Famulitio; *ibid.* De eo iterum; *to.* 1. *an.* 44. *fol.* 329. Ve Deus colebatur: eius lapſus, & mors; *vide* Petrus. Simonis Magi caſus cum ex aere cecidit tempore Neronis; *tom.* 1. *an.* 44. *fol.* 330.

Simon Sargus non erat Simon Magus, ſed Hercules; *tom.* 1. *an.* 44. *fol.* 332.

Simon Magus accerſitus à Nerone, quia hic Dijs dominari cupiebat; *an.* 68. *fol.* 648. cum Petro diſputauit, & volare volens cecidiſ; *fol.* 749. Multa de hoc; 649. & 50. &c.

Simon Apoſtolus Chriſti Auunculus, Martyr efficitur: de ſtirpe Iude erat; *tom.* 2. *an.* 109. *fol.* 28. & 29.

Simonia eſt ſi per pecuniam aliquis fiat Oeconomus, Eccleſiæ deſenſor, vel Paramonarius; *t.* 6. *p.* 459. *fol.* 242.

Simoniace curans eligi Papa, etiam poſt mortem Anathema declaratur; *tom.* 7. *an.* 530. *fol.* 153.

Simonia in electione, vel obtentione officij Eccleſiaſtici, Episcopatus, &c. prohibita etiam per Principes ſeculi, & hæreticoſ; *tom.* 7. *an.* 533. *fol.* 186. & 87.

Simonia in electione Pontificis Romani per Atalaricum Regem

R r r 2 Ita-

Italij Ariznum graui lege prohibita: & in atrio S. Petri in Mar- more lxxviii scripta, *ibid. fol. 187. & 188.*

Simoniam fuisse primam hæresim dicit Gregorius I. *tom. 8. an. 590. fol. 2.* multa de hoc.

Simonia maximè vigeat de *anno; 601. tom. 8. fol. 116.*

Simoniacus volens ordinari Diaconus offerens pro eleemôsinâ magnam quantitatem (in penuria Persarum obsidionis) à Patriarcha Alexandrino Ioâne Eleemofinario, & si egentissimo reijcitur; *ib. 8. an. 615. fol. 241.*

Simonia grassabatur olim; *an. 1047. & 1049. tom. 11. Concilia sunt super hoc; ibid. & an. 1055.*

Simoniaci ordinati; *ibid. an. 1049.* Valide ordinati sunt; Multa de hoc. Oppositum est hæresis, dicit Petrus Damascenus; *1. 11. a. 1052.*

Simoniaci innumeri de *an. 1055. 1. 11.* Episcopi qui se tales accusarunt ex miraculo.

Simoniacus in Iudicio non poterat nominare Spiritum Sanctum, &c. *to. 11. an. 1055.*

Simoniaci publici, siue Episcopi, siue aliorum penitentia quâlis; *to. 11. anno 1059. fol. 265. &c.*

Simonia grassabatur de *an. 1063. to. 11.* Episcopus Florentiæ iudicatur de hoc; *ibid.*

Simonia Episcopi Florentini probata per ignem, in quem ingressus

fuit Monachus Vallis Vmbrosæ dictus Petrus igneus; *tom. 11. an. 1063. fol. 343.*

Simoniacus Rex Philippus Gallus à Gregorio VII. corrigitur, & paret; *tom. 11. an. 1073. fol. 435. & an. 1074.*

Simonia in quarum rerum emptione, & venditione committitur multa de hoc; *tom. 11. an. 1099. fol. 225.*

Simolari aliquando potest; *to. 9. an. 726. fol. 84.*

Synagoga non instauranda à Christianis; *tom. 4. fol. 579.* & tantum ab alijs Sanctis contrarium dicitur; *fol. 579.*

Singari, qui per Europam incedunt non sunt Egyptij, sed Cives Singaræ Civitatis, quæ inter alias ex duro pacto Romanorum cum Rege Persiæ Arface in clade pessima Iuliani cessit dominio Persarum, unde omnes Incolæ coacti sunt ex ea exire: est posita ad Tigrim; *tom. 4. fol. 154.*

Sinister Locus; *vide Locus.*

Sinistra olim dignior locus; *tom. 6. fol. 141. & tom. 8. an. 680.* & hic locus datus fuit Legatis Papæ in Constantinopolitano III. &c. *f. 540.* ex subscriptione etiam patet, quia primi omnium, &c.

Sypontini Archiepiscopi cū populis Gargani controuersia dirimitur; *tom. 13. an. 1202. fol. 82.*

Sirię Episcopi fautores fuerunt Nestorij;

stitit; *to. 4. an. 430. fol. 346.*
 Siria à Saracenis capta; *vide Sa-*
raceni.
 Sirmione Concillabulum congre-
 gatur contra Athanasium; *357.*
fol. 60. Osius contra eum subse-
 pit;
 Sixtus III. imputatus fuit quod Per-
 lagianam heresim tenuerit, sed
 vindicatur a Basiliensibus quia erat
 Sixtus quidam; seu Sextus Pit-
 tagoræ Philosophus, qui hoc
 tenuit; *to. 5. an. 440. fol. 68.*
 Slati ad fidem conuersi; *an. 949.*
tom. 10. Slatorum Provincia
 ubi est, qualis, & quænam; *fol. 10.*
an. 971. fol. 82.
 Sodomia vigeat in Creta; &c. *to. 1.*
an. 58. fol. 526.
 Sodomia. Pueri publice libidini
 erant exposti ante tempora
 Constantini; *tom. 3. an. 314. fol.*
136.
 Sodomitæ sunt pessimi homines
 dati in reprobum sensum; *tom. 8.*
an. 604. fol. 183.
 Soleis vrebantur olim Christiani;
to. 1. an. 57. fol. 479.
 Solidum quæ moneta erat Romæ;
tom. 3. an. 330. fol. 406.
 Solis defectio in morte Christi
 quomodo accidit; *to. 1. f. 178.*
 Solem pro Deo colit fecit Romæ
 Imperator Eliogabalus; *tom. 2.*
an. 220. fol. 334.
 Solem non esse adorandum, vt
 Manichei faciebant strictè decre-
 uit S. Leo; *tom. 6. an. 443.* Ideo
 die Dominica ieiunabant; *ibidem.*

Solem esse animatum dicit Ori-
 genes; *to. 7. an. 538. fol. 289.* eo
 quod inuitatur laudare Deum;
 redarguit; *ibidem.*
 Sol adorabatur pro Deo à Persis;
to. 8. an. 617. fol. 290.
 Solem alium, aut Lunam reperiri
 error est; *to. 9. an. 748. fol. 191.*
 Sol deliquium passus ante mortem
 Ludouici primi Imperatoris; *to. 2.*
an. 828. ni audioris sequi de
 Solis eclipsi præcessit antequam
 eijceretur Papa Ioannes vige-
 simus, sed, vt intunderetur Bene-
 dictus IX. puer duodecim anno-
 rum; *tom. 11. an. 1033.*
 Solis defectio accidit *an. 1136.*
to. 13. fol. 166. in Sole visum
 est caput humanum, quod offen-
 dit mortem Philippi Sæui de
 Imperio certante; &c.
 Solis signorum olim conuocari so-
 lebant fideles in Ecclesijs; *an. 58.*
fol. 562.
 Sorates Mons prope Veientum
 Via Flaminia, ubi latuit S. Silue-
 ster; *tom. 9. an. 747. fol. 186.*
 Sors quæ cecidit super Matthiam
 quid fuerit: innumeris sensus;
 Aliqui, vt Dyonisijs, dicunt fuisse
 reuelationem; *tom. 1. fol. 119.*
 falsum est fuisse Sortilegium.
 Sortilegos denunciandos esse de-
 creuit Concil. Narbonense sub
 pœna excommunicationis, &
 pecuniaria; *tom. 8. an. 598.*
fol. 123.
 Sortilegium atrox Pergamenses
 faciunt vt resistant Saracenis, &
 tamen

tamen vincuntur; *tom. 9. fol. 6. an. 716.*

Sozomeni hystoriam improbat Sanctus Gregorius I. *tom. 5. fol. 677.*

Spectaculis Gentilium Christiani non vacabant olim; & punitio miraculosa in delinquentem; *to. 2. an. 201. fol. 289.*

Spectacula prohibita fieri etiam ab Imperatoribus in certis anni temporibus ob Religionem; *to. 5. fol. 488.*

Spectaculis non vacandum, in die festo etiam Imperator decernit; *to. 6. an. 469. fol. 284.*

Spinea Corona Christi quales fuit, & ex quibus Spinis; *tom. 1. fol. 167.*

Spiridion Episcopus Cipri, queritur à Constantio, irridetur ab aulicis, &c. *to. 3. fol. 489. an. 338.* suo tactu sanat Imperatorem; magni fit ob hoc, &c.

Spiritus Sanctus in Apostolis apparuit die Dominico; *tom. 1. fol. 220.*

Spiritus Sanctum esse negabant Samaritani; *tom. 1. an. 35. fol. 252.*

Spiritu tuo respondere solebat Populus in Ecclesia, & quare; *tom. 1. an. 57. fol. 501.*

Spiritus Sanctum in Apostolis fuisse, Paracletum non fuisse, dicit Montanus; *to. 2. an. 173. fol. 186.*

Spiritus Sanctum esse minorem Filio, & hunc minorem Patre do-

cuit Donatus Scismaticus Episcopus Cartaginensis; *an. 306. fol. 12. tom. 3.*

Spiritus Sanctus unus est; *tom. 3. an. 318. fol. 199.*

Spiritus Sancti Diuinitas; non fit sermo de ea in Concil. Niceno. quia non erat controuersa; *to. 3. an. 325. fol. 298.* P. P. multa de hoc: sed S. Epiphanius dicit includi in illis verbis; & in Spiritu Sanctum Dominum. Idem Athanasius; *ibid.*

Spiritus Sanctum non habuisse diuinitatem docuit Apollinaris; *to. 3. an. 349. fol. 599.*

Spiritus Sanctum esse Deum negauit Aetius; *to. 3. fol. 6, 8. an. 356.*

Spiritus Sanctum esse Patris, & Filij ministrum, non similem eis dicit Macedonius; *to. 3. an. 360. fol. 761.* A Sancto Athanasio primum oppugnatur; *ibid. fol. 762.*

Spiritus Sanctum non esse Deū hæresis fuit olim tributa Basilio, & falso; *to. 4. an. 371. fol. 291.* & ante per multas paginas: & ex eo quod dicebat aliquando Deo Patri, Filio, & Spiritui Sancto, aliquando per Filium in Spiritu Sancto; *fol. 293.* idem esse probat *fol. 294.* & Leo Papa primus ea forma dicendi vsus est *f. 295.* Concilium Constantinopolitanum decreuit esse Deum; *tom. 4. an. 381. fol. 429.*

Spiritus Sancti doctrina circa omnia in Concilio Romano sub Dama-

Damaso ; *tom. 4. an. 372. fol. 351. &c.*

Spiritus Sanctum à Filio procedere primò inuenitur positum in Symbolo tempore Leonis I. Papæ, qui id præcepit Episcopis Hispaniæ ; *to. 6. an. 447. fol. 47.*

Spiritus Sanctum à Filio procedentem cani in Symbolo videtur primò statutum sub Leone I. in Concilio quodam Hispaniæ quod dici solet Toletanum primum, sed non videtur esse primum ; *tom. 6. an. 447. fol. 47.*

Spiritus de Patre, & Filio procedit: Hormisdæ ; *tom. 7. an. 521. fol. 75.*

Spiritus Sanctum in Hymno Gloria Patri sine &, volebant Priscillianistæ dici: damnat hoc Siluerius Papa ; *tom. 7. an. 538. fol. 279.*

Spiritus Sanctum non fuisse datum Apostolis verè, sed figuratiuè dicit Theodorus Mopsuestenus ; *to. 7. an. 546. fol. 340.*

Spiritus Sanctus datùs Apostolis à Christo per insufflationem, & non solum promissus ; *tom. 7. fol. 411. an. 553.*

Spiritus Sanctum à Filio etiam procedere dicit S. Gregorius I. sed Græci falsarunt Textum ; *to. 8. an. 593. fol. 33. fol. 537. & an. 680.*

Spiritus Sanctum à Patre, & Filio procedentem confitetur Concil. Angliæ ; *to. 8. an. 679.*

Spiritus Sanctus priùs in Ecclesia

non solebat pingi ; *to. 9. an. 726. fol. 67.*

Spiritus Sancti questio de processione à Filio, mota est ab Iconoclastis cōtra Latinos, isti enim illis obijciebant, quòd reiicerent Imagines: illi isti quòd addiderint in Symbolo, Filioque, & ideo in Synodo Gallicana in Gentiliano fit hæc disputatio ; *to. 9. an. 766.*

Spiritus Sanctum à Patre per Filium procedentem confitebantur Græci Patriarchæ ; *an. 785. fol. 359.*

Spiritus Sanctum à Patre, Filioque procedentem recitauit in Symbolo Concilium Nicenum secundum ; *tom. 9. an. 787. fol. 392.* & hoc habet etiam Græcus Textus, qui fuit obiectus in Concilio Florentino ipsis Græcis ; *ibidem.* Multa de hoc.

Spiritus Sanctum à Patre, Filioque ; & à Patre per Filium procedere ; utrumque tenuit Ecclesia Latina *tom. 9. an. 787. fol. 393.* sed Ecclesia Romana tardè hoc admisit in Symbolo ; *to. 9. an. 791.* multa de hoc, & *an. 809. fol. 551.* Leo III. dicit esse de fide, &c. licet in Symbolo non adsit: Imò voluit ut poneretur.

Spiritus Sanctum à Filio procedentem cantari in Symbolo petunt Galli ; *to. 9. an. 809. fol. 552.* Papa prius resistit ut turbulentiam, &c. & dicit non esse necessarium ponere in Symbolo, quia neque

neque omnes articuli ponuntur.
 Spiritum Sanctum esse minorem
 Filio dicebant Armeni; *tom. 10. an. 863. fol. 253.*
 Spiritum Sanctum à Patre, & Filio
 non equaliter procedentem illi.
 Fideli professione tacebantur tor-
 diandi in Gallias; *to. 10. an. 866. in fine.*
 Spiritum Sanctum à Patre, & Filio
 procedere quomodo probatur
 per Patres; *to. 10. an. 867. fol. 371. multa.*
 Spiritum Sanctum a Patre & Filio
 etiam procedere in Ecclesia Ro-
 mana tenebatur tempore Ioan-
 nis Octavi, & ipse Sanctus Gre-
 gorius primus id docuit; *tom. 10. an. 889. fol. 566.*
 Spiritus Sancti à Filio processio-
 nem impugnatur Photius. rationes
 Latinoꝝ agri soluit Patres id
 Sicientes diuerſis subdile; *to. 10. an. 873. per totum 1. & pro se ci-
 tabant Pontifices Romanos, &c.*
 Symbolo nunquam in Ecclesia
 Romana addita sunt verba *Filio-
 que*, nec à Leone III. petente
 Carolo Magno; sed postea fuit
 necessarium addere, quia prius
 solum impugnabatur dogma, &
 non tenebatur esse contra Eide-
 m at tēpore Photij dicitur, quod La-
 tini contra Eide- m tenent dicen-
 do Spiritum Sanctum à Filio pro-
 cedere, ideo Pontifex illa adden-
 da Symbolo decreuit, sed quis
 Pōtifex fuisset, aliqui dicunt quod
 Christophorus; sed isti sunt Scis-

matici, quia Christophorus fuit
 inuasor Ecclesię Romanę; non
 reperitur quis; licet Conc. Flo-
 renti dicatur Pontifex Romano
 quid factum; *tom. 10. an. 883. fol. 1596.*
 sub Martino primo reperi-
 tur, &c. *ibidem.*
 Grecus etiam Imperator Leo
 VI. fateatur sic esse; *to. 10. an. 910.*
 Spiritum Sanctum à Filio etiam
 procedere longa Oratione pro-
 bat Archiepiscopus Mediolanen-
 sis in Concil. quodam Romano
 sub Paschali secundo; *tom. 11. an. 1116. multa, & digna de
 hoc.*
 De Spiritus Sancti Processione à
 Patre, & Filio optimum tracta-
 tum fecit Blemmidas; *tom. 13. an. 1233. fol. 438.*
 & in fine illius
 Tomi est ille Tractatus.
 Spoleti Dux à Longobardis fa-
 ctus Arnulphus; *to. 8. an. 599.*
 Spoleti Dux erat Longobardus;
tom. 9. an. 772. fol. 308.
 Spoleti Ducatus omnes Spoletini
 Romano Pontifici se subiecit;
 more Romano consueti; & iu-
 ramentum faciunt, &c. & Papa
 eos recipit sub potestate S. Petri,
 quia Longobardi perdere cęſe-
 rant, cum Carolus Magnus venit
 in auxilium Pápę; *tom. 9. an. 773.*
 Spoletum Ciuitas Vmbrię penē
 centum Turres habens ab Impe-
 ratore Friderico (rebellis erat)
 capta, & destructa fuit; *tom. 12. an. 1155. fol. 396.*

Spon-

Sponsaliū Ritus inter Hæbreos; *to. 1. fol. 19.*

Stationes, Ieiuniorum dies dicebantur, & quare; *to. 1. an. 57. fol. 115: & 16.*

Statua; *vide Imago.*

Statuz Imperatorum; *vide Imagines.*

Statuz Regum, & Reginarum solebant dedicari, & quomodo; *to. 5. an. 404. fol. 187.* quod Sanctus Ioannes Chrysostomus auersatus est acriter. Multa de hoc; *to. 5. ibid. fol. 188.*

S. Stephani Protomartyris Reliquiæ inuentæ; *to. 5. an. 415. fol. 365.* Pars earum mittitur in Hispaniam; *fol. 366. & fol. 390.* Qua visione, & ordine inuentæ à Luciano; *fol. 367.* Allatæ sunt in Sanctam Ecclesiam Sion Ierusal. *fol. 370.* Per multas Ecclesias postea missæ sunt; *tom. 5. fol. 393.* Alię Reliquiæ Constantinopolim translatae sunt; *to. 5. an. 439. fol. 667.*

Stella visa à Magis cuius figuræ, & qualitatis erat; *tom. 1. an. 55.*

Stilytæ Monachi erant, qui in summitatibus montium habitabant in Oriente; *to. 8. an. 647.*

Stilytæ multi ex vehementi Vento in Oriente collapsi, &c. *ibidem.*

Studia Philosophiæ prohibuit Nero, dicens esse inania; *an. 68. fol. 653.*

Studia Romæ Christianorū primus Photinus legitur aperuisse: Phisicam docuit; *to. 2. an. 242. fol. 405.*

sed ad hæresim declinauit. Valentinus primus Imperator optimè regenda statuit; *to. 4. an. 373.*

Studia litterarum Constantinopoli aperuit Theodosius Imperator, &c. *tom. 5. fol. 492.*

Studia litterarum à Carolo Magno restituta; *to. 9. an. 802.* per totum Orbem.

Studia restaurantur in Gallia, & Oriente; *tom. 10. an. 859. fol. 180.* & præcipuè Scripturæ.

Studia restaurantur, & augentur in Gallia sub Carolo Caluo Imperatore; multi Monachi confluunt, & alij ad docendum, & discendum; *tom. 10. an. 876. in fine.*

Subdiaconus Siciliæ prohibetur habitare cum Vxoribus, & præcipitur seruare morem Ecclesiæ Romanę; *to. 7. an. 589.* Gregorius I. permisit, vt habentes tenerent, sed non promouerentur: alij verò, qui vellent esse Subdiaconi continentiam promitterent; *to. 8. fol. 21.*

Subdiaconum teneri ad continentiam decreuit Conciliū Toletanū VIII. *an. 653.*

Subdiaconos ducentes Vxores priuandos officio: Concil. Remense; *to. 12. an. 1148.*

Subsistentiā pro substantia Sabeliani intelligebant; *to. 4. fol. 78. an. 362.* etiam PP. *fol. 79.*

Substantia Diuinarum Personarum; *vide Personę.*

Substantiam in Deo eiusque Filio negabant Ariani; postea confessi sunt;

S f f

sunt; *to. 3. an. 357. fol. 705. & 6. & fol. 730.* Ariani nolebant admittere in Deo nomen substantię; *fol. 731. & fol. 736.* Idem dicunt Patres Concil. Ariminensis eo quod in Scriptura non inuenitur; *ibidem fol. 737.*

Substantiam vnam in Deo asserentes vocabantur Sabelliani; *tom. 3. an. 359. fol. 741.*

Substantię nomen damnant Ariani in Concilio Seluciano; *to. 3. fol. 747.*

Subsistentię etiam nomen damnant; *ibid.*

Substantiam pro Hypostasi, & subsistentia aliqui heretici Sabelliani intelligebant; ideo de hoc magna contentio; *töm. 4. an. 362. fol. 78.* imo etiam PP. aliqui Hypostasin pro substantia intellexerunt; *ibidem. & tom. 4. fol. 320.*

Substantiā cum Hypostasi confundeabant olim; ideo lites Græcorum cum Latinis; *to. 4. fol. 79.* sed quia de nomine erat lis, non erāt damnandi; *idem fol. 83. & tom. 4. fol. 320. vide Persona.*

Suburbicarię Regionis dię, quę peculiariter Ecclesię Romanę erant subiectę; *tom. 3. anno 325. fol. 316.*

Successor Papa non potest eligi a Prędecessore; *vide Pontifex neque alij Episcopi, ibid.*

Sudarium Christi inuentum; *a. 678. id f. 523* manu Iudę Christianissimi: Opulentus erat: per hoc filius eligens habere Sudarium factus est

diues, & qui elegerat habere opes, pauper: nascitur inter posteriores heredes lis de eo habendo, Machometes Saracenorum Princeps litem dirimere volens, Sudarium igni exposuit, & hoc per æra volitauit; *tom. 8. anno 678. &c.* Aliud Linteum cum imaginibus Apostolorum, &c. inuentum *ibidem:* Sudarium illud erat, quod Capiti Christi sepeliendo fuit applicatum: quod Saracenus Christiano homini cum modestia dedit, &c.

Suffocata comedere non est prohibitum; *tom. 11. an. 1054 fol. 213.*

Suffragia prosunt Defunctis; & quę; *tom. 11. anno 34. fol. 246.*

Summi Sacerdotis, vel Pontificis Titulus: *vide Episcopus.*

Superhumerales Sacerdotis Summi, lapides habebat pretiosos, qui fulgorem emittebant, quando bellum cum victoria faciendum erat; *tom. 1. fol. 80.*

Superhumerales idem, ac Pallium; *to. 12. a. 1191. fol. 834.*

Superior vti debet rationibus, non potestate dum agitur de doctrina; *to. 1. an. 41. fol. 287.* sicut fecit Sanctus Petrus; *ibid.*

Superstitiones fugiendę; multę enumerantur; *to. 5. fol. 418.*

Suspecti de heresi scribunt ad Papam se purgantes cum professione fidei, &c. vt Pelagius; *to. 5. fol. 404.*

Su-

Superbia, & Confidentia in propria opinione fuit causa hæresis in Tertulliano; *tom. 2. anno 201. fol. 282.*

Suspectis de hæresi abiuratio, & detestatio iniungitur, & Iuramentum, quod non crediderint hæreses; *to. 8. an. 601. fol. 145.*

Suspenso ab officio antiqua Censura in Ecclesia; *tom. 1. an. 57. fol. 452.*

Suevi Episcopi multi ordinati; *to. 11. an. 1067.*

Suevi conuertuntur ad fidem; *to. 8. an. 612. fol. 224.*

Sueria fidem recipit; *tom. 9. anno 826. fol. 758.*

Suetiæ Rex Olaph Martyr mortuus *tom. 2. anno 1028.*

Sueria soluit Censum Romanæ Ecclesiæ; *to. 13. an. 1221. fol. 316.*

Suetiæ Rex, & Regnum receptum sub protectione S. Apostolicæ; *to. 13. an. 1225. fol. 349.*

Symbolum; *vide* Apostoli. Symbolum significat collationem; significat etiam Iudicium, etc. *to. 1. an. 44. fol. 317.*

Symbolum Apostolorum semper in Concilijs soluit recitari. Ecclesia Romana semper conseruauit illud purum sine adiectione; *to. 1. an. 44. fol. 318.* esto alibi autem videatur.

Symbolum ab omnibus dicendum *ibid.* in Symboli recitatione, et sine quare signantur fideles signo Crucis; *vide* Cruces.

Symbolum fidei factum à Concilio Niceno sine annotatione Anni, seu Consulû, quia non est recens Constitutio; *to. 3. an. 325. fol. 307.*

Symbolum fidei recitari solitum in Ecclesia sæpè post Concilium Nicenum, antea tamen etiam dici solebat: Constantinopoli dici solebat semel in anno in die Parasceue; *to. 3. an. 325. fol. 328.*

Symbolum Apostolorum semper recitari solitum in Ecclesia Romana; *tom. 3. fol. 329. an. 325.* et licet aliæ Ecclesiæ aliquid addiderint Romana verò nihili; *ib.*

Symbolum Athanasij Romæ ab eo compositum, ut profiteretur fidem Catholicam de qua accusabatur suspectus; *tom. 3. an. 340. fol. 502.* hoc Symbolum diu latuit, sed postea inuentum, fuit receptum à tota Ecclesia Græca, & Latina; *ibidem. fol. 502.* Multa de hoc argumento.

Symbolo addita verba illa, qui à Patre, Filioque procedit mandato Sancti Leonis I. qui sub his fidei professionem à Gothis, & Priscillianistis faciendam præcepit, & in Concilio Hispalensi celebrato decretum est; *tom. 6. an. 447. fol. 47.*

Symbolo Apostolorum tantum semper vsa est Ecclesia Romana in Ritibus Ecclesiasticis; Baptismo, &c. *tom. 6. an. 447. fol. 48.* & licet iussu eius, Hispani, Galli, etc.

SSf a ca-

canerent Symbolum, quod nunc canitur in Ecclesia cum illis verbis *Filioque procedit*, tamen Ecclesia Romana terò nimis eo est vsa; nempe tempore Henrici Imperatoris, et Benedicti VII. Papæ, qui suafus ab Henrico, vt id faceret, præcepit illud cani: interrogatus autem quare eo non fuisset eousque vsa Romana Ecclesia, respondit quia ipsa numquam fuit maculata de hæresi, sicut aliæ, quæ in fidei professione ea addebant: Imo Leo III. ante Benedictum rogatus à Carolo Magno, vt illud cani iuberet, numquam assensit, sed præcepit, vt in Tabula argentea in sculprum seruaretur Symbolum sine additamento in Altari post Corpus Sancti Pauli, sed Benedictus II. assensit ad viranda scismata Ecclesiarum; *tom. 6. an. 447. fol. 48. & 49.* In Concil. Toletano IV. idem decretum, vt in Symbolo diceretur *Filioque*, &c. *tom. 8. fol. 330. an. 633.*

Symbolum non continet omnia, quæ creduntur; *tom. 9. an. 809 fol. 553.* Multa de hoc.

Symbola duo fecit scribi Leo III. vnum cum illis verbis *Filioque procedit* Latinum, alterum Græcum, et sine illis; et in duabus Tabulis tenebat in Confessione Altaris Sancti Petri; *to. 9. an. 809. fol. 554.*

Symbolū Cōstantinopolitanū petiit in Ecclesia cani solitum, quàm

Nicenum, quia aptius erat Musicis modulis; *to. 9. an. 809. fol. 554.* & quia habet illa Verba, *Filioque*. Symbolum non canebatur in Ecclesia Romana in Missa post Euangelium: cepit tempore Benedicti VIII. ad petitionem Henrici primi Imperatoris; *to. 11. an. 1013.* quare prius Papæ volebant cani, etc. et cur post.

Symbolo noluerunt addere Leo III. & Nicolaus I. pro Ecclesia Romana; *Filioque*; *to. 10. an. 867. fol. 390.*

Symbolum nouum, quod fuit pro Gilberto à Sancto Bernardo cōpositum, fuit protestatio fidei contra errores illos; *tom. 12. an. 1148. fol. 351.*

T

TAbellarij pro Ecclesiasticis negotijs olim Clerici erant; *tom. 2. an. 253. fol. 432.*

Tabellæ pictæ antiquitus fieri solebant, etiam à Gentilibus in Templis; *to. 1. an. 57. fol. 507.*

Taberna meritoria Transiberim in Ecclesiā consecrata; *to. 2. an. 224. fol. 340.*

Tabor Mons, terminus Zabulon, vbi positus; *to. 1. fol. 132.* In medio Galileæ est; *ibid.*

Tacere aliquando expedit, etiam in rebus fidei, dummodo non sit fidei iactura; *to. 4. fol. 293. an. 371.* Tal-

Talmudici libri conquiri, et comburi iussu in Gallia; *13. an. 1244. fol. 588.*
 Talmud idem est ac Traditiones; *ibid.*
 Tanchelinus hęresiarca; *a. 1126. Sacramentū negabat: aiebat Episcopis, et Sacerdotis Officia, et Ordinationes nihil esse: Eucharistiam ad salutem non prodesse. Feminas corruppebat, et hoc quid spirituale esse dicebat: cum apparatu, et pompa incedebar, mirę colebatur; ita vti lotiones eius gentes biberent. Infelix dicebatur Mulier, quę se ei non coniungeret: in Antuerpia id fuit; tom. 12. an. 1126.*
 Taprobana Insula Euangelium accepit ab Eunuchis; *tom. 1. an. 35. fol. 260.*
 Tarraconense Concilium celebratur sub Theodorico; *an. 517. tom. 6; fol. 667.*
 Tartari magnas excursiones faciunt in Oriente; *tom. 13. anno 1241.*
 Tartaris, et eorum Imperatori scribit Innocentius IV. vt conuertantur ad fidem, et vt desistant a cędibus hominum, et pręcipuę Christianorum; *tom. 13. an. 1245. fol. 594. & 95.*
 Tartarorū Rex scribit Papę, vt si vult esse suus amicus ad eum vadat, et cętera multa: et a Nuntijs Papę volebat adorari per genuflexionem, qui renuerunt facere; *tom. 13. an. 1247. fol. 641.*

Tartarorum Princeps, et exercitus etc. fidem Christi recipiunt; *tom. 13. an. 1248. fol. 649.* Multa cum S. Ludouico.
 Tartari Orientales, & Septentrionales; *ibidem fol. 650.*
 Tartarorum Rex Sattach, Fidem, et Baptismum recipit; *to. 13. an. 1254. fol. 703.*
 Teclę acta cum Paulo falsa; *tom. 1. an. 47. fol. 363. & seqq. historia vera; ibid. fol. 364.*
 Templi Ierusalem descriptio distincta; *to. 1. fol. 17. et 25.*
 Templi ædificatio facta quadraginta sex annis fuit illa Herodis; *fol. 98.*
 Templū Pacis non cecidit Christo nascente, quia tunc non erat ædificatum, sed tempore Vespasiani post deuictos Iudęos ædificatum est, *tom. 1. fol. 47.*
 Templum quod Christi tempore erat in Ierusalem non erat illud primum Salomonis, neque secundum a Zorobabel restitutum, ab Herode ædificatum; *tom. 1. fol. 225.*
 Templi portę, & porticus quomodo distinctę, & quę personę in singulis poterant habitare; *to. 1. fol. 225.*
 Templi portę decem erant; *to. 1. fol. 227.* Et alia de Templi structura.
 Templum Ierusalem quando penitus destruitur; *vide Ierusalem: Templi vasa, dona, etc. ibid.*
 Templum aliud, quod fuerat excita-

- citatum ab Onia post Cladem acceptam ab Antiocho, in Terra Aegypti in scismate Iudæorum, duravit annis 333. & fuerat à Jeremia prædictum ante a. 900. Tempore excidij Ierusalem fuit clausum omnino à Præfecto Templi, et nunquam amplius apertum: erat autem in Terra Helio-
polis; *an. 73. fol. 704.*
- Templum Pacis Romæ ædificatum à Vespasiano, in quo reposita sunt Vasa, etc. Templi Ierusalem; *an. 77. fol. 716.* Vespasianus ædificauit illud, quia per adulationem sibi dicebatur, omnia quæ à Prophetis prædicta sunt de Christo, verificari in eo. Et quia Rex Pacis futurus esset Christus, ipse putans totum Orbem pacificum, Templum Pacis dedicat; *an. 77. fol. 716.*
- Templa Sanctorum quare ædificantur; *v. Sancti.*
- Templum Vestæ; *v. Vesta.*
- Templum Serapidis Alexandriæ ingens; *to. 4. an. 610.* cecidit, etc. *ibidem.* et post.
- Templa omnia Gentilium demoliebantur, etc. *v. Gentiles.*
- Templum Iudæorum; *vide Iudæi.*
- Templa olim non solebant vocari, neque apud Gentiles, ædes consecratae dijs, sed solum ædificia magna, & sumptuosa. Multa de hoc; *tom. 2. anno 211. fol. 317.*
- Templum Ianæ Gemini; *v. Ianus.*

Templum Dianæ Ephesi spoliatum, et combustum est; *an. 263. to. 2. fol. 595.*

Templum Fortunæ Romæ conflavit igne, nescitur à quo iniecto, an humanitus; *an. 309 to. 3. fol. 36. vide Ecclesia; vide Basilica.*

Templum factum à Constantino in loco Sepulchri Christi dictum est Martyrion, idest Testimoniū Resurrectionis; *tom. 3. an. 326. fol. 351.*

Templum aliud in Monte Oliueti, ædificauit Helena, & aliud in Bethalem; *tom. 3. an. 326. fol. 352.* Pars illa per quam Christus ascendit nunquam potuit concamerari; *ibid.*

Templa Veneris, &c. à Constantino diruta; *tom. 3. an. 326. fol. 362.* Indigna opera, quæ in eis committebantur; *ibidem. & fol. 363.*

Templa Gentilium non omnia simul diruta à Constantino, neque post eum, ob metum tumultus Populorum; *tom. 3. an. 351. fol. 610.*

Templa Idolorum purgata, consecrata sunt in Ecclesias; *to. 5. an. 399. fol. 92. & fol. 129. &c.*

Templis Idolorum destructis, nihil ad propria commoda accipiendum; *to. 5. fol. 96.*

Templum Insigne Constantino-
poli Sophiæ à Constantino ædificatur; *tom. 7 an. 557.*

Templa restauranda, Peltis, ac Ter-

remotus tempore *ibidem.* anno 558.

Templa Idolorum non destruenda, sed consecranda decreuit Sanctus Gregorius; *tom. 8. an. 601. fol. 149.*

Templum Pantheon Romæ petijt à Phoca Imperatore Bonifacius IV. & obtinuit, ac consecrauit, & dedicauit B. M. V. & omnibus Martyribus; *tom. 8. an. 607. fol. 201.* quod nullus Pontifex tentauerat: & diu postea Sanctæ Dei Genitricis ad Martyres: sed Constantinus III. Imperator veniens Romam tegulas creas accepit, & transtulit Constantinopolim; *to. 8. a. 663. f. 483.*

Templum Christi Sepulcri in Ierusalem ex insidijs Iudæorum per Principem Babiloniæ funditus euersum fuit *an. 1009.* sed à Matre eiusdem Principis fuit iterum ædificatum; *ibid. hæc erat Christianissima.*

Templariorum Institutio sub regula Canonicorum Regularium in Ierusalem; *an. 1118. fol. 112.*

Confirmati in Concil. Trecensi; *to. 12. an. 1127.*

Templum Ierusalem Saracenis concessit Fridericus II. & exclusit Christianos; *tom. 13. an. 1229. fol. 396. vide Terra Sancta.*

Terra adiacens Sepulcro Christi miræ virtutis est; *tom. 1. fol. 184.*

Terra increata; v. Increata.

Terram Sanctam Palæstine, scilicet & Ierusalem, recuperare à Turcis cogitat Vrbanus II. in Concilio Claramontano *a. 1095. fol. 662.* mira Oratione, & cetera multa de hoc hortatur omnes fideles, &c. signum militum: Crux super scapulam dexteram: premium Indulgentia plenaria, &c. Multa, &c.

Sequenti anno paratè iuuentæ copix, & exercitus sub diuersis ducibus S. Galtero Duce, qui prior omnium discessit versus Constantinopolim Goffredus Dux Lotaringiæ cum alijs Ducibus postea iuit. Deinde Bramundus Comes Apuliæ frater Rogerij: & cū eis multi Episcopi omnes Cruce signati. Primos omnium occiderunt innumeros Iudæos *an. 1096. in fine.* Niceam capiunt; *an. 1098. tom. 11. fol. 717.* cum strage Saracenorum. Deinde Antiochiam; *ibidem.* Ducibus Goffredo, & Hugone Boliionij. Vuillelmus Tyri de bello Sacro narrat historiam. Capta est à Christianis Ierusalē; *an. 1099. to. 2. fol. 724.* Goffredo Duce, & c. Antiochiæ eligitur Patriarcha Catholicus Bernardus, Bramundus autem filius Rogerij Siciliæ Regis fit Princeps Hierosolymæ: Patriarcha eligitur Daibertus Priamus Archiepiscopus Legatus Papæ, qui iue- rat ad bellum, & Goffredus Princeps Hierosolymæ ambo à suis Pa-

Patriarchis receperunt potestatem sui Principatus; *to. 11. anno 1099. in fine.*

Litteræ de Victoria, & alijs ibi peractis scriptæ Papæ ab exercitu; *to. 12. an. 1100.*

Goffredus titulo Ducis dominabatur in Ierusalem. Tirius dicit Titulo Regis; *to. 12. an. 1100. fol. 12.*

Goffredo mortuo Balduinus electus fuit successor eius; *ibid.* Secunda expeditio in Terram Sanctam facta *an. 1101.* Cum Victoria, sed per Alexium Comnenum Imperatorem Constantinopolis quomodo impedita; *ibid. in fine anni.*

In Terra Sancta Ierusalem Patriarcha rursus eligitur; *tom. 12. an. 1107. c. 8. &c.* Item Antiochiæ, &c.

Balduino mortuo eligitur Rex Balduinus II. eius affinis, sed hic audiens, quod etiam Eustachius esset electus statim cum admiratione omnium renunciavit, ad sedandam perturbationem; *tom. 12. an. 1118. fol. 131.*

Rogerus Princeps Antiochiæ in bello cum Saracenis occisus. Sed Balduinus renouat bellum, præcedente Signo Crucis, & habet Victoriâ; *tom. 12. an. 1120. fol. 143.*

Tyrus capitur auxilio Venetæ Classis; *to. 12. an. 1123.* Rex Balduinus capitur à Saracenis, sed totus Populus Christianus indicoiunio, &c. exit in bellum,

superat Saracenos, & multa eorum millia occidit; *to. 12. anno 1124.*

Balduino mortuo, eius Gener Fulco Comes Tironensis eligitur; *to. 12. an. 1131. in fine.*

Fulcone mortuo (ab eo cecidit) reliquitur hæres

Balduinus tredecim annorum. Mater eius Melelledis suscepit administrationem; *tom. 12. anno 1142. in fine.*

In quadam factione belli miraculosè liberatur exercitus Christianorum; *to. 12. an. 1144. in fine.*

Edeffa capitur à Paganis; *to. 12. an. 1145.*

Exhortatio Gregorij III. ad omnes Fideles pro Terra Sancta; Multa de hoc; *to. 12. an. 1145.* & maximè hortatur Gallos. Quas Indulgentias, & Priuilegia concessit euntibus ad hoc bellum. Cruciatæ, *ibid.* & ad hoc Galli indicunt Concilium; *to. 12. anno 1146.*

In hoc Concilio Sanctus Bernardus electus fuit Dux belli, etc. *ibid.* hæc expeditio malum exitum habuit, quia Rex Ludonicus malè contra Deum se gerebat in alijs; *tom. 12. an. 1146. fol. 328.* licet Sanctus Bernardus ad hoc inuitauerit bellum, etc.

Exhortatio maxima facta à Sancto Bernardo ad hoc bellum, *ibid.*

Expeditio hæc quando, & quomodo posita in executione: Reges

ges duo Gallie, & Romanorum, idest Germanie Conradus; & duo Cardinales cum eis ierunt; *an. 1147. fo. 12.*

Cum Occidentales bellum acturi essent contra Saracenos, Græci calcem fannæ miscuerunt, & ita innumeris mortuis; *fo. 12. an. 1147. fol. 337.*

Anno 1148. Exercitus Regis Gallie Ludouici, & Conradi Regis Romanorum perueniunt in Syriam, et Palestinam; *fo. 12. fol. 344.* sed orta contentione inter Principes nil dignum facturum est.

Balduino mortuo succedit Rex Ierusalem Almericus frater eius; *fo. 12. an. 1163. in fine.*

Pro Terræ Sanctæ subsidio semper laborarunt Pontifices; *tom. 12. an. 1180. fol. 751. &c.* exhortatorie littere; Multa de hoc, &c.

Saraceni multum proficiunt contra Christianos in Terra Sancta, Duce Saladino; *tom. 12. anno 1185.*

Rex Angliæ supplicatur, vt vadat in auxilium; *ibid.*

Saraceni tentant capere Ierusalem prodicione vnus Templarij: vincuntur à paucis; *fo. 12. an. 1186 fol. 792.* sed anno sequenti Christiani vincuntur: Vastatur Ierusalem; *fol. 794.* tertium occisi, etc. Capta Ciuitas à Saladino: in alijs locis resistebant Saracenis.

Pro eius liberatione, & auxilio valde laborat Romanus Pontifex; *fo. 12. an. 1187. fol. 797.* dignæ litteræ.

Pro succursu Terræ Sanctæ Cardinales omnes Romæ promittunt simul de assensu Papæ relinquere delicias, & pauperes Cruce assumpta prædicare verbo, & operibus, cunctes mendicando, & cætera multa: nec vquam Equum ascendere donec liberata esset Terra Sancta; *an. 1187. fol. 800.* Ieiunia indicta à Gregorio VIII. & alia, &c.

Pro succursu eodem impositæ decimæ omnibus Secularibus, & Laicis sub pœna excommunicationis; *tom. 12. an. 1188. fol. 802.* exceptis ijs, qui ad bellum procedebant

Reges Gallie, & Angliæ Crucem capiunt, & alij cum eis; *ibid.* sed propter bella inter eos non est secuta expeditio; *an. 1189.* Fridericus Imperator iuit in subsidium; *ibid.*

Danie Rex ad idem se parat, sed moritur; *ibid.*

Riccardus Rex Angliæ mortuo Henrico Patre pergit in Terram Sanctam cum Cruciatâ, &c. *an. 1190.* Fridericus dum, victo Soldano, Iconij se lauat in flumine Saleph mergitur; *an. 1190. fol. 824.* eo mortuo Conradus Dux Sueuiæ filius eius gerit, & gubernat bellum; *fol. 825.*

Riccardus, & Rex Gallie Philip-

T t t lip.

lippus perueniunt Palæstinam; sed Rex Galliarum ob inimicitias cum Riccardo Rege Angliarum discessit à Palæstina; *an. 1191. tom. 12. fol. 830.*

Ipsè Rex fœdus cum Saladino per tres annos facit; Regnum Ierosol. suo Nepoti Henrico dedit, occiso Conrado regnante; *to 12. an. 1191. fol. 840.*

Pontifex dolet, quòd Principes non succurrant Terræ Sanctæ; *to. 12. an. 1192. fol. 856.*

Quare non habuerunt victoriam Christiani in Terra Sancta: ob multa vitia; *ibid.*

Celestinus III. laborat pro succursu Terræ Sanctæ; *tom. 12. anno 1195. fol. 886. 7. 8. &c.*

Imperator disponit cum multis succurrere. Henricus V. *ibid.* Eius Exercitus peruenit in Palæstinam; *an. 1197. fol. 893.* sed mortuo Henrico in Sicilia, Duces, & milites arripuere fugam; *an. 1197. fol. 895. &c.*

Mortuo Henrico Rege Ierusal. Almericus Rex Cyprij duxit in Vxorem Viduam relictam FridERICI, & Regni sceptrum accipit; *to. 13. an. 1198. fol. 21.*

Innocentius III. pro succursu Terræ Sanctæ laborat; *ibid. f. 22.* Optima exhortatio, & *fol. 23.* maximè laborat. Magna Clades fit Christianorum à Saracenis in Ioppe; *to. 13. an. 1198. fol. 22.* Almericus, qui optimè in bello se gesserat è propria fenestra ca-

dens fractis ceruicibus moritur; *ibidem.*

Innocentius III. magna promittit Cruce signatis; *fol. 23. & anno 1199. fol. 45. &c.*

Cruce signati cunctes ad bellum Terræ Sanctæ sine luxu, & vestibus coloratis eunt; *tom. 13. an. 1200. in fine.*

Innocentius III. timens de Soldano, ob magnam Victoriam, contra Babilonios hortatur pro succursu Terræ Sanctæ Principes &c. *to. 13. an. 1201. in fine.*

Innocentij opera congregatur exercitus Cruce signatorum ex vniuersa Europa Venetijs pro succursu Terræ Sanctæ; *to. 13. an. 1203. fol. 94.*

Exercitus, qui Venetijs cum ipsorum Duce abiturus erat statim in Syriam, Iaderam contra Regem Vngariæ, capit, opprimit, &c. Papa excommunicat: &c. *tom. 13. anno 1203. fol. 95.* cum peruenit Siriam, hæc à Saracenis erat oppressa; *fol. 96.*

dolet de hoc Pontifex, &c.

Lætitia exultant audientes Christiani Terræ Sanctæ, quòd Imperator Constantinopoli electus erat Latinus; idest Balduinus Comes Flandriæ; *tom. 13. a. 1204. in principio, &c.*

Moritur Rex Ierosolimitanus, & eius filius; *to. 13. a. 1205. fol. 139.* Patriarcha eligitur Episcopus Vercellenfis. Venit Romam; à Papa confirmatur, & Pallium

habet. *an.* 1205. *fol.* 143.

Ioan: Bremenſis ꝑ Comes deſponſat ſibi Reginam Ieruſalem, & pro dote habet Regnum; *tom.* 13. *an.* 1210. *fol.* 197.

Pueri innumeri, & mulieres abſque Duce, & Reſtore ſe accingunt ad bellum Terræ Sanctæ: venerunt in Italiam; diſperſi ſunt omnes, &c. *to.* 13. *an.* 1212. *in fine.*

Saraceni ob timorem, Concil. Lateran. IV. Paleſtinam Chriſtianis volunt concedere cum ducentis Terris, &c. & Tributum annuum ſoluere; *tom.* 13. *an.* 1214. ſed non videtur habuiſſe effectum.

Innocentius III. pro ſuccurſu Terræ Sanctæ in Concil. Later. IV. laborat; *tom.* 13. *an.* 1215. *fol.* 244.

Honorius III. laborat pro ſuccurſu Terræ Sanctæ; *tom.* 13. *an.* 1216. *fol.* 252. & imprecat, quod decretum fuerat in Concil. Later. IV. ſub Innocentio III. per totum annum 1218. &c.

Iam Cruce ſignati pergerant in Syriam ex omnibus Mundi partibus; *tom.* 13. *an.* 1217. *fol.* 263. & ſeq.

Exercitus Chriſtianorum peruenit in AEgyptum, & inde cepit bellum ex Peluſio; *tom.* 13. *an.* 1218. *fol.* 278. 79. &c. & obtinent Viſtoriam, &c. ſed *an.* 1219. *fol.* 291. &c. noſtri à Saracenis in Ieruſalem Cladem ſubſtinue-

re maximam, &c. quomodo noſtri AEgyptum inuaſerunt, & viſtoriam maximā obrinuerūt, &c. ſed anno 1220. Chriſtiani in AEgypto, & alijs locis multa patiūtur à Saraceniſ; *f.* 309. perdunt Peluſium, ſeu Damiatam; *an.* 1221. Multa de hoc caſu, &c.

Fridericus II. Imperator ducit in Vxorem Iſabellam filiam Ioannis Regis Ieruſalem; *to.* 13. *an.* 1223. *fol.* 328. vadit pro ſuccurſu Terræ Sanctæ; *tom.* 13. *anno* 1225.

Honorij III. maxima diligentia hortatur omnes Reges, et Principes pro ſuccurſu Terræ Sanctæ; *ibidem an.* 1224. & 25.

Rex Ieruſalem Ioannes Bremigi, qui Regnum Ludouico II. pro dote promiſerat, reſquiſitus vt dimitteret Regnum, dimiſit Ludouico; *to.* 13. *an.* 1226. *fol.* 359.

Gregorius IX. multum laborat pro ſuccurſu Terræ Sanctæ; *to.* 13. *anno* 1227. &c.

Friderici II Imperatoris ſocordia, & negligentia res Ieruſalem, & Terræ Sanctæ totius dilabuntur; *ibid.*

Fridericus vadens in Terram Sanctam concordauit turpiter cum Saraceniſ; *to.* 13. *an.* 1228. *fol.* 385 Fridericus pepigit iniquum ſedus cum Soldano Babiloniæ: partem Ieruſalem habuit, Templi artibus, etc. Saraceniſ conceſſis: machinas bellicas, etc.

cis dedit, & redijt; *to. 13. a. 1229.*
 in principio maximum scandala-
 lum, & Christianorum vitupe-
 rium, diffusè per multa folia:
 Imo quia Soldanus Damasci ha-
 bebat interesse in hoc negotio
 noluit pacem acceptare: beni-
 gnum Fridericus se exhibebat
 Saracenis, iniquus Christianis: ob
 retentum Hyerosolimis Macho-
 metis Cultum interdictum posi-
 tum in Ierusalem à Patriarcha:
 Fridericus adhuc erat excom-
 municatus à Papa: Magna ibi
 confusio.

Capitula Pacis iniquæ ibi ha-
 bentur. Gladium, qui à Papa ha-
 buerat de Altari Sancti Petri
 Soldano consignauit. Coronam
 sibi imposuit, etc. A Templo
 Sancto Christianos expulit, &
 doctrinam Machometis per Sara-
 cenos publicari concessit, &c. di-
 cit ibi Papa de Templo in quo
 Christus docuit; *fol. 396.*

Gregorius IX. laborat cum Prin-
 cipibus pro succursu Terræ Sanctæ;
to. 13. an. 1234. fol. 459.

Episcopi multi ad id se accin-
 gunt.

E Gallia soluit exercitus pro suc-
 cursu Terræ Sanctæ; *to. 13. an.*
1239. in fine.

Terræ Sanctæ, et Ierusalem præ-
 cipui habitatores magnam stra-
 gem patiuntur: à Chorasminitis
 innumeri trucidati. S. Sepulcrû,
 et aliæ Ecclesiæ scdè profanantur.
tom. 13. an. 1244. fol. 582.

Multa de hac calamitate, etc.

Innocentius IV. laborat pro re-
 cuperanda Ierusalem; *to. 13. an.*
1245. in fine.

S. Ludouicus Rex Galliæ ad hoc
 se accingit; *ibidem*, iter arripit;
an. 1248. to. 13. fol. 648. perue-
 niunt in AEGIPTU: capiunt Da-
 miatam magna læticia, etc. Intra
 AEGIPTUM penetrant; *a. 1249.* in
 principio.

Maximum bellum committunt
 cum Saracenis, et Christiani vin-
 cuntur *an. 1250.* mira crudelia
 contra Christianos fecerunt. Sâ-
 ctus Ludouicus capitur à Sa-
 racenis, et in his angustiis
 petit à Cappellano Breuiari-
 um, vt horas recitaret; *ibid.* hoc
 tempore à suis fuit trucidatus
 Soldanus, et Saraceni cogita-
 bant Sanctum Ludouicum elige-
 re Regem; solum timebant, quia
 erat Christianus; *fol. 658.* Totam
 historiam in sua Epistola nar-
 rat Rex; *fol. 659. & seqq.* libera-
 tus Rex restituendo Damiatâ,
 seu Pelusium, & alijs pacis, etc.
 Hortatur alios Principes pro
 subsidio, etc.

S. Ludouicus per quinque an-
 nos mansit in Terra Sancta pro
 liberandis Captiuis, etc. *anno*
1251. et alia memoranda fecit,
 etc. *fol. 679.* Christianorum Ca-
 dauera proprijs manibus sepe-
 lit, etc.

Regnum Ierusalem interim à Re-
 ge Cypri regitur ob perfidiam
 Fri-

Friderici, et Conradi eius filij;
to. 13. an. 1252. fol. 686.
 Interim moritur Blanca in Gal-
 lia Mater Sancti Ludouici, et
 Regno sine superiore remanen-
 te cogitur redire; *tom. 13. anno*
1252. fol. 687.
 Terracinenses totaliter Papę se
 submitunt; *tom. 13. an. 1204. fol.*
134.
 Terręmotus in morte Christi mul-
 tos effectus in diuersis locis pro-
 duxit; *to. 1. fol. 181.*
 Terręmotus vehemens ortus An-
 thiochię; *tom. 2. an. 111. fol.*
50.
 Terręmotus maximi per Orien-
 tem facti; *to. 2. an. 237. fol. 391.*
¶ 92.
 Terręmotus adeo graues fuerunt
 vt Terrę hiatu etiam Ciuitates
 absorberentur; *tom. 2. an. 243.*
fol. 400.
 Terręmotus magnus in Oriente
 exortus cum Catholici patiun-
 tur persecutionem; *to. 3. an. 340.*
fol. 509. ¶ 10.
 Terręmotus maximus in Asia, quo
 corruit Nicomedia; *tom. 3. an.*
358. fol. 722. Aliaque prodigia;
ibid.
 Terręmotus ingens per varia lo-
 ca, et regressus Maris; *to. 4. an.*
365. fol. 185. ¶ 86. ¶ fol. 695.
 Terręmotus magnus in Oriente:
 labitur Nicea; *to. 4. an. 368. fol.*
209.
 Terręmotus magnus factus in
 obitu Sancti Paulini Episcopi

Nolani; *tom. 5. anno 431. fol.*
607.
 Terręmotus ingens per totum fe-
 re Orbem fuit *an. 446. et per sex*
mensēs continuos durauit; to. 6.
an: vt supra, fol. 36. multa acci-
derunt Constantinopoli, etc.
 Terręmotus magnus Antiochię:
 Ciuitas ferē tota labitur; *tom. 6.*
fol. 238.
 Terręmotus magnus Constanti-
 nopoli: terra emittebat fęto-
 rem; *to. 6. an. 477. fol. 334.*
 Terręmotus ingens in Dardania;
tom. 6. an. 518.
 Terręmotus terribilis Antiochię;
to. 7. fol. 107.
 Terręmotus ingens Antiochię; &c.
to. 7. an. 528. hoc tempore ex
pietate quilibet Ciuium præfo-
ribus scribebat hæc verba Chri-
stus nobiscum stete; & sic euase-
runt; ibidem fol. 144. Hæc Cla-
des fuit ob hærcim defensam
Nestorij; ibidem.
 Terręmotus ingens Constantino-
 poli durauit per quadragin-
 ta dies; *an. 553. tom. 7. fol.*
442.
 Terręmotus maximus Constanti-
 nopoli, & varij casus, ac misera-
 biles; *tom. 7. an. 557.*
 Terręmotus ingens Antiochię;
 magnaue damna; *tom. 7. anno*
587.
 Terręmotus vehementissimi in to-
 ta Italia; *an. 615. tom. 8. fol.*
247.
 Terręmotus magnus Romę, & ex-
 tra;

- tra; *an.* 1231 *tom.* 13. *fol.* 418.
 Terræmotus ingens Constantinopoli cū hæræsis Imaginū graf-
 sabatur: omnes Imperatorū Ima-
 gines corruentes comminuit,
 ac muros; *to.* 9. *a.* 740.
 Terræmotus adeo magni, vt mon-
 tes vnirentur, & Castella à Ter-
 ra absorberentur; *tom.* 9. *an.* 742.
fol. 142.
 Terræmotus ingens in Italia; *tom.*
 9. *an.* 801.
 Terræmotus magnus Romę, & ali-
 bi; *anno* 847. *to.* 10. *fol.* 55.
 Terræmotus horrendus Constanti-
 nopoli per dies quadraginta
 durat; *to.* 10. *an.* 861. *fol.* 200.
 Terræmotus magnus Constanti-
 nopoli fit; *tom.* 10. *an.* 870. *fol.*
 470.
 Terræmotus ingens Constantinopoli,
 & in Lacedæmonia; *to.* 10.
an. 986.
 Terræmotus ingens Constantinopoli,
 quid significabat; *to.* 11. *an.*
 1011.
 Terræmotus ingens Constantinopoli
 per tres menses durauit; *to.*
 11. *an.* 1038. *in fine.*
 Terræmotus ingens in Oriente:
 Constantinopoli Templum S.
 Sophiæ corruit; *tom.* 11 *an.* 1064.
in fine. per duos annos durauit.
 Terræmotus ingens in Italia, &
 multi Casus prodigiosi: Trans-
 latio Villæ in alium locum, &c.
tom. 12. *an.* 1117 *fol.* 120.
 Terræmotus horrendus Siciliæ, &
 Calabrię: Catania Ciuitas tota

- corruit: quindecim mille perso-
 næ cum Episcopo oppressæ; *to.*
 12. *an.* 1169. *fol.* 619. Causa Cla-
 dis Catanę.
 Terræmotus maximus in multis
 locis Europæ; *to.* 13. *an.* 1201.
fol. 75.
 Terræmotus magnus in Syria:
 multę Ciuitates corruunt; *to.* 13.
an. 1202. *fol.* 89.
 Terræmotus vehementes in Italia:
 Ciuitates cadebant: in Cypro
 duæ Ciuitates à Terra deglutiū-
 tur; *to.* 13 *an.* 1222. *fol.* 324.
 Termæ Nouati, idem sunt ac
 Termæ Timothinæ; *to.* 2. *an.* 150.
fol. 150.
 Termæ Diocletianæ, *an.* 298. fieri
 cęptæ à Christianis ædificatæ
 per annos septem; *an.* 298. *fol.*
 702. Postea dirutæ: conuersæ in
 Ecclesiā Sanctæ Mariæ Ange-
 lorum; *fol.* 704.
 Tertullianus labitur in Hæræsim
 Montani; *tom.* 2. *an.* 173. *fol.*
 185.
 Tertullianus Cartaginensis Eccle-
 się alumnus fuit; *to.* 2. *an.* 197.
fol. 266. Vbi eius Genealogia;
fol. 268. præstantissimi Ingenij,
 sed tenacissimi, *ibid.* eius erroris
 principium *f.* 280. *an.* 201. ex
 Romani Pontificis contemptu
 incepit; *ibid.* Tota eius Vita, er-
 rores, &c. *ibid.* & *seqq.* deceptus
 fuit à Paulo Montanista; qui re-
 uelationem Paracliti iactabat;
ibidem. contra Ecclesię mores, &
 Traditiones scribit; *an.* 216. *fol.*

323. & *seqq.* Tertulliani casus, seu lapsus exaggeratur; *an.* 216. *fol.* 327.

Tertulliani opera semper legebat S. Cyprianus; *tom.* 2. *an.* 216. *fol.* 328.

Testamentum Vetus à malo Deo factum dicit Marcion; *to.* 2. *an.* 146. *fol.* 117.

Testamentum Vetus non esse recipiendum dicunt Apostolici; *vide* Apostolici.

Testes septuaginta duo erant necessarij ad damnandum Episcopum: & hic numerus dicitur libra occidua; *to.* 2. *an.* 302. *fol.* 739.

Testes multi olim requisiti in depositione Episcoporum, sed raro sic factum patet de depositione Nestorij in Concil Ephes. de depositione Dioscori, & aliorum in Calcedonensi; *tom.* 6. *fol.* 14.

Teutonicorum Equites; *vide* Militia.

Themistiani hæretici dicunt Corpus Christi corruptibile; *tom.* 7. *anno* 519. *fol.* 54.

Theodoretus eximius Vir creatur Episcopus in Syria; *tom.* 5. *an.* 423. *fol.* 481. Inuitum dicit se ordinatum, &c. octingentas sub se habebat Paræcias, &c. *tom.* 5. *fol.* 485. Acerrimè laborauit contra hæreticos Marcionitas; *fol.* 48. laudat Theodorum Mopsuestenum Episcopum: & tamen hic fuit nefandissimus hæreticus; *tom.* 5. *fol.* 506. ex

quo colligitur eum fuisse ipsius communionis; sed licet amicus illius, & Nestorij, & inimicus Cirilli Alexandrini, tamen amicissimus Leonis primi Pape, & in Communione Catholica, gloriosus est mortuus; *fol.* 507. *to.* 5. Non benè videtur loquutus de Maria, an dicenda Deipara, dicens esse vanam questionem: et multa de hoc; *to.* 5. *fol.* 543. fauit Nestorianis: multa dixit contra Ephesinā Sanctam Synodum, & contra Cyrillum, *to.* 5. *an.* 431. *fol.* 598. Inuehitur in Catholicos dicentes Deum esse passum; *ibid.* sed non ita dicebant Catholici, sed Christum Deum hominem passum; *fol.* 599. sollicitat Episcopos multos, & præsertim Italix contra Cyrillum; *fol.* 602. Quando autem Ioannes Episcopus Antiochenus fautor Nestorij se retraxuit iuxta formam præscriptam à Cirillo, Theodoretus non consensit, sed constans in sententia mansit, quod nisi Cirillus sentiret secum in doctrina, nolebat cum eo communicare; *fol.* 625. Postea subscripsit formulæ fidei missæ à Cirillo, sed tamen non reliquit amicitiam Nestorij; *fol.* 628. postea reliquit Nestorium, eique aduersatus est, & dilexit Cirillum eximie; *fol.* 629. & dicit Nestorium iuste damnatum; *to.* 5. *fol.* 655. *an.* 436. sæpè ipsum vocat impium, supplicio dignum, &c. & digna mor-

morte mortuum, quia vermibus scatentē, &c. *fol. 657. & seq. libris eum persecutus est; ibid.*

Theodoretus scripsit acerrimè in Causa carcerationis Episcopi Alexandrini de Antiochena Iurisdictione contra Alexandrinā, & ideo incurrit inimicitiam Dioscori, qui erat Apocrisarius in Concil. Prouinciali Constantinopolitano pro hac causa congregato; *tom. 5. fol. 678.* Declarat se credere cum Nestorio, sed cum fide Catholica; multa de hoc, *tom. 6. an. 443. fol. 15. & 16.* liberatur à calumnia, quòd scripserit malè in obitu Cirilli; *to. 6. fol. 21.* à Dioscuro Episcopo Alexandrino de hoc calumniam audit, & se defendit; *fol. 22.* Imo Antiochenos semper hortatus est fugere Nestorium, &c. *fol. 23.* facit fidei professionem optimam, *ibidem.* Rursus accusatur, quòd defenderet Nestorium, & Theodorum Mopsuestenum, & scripta contra Cirillum: se defendit, & petit Concil. *to. 6. fol. 52. & 53* Multa bona à se facta narrat in suo Episcopatu (& digna sunt) *ibid.* vndique contra eum insurgunt calumniæ; *fol. 69. & 70.* A Synodo Ephesina secunda Latrociniali depositus fuit; *fol. 99.* ad Papam appellat; *ibidem, & fol. 100. & 101. &c.* Sedem Apostolicam toti mundo præesse dicit; *fol. 100.* petit ab Imperatore licentiam

veniendi Romam; *fol. 103.* Eius scripta sicut illa Nestorij in Pseudo Synodo damnata; *ibid. & fol. 104.* de quo dolet, sed maximam patientiam ostendit; *ibid.* Sporatius Comes domesticorum eum defendit, & hac occasione multa facit, & dicit Theodoretus, quibus se purgat à calumnia, & mala opinione fautoris Nestorij, & quòd pro eo in Concil. Ephesino egerat, nūc purgat; *fol. 106.* fidè in Ecclesia Romana semper seruari dicit, vt ex ea Orientales illam habeant; & professionem Fidei Catholicæ Romanæ facit; *tom. 6. an. 450. fol. 121.* de Iudicio Synodi, & Iudicium secularium cognitorū pro Imperatore Theodoretus, qui à Leone restitutus fuerat in Episcopatu, admittitur sedere in Concil. Calcedonenſi; *tom. 6. anno 451. fol. 142.* Theodoretus à Leone I. excitatur ad secum pugnandum contra hæreticos; *tom. 6. fol. 188.* & valdè eum commendat, vt Euthichianos, & Nestorianos impugnet, &c. tandem moritur eodem *an. 453.* & quia prius malè audierat ob fauorem Nestorij, propter quod in Concilio Calcedonenſi anath. dicere Nestorio fuit missus, in multis Epistolis reliquit benè testatam Catholicam Fidem; *to. 6. an. 455. fol. 189.* Cùm verò Euthichiana heræsis de vnitate naturæ profligata esset, Nestoriani

riani tanquam de dualitate personarum data esset sententia exultarunt; & Theodoretum Imaginem (quia olim Nestorio fauebat) in curru ponentes cum himnis, &c. Siri introduxerunt in suam Ciuitatem; *an. 520. tom. 7. fol. 69.*

Theodoretus defenditur in S. Concilio, & Epistola illi attributa, probatur esse impostura; *tom. 7. an. 553. fol. 402. & fol. 425.*

Theodoretum errores (licet retractati alijs) damnantur à Vigilio post mortem, non tamen persona; *tom. 7. anno 553. fol. 426.* quia in Communione Catholica fuit mortuus, & non perseuerauit in errore.

Theodoricus venit in Italiam; *an. 489. vide Imperium; Vincit Odoacrem; tom. 6. fol. 454. an. 490.*

Theodoricus occiso Odoacre solus regnat: et titulum Regis tenuit; *tom. 6. an. 493.*

Theodorus Mopsuestenus Episcopus laudatur valde à Theodoro; *tom. 5. an. 427. fol. 506.* & tamen hic fuit hæreticus nefandissimus. Multa de eo habes: aliqui laudarunt, &c. *tom. 5. fol. 650. &c.*

Theodori Episcopi Mopsuesteni hæreses narrantur; *to. 7. a. 546. fol. 340.* & confutatio earum: fuit unum ex præsentis tribus Capitulis Orientalium Acephalorum ad infamandum Calcedonensem

Concilium: hæreses autem ei attributæ sunt: Christum Verbum, esse diuersum à Christo patiente, & hunc esse melioratum profectu operum, & baptizatum in Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, & per Baptismum accepisse gratiam, et meruisse filiationem Dei, et post Resurrectionem factum impassibilem: et Apostolis non fuisse datum Spiritum Sanctum nisi figuratiuè; Verbum vnitum Christo, sicut vir Vxor; et quod à suo dogmate Christus voluit Christianos vocari, sicut Manichei, et alij à suo Magistro; *ibidem.* hæc, et alia eius dicta, quæ innumera sunt (licet prius confutata, et absolutus fuerat) ob litem trium Capitulorum, Vigilius Papa per suum Constitutum, seu Decretum omnia distinctè confutat; *tom. 7. an. 553. fol. 407. vsq; ad 422.* sed ipse non damnatur, quia in Communione Catholica mortuus, etc.

Theodosianus Codex fit; *an. 435.* In eo non solum Christianorum Imperatorum leges, sed et aliorum Gentilium, quæ bonæ erant, sunt contentæ. Et qui fuerint eius Codicis Authores; *tom. 5. an. 435. fol. 654.*

Theodotion transtulit Sacram Scripturam; postea factus hæreticus sequutus dogmata Marcionis; *tom. 2. an. 184. fol. 242.* Ab Ecclesia fuit recepta; *ibid.* sed

adhibita Censura Origenis; *ibid.*
 Theodorus hæresiarcha; *an.* 196.
fol. 255. *tom.* 2.

Theodotus II. alius hæreticus; *an.*
 196. *fol.* 258. *to.* 2.

Theophilatus Acridæ Primatiæ
 in Bulgaria Episcopus; *to.* 11. *an.*
 1071. *fol.* 404.

Theologiæ Scholæ apertæ primò
 Romæ sub Agapeto Papa; *an.*
 535. *to.* 7. *fol.* 234. prius solis
 Traditionibus Romana Ecclesia
 regebatur, etc. *ibidem* causa cur
 apertæ fuerint, quia hæretici tur-
 babant puritatem, & simplicitatē
 doctrinarum; tunc opus fuit vt
 Ecclesia haberet tractatores, qui
 sophismatibus hæreticorum resi-
 sterent; *ibid.*

Theologia Alexandriæ primùm
 explanata, deinde etiam Nisibi
 per Hebræos, postea Romæ; *to.* 7.
an. 535. *fol.* 234.

Theologia est Thus purum, quod
 Deo offertur; *to.* 8. a. 649. *fol.* 407.

Theologia in studijs Vniuersitatis
 inter alias facultates legatur; *to.*
 13. *an.* 1231. *fol.* 422.

Theopaschitæ dicebant Deum es-
 se passum: Caput fuit Petrus
 Fullo Episcopus Antiochiæ in-
 trusus; *to.* 6. *an.* 474. *fol.* 303.

Theopaschitarum hæresis erat,
 Christum passum esse secundum
 diuinitatem; *to.* 10. *an.* 862. *fol.*
 225. idem Armeni dicebant; *fol.*
 256. *an.* 863.

Theophanes Nestorius vsque ad

ad annum 813. fuit Monachus
 magni nominis; *tom.* 9. *an.* 813.
fol. 586.

Theoristæ S. Virginis Vita, quæ
 in Insula Paro per triginta-
 quinque annos sine pane, et ve-
 stibus steterat; *to.* 10. *an.* 902.

Thinatus Elurus ex Monacho Pres-
 byter, occidi curat Proterium E-
 piscopum Alexandrinum; *tom.* 6.
an. 457. Monachos sollicitauit
 ad hoc: erat Dioschori sequax:
 Concil. Calcedonense impugnatur
 curat se eligi, seu inuadere Epis-
 copatum Alexandrinum, et euadit
 Episcopus; *fol.* 221. non reci-
 pitur: indignus iudicatur; *ibid.* &
seqq. *fol.* 226. eius electionem
 improbat Leo I. Papa; *to.* 6. *fol.* 230.
 ex Concilij Constantinopolitani
 decreto deponitur, et expellitur;
to. 6. *fol.* 245. *an.* 460. recurrit ad
 Imperatorem Constantinopolis,
 sed nihil proficit, quia Papa ra-
 tam habet depositionem, & iu-
 bet eligi alium; *tom.* 6. *fol.* 246.
 Ipse verò relegatur ab Impera-
 tore iussu Papæ; *fol.* 247. sed im-
 perante Zenone Hæretico reuer-
 titur Alexandriam: expellit Thi-
 moteum Catholicum, et inuadit
 Ecclesiam, indignaque facit, etc.
to. 6. *an.* 475. *fol.* 315. pergit
 Constantinopolim gaudentibus
 Euthichianis. Simplicius Papa
 resistit validè; *fol.* 318. timens
 magnum malum a Zenone, ve-
 nenum bibens mortuus est; *fol.*

334. & ideo dicitur prædixisse
sibi mortem; *ibidem*.

Thomæ Apostoli Crux multa mi-
racula edidit; *to. 1. an. 57. fol. 484.*
& 85.

S. Thomas Archiepiscopus Cātua-
riæ statim ac electus fuit fit Mo-
nachus, & postea subit onus,
quia qui tales non fuerunt, ma-
le passi erant; *to. 12. an. 1162. in*
fine. Discordiæ cum Rege An-
gliæ propter Immunitatem Ec-
clesiasticam, quia Rex sibi vsur-
pabat multa, & tributa Ecce-
siarum volebat, &c. *to. 12. anno*
1163. fol. 493.

Henricus II. erat Rex. Multa
occurerunt, &c. vt in suis locis:
tandem fuit occisus ab ijs, qui
putabant præstare obsequium
Regi; *to. 12. an. 1170. fol. 639.*

Tiberis inundatio; *to. 2. an. 154.*
fol. 130. alia maior, & magna
damna faciens; *an. 170. fol. 168.*

Alia maxima inundatio Ro-
mæ, & magni, ac multi serpentes
per flumen ad mare descende-
bant; *tom. 7. an. 589.* super mu-
ros Urbis ascendit; *ibidem.* in fi-
ne Anni maior fit; *an. 717. to. 9.*
fol. 16. per Vias latas per totam
Romam à Porta Sancti Petri ad
Pontem Miluium tota aqua; *v.*
Roma.

Alia maxima Eluuiò: Romæ
domos evertit, &c. multa mala,
&c. *tom. 13. an. 1230.* in prin-
cipio, vsq; ad Sanctum Petrum,

& Sanctum Paulum erupit.

Alia maxima inundatio Romæ
to. 9. an. 791. Sandalis, seu Cim-
bis per Urbem incedebat Papa,
vt iuuaret detentos domi; *ibid.*

Alia maxima inundatio Romæ;
& postea Pestis; *to. 10. an. 856.*
fol. 135.

Tiberis duplex inundatio Romæ
de Octobri, & Decembri; *to. 10.*
an. 860.

Tibicines adhiberi soliti, & quo-
ritu in funere Iudeorum; *to. 1.*
fol. 110.

Tiburtini bellum facientes cum
Romanis excommunicati à Pa-
pa Innocentio II. per obsidio-
nem capti; *to. 12. an. 1141.* re-
bellantes à Papa, se dant Impe-
ratori Friderico; sed hic Papæ
Ciuitatem restituit, monens eos,
vt Papæ obediant, quia ad eum
pertinebat; *tom. 12. an. 1155.*
fol. 395.

Tintinnabula non erant in vsu
olim, sed lignorum sonitu con-
uocabantur fideles; *to. 1. an. 58.*
fol. 562. & per cantum Alle-
luia, &c.

Tintinnabuli vsus, etiam apud
gentiles: primus omnium posuit
Cæsar in æde Iouis Capitolini;
ibid. 562.

Titulus Crucis primo latinam ha-
bebat linguam; *to. 1. fol. 78.*

Titulus Romæ primus fuit Pastoris
in Viminali, vbi fuit a Pudēte ex-
ceptus S. Petrus; *t. 1. a. 44. 332.*

V v v 2 Ti-

Tituli, seu Ecclesiæ, Romæ caperunt tēpore S. Petri; & quando aliæ; *to. 1. an. 57 fol. 480. vide Ecclesia.*

Titulis multis, & honoratis olim fideles salutabāt; *1. 1. a. 58. fol. 521.*

Titulis honoratis etiam Gentiles salutabant Sancti, & Apostoli; *an. 58 fol.*

Titulus Optimi (vnde Optimates) *ibid.*

Tituli Romæ diuisi ab Euaristo; *to. 2. an. 112. fol. 49.*

Titulus dicitur domus diuino Cultui mancipata; intelligitur de Titulis nouiter institutis ab Euaristo, quia etiam alij antea erant Romæ; *ib.* Tituli dicuntur ex rebus Fiscalibus, quia quādo fiscus aliqua sibi appropriabat, quædā Vela ijs imponebat, & Principi consecrabat: in ijs Velis Regia potestas præsentabatur, cum Imagine, vel nomine Imperatorum, ita quia domibus sacratissimis Deo, & Imagines Sanctæ, & nomina, &c. ponebantur, caperunt dici Tituli, quia Vexillum Crucis apponebatur, &c. *ibidem. fol. 53.*

Tituli etiam possunt dici, quia ijs Presbyteri adscribuntur à quibus ipsi nomen, & Titulum accipiunt, ut scilicet eius Ecclesiæ Presbyter quis dicatur; *to. 2. an. 112. fol. 53.*

Titulus Pastoris erectus primo Romæ in Thermis Nouatis; *an. 162. to. 2. fol. 137. est Ecclesia*

modò Sanctæ Potentianæ.

Titulus Sanctissimus; *v. Sanctissimus.*

Tituli; *v. Arma.*

Titulus à Sancto Siluestro primo fuit erectus in Thermis Traianis; *to. 3. an. 324 fol. 265.*

Tituli Pississimi, Sancti, Sanctissimi dari soliti Principibus, etiam Ethnicis à Sanctis Episcopis ob dignitatem, & honorem, non ob merita; *to. 6. an. 502. fol. 545.*

Titulorum Cardinalitiorum Clerici, & Cappellani tenentur obedire Cardinalibus; *to. 12. a. 1148. fol. 361.*

Toleranda sunt multa in necessitate, etiam à Papæ, & Episcopis; *to. 12. an. 1168. fol. 574.* Multa scripta de Sancto Tho: Cantuariensi, &c. à Papa Alexandro III.

Toletanum Concilium primum celebratum; *an. 405. to. 5. fol. 235.*

Toletanum Concilium secundum factum *an. 531. tom. 7. fol. 167.* Regnante Theude Gothorum Rege.

Toletanum Concilium tertium celebratur cum Papæ Legato Leandro; *an. 589.* Cum Gorhi Ariani ad fidem in Hispania conuersi sunt; *to. 7. an. 589.* Professio fidei Regis, &c.

Toletanum Concilium sub Gundemaro Rege Catholico; *tom. 8. an. 610. fol. 215.*

Toletum ex Decreto præfati Concilij

cilij sub Gundemero fit Metro-
polis, & Primatia Hispaniæ; *to 8.*

an. 610. Idem Decretum confir-
mat Rex; sed quomodo hoc Pri-
uilegium fit à Sede Apostolica
Toletanæ Ecclesiæ concessum
non apparet, *ibid. fol 217.* licet
semper hoc honore gaudere
copertum sit; sed Rodericus To-
letanus dicit à Papa Mart. I.
precibus Chindasuindi Regis
concessum hoc priuilegium Pri-
maris Tolerti; *to 8. an 649 fol. 417.*

Toletanum Concilium quartum
celebratur; *an. 633. to 8 fol 329.*
præfuit Sanctus Isidorus Hispa-
lensis Archiepiscopus Tolerti, qui
Archiepiscopus Primas Hispani-
æ totius confirmatur, quod
Priuilegium ante habuerat; *to 13.*
an 1210 ab Innocentio III. de-
mum obtinet. *ibid. fol 190*

Tolerti Archiepiscopus postquam
Ciuitas à Saracenis fuit liberata
Primas Hispaniæ fit à Gregorio
IX. *to 13 an. 1239 fol 534.*

Toletanum Concilium quintum
celebratur *an. 636. tom. 8. fol.*
340.

Toletanum Concilium sextum
sub Cintiliano Rege; *tom. 8. an.*
639.

Toletanum Concilium septimum,
sub Rege Chindasuindo; *to 8. an.*
646.

Toletanum Concilium octauum
celebratur; *an 653. fol. 439. &c.*
ge Reccessuinæto.

Toletanum Concilium nonum
celebratur *a. 655* Rege Recces-
suinæto.

Toletanum Concilium decimum
an. 656. Rege eodem.

Toletanum Concilium vndecimū
an. 675. sub Rege Bamba.

Toletanum Concilium duodeci-
mum celebratur; *an. 681. fol. 561:*
sub Rege Emigio.

Toletanum Concilium decimum
tertium *an 683.* sub eodem ce-
lebratur *to 8. an 683.*

Toletanum Concilium decimum
quartum, sub eodem celebra-
tur; *an. 684.*

Toletanum Concilium decimum
quintum sub Egicane; *an. 688.*
celebratur.

Toletanum Concilium decimum
sextum celebratur *an. 693.* sub
eodem Rege.

Toletanum Concilium decimum
septimum celebratur *an. 694.*
sub eodem contra Iudæorum
seditiones; *v. Iudæi.*

Toletanum Concilium decimum
octauum, sub impio Vitizza; *to.*
8. an. 701.

Toletanus Archiepiscopus fit Pri-
mas ab Urbano II. *tom 11 an.*
1088 fol 607.

Tonsura Clericorum; *v. Capilli.*
Tothilas Ghotus capto Vitige
per Bellisarium, & post occisum
Theobaldum à Militibus eligi-
tur Rex; *tom. 7. anno 542. fol.*
322. Campania potitur, &c. Be-
ne-

neuentum capit *an.* 543. Neapolim obsider, & tandem obtinet; *vide Imperium; vide Italia.*

Traditiones Apostolorum tenendæ (quia non omnia sunt scripta) *to. 1. an. 53 fol. 411. & 12* sicut depositum Ecclesiæ; *ibidem.*

Traditionum diuersæ species, quæ sunt contra legem, & Ecclesiam abrogandæ sunt, aliæ tenendæ quæ, &c *ibid.*

Traditiones malæ Iudæorum introducæ post reditum ex Babilonia; sed Hyeronimus aliter dicit; *ibid. 413* multa de his; *ibid.*

Traditiones bonæ Iudæorum à Christo laudatæ, malæ damnatæ; *ibid.*

Traditiones ab initio Ecclesiæ in veneratione fuerunt; *tom 1. an. 53 fol. 414.* Per Traditiones multa tenemus; *ibid. fol. 415.*

Traditiones negantes à fidei regula excidunt, & quare; *ibidem: fol. 414.* Ideo ab Hæreticis opugnata; *ibid.*

Traditionum libros multi scripserunt, & quæ veræ; *fol. 415. & 16. &c.*

Traditionibus multæ controuersæ dirimuntur; *ibid. 416. & 17.* SS PP. qui de Traditionibus egerunt easque mordicus tenuerunt innumeri, & qui; *ibid. fol. 18. 19. & 20. &c.*

Traditiones tenendas esse statim à principio Ecclesiæ docuit Papa Clemens I. *an. 95. fol. 733.*

Traditiones Apostolicas mordicus seruandas docuit S. Ignatius; *to. 2. an. 109. fol. 34. & 35.* sunt autem illæ quas Apostolicæ Ecclesiæ, id est ab eis fundatæ, seruabant; *ibid.*

Traditiones priuatorum hominum solent adducere violationem disciplinæ Ecclesiasticæ; *to. 2. an. 165. fol. 153.*

Traditiones Apostolicæ ab Ecclesia Romana custodiuntur; *to. 2. an. 165 fol. 153.*

Traditiones Apostolicæ vsque ad Tempora Clementis Alexandrini illibatè custoditæ: idem Clemens Alexandrinus dicit; *to. 2. an. 196. fol. 262.*

Traditiones Apostolicas impugnans in hæresim labitur paulatim; *to. 2. an. 217 fol. 330.*

Traditione Ecclesiæ multa sunt, quæ scripta non sunt; & quæ inter alia; *to. 2. an. 201 fol. 284.*

Traditiones spernens Origenes lapsus est adeo grauiter; *vide Origenes.*

Traditionibus Ecclesia Romana omnes difficultates superat in toto Orbe; *t. 2 a. 258. fol. 523.*

Traditiones Ecclesiæ tenendæ omnino sunt; *to. 9. a. 787 fol. 393. & 95.* siue scriptæ, siue non; *ibid.*

Traianus putrorum amator; *vide Pueri.*

Traiani anima ab Inferno liberata precibus Sancti Gregorij I. historia non est vera; *a. 604. to. 8. fol.*

fol. 181. & 83. Magna Traiani Vitia, &c. Sodomita, &c. Item historia de Vidua, &c. Multa de hęc materia. Ortum habuit hęc res, quod diceretur prodita à Sancto Ioanne Damiano, sed hoc non ita se habet, &c. *ibidem fol. 185.* Latinis incognita fuit hęc historia. Gręci de leuitate arguuntur multa de hoc.

Transiluani fidem recipiunt; *tom. 11. an. 1002. fol. 13.*

Translatio septuaginta Interpretum; *vide Scriptura.*

Translationes sacrę Scripturę; *vide Scriptura.*

Tria Capitula, quę volebant Acephali dānari de Concilio Calcedonenſi, erant; vt damnaretur Theodorus Mopsuestenus, cum suis tribus Epistolis, quę à Concilio habitę sunt, vt Catholicę: vt damnaretur Epistola Ibę, vt Executoriana, & scripta Theodoretī in Concil. contra anathematismata Cirilli; *t. 7. an. 538.* & hoc cepit ex eo quod damnatus fuerat Origenes, quod pati non potuit Theodorus Episcopus Cęsarę Cappadocię amicus scriptorum Origenis, & inimicus Mopsuesteni; Ideo hoc petijt ab Imperatore Iustino, quia erat Acephalus nō recipiens Calcedonenſe Concilium; *ibid.*

Hęc tria Capitula cum suis anathematismis ponuntur distincte in *t. 7. an. 546. fol. 340. & 41.*

Hęc tria Capitula iam damnata

per Imperatorem, & per Episcopos Orthodoxos, postea etiā à Vigilio Papa; *fol. 343.* Neque postea vllum pręiudicium factū est Concilio Calcedonenſi, quia ipsum non approbauerat doctrinam hanc; *ibidem.*

Tria Capitula quomodo defensa, & quomodo damnata; diuersus eorum status; *ibid.* scilicet damnatio scriptorum, & Theodoti Mopsuesteni; secundo damnatio Epistolę Ibę, & damnatio Theodoretī scriptorum contra Cirillum.

Tria Capitula pręfata ab omnibus Orientalibus oppugnata, ab Occidentalibus paucis defensa, Vigilius damnare prius non audebat, putans Calcedonenſi Concil. pręiudicare, sed postea videns non pręiudicārē, damanda censuit; *tom. 7. an. 547. fol. 360. & seqq.* prius stat in hoc negotio, sed non proficit. Nota quod condemnatio illa non tangebatur fidem, sed personas (licet vt suis locis, iam retractassent) voluit ergo Vigilius de hoc tractare in Concilio: maximum scisma in Ecclesia Romana ortum, propter tria Capitula *fol. 364.* quia videbantur fauere hęresi Nestorij, &c. In damnatione trium Capitulorum Vigilius prudenter se gerit, nam doctrinas Theodoti Mopsuesteni, Theodoretī, & Ibę, licet ab ipsismet retractatas, dā-

nat,

nat, personas tamen non damnat, quia in Comunione Catholica erant mortui, et in Concilio Calcedonenſi cogniti fuerunt Catholicici; *tom. 7. an. 553. à fol. 407. uſque ad fol. 440. &* quia ſciſmatici, et hæretici hæſitantes, contra Calcedonenſem eſtuabant non facientes mentionem de decreto Vigilij, publicauerunt Tria Capitula eſſe damnata, et Papam conſentiſſe, ideo maximū ſciſma in toto Orbe, et Vigilius calumniatus ab omnibus, et tamen quia Imperator ſciebat eum non damnaſſe Tria Capitula, relegauit eum; *fol. 435.* et licet prius ea damnauerat, ut iacebant, poſtea melius cogitans ſolas doctrinas damnauit, non perſonas; *fol. 436.*

Tribunal iudicij in Eccleſia erigi ſolitum etiam ab initio; *tom. 1. an. 57. fol. 453. v. iudex.*

Tributum quare, et quale ſolutum à Chriſto, quod fuit diſdragma; *tom. 1. fol. 133.*

Tributa multa, quæ ſolui ſolebant Romæ, etc. *to. 3. an. 330. fol. 405.*

Tributa aliquando relaxata; *to. 3. an. 330. fol. 408.*

Triclinij uſus apud antiquos; *to. 1. fol. 151. & ſeqq.*

Tricritæ rursus pullulant hæretici, qui tres Deos in tribus perſonis dicebant: Philoſophus Grammaticus impugnabat; *to. 7. an. 535. fol. 231.*

Trinitatis doctrina circa omnia;

to. 4. anno 373. fol. 351.

Trinitatem conſtare ex magno, maiore, et maximo; Apollinaris; *tom. 4. fol. 353. an. 373.*

Trinitatem fuiſſe Crucifixam, prædicauit dictus Petrus Fullo, ſeu Gnapheus, *an. 482. fol. 356.*

Trinitas dici non poteſt Crucifixæ; *tom. 7. fol. 38. an. 519. et fol. 40. 43. 44. 45.* Cauſa cur non dicerent vnum de Trinitate paſſum: ne ſubſtantia videatur paſſibilis, et ne filius videatur quid diuerſum à Trinitate, etc. *fol. 44. & 45.* et tamen ceſſante dubio hæreſis, à Romano Pontifice declaratum eſt dici poſſe vnum de Trinitate paſſum; *tom. 7. an. 533. fol. 186. & an. 534. fol. 200. & 201.*

Trinitatis Sanctiſſimæ profundiſſimus diſcurſus Hormiſidæ Papæ Vnitatis eſſentiæ, pluralitatis, ac proprietatis perſonarum, et quomodo vna ab alia, et tertia ab vtraque procedat; *to. 7. a. 521. fol. 75.*

Trinitas quomodo vnus Deus; *to. 7. ibidem: fol. 75. & 76. & c.* et Ioannis II. alius optimus diſcurſus; *to. 7. fol. 201.*

Trinitatem non eſſe Opificem Mundi; *tem. 7. anno 532. fol. 175.* dicebant Origeniſtæ quidā.

Trinitatis myſterium, æqualitas, etc. quomodo probantur per Ioannem ſecundum Papam; *tom. 7. anno 534. fol. 200. et per doctrinam S. Auguſtini probat, etc.*

Tri-

Trinitas personarum vnam habet
Deitatem, vnam potentiam, v-
nam voluntatem, Imperium,
operationem, et est omnium
creatrix, et proteatrix; *to. 8. an.*
649. ex Concil. Lateratensi sub
Martino I.

Trinitas personarum diuinarum
quomodo à Pontifice persuade-
tur Saracenis; *tom. 13. anno 1233*
fol. 441.

Trinitatis doctrinam non bene
Græci explicare videbatur cum
essentiam indiuiduè diuisam di-
cunt; *anno 785.*

Trinitatem non dari dicunt Bon-
gomili; *vide Bongomili.*

Trinitas Personarum Diuinarum
est in vna substantia; *tom. 13. an.*
1203. in fine.

Trinitatis fidem habes sine lectio-
ne, vel prædicatione, à Deo ha-
bet; *ibid.*

Trinitates tres, vna in Personis Di-
uinis cum vnitatem naturæ, secun-
da in Christo, tres substantiæ in
vna Persona, Diuinitas, Corpus,
& Anima; *ibid. tertia in Sacra-*
mento Eucharistiæ, in quo sunt
tres species in Vnico Sacra-
mento, Panis, Vinum, & Aqua;
ibid.

Orationes quare ad primam, vel
secundam personam diriguntur;
vide Orationes.

Trinitarij fratres de Redemptione
Captiuorum instituuntur, *anno*
1198. to. 13. fol. 13.

Trinitariorum Ordo confirmatur

ab Honorio III. *tom. 13. a. 1217.*
fol. 276.

Trisagium cani auditum est à Pue-
ro Constantinopoli; *an. 446.*
tempore magni Terræmotus: sic
autem fuit. Puer sublatu s fuit in
aerem, ita altè, vt amplius non
appareret omnibus spectantibus,
& post eadem via descendit, &
Imperatori, ac Episcopo dixit
se audisse Angelos Dei laudes
celebrantes, sic, Sanctus Deus,
Sanctus Fortis, Sanctus, & Im-
mortalis miserere nostri; *to. 6. an.*
446. fol. 37. & illud sic canere
Populo ab Episcopo præceptum
fuit, & cessauit Terræmotus.
Puer autem ille statim mortuus
est; *ibidem;* die 24. Septembris
id accidit, & hoc ad preces, &
supplicationes pro Terræmotu
continuo, qui per sex menses
durauit: & sic cessauit: hoc tem-
pore fuit propalatum Trisagium.
Est dispositio præparatoria, con-
tra heresim Eutichetis, qui di-
cens Diuinam, & humanam na-
turam in Christo factas vnam
tantum, Diuinitatem passam per
consequens debebat dicere; *fol.*
38. Petrus Fullo, qui intrusus
erat Episcopus Antiochiæ do-
cens Deum esse passum volebat,
vt ad Trisagium adderetur, qui
Crucifixus es pro nobis mise-
rere nostri; *tom. 6. an. 483. fol.*
303.

Trisagio Armeni addebant, qui
Crucifixus es pro nobis; *tom.*

X x x 10.

Trullarum Conciliorum est Concilium Generale sextum, tertiū Constantinopolitanū; *l. 8. a. 680. & 81. in hoc damnati Monothelitę.*

Turcę erant olim Populi habitantes circa Paludem Meotidem: erant horribiles visu, intonsi, sordidi, implexi, squalidii; *10. 7. an. 566.*

Turcę quadam vice pestem patientes stigmatē factō in fronte cum signo Crucis liberantur; *10. 8. an. 592. fol. 41.*

Turcę vocati ad militandum ab Heraclio cum Persis non valentes ferre ærumnas, & labores paulatim in suas domos sunt reuersi; *tom. 8. anno 626. fol. 272.*

Turcę egrediuntur ē portis Caspijs, & descendunt in Armeniam, quo tempore Imagines deludebantur; *10. 9. an. 763. fol. 265.*

Turcę Constantinopoli fidem recipiunt: eorum Duces ibi baptizantur, & Episcopum in Turcia habent; *tom. 10. anno 958.*

Turcę, qui habitabant ad partes Boreales Orientis, in monte Cauensi se continuerunt semper in finibus suis, tamen vocati à Saracenorum Rege Persiæ in auxilium, contra eum arma postea mouerunt, & Persiæ depositi sunt; *an. 1048. in fine.*

Deinde contra Romanum Imperium arma cepērunt, & postea eo potiti sunt; *ibid.* Deus permisit ob scissina Gręcorum. Erat Patriarcha Cōstantinopolis Michael Cerularius inimicissimus Latinorum, &c. *ibid.*

Turcę irrumpunt vsque ad Cęsaream Cappadocię; *an. 1067.* Ecclesiā Sancti Basilij diripiunt: erat locuples, &c.

Turcarum Sultanus Asam in Oriente insignem actum fecit. Capto in bello Imperatore Orientis Romano interrogans eum, quid sibi fecisset, si eum cepisset, Imperator respondit, plagis te afflixissem: Sultanus dixit, & ego obseruabo legem tui Christi, pacem habebo semper tecum, & deoscularo eo, dimisit cū omnibus alijs liberum; *tom. 11. an. 1071.*

Turcarum Princeps Tathatines superatur cū viginti quinque milibus à Theodoro Laschari Imperatore Gręcorū cum duomilibus; *10. 13. an. 1209. in fine.*

Thuribula plura in Templo; *10. 1. fol. 25.*

Thuribula Argentea, etiam ab initio fieri solita; *10. 6. anno 489. fol. 441.*

Thuribulum adhiberi solitum à Monachis, quando obuiant ibant Imperatori; *tom. 10. an. 100.*

Turonense Concilium secundum; *tom. 7. anno 570. celebratur ab*

ab Episcopis Gallis.

Tusculana Ciuitas prius inimica
Papæ, & Romanis, recipitur sub
protectione Papæ; sed Romani
callidi promittentes se Romæ re-
cipere Alexandrum tertium im-
petraverunt, vt muri eius dirue-
tur, &c. *to. 12. an. 1168. fol. 112.*
fine.

Tusculum, quod erat sub Papæ
dominio, postea rebellat, &
commiserat bellum cum Roma-
nis, v. Romani de *an. 1167.* & in
hoc fuit maxima Clades Roma-
nerum, vt nulla maior post habitā
ab Annibale ad Cānas, &c. tandē
tempore Cēlestini tertij, cū
coronandus esset ab eo Henri-
cus V. petierunt Papæ Romani,
vt Tusculum posceret ab Impe-
ratore, qui erat Ecclesiæ: Impe-
rator concessit, & Papa totum
fecit demoliri: Ciues iuerunt ad
diuersas Villas vicinas; nihil de
Tusculo remansit: Sedes Epif-
copalis translata est Fratecarum,
quod erat suburbium Tusculi,
sic autem dictum, quia post de-
molitionem Tusculi, cęperunt
ibi habitare: de ramis arborum
fecerunt Tuguria; *to. 12. a. 1191.*
fol. 828.

Tutoris munere Clerici non pos-
sunt fungi; *to. 2. an. 257. fol. 517.*
Idest Sacerdotes.

Typus erat edictum Imperatoris
Constantinopolis Heraclij Ne-
potis, quo decernebat omnes
Christianos in vnam ire senten-

tiam, & silentium imponeretur
de controuersia Voluntatum
Christi; *an. 648.* sed Catholici,
& Romanus Pontifex illud sper-
nunt, &c. damnatur postea à
Martino I. in Concilio Latera-
tentij; *an. 649.*

V

Vandali in Africam intrant;
vide Africa, &c: Vandali
erant Ariani perditissimi; *to. 58.*
fol. 504.

Vandali in Italiam ex Africa
vocantur ab Eudoxia: Vxorē
Valentini Imperatoris occisi ex
Maximi insidijs: Imperium au-
tem sumente Maximo, Eudoxia
fuit eius Vxor, & agrē ferens
mortem primi Viri vocauit Van-
dalos; *to. 6. an. 455. fol. 203.* quia
Vxori manifestauit se occidisse
Valentinum; *fol. 203.*

Vandali Romam diripiunt, Capi-
tolini regulas ex gre auiatas,
etiam cęperunt, & omnia deco-
ra; Naues implent, vna tamen
ex ijs Nauibus mergitur; *f. 205.*
Eudoxiam, & filias eius in Car-
taginem ducunt: multas incur-
siones faciunt in Italia, Sicilia,
&c. & AEgypto; *tom. 6. fol.*
268.

Vandalica crudelis persecutio
in Africa excitatur; *an. 483.*
to. 6. per Hunnericū filium Gen-
serici; & *an. 484.* per totum an-

num-Hunnericus tandem à Ver-
mibus consumptus moritur; *fol.*
418. recrudescit persecutio; *an.*
490.

Vandali vincuntur in Aphrica
per Bellisarium Ducem Iustinia-
ni, & expelluntur ab Aphrica;
tom. 7. anno 533. fol. 102. & fol.
206.

Valdenses heretici fuerunt; *anno*
1204. *to. 13. fol. 131.* sic dicti à

Valdo quodam Lugdunensi:
Eorum hereses; *ibid.*

Valentinus hereticus vixit, &
manifestatus est; *an. 145. to. 2.*
fol. 109. Eius hereses.

Valentinum Concilium in Gallia;
to. 7. an. 589.

Vasa Sacra. In Calice erat foris
effigies Pastoris portantis ouem;
to. 2. an. 216. fol. 326.

Vasibus argenteis, & aureis ute-
batur Ecclesia in Sacris pe-
ragendis; *tom. 1. an. 233. fol. 377.*

Vasa Sacra in maximo honore
habita, & ex confractione
vnius querela data fuerat A-
thanasio; *tom. 3. an. 332. fol.*
417.

Vasa Sacra cum magno honore
custodiri iussa, etiam à Barbaris
Romæ: ab Alarico; *to. 5. fol. 294.*
v. Roma.

Vasa Sacra à Sacerdotibus pro-
prijs manibus sunt abluenda; *to.*
10. an. 855. fol. 125.

Vasense Concilium primum cele-
bratur; *an. 442. tom. 6. fol. 12.*

et an. 463. to. 6. fol. 260:

Vaticani Situs Romæ quinam est,
Ianiculi pars Vaticanus dicitur,
quæ respicit Auentinum; *an. 69.*
fol. 669. & totum Ianiculum
dictum fuit Vaticanum; *ibi-*
dem,

Vestigalia multa, quæ solui sole-
bant Romæ temporibus Impe-
ratorum; *to. 3. an. 330. fol. 405.*
& 6. &c.

Velato Capite aliqui defuncti du-
cebantur ad Sepulcrum in signu
submisionis; *tom. 3. an. 337. fol.*
467. aliæ item causæ assignantur;
ibid.

Velitrensis Episcopatus vnitus
fuit Ostiensis, & Sanctæ Russiæ
ab Eugenio III. *tom. 12. anno*
1153.

Velum; *v. Virgines; v. fæminæ:*
Virgines dum, &c.

Vela Ecclesiarum habere non de-
bent Imagines hominum pietas;
to. 4. an. 392. fol. 666. hoc putatur
esse Epiphaniij, & est falsum:
multa de hoc; *ibid.*

Vela pingenda cum Imaginibus
Sanctorum: antiquus Ecclesiæ
usus; *tom. 4. an. 392. fol. 669.* Mul-
ta de hoc.

Veneno infecto fons; *tom. 12. an.*
1183 *fol. 767.*

Veneris Tempia à Constantino
diruta; &c. *v. Tempia.*

Venetiarum Ciuitas incepit ex
fuga Venetorum in Insulas, tem-
pore Attilæ; *tom. 6. fol. 179.*

Vc-

Venetorum Respublica Christianissima à Papa Honorio dicitur ab eo defenditur contra Longobardos; *tom. 8. an. 630. fol. 300.*

Veneti Papam defendunt contra insultus Imperatoris Leonis Isauri; *tom. 9. an. 726. fol. 77.*

Veneti multi Mercatores veniebant Romam tempore Zaccariæ Papæ: emebant mancipia Christiana, & ducebant in Aphricam; *tom. 9. anno 752. fol. 302.*

Veneti Legatos mittunt ad Papam de grauamine, quod patiebantur à Ioanne Episcopo Aquileiensi freto auxilij Longobardorum. *to. 9. an. 772 fol. 308.*

Veneti petunt Episcopum primum à Papa Adriano I. & obtinent: primus fuit Obeliatius, quem Riualto petunt, quia ibi erat frequentior habitatio. *ibid.*

Venetorum Dux, Gradensem Patriarcham Episcopum è Turri proiecit; *tom. 9. an. 803. Quare; vide Patriarcha Gradenfis.*

Venetia reddita à Carolo Magno Imperatori Orientali Niceforo; *tom. 9. an. 810. fol. 560.*

Veneti ab Heraclio Imperatore obtinuerunt Sedem Sancti Marci Euangelistæ; *to. 9. anno 820. fol. 684.* eo quod gloriabantur se accepisse à Marco Euangelistâ antequam iret Alexandriam.

Venetia ab antiquo dicta est talis; *tom. 9. an. 820. fol. 685.*

Veneti Mercatores quâ astutia habuerunt ab Alexandrinis Corpus Sancti Marci; *to. 9. an. 820.* ex eo quod Saraceni vastabant omnes Ecclesias, vt caperent lapides, & Marmora pro quodam palatio faciendo, inducti sunt custodes talis Ecclesiæ ad dandum illud, & pro Corpore Sancti Marci Custodes posuerunt Corpus Sanctæ Claudie; *ibid.* multa miracula contra eos, qui non credebant esse Corpus Sancti Marci; *ibidem:* quâ solemnitate, et pompa recipitur à Venetis; *ibidem* Ecclesiâ ædificant similem Ecclesiæ Sancti Sepulcri Ierusalem, &c. *fol. 688.* nescitur locus certus in Ecclesia vbi sit Corpus Sancti Marci, quia illud absconderunt, ne Galili, qui anxie querebant Corpora Sanctorum illud raperent; *fol. 688.*

Venetiarum Prouincia data Ecclesiæ Romanæ ab Imperatore Henrico I. *tom. 11. an. 1024. fol. 48.*

Venetis conceditur Patriarcha à Leone IX. *to. 11. an. 1050.* hic prius erat Gradenfis; *tom. 11. an. 1073. fol. 428.*

Veneti reprehenduntur à Gregorio VII. de egestate Patriarchæ, etc. *tom. 11. an. 1073. fol. 428.*

Venera Ecclesia est filia Gradenfis; *ibid.* Vc-

Veneti reperiunt Corpus Sancti Marci, et collocant in eius Ecclesia sub altari primario; *to. 11. anno 1094. fol. 652.*

Veneti mittunt Classē ad Terram Sanctam, & ope eius capiunt Tyrus; *tom. 12. anno 1123.*

Venetis fit pax inter Alexandrū III. et Fridericum Imperatorem; *an. 1177; tom. 12. fol. 686. & seqq.*

Venetis multę gratię concessę à Papa Alexandro III. primò vt portet funale candidum, quod soli Pontifices portant; secundò, vt plumbo possent Epistolas sigillare, Umbellā portare, tertio Sedē haberet in Theatro Romę, vbi erant duę, vna Papę, alia Cęsaris, tertia Ducis Venetorū. Indulgentiam perpetuam pro die Ascensionis in Ecclesia Sancti Marci; *ibidem*: &c. alia, etc. quoq; ritu, et pompa facta pax, etc. *ibid. & seqq.*

Veneti ituri in auxilium Terrę Sanctę ladram oppresserunt contra voluntatem Papę; de hoc multa. Ipse Dux aderat, qua propter excommunicantur, etc. *tom. 13. an. 1203. fol. 98.* Absolutionem obtinent à Papa per Legatum; *an. 1204. tom. 13. fol. 121.* excusauit se Dux Venetus; *an. 1205. in principio.*

Veneti habuerunt Crete Insulam quādo Balduinus Latinus factus est Imperator Gręcorum;

quia eum vicerunt; *tom. 13. anno 1205. fol. 137.*

Veneti orant Papam, vt sub sua protectione eos recipiat, quod fecit Gregorius IX. *tom. 13. an. 1238. in fine.*

Verbum Diuinum non esse filium Dei dicit Arius, nec esse vnicum, sed multa; *to. 13. an. 318. fol. 192. v.* Filius Dei; multa de hac Blasphemia.

Verbum Diuinum loco animę fuisse in Christo dicit Apollinaris; *to. 3. an. 349. fol. 597. & 624.* Idem etiam docuerūt Ariani; *fol. 624.*

Verba obscura, et captiosa non apponenda in fidei formula, etc. *to. 3. an. 344. fol. 549. & 50.* Multa de hoc *fol. 451.*

Verba mutare in rebus fidei aliq; quando licet, si fidei non sit periculum; *to. 4. an. 371. fol. 293.* De Sancto Basilio Verba consecrationis Corporis, et Sanguinis fuit de ijs Controuersia in Hispania, & fuit sedata, etc. *to. 10. an. 918.*

Verbum Diuinum parere homines, sicut B. V. *vide* Bongomili. Veritas doctrinarum: sacra non dicenda, etiam si nullus alius dicat, etiam si alij paucant. Multa de hoc; *tom. 9. an. 809. fol. 547.*

Veritas dogmatum non tacenda ab Episcopis; *tom. 9. anno 814. fol. 597 & 98.*

Vespasiano attribuitur quedā fa-

facta, vt miracula, sed opera Apollonij Tiansi ista acciderunt; *an. 71. fol. 687.* Vaticinia de eo facta falsa, & vana; *ibid. 688.*

Vespera de qua loquuntur Euangelistæ in Christi Resurrectione significat Stellam; *tom. 1. fol. 195. &c.*

Vespera aliquando pro tempore ultimo accipitur; *tom. 1. fol. 196.*

Vestes Sericæ prohiberentur ab Imperatore Tiberio cuicumque; *to. 1. fol. 80.*

Vestis alba quare in usu erat, &c. *to. 1. fol. 165.*

Vestes omnes Christianorum olim; *to. 1. fol. 479.* multa distincte de hoc.

Vestes Sacræ habebant effigiem Pastoris portantis ouem; *to. 2. an. 216. fol. 327.*

Vestes nigræ à Christianis usu receptæ, quia magis modestæ; *to. 2. an. 256. fol. 505. & 6.*

Veste diuersa potest se celare Christianus; *to. 2. an. 256. fol. 506.*

Veste alba induuntur, qui veniunt ad fidem; *tom. 2. an. 260. fol. 541.*

Vestes Clericorum olim nec candidæ esse poterant, nec pullæ, idest nigræ; *to. 4. fol. 686.* sed fortè violaceæ; *ibid.*

Vestibus mediocribus, & vilibus olim sacriati Viri induebantur, non sericis, non cum coloribus in extremitatibus; *tom. 9. an. 787.*

fol. 396. Multa de Veste Clericorum ex Niceno secundo Concilio.

Vestes Imperiales quæ; *tom. 9. an. 800. fol. 488.*

Vestes Papæ quæ; *vide Pontifex.* Vestes Sacerdotis quæ sint ex Leone IV. *tom. 10. an. 855. fol. 125.*

Vestes omnium ministrorum sacrorum quæ sint, & quot sint; *to. 11. an. 1050.*

Vestes Sacræ cum pompa, & auro teneri possunt; *to. 11. an. 1054. fol. 212.*

Vestes mutare vt facilius fidelibus subueniatur inter Infideles licet, & quomodo; *tom. 13. an. 1226. in fine. vide Fingere.*

Vestes Clericorum sine fursuris faciendæ Concil. Remen. *to. 12. an. 1148.*

Vestigia pedum Christi: *vide Christus.*

Vesuij montis eruptio vehemens facta est *an. Christi 81. to. 1. fol. 719.* multa mala fecit. Multa de hoc *ibid.*

Vesuuius mons in Campania erupit, & cineres emittit, quæ usque Cōstantinopolim peruenērūt; *to. 6. an. 471. fol. 291.* Multa de hoc.

Vesuuius mons flammas, & ignē euomit de a. 983. Casus eorum, qui ad eum accesserunt, &c.

Vesuuius mons. i. flammas erupit; *an. 1038. fol. 133.*

Vetus testamentum recipiendum,

&

& quare. Multa de hoc; *tom. 12. an. 1176. contra Albigenſes. Multa de hoc.*

Vexillum Romanæ Urbis, cum Clauibus Sancti Petri miſſum Carolo Magno in ſignum deuotionis; *tom. 9. an. 796. fol. 472.*
 Vicarius Papæ eo abſente habitare ſolebat in Palatio Papæ; *to. 7. an. 546. fol. 348.*

Vicarius Papæ in Oriente conſtituitur; *to. 8. an. 649. fol. 409.* ſemper erat Episcopus Theſſalonicensis; *tom. 8. fol. 415.*

Victorias in Bellis multi adepti ex cultu veræ Religionis; *tom. 3. an. 337. fol. 485.*

Victoriæ Hoſtium per Orationes Sanctorum obtinentur; *to. 4. an. 378. fol. 392.*

Victoria ſolemnis Romani Imperij cum paucis; quinque mille, cum ſeptuaginta millibus in Aſſyria, ex pietate Ducis, &c. *tom. 5. fol. 19.*

Victoriæ ab Imperatoribus obtentæ per opera pietatis, &c. De Iuſtiniano multa, &c. *tom. 7. fol. 129. an. 527.*

Victores moderatione vtantur; *to. 4. an. 394. fol. 693. & ſeqq. de Theod.*

Vidux ſeruiebant in miniſterio quotidiano in Menſis Communibus; *tom. 1. fol. 236.*

Vidux iſtæ erant, quæ dicebantur Diaconiſſæ; *tom. 1. fol. 237.*

Vidua vnus Viri Vxor eligi poterat ad ſeruendum Eccleſiæ; *an. 58. fol. 533.*

Viduæ extimandæ vt Altare Dei; *to. 2. fol. 36. an. 109.*

Viennensis (Galliæ) Eccleſia, ab initio naſcentis Eccleſiæ fuiſſe Archiepiſcopatus; *to. 9. an. 738. in fine.*

Vigilantius Presbyter Hiſpanus detegitur Hæreſiarcha; *to. 5. an. 406. fol. 247. hæreſes eius erant. Reliquias Sanctorum non eſſe adorandas; ibidem. fol. 248. Clericos non teneri ad Cælibatum; fol. 249. Vigiliæ fieri ſolitas in noctibus ante Dominicis dam-nabat; fol. 258. miracula facta à Reliquijs Sanctorum negabat eſſe vera, &c. fol. 250. damnabat Collectas fieri ſolitas in Eccleſijs, vt mitterentur ad loca Sancta Ieruſalem; fol. 250.*

Vigiliæ de nocte in Orationibus, & Pſalmis fiebant olim; *tom. 1. an. 51. fol. 401.*

Vigiliæ nocturnæ, quando & quomodo obſeruabantur, & vſque ad an. 590. *to. 8. fol. 14.*

Vigiliæ, & Ieiunia obſeruanda, & quatuor tempora; *to. 10. an. 855. fol. 125.*

Vigilius Papa quibus artibus curauit ſe eligi Papam: deinde intruſus per Belliſarium iuſſu Theodoræ; vide ſciſma, vide Seriem Pontificum in fine libri: poſtea tamen Cle-

si consensu eligitur mortuo Sil-
 uerio; *tom. 7. an. 540. fol. 302.*
 tamen postea viribus resumptis
 in melius mutatus mira egit; pro
 Ecclesia Catholica; *ibid. & seqq.*
 Constantinopolim pergit voca-
 tus ab Imperatore; *fol. 347.* ibi
 multa facit; videtur aliquando
 fauisse Scismaticis, sed falsū est;
vide Tria Capitula: Ob negotiū
 trium Capitulorum excommu-
 nicauit Acephalos, & Theodo-
 ram Imperatricem, à qua fuerat
 protectus; *to. 7. an. 547. fol. 363.*
 Scisma faciunt Clerici Occi-
 dentales à Vigilio, quod faue-
 ret, comunicando cum inimicis
 Trium Capitulorum; sed malè
 fecerūt, quia tunc Papa pruden-
 ter agebat; *an. 548. fol. 364.* pru-
 denter se gerit in Concil. Gene-
 rali quinto; *vide Pontifex; vide*
Tria Capitula. Heret. ei publica-
 runt eum damnasse Tria Capitu-
 la, & ideo scisma ab eo, & in
 Occidente; at Imperator, quia
 sciebat eum non damnasse Tria
 Capitula, sed doctrinas, eum
 relegauit *fol. 435.* per litteras
 fuit presens Concil. *ibid.* Mor-
 tiuus est Syraculis, sed Romam
 perditum eius Corpus; *an. 555.*
fol. 447.
 Vincula Petri; *t. 1. an. 44. fol. 14.*
 Vinj fontes in quibusdā locis as-
 ferti; *to. 1. fol. 95. & 96.*
 Vinum mirratum; *vide mirratum.*
 Vinum aqua mixtum offerendum;
vide Aqua.

Vini abstinentia in prima Eccle-
 sia; *vide abstinentia.*
 Vinum aqua miscendum in Eu-
 charistia; *vide Aqua.*
 Vinum solum in Missa adhiben-
 dum dicunt Armeni heretici; *to.*
8. an. 685.
 Vino consecrato si aliud misce-
 atur remanet in sua natura: non
 conuertitur; *t. 13. a. 1202. fol. 83.*
 Virginitas etiam apud Ethnicos
 in honore habita, & celebrata:
 ideo Vestales, &c. *to. 1. fol. 73.*
 Virginalis status, Viduali, & ma-
 ritali praeferitur; *to. 1. a. 57. fol. 464.*
 Virgines quando velari inceperit;
tom. 1. an. 57. fol. 464.
 Virginum Collegia à principio
 Ecclesiae; *fol. 465.* Virginitatem
 impugnantes; *ibid.* etiam apud
 Gētilis in pretio habita, & *ibid.*
 Virgines velandæ, & quorū velos;
tom. 1. an. 57. fol. 475.
 Virginum consecrandarū ritus; *fol.*
476. Virgines dum consecran-
 tur nubere dicuntur; *fol. 477.*
 Virgines consecratae quare dicitur
 Christi sponsæ; *ibid. fo. 477.*
 Virgines consecratae Christo olim
 nigra veste, vti debebant; *ibid.*
 Virgines consecrare capillos ton-
 dent, & quare; *ibid.*
 Virgines Deo consecrari solitæ,
 etiam ex tempore Apostolorum;
an. 58. fol. 566.
 Virginitas à Clemente I. maximè
 commendata; *an. 95. fol. 134.*
 Virginitatem impugnauit Helxai
 hereticus; *t. m. 2. an. 105. fol.*
25. Y y y Vir-

Virginum status etiam ab initio fuit in Ecclesia; *to. 2. fol. 36. an. 109.* maximè extimandæ ut Sacerdotes; *ibid.* Consecrari debent per Episcopos, & Sacerdotes; *ibid. fol. 37.*

Virginitas Mariæ declaratur in Concil. Antiocheno, contra Paulum Samosat. *an. 272. & an. 273 fol. 635.* à Felice Papa I.

Virginitas Martyrum puellarum à Deo in Lupanari saluatur; *to. 2. an. 304. fol. 796.*

Virginitas non perditur per coactam prostitutionem: multa de hoc; *tom. 3. an. 309. fol. 42.*

Virginis seruandæ studium militis in Lupanar ingressi reddit eum Martyrè; *ibid.* Aliud exemplum de hoc; *ibid. fol. 44.*

Virgo Euphrasia, ut se liberaret à libidine prostitutoris parati, excogitat inuentionem de Secreto contra Arma, & iubet illud experiri in proprio Collo, & sic occiditur, eum illudens; *tom. 3. an. 309. fol. 44.*

Virgo Glaffira ad effugiendam libidinem Licinij suasu Constantiæ Augustæ finxit se insanã, &c. *to. 3. an. 316. fol. 154.*

Virginitatem colentibus multa concedit Constantinus; *to. 3. an. 320 fol. 216. 17. &c.*

Virgines Vestales de publico gra-

rio alebantur; *to. 3. an. 325. fol. 333.* Virgines Sacræ ab Hereticis male afficiuntur; *to. 3. an. 356. fol. 676.*

Virgines Sacras crudelissimè tractant Heliopolitani tempore Iuliani, & earum intestina porcis edenda dabant; *tom. 4. an. 362. fol. 64.*

Virgines antequam Maritis coniungerentur hominibus fortuitò occurrentibus stuprandas dabant Heliopolitani; *to. 4. fol. 64. an. 362.*

Virgines in Aphrica cum mitra, parua in capite consecrari solebant, sicut in Italia cum Velo; *to. 4. fol. 104. an. 362. & alij ritus diffusi; fol. 105.*

Virginis Sacræ raptor ultimo supplicio puniendus erat ex lege Iouiniani; *tom. 4. an. 363. fol. 160.*

Virginum duæ species: quædam Domi, quædam in Monasterijs; *tom. 4. an. 377. fol. 379. & 80.*

Virgines esse eiusdem gloriæ cum maritatis, dicit Heluidius: confutat Hieronymus; *tom. 4. fol. 465.*

Virgines non debent peregrinari; *tom. 8. an. 386. fol. 530.*

Virgines dici possunt etiam nuptæ: & quo sensu secundum Christostomum; *tom. 4. an. 388. fol. 567.*

Virginitatem vsque ad mortem

coluit S. Gregorius Nazianzenus; *tom. 4. fol. 394.*

Virginitas perfectior est Nuptis; *to. 4. an. 390. fol. 633. &c.* & ob hoc male audiuit S. Hieronimus: & quare *fol. 634.*

Virgines Sacrae non tenendae Domi ab ullis, ut fiebat Constanti-nopoli, contra quas. Chrysostomus: dicebantur Agapetae; *to. 5. an. 398 fol. 66. &c.*

Virginum consecratio, quo ritu solemni olim fiebat; *tom. 5. an. 354.*

Virginitas in matrimonio coli potest (ut Pulchra) vide Matrimonium; *tom. 6. an. 453. fol. 18.* & Sancta Maxima cum Martiniano; *tom. 6. an. 456. fol. 212.*

Virgines Sacrae per meretrices inique, visitatae, si corrupta Zeno-ne Imperatore hoc factum; *tom. 6. an. 483. fol. 389.*

Virgines Sacras liberè posse cum Iuuenibus habitare, & utrique per vires naturae superare posse omnes tentationes, docuit Pelagius; *tom. 6. an. 493. fol. 478.*

Virgines velatae si deicient, &c. quid agendum, *tom. 9. an. 744. fol. 164.*

Virgines Moniales in Anglia timentes à Tirannis stuprum exemplo Abbatisse nasum omnes absciderunt, ut deformes apparerent, & sic euaserunt: laudā-

tur; *tom. 10. an. 870. fol. 464.* Virgo Sancta Theotiste, quae in Insula Paro per annos triginta quinque, sine pane, & vestibus steterat; *tom. 10. an. 902.*

Virginitatem colentes Coniuges; *tom. 13. an. 1239. fol. 537.* Dux Cracouiae Boleslaus, & Vxor Kinga.

Viri circa usum Comae, Barbae, & pilorum super labijs; *to. 1. an. 57. fol. 478.*

Visiones Sanctis per somnia concessae; *tom. 12. an. 1145. in fine.*

Visiones Sanctae Hildegardis approbantur ab Eugenio III. & quomodo; *to. 12. a. 1148. fol. 358.*

Vitam Communi in primitiua Ecclesia faciebant Christiani; *an. 64 fol. 633.*

Vita communis etiam à Laicis obseruata tempore Vibani II. *to. 11. an. 1091 fol. 626.*

Vnditiones fieri solitae ab Ecclesia quot, & quae: Personae, res, loca, &c. *tom. 13. an. 1204. fol. 125. & seqq.*

Vngarorum primus Princeps Geisca fidem recipit; *tom. 10. an. 989.*

Vngariae Rex ab Episcopo Strigoniensi debet consecrari; *to. 13. an. 1203 fol. 99.*

Vnguento qui & quomodo vngi solitum erat; *to. 1. fol. 120.*

Vnguenti Alabastrum ratione Vasis; *ibidem. 121.*

Vnio Ecclesiae Graecae cum Roma-

Y y y 2 na,

na. quando illa hæreses, & scissmata damnauit; *an. 519. tom. 7. vide Græci; vide Orientales.*

Vniuersalis Ecclesiæ Papa est Pontifex; *to. 2. an. 187. fol. 245. alij aliquando sic dicunt, & quare, v. Ecclesia.*

Vniuersalis, seu Oecumenicus dici voluit Patriarcha Constantinopolis Ioannes Ieiunator dictus. *tom. 7. an. 586. & 87. Resistentia Pelagij II. contra eum. multa de hoc item to. 8. an. 595. fol. 84. & 86.*

Vniuersalis nomen S. Gregorius I. respuit, in eo sensu, vt ipse solus esset Episcopus, & Pater omnium: reliqui Episcopi filij, non collegæ, vt fratres, quia sic solus Christus est Episcopus vniuersalis; *to. 8. an. 595. fol. 85. alio sensu, vt sit super eminens omnibus, remanentibus alijs partibus integris, & sic Papa solus est vniuersalis; ibid. multa de hoc; & fol. 89. & 90. Romano Pontifici, non Constantinopolitano conuenire decreuit, etiam Phocas Imperatori. an. 606. tom. 8. fol. 198. & 99. Multa de hoc exemplar, &c.*

Vniuersalis Titulus Patriarchæ Constantinopolis hæreticus; Imperatore hæretico fluente, vsurpat; *to. 9. an. 753 fol. 214.*

Vniuersalis nomen acriter impugnauit Hadrianus primus in Patriarcha Constantinopolitano; *to.*

9. an. 785. fol. 368.

Vniuersalis dupliciter dici potest Romana Ecclesia: primò, vt illa quæ de diuersis constat Ecclesijs, vt sit idem ac Græcæ Catholica, & sic non est vniuersalis, sed pars vniuersalis, vt Caput in Corpore: secundò dicitur vniuersalis, quatenus sub se vna Ecclesia continet vniuersas, & sic est vniuersalis, & hoc modo Deus dicitur vniuersalis, &c. est in mundo vna vniuersalis Ecclesia, quæ constat ex multis particularibus. ita ex Innocentio III. *lib. 1. Epist. 198. tom. 9. an. 787. fol. 381.*

Vniuersalis appellatur Papa ab Orientalibus; *to. 9. an. 818 fol. 661.*

Vniuersalem debere Papam dici, præcipit Ludouicus I. Imperator; *to. 9. an. 825. fol. 731.*

Vniuersalis Ecclesiæ Præsul est Romanus; *tom. 9. an. 827. fol. 775.*

Vniuersalis Ecclesiæ Caput, & Medicus Pontifex Romanus vocatur à Patriarcha Constantinopolitano Ignatio; *to. 10. an. 867. fol. 382.*

Vniuersalis dicitur, & tenetur ab Episcopis Gallie; *to. 10. an. 870. fol. 457.*

Vniuersalis titulus non potest competere Constantinopolitano Patriarchæ: Multa de hoc, *to. 11. an. 1054.*

Vniuersalis Ecclesia, duo fit-

significat, et quoddam constat ex omnibus Ecclesijs, & idem ac Catholica, & sic Romana Ecclesia non est vniuersalis, prima tamen, & caput: secundò dicitur vniuersalis illa, quæ ut Caput à quo cæteræ deriuantur continet sub se omnes, & sic Romana tantum est vniuersalis, ipsa enim solum est talis; *to. 13. an. 1199. fol. 42. Innocentius III.*

Vniuersalis Episcopi Titulus Romano Pontifici conueniens, & datus etiam ab Orientalibus Principibus; *tom. 7. an. 512 fol. 35. & 36.*

Et iterum ab ipso Imperatore Constantinopolitano Pogonato; *to. 8. an. 678. et anno 683. fol. 569.*

Voces nouæ; *v. Noua.*

Vocum proprietates Sancti, et Pontifices aliquando non sunt secuti; *tom. 6. an. 497. fol. 508.*

Voluntatem generare voluntatem (in Christo) quare falsum; & explicandum dicit Benedictus II. *to. 8. an. 685.*

Vorum Virginitatis soluit Matrimonium de Sancta Thecla; *to. 1. an. 47. fol. 364.*

Vota Gentilium, quomodo persoluebantur kalen. Ianuarij; *to. 3. an. 315. fol. 143.*

Vota Terræ Sanctæ implenda, et quomodo; *tom. 12. an. 1195. fol. 887.*

Vota omnia permutat per redem-

ptionem Papæ, eò quod in veteri lege permutari, & redimi poterant; *to. 13. an. 1198. fol. 9.*

Vouens dare si penitet; *v. Auarus.* Vrbicariæ Regiones dictæ, quæ tenebantur ferre Annonam ad Urbem; *tom. 13. anno 325. fol. 215.*

Vrbium ornamenta sunt signa Pietatis; *to. 3. an. 330. fol. 399.*

Vrsula cum alijs Virginibus missa ad Maximum Imperatorem Tyrannum in Britannia à Rege Carnubijs; *tom. 4. an. 283 fol. 480.*

Viam cum Hypostasi confundebant olim etiam PP. *tom. 4. fol. 78. an. 362. v. Hypostasis.*

Vulnerata Imago Christi; *vide Imago.*

Vxorum pluralitas inter Iudeos aliquando viguit; *1. 7. c. 58. f. 327.*

Vxorum vsus pro Clericis; *vide Ordinari.*

Vxorum communiatem admiserunt Gnostici; *tom. 2. an. 120. fol. 68. et 72.*

Vxoratos non posse filium dicit Marcion; *to. 2. fol. 117 an. 146.*

Vxores plures successiuè habere; *v. Bigamia.*

Vxores ducere cogebantur olim, et Constantinus abrogat hanc legem; *to. 3. an. 120. fol. 217.*

Vxorem dimissam reassumere non possunt Episcopi Græci; *to. 5. an. 407. fol. 121.*

Vxores propriæ non offendende eo quod Patres eorum sunt Rebelles, etc. Thermantia filia Scilico-

Iconis proditoris Imperij Romani reddita fuit Serenæ Matri, *tom. 5. an. 409. fol. 276.*

Vxoies Principum trahunt eos in ruinam. Eudoxa Arcadium, &c. Theodora Iustinianum; *tom. 7. an. 535. fol. 227.*

Vxores plures habendas præcipit Vitizza Rex Hispaniarum in suo Regno Ghorus; *tom. 8. an. 701. ipse habebat.*

Vxor Velata intrat in Monasteriū viro remanente in seculo. Imperatrix Redagundis Vxor Ludovici primi; *to 9. an. 830.*

Vxores plures etiam successuē haberi posse docebat Leo VI. Imperator, sed ipse quartam accepit, ob quod à Patriarcha excommunicatus est; *to. 10. an. 911.* quia Græci non addebant plura matrimonia, &c.

X

XEnias Persa author Iconoclastarum; *tom 6. an 483. fol.*

4. 6. Episcopus Hierapolis fuerat institutus à Petro Fullone, Hæretico. idem dicit Philixenus; *fol. 427.*

Z

Z Accarias de quo loquitur Christus, qui occisus fuit inter Templum, & Altare quis sit; *to. 1. fol. 61. & 62.*

Zelotes plures Apostoli dicti; *an; 68. fol. 646.*

Zenobii Vxor Odenati, qui in Oriente se fecerat Imperatorem, vincitur ab Aureliano, & de ea hic triumphat; *an. 274. fol. 636.* Multa de virtute huius femine.

Zonis utebantur in Palæstina, sed lanceis. Pellicea vsus est Sanctus Ioannes Baptista; *tom. 1. fol. 89.*

S E R I E S

IMPERATORVM, ET PONTIFICVM,

Vsq̃ue ad INNOCENTIVM XII., & LEOPOLDVM I.

IMPERATORES

Romani.

PONTIFICES

Romani.

Primus. Octavianus ante Christum natum an. 41. Mortuus est anno Christi 16.

Tiberius incipit regnare an. Christi 16. moritur anno 39.

Caius Caligula incipit regnare an. Christi 39. moritur an. Christi 43. occisus.

Claudius incipit anno Christi 43. moritur anno Christi 56.

Nero fit Imperator eodem anno, & moritur anno Christi 70.

Galba eligitur, & occiditur post septem menses.

Otho eligitur, sed ab exercitu Germaniæ eligitur Vitellius. Otho occiditur post nonaginta quinque dies electionis.

Vespasianus à suo exercitu eodem anno eligitur. Vitellius à Populo occiditur mense octavo post electionem, & Vespasianus per annos decem regnat an. 71. moritur an. 81.

Titus eligitur eodem anno Christi 81. an. 83. per venenum à fratre occiditur.

Domitianus frater Titi an. 83. incipit

Petrus incipit Pontificatum an. Christi 44. moritur anno 69.

Linus incipit anno 69. moritur mense Septembris an. 80.

Cletus Romanus eligitur anno 80. Martyrio coronatur anno Christi 93.

Clemens eligitur eodem anno 93. anno 102. Martyrio coronatur.

Anacletus post viginti, & unum dies eligitur an. 103. moritur an. 112.

Evaristus eligitur post dies tresdecim eius anni 112. Martyr moritur anno 121.

Alexander eligitur eodem anno 121. Martyrio afficitur an. 132.

Sixtus primus eligitur, Romanus, eodem anno 132. post dies viginti quinque. Martyr moritur anno 142.

Telésphorus eligitur an. 142. Græcus Anacoreta erat. Martyr moritur anno 154.

Higinus Græcus Atheniensis eligitur an. 154. post dies septem; Martyr efficitur anno 158.

Pius I post tres dies eligitur anno 158.

IMPERATORES.

- incipit: occiditur an. Christi 98.
 Nerva succedit eodem anno 98.
 moritur ex senio anno Christi
 100.
 Traianus succedit an. Christi 100.
 moritur, siue morbo, siue vene-
 no an. Christi 119.
 Adrianus nepos succedit an. Chri-
 sti 119. moritur an. Christi 140.
 atatis erat ann: 62. mensium 5.
 dierum 6.
 Antoninus Pius succedit ex Gallia
 Transalpina Nemeuso Ciuitate:
 incipit an. 140. moritur anno
 Christi 163.
 Marcus Aurelius, & Lucius Aelius
 Verus succedunt, quia ambo
 adoptati ab Antonino, eodem
 an. 163. Lucius moritur an. 171.
 Marcus Aurelius moritur anno
 182.
 Commodus filius fit Imperator,
 eodem anno 182. strangulatus
 fuit anno 194.
 Pertinax ex Alba Pompeia Ciui-
 tate eligitur anno 95. & post
 octuaginta duo dies occiditur.
 Seuerus Aphricanus eligitur Im-
 perator anno 195. moritur anno
 213.
 Antoninus, & Geta filij eliguntur
 anno 213. Secundus occiditur
 an. primo. Antoninus occiditur
 an. 219.
 Macrinus eligitur anno 219. Mau-
 rus erat: hoc eodem tempore
 eligitur etiam Elagabalus An-
 toninus, Antonini filius, qui Sa-
 ccr-

PONTIFICES.

158. Italus de Aquileia, Mar-
 tyr moritur anno 167.
 Anicetus Sirus post quatordecim
 dies eligitur anno 167. Martyr
 moritur anno 175.
 Soter Fundanus Campaniz post
 dies decē, & septem eligitur an-
 no 175. Martyr moritur anno
 179.
 Eleutherius Græcus ex Nicopoli,
 post dies vndecim eligitur anno
 179. moritur anno 194. Non le-
 gitur occisus, & tamen inter
 Martyres ponitur.
 Victor eligitur post dies quinque:
 erat Afer: anno 194. Martyr effi-
 citur anno 203.
 Zephyrinus Romanus post dies vn-
 decim eligitur an. 203. moritur
 anno 221. sed non legitur eius
 Martyrium, licet Martyr dicatur:
 fortè occultè occisus fuit.
 Callistus I. Romanus post dies sex
 eligitur anno 221. Martyr mo-
 ritur anno 226.
 Urbanus I. post dies sex eligi-
 tur: erat Romanus: anno 226. mo-
 ritur Martyr anno 233.
 Pontianus Romanus post dies tri-
 ginta eligitur anno 233. Mar-
 tyr moritur anno 238.
 Anterus eligitur, & vix per men-
 sem durat. Martyr moritur anno
 238.
 Fabianus Romanus indicio Co-
 lumbæ eligitur anno 238. Mar-
 tyr moritur anno 253.
Sedes vacat per annum.

Cof-

IMPERATORES.

- cerdos Solis erat in Fenicia anno 219. & Macrinus occiditur.
 Eliogabalus occiditur an. 224.
 Alexander eligitur eodem anno 224. Christianis benè affectus: occiditur dolo Maximini anno 237.
 Maximinus Trax eligitur anno 237. occiditur anno 240.
 Gordianus eligitur anno 240. occiditur anno 246.
 Philippus Arabs eligitur eodem anno 246. dicitur fuisse Christianus: occiditur cum filio Augusto anno 253.
 Decius eligitur anno 253 fugiens in bello Moesiae in paludem cadens demersus, & absorptus, nunquam visus est amplius, anno 254.
 Gallus, & Volusianus filius eius imperare incipiunt anno 254. occiduntur anno 256.
 Valerianus eligitur, & filium sibi coniungit Gallienum 257. Valerianus capitur, & carceratur à Persis anno 262. & in ferrea cauea tenetur, & filius Imperator non curauit de illo 262. ex-coriatus fuit à Sapore, saequè conditus.
 Gallienus, & frater occisi.
 Claudius eligitur anno 269 sed in Oriente Odonatus se intruserat in Imperio annis prateritis. Claudius per pestem moritur; anno 271.
 Domitius Aurelianus eligitur an. 271.

PONTIFICES.

3

- Cornelius eligitur: Romanus anno 254 & oritur schisma Nouatiani Romani, Martyr moritur Cornelius anno 255.
 Lucius primus Romanus eligitur an. 255. Martyr moritur an 259.
 Stephanus Romanus eligitur anno 257. moritur Martyr anno 260.
 Sixtus secundus Atheniensis eligitur anno 260. post dies viginti duo. Martyr moritur anno 261.
 Dionisius Monachus eligitur post dies viginti quinque, anno 261. moritur post multos labores contra hereticos anno 272.
 Felix primus Romanus eligitur an. 272. post dies quinque. Martyr moritur anno 275.
 Eurichianus Tuscus post dies quinque eligitur anno 275. Martyr moritur an. 283. Martyres 340. sepeliuit manu sua.
 Caius Dalmata post dies nouem eligitur: erat de stirpe Diocletiani: anno 283. moritur Martyr anno 296.
 Marcellinus eligitur Romanus post dies vndecim, anno 296. anno 304. Martyr moritur.
 Marcellus Romanus post menses sex eligitur anno 304. moritur in Catabulo Equorum, in numero Martyrum est; anno 309.
 Eusebius Græcus post dies viginti nouem eligitur anno 309. moritur anno 312.
 Melchias Apher eligitur post dies

a 2 sep-

IMPERATORES.

271. occiditur à suis; anno 278.
Tacitus eligitur Imperator anno 278. moritur post sex menses.
Florianus eius frater inuadit Imperium: post duos menses occiditur.
Probus eligitur anno 279. occiditur anno 283.
Carus Romanus eligitur an. 283. Cæsares etiam dixit filios **Carinum**, & **Numerianum** **Carus** fulmine percussus moritur an 284.
Carinus, & **Numerianus** imperant. **Carinus** occiditur anno 286.
Diocletianus Dalmata à **Dioclea** Oppido eligitur viuentem **Carino** anno 284. prius erat **Libertus**. **Carinus** occiditur.
Maximianus Hercules Collega **Diocletiani** eligitur anno 286. Anno 292 **Diocletianus**, & **Maximianus Hercules** eligunt in Cæsares **Constantium** **Florum**, & **Maximianum** **Galerium**, & ipsi prosequuntur in Imperio, sed **Diocletianus** lapsus in morbum delirii, seu stultitię, & confusions, abdicauit se Imperio, & induxit etiam **Maximianum Hercules** ad se abdicandum: teste **Constantio** id factum est anno 304.
Constantius Florus, & **Maximianus Galerius**, qui prius erant Cæsares, gubernant, vt Imperatores ab anno 304: ab his alij postea Cæsares dicti.
Constantinus Magnus à Patre **Constantino**

PONTIFICES.

- septem anno 311. moritur anno 313. Martyr dicitur de morte maiorum, quia passus erat in persecutione.
Siluester Romanus post dies decem eligitur anno 314. moritur anno 335.
Marcus Romanus eligitur post dies quindecim anno 335. moritur anno 336.
Iulius Romanus post dies viginti eligitur anno 336. moritur anno 352.
Liberius Romanus eligitur post dies viginquique anno 352. commissio in exilium **Felix** subrogatus fuit iuuantem **Constantino** Imperatore anno 355. Catholicus erat, alij vt **Athanasius** dicunt ordinatum esse ab **Arianis**; **Liberius** moritur anno 367.
Damasus Hispanus post dies sex eligitur die decima quinta Septembris an. 367. etatis ann. 62. erat ex Communionem **Felicis**.
 Eligitur in schismate **Ursicinus**: in electione **Damasi** vna die fuerunt occisi centum triginta septem in concertatione; Moritur anno 383. miracula eius.
Siricius eligitur anno 385. **Romanus**. Moritur anno 398.
Anastasius primus eligitur post dies viginti a morte **Siricii** anno 397. moritur anno 402.
Innocentius primus Albanus creatur Papa post dies viginti vnū à morte

IMPERATORES.

Constantino dictis Cæsar illo statim mortuo eligitur Imperator anno 306. qui anno 336. dicit Cæsares tres suos filios Constantium, Constantem, & Constantinum. Constantinus moritur anno 337.

Filij tres regnant, Constantius in Oriente, Asia, & Aegypto; Constantinus in regionibus trans Alpes: Constantius in Illirico, Italia, Africa, Dalmatia, Thracia, & Macedonia.

Constantinus Iunior occiditur an. 340.

Constantius occiditur à Magnentio anno 350.

Solus Constantius imperat: tandem moritur anno 361.

Iulianus Apostata nepos Constantij fit Imperator; an. 361. occisus fuit an. 363.

Iovinianus eligitur anno 363. moritur an. 364 ætatis triginta trium annorum repentina morte.

Valentinianus, qui sub Iuliano militia exutus, & relegatus fuit, eligitur Imperator an. 364.

Valentem fratrem assumit in Collegam; ille Orienti, hic Occidenti præest.

Valentinianus moritur an. 375.

Gratianus filius eligitur; an. 375. & Collegam accipit fratrem Valentinianum Iuniorem anno 376 Valens moritur an. 378.

Theodosius eligitur, & imperat cum

PONTIFICES.

morte Anastasij anno 402. moritur anno 417.

Zosimus Græcus post viginti duo dies eligitur anno 417. moritur anno 418.

Bonifacius primus post unam diem à morte Zosimi eligitur an. 418. sed pars minor facti schismate eligit Eulaliū: ab Imperatore Bonifacius defenditur. Bonifacius moritur anno 423.

Celestinus primus Romanus post dies novem vacationis creatur; anno 423. moritur expleto Concilio Ephesino anno 432.

Sixtus III. Romanus post dies viginti eligitur anno 432. Moritur anno 440.

Leo primus eligitur, Romanus; an. 440. post quadraginta dies facta fuit electio. Moritur anno 461.

Hilarus Sardus creatur: incertum est tempus vacationis Sedis Leonis anno 461. Moritur an. 467.

Simplicius Tiburtinus post dies decem creatur. Moritur anno 483.

Felix tertius Romanus post dies sex eligitur. moritur; anno 492. Gelosius Apher (licet se dicat Romanum in aliqua Epistola.) post dies quinque eligitur anno 492. Moritur anno 496.

Anastasius primus Romanus post septem dies eligitur anno 496. moritur anno 418.

Simmacus Sardus quatuor post dies a pluribus eligitur in Ecclesia. Con.

IMPERATORES.

- cum Gratiano, & Valentiniano
Iuniore anno 379.
Gratianus occiditur anno 383.
Valentinianus occiditur an. 392.
Honorius filius creatur Imperator
à Theodosio anno 393. Theodo-
sius moritur anno 395.
Arcadius, & Honorius Imperato-
res imperant anno 395.
Arcadius moritur anno 408. Im-
perat Honorius cum Theodo-
sio filio Arcadij.
Honorius moritur anno 423.
Valerianus Consobrinus Theodo-
sij Arcadij declaratur ab eo Im-
perator anno 425. & cum ipso
imperat. Theodosius moritur
anno 450.
Marcianus Thrax Tribunitius ex
voluntate Pulcheriæ Augustæ
Sororis Theodosij eligitur Im-
perator, Catholicus, anno 450.
quia cum licet ætate maturum,
cùm ipsa Virgo esset, in Virum
elegit: dicitur ex consilio Theo-
dosij.
Valentinianus occiditur; an 455.
Maximus in Occidente author
mortis Valentiniani occupat Im-
perium an 455. occiditur à Ro-
manis quando Vandali adueniunt
Romam anno 455.
Asitius in Occidente, qui legatus
ad Theodoricum pro pace mis-
sus fuerat in Galliam, creatur
Imperator ab exercitu, fauente
etiam Gothorum Rege Theo-
dorico anno 455. sed quia à Se-
natu

PONTIFICES.

- Constantiniana; in Ecclesia ve-
rò Sanctæ Mariæ ab alijs eligi-
tur Laurentius in schismate an.
498. quod schisma per Theodo-
ricum fuit direptum. Moritur
Simacus anno 514.
Hormisdas creatur post dies septem
Patria Frustratus in Campania.
Moritur an. 523.
Ioannes primus Etruscus post dies
septem creatur anno 523. hic
à Theodorico coactus fuit ire
Constantinopolim ad Iustinianum
Imperatorem, ut Arianos non
feudaret Ecclesijs; sed licet iuerit,
hoc non tractauit; & ideo carce-
ratus à Theodorico mortuus est.
Felix quartus Samnita à Theo-
dorico Rege Italiæ Ariano dicitur
electus, sed à Clero Romano pos-
tea electus est anno 526. Mor-
tuus est anno 530.
Bonifacius secundus Romanus post
tres dies eligitur an. 530. Gothi
filius putatur. sed in alia Basilica
eligitur Dioscorus in schismate:
hic elegerat successorem Vigi-
lium, sed postea cassauit electio-
nem. Moritur anno 531.
Ioannes secundus Romanus eligi-
tur anno 531. moritur anno 535.
Agapetus Romanus post dies sex
eligitur an. 535.
Moritur Constantinopoli; anno
536. sed eius Corpus transla-
tum fuit Romam anno 536.
Siluerius Campanus per Theoda-
tum Gothorum Regem prescri-
bitur

IMPERATORES:

natu non recipitur deponit Imperium; anno 456. sed diuersæ sunt de hoc sententiæ.

Marcianus Imperator Orientis moritur anno 457.

Leo primus Thrax Tribunitius eligitur Imperator anno 457.

Maorianus imperat in Occidente ex eodem an. 457 Multa de eo anno 458. Occisus est dolo Seueri in Hispania; anno 461.

Seuerus inuadit Imperium; an. 461. occiditur in Palatio dolo Ricimeris anno 465.

Antemius suasu Ricimeris ab Imperatore Græco Leone mittitur Imperator Orientis anno 467 sed dolo Ricimeris occiditur an. 473.

Olibrius in Occidente fit Imperator factione Ricimeris; an. 472. hic occiditur anno 473 eligitur Glicerius anno 473.

Leo Imperat r Orientis moritur anno 474. sed deponitur, & fit Episcopus Salonitanus.

Zeno gener Leonis fit Imperator (erat hæreticus) anno 474.

Nepos in Occidente spoliato Glicerio accipit Imperium anno anno 474. & eo imperante Orestes Magister militiæ fecit filium suum Momilium acclamari Imperatorem, qui Augustulus dictus est.

Augustulus imperante Nepote, creatur Imperator favore militum anno 475. & hic fuit

PONTIFICES. 7

bitur Pontifex Clero alium volente, tamen à Clero etiam fuit postea electus, etiam mortuo paulò post Theodato anno 336. Dicitur tamen Vigilium facta promissione pecuniæ Theodoræ Augustæ de septem centenarijs procurasse eligi, & cum litteris ad Belliarium venisse, sed inuenit electum Siluerium.

Siluerius quasi suspectus; quòd deficeret ad Gothos obediende Urbem Vitiæ à Bellisario victus mittitur in Græciam. Alij dicunt, quòd non in Græciam, sed in Pontiam Insulam per Vigilium Archidiaconum missus fuerit.

Siluerius moritur in relegatione ærumnis confectus anno 549. Vigilus renunciauit.

Vigilius post abdicationem eligitur à Clero Romano anno 340. Mira egit pro Ecclesiæ detensione Moritur anno 555. Syracusis moritur, sed Corpus Romam transfertur.

Pelagius primus post menses tres, & dies quinque eligitur an. 555. moritur anno 559.

Ioan-

IMPERATORES.

fuit ultimus; nam in Occidente defecit Imperium: Talis dictus in contemptum, quia ipse Momilius vocabatur, & quia Imperium inceptum ab Augusto finiuit in Augustulo.

Zeno Imperator Orientis pellitur à Basilisco etiam hæretico: fugit in Isauriam anno 476. sed post annum paulò plus, Zeno superat Basiliscum: moritur anno 491. ex morbo comitali.

Anastasius miles Silentarius nondum Senator ab Ariadna Vxore Zenonis accipitur in virum, & eligitur Imperator; anno 491. In Occidente, Rauennæ Odoacer Rex Erulorum regnare cepit relegans Augustulum in Campaniam prope Neapolim; an. 476. sed hic occisus à Theodorico Gotho pariter euecto à Zenone ad Patricij dignitatem, & filius adoptiuus, qui venit contra Odoacrem; anno 493. & Theodoricus regnauit in Italia ex tunc.

Ana-

PONTIFICES.

Ioannes tertius eligitur post menses tres, & dies vigintiquinque; moritur anno 572.

Benedictus primus post menses decem, & dies tres (ob bella) eligitur; Benofus etiam dici solitus. Moritur anno 577.

Pelagius secundus à morte Benedicti primi, post tres menses, & dies decem eligitur: filius Gothi putatur, ordinatus absque iussione Principis ob bellum Longobardorum. Moritur in Pestilentia Romæ; an. 590.

Gregorius primus Monachus, post menses lxx, & dies vigintiquinque eligitur anno 590. Moritur anno 604.

Sabinianus post menses quinque, & dies decem et nouem eligitur anno 604. moritur anno 605.

Bonifacius tertius post vndecim menses, & viginti sex dies eligitur anno 606. Moritur eodem anno.

Bonifacius quartus ex Valeria Marforum Ciuitate post menses decem, & dies sex eligitur anno 607. Moritur anno 614. sepelitur in Ecclesia S. Petri.

Deusdedit Romanus Subdiaconus post menses quinque, & dies duodecim eligitur anno 614. moritur anno 617.

Bonifacius quintus post mensem vnum, & dies sexdecim eligitur: Neapolitanus fuit. Moritur an. 625. sepultus in Ecclesia Sancti Petri.

Ho-

IMPERATORES.

Anastasius fuit hæreticus, prius occultus, postea manifestus; fulmine ictus periit an. 518.

Iustinus Thrax eligitur anno 518. Catholicus: eligi curat Imperatorem in Oriente Iustinianum, & postea moritur anno 527.

Iustinianus Nepos Iustini à Senatu electus est Imperator, iussu Iustini, ante eius mortem anno 527. Magna pietatis opera exercebat: post annos 38. Imperij subitò moritur anno 565.

Iustinus Iunior Iustiniani ex sorore Nepos eligitur an. 565. & quia post aliquot annos vertigine, & mentis deliquio laborabat, Tiberium collegam Imperij facit anno 577. commendatur maximè de proceritate, & pulcritudine Corporis, ac Virtutibus. Moritur Iustinus anno 582.

Tiberius solus regnat, & tunc multa de eo bona dicuntur an. 582. an. 586. creat Cæsarem Mauritorium.

Mauritius mortuo Tiberio, eodem anno cepit solus dominare anno 586. occisus est anno 602. cum filijs.

Phocas Centurio eligitur Imperator anno 602. antequam occideretur Mauritius. Phocas miserè occiditur per Heraclium, manibus pedibus, & pudendis præcis, in Corio bouis inclusus combustus: fuerat crudelis an. 610.

Hera,

PONTIFICES.

9

Honorius I Campanus post menses sex, & dies decem et octo eligitur anno 626. Moritur an. 638.

Seuerinus eligitur post annum vnum, & menses septem, sed non tamdiu vacauit sedes; potius fuit, quia non habuit confirmationem ab Imperatore, nolens ei consentire circa vnam voluntatem Christi, & ideo Lateranum deuastatur Moritur anno 639.

Ioannes quartus post menses quatuor, & dies viginouem eligitur; moritur an. 641. sepultus apud Sanctum Petrum.

Theodorus filius Theodori Episcopi Ierosolymitani post mensem vnum, & dies tresdecim eligitur an. 641. moritur an. 649.

Martinus Tudertinus post mensem vnum, & dies sexdecim eligitur: hic Pontifex propter fidem ab Imperatore Constantio III. carceratus iubetur duci Constantinopolim, ab eo ignominiosè habitus, depositus Pontificatu, relegatus Chersonæ anno 651. Iubet Imperator eligi alium: Moritur præ ærumnis anno 654. Martyr.

Eugenius I. à Clero Romano eligitur, sed cum titulo Vicarij Papæ viuente Martino anno 652. & anno 654 audito nuncio mortis Martini sedere cepit vt Pa-

b pa

IMPERATORES.

Heraclius eligitur anno 610. post hæresim Monothelitarū, pessimè periit, qui fuerat adeò gloriosus; quinque Victorias à Persis reportauit anno 641.

Constans Constantinus filius Heraclij succedit Imperator, sed à Nouerca veneno occisus est, post quatuor Menses, & filius eius, iuuante Pyrro Constantinopolitano Archiepiscopo regit Imperium, sed punitur vterque an. 641.

Constans tertius filius Constantini eligitur Imperator; eodem anno 641. hæreticus, qui dirè vexauit Martinum primum Papam, què relegauit Chersonā post multas ignominias; venit Romam, & benè se gessit; dona Ecclesijs dedit; an. 663 rediens iuit in Siciliam, & Syracusis in Balneo occisus fuit anno 668.

Constantinus Pogonatus eius filius cum fratribus Collegis Tiberio, & Heraclio imperat anno 668. dictus Pogonatus, quia Constantinopoli discedens tenebram habens languinem, reuersus est cum barba promissa: fuit Catholicus; multas Victorias habuit; optimè de Ecclesia meritus; moritur an. 685.

Iustinianus Iunior eius filius imperat anno 685. hic non fuit satis Catholicus; an. 686. hic præcisus naribus relegatus est Chersonam à Leontio Præfeto, qui

PONTIFICES.

pa, moritur an. 655.

Vitalianus Segnius in Hernicis post mensem vnū, & dies vigintinouem eligitur; anno 665. Moritur anno 669. sepultus apud S. Petrum.

Adeodatus Monachus Romanus post menses duos, & dies tresdecim eligitur. Moritur an. 676.

Donus, seu Domnus, Domnion, siue Conus Romanus post menses quatuor, & sex dies eligitur an. 676. Moritur an. 678.

Agatho post menses duos, & dies quindecim eligitur an. 678. Moritur an. 683. sepelitur apud S. Petrum. Sedes vacat per annum vnum, menses septem, dies quinque.

Leo secundus Siculus post præfactum tempus eligitur anno 683. Moritur anno 684. Sepultus apud S. Petrum.

Benedictus secundus Romanus post mensem vnum, & dies vigintiduo eligitur. Moritur an. 685. Sepelitur apud S. Petrum.

Ioannes V. post menses duo, & dies quindecim eligitur. Syrus erat; anno 685. Moritur an. 686. Sepultus apud S. Petrum.

Conon post menses duos, et dies decem & octo eligitur anno 686. Moritur anno 687.

Sergius I. post menses duos, & dies tresdecim eligitur, Syrus erat, in schismate, sed statim cedunt scismatici; hic passus fuit persecutio-

IMPERATORES.

qui Imperator factus est anno 694. quo privato regnat Absimarus. an. 696. qui dicebatur Tiberius anno 701.

**Iustinianus restituitur in Imperium per Bulgarorum Regem. Leon-
tius, & Tiberius occiduntur an.
703. Occiditur miserrimè cum
suis filijs opera Philippi accla-
mati Imperatoris.**

**Philippus Imperator eligitur an.
711 hæreticus erat; hic fuit eie-
ctus ab Imperio, quia nequam:
hæretici opera à Græcis fuit factū
Conciliabulum Constantinopo-
li, & abrogata sexta Synodus;
an. 712 eicitur anno 713.**

**Anastasius eligitur anno 713.
Catholicus fuit, sed vimilitum
cessavit imperare: ipsi enim eli-
gerant alium nolentem, idest
Theodosium IV. an. 714. Ca-
tholicus fuit, & Imperio se ab-
dicavit.**

**Leo Mauricus eligitur Theodosio
renunciante an. 716 fuit Icono-
clasti: hic perdidit Imperium.
Occidit propter hæresim Ima-
ginum impiissimus homo: hæreti-
cus; moritur an. 741.**

**Constantinus Copronymus eius fi-
lius regnat anno 741. hic Patri
similis in hæresi, & omni per-
fidia fuit.**

Arta-

PONTIFICES.

cutionē à Iustiniano Imperatore,
quia noluit subscribere Concil.
quinisextū an. 92. præceperat
carcerari, & ferri Constantinopo-
lim, sed à Militia Ravennatensi
liberatur; Moritur an. 701. Se-
pultus est apud S. Petrum.

**Ioannes VI. post mensem unum, &
dies viginti eligitur an. 711. Ti-
berius Imperator intrusus præ-
ceperat eum capi, sed defendi-
tur à tota Militia Italia. Mori-
tur anno 705. Sepultus apud S.
Petrum.**

**Ioannes VII. Græcus post mensem
unum, et dies decem et octo eli-
gitur; moritur an. 707. Sepul-
tus apud S. Petrum.**

**Sisinus Sirus post tres menses eli-
gitur an. 708. vixit dies viginti.
Moritur; & sepelitur apud S. Pe-
trum.**

**Constantinus Sirus post dies vigin-
tinouem eligitur: vocatus ab Im-
peratore iuit Constantinopolim;
an. 709. Moritur an. 714. Sepul-
tus apud S. Petrum.**

**Gregorius secundus Romanus post
dies quadraginta eligitur; erat
Bibliothecarius Vaticanus annō
714. Mortuus anno 731. Sepul-
tus apud Sanctum Petrum. Inter
Sanctus habitus.**

**Gregorius tertius Sirus post dies
quinque electus est an. 731. Plal-
mos omnes memoriter sciebat.
Moritur an. 741.**

**Zaccarias Græcus post dies octo
eli-**

b 2

IMPERATORES.

Artabaldus intrusus in Imperio à Constantino vicitur anno 743. Constantinus omnium scelestissimus contra Imaginū cultores, & pessimus in omnibus triginta quinque annos regnavit: dictus est Copronimus, quia lauacrū Baptismi suo stercore polluit cū infans baptizatus fuit: dictus Caballinus, quia stercore Caballorum delectabatur; anno 775. Moritur miserè.

Leo primus fit Imperator an. 775. Pius apparuit. Moritur Iconoclasta an. 780.

Constantinus Copronimi filius, & Irenes illius Vxor, & huius Mater imperant an. 780. boni Principes: filius postea excecatus fuit opera Matris an. 795. & sic mortuus est an. 797.

IN OCCIDENTE

Iterum Imperatores.

Imperator Occidentis coronatur Carolus Magnus, qui fuit primus à Leone tertio: coronatur an. 800. moritur an. 814. Inter Sanctos à Gallis habetur: sed nota quòd Paschalis Scismaticus eum declaravit.

Nicephorus in Oriente tyrannicè invadit Imperium anno 802. Irenem Imperatricem expellit, suam dominam: impius in-

omni-

PONTIFICES.

eligitur an. 741. moritur an. 752. Sanctus est: multa fecit hic Papa pro augendo Patrimonio Sancti Petri.

Stephanus secundus à Populo electus à Clero receptus in Patriarchio Lateranensi biduo manens, tertio die surgens à somno, sedens, ut causas iudicaret, statim obmutuit: alienatus est, & sequenti die moritur anno 752. & non solet poni in numero Pontificum, sed malè, quia fuit Papa verus.

Stephanus tertius Romanus eligitur an. 752. mira fecit pro Ecclesia, ut in suis locis: mediante Pipino recuperavit totum Ecclesie dominium; Moritur an. 757. & sepelitur apud Sanctum Petrum.

Paulus primus Romanus post dies trigintaduo creatur: Germanus Stephani prædecessoris; moritur an. 767. Morabatur in Ecclesia S. Pauli, & ibi sepultus est, sed post tres menses translatus ad Sanctum Petrum.

Stephanus quartus post annum unum, & mensem unum eligitur; an. 767.

Erat Sculus Monachus, & postea Sanctæ Cecilie Presbyter; Moritur an. 772. Sepultus apud S. Petrum.

Adrianus Romanus post dies novem eligitur; erat Diaconus Cardinalis; moritur an. 795.

Leo

IMPERATORES.

omnibus, licet Catholicus esset. Occisus est an. 811.

Michael Curolopatas fit Imperator Orientis an. 811. pacem Ecclesię reddit, deposuit Imperium, & orat Leonem Armenum, ut illud acceptet an. 813.

Leo Armenus coronatur Imperator an. 813. occiditur dirē an. 820.

Ludouicus filius Caroli Magni, viuentē Patre, huius consensu coronatur Imperator, an. 813.

Iconoclasta fuit, persecutor Christianorum; an. 816. cogitur à filiis dimittere Imperium an. 830. sed exequitur an. 833. Coronatur Imperator à Papa Stephano quarto; anno 816. Moritur anno 840.

Michael Balbus Phrix, qui fuit causa occisionis Leonis, & in compedibus seruabatur, quia Imperium affectauerat, occiso Leone fit Imperator; an. 820. ex gente colente Iudaismum excepta Circumcisione, & Christianismum: erat inimicus Imaginum an. 821.

Thomas quidam Tyrannus Constantinopoli inuadit Imperium; an. 822. sed cum filiis malè perijt; an. 824. moritur ex dissenteria: pro panegirico maledictis omnibus ab omnibus repletur an. 829.

Lotarius filius Ludouici eo viuentē, & volente coronatur Imperator

PONTIFICES.

Leo tertius, eodem die, & anno, quo mortuus est Adrianus eligitur an. 795. erat Romanus. Huic linguam, & oculos eruerunt duo Nepotes Adriani: à Deo restituantur; Moritur anno 816. hic præ ceteris Pontificibus mira in Ecclesijs Romę fecit; Sepultus in Basilica S. Petri.

Stephanus quintus dictus quartus Romanus post dies viginti eligitur; anno 816. Moritur an. 817. Sepultus in Basilica S. Petri.

Paschalis primus Romanus creatur post duos dies à morte Stephani V. anno 817. Moritur anno 824. Sepultus apud Sanctum Petrum.

Eugenius secundus Presbyter Cardinalis Romanus, post dies quatuor eligitur anno 824. Schisma quoddam paruum fuit propter contentionem Populi: moritur anno 827.

Valentinus Romanus post dies sex eligitur in Laterano; anno 827. Moritur post dies triginta.

Gregorius quartus Romanus post dies tres eligitur anno 827. Presbyter Cardinalis erat: recusat Pontificatum: fugit, & abscondit se in latibulis Ecclesię SS. Cosmę, & Damiani. Moritur anno 843.

Sergius secunduus creatur an. 844. Romanus, sed quidam Ioannes Diaconus inuaserat Ecclesiā, & eiicitur, & Papa non permittit,

ut

IMPERATORES.

- rator à Palchali primo Romæ; an 83.
- Monachus tandem efficitur, & sic moritur.
- Theophilus filius Michaelis Imperator Orientis an 829. vult videri pius, sed hereticus erat: persequitur Catholicos; moritur an. 841.
- Michael Theophili filius eligitur Imperator anno 84. adoptavit Basilium, & fecit Imperatorem: sed ab hoc occiditur anno 867. Michael fuit Photio Schismatico impius fuit.
- Ludovicus secundus olim coronatus cepit imperare mortuo Lotario Patre, anno 855. Moritur, & sepelitur Mediolani in Basilica Sancti Ambrosij; anno 875.
- Basilus adoptatus à Michaelē coronatur, ab eo Imperator anno 867. hic eiecit Photium, & restituit S. Ignatium Patriarcham; fuit Ecclesiæ Romanæ, sed postea malè se gessit cum ea; Leonem filium suum facit Imperij Collegam; anno 870. moritur anno 886. iste Imperator carceri mancipauerat filium Leonem, qui fuit Imperator post eum.
- Carolus secundus Caluus Ludovici secundi, filius à Papa Ioanne VIII. coronatur Imperator anno 875. Moritur anno 877. Sepultus Parisijs apud S. Dionisium.
- Ludovicus tertius Balbus filius
- Ca.

PONTIFICES.

- vt mactaretur; Moritur an. 847.
- Leo quartus Romanus eadem die qua mortuus est Sergius eligitur anno 847. Moritur anno 855. Sepultus in Ecclesia S. Petri.
- Benedictus tertius Romanus Presbyter Cardinalis S. Calisti eligitur an. 855. Anastasius Cardinalis S. Marcelli depositus se intruserat, sed reijcitur; moritur an. 858.
- Nicolaus primus creatur, Romanus; in Laterano is effugiebat ne fieret, an. 858. Egregius Pontifex fuit; Mortuus est an. 867. Sepultus ante portam S. Petri.
- Adrianus secundus Romanus ost mentem eligitur an. 867. Moritur an. 872.
- Ioannes octavus post dies quadraginta quatuor creatur anno 872. Multa egregia fecit, licet Tributum Saracenis oppressis dederit; fuit Photio, sed excusatur, & quare culpabilis fuit ideo datus Papa femina, quia Pusillanimus, sed postea excommunicavit ipsum Photium; Moritur an. 882. Sepelitur apud S. Petrum iuxta portam, quæ dicebatur Iudicij.
- Marinus primus de Gallezio post tres dies eligitur Papa an. 882. moritur anno 884.
- Adrianus tertius Romanus post dies duos eligitur an. 884. moritur an. 885.
- Stephanus sextus dictus quintus
- Ro-

IMPERATORES.

Caroli Calui fit Imperator anno 877. moritur anno 879.

Carolus Tertius Crassus post biennium à Papa eligitur Imperatori anno 879. & coronatur à Papa Ioanne VIII. an. 881. Moritur repudiatu a suis, quia repudiat Vxorem anno 888.

Leo Sextus Imperator Orientis fit: filius erat Basilij, sed dolo Aulici Santabareni carceratur, & opera Psitaci liberatur: anno 886. Incipit imperare: dictus fuit Philosophus. Phorium deposuit, & in Monasterium inclusit: excecavit Santabarenum: moritur an. 910. multa scripsit pro fide Catholica.

Vuido Dux Spoleti Imperium sibi assumit, & à Papa coronatur an. 888. & an. 892. fuit confirmatus à Formoso: Sed Arnulphus Rex Galliarum Romam venit, & cum Papæ consensu, eum capit, & ipse ab eo coronatur Imperator anno 896. Arnulphus moritur an. 899.

Vuido etiam moritur an. 899.

Ludouicus quartus fit Imperator; anno 900. Rex Italiæ erat: Berengarium vicit, & coronatus fuit à Papa: à Berengario postea victus, excecatus fuit, ac Imperio priuatus; anno 903.

Lambertus filius Vuidonis, qui à Formoso Papa fuerat coronatus tenet Imperium an 904 mortuus an. 910. necatus in venatione à

Co-

PONTIFICES.

Romanus eligitur an. 885. moritur an. 891. Sepultus apud S. Petrum.

Formosus Portuensis Episcopus (nescitur quo die) eligitur: fuit schisma, factum à Sergio Diacono, qui ab vna parte fuit electus, sed eiectus: moritur an. 895. quomodo eius cadaver fuit proiectum, & malè habitum à Stephano Successore, & Sergio.

Stephanus septimus, dictus sextus, eligitur pulso quodam Bonifacio, qui Sedem inuaserat per dies quindecim an. 897. malè se gessit cum Caduere Formosi. Infami morte moritur, nam detrusus fuit in Carcerem, & ibi strangulatus. Ab Adelberto Marchione Tusciæ factum est, qui intrusit quemdam dictum Romanum, qui durauit per quatuor menses.

Theodorus secundus eligitur anno 901. sedit diebus viginti.

Ioannes nonus Monachus Tiburtinus eligitur an 901. moritur an. 907. Sepultus præ foribus S. Petri ad Portam Guidoniam.

Benedictus quartus Romanus post diem vnum eligitur anno 905. moritur an. 906. Sepelitur apud S. Petrum.

Leo quintus eligitur anno 906. sed per quadraginta dies vixit.

Christophorus eligitur anno 906. sed prauorum turbis eiecitur, & vitam monasticam amplecti cogitur

IMPERATORES.

Comite Mediolani.

Constantinus octauus filius Leonis fit Imperator: puer erat, & cū eo regebat Alexander Patruus an. 619. sed morte atroci moritur Alexander, & solus Constantinus, regnat, sed postea assumpsit in Collegā Romanū Patritium an. 919. Veneno potatus à filio moritur an. 960.

Berengarius ob prestitum auxilium contra Saracenos in Campania, extinctos à Papa Ioanne X. eligitur Imperator Occidentis an. 915. sed vincitur à Rodulpho Burgundiæ Principe vocato in Italiam; an. 922. & Berengarius occiditur à suis; an. 924.

In Occidente non fit Imperator, usque ad ann. 962. quo tempore eligitur.

Otho primus Rex Germaniæ; optimus, & probus, an. 939. quia per venenum mortuo Lotario Rege Italiæ Berengarius Regnū Italiæ sibi vindicarat, Adelaïs, & Papa vocant Othonem contra Berengarium in Italiam, & veniens fecit Matrimonium cum Adelaide; an. 951. Romæ iuramentum facit Papæ de iuuanda, & protegenda Ecclesia, & omnia de Papæ consilio faciendā; an. 960. Filium Othonem facit Regem Germaniæ, & ipse Italiæ Regnum adeptus an. 961. Romæ creatur Imperator an. 962. à Papa Ioanne XII. Restituit omnia

PONTIFICES.

gitur anno 908. postea mortuus est: sepultus in Basilica S. Petri, & hoc opera Sergij, qui eiectus fuerat è Sede à Formoso.

Sergius pulso Christophoro, vt supra inuasit sedem; a. 908. impius, & scelestus, qui Marozia scorto vtebatur: moritur anno 910.

Anastasius tertius Romanus eligitur anno 910. moritur anno 912. Sepultus in Basilica S. Petri.

Lando Sabinus eligitur anno 912. moritur eod. anno.

Ioannes decimus ope Theodoræ Scorti Alberici Marchionis Tusciæ intruditur in Sede an. 912. Albericus enim erat Concubiniarius alterius filiæ Theodoræ Sororis Marozie adhuc scorti Matris tamen Ioannis, ex Sergio II. hic dicitur Antipapa; anno 912. sed ex consensu Cleri cepit postea haberi vt legitimus Papa: anno 915. at opera Marchionis Tusciæ, & eiusdem Marozie carceratus, & strangulatus fuit: anno 918.

Leo sextus subrogatur, sed post menses sex, & dies quindecim carceratus obiit anno 929.

Stephanus octauus, dictus septimus eligitur anno 929. Romanus: moritur anno 931.

Ioannes vndecimus filius Sergij secundi, & Marozie Scorti potentia Vuidonis Marchionis Tusciæ intruditur in Sede; anno

IMPERATORES.

omnia ablata Ecclesiæ Romanæ.
Otho moritur anno 973.

Romanus Constantini octauus filius Imperator Græcorum fit an. 960. moritur anno 963.

Nicephorus Phocas Imperator Græcus eligitur anno 963. Iniquus occiditur anno 969.

Ioannes Zemiscus simplex miles eligitur ab exercitu an. 969. hic fecit occidi Nicephorum; bonus tamen erat; moritur anno 975.

Otho secundus filius Othonis primi solus imperat an. 973. filius eius Otho tertius coronatur in Regem; anno 983. & hoc facto venit Nuncius de morte Patris.

Basilius, & Constantinus nonus filij Romani fuerunt Imperatores Constantinopoli mortuo Ioanne an. 975. & Basilius moritur; an. 1025.

Romanus moritur anno 1034. veneno parato ab Vxore Zoë, quæ Michaellem Adulterum habebat.

Otho tertius coronatur Rex viuente Patre anno 983. statim post Coronationē audita Patris morte capit Imperium; sed coronatus fuit à Papa solū an. 996. Hic morti damnauit Coniugem ob calumniam contra quemdam Comitē Mutinē in Villa Amula, quem occidi fecerat, eo quod

PONTIFICES.

anno 931. valde Iuuenis erat; in carcerem traditur an. 933. educitur è carcere, sed moritur anno 936.

Leo septimus eligitur anno 936. Moritur anno 939.

Stephanus nonus dictus octauus Germanus eligitur anno 939. non à Cardinalibus; & Alberici mala opera, eo quod non erat suus, gentilis in vultu fuit deformatus anno 940. odio Othonis Regis Germaniæ, & ideo hic vlciscitur Romanos; moritur an. 943.

Marinus, seu Martinus secundus eligitur an. 943. moritur anno 946.

Agapitus secundus succedit anno 946. moritur an. 955.

Ioannes XII. Alberici filius vix puber, alij dicunt decem. & octo annorum, intruditur, prius Octauianus dictus an. 955. sed consensus postea Cleri accessit: per Synodum deponitur; sed nulliter; an. 963.

Leo octauus illegitimus electus viuente Ioanne XII. an. 963. contra quem Romani insurrexerunt; an. 964. deponitur Leo in Synodo facta à Ioanne XII. Ioannes deditus Veneri, percussus in temporibus à Diabolo moritur; an. 964.

Leo prefatus mortuo Ioanne opus Imperatoris in Sede reponitur, sed

IMPERATORES.

quod vxor se ab illo tentatam dixit; sed hoc ex prodigio Vxoris Comitissæ fuit detectum, quæ ferum cādens in manibus portauit ad probandam innocentiam Viri, & Imperator se submiserat Iudicio, quòd si id faceret ipse esset occidendus, & vix obtineri potuit, vt euaderet Imperator, & Vxor eius occideretur. Optimus, & pius Princeps; moritur anno 1002. vbi mortuus controuersia est.

IMPERIVM OCCIDENTALE vacat.

Henricus primus Dux Bauariæ eligitur Rex loco Othonis tertij à Principibus Germaniæ; anno 1002. Venit Romam, vt restitueret in Sede Benedictum VIII. Coronatur Imperator à Benedicto VIII. anno 1014. Moritur an. 1024. non consumauit Matrimonium cum Vxore; sed reliquit eam Virginem.

Conradus Rex Germaniæ veniens in Italiam coronatur Imperator à Ioanne XX. anno 1026. Iterum venit in Italiam ad restituendum Ioannem XX. anno 1033, moritur anno 1039. succedit Henricus filius.

Michael quartus Paphlago (Argentarius arte) Adulter Coniugis Romani (Zoe dictæ) fit

ar-

PONTIFICES.

sed Romani eligerunt Benedictum; an. 964: qui moritur an. 965.

Benedictus quintus eligitur anno 964: sed quia contra voluntatem Othonis primi Imperatoris exulare cogitur in Saxonia; an. 965. quia ipse retinuerat Leonem. Martyr mortuus est anno 965.

Ioannes XIII. Narniensis Episcopus eligitur anno 965. Moritur anno 972. Sepultus in Basilica Sancti Pauli à dextris Ecclesiæ.

Donus, seu Domnus, aut Domnio eligitur anno 972. post tres menses moritur.

Benedictus sextus die sequenti post mortem Doni eligitur anno 972. à quodam Bonifacio inuasore Sedis Diacono Cardinali carceratur, & strangulatur; anno 974.

Benedictus septimus Sutri Episcopus expulso inuasore eligitur an. 975. Moritur an. 984. Sepultus in Basilica S. Crucis.

Ioannes XIV. Episcopus Papiensis eligitur Papa an. 984. Carceratus in Arce Sancti Angeli à Bonifacio predicto fame periit anno 985. & exponitur omnibus videndus præ foribus Munitionis, sed Bonifacius intrusus post quatuor menses repente moritur; lanceis perforatus, per pedes raptatus.

Ioan-

IMPERATORES.

arte Zoë Imperator anno 1034.
Dæmoniacus euasit, nec vñquam
potuit curari. Moritur anno
1040.

Henricus secundus filius Corradi
Rex Germaniæ incipit sine Im-
perio regnare an. 1039. corona-
tur à Clemente secundo, qui
eius fauore fuerat electus: priua-
to prius Gregorio sexto; anno
1046. Moritur præfente Papa,
Victore secundo in Germania
an. 1056.

*Vacat Imperium Occidentale per
annos viginti quatuor.*

Michael quintus Calephates fit
Imperator Græcorum an. 1042.
sed à Constantino Monomaco
priuatur, & excēcatur eodem
anno.

Constantinus X. Monomachus, qui
missus fuerat in auxiliū priuato,
& excēcato Michaelē imperat
an. 1042. Zoë accipit in Vxorem.
Moritur an. 1054.

Regnantē reliquit filiam Theo-
doram; quæ per annum vñm
durauit.

Michael sextus Stractonicus Eunu-
cus senex à Theodora præfata,
ante mortem deligitur Impera-
tor anno 1056. sed abdicauit se
Imperio, dum Isaurus Comnenus
illud inuasit an. 1057.

Isaurus Comnenus inuadens Impe-
rium

PONTIFICES.

Ioannes XV. eligitur an. 985.
malè habitus à Crescentio Ty-
ramno fugit in Tusciam, sed quia
vocare nolebat Othonem terciū
in auxilium honorificè reuoca-
tur à Romanis; Moritur anno
996. Sepultus in Basilica S. Pe-
tri.

Gregorius quintus post dies trigin-
ta sex eligitur anno 996. Ger-
manuserat Nepos Othonis ter-
tij Imperatoris, eius auxilio
electus: sed Crescentius Ty-
ramnus Romæ, alium petit eligi
Ioannem Placentinum Episco-
pum, qui ab Othone eiectus est:
dicebatur Cadaolus Calaber
Rossanensis dictus Philaganus.
Gregorius quintus moritur anno
999. Sepultus in Basilica S. Pe-
tri.

Silvester secundus Archiepiscopus
Rauennæ, prius Remensis (eie-
ctus) Gerbertus vocabatur Ger-
manus: fauore Othonis tertij,
qui Romanos suspectos habe-
bat, fuit à Clero electus an-
no 999. multa contra eum fa-
cta dicuntur, sed refelluntur;
Silvester moritur anno 1003.
Studium eius ante Papatum,
de multis scientijs, & arti-
bus fuit eximium.

Ioannes dictus decimus octauus,
(quia includuntur etiam Schif-
matici) dictus Linus Romanus

IMPERATORES.

rium Orientis induxit Michaellem ad renunciandum an. 1057. coronatur; sed Dei vindicta vehementer exagitatus abdicat se purpura: fit Monachus, & eligit Constantinum Ducem; anno 1054. Ianitor esse voluit. Cassinensis erat.

Constantinus secundus Dux eligitur Imperator Orientis; anno 1059. Moritur an: 1067. tres filios reliquit; sed Vxor Virum duxit Romanum, & hic imperat.

IMPERIVM OCCIDENTALE

Vacavit ab Anno 1056.

vsq; ad annum 1084.

Romanus Diogenes maritus Eudocię Imperatricis, quę fuit Vxor Constantini Ducis fit Imperator anno 1068. exemplaris casus accidit: in bello enim captivus factus ab Asam Sultano Turcarum benę tractatus, & mensa eius dignus factus, interrogatus ab eo, quid sibi fecisset si illum habuisset captivum, respondit, plagis malę tractassem, & Sultanus dicit, ego servabo legem Christi tui, qui pacem pręcipit, & dilectionem: fecit cum eo pacem, & remisit ad sua cum alijs. Interim electo Constantinopoli novo Imperatore, cum ipse perue-

&

PONTIFICES.

eligitur, & quinque menses vixit anno 1003.

Ioannes XIX. eligitur anno 1003. Moritur anno 1009. huius tempore Ecclesia Gręca vnita fuit iterum cum Romana.

Sergius quartus post dies triginta tres eligitur: Episcopus erat Albanus; anno 1009. Moritur anno 1012.

Benedictus octavus eligitur i anno 1012. fit schisma, nā contra eum eligitur quidam Gregorius, sed Benedictus pergit ad Henricum Regem Germanię pro auxilio, quia non aderat Imperator in illo tempore. Moritur an. 1029, à Purgatorio quomodo liberatus. Benedictus, & Ioannes frater fuerunt filij Gregorij Comitjs Tusculani; Ioannes eius frater Sedem inuasit anno 1024.

Ioannes XXII. qui Sedem inuasit, postea se abdicavit, & iterum electus est anno 1024. Rursus electus à Romanis Dominis per Imperatorem restituitur an. 1033. Moritur eodem anno.

Be-

IMPERATORES.

nit, ei eruti fuerunt oculi; & miseris fractus obiit anno 1071. Michael septimus Constantini Ducis filius eligitur Imperator Orientis; anno 1071. pulsus fuit à Nicephoro Rotoniate Tyranno; anno 1078. & in monasterio inclusus; deinde Episcopus Ephesi factus venit Romam ad Gregorium septimum, ut restitueretur in pristinum; anno 1080. Nicephorus Rotoniates Tyrannus pulso Michael septimo fit Imperator anno 1078. sed ipse etiam pellitur, & Alexius Comnenus imperat anno 1080.

Alexius Comnenus pulso Nicephoro imperat in Oriente a. 1080. hic fuit Catholicus; sed invidus gloriæ Francorum in expeditione Terræ Sanctæ Saracenis fuit. Mortuus est anno 1118.

Henricus tertius Rex Germaniæ inimicissimus Gregorij septimi, qui eum deponendum curavit per Conciliabulum Episcoporum; ab anno 1060. usque ad obitum Gregorij septimi Romam inuadit anno 1081. Ab Antipapa Clemente tertio coronatus est Imperator; quia Romam inuaserat, eaque positus intronizauit Guibertum Archiepiscopum Rauennatensem (qui

PONTIFICES.

Benedictus nonus filius Alberici ex Comitibus Tusculi intruditur in Sedem; anno 1033. erat circiter annorum duodecim. Pater eius pecunia suffragia petierat.

Tempore huius tres Antipapæ insurrexerunt contra Benedictum; anno 1039. Multæ legationes ad eum, per totam vitam, Benedictus dicitur renuntiasset. Papatui, sed alij dicunt fuisse eiectum anno 1044. sed mortuo Clemente secundo iterum inuadit Cathedram per octo menses tenet, & eiicitur ab Imperatore anno 1043.

Gregorius Sextus videns schisma curauit per pecuniam, ut cederent alij, & ipse fuit electus canonicè.

Hic ab Henrico non dum Imperatore priuatur, & eligitur Clemens Secundus. Gregorius cessit Papatui an. 1046.

Clemens II. creatur priuato Gregorio Sexto anno 1046. erat Saxo Episcopus Bambergæ; moritur an. 1047. sepelitur Bambergæ quò iuerat cum Imperatore.

IMPERATORES.

dictus est Clemens III.)
 Sepè excommunicatus ; Tan-
 dem filio armante contra eum
 p̄b Ecclesia , coactus est ab-
 dicare Imperium , & filius
 eius fuit electus ; anno 1105.
 & fugiens conqueritur de filio ,
 & de Principibus , qui eum Im-
 perio spoliauerāt, tandem repen-
 tina morte moritur.

Henricus quartus, filius Henrici
 tertij rebellauit à Patre schisma-
 tico , & Hæretico ; armauit con-
 tra eum : induxit Principes ad
 eum spoliandum Imperio ; anno
 1105. eligitur Rex Germaniæ.

*IMPERIVM vacat per
 sex annos.*

Henricus venit in Italiam, mul-
 ta minans Papæ, & Bellum
 Compositiones facit cum eo ;
 Papa tamen inuito.

Coronatur Imperator an. 1111.
 A pluribus Concilijs excommu-
 nicatur. Iterum post excom-
 municationem coronari volebat
 à Papa veniens Romam anno
 1117.

Excommunicatur iterum à Ca-
 lixto Secundo anno 1119. ob in-
 uestituras, concordat cum Papa,
 & reconciliatur cum eo anno
 1122. moritur sine filijs anno
 1125.

Vacat

PONTIFICES.

peratore , &c. Eo mortuo Be-
 nedictus Nonus , qui renuncia-
 uerat iterum accepit Sedem ; per
 octo menses tenet : reijcitur per
 Imperatorem anno 1047.

Damasus Secundus , qui erat Epif-
 copus Brixien. eligitur anno
 1048. moritur anno 1049.

Leo Nonus Episcopus Tullensis
 in Gallia eligitur Papa à Cardin-
 alibus , missa Legatione ad
 Imperatorem Henricum , qui in
 eum consensit , &c. anno 1049.
 Magnus Pontifex moritur anno
 1054. sepelitur in Basilica San-
 cti Petri propè Gregorium Pri-
 mum : miracula fecit .

Victor secundus post menses duos
 eligitur anno 1055. Episcopus
 erat Astensis , non Cardinalis
 &c. iuit in Germaniam . Mo-
 ritur anno 1057. Florentiæ .

Stephanus Decimus eligitur : hic
 erat Abbas Cassinensis factus
 Cardinalis , et vi factus , neque
 Papam viderat : eo mortuo
 electus est Papa anno 1057 mo-
 ritur Florentiæ anno 1058.

Eo mortuo fit schisma, quia Me-
 ritis

IMPERATORES.

*Vacat IMPERIUM Occidentale
usque ad an. 1133.*

Imperium, & Regnum Germaniæ tranſit in Saxones.

Ioannes Comnenus eligitur Imperator Orientis anno 1119. viſtorias multas obtinet auxilio B. Marię, cuius Imaginem triumphantem introduxit Conſtantinopolim anno 1123. moritur an. 1143.

Lotharius Secundus Rex Germanię, priuſ Saxo, ab Innocentio Secundo coronatur Imperator Romę anno 1133. qui iurat fidelitatem Papę; fauit ei Papę ſemper in bello Apulię, contra Rogerium Sicilię Regem, moritur anno 1138.

*IMPERIUM Occidentale
iterum vacat.*

Incipit eligi Rex Romanorum Corradus anno 1139. & Papa Eugenius Tertius ſic eum vocat anno 1149. moritur anno 1152.

Manuel Comnenus filius Ioannis fit Imperator Orientis an. 1143. Iſte voluit vnire Eccleſiam Gręcam Latinę, ſed volebat fieri Impetator Romanorum, & Coronam de manu Papę recipiens anno 1166. moritur anno 1180.

Fri-

PONTIFICES.

23

riſus Epicoſopus Veletrenſis intruditur anno 1058. et vocari voluit Benediſtus.

Nicolaus ſecundus Epicoſopus Florentię eligitur anno 1059. qui eiecit Schiſmaticum. Moritur anno 1061. Florentię.

Alexander Secundus Epicoſopus Lucenſis Mediolanen. a Cardinalibus eligitur anno 1061. poſt tres meſes à morte Nicolai Secundi.

Sed quia abſque Regis Henrici pueri electione id factum eſt Mater eius, et Miniſtri fecerunt, eligi Cadaolum Epicoſum Parmenſem; et ſic factum ſchiſma. Romani ob iram in Nicolaum, qui eorum audaciam per Northmandos fregerat, hoc fecerunt. Nota quòd à duobus tantum Epicoſis fuit electus, Vercellenſi, et Placentino: et fuit expulſus a. 1062. moritur an. 1077.

Gregorius Septimus Soanenſis eligitur anno 1077. reſiſit Electioni nolens acceptare: innumera paſſus à Schiſmaticis, et Henrico Tertio Rege Germanię poſtea Imperatore. Antipapa introducit anno 1083.

Sa-

IMPERATORES.

Fridericus Primus Suevius nepos.
 Corradi, eligitur Rex mortuo
 Corrado anno 1152.
 Pacem fecit cum Eugenio Ter-
 tio de eū defendendo, & Euge-
 niū promittit; quod cum hono-
 rabit: & coronam dabit, si ve-
 niat Romam, & de resistendo Im-
 peratori Græcorum, & alia.
 Hic cepit se intrudere in causis
 Ecclesiasticis, & despicere Iura
 Ecclesiæ anno 1154. In Italiam
 venit cum exercitu. Corona-
 tur Imperator ab Hadriano
 Quarto anno 1155. per totum:
 facit ei iuramentum fidelitatis.
 Oritur tumultus, & bellum
 inter Populum, & Teutonicos;
 &c. Schismaticus, duos Antipa-
 pas successivè iuvit. Excommu-
 nicatur à Papa, & priuatur Re-
 gno in Concilio Lateranensi,
 & Subditi absoluuntur à iura-
 mento fidelitatis an. 1168. pergit
 cum Cruciatu in Terram San-
 ctam Visito Soldano Iconij dum
 se lauat in flumine Saleph mer-
 gitur anno 1190.

Alexius Comnenus Græcorum Im-
 perator succedit Patri Manueli
 anno 1180. Hic regebatur ab
 Andronico, a quo quia erat puer
 fuit strangulatus anno 1183.

Andronicus Tyrannus occiso Ale-
 xio Imperatoris persequitur La-
 tinos, qui fauebant Alexio Pa-
 trueli

PONTIFICES.

Salerni existens, vt consecraret
 Ecclesiā S. Mathæi, moritur di-
 cens, dilexi Iustitiam, & odiui
 iniquitatem; propterea morior
 in exitio an. 1085. Miracula
 multa eius.

Victor Tertius, qui erat Cardina-
 lis Desiderius Abbas Cassinensis
 prius: quomodo optabat moriens
 Gregorius, eligitur inutus an.
 1086. Romæ à Cardinalibus
 Catholicis, & Clero; ipse re-
 nunciat, & fugit relinquens in-
 signia.

Adhuc Papa Schismaticus dura-
 bat; ægrotans hortatus est Car-
 dinales, vt eligerent in successo-
 rē nū à se nominatum an. 1087.
 moritur, & ille eligitur.

Vrbani Secundus nominatus à
 Victore, eligitur an 1088. Ter-
 racinæ electio fit. Adhuc durat
 Scismaticus Guibertus Antipapa:
 Imo absente Vrbano Romæ re-
 cipitur an. 1091. pace vndique
 pacta, & Ierusalem capta à Chris-
 tianis, ipse expeditionem para-
 uerat; moritur, sepellitur in Va-
 ticano an. 1099.

Paschalis Secundus eligitur anno
 1100. erat Cardinalis Monachus:
 huius tempore moritur Guiber-
 tus Antipapa nequissimus anno
 1100.

Hoc existente Beneuenti quidā
 Monachus Farfæ Abbas eligitur
 Papa, nomine Siluester, an. 1106.
 Gela-

IMPERATORES.

trueli Alexij. Andronicus pesti-
mè tractatur ab Isacio. Ange-
lo, qui inuasit Imperium anno
1185. Ignominia barbara affe-
ctus est Andronicus: fuit bonus
Catholicus, & amator studiosû.

Isacius Angelus imperat, & quia
tyrannicè se gregat, alius insur-
git Tyrannus, Alexius Angelus
qui eo carcerato imperat; anno
1195.

Henricus Quintus filius Friderici
Rex Germaniæ mortuo Patre pe-
tit à Papa Clemente Tertio Im-
perium, promittens se obedi-
re Ecclesiæ, & seruare illæsa
omnia iura Ecclesiæ Romanæ,
& Papa cum Cardinalibus con-
sentit an. 1190. Venit Romam,
& coronatur à Cælestino Tertio
Ipse, & Constantia eius, Vxor
promittunt defendere Ecclesiam,
& restituere propria Ecclesiæ;
Moritur Messanæ excommunica-
tus, sed penitens anno 1195.
Quia ibi erat Rex.

Alexius Angelus carcerato Isacio,
& in ordinem redacto imperat;
anno 1195. sed ope Latinorum
euehitur in Imperium. Alexius
filius Isacij, qui & Patrem
cæcum liberauit à carcere anno
1203.

PONTIFICES.

Gelasius Secundus, eligitur anno
1118. erat Monachus; Cardinalis
Caietanus: Patria hic fuit à Cen-
cio Frâgipane verberatus, & car-
ceratus, dira passus est. A Roma-
nis liberatur, sed Imperator
Henrico persequente fugit. Bur-
dinus, quidam per auctoritatem
Imperatoris eligitur. Gelasius
moritur in Gallia in Monasterio,
Cluniacensi an. 1119.

Calistus II. Francus Cardin. Clu-
niaci à Cardinalibus, & alijs Cle-
ricis Romanis eligitur an 1119.
Sub hoc Burdinus Antipapa car-
ceratur; & miserimè tractatus,
super Camelo ducitur, an. 1121.

Honorius Secundus Cardinalis, à
Frangipanis eligitur an. 1144.
alius erat prius electus, sed vi-
dens hoc, renunciavit; moritur
an. 1130. sepultus in Basilica
S. Saluatoris, idest Lateranensi.

Innocentius Secundus Monachus
Lateranensis Cardinalis eligitur
an. 1130. Alius item eligitur Pe-
trus Leonis Cardinalis dictus An-
acleus Secundus, & sic schisma.
Melior, & sanior pars Cardina-
lium est cum Innocentio schis-
ma durauit vsque ad an. 1138.
quo mortuus est Petrus Leo-
nis, qui stabat pro illo anno
1130. Ipsoque mortuo Anacle-
to Schismatici alium eligunt An-
tipapam, sed hic paucis diebus
durauit, & renunciavit, accessit-
que ad Innocentium an. 1138.

d

Mo-

IMPERATORES :

*Occidentale IMPERIUM
vacat usque ad annum
1209.*

Discordia orta inter electos Othonem filium Ducis Saxonie, nepotem Regis Anglie, & Philippum fratrem Henrici Imperatoris mortui an. 1199. erat etiam ab alijs electus Fridericus secundus puer filius Henrici; an. 1200. Othoni Quarto Pontifex Ius Imperij adscribit anno 1201. & licet fuerit electus, tamen quia non fuit coronatus usque ad an. 1209. non numerantur anni eius Imperij ex tunc iidem tres se gerebant pro Imperatoribus.

Otho tandem coronatur, & imperat ex anno 1209. Iuramentum fidelitatis facit Papæ, & post iuramentum statim violavit iura Ecclesiæ, & fuit excommunicatus anno 1210.

Et quia perseverabat in Papæ inimicitia, Fridericus Secundus Papæ opera eligitur Imperator viuentis Othone, ut esset ei oppositus anno 1212. Otho moritur anno 1218.

Fridericus coronatus fuit à Papa Honorio Tertio, post mortem Otho-

PONTIFICES.

Moritur Innocentius an. 1143. Celestinus Secundus Cardinalis pacifice eligitur an. 1143. post quinque menses moritur an. 1144. Lucius Secundus Cardinalis, Canonicus Regularis, eligitur an. 1144. Moritur an. eod; dicitur ex ictu lapidis à Romanis factio- sis, qui Rempublicam, & Senatum volebant restituere.

Eugenius Tertius Abbas Cisterciensis S. Anastasij Trium fontium eligitur: non erat Cardina- lis an. 1145.

Moritur Tiburi, sed ductus Romam sepultus est ante Altare Maius Sancti Petri anno 1153. miracula fecisse legitur.

Anastasius Quartus Canonicus Regularis Cardinalis eligitur die sequenti ad mortem Eugenij an. 1153. Moritur anno sequenti.

Adrianus Quartus Monachus Cardinalis Anglicus eligitur anno 1154. Moritur morbo Anginæ an. 1159.

Alexander Tertius Senensis Cardinalis filius Rainutij eligitur an. 1159. Rolandus vocabatur. Schisma fit: Othavianus Cardinalis se intrudit: hinc dissensio eius cum Friderico, qui fauebat Schismatico Papæ dicto Victorio. Reges omnes illum recipiunt excepto Friderico; fuit condemnatus in Conciliabulo Papæ, quia ipse fuit ablens, & Canonici Sancti Petri, & alij scripserunt contra eum

IMPERATORES.

Othonis anno 1220. saepe excommunicatus, & priuatus Imperio.

Eligitur interim alius anno 1241. moritur Fridericus praefocatus à Manfredò filio notho, an. 1250. Balduinus eligitur Imperator per vim Latinorum, eo quod Alexius fuit miserè occisus à Murisphilo; erat Balduinus Latinus Comes Flandriæ an. 1204. malè se gesserat Latini in direptione Constantinop. Græci mouent bellum, vulneratur Balduinus, carcetur, & moritur anno 1205. Alii dicunt obruncatum à Scita, qui in eius Caluaria bibit.

Henricus frater eius succedit in Imperio anno 1206. eodem tempore quo Henricus, Constantinopolis Imperium ceperat, Theodosius Lascarus Græcus pro Imperatore se gerebat an. 1209. moritur anno 1217.

Petrus Comes Antisiodorus Galus, qui pro Vxore habebat Iolantem sororem Balduini primi à Græcis eligitur Imperator Constantinopolis mortuo Henrico fratre Balduini anno 1217. per Romam transit, & à Papa voluit cum Vxore coronari. Sed pergens in Græciam à Theodoro-

PONTIFICES.

27.

eum pro Octauiano an. 1160. Tres Antipapæ fuerunt successiue. moritur an. 1181.

Lucius tertius eligitur an. 1181. Etruscus Lucensis grandæui multum. Moritur an. 1185.

Vrbanus tertius Archiepiscopus Mediolanensis eligitur an. 1185. & præ dolore quod capta esset à Saracenis Ierusalem moritur an. 1187.

Gregorius Octauus sequenti die eligitur: erat Cardinalis Cancellarius Beneuentanus an. 1187.

Post duos menses moritur an. eod. Clemens Tertius Romanus Cardinalis eligitur post dies viginti an. 1188. moritur an. 1191.

Cælestinus tertius Cardinalis Diaconus ætatis 85. annorum, eligitur an. 1196. Curabat vt eligeretur Successor sibi placens, & ipse offerebat renunciare si illum eligerent, sed Cardinales non consenserunt: sepelitur Laterani.

Innocentius Tertius eligitur ipsa die, qua cessauit Cælestinus tertius anno 1198. erat Cardinalis Diaconus de Comitibus Signæ: doctus: Moritur an. 1217. Perusij quædam conficta de eo mortuo.

Honorius Tertius Perusij eligitur an. 1216. vna tantum die vacauit Sedes a morte Innocentij Tertij: moritur an. 1227. in Ecclesia S. Mariæ Maioris sepultus est.

Gregorius Nonus Anagnensis Confaguineus Innocentij ter-

IMPERATORES.

ro Lascaro fuit carceratus simul cum Legato Cardinali.

Robertus filius huius Petri eligitur Imperator Constantinopolis anno 1221. moritur anno 1229. eligitur Balduinus eius frater paruulus: Græci autem mortuo Theodoro Lascaro Nicæ Ioannem Ducem Ratacatem faciunt anno 1222.

Balduinus frater Roberti fit Imperator, sed erat Impuber, ideo conuocatus ad Imperium Ioannes, Rex Ierusalem ut imperaret Constantinopoli vsque dum Balduinus ad ætatem viginti annorum perueniret, & eius filia desponsatur cum Balduino anno 1229. Adultus factus coronatur Imperator an. 1243.

Viuentem Friderico excommunicato eligitur Rex Romanorum Henricus Langrauius Thuringie anno 1246. hoc mortuo eligitur Vuillelmus anno 1247. & fit Rex Romanorum.

Fridericus moriens relinquit Conradum filium hæredem Imperij anno 1250.

Balduinus eiicitur Imperio, ac Regia Vrbe, & Michael Palæologus Rerum potitur anno 1261.

PONTIFICES.

eius in tertio gradu Cardinalis eligitur an. 1227. Moritur an. 1241. Celestinus Quartus eligitur qui erat Cardinalis Goffredus Mediolanensis de mense Octobris, & moritur de mense Nouembris eiusdem anni 1241. sed in Bullario habetur, quod vixit dies 12.

Vacauit post hunc, Sedes per duos annos.

Innocentius IV. prius Cardinalis Sinibaldus post viginti & vnum menses eligitur Anagninæ ex Flaminia Fliscotum, Lauanæ Ianuæ an. 1243. Decem erant Cardinales electores: moritur Neapoli an. Domini 1254. ibique in Catedrali Ecclesia sepultus est. Alexander Quartus post integros tresdecim dies, quos in orbitate Ecclesia exegerat, eligitur paribus votis in fine anni 1254. prius Raynaldus, siue Reginaldus Episcopus Ostiensis, trahens genus ex prænobili Comitum Signiæ stirpe: Moritur Viterbij an. 1261. Pontificatus septimo.

Urbanus IV. vacante Romano Pontificatu per tres menses, & duas circiter hebdomadas, quæsitus extra Collegium, Pontifex renuntiatur anno 1261. prius Iacobus, Patria Trecensis, Patriarca Hierosolimitanus, & Apostolicæ Sedis Legatus in Patriarchatu. Mors obruit agitantem magna, pro Saracenorum oppressione.

IMPERATORES :

Rodolphus ex Comite Habsburgensi ad Regiam Romanorum Dignitatem euehitur, postea Imperator consecrandus anno 1273.

PONTIFICES.

ne, & Ecclesiæ amplificandæ gloria, consilia, anno 1264.

Clemens Quartus, antea Guido Fulcodij Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis ad Pontificatus apicem euehitur an. 1265. Vidua post mortem Urbani IV. remansit per menses quinque Romana Sedes Obijt Clemens vir totius prudentiæ præ cunctis generosis hominibus anno 1268. Viterbij; fuitque sepultus in Ecclesia Fratrum Prædicatorum.

Gregorius Decimus, antea Thealdus Patria Placentinus Archidiaconus Leodiensis Pontifex deligitur anno 1271 Luxit Romana Ecclesia Summo Patrore viduata per annos circiter tres ob continua Cardinalium in contraria studia tendentium dissidia: obiit an. 1276.

Innocentius V. Petrus de Tarantasia natione Burgundus Ordinis Prædicatorum Pontifex creatur eodem, quo Gregorius e vita migravit anno, qui luctuosissimus extitit; vidit enim quatuor Pontifices. Dum Innocentius magna ad rem Christianam defendendam, augendamque moliebatur post quinque menses è viuis eripitur.

Adrianus V. antea Othobonus Ligur ex prænobili Flitcorû Familia, qui ex sua Cardinalitia Diaconia nomē voluit suscipere, eligitur Pōtifex. Infirma valetudine vtebatur; &

Andronicus succedit in Oriente,
Michaeli Paleologo anno 1284.
quo Michael moritur.

PONTIFICES.

& per solos vnum, & quadraginta dies angustissimam gessit dignitatem.

Ioannes XXI. antea dictus Petrus Iuliani Episcopus Tusculanus egregiè litteris excultus assumitur in Pontificatum, & Cameræ labentis ruinis oppressus post sex dies obiit an. 1277.

Nicolaus III. post secutum à morte Ioannis XXI. sex mensium interpontificium in Papam eleuatur : antea Ioannes Caietanus de Vrsinis S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis, moribus valdè compositus, & discretus, cui ferunt à B. Francisco prædictum Pontificatum : post multa præclarè gesta moritur Suriani an. 1280.

Martinus quartus post longa Cardinalium dissidia concordibus suffragiis eligitur an. 1281. respuenti Pontificios apices euulsa veste Cardinalitia vim illi intulerunt ; vir enim ornatissimus virtutibus dignoscebatur, antea Simon tit. S. Cecilie Cardinalis, natione Gallus, Patria Turenensis : Ecclesiastici iuris zelator, & à cupiditatibus pro se, vel suis alienus, obiit an. 1285.

Honorius quartus antea Iacobus e nobilissima Sabellorum Romana Familia S. Marie in Cosmedin Diaconus Cardinalis in locum Martini IV. substituitur. Mors magna quæque pro bene gerenda

IMPERATORES.

Mortuo Rodulpho, qui numquam Imperialem Coronam accepit an. 1292. succedit Adolphus, ex Nassauiz Comite in Regem Romanorum.

Adolpho necato in prælio ab Alberto Duce Austriæ, hic inuadit Imperium, & fit Rex Romanorum an. 1298.

PONTIFICES.

da Republica Christiana cogitantem occupat an. 1287.

Nicolaus quartus antea Hieronymus ex Generali Minoritarum Episcopus Cardinalis Prænестinus Asculanus, eligitur anno 1288. Occupatum in moderando Orbe Christiano mors acerba abstulit anno 1292.

Celestinus V. antea dictus Petrus e Murrhone, ad solium Apostolicum tractus fuit an. 1294. Cardinales adeo inter se fuerunt non concordēs, ut nec loco eodem consistere conuenirent, nec ante annum secundum tertijque partem tertiam summum Anistitem crearent: renuntiat Pontificatum: Celestinorum Ordinem condidit: & Sanctæ obijt an. 1295.

Bonifacius Octauus subrogatur electus Neapoli in eunte anno 1295. suscepto Ecclesiæ regimine, a quo Celestinus se addicauit, Orbem vniuersum complexus est animo studens firmissima concordia connedere Principes, ceterosque Christianos, ac inito armorum fœdere Schismaticos Græcos in obsequium Romanæ Ecclesiæ adducere. Prius vocabatur Benedictus Caeranus Anagninus tit. SS. Siluestri, & Martini Cardinalis: moritur an. 1303. eius Corpus post trecentos annos corruptionis expers inuentum est.

Be-

Trucidatur Albertus à Nepote, & conscendit Imperij solium Henricus Lucemburghi Dux anno 1309. qui exinctus fuit inopinata morte dum se accingit inuadendæ citeriori Siciliæ an. 1313.

Vacat iterum Imperium Occidentale.

Mortuo in Latrîa Andronico anno 1331. succedit Imperator Orientis Andronicus Iunior. Qui sceptrum reliquit Ioanni Palæologo anno 1341.

Carolus IV. eligitur Romanorum Rex an. 1346.

Im Oriente Ioannes Palæologus partitur Imperium cum Ioanne Cantacuzeno, qui postea ad vitam Monasticam subeundam conuertitur.

PONTIFICES.

Benedictus XI. ex Ordine Prædicatorum Taruisinus, antea Nicolaus Episcopus Ostiensis onus Pontificium admisit. Inuito animo terrena despexit. Moritur an. 1304.

Clemens V. natione Vascus prius vocatus Bertrandus de Gotho ex Archiepiscopo Burdegalensi creatur Pontifex an. 1305. qui Sedem Apostolicam traduxit in Gallias. Moritur apud Rocham Mauram; cuius corpus fuit postea exustum ab Hereticis Caluinianis in odium pietatis, & Religionis an. 1367.

Ioannes XXII. postquam per duos annos, & amplius iacuit Ecclesia in luctu orbata sponso fit Pontifex, prius dictus Iacobus Arnaldi de Ossa Carutrensis Episcopus Auenionensis, & Cardinalis Episcopus Portuenfis an. 1316. moritur an. 1334.

Benedictus XII. antea Iacobus Nouellus, appellatus etiam Furnerius S. R. E. tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Pontifex renuntiatur extremo an. 1334. Pontificatum gessit summa cum pietatis laude, pijsque studiis restaurandæ in ordine Ecclesiastico primæ morum Sanctitatis. Obijt anno 1342.

Clemens sextus natione Lemouicensis prius dictus Petrus Rogerius Monachus S. Benedicti Archiepiscopus Rothomagensis tit.

SS.

IMPERATORES.

Mortuo Carolo IV. eligitur Romanorum Rex Vvenceslaus an. 1378.

PONTIFICES.

33

SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Benedicto XII. suffraganeus est an. 1342. Precipiti morbo ex humanis ereptus fuit an. 1352 Innocentius sextus substituitur, antea Stephanus Alberti Cardinalis tit. SS. Ioannis, & Pauli Episcopus Ostiensis, & Velletrensis, ac maior Penitentiarius an. 1352. Moritur an. 1362. & sepelitur apud Carthusianos. Auenionem Civitatem muris, & Turribus claudi, & circui fecit; multam sollicitudinem in recuperanda Ecclesiastica dictione posuit; litteras, & iura coluit; virosque literatos promouit.

Urbanus V. antea dictus Guilelmus Grimoaldus de genere Galus eligitur an. 1362. qui meditando pristinum splendorem restituere Religioni, Italicos Tyrannos domandos suscepit. multa que digna perfecit. Pie obiit anno 1370.

Gregorius XI. praeficitur in Apostolicæ Sedis culmine, prius Petrus Rogerij Clementis VI. ex fratre nepos Aquitanus Diaconus Cardinalis S. Mariæ Nouæ exeunte an. 1370. Intendit animum ad succurrendum Orienti in seruitutem Infidelium penitus redacto: restituit Vrbi Sedem; multa que in Ecclesiæ beneficiū perfecit: obiit an. 1378.

Urbanus VI. Bartholomæus Archiepiscopus Baren. natus Neapoli,

IMPERATORES.

In Oriente fit Imperator Emanuel
II. an. 1384.

Exauthorato Vvenceslao substitui-
tur Romanorum Rex Robertus
Bauariz Dux an. 1400.

Defuncto Roberto creatur
Romanorum Rex Iodocus Mar-
chio Morauiz anno 1410 cui
mortuo in Imperij limine substi-
tuitur Sigismundus.

In Oriente succedit Emanueli Io-
annes VII. Palæologus an. 1424.

Sigismundus Imperiali Corona re-
dimitur an. 1433. qui transfert
Regnum Romanorum in Alber-
tum Austriacum Generum suum
an. 1437. quo obiit.

Alberto succedit Fridericus tertius
an. 1440. & postea fit Impera-
tor.

PONTIFICES.

poli, pietate, ac virtute præstans
eligitur an. 1378. Schisma fuit
diuturnum: obiit an. 1389.

Bonifacius nonus eligitur, antea
Petrus vulgò Petrus Toma-
cellus Cardinalis Neapolitanus
nuncupatus: Durat schisma. Mo-
ritur florens laude prudentiz
anno 1404.

Innocentius septimus, antea Cos-
matus e Melioratis Sulmonensis
creatur an. 1404. Indicit Con-
cilium Oecumenicum pro se-
dando schismate, & Cruce si-
gnatorum Militiam in auxilium
Imperatoris Orientis. Obiit an.
1406.

Gregorius XII. eligitur anno 1406.
antea Angelus Corrarius natio-
ne Venetus. Durat schisma; &
Gregorius inter multos rerum
aduersarum fluctus Pontificatu se
abdicat an 1415.

Martinus V. in Concilio Constan-
tienti eligitur antea Odo Co-
lumna an. 1417. Post depulsum
schisma, & Latinam Ecclesiam
pristinæ concordiz restitutam,
aliaque multa egregiè gesta mo-
ritur an. 1431.

Eugenius quartus ante susceptum
Pontificatum Gabriel Condul-
merius Venetus Gregorij XII.
nepos ex Canonico S. Georgij
in Alga in Protonotarium Apo-
stolicum, Præfectum Aerarij,
Episcopum Senensem, ac de-
mum Cardinalem tit. S. Cle-
mentis

IMPERATORES.

Constantinus X. in Oriente impe-
rat an. 1430.

Constantinus obsessa Constantino-
poli, dum tentat fugam in Porta
obtritatus, ac amputatum eius ca-
put praefixum fuit hastæ à Turcis,
quorum Tyrannidi miserrimè
subditur Imperium Orientis an.
1455.

PONTIFICES.

mentis ab Auunculo electus,
Pontificiam Sedem conscendit
an. 1431. Obijt meritis, ac me-
morandis factis clarus an. 1447.

Nicolaus V. antea Thomas tituli
S. Susannæ Presbyter Cardinalis
Episcopus Bononiensis, natus
Pisis suffectus est an. 1447. Euclit
reliquias Schismatis; Sanctas
Aedes instaurauit, Urbem orna-
uit, ac pietatem insignem cum
literis coniunxit. Obijt an. 1455.

Calistus III. antea Alphonsus Bor-
gia Hispanus Presbyter Cardi-
nalis tit. SS. quatuor Coronato-
rum, eligitur. Animum feruen-
ter conuertit ad comprimendum
Turcarum furorem; multaque
alia digna compleuit. Obijt an.
1457.

Pius II. antea Aeneas Silvius tit.
S. Sabinæ Presbyter Cardinalis
ex familia Piccolominea eligitur
anno 1458. Multa peregit ad
confringendos Turcarum cona-
tus, & ad augendam Romanæ
Sedis gloriam; obiit anno 1464.

Paulus II. ante Pontificatum Mar-
cus Barbo Venetus Presbyter
Cardinalis tit. S. Marci, eligitur
anno 1464. Improvisa, & inopi-
na morte correptus obiit anno
1471.

Sixtus quartus, antea Franciscus
Roboreus vulgo de Ruuere Sae-
nensis ex Ordine S. Francisci
Cardinalis tit. S. Petri ad Vin-
cula, eligitur an. 1471. subsidia,

c 2 & vi-

Fridericus Imperator piè vitam claudit an. 1493. Maximilianus Archidux Austriæ succedit in Romanorum Regem.

Maximilianus Romanorum Rex moritur an. 1519. Carolus V. Phi-

PONTIFICES.

& vites contra Turcas subministrat, multaue vtilia Religioni, ac Sedi Apostolicæ operatus est: animi dolore, & podagra decessit anno 1484.

Innocentius octauus antea Ioannes Baptista Cibo Patria Ianuensis Presbyter Cardinalis tit. S. Cecilie Pontifex renunciatus est, qui semper iustitiam in proposito habuit, ac Christianæ Republicæ defensor extitit, cui Biazeth II. Turcarum Tyrannus ferrum lanceæ, quo Christi latus confossum est, dono misit. Obijt anno 1492.

Alexâder VI. succedit, antea Rodericus Borgia Hispanus de Valentia S. R. E. Vicecancellarius Cardinalis Portuenfis. Obijt anno 1503.

Pius tertius post dies triginta vacantis Sedis eligitur, antea Franciscus Piccolomineus Cardinalis Diaconus S. Eustachij. Vingt sex tantum diebus sedit, eodemque an. 1503. obiit.

Iulius II. antea Iulianus Robureus Cardinalis S. Petri ad Vincula, cui dicitur prædictus à Sancto Francisco de Paula Pontificatus, bellum parat ad recuperandas Vrbes Ecclesiæ, multaue egregia perfecit. Piè moritur anno 1513.

Leo X. antea dictus Ioannes Medices ætatis triginta septem annorum eligitur an. 1513. Immunita-

IMPERATORES.

Philippi Archiducis, & Ioanne
Hispaniarum Reginæ filius, po-
stea Imperator an. 1534.

PONTIFICES.

37

- nitatem Ecclesiasticam acriter
tuetur, ditionemque Romanæ
Sedis ampliavit. Repentina
morte è viuis eripitur an. 1521.
- Adrianus VI. antea tit. SS. Ioannis
& Pauli Presbyter Cardinalis,
Episcopus Dertusensis Patria,
Traiectensis; Pontifex renuntia-
tus anno 1522. curam omnem
conuertit ad sedandam Cæsa-
rem inter, & Gallum bella. Do-
ctrina claruit, probisque moribus,
Obijt an. 1523.
- Clemens VII. antea Iulius Medi-
ces Cardinalis tit. S. Laurentij
in Damaso Pontifex salutatur
an. 1523. Hæreses, & Hæreticos
euellere conatur: sententiam con-
tra Henricum Anglorum Regem
fulminat ob eiectionem Reginæ
Catarinæ, multaque alia lauda-
bilis fecit. Obijt an. 1534.
- Paulus tertius, antea Alexander
Farnesius Sacri Collegij Deca-
nus renuntiatur Pontifex eodem
an. 1534. Alacri studio est pro-
secutus quæ ad morum discipli-
nâ farciendam, & Hæreses com-
primendas iuarent. Concilio
celebrando, & paci inter Prin-
cipes conciliandæ incumbit, Mo-
ritur an. 1549.
- Iulius III. post tres mensium inter-
regnum, antea Ioannes Maria
Episcopus Portuensis Cardinalis
de Monte, eligitur an. 1550. Tri-
dentini Concilij Opus prosequi-
tur, beneficis in omnes, & ac Ec-
clesiæ

**Carolus V. Imperio se abdicat an.
1555.**

**Ferdinandus primus per cessionem
Caroli V. oblinet Imperium
anno 1558.**

Maximilianus succedit an. 1560.

PONTIFICES.

clesiæ bono intentus . Obijt an.
1555.

Marcellus II. antea Marcellus Ceru-
uinus Cardinalis S. Crucis ex
Oppido Piceni, cui Mons Fani
nomen, breui Pontificatu dierum
viginti multa expleuit tempora ;
obiit enim eodem an. 1555.

Paulus IV. antea Cardinalis Ca-
raffa natus in Hirpanis in Oppi-
do cui S. Angeli de la Scala no-
men ex Patre inter Proceres
Neapolitanos insignis, curat pro
pace inter Reges firmanda , sed
ipse postea bellis implicatur .
Obijt an. 1559.

Pius IV. antea Ioannes Angelus
tit. S. Priscæ Presbyter Cardi-
nalis de Mediceis , Patria Me-
diolanensis ; a quo absolutum
Concilium Tridentinum, discus-
saque Heresum tenebræ fuerunt,
eligitur post diuturnam quatuor
mensium Pontificatus vacatio-
nem an. 1559. sub ipso Pontifi-
ce viguere pax , ac plurima Ita-
liæ , Urbique comoda . Obijt
an. 1565.

Pius V. antea Frater Michael Or-
dinis Prædicatorum ex Familia
Ghisleria Ecclesiæ Dei regimi-
ni præficitur an. 1566. Ecclesia-
sticam disciplinam auxit, com-
munem Religionis causam con-
tra Turcas protexit orationibus,
& armis inito fydere inter se ,
Hispaniarum Regem , ac Vene-
tam Rempublicam . Obijt anno

1572.

IMPERATORES.

Maximiliano defuncto anno 1576.
succesit in Imperio Rodolphus
secundus Austriacus.

PONTIFICES.

39

1572. & postea inter Beatos
connumeratus fuit.

Gregorius XIII. antea Vgo Bon-
compagnus Cardinalis tit. S. Si-
xti Pontifex eligitur an. 1572.
Ingenti suarum virtutum excel-
lencia omnium expectationem
superavit; reintegrando contra
Turcas fœderi animum intendit,
Religionis Catholicæ propaga-
tionem, & Ecclesiasticæ disci-
plinæ instaurationem sedulo cu-
rauit. Obijt an. 1585.

Sixtus V. antea Felix Perettus Pi-
cenus Cardinalis de Monte Alto
tit. S. Hieronymi nuncupatus ex
Religione S. Francisci, in Pon-
tificem renuntiatur anno 1585.
Quietem publicam restituit, an-
nonæ inopiam subleuauit, Vr-
bem ædificijs illustrauit, multa-
que alia insignia perfecit. Obijt
an. 1590.

Urbanus VII. antea Ioannes Bap-
tista Castanea lanuensis Presby-
ter Cardinalis tit. S. Marcelli
Pontifex eligitur an. 1590. Vir
sapientia, & virtute rerum pu-
blicarum distinctis muneribus;
breue tamen Imperium multa de
ipso desiderare reliquit. Obijt
eodem anno post duodecimum
à sua electione diem.

Gregorius nonus antea Nicolaus
Sfondratus tit. S. Cecilie Pres-
byter Cardinalis, Summus Pon-
tifex creatur an. 1590. Bellum
aduersus Hæreticos instruit,
egre-

IMPERATORES.

Rodulpho secundo mortuo anno
1612. successit in Imperio Mat-
thias Austriacus, qui piè decessit
an. 1619. & Imperij habenas ca-
pescit Ferdinandus secundus.

PONTIFICES.

egregiumque specimen dedit do-
ctrinæ, & vitæ innocentis. Obiit
in fine eiusdem anni.

Innocentius nonus, prius Ioannes
Antonius Facchinettus Presby-
ter Cardinalis SS. quatuor Co-
ronatorum eligitur Pontifex an.
1591. Magno civilium rerum
vfu multiplici literarum doctri-
na, ac eximia incorruptæ vitæ
laude commendatus. Obiit post
menses duos quibus sedet anno
1591.

Clemens octauus, antea Hyppo-
litus Aldobrandinus anno 1592.
Pontifex renunciatur. Intentus
Ecclesiæ Dei, & Reipublicæ
bono, morum, probitate conspi-
cuis, ac rerum gerendarum
prudentia clarus summam apud
omnes laudem consecutus fuit.
Obiit an. 1605.

Leo XI. antea Alexander Medices
Episcopus Cardinalis Prænesti-
nus ad apicem Apostolicæ Sedis
prouectus fuit an. 1605. Breuif-
simè expectationi vniuersali ere-
ptus, nam vix vnum men-
sem in Pontificatu expleuit.
Obiit eodem an. 1605.

Paulus V. antea Camillus Burghe-
sius Presbyter Cardinalis Sancti
Chrifogoni eligitur anno 1605.
fuit magno rerum vfu insignis,
diuini honoris, & Ecclesiasticæ
libertatis zelo præstans, multa-
que in successorum exemplum
mirifica gessit. Obiit an. 1621.

Gre-

IMPERATORES.

Mortuo anno 1631. Ferdinando secundo successit in Imperio Ferdinandus tertius.

PONTIFICES.

Gregorius XV. antea Alexander Cardinalis Ludouisius Archiepiscopus Bononiensis Pontifex renuntiatur an. 1621. Catholicorum Principum aduersus Hæreticos conatus fouit, multaque alia præclara gessit. Obiit anno 1623.

Vrbanus Octauus, antea Mapheus Barbarinus tit. S. Onufrii Cardinalis, Pontifex creatur anno 1623 Urbem, ac Orbem in spem diuturnæ felicitatis erexit, longoque vitæ in suprema dignitate cursu peractæ diuturnam gloriæ tamam adeptus fuit. Obiit an. 1644.

Innocentius X. antea Ioannes Baptistæ Pamphilius tit. S. Eusebii Cardinalis, eligitur an. 1644. Rempubicam bonis artibus fulciuit, Religionemque inclitis honoribus, ac exemplis exornauit. Obiit an. 1655.

Alexander VII. antea Fabius Ghisius Presbyter Cardinalis tit. S. Mariæ de Populo ad Pontificiæ dignitatis culmen eleuatur. an. 1644. Insignem pietatem cum summa ingeni dexteritate, ac eruditione coniunxit: literas, ac literatos fouit, multisque clarè gestis eluxit. Obiit an. 1667.

Clemens nonus, antea Iulius Rospigliosus Pistoriensis Summus Pontifex renuntiatur anno 1667. Pacem inter Catholicos Reges Sanctissimi Pontificis auspiciis

f firma-

Defuncto Ferdinando tertio successit in Imperio Leopoldus primus, qui feliciter regnat, pietate eximius, bello, & triumphis contra Turcas clarus, Religionis defensor, & propagator, ac egregijs gestis semper Augustus, quem Deus ad multos annos seruet in Fidei Catholicæ, & Reipublicæ Christianæ perenne bonum.

IMPERATORES.

Joseph Hungariæ Rex filius Leopoldi in Romanorum Regem eligitur an. 1690.

PONTIFICES.

firmata fuit Principes Christiani Clemētis autoritate excitati, ad commune periculum propulsandum in Cretæ obsidione occurrunt. Fama est infelicem Cretæ deditionem Turcis factam Pontificis interitū accelerasse. Obiit enim triduo postquam acceperat Cretam in Turcarum potestatem redactam fuisse an. 1669.

Clemen X. antea Emilius de Alteriis Pontifex renuntiatur anno 1669. Extrema senectus à rebus gerendis virum pietate, ac virtute insignem non distinuit. Obiit anno 1676.

Innocentius XI. antea Benedictus Odescalculus Nouocomensis Pontifex eligitur anno 1676. Disciplinam Ecclesiasticam excoluit, degeneres mores restaurauit, immunitatem Ecclesiæ imperterritè tutatus fuit; authorque fedoris contra Turcas in labefcentis Christianitatis angustiis exitit, ac piissimè obiit an. 1689.

Alexander octauus, antea Petrus tit. S. Marci Cardinalis Ottobonus Venetus, sapientiæ laude, ac prudentiæ excellentia summo opere commendatus. Obiit anno 1691.

Innocentius XII. antea Antonius Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus in Pontificio Solio nunc feliciter regnat, omnes Sanctissimi Patris, atque optimi Prin-

Principis numeros expellēs Deus
 precandus assiduo orationum
 feruore, vt eum sospitet, ac diū
 in Ecclesiæ decus, & beneficium
 incolumen reddat,

F. I N I S.

Laus Deo,

